ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞ, கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ. உ. வே. T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

திருப்பனந்தாளாதீனகர்த்தர்களாக இருந்த
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி - சொக்கலிங்கத்தம்பிரான்
அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடையர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
மணலூர் - வீரவல்லி
இராமாநுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை
கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 தபால் சார்ஜ் வேறு

1923

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபர்வங்களுள் மிகச்சிறந்ததான கர்ணபர்வம் இப்போது பூர்த்தியானதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அன்பர்களுக்குத் தெரிவிக்கலானேன். சிலமாதங்களுக்குமுன்னமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்தப்பர்வம், போதுமான ஸௌகர்யங்களில்லாமையால் வெளிவராமல், இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூர்ணகிருபையினாலேயே.

கர்ணனுக்கு முன்னும் பின்னும் படைத்தலைமை வஹித்தவர்கள், க்ஷத்ரியதர்மத்தில் சிறிதுந்தவறாமல் போர்செய்திருந்தாலும், பாண்டவர்கள்பக்கம் நியாயமிருந்ததால் அவர்களிடத்து அன்புடையவர்களாகி, அவர்களோடு நட்புக்கொள்ளும்படி துர்யோதனனுக்குப் பலமுறை நற்புத்தி கூறினவர்கள். கர்ணனோ, பாண்டவர்களிடத்து ஆழ்ந்த பகைமைகொண்டவனும் அவர்களிடத்துத் துரியோதனனுக்குப் பகைமை மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு முக்யகாரணமாயிருந்தவனுமாவான். ஆதலின், அவன் படைத்தலைமைவகித்து நடத்திய யுத்தம் இவ்வளவு கடுமையாக இருந்திருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். * அநுக்ரமணிகாத்தியாயத்தில், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகப்படுத்தியவிடத்து இந்தக் கர்ணபர்வம் அதன் புஷ்பமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலே, இதன் பெருமையை நன்குவிளக்கும்.

பர்வஸங்க்ரஹாத்யாயத்தில், † 'இதில், புத்திசாலியான சல்லியனை ஸாரதியாக நியமித்ததும், புராதனசரித்திரமாயுள்ள திரிபுரஸம்ஹாரமும், யுத்தப்பிரயாணத்தில் கர்ணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடந்த குரூரமான ஸம்வாதமும், தூஷணமடங்கிய ஹம்ஸகாகீயமென்னும் கதையும், பாண்டியன் மஹாத்மாவான அஸ்வத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டதும், ‡ தண்டஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய

---

* ஆதிபர்வம், 11-ம் பக்கம். † ஆதிபர்வம் 49-ம் பக்கம்

‡ இவர்களுடையபெயர் தண்டதாரனென்றே மற்ற இடங்களில் காணப்படுகிறது.

வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணனும் இரண்டுதே ராளிகளாகச சண்டைசெயதபோது விலலாளிகள யாவரும பாாத திருககையில காணனால யுதிஷடிரருககு பராணஸநதேகமுண் டாக்கபபட்டதும், யுதிஷடிரருககும் அாஜுனனுககும் பரஸபரம் கோபமுணடானதும், அநதச சமயததிற கிருஷ்ணன் அாஜு னனைச சமாதானபபடுததியதும, பீமஸேனன பிரதிஜ்ஞை செயது யுததததில துசசாஸனன்மாாபைப பிளநது ரகததததைக் குடிததகும், காணனும் அாஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச செயத சணடையில மகாரதனுகிய காணனை அாஜுனன் கொன்ற தும் சொலலபபட்டன' எனறு இதன் கதைசசுருக்கம் கூறபபட் டுளளது நன்னட்பின் லக்ஷணஙகளையும் பலவகையான தாமஙகளை யும் நீதிகளையும் இநதபபாவததில நன்ருக அறிநதுகொள்ளலாம்.

இநதபபாவததை நான பரிசோதிதது வருகையில, அச௯வது அதயாயததின்இறுதியில *அாஜுனன திருதராஷடிர குமாராகளில பதினமரைக கொன்றதாக இருநதது அஙஙனம் பொருளகொள வது, திருதராஷடிர குமாராகள நூறறுவரையும் தானே கொலலுவ தாகப பீமஸேனன்செயத பரதிஜ்ஞைககு விரோதமாவதுபறறி, என் மனததில பெருஙகவலையை உண்டாககிறது இநதச சநதேகததைக குறிததுப பலபணடிதாகளிடம விசாரிததுவருகையில, சென்னை பிரெஸிடென்ஸி காலேஜ ஸமஸகிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மஸ்ரீ Prof S குபபுஸவாமிசாஸதிரிகள, M A, அவாகளிடம் தெரிவிதத போது, அவாகள, 'புனவில 'Bhandarkar Oriental Research Institute' எனறு டாகடா பநதாககாபெயரால அமைககபபட்டுளள கீழநாட்டுப பாஷா ஆராயசசிக கழகததாா, ஸ்ரீ மஹாபாரதததை ஆராயசசி செயதுவருகிருாகள இதுவிஷயமாக அவாகள ஒரு நிசசயம செயதிருபபாாகள அவாகளுககு எழுதினல உண்மை விளஙகும' எனறு சொனனாாகள அஙஙனமே அவர்களுககு எழுதலாமென்றெண்ணி, எனனிடமுளள வடமொழி மஹாபாரதப பிரதிகளையெலலாம் வைதது ஒபபுநோககினேன. எனமொழிபெயாப பிறகு மூலமாயுளள கும்பகோணம் பதிபபில 'அநயே மூடா' (௯௦-௯ ௨௦-வா:) எனறபாடம காணபபட்டது. அபபோது, தற செயலாக, இதறகு வேறுபொருள செயயலாமே' எனற ஆலோசனை எனமனததில தோன்றிறறு. பிறகு, முன்பின்சுலோகஙகளைப பல

* இதன விவரததைக காணபாவம 377-ம பககததில காணக.

முறை படிததுபபாாததில எனககுததோறறிய அாததமே சரியான தெனறு எனககு ஓா உறுதியுணடாயிறறு இதனை, ஸ்ரீமான, குபபு ஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளிடம திருமபவும தெரிவிததபோது, அவா கள, இநதப பொருளே சரியானதெனறும பொருததமான தென்றும் சநதோஷிததுககூறி, அபபடியே பதிபபிததுவிடலா மென்று மிகவும் வறபுறுததிச சொனனாாகள. அவவிதமே பதிப பிததிருககிறேன். புனுவிலுளள ஷை கழகததாருககு இதைப பறறி எழுதியதில, அவர்கள, 'இநத இடம் இனனும் ஆராயசசி செயயபபடவிலலை' எனறும் 'இபபொழுது அவகாசமிலலாமை யால இதைபபறறிப பினபு தெரிவிபபோம்' எனறும் பதிலெழுதி விட்டாாகள நீலகண்டீயவயாகயானபாடததிறகும பரதாபசநதிர ராய C. I E. மன்மதநாததததா இவாகளுடைய ஆஙகிலமொழி பெயாபபுககும், நானகொண்டபொருள மாறுயிருததலால, உண்மை ஏதுவாயிருககுமோவெனறு மனம அஞசுகிறது

யுததபாவஙகள ஐநதினையும மொழிபெயாததுககொடுதது எனககுப பேருதவிசெயத திரிசிரபுரம, ஸெனட ஜோஸப காலேஜ, ஸமஸகிருத தலைமைபபணடிதா, மஹாவிதவான, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத ஸாரஜஞா, ஸ்ரீ உவே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாாயஸவாமிக ளவாகள இவவிஷயமாக எடுததுககொணட பரிஸ்ரமததிறகு நான எனறும நனறிபாராட்டக கடமையுறறிருககிறேன

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயாபபை மிகவும் ஆதரிதது எனககு ஊககமளிததுவநத திருபபனநதாள ஆதீனகாததரவாகளாகிய மகா கனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுநதரததமபிரானவா கள காலஞசென்ற பிறகு, அநத ஸதானததிறகுவநத மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகததமபிரானவாக ளோடு ஒருஸமயம் நான ஸலலாபமசெயதுகொண்டிருநதபோது, அவாகள, 'காணபாவததிறகு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத துககொளவோம' எனறு பரிமதிருபதியோடு கூறி, வேணடிய பொரு ளுதவியும் உடனே செயதாாகள அலலாமலும, எனககு முட்டுப பாடு உண்டாகுஙகாலததிலெலலாம் குறிபபறிந்து வேண்டிய உதவி களைசசெயது அவாகள என்னை ஆதரிததுவநதாாகள அஙஙனம உதவிபுரிநத அநதப பெருநதகையாளாகளை நான காணனெனறே நினைததேன் அவாகளுககுப்பின, இபபோது அநதஸதானததில வீற றிருககும் மகாகனம்பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகத

தம்பிரானவர்களும், அவாகளுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சாமிநாததமபிரானவாகளும், இந்த மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில எனககு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து ஆதரிததுவருகிறாகள. இவாகளுடைய பெருமைகளை முன்பு துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன். இந்த ஆதீனததிலிருநது நான்அடைகிற உதவிகள மிகபபல இநதஆதீனம் நீடூழி தழைததோஙகவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைததலும் வாயார வாழததலுமன்றி யான் செயயககூடிய கைம்மாறு யாதுளது !

இநதபபாவததையும் முனஸஞசிகைகள பலவறறின் இரண்டாம் பதிபபையும் மிககஊககததோடு நடததிககொடுதத செனனை 'கமாஷியல' அசசுக்கூடததாருடையஉதவி மிகவும் பாராட்டறபாலது.

இநத மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில நான அடைநதுள்ள பலவகையான சிரமஙகளைச சுருககமாகவாவது இஙகே கூறுமலிருககமுடியவிலலை நான மஹாபாரத கைஙகாயததைத தொடஙகியபோது பதிபபுவேலை நடநதமாதிரி நடநதுவநதால பலவருஷஙகளுக்கு முன்னமே இநத மஹாபாரதம் பூாததியாகியிருககும இநதபபதிபபு வேலையை நான தொடஙகியபொழுது, இதறகுவேண்டிய ஸகாயஙகளெலலாம் செயவதாக வாககளிதது எனககு ஊககமுண்டாககிப பிறகு ஏனெனறு கேளாமையோடு தாம் மறறசசநதாதாாகளபோல ஸஞசிகைகள வாஙகிவநததையும் நிறுததிவிட்ட கனவானகள சிலா. சொலலளவில மிகததாராளமாககூறி எனககு நம்பிககையை உண்டாககிப பலமுறை எனனைஅலையசசெயது எனகாலததை வீணாககி எனமனததைப புண்ணாககியவா சிலா. இநதவேலையை நிறுததிவிடலாம எனறு நறபுததிகூறின பெருஞசெலவா சிலா பலவருஷஙகள புததகததை விரும்பிவாஙகிவநது பணமகேட்டபொழுது ராமாயணபாரதஙகளை இழிததுக்கூறி எனமனததிறகு மிககவருததததை உண்டுபண்ணின கனவானகள சிலா இவாகளுடைய பழககஙகளால எனமனததிலுண்டானபுண் ஆறுவதறகு, இளமைதொடஙகி என்னிடததில மிகக அனபுடையவாகளும் இநத மஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாக அடிககடி எனனைத தூண்டியும பலமுறை லிகிதஙகள எழுதியும பொருளஉதவிசெயதும் என் மனததிறகு மிகக ஊககததைஅளிததுவருபவாகளும் ஸதாசாரஸம்பன்னாகளும் ஸததாமபரிபாலகாகளுமான கும்பகோணம் பரம்மஸ்ரீ

Prof. K. சுந்தரராமையர் M A, அவாகளும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர்களும் பரோபகாரசீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டு வககீல, ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஐயஙகாா B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்ருறறலும் ஸல்லாபமுமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

'கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மா லியலுதவி தாம்செய்வர்' என்றபடி, சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார்களைச் சேர்த்துககொடுத்தல முதலிய பல உதவிகளை இநதமஹா பாரதப பதிபபுவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால அவர்களுக்கு எலலாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இநத நறகாரியம், தகக உதவியிலலாமையால, நான் எண்ணியபடி விரைவில நடைபெருமலிருபபதைபபறறிப பலமுறை தெரிவிததுககொண்டிருககிறேன் ஆதிதொடஙகி இநத மஹாபாரதததைச சிரததையுடன வாஙகிப படிததுவரும் சந்தாதாாகளான ஆபதாகள ஒவவொருவரும் ஒவவொரு கையொபபமாவது சோததுக கொடுத்து இநத மஹாபாரத கைஙகாயததைப் பூாததிசெய்விதது அநதுலவரும் புகழபுண்ணியஙகளைக கைககொளளும்படி அவாகளை மீட்டும் பிராாததிககிறேன.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாவஙகளை விரைவில வெளிவரச் செயயவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பநதமாக நான் வெளியிட எண்ணியிருக்கிற ஆராயசசிககுறிபபு அபிதானவிளககம் முதலியவறறை இனிது நிறைவேறறவும்வேண்டிய எலலாவித ஆறறலகளையும் எனககு அளிததருளும்படி பாண்டவஸஹாயனை ஸ்ரீபாாதத ஸாரதிப பெருமானுடைய திருவடிததாமரைகளை எபபொழுதும் வணஙகுகிறேன்

மயிலாபபூர், 5—1—1923.

இஙஙனம்,
ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பக்கம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டஸேனன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அஶ்வத்தாமா வதம்செய்ததும்' என்பதை, 'பாண்டியன மகாதமாவான அஶ்வத்தாமாவினால கொல்லப்பட்டதும் * தண்டஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,

துரோணபாவம், 764-ம் பக்கம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவாகளே !' என்பதை, 'பாண்டவாகளிடமிருந்து' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பக்கம் 27-28-29-ம வரிகளில 'அரசாகளெல்லாரும் மிகக மதிமயககம் உண்டாயவிட்டதென்று நிசசயம் செயதுகொண்டு தாமாததங்களுடைய நிச்சயங்களைசசெய்ய முயறசிசெய்கினறாகள' எனபதை, †'நறகுலத்தில பிறநத அரசாகளனைவரும் தர்மார்ததங்களுடைய நிசசயததைக கேட்டுத தெளிநதுகொள்ளாவிட்டால, அதுவே பெருங்கலககமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பக்கம் 23-வது வரி 'ஸுதேவன்' எனபதையும் 28-வது வரி 'ஸுஷேணன' என்பதையும், ‡ 'பரஸேனன' என்றும், 24-வது வரியில 'கொன்றான்' என்பதை 'அடிததான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பறாததூணிகளையுடையவர்களும் கவசம்பூண்டவர்களும் கததியுள்ளவர்களும் தண்டங்களைத தரிததவர்களும விறபிடிததவர்களுமான' என்பதை 'நிஷங்கி, கவசி, கடகி, தண்டதாரன், தனுர்த்தரன்' என்றும், திருததிக்கொள்க.

ஸௌ. பாவம் 86-வது பக்கததில 21-வது அதயாயமுடிவில 'பதினெட்டாவதுநாள யுததம் முடிநதது' என்று சோததுககொள்க.

* இவனுடைய பெயர் தண்டதாரனென்றே மறற இடங்களில காணப்படுகிறது

† வேறுபாடம்

‡ இது நீலகண்டீயவ்யாக்யான பாடம ; கிருஷ்ணசாரயா பதிப்பில, 'ஸுதேவன' 'ஸுஷேணன' என்றே யிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

கர்ணபர்வம்.

* விஷயஸூசிகை.

* அதிகபாடங்களுக்கு விஷயஸூசிகை எழுதப்படவில்லை.

அத்யாயம். பக்கம்.

அத்யாயம். பக்கம்.

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

* நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் ।
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ॥

(ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிர னுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வதத்தைக் கூறியதும் அதனைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்சயன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார் "பாரதரே! மிக்க புஜபலமுள் ளவனான ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான் ஸூத புத்ரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதல் அத்யாயம் முதல் 20-சுலோகங்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் அதிக பாடம். நீலகண்ட வியாக்யானத்துடன் கூடிய பொம்பாய் பதிப்பி லும் கல்கத்தா பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனாதிகள் கர்ணனுக்குச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், "அரசரே! துரோணர் கொல்லப்பட்ட பிறகு, துரி யோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக்க மனவருத்தமுற்றவர்க

* இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

னுடைய வதத்தை நினைத்துச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு மிக்கதுயர முற்று அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தவுடன், கண்களில் நீர் ததும்பியவனாகி அரசர்களுள் சிறந்தவனான அரசனை அணுகினான். அரசரே! அவன் ஆசனருகில் சென்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

"மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன். பரதஸ்ரேஷ்டரே! மகத வநகனம் சூரியகுமாரனான கர்ணன் (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்தும் கொல்லப்பட்டான். அந்தக்கர்ணன் ஸோமகர்களுக்கும் சேதிதேசவீரர்களுக்கும் காசிதேசவீரர்களுக்கும் கருசதேசவீரர்களுக்கும் மச்சநாட்டுவீரர்களுக்கும் துன்பத்தைச்செய்து காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மரம்போலப் படுத்திருக்கிறான். பக்ஷிகொடியின் நிழலில் பக்ஷிக்கூட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ஒரு விருக்ஷமானது கொடிய மிருகத்தால் கொல்லப்படுவதுபோல இந்தக்கர்ணன் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான். அரசரே! சூரியகுமாரனான கர்ணன் ஸாத்யகியுடன் கூடினவர்களான பாண்டவர்களை (ஜயத்தில்) நம்பிக்கையற்றவர்களாகச்செய்தும், பாஞ்சாலர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான தேர்களை நாசஞ்செய்தும், மகாவில்லாளிகளான சூரர்களை ஜயித்துப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடிப்போகச்செய்தும், (முடிவில்) பாண்டுபுத்திரனான கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டான். மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் கர்ணனைக்கொன்று, துராத்மாக்களாலே அடையமுடியாததான பகை முடித்ததென்னும் கடனிலிருந்துவிடுபட்டு, மனக்கவலை நீங்கினவனானான். கர்ணன் மரித்ததானது, கடல்கள் வற்றியதுபோலவும் சூரியன் பூமியில் விழுந்ததுபோலவும் மேரு சிதறியதுபோலவுமிருக்கிறது மன்னரே! அந்த யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பிய யுத்தவீரர்களும் சூரர்களும்

ளாகி அச்வத்தாமாவை அடைந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் துரோணரைக்குறித்துத் துக்கிப்பவர்களும் மனக்கலக்கத்தினால் வல்லமையழிந்தவர்களும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமாகி அச்வத்தாமாவைச் சூழ்ந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகூர்த்தகாலம் (அச்வத்தாமாவைத்) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். கௌரவரே! அந்த அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுங் கூடியவர்களாகக் கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள் வீட்டிலும் சுகத்தை அடையவில்லை. விசேஷித்துச் சூதபுத்திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸௌபலனுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும ராஜ புததிரர்களும் கொலலப்பட்டார்கள். வேநதே! அநத மஹாயுத தததில பதிகாகளுடைய கூட்டஙகளும் காலாட்படைகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக கொலலபபட்டன. அநத மகாயுததததில யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபட்டன. மஹாராஜரே! இருதிறததா சேனைகளிலும் ஒருவருககொருவா நீஙகிழைததவாகளான க்ஷததிரி யாகளும் ஒருவரை யொருவா பாாததுக கொலலபபட்டாாகள. மேனமை தஙகியவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனுமான காணன படை வாகளைப பெரும்பாலும அழிதது பாணடவ சேனையாகிய நதி யைக கடநது பாாததனுகிறநதனை அணுகி (சததுருவிஞல) கொலலபபட்டான. அரசரே! உம்மைச சோநதவாகளுககு ஜயத திலுளள ஆசையும வைரததுககு மூலமுமாயிருநததான (காண ஸகாயமாகிற) அது தாணடபபடடது. மஹாராஜரே! நன்மையில நோககமுளள பநதுககளால முனபு உரைககபபடடதும நீா தெரிநது கொளளாததுமான அபபடிபபடட மஹாபயஙகரமான இநதத துன பம் உமமை அடைநதிருககிறது. புததிராகளுககாக ராஜயததை விரும்புகிறவரும நன்மையை விருமபுகிறவருமான உம்மால தீமை யான காாயஙகளே செயயபபடடன. அவறறினபயன உமககு வநது விட்டது. அரசரே! பாணடவனுகிய பீமஸேனனுல அவன் சொற படியே துச்சாஸனனும கொலலபபடடமையால அவனது பிரதிஜ ஞையும படைமுகததிலே நிறைவேறறபபடடது. மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைசசெயது பாண்டவனுகிய

குமாரனும மகா பலசாலியுமான சகுனியும மகாதமாககளான பாணடவா களுககு (தஙகளாலுணடான) கிலேசஙகளை நினைததுககொணடே துரியோ தனனுடைய பாசறையில அனறிரவு வாஸஞசெயதாாகள. பாணடவங்கள சூதாடடததில, தஙகளால வருததபபட்டதையும தரௌபதி ஸபைககுக கொணடுவரபபட்டதையும நினைதது துககிததவாகளும் மிகக மனமடுகக மடைநதவாகளுமானாாகள. மனனரே! அவ்வாறு சூதாடடத்தால உணடு பணணபபடட (பாணடவாகளுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எணணு கிறவாகளான அவாகளுககுத துககததினுல அநத இரவானது நூறுவரு ஷஙகளுககுச சமமாகச சென்றது. பிறகு, வெளளென விடிநதவுடன, அவாகளனைவரும் தெயவததினுடைய ஆஜ்ஞையினுல நிலைபெறறவாகளாகிச சாஸ்திரததினுல காணபபடட முறைபபடி அவசியமான நிததிய கருமத ததைச செயதனா. பாரதரே! அவாகள அவசியம் செயயவேணடிய காரியங களைச செயது மனததில ஆறுதலை அடைநது (சேனைகளுககு) யுததததிற்கு

பீமனால் உம்முடைய குமாரனாகிய துச்சாஸனனுடைய இரத்தமானது ரணகளத்தில் பானம் செய்யப்பட்டது" என்றான்.

மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சோகத்தினால் மூழ்கினவனாய்த் தன்னோடும் பக்கத்திலிருந்த ... வெட்டப்பட்ட ... ஸ்திரீகளுடைய அழுகுரல் மிகுந்ததாகக் கேட்டது; அந்தச் சப்தமானது நான்கு பக்கங்களிலும் பூமியை முழுவதும் வியாபித்தது. மகாகோரமான யுத்தகடலில் மூழ்கியவர்களான பாரதகுல ஸ்திரீகள் துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு மனம் பிளந்து அழுதார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! காந்தாரியானவள் அரசனிடம் வந்து அறிவிழந்து பூமியில் விழுந்தாள். அந்தப்புரஸ்திரீகள் அனைவரும் விழுந்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு, ஸஞ்சயன், மிகவருந்தி மோகமடைந்து கண்ணீரை மிகுதியாகச் சொரிகின்ற அந்த ஸ்திரீகளை மனத்தில் தேறுதலடையும்படி செய்தான். காற்றினால் அசைக்கப்படுகின்ற வாழைமரம்போல அடிக்கடி நடுங்குகின்றவர்களான அந்தப் பெண்டிர்கள் மனத்தேறுதலை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது விதுரரும் அறிவிழந்து மயங்கியவனும் அரசனும் தலைவனும் குருகுலத்திற் பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டிரனை முகத்திலும் அங்கத்திலும் தண்ணீரைத் தெளித்து ஆசுவாச

ஆயத்தமாகும்படி உத்தரவிட்டுத் (தாங்களும்) புறப்பட்டார்கள். அரசர்கள் கர்ணனை ஸேனாபதியாகச் செய்து வியூகத்தை அளிக்கத்தக்க மங்கள காரியங்களைச் செய்துகொண்டு பிராம்மண ச்ரேஷ்டர்களைத் தயிர் பாத்திரங்களாலும் நெய்களாலும் அக்ஷதங்களாலும் பசுக்களாலும் குதிரைகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களாலும் பூஜித்துச் *ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் வந்திகளாலும் 'ஜய விஜயீபவ' என்ற ஆசீர்வாதங்களால் துதிக்கப்பெற்று யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே பாண்டவர்களும் காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து யுத்தஞ்செய்ய நிச்சயித்துக்கொண்டு (தங்கள்) பாசறையினின்றும் விரைவாகப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, பரஸ்பரம் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் திடுக்கிடக் கூடியதும் மயிர்பொடிக்கச் செய்வதுமான யுத்தம் ஆரம்பித்தது. அரசரே! கர்ணன்

* ஆதிபர்வ, ௩௫௪-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

யைத் தெளிவித்தார் ராஜேந்திரரே! அந்தத் திருதராஷ்டிர ராஜன் மெதுவாகப் பிரஜ்ஞையை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் கண்டு பைத்தியம் பிடித்தவன்போலப் பேசாமலிருந்தான். பிறகு வெகு நேரம் சிந்தையுற்று அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு தன் புத்திரர்களை நினைந்தான்; பாண்டவர்களை ஜயமடைந்தவர்களாக நினைத்து நிலையழிந்தான். பிறகு ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் தன்னுடைய புத்தியையும் ஸௌபல புத்திரனான சகுனியின் புத்தியையும் நினைந்து நினைந்து வெகுநேரம் ஆலோசித்து அடிக்கடி கவலையுற்று மீண்டும் ஸ்திரீயர்களுடன் மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு கவலைகொண்டவனாய் ஸூதனான ஸஞ்சயனைப் பார்த்து மறுபடியும் வினவலானான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! உன்னால் சொல்லப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை நான் கேட்கவில்லை. ஸூத! எப்பொழுதும் ஜயத்தில் ஆசையுடையவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் ஜயத்தில் ஆசையை யிழந்து யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையாமலிருக்கிறானோ? ஸஞ்சய! உன்னால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையை மறுபடியும் எனக்கு உள்ளபடி சொல்வாயாக" என்றான். ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு வினவியதைக் கேட்ட ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிர ராஜனைப் பார்த்துக் கூறலானான்.

வைசம்பாயனர், இந்தக் கௌரவ பாண்டவ சேனைகளிரண்டிற்கும் ஆச்சரியகரமான கட்டியுள்ள யுத்தமானது இரண்டு நாட்கள் நடந்தது. பிறகு, கர்ணன் யுத்தத்தில் மிக்க பெரிதான சத்துருநாசத்தைச்செய்து கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்தினபுரத்திற்குச்சென்று குருக்ஷேத்திரத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தான்" என்றார். ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! பிராயமுதிர்ந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் மகாரதர்களான கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக்கேட்டு அதிக துன்பத்தை அடைந்திருந்தான். துக்கமடைந்துள்ள அவன் துரியோதனனுக்கு நன்மையிலேயே விருப்பமுள்ள கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயிர்தரித்திருந்தான்? குருவம்சத்திலுதித்த திருதராஷ்டிரராஜன், எந்தக் கர்ணனிடத்தில் தன் புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவன் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிரை வைத்திருந்தான்? கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமலிருக்கிற காரணத்தினால் கஷ்டமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மனிதர்களால் மரிக்கமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன். பிராம்ம

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திரர்களோடும் மகா வில்லாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸஹிதபுத்திரர்களுமான பிராதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான பாண்டவனால் துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் சொன்னபடி (துச்சாஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்பட்டது" என்று கூறினன். "மகாராஜரே! அம்பிகா புத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு மிகுந்த துக்கப்படுகின்றவனாகி ஸஞ்சயனை நோக்கி, "ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு. அப்பா! என் மனம் கலக்கமடைந்திருக்கின்றது; ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்" என்றான். அரசனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுரரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு, பூபதியான அந்தத் திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அத்யாயம

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவீரர்களுடைய பேர்களைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜயர், "பிராமணோத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தன்புத்திரர்கள் ஒழிந்ததையும் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? புத்திரர்களுடைய துயரத்தினாலுண்டானதும் பெரியதும் கோரமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசம

ணோத்தமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிச்ரவஸும் மற்ற நண்பர்களும் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹர்ஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்வீராக. பூர்வ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியை அடையவில்லை" என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்யாயம்.

(த்ருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துர்யோதனாதியருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "மகாராஜரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவல்கண குமாரனான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்:

"மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனத்துடன் ஸூதனான ஸஞ்சயனை நோக்கி, "அப்பா! அற்பஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மர்மஸ்தானங்களை அறுக்கிறது. துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்கொண்ட என்னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய். கௌரவர்களுள்ளும் ஸ்ருஞ்சயர்களுள்ளும் எவர்கள் மரணமடைந்தார்கள்? எவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "அரசரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மர் பத்துத் தினங்களிலே * ஓர் அர்ப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவர் படையிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாமும் கொல்லப்பட்டார். அவ்வாறே, மகாவில்லாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸ்வர்ணரததேராளியுமான துரோணர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மராலும் மகாபலசாலியான துரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுந்துள்ள சேனையில் பாதியைக்கொன்று விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் மாண்டான். மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனர்த்தவீரர்களை நூறுநூறாகக்கொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாறே, உம்முடைய புத்திரனும் சூரனுமான விகர்ணன் (தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்துபோயும் க்ஷத்திரியவிரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான். அவன், மிக்ககொடியவையும் துரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையுமான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜ்ஞையையும் நினைக்கின்ற அப்படிப்

தளர்ச்சியுற்ற வேகத்தில் காற்றிற்கு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஹஸ்திநாபட்டணம் சென்றான். அவன் ஹஸ்திநாபட்டணத்தை அடைந்து மிக்க மனவருத்தத்துடன், பந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தினால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப்படி பூஜித்து, 'ஆ! கஷ்டம்'! என்று சொல்லிப் பிறகு வசனிக்கலானான்.

* பத்துக்கோடி.

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திரர்களோடும் மகா வில்லாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸூதபுத்திரர்களும் ஆன ப்ராதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான பாண்டவனால் துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கோபத்தால் (துச்சாஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்பட்டது" என்று கூறினான். "மகாராஜரே! அம்பிகா புத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வருத்தப்படுகின்றவனாகி ஸூதனைப் பார்த்து, "ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு அப்பா! என் மனம் கலங்கி மடைந்திருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்" என்றான் அரசனும் யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் விதுரரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு, பூபதியான அந்தத் திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவீரர்களுடைய பெயர்களைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜயா, "பிராமணோத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தனபுத்திரர்கள் முடிந்ததையும் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? புத்திரர்களுடைய துயரத்தினால் உண்டானதும் பெரியதும் கோரமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசர்களுள் உத்தமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிஸ்ரவஸும் மற்ற நண்பர்களும் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன். மஹர்ஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்வீராக. பூர்வ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருப்தியை அடையவில்லை" என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனனுடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "மகாராஜரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவல்கண குமாரனான ஸஞ்சயன் மனத்

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"மகாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனத்துடன் ஸூதனான ஸஞ்சயனை நோக்கி, "அப்பா! அற்பஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது என்மர்மஸ்தானங்களை அறுக்கிறது. துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்கொண்ட என்னுடைய ஸம்சயத்தைத் தீர்க்கக்கடவாய். கௌரவர்களுள்ளும் ஸ்ருஞ்சயர்களுள்ளும் எவர்கள் மரணமடைந்தார்கள்? எவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "அரசரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மர் பத்துத்தினங்களிலே * ஓர் அர்ப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவர் படையிலுள்ள வீரர்களைக் கொன்று தாமும் கொல்லப்பட்டார். அவ்வாறே, மகாவில்லாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸ்வர்ணத்தேராளியுமான துரோணர் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை அழித்துப் பின்பு கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மராலும் மகாபலசாலியான துரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுந்துள்ள சேனையில் பாதியைக்கொன்று விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் மாண்டான். மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனர்த்தவீரர்களை நூறுநூறாகக்கொன்று யுத்தத்தில் மாண்டான். அவ்வாறே, உம்முடைய புத்திரனும் சூரனுமான விகர்ணன் (தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்துபோயும் க்ஷத்திரியவிரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான். அவன், மிக்ககொடியவையும் துரியோதனனால் செய்யப்பட்டவையுமான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜ்ஞையையும் நினைக்கின்ற அப்படிப

தளர்ச்சியுற்று வேகத்தில் காற்றிற்கு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவிலேயே ஹஸ்தினபட்டணம் சென்றான். அவன் ஹஸ்தினபட்டணத்தை அடைந்து மிக்க மனவருத்தத்துடன், பந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக அழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான். அவன், மோகத்தினால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு முடியினாலே அவனுடைய இரண்டு கால்களிலும் வணங்கினான். அவன் ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப்படி பூஜித்து, 'ஆ! கஷ்டம்'! என்று சொல்லிப் பிறகு வசனிக்கலானான்.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனுலே கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகா ரதர்களும் அவந்திதேசாதிபர்களுமான விந்தானுவிந்தர்கள் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து யமனுடையவீட்டை அடைந்தார்கள். மன்னரே, ஸிந்துதேசம் முதலான பத்துத்தேசங்கள் எவனுடைய அநுஞையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ்ஞையில கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீர்யமுடையவனுமான அந்த ஜயத்ரதனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினேர் அக்ஷௌஹிணிகளை ஜயித்து அர்ஜுனன் கொன்முன். அவ்வாறே, வேகமுள்ளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட்டளையில நிலைபெற்றவனும் துரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபத்ராபுத்திரனுன அபிமன்யுவினுல வீழ்த்தப்பட்டான் அவ்வாறே, சூரனும் பாகுபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் திரௌபதீபுத்திரனேடு போர்புரிந்து,யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸமுத்திரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில வாசஞ்செய்கின்ற கிராதர்களுக்கு அதிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் க்ஷத்திரியதர்மத்தில் பற்றுள்ளவனும் ராஜாவுமான பகதத்தன் தனஞ்சயனுல பராக்கிரமித்து யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவ்வாறே,கௌரவர்களுக்குத் தாயாதனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மகா கீர்த்திபொருந்தியவனும் சூரனுமான பூரிஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியினுல் யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டான் க்ஷத்திரியர்களுள் காயநிர்வாகியும் அம்பஷ்டதேசாதிபதியுமான சுருதாயுவும் யுத்தத்தில பயமற்று ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸவ்யஸாசியினுலே கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸ்திரத்தில தேர்ச்சிபெற்றவனும் யுத்தத்தில கெட்ட மதங்கொண்டவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனுல் வீழ்த்தப்பட்டான்.

"அரசரே! யானை ஸஞ்சயன. நீர் ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உம்முடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தையடைந்து இப்பொழுது புத்திமயக்கம் அடையாமலிருக்கிறீரா? விதுரராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொல்லப்பட்டவையும் உம்மால ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலிருந்தவையுமான நல்ல உபதேசங்களை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? பரசுராமர், நாரதர், கண்வர் முதலானவர்களாலே சபையின்கண் சொல்லப்பட்டதும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததுமான நல்வார்த்தையை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? உம்முடைய நன்மையில முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அத்புதமான யானைப்படையுள்ள ஸுதக்ஷிணன் ஸவ்யஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் கோஸல தேசாதிபதியானவன் ஸௌபத்திரனால் மதிக்கப்பெற்றவர்களான பகைவர்களைக்கொன்று பராக்கிரமத்தைவெளியிட்டு ஸுபத்திராபுத்திரனால் யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் உமது குமாரனான சித்திரஸேனன் மகாரதனான பீமஸேனனை எதிர்த்துப் பலவாறு போர்புரிந்தும் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் சூரனும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் ஸௌந்தர்யமுடையவனும் கத்தியையும் கேடகத்தையும் தாங்கியவனுமான மத்ரராஜனுடைய குமாரன் ஸுபத்ராபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில் கர்ணனை ஒத்தவனும் மிக்கதேஜஸுள்ளவனும் விரைவாக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் திடமான விக்ரமமுள்ளவனுமான அந்த விருஷஸேனன், தனஞ்சயனாலே, அபிமன்யுவினுடைய வதத்தையும் தன்னுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் நினைத்துக் கர்ணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராக்கிரமத்தினால் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களோடு வைரம்பூண்டிருப்பவனான சுருதாயுவென்னும் அரசன் பார்த்தனால் வைரத்தைக்கேட்கச்செய்து வீழ்த்தப்பட்டான் பெரியவரே! அரசரே! பராக்ரமசாலியும் மைத்துனனும் அம்மானசேயும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மரதனென்பவன் * ஸஹதேவனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் பராக்கிரமசாலிகளும் பகைவர்களைத் தாக்குகின்றவர்களும் மிகுந்த வீர்யமுடையவர்களுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்முதிர்ந்தவனும் கேகயதேசத்தரசனுமான பிருஹத்க்ஷத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! கற்றறிந்தவனும் மகாபலசாலியுமான பகதத்த குமாரனும் யுத்தத்தில் பருந்துபோல ஸஞ்சரிக்

கனும் ஸுஹ்ருத்துக்களுமான பீஷ்மர், துரோணர் முதலானவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நினைத்து மனவருத்தம் அடையாமலிருக்கிறீரா?" என்றான். இவ்வாறு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக் குறித்து ராஜாவான திருதராஷ்டிரன் அதிதீர்க்கமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு இதனைக் கூறலானான்.

"ஸஞ்சய! சூரரும் திவ்யாஸ்திரங்களையுடையவருமான கங்காபுத்திரரும் மகாவில்லாளியான துரோணரும்கொல்லப்பட்டவுடனே என்மனம் மிக்க

* அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டதாகத் துரோணபர்வம் 45-வது அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. துரோணபர்வம், 164-ம் பக்கம் பார்க்க.

இன்றவனான் நகுலனாலே வீழ்த்தப்பட்டான். அவ்வாறே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராக்கிரமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகர்களுடன் பீமஸேனனாலே கொல்லப்பட்டான். அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிறைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயத்ஸேனன், யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான அபிமன்யுவினாலே கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடையபுத்திரர்களுமான துர்முகனும் துஸ்ஸஹனும் பீமஸேனனாலே கதையினாலே கொல்லப்பட்டார்கள். துர்மர்ஷணனும் துர்விஷஹனும் மகாரதனான துர்ஜயனும் எளிதிற் செய்யமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். பிராதாக்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களுமான கலிங்கன் விருஷகன் இருவரும் செயற்கரிய செய்கையைச்செய்து சூரியன்மகனான யமனது வீட்டை அடைந்தனர். சூரனும் அஸாதயமான வீர்யமுடையவனும் உமக்கு மந்திரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனாலே பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். அவ்வாறே, பதினாயிரம் யானையின்பலமுடையவனும் மகானுமான பௌரவனென்னும் அரசன் பாண்டுபுத்திரனான ஸவ்யஸாசியினாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். மகாராஜரே! அடிக்குந்திறமையுடையவர்களான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விக்கிரமமுள்ளவர்களான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். கவசமணிந்தவர்களும் அடிக்கின்றவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க ஸாமர்த்தியமுடையவர்களுமான அபீஷாஹர்களும் ரதிகச்ரேஷ்டர்களான சிபிகளும் காலிங்கர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். கோகுலத்தில் எப்பொழுதும் வளர்ந்தவர்களும் யுத்தத்தில் மிக்க கோபங்கொண்

வருத்தத்தை அடைந்துவிட்டது. வஸுவினிடம்தோன்றியவரும் தேஜஸ்வியுமான எந்தபீஷ்மர் நாள்தோறும் கவசமணிந்தவர்களான பதினாயிரம் ரதிகர்களைக்கொன்றாரோ அவர், பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனனாலே காக்கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனான சிகண்டியினாலே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு இப்பொழுது என்மனம் வருத்தமுற்றிருக்கிறது. எவருக்கு மகாயுத்தத்தில் உத்தமமான அஸ்திரத்தைப் பரசுராமர் அளித்தாரோ, பால்யத்தில் எவர் ஸாக்ஷாத் பரசுராமராலே தனுர்வேதத்தில் சிஷ்யராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாரோ, எவருடைய அனுக்ரகத்தினாலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாண்டவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மகாரதர்களாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவாகளும் மிகக வீரயமுடையவாகளுமான அநதக்கோபாலர்கள் ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபடடாாகள அனேக ஆயிரககணக கான சிரேணிகளும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டஙகளும் முழுமை யும் பார்ததனே எதிர்தது யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனா. மகாராஜரே! உமக்கு மைததுனாகளும் அரசாகளுமான விருஷக னும் அசலனும் உமதுநிமிததமாக அதிக பராக்ரமததை வெளி யிட்டு ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபட்டாாகள். அவ்வாறே, பெய ரிஞலும் செயகையிஞலும் உககரமாவென்றும் மகாவிலலாளி யென்றும் பிரஸிததிபெறறவனும் நீண்ட கைகளேயுடையவனுமான ஸால்வராஜன் பீமஸேனஞல வீழததப்பட்டான மகாராஜரே! யுத ததில சோநது மிதரனநிமிததமாகப பராகரமததை வெளியிட்ட வாகளான ஓகவானும் பிருகநதனும் வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைநதாாகள. வேநதரே! அவவாறே, ரதிகாகளுள சிறநதவனுன க்ஷேமதூாததி யுததததில பீமஸேனஞல கதையிஞல கொலலப பட்டான். அரசரே! அவவாறே, மகாவிலலாளியும் மகாபலசாலி யுமான ஜலஸநதன் யுததததில மிகப பெரிய துனபததைசசெயது ஸுதயகியிஞல கொலலபபட்டான். (கோவேறுகழுதைகள பூட் டிய ரததேோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸசிரேஷடனுமான அலம்புஸன கடோதகசனுல பராகரமததை வெளியிட்டு யமனுடைய வீடடை அடைவிககபபட்டான. ஸூதபுததிரனுன ராதேயனும், மகாரதாக ளும் ஸஹோதராகளுமான கேகயாகளனைவரும ஸவயஸாசியிஞல கொலலபபட்டாாகள. ஐயா! மாலவாகளும் மதரகாகளும் உககிர மானசெயகையுளள திராவிடாகளும் யெளதேயாகளும லலிததா

ஸகதரும மகாவிலலாளியுமான அநதத துரோணா யுததததில திருஷ்டதயும னஞல கொலலபபட்டாரென்பதைக கேட்டு எனமனம மிககவருததமடைக திருககிறது. எநத இருவருக்கும உலகததில * நானகுவிதமான அஸதிர விதைகளில சமனுனமனிதன இலலேயோ அநதத துரோணரும பீஷமரும கொலலபபட்டாாகளென்பதைக கேட்டு எனமனம வருததமடைகிறது. மூவுலகஙகளிலும் எவருக்கு அஸதிரஙகளில சமமானமனிதன இலலேயோ அநததுரோணா கொலலபபட்டதைககேட்டு எனனைச சோநதவாகள யாது செய்தனா? மகாபலசாலியும பாணடுபுததிரனுமான தனஞ்சயனுல ஸமசப தர்களுடைய படையானது பராககிரமததிஞல யமனுடையவீட்டை அடை விககபபடவும் புததிமானுன துரோணபுததிரருடைய நாராயணஸதிரமும வீணுக்கபடவும் ஸைனியஙகளும் ஓடியபொழுது,எனனைசசோநதவாகள யாது

---

* ஆதிபாவம, 520-ம பககம குறிபபிற காணக.

களும் க்ஷத்தரகர்களும் உசீனரர்களும் மாவேல்லகர்களும் குண்டி கேரர்களும் ஸாவிகரிபுத்திரர்களும் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டு வீரர்களும் மேல்நாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான காலாட்களின் கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளும் தேர்க்கூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல்லப்பட்டன. அரசரே! எவர்கள், த்வஜங்களையும் ஆயுதங்களையு முடையவர்களும் சூரர்களும் கவசங்களையும் வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் அணிந்தவர்களும் வெகுகாலமாக யுத்தத்தில் பழகினவர்களும்ஸமர்த்தர்களால்வளர்க்கப்பட்டவர்களுமாயிருந்தார்களோ அவர்கள், யுத்தத்தில் தளர்ச்சிஅடையாத செய்கையையுடைய பார்த்தனால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, அளவுகடந்த பலத்தை யுடையவர்களும் பரஸ்பரம் வதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். மன்னரே! நீர் என்னைக் கேட்கிறதனால் யான் சொல்லுகிறேன். யுத்தத்தில் இவ்வரசர்களும் பரிவாரங்களுடன்கூடின மற்ற அனேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டார்கள். கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தகால், இவ்வாறாக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது. எவ்வாறு மகேந்திரனால் விருத்திரன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு இராமபிரானால் ராவணன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு கண்ணபிரானால் நரகாஸுரனும் முருவென்கிற அஸுரனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களோ, எவ்வாறு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங் கொண்டவனும் சூரனுமான கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பிருகு குலத்தில் பிறந்த பரசுராமரோடு மூவுலகங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டு

செய்தனர்? துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே ஓடுகின்றவர்களை, கப்ப லுடைந்து கடலில்மிதக்கின்ற ஜனங்களைப்போல துக்கசமுத்திரத்தில் ஆழ்ந் தவர்களென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! சேனைகள் ஓடுங்கால் துரியோ தனன், கர்ணன், போஜனென கிருதவர்மர், மத்ரராஜனென சல்யன், துரோண புத்திரரான அச்வத்தாமர், கிருபர், மிகுந்துள்ள என்புத்திரர்கள், மற்றவர் கள் ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தினிறம் எவ்விதமாயிருந்தது? கவல்கண குமார! இவை எல்லாவற்றையும் பாண்டவர்களும் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் காட்டிய வீரச்செய்கையையும் உள்ளபடி எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"ஐயா! உம்முடைய குற்றத்தினாலே கௌரவவீரர்களுக்கு நேர்ந்த தைக்கேட்டு நீர் மனவருத்தமடைதல் கூடாது. தெய்வச்செயலால் நேரும் காரியத்தில் கற்றறிந்தவன் மனவருத்தமடையான். ஏனெனில், மனி

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுத்தத்தைச் செய்து ஞாதிகளுடனும் உறவினர்களுடனும் கொல்லப்பட்டானே, எவ்வாறு ஸுராம் மன்யரால் மகிஷாஸுரனும் ருத்ரரால் அந்தகாஸுரனுங் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே அர்ஜுனனால் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களுக்கு வெற்றியில் ஆசைவைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தவனும் பகைக்கு முகமாயிருந்தவனும் அடிக்கிறவர்களுள் உத்தமனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் அரசனுமான கர்ணன் மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடுந் த்வந்த்வயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். ராஜரே! ஹிதத்தை விரும்புகின்றவர்களான பந்துக்களாலே முன்பு சொல்லப்பட்டதை நீர் அறிந்துகொள்ளவில்லை. பாண்டவர்களாலே அவ்வித கஷ்டம் தாண்டப்பட்டது. இது உம்மால் செய்யப்பட்டதன்று; முன்பே தெய்வ பலத்தால் ஏற்பட்டது. ஆதலால், மிகப் பெரிய கெடுதியைச்செய்கிற இந்த வ்யஸனம் நோக்கத்து ராஜரே! ராஜ்யத்தில் விருப்பமுள்ள (உம்முடைய) புத்திரர்களுடைய நன்மையில் விருப்பமுள்ள உம்மாலே தீங்குகளே செய்யப்பட்டன. அவைகளுடைய பலன் உமக்கு வந்தது" என்று கூறினன்.

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஐயா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களாலே கொல்லப்பட்ட என்னைச் சேர்ந்தவர்களைச் சொன்னாய். ஸஞ்சய! என்னைச் சேர்ந்தவர்களாலே கொல்லப்பட்ட பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை எனக்குச் சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பராக்ரமமுடையவர்களும் மிக்க தைர்யமுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான (பாண்டவ ஸேனாவீரர்கள்) கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரால் பந்துக்களோடும் மந்திரிகளோ

தன் விரும்பிய பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்; கிடைக்காமலும் போகலாம். ஆதலால், விவேகியானவன் தான் விரும்பியபொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் அடையான்" என்று கூறினன். திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! எனக்கு அதிகமான ஒருவித மனவருத்தமும் இல்லை. இது முன்னமே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டதென்று நினைக்கிறேன். இஷ்டப்படி உரைக்கலாம்" என்று கூறினன்.

டும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான * நாரா யணர்களும் † ராமர்களும் வல்லவர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மற்ற வர்களும் வீரரான பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். வீர்யத்தாலும் பலத்தாலும் யுத்தத்தில் கிரீடிக்குச் சமானனான ஸத்ய ஜித் என்பவன் ஸத்யஸந்தரான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப் பட்டான். சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும் துரோணரோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்து வைவஸ்வதனுடைய வீட்டையடைந்தார்கள். அவ்வாறே, மித்தி ரன்நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களும் வயதுசென்ற வர்களும் மன்னர்களுமான விராடனும் துருபதனும் புத்திரர்க ளோடுகூடவே துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். எவன் பாலனாக இருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியோடும் கேசவரோடும் பலராமரோடும் ஒப்பிடப்பட்டவனாகவும் ஜயிக்கமுடி யாதவனாகவும் (பகைவர்களை) அவமதிக்கின்றவனாகவும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனாகவு மிருந்தானோ அந்த அபிமன்யு பகைவர்களுக்கு மிக்க நாசத்தைச்செய்து, பிதஸைவை எதிர்க்கச் சக்தியற்றவர்களும் பிரதானர்களுமான (ஆறுமகாரதர்களால்) சூழப்பட்டு வீழ்த்தப்பட் டான. மகாராஜரே! இரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டும் க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலைபெற்றவனும் வீரனுமான அபிமன்யு வைத் துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் கொன்றான். செல்வ மிக்கவனும் மித்திரனிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகின்ற வனும் படைச்சரர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அம்பஷ்டனுடைய

அதிகபாடத்தின் மூன்றாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனன் துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங் களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருதரா ஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞ்சயன், "மகாவில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் வியஸனமுற்றவர்களும் பிரஜ் ஞையை இழந்தவர்களும் முகம்வாடினவர்களுமானார்கள். அரசரே! சஸ்தி ரங்களைத் தரித்தவர்களனைவரும் தலைகுனிந்தவர்களும் சோகத்தால் பீடிக்கப் பட்டவர்களும் பார்க்கின்றவர்களுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவில்லை. பாரதரே! துன்பமுற்றதோற்றமுள்ள அவர்களைக் கண்டு உம்முடைய படை

* கிருஷ்ணனகுமாரர்கள். † பலராமனகுமாரர்கள்.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனாகத் துர்யோதனனுடைய புத்திரனும் சூரனுமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனுடையவீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான மணிமான், தண்டதாரன் (இவவிருவர்களும்) மித்திரன்நிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுத துரோணரால் யுத்தததில கொலலப்பட்டார்கள். போஜதேசததரசனும் மகாரதனுமான அம்சுமான் பாரத்வாஜராலவிக்ரமததை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடுகூடினவனும் கடறகரைநாட்டுக்குத தலைவனுமான சித்ரஸேனன் ஸமுத்திரஸேனனாலே பலத்தால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநூபதேசவாஸியான நீலனும் வீர்யசாலியான வியாக்ரதத்தனும் அஸ்வத்தாமாவினாலும் விக்ரணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள். விசித்ரமாக யுத்தம்செய்கிற சித்திராயுதன் கடும்போாபுரிந்து விசித்ரமான கதியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுததத்தில விகாணனால் கொலலப்பட்டான். யுத்தத்தில விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிராதாவுமான கேகயராஜ குமாரன் பிராதாவான கேகயனால் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்ததநில கொலலபபட்டான் மகாராஜரே! கதாயுததம் செயபவனும் மலைநாட்டுககுத தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான *ஜனமேஜயன் உமது புத்திரனை துர்முகனால

கள அனைத்தும் துயரத்தால நடுக்கமுற்று † ஆகாயத்தையேநோக்கின. ராஜேந்திரரே! யுத்தரங்கத்தில துரோணர் கொலலபபட்டதைக்கணட இவர்களின் கைநுனிகளினின்று நானகுபக்கத்திலும் ரத்தத்தால நனைக்கபபட்ட சஸ்திரங்கள் நழுவிக் கீழேவிழுந்தன. பாரதரே! பிடிக்கப்பட்டவைகளும் நழுவுகின்றவைகளுமான அந்த ஆயுதங்கள், ஆகாயத்திலிருந்து விழுகின்றவையும் அழகைத் தெரிவிக்கின்றவையுமான நக்ஷத்திரங்கள போலக் காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† 'மேலுலகம் செலவதையே கருதினர்; பூமியில இருக்கவிரும்பவிலலை' என்பது பழைய உரை.

கொல்லப்பட்டான். அரசரே! நரசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களைப்போல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானர்களிருவர்களும் துரோணரால் அம்புகளால் ஒரேஸமயத்தில் ஸ்வர்க்கத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள். பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள் [illegible] போர்புரிந்து செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள். ஸவ்யஸாசிக்கு அம்மான்களான புருஜித்தும் குந்திபோஜனும் போரில் ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத் துரோணருடைய அம்புகளால் அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள். காசிதேசத்துவீரர்கள் பலரால் சூழப்பட்டவனும் காசிராஜனுமான அபிபூவானவன் யுத்தத்தில் வஸுதானனுடைய புத்திரனாலே தேகத்தை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான். அமிதௌஜஸும் யுதாமன்யுவும் வீர்யமுடையவனான உத்தமௌஜஸும் நூறுநூறுக்கணக்காகச் சூரர்களைக் கொன்று நம்மைச் சேர்ந்தவர்களால் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். பாரதரே! மகாவில்லாளிகளும் பாஞ்சாலராஜ குமாரர்களுமான மித்ரவர்மாவும் க்ஷத்ரதர்மாவும் துரோணரால் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! யுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்குத் தலைமையுடைய சிகண்டியின் புத்திரனுமான க்ஷத்ரதேவன் யுத்தத்தில் உம்முடைய பேரனான லக்ஷ்மணனாலே கொல்லப்பட்டான். மகாரதர்களும் மகாவீரர்களுமான நன்றாக ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும் தகப்பனும் பிள்ளைகளுமான ஸுசித்ரனும் சித்ரவர்மாவும் துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். மஹாராஜரே! பாலகாலத்

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலத்தையிழந்து அசைவற்று நிற்கின்ற உம்முடைய சேனையைக் கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகர்களே! உங்களுடைய பாகுபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே என்னால் யுத்தத்திற்காகப் பாண்டவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தயுத்தமும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாறிருக்க, இந்தச் சேனையானது துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே வியஸனமுற்றதுபோலக் காணப்படுகிறது. போர்புரிகின்ற யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் கொல்லப்படுகிறார்கள். யுத்தகளத்தில் போர்புரிகின்றவனுக்கு ஜயமோ அல்லது வதமோ நேரக்கூடும். இதில் என்ன ஆச்சரியம்? நாற்புறமும் நின்றுகொண்டு யுத்தம் செய்யுங்கள். மகாபலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியும் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மிக்க தைர்யமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் பாருங்கள். யுத்தத்தில் எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினால் புத்திஹீனனும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் சிங்கத்தினிடத்தினின்று அல்பமிருகம் திரும்புவதுபோல எப்பொழுதும் திரும்புகிறானோ பதினு

திலே கொந்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனை வார்த்தக்ஷேமி ஆயுதங்கள் அற்றவனாகி மரணமடைந்தான். மகாராஜரே! ஸ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுத்தத்தில் அடிக்கின்றவனுமான ஸேனாபிந்துவினுடைய புத்திரன் கௌரவசிரேஷ்டனை பாஹ்லிகனால் கொல்லப்பட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசத்து வீரர்களுள் உத்தமரதிகனை திருஷ்டகேது (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தான். பாண்டவன்நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற வீரனை ஸத்யத்ருதி யுத்தகளத்தில் பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான். சிசுபாலனுடைய புத்திரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவர்களைக்கொன்று துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். அவ்வாறே வீரனை ஸத்யத்ருதியும் வீர்யவானை மதிராஸ்வனும் விக்ரமசாலியான ஸூரியதத்தனும் துரோணருடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டார்கள். மத்ஸ்யராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸ்வர்யமுள்ளவனுமான சதானீகனும் வீழ்த்தப்பட்டான். மகாராஜரே! போர்புரிகின்றவனும் பராக்ரமசாலியுமான ஸ்ரேணிமானும் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தும் வைவஸ்வதனுடைய வீட்டை அடைந்தான். அரசரே! சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் யுத்தத்தில் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றவனும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனு

யிரம் யானைபலமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன் எவனாலே மனித யுத்தத்திலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிக்கப்பட்டானோ திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் சூரனும் மாயாவியும் பயங்கரமாகக் கர்ஜிக்கின்றவனுமான கடோத்கசன் எவனாலே அழிவற்றதான சக்தியாயுதத்தினால் கொல்லப்பட்டானோ அப்படிப்பட்ட மகிமைபொருந்தியவனும் தடுக்கமுடியாத வீர்யமுடையவனும் ஸத்ய ஸந்தனும் புத்தியையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய குறைவற்ற இருகைகளின் பலத்தையும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பார்க்கப்போகிறீர்கள். விஷ்ணுவும் இந்திரனும்போன்ற துரோணபுத்திரர் ராதாபுத்திரனான கர்ணன் இவ்விருவருடைய வல்லமையையும், அந்தப் பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்க்கட்டும். நீங்களெல்லோரும், தனித்தனியாகவே ஸைன்யங்களுடன்கூடின பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்குத் திறமையுடையவர்கள்; ஒன்றுசேர்ந்தால் கேட்க வேண்டுமோ? வீர்யமுடையவர்களும் அஸ்திரத்தில் விசேஷமான பயிற்சியுடையவர்களுமான நீங்கள் இப்பொழுது பரஸ்பரம் பார்க்கப்போகிறீர்கள்'' என்று கூறினான். மாசற்றவரே! அப்பொழுது மகாவீர்யமுள்ள உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன், இவ்வாறு

மான மாததன் அவ்வாறே பீஷ்மரால அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது படுததிருக்கிருன். விராட புததிராகளும் மகாரதர்களுமானி சங்க னும் உததரனும் மிகபபெரிதான காரியததைச்செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைநதாாகள. யுததததில அதிகமான ஹிம்ஸையைச் செயகின்ற வஸுதானன் விக்ரமததை வெளியிட்டுத் துரோணரால யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செயயபபட்டான். பாண்டவர்க ளுககுள மகாரதாகளான இவாகளும் இன்னும் மறற அநேக வீரர்க ளும் பராக்ரமததை வெளியிட்டுத துரோணரால கொலலப்பட்டார் கள. நீா என்னைக் கேட்டதை உரைககலானேன்" என்று கூறினுன்.

நானகாவது அத்யாயம.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள்போக மிகுந்தவர்க ளுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாகளுடைய கூட்ட மானது நாசம் செயயபபட்டபிறகு, காவததை யிழநத எனனுடைய இநதபபடையில ஏதேனும்மிகுநதிருககுமெனறு நான்நினைக்கவிலலை. வீராகளும் மஹா விலலாளிகளும் குருசிரேஷ்டாகளுமான அந்தப் பீஷமரும் துரோணரும் எனனிமிததமாகக கொலலபபட்டார்க ளெனபதைக கேட்டபிறகும் நான ஜீவிததிருபபதினால யாதுபயன்? எவனுடைய சைனியத்துடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளு டைய பலததிறகுச சமானமோ யுததததில பிரகாசிககின்ற அநத ராதேயன் கொலலபபட்டானெனபதை நான பொறுககவிலலை. ஸஞ்சய! ஸைனியததில உததமவீராகள கொலலபபட்டாாகளென் பதைச சொலலியதுபோலக கொலலபபடாமல இநத ஸேனையில

கூறி, பிறகு பிராதாககளுடன சோநது காணனை ஸேனுபதியாகச செய்தான. அரசரே! மகாரதனும மிகக யுததமதமுளளவனுமான காணன சேனைத்தலை மையைபபெறறு உரகக ஸிமமநாதம் செயது கடும்போா புரிநதான். ஐயா! காணன எலலா ஸருஞ்சயாகளுககும பாஞ்சாலாகளுககும் கேகயர்களுக்கும் விதேஹாகளுககும் பெரிய துன்பததைச செய்தான. அவனுடைய விலலி னின்று பாணக கூட்டஙகள, முநதி (விடபபட்ட பாணங்களின்) புங்கங் களைத தொடாநது வணடினங்களபோல நூறறுககணககாகத்தோன்றின. அவன பலசாலிகளான பாஞ்சாலாகளையும் பாணடவர்களையும் பீடித்து ஆயிரககணககான யுதத வீராகளையுங கொன்று அர்ஜுனனால கொல்லப்பட் டான்" என்று கூறினன.

உயிரோடிருப்பவர்களையும் எனக்குச் சொல். எவர்கள் என்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் மாண்டபிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களனைவரும் மாண்டதற்குச் சமானமென்பதே என்னுடைய எண்ணம்" என்றான்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிரம்மஞானத்தமரான துரோணராலே ஆச்சரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும் * நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனுர்வேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவையுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ மஹாரதரும் பயன்தரும் முயற்சியுள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகளையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களையுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீர்யமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தராயிருக்கிறார். ஆனர்த்த தேசத்தில் வஸிக்கின்றவனும் ஹ்ருதிகனுடைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாத்வதர்களுள் சிரேஷ்டனும் அஸ்திரவித்தையில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவர்மா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தனாக இருக்கிறான். யுத்தத்தில் அசைக்க முடியாதவனும், உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன்வார்த்தையை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு தங்கை பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய தேஜோவத்தத்தை அஜாதசத்துருவின் முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்தவனும் எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும், இந்திரனுக்குச் சமமான வீர்யமுடையவனுமான சல்யன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான். அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திர யுத்தம் செய்கின்றவருமான சரத்வானுடைய புத்திரரும் கௌதமரும், மிகப் பெரிதும் ஆச்சரியமானதும் பாரத்தைத் ஸகிக்கக்கூடியதுமான தனுஸைக் கையில்தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னத்தராயிருக்கின்றார். ராஜரே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்பவனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காந்தாரராஜன் தன் புத்திரர்களுடன் காந்தார

*த்ருடம் = உறுதியாக அடிப்பது ; தூரம் = தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது ; ஸூக்ஷ்மம் = நுட்பமானதை அடிப்பது ; சப்தவேதி = சப்தத்தின் வழியேசென்று அடிப்பது. 'சித்ரம், சுபரம், திவ்யம், லிகிதம்' என்றும் கொள்ளலாம். ஆதிபர்வம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

முக்கியர்களோடும் யானைகளோடும், உமது பிள்ளைகளுக்காக யுத்தஞ்செய்ய விருப்பத்துடன் ஸன்னத்தனாக இருக்கின்றான். குருசிரேஷ்டரே! மகாரதனான ஸௌவீரராஜபுத்திரன் [illegible] மேனிகளோடும் யோதர்களோடும் கூடிய ரதத்தின்மீதேறி உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான். அரசரே! அவ்வாறே, கௌரவ சிரேஷ்டனும் உம்முடைய குமாரனுமான புருமித்திரன் அக்னிபோலவும் சூரியன்போலவும் [illegible] ரதத்தின்மீதேறி மேகமில்லாத ஆகாயத்தில் சூரியன் [illegible] பிரகாசித்துக்கொண்டு ஸன்னத்தனாக இருக்கின்றான். [illegible] ஸைன்யத்தோடு கூடின [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] யானைக்கூட்டத்தின் [illegible] விளங்குகின்றான். புருஷ [illegible] அர்ஜுனன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] கிலே [illegible] [illegible] ச்ரேஷ்டனான * ஹ்ரீநிஷேவணன், [illegible], பருக்ஷவாயு, ஜயன், சலன், ஸத்யவிரதன், துச்சலன் ஆகிய இவர்கள் சேனையுடன் நிற்கின்றார்கள். தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள படையை உடையவனும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவனும் சிறந்த தேரையும் குதிரையுமுள்ளவனும் யானைகளோடும் காலாட்களோடும் (பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்றவனுமான கைதவ்யராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றான். புருஷ ச்ரேஷ்டர்களும், அடிக்கின்றவர்களும், மானிகளும், ஸத்யஸந்தர்களுமான சுருதாயுவும் திருதாயுதனும் சித்ராங்கதனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள். ஸத்யஸந்தனும் மகாத்மாவுமான கர்ண புத்திரனும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாக நிற்கின்றான். அரசரே! உத்தமமான அஸ

* இதனை விசேஷணமாகக் கொள்ளலாம். 'லஜ்ஜையுள்ளவன்' என்பது பொருள்.

திரஙக ளை யுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும் படையில அதிகமான மனோதைரியததையும் வீரயததையும் உடைய வாகளுமான மறறக காணபுததிராகளிருவரும் உமது நிமிததமாக யுத தம் செய்யும் விருபபததுடன் நிறகினறாகள மகாராஜரே! குரு ராஜனான துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுதத வீராகளுள் தலைவாக ளும் அளவறற பிரபாவமுளளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்நது யானைக்கூட்டததினிடையில மஹேநதிரன்போல ஜயததின்பொருட்டு ஸன்னததனாக இருககிறான"என்று சொன்னான்.

திருதராஷடிரன, "(இரணடு கட்சியிலும்) எநத ஸைனிகாகள பிழைததிருக்கின்றாகளோ அவாகள உளளபடி உரைககபபட்டாா கள் இதுவரையில அடைநதிருககிற நனமைகளால இனிவரும் ஜயாபஜயஙகளை நன்றாக அறிகிறேன" எனறு சொனனான் அபபொ ழுது அம்பிகா புத்ரனை திருதராஷடிரன் இவவிதம் சொலலிக கொணடே தன் சேனையைப பெரும்பானமையாகச சிறநத வீராகள கொலலபபடடதும் சிறிதே மிகுநதிருபபதுமாகக கேட்டுச சோகத தினாலே பொறி கலஙகி மூாசசையடைநதான மூாசசை யடைநத திருதராஷடிரன், "ஸஞசய! ஒரு முகூாதத நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப பெரிதான அபபிரியததைக கேடடு என் மனம் வியாகுல முறறிருக்கிறது. மனம மயஙகுகிறது அவயவஙகளும சோாவடை கின்றன நடபபதறகும சகதியறறவனாக இருககிறேன்" எனறு கூறினன் அம்பிகா புததிரனும அரசனுமான அநதத திருதராஷ்டி ரன், இவவிதமான வாாததையைச சொலலிவிடடுப பினபு மன மயககமடைநதான" என்று கூறினா

ஐநதாவது அதயாயம.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமுற்றது.)

ஜனமேஜயா, "பிராம்மணோததமரே! யுதததில காாணன கொலலபபட்டனதையும் தன புததாகள ஓடியதையுஙகேட்டு (வருநதிப பிறகு) சிறிது மனம்ஆறுதலுறற அரசன என்ன சொன்னான்? புதரா களுடைய வியஸனததினால உணடாயிருக்கிறதும மிகப பெரிது மான துயரத்தை யடைநதிருககிற அரசன். அககாலததில சொலலி யதை, கேட்கின்ற எனககு உரைககவேணடும" எனறு வினவ, வைசம்பாயனா சொலலத தொடஙகினா

"மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனும் ஜனங்களுக்கு ஈச்வரனுமான திருதராஷ்டிரன், நம்பத் தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புத்திமானான * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புத்தி மயக்கம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்திரனுக்குச் சத்துருக்களிடங்களினின்று உண்டான தோல்வி போன்றதும் மகா காந்தியையுடைய ஸூரியன் ஆகாயத்தினின்று பூமியில் விழுவது போன்றதும், நீர் நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்தினாலும் நினைக்கத்தகாத வறட்சி போன்றதும் பூமி, ஆகாயம், திக்குக்கள், ஜலங்கள் (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸர்வநாசம்போன்றதும்புண்ணியம்பாபம்என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசத்தைக் கேட்டுப் புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசித்துக் கர்ணனுக்கு யுத்தத்தில் வதம் நேர்ந்திராது என்று எண்ணி, 'பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல் ஸஹஜமாதலால் ஸம்பவித்துமிருக்கலாம்' என்று கருதிச் சோகாக்னியினால் எரிக்கப்படுகின்றவனும் ஹ்ருதயத்தில் அக்னியைச் சேர்த்து ஊதப்படுகின்றவன்போன்றவனும் மிக்க தளர்ச்சியடைந்த அங்கங்களோடு கூடியவனும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனும் வருத்தமுற்றவனும் 'ஹா ஹா' என்று சொல்லி மிகுந்த துயரத்தை யடைந்தவனுமாகிப் புலம்பலானான். "ஸஞ்சய! காளையானது (வேறு) காளையோடுசண்டை செய்வதில் பின்வாங்காததுபோலச் சத்துருவான மஹேந்திரனோடும் போர்புரிவதில் பின்வாங்காதவனும் வஜ்ரம்போன்ற சரீரமுடையவனும் யௌவனமுள்ளவனும் தன்னுடைய நாணொலியினாலும் தலத்வனியினாலும் சரமாரியின் சப்தத்தாலும் ரதங்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் யுத்தத்தில் நிலைபெறாமற் செய்பவனும் மகாபாகுபலமுள்ளவனும் சத்துருக் கூட்டங்களை அழிப்பவனும் (சத்துரு ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவறாதவனும் தன்னை அடுத்துத் துரியோதனன் மகாரதர்களான பாண்டுபுத்திரர்களோடு வைரத்தைச் செய்தற்குக் காரணமானவனும் தேர்ப்பாகனுடைய புத்திரனும் வீரனும் ஸிம்மத்தையும் யானையையும்போன்ற பராக்கிரமத்தையுடையவனும் எருதினுடைய திமில்போன்ற தோளையுடையவனும் விருஷபத்தினுடைய கண், நடை, ஸ்வரம்போன்ற கண்

---

* 'பார்க்கவஸ்ய' என்பது மூலம்; 'பரசுராமருக்கு' என்றும் கொள்ளலாம்.

களையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஹிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? தன் பாகுபலத்தால் கொழுப்புள்ளவனான எவன் எப்பொழுதும் அச்சுதனையும் தனஞ்சயனையும் ஒன்றுகூடின மற்ற விருஷ்ணிகளையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லையோ, எவன் 'யான் ஒருவனாகவே யிருந்துகொண்டு சார்ங்கத்தையும் காண்டீவத்தையும் வில்லாகவுடையவர்களும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுத்தத்தில் திவ்ய ரதத்தினின்று தள்ளுவேன்' என்று எப்பொழுதுமே மந்தனும் பேராசையினால் புத்திமயக்கமுள்ளவனும் சிந்தையினால் தலைகுனிந்திருப்பவனும் ராஜ்யத்தில் ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலையுற்றவனுமான துரியோதனனைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தானோ, திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜஸை உடையவனும் கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் அறுத்துக் கொடுத்தவனும் ஸூர்யனுடைய குமாரனும் ரதிகர்களுள் சிறப்புற்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான அந்த ராதேயன் கழுகு இறகுகள் பூண்டவையும் ஜ்வலிக்கின்றவையுமான அம்புகளாலே எல்லாக் காம்போஜர்களையும் கேகயர்களையும் அவந்தி தேசத்து வீரர்களையும் காந்தாரர்களையும் மத்ரகர்களையும் மாஸ்த்யர்களையும் திரிகர்த்தர்களையும் தங்கணர்களையும் சகர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் விதேஹர்களையும் குளிந்தர்களையும் காசிதேசத்து வீரர்களையும் கோஸலர்களையும் ஸுஹ்மர்களையும் அங்கர்களையும் வங்கர்களையும் நிஷாதர்களையும் புண்டரர்களையும் கீகடர்களையும் வத்ஸர்களையும் களிங்கர்களையும் தரதர்களையும் அச்மகர்களையும் ரிஷிகர்களையும் சபரர்களையும் ஹூணர்களையும் ஹூணர்களையும் பரஹூணர்களையும் ஸாளர்களையும் மிலேச்சதேசத்துத் தலைவர்களையும் துர்க்கவாஸிகளையும் ஆடவிகர்களையும் அவ்வாறே எல்லாச் சத்துருக்களையும் யுத்தத்தில் ஜயித்துத் துரியோதனனுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுக் கப்பங் கொடுக்கும்படி செய்வித்தானோ, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாரக்ஷகனுமான அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் வீர்யசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? தேவர்களில் மகேந்திரன் *சிறந்தவன். மனிதர்களில்

* 'வ்ருஷ:' என்பது மூலம்; 'இந்திரன் மழையைப் பொழிபவன், கர்ணன் தனத்தைப் பொழிபவன்' என்றும் கொள்ளலாம்.

கர்ணன் சிறந்தவன். உலகங்களில் சிறந்தவனான மூன்றாமவனை நாம் கேட்டதேயில்லை. குதிரைகளுள் உச்சைஸ்ரவம் சிறந்தது. அரசர்களுள் குபேரன் சிறந்தவன். தேவர்களுள் மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருக்களை) அடிக்கும் வீரர்களுள் கர்ணன் சிறந்தவன். சூரர்களும் ஸமர்த்தர்களும் வீர்யசாலிகளுமான அரசர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும் துரியோதனனுடைய அபிவிருத்திக்காகப் பூமியனைத்தையும் ஜயித்தவனும் மகததேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடுத்து ஸமாதான வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சினேகிதர்களோடு யாதவர்களையும் கௌரவர்களையும் தவிரப் பூமியிலுள்ள எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிக்கக் காரணமாயிருந்தவனுமான அப்படிப்பட்ட கர்ணன் த்வந்த்வ யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ரதிக ச்ரேஷ்டனான அந்தக் கர்ணன், த்வந்த்வ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் தெப்பமில்லாதவன்போல நான் துக்க ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். ஸஞ்சய! இவ்விதத் துக்கங்களாலும் யான் அழியாமலிருக்கிற காரணத்தினால் என்மனம் வஜ்ரத்தைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதென்றும் உடைக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன். ஸூத! ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் மித்திரர்களுக்கும் நேர்ந்த இவ்விதமான அபஜயத்தைக் கேட்டு என்னைத்தவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகத்தில் உயிரை இழவாமலிருப்பான்? ஸஞ்சய! விஷத்தையுண்டாவது தீயில்விழுந்தாவது மலைமீதிருந்து கீழேகுதித்தாவது * மஹாப்ரஸ்தானம்செய்தாவது ஜலத்தில் விழுந்தாவது † ப்ராயோபவேசஞ்செய்தாவது உயிரைவிட விரும்புகிறேன். பொறுக்கமுடியாத துயரங்களைப் பொறுப்பதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினான்.

ஆறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் கர்ண துரியோதனனுடைய ஸ்துதிநிந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், “அரசரே! ஐச்வர்யத்தினாலும் குலத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் தவத்தினாலும் வேதாத்யயனத்தினாலும் உம்மை இப்

---

* வடதிசை நோக்கித் திரும்பாமல் செல்வது. † ஆகாரமின்றிப் படுத்து உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷகுமாரனை யயாதியைப்போல என்னு கின்றார்கள். நீர் வேதாத்யயனத்தில மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் எண்ணிய காரியததைச செயதுமுடிததவா மனத்தை நிலைநிறுததிக்கொள்ளும்; துக்கததில மனததைச செலுததாதீர்" என்று கூறினான். திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! யுததததில ஸாலவிருக்ஷததுககு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லபபட்டமையால, ஆண்மை பயனறறது; அதனை நிந்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறநததென நான் எண்ணுகிறேன். யுதிஷ்டிரனுடைய ஸேனையையும பாஞ்சாலாகளுடைய தோக்கூட்டஙகளையும் நாசஞ்செயது சரமாரியினாலே எலலாத திககுக் களையுந தவிக்கசசெயதுவிட்டு வஜ்ரபாணியான இநதிரன் அஸுராகளை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுததததில பாணதாகளை மோகிக்கச செய்த மகாதரனை அநதக்கானன் காறறினால முறிககபபடட மரம் போல எவ்வாறுகொலலபபட்டு மடிந்தான்? கடலுககு அககரையைக் காணமுடியாததுபோலத துககததின் முடிவை யான காணவிலலை கர்ணனுடைய நாசததையும பலகுனனுடைய ஜயததையுங கேட்டு எனக்குக கவலை மிக விருததியடைகிறது மரிககவேண்டுமெனகிற விருப்பமுண்டாகிறது ஸஞ்சய! கர்ணனுடைய வதததை நம்பததகாததென்று நான் எண்ணுகிறேன 'புருஷப்புலியான காணன கொலலபபட்டான்' என்பதைக் கேட்டும் வெடிககாமலிருபபதால என் மனம் வஜ்ரமபோல உறுதியானது 'கர்ணன் மாண்டான்' எனபதைக கேட்டும் மிகுநத துனபததை யடைநது இவவுலகில ஜீவிததிருககிறதினால என ஆயுள் முனபே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏறபடுத்தபபடடதென்பது நிசசயம ஸஞ்சய! நண்பனையிழநதவனான என்னுடைய இநத உயிாவாழ்கையானது நிநதிக்கததக்கது. ஸஞ்சய! இபபொழுது நான நிநதிக்கபபட்ட இவவித நிலைமையை அடைநதுவிடடேன மநதபுததியுடையவனான நான எலலோராலும் துககிககபபடததககவனாக எளிமையுறறிருககபபோகிறேன் ஸூத! நானே முறகாலததில எலலா ஜனஙகளாலும் மரியாதை செயயபபட்டிருநது இபபொழுது பகைவாகளால அவமதிககப்பட்டு உயிருடனிருநக எவவாறு சகிதியுளளவனாவேன ஸஞ்சய! பீஷ்ம துரோணாகளுடைய வதததினாலும் மகாதமாவான காணனுடைய நாசததினாலும் மிகக பெருநதுயாததை அடைநதுவிட்டேனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! யுதததநில ஸூதபுததிரனை கர்ணன் சொலலப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுநதிருபபதை யான் காண்கிறேனிலலை மகானான அநதக காணனே என குமாராகளுககு

ஒரு கரையாயிருந்தான். சூரனுன அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானல்லனோ? புருஷ ஸ்ரேஷ்டனுன அவனை விட்டு நான் பிழைத்திருத்தலில் யாதுபயன்? வஜ்ராயுதத்தினுடைய வீழ்தலால் பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் தேரினின்றும் கீழே வீழ்ந்தான். மதங்கொண்ட யானையினுல் தள்ளப்பட்ட மதங்கொண்ட யானைபோல அந்தக்கர்ணன் தள்ளப்பட்டும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் நிச்சயமாக யுத்தபூமியை விளங்கும்படி செய்து கொண்டு படுத்திருக்கிறுன் எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எல்லா வில்லாளிகளுக்கும் பிரதிநிதியான அந்தக்கர்ணன் அர்ஜுனனுல் கொல்லப்பட்டான் வீரனும் சிறந்த வில்லாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் முற்காலத்தில் இந்திரனுல் வீரனுன பலாஸுரன் அடிக்கப்பட்டதுபோல அடிக்கப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறுன் ஸஞ்சய! முடவனுடையவழிநடையும் தரித்திரனுடைய விருப்பமும் துரியோதனனுடையபேராசையும் ஸமமானவைகள். ஒரு விதமாக நினைக்கப்பட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது; ஆச்சரியம்! தெய்வம் பலமுள்ளது. காலமும் தாண்டத்தகாதது. ஸூத! ஓடுகின்றவனும் கிருபணனும் எளிமையுள்ளவனும் பராக்ரமத்தை இழந்தவனும என் புத்திரனுமான துச்சாஸனன் கொல்லப்படாமலிருந்தானு? ஐயனே! யுத்தத்தில் துச்சாஸனன் அற்பர்கள் செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமலிருந்தானு? சூரர்களும் சிறப்புற்றவர்களுமான மற்ற க்ஷத்திரியர்களைப்போலக் கொல்லப்படவில்லையா? எப்பொழுதும் 'யுத்தம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனத்தை மூடன் பத்யமான ஔஷதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததுபோலத் துரியோதனன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கின்ற மகாத்மாவான பீஷ்மரால் தண்ணீரை வேண்டப்பட்ட அர்ஜுனன் பூமியைப் பிளந்தான் அவனுல் உண்டுபண்ணப்பட்ட நீர்த்தாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மா, 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தணிந்துகொள்வதினுல் பகைமை தணியும். உங்களுடைய யுத்தம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டு நிற்கட்டும். பாண்டுபுத்திரர்களுடன் சேர்ந்து ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றார் அவருடைய வார்த்தையைக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புத்திரன் சோகத்தை அடைகிறுன். தீர்க்கதர்சியான அவருடைய அந்தவார்த்தை இப்பொழுது பலித்துவிட்டது. ஸஞ்சய!

மந்திரிகளை இழந்தும் புத்திரர்களை இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்ஷி போலச் சூதாட்டத்திலே கஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்து விளையாடுகின்ற குழந்தைகள் களிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இய லாதோ அவ்வாறே நானும் சிறகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி க்ஷயத்தை அடைந்தவனும் எல்லாபுருஷார்த்தங்களையும் இழந்தவனும் ஞாதிக ளற்றவனும் பந்துக்களால் விடப்பட்டவனுமாயிருக்கிறேன் எளியவ னும் பகைவர்களுடைய வசத்தை யடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்த திக்கை அடைவேன்?" என்று கூறினான் இவ்வாறு, திருத ராஷ்டிரன் அதிக மனவருத்தத்தையடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலக்கமுற்று ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான் பிரபுவும யுத்தத்தில் * ஒரு காரியத்தின்பொருட்டு எல் லாக காம்போஜர்களையும அம்பஷ்டர்களையும் கேகயர்களையும் காந்தார் களையும் விதேஹர்களையும ஜயித்தவனும் துரியோதனனுடைய பெருக் கத்தின்பொருட்டுப் பூமியை ஜயித்தவனுமான அந்தக் கர்ணன், பாகு பலமுள்ளவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டான். மகா வில்லாளியான அவன் கிரீடியினாலே யுத்தத் தில் கொல்லப்பட்டபிறகு, எந்த வீரர்கள் நின்றார்கள்? ஸஞ்ஜய! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்படாமல் ஒருவனாவது விடப்படவில்லையா? ஐயனே! எவ் வாறு வீரன் தள்ளப்பட்டானென்பது முன்பே உன்னால் சொல்லப் பட்டது. சிகண்டி சஸ்திரதாரிகளான எல்லாவீரர்களுள்ளும் உத்தம ரும், தன்னோடெதிர்த்துப் போர்புரிவதை அங்கீகரியாதவருமான பீஷ் மரைச் சிறந்த பாணங்களால் யுத்தத்தில் தள்ளினான் ஸஞ்ஜய! அவ் வாறே,'அச்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்' என்கிற தர்மராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத் தவரும் யோகநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த வில்லாளியும் அனேக அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோ ணர் துருபத புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனாலே வாளினையெடுத் துக் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மரும துரோணரும விசேஷித்துத் துன் பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில் கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டார் களென்பதைக் கேட்டேன் யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ் செய்கின்ற வஜ்ரபாணியான இந்திரனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மர் துரோணர் இரு

* வனபர்வம 254-255-ம அத்தியாயங்களிற் காண்க.

வரையும் கொல்லத்தக்கத் திறமையுள்ளவனுகான். அது ஸத்திய மென்றே நான் உமக்குச் சொல்லுகிறேன். உத்தமமான அனேக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் இந்திரனுக்கொப்பானவனும் வீரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் மிருத்யு எவ்வாறு தொட்டான்? இந்திரன் எவனுடைய குண்டலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மின்னலைப் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றதுமான சக்தியாயுதத்தைக் கொடுத்தானோ ஸ்வர்ணமயமான பூஷணத்துடன்கூடியதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும், யுத்தங்களில் பகைவர்களை அழிக்கின்றதும், இறகுகள் பூண்டதும் கூருள்ளதுமான அம்பானது எவனுடைய தூணியில் படுத்துக்கொண்டிருந்ததோ, பீஷ்மர் துரோணர் முதலான மகாரதர்களான வீரர்களை எவன் அலக்ஷியம்செய்து ஜமதக்னி குமாரராகிய பரசுராமரிடத்தினின்று மகா கோரமான பிரம்மாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டானோ, மகா பாகுபலமுள்ளவனை எவன் துரோணர் முதலானவர்கள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டி ஓடிவதைக் கண்டு ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யுவினுடைய வில்லைக் கூர்மையான அம்புகளால் அறுத்தானோ, எவன் பதினாயிரம் யானைப்பலமுள்ளவனும் வஜ்ராயுதத்தின் வேகம்போன்ற வேகத்தை யுடையவனும் (ஸம்ஹார ஸ்ரீநத்தினின்று) தவருதவனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரதத்தை யிழந்தவனுகச் செய்து பரிஹஸித்தானோ, எவன் வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே ஸஹதேவனை ஜயித்து அவனை ரதத்தை யிழந்தவனுகச் செய்து கருணையினுலும் தாமஸிகதையினுலும் அவனைக் கொல்லாமல் விட்டானோ, எவன் ஆயிரக்கணக்கான மாயைகளை வெளியிடுகின்றவனும் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவனும் ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனுமான கடோத்கசனை இந்திரனுல் கொடுக்கப்பட்ட சக்தியினுலே கொன்றுனோ, எவனுடைய யுத்தத்தில் இத்தனைநாள் வரையில் வீரனை தனஞ்ஜயன் பயந்தவனுக த்வந்துவயுத்தம் செய்ய அணுகாமலிருந்தானோ, அவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? எப்பொழுதும் 'வேறு பக்கத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைக்கிற ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் விகர்த்தன குமாரனை கர்ணனை யான் கொல்வேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பார்த்தன் யுத்தத்தில் எந்த ஸூத புத்திரனைவிட்டு விலகினுனோ அப்படிப்பட்ட பகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரனை கர்ணன் பார்த்த

ளுல எவவாறு கொலலபபட்டான்? ரதமானது ஓடியாமலும் வில சிதறாமலும் அஸ்திரஙகள நாசமடையாமலும் இருநதால, அநதக் கர்ணன் எவவாறு பகைவாகளால கொலலபபடுவான்? யுததததில பெரிதான விலலைச் சுழறறிககொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிககின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுளளவனுமான காணனை யுததததில ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுளளவன்? 'காணன் கொலலபபட்டான்' என்று என னிடம் சொலலுவதால நிசசயமாகவே அவன்விலலாவது ஒடிககப பட்டிருக்கவேண்டும, அலலது, ரதமாவது பூமியில அழுநதியிருததல வேண்டும், அலலது, அஸதிரஙகளாவது நாசமடைநதிருககவேண் டும். அநதக் காணனுடைய நாசததில வேறு காரணததை யான் காணவிலலை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலகுனனைக கொலலவிலலை யோ அவவளவு காலம்வரையில யான காலகளை அலம்புகிறதிலலை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எநதக் காண னுககு இருநததோ, புருஷ சிரேஷடனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ டிரன் யுததததில எவனிடததினினறு பயநது பதினமூன்று வருஷ காலம் எபபொழுதுமே தூககமறறிருநதானோ, மகாதமாவும் வீாய முடையவனுமான எவனுடையபலததை ஆதாரமாககககொணடு என புதகிரன் பாணடவர்களுடைய மனைவியான திரௌபதியைப பலாத காரமாகச சபையினகண இழுததுவநதானோ (அதிலும்) அநதச சபையின மததியில கௌரவாகளுடைய எதிரில பாணடவாகள பாாததுககொண்டிருககுமபொழுதே பாஞசால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத 'தாஸபாரியை' என்று சொனனானோ, (மேலும) சூத புததிரனன எவன் பாஞசாலியை நோககி 'கிருஷணையே! உனககுப பாததாககளிலலை எலலோரும எளளுபபதருககுச சமானாகள. உத தமமான தேககாநதியையுடையவளே! வேறு கணவனை அடைவா யாக' என்று இவவாறு முறகாலததில குரூரமான வாாததைகளைச சபையில ரோஷததினுல (திரௌபதியைக) கேட்கும்படி செயவித தானோ அபபடிபபடட காணன் பகைவாகளால எவவாறு கொலலப பட்டான்? 'துரியோதன! யுததததைப புகழகின்ற பீஷமராவது அலலது யுததததில கெட்டமதஙகொணட துரோணராவது பக்ஷ பாததால குநதீபுததிராகளைக கொலலாமறபோவாாகளானுல பாாத தர்களனைவரையும் யான கொலவேன் உனககு மனககவலை வேண் டாம். அழகிய சநதணததால பூசபபட்டதும் எதிாததுச் செலலு கின்றதுமான எனனுடைய பாணததிறகுக காணடீவமாவது அழி

வற்ற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செய்யும்' (என்று எவன் வீரவாதம் செய்துகொண்டிருந்தானோ) நிச்சயமாக விருஷபத்தினுடைய திமில்போன்ற தோள்களையுடைய அந்தக்கர்ணன் அர்ஜுனனால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் காண்டீவத்தினின்று விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய வேகத்தை ஆலோசியாமல் 'த்ரௌபதீ! நீ பர்த்தாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பர்த்தாக்களைப் பார்த்தானோ, எவனுக்குத் தன் பாகுபலத்தைப் பற்றிப் புத்திரர்களுடனும் ஜனார்த்தனனுடனுங்கூடின பார்த்தனிடத்தினின்று க்ஷணகாலங்கூடப் பயமுண்டாகவில்லையோ அந்தக் கர்ணனை யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் கொல்லமுடியாதென்று எண்ணுகிறேன் அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களால் எவ்விதம் கொல்லமுடியும் என்பதில் யாது ஸந்தேகமிருக்கின்றது நான் மயிற்றை உருவுகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளையுந் தரிக்கின்றவனும் அதிரத புத்திரனுமான கர்ணனுக்கெதிரில் ஒருவனும் நிற்கஇயலாது பூமியானது சூரிய சந்திரர்களினுடைய ஒளிகளால் விடுபட்டதானாலும் ஆகும், புருஷஸ்ரேஷ்டனும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான கர்ணனுடைய வதம் நேராது கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான துரியோதனன், துணைவனான கர்ணனும் ப்ராதாவான துச்சாஸனனும் வாஸுதேவனை அவமதிப்பதை உசிதமென்றெண்ணினான் எருதின் திமில்போன்ற தோள்களையுடையவனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டதையும் துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பார்த்து நிச்சயமாக அந்த என்புத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் த்வந்த்வயுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினால் கொல்லப்பட்ட சூரியகுமாரனான கர்ணனையும் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றவர்களான பாண்டவர்களையுங் கண்டு துரியோதனன் யாது மொழிந்தனன்? மகாரதர்களால் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்ட துர்மர்ஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதர்களால் துகைக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற சேனையையும் புறங்காட்டி ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களான மன்னர்களையும் ஓடுகின்ற ரதிகர்களையுங் கண்டு என்புத்திரன் துன்பமடைந்திருப்பானென்று எண்ணுகிறேன் சிக்ஷிக்கத்தகாதவனும் அகங்காரமுள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்காதவனுமான துரியோதனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைக்கண்டு என்னசொன்னானோ? தானாகவே பெரும்பகையை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவர்க்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினான்? யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் பிராதாவான துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டு அவனது இரத்தமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பார்த்த துரியோதனன் என்னசொன்னான்? காந்தாரராஜனான சகுனியுடன் சேர்ந்து துரியோதனன், 'யுத்தத்தில் கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்வான்' என்று சபையின்கண் கூறினானல்லவோ? அத்தகைய கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனன் யாதுகூறினான்? ஐயா! ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனி முற்காலத்தில் சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞ்சித்து ஸந்தோஷமடைந்தானல்லவோ? அந்தச்சகுனி கர்ணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியவில்லைக் கையில் தாங்கியவனும் ஸாத்வதர்களுள் மகாரதனும் ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனுமான கிருதவர்மா கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞ்ஜய! தனுர்வேதத்தைக் கற்கவிரும்புகின்ற பரம்மக்ஷத்ரிய வைசியர்கள் எவருடைய சிக்ஷையை விரும்புகிறார்களோ, புத்திமானும் யௌவனமுள்ளவரும் நல்ல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப்பதற்கு இனியதோற்றமுள்ளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅசுவத்தாமா கர்ணன் கொல்லப்பட்டபிறகு யாது மொழிந்தார்? ஐயா! தனுர்வேதத்தில் ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலத்தவரும் சரத்வானுடைய குமாரருமான அந்தக் கிருபாசாரியர் கர்ணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனர்? மத்ரதேசத்துக்கு அரசனும் சிறந்த வில்லாளியும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனும் ஸாரதியம் செய்வதில் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் பலசாலியும் * ஸௌவீரதேசாதிபதியுமான சல்லியன் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு என்னசொன்னான்? யானைபோல ஜயிக்கமுடியாதவர்களான எல்லா யுத்த வீரர்களும் கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது சொன்னார்கள்? ஸஞ்ஜய! பூமண்டலத்திலுள்ள எந்த அரசர்கள் யுத்தஞ்செய்வதற்காக வந்துசேர்ந்தார்களோ அவர்கள் வைகர்த்தனன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைத்தனர்? ஸஞ்ஜய! வீரரும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவருமா புருஷஶ்ரேஷ்டருமான துரோணர் கொல்லப்பட்ட பிறகு, பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸைனியங்களுக்கு எவர்கள் தலைவர்களானார்கள்? ஸஞ்ஜய! ரதிகர்களுள் ஶ்ரேஷ்டனும் மத்ரதேசத்தரசனுமான சல்யன் கர்ணனுக்கு ஸாரத்தியம் செய்யும் விஷயத்தில் எவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டான்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக

* 'சிறந்தவீரனும்' என்றும் கொள்ளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரனை ஸூதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்தி லுள்ள படையை எவர்கள் காப்பாற்றினார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமுள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார் கள்? எந்தச்சூரர்கள் கர்ணனைவிட்டு விலகாமல் இருந்தார்கள்? எந்த அற்பர்கள் அவனைவிட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்று சேர்ந் திருக்கும்பொழுது மகாரதனான கர்ணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட் டான்? மகாரதர்களும் வீரர்களுமான பாண்டவர்கள் தாங்க ளாகவே மேகங்கள் மழையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எவ்வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸஞ்ஜய! ஸர்ப்பமுகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் மகிமைதங்கிய பாணங்களுள் சிறந்ததுமான அந்தக் கர்ணனுடைய நாகாஸ்திரமா னது அப்பொழுது எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக் குச் சொல்வாயாக. ஸஞ்ஜய! உத்தமனான கர்ணன் கொல்லப் பட்டபிறகு, மேன்மையையிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை. வீரர்களும் சிறந்த வில் லாளிகளும் என்னிமித்தம் உயிரைவிட்ட துணிந்தவர்களுமான அந் தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு யான் ஜீவித்திருப்பதினால் யாது பயன்? எவனுடைய இருகைகளு டைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சம மானதோ அப்படிப்பட்ட கர்ணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப் பட்டானென்பதை நினைத்து நினைத்து நான் ஸஹிக்கவில்லை. ஸஞ்ஜய! துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷசிரேஷ்டர்க ளான கௌரவர்களுக்குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் எது நடந் ததோ அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். எவ்வாறு கர்ணன் குந்திபுத்திரர்களுடன் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷ யத்தை எனக்குக் கூறக்கடவாய்" என்று சொன்னான்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

(அஶ்வத்தாமாவினுடைய சோற்படி துர்யோதனன் கர்ணனை ஸேனா பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் பொருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்ஜயன், "பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தத் தினத்தில் சிறந்த வில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்படவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய சங்கல்பம் பயனற்றதாகச் செய்யப்படவும்,

கௌரவர்களுடைய ஸேனுசமுத்திரமும் ஓடவும், பார்த்தன் தன்னுடைய சேனையை அணிவகுத்து ஸகோதரர்களால் சூழப்பெற்று நின்ருன. பரதரிற் சிறந்தவரே! உமது புத்திரனை துரியோதனனை அர்ஜுனன் அவ்வாறு யுத்தத்திற்கு ஸன்னத்தனுக நிற்பதை அறிந்தும், ஓடுகின்ற தன் படையையுங்கண்டும் பௌருஷத்தினுலே தன் சேனைகளைத் தடுத்தான். பாரதரே! அப்பொழுது துரியோதனன், தன் புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன்னுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி ஜயத்தை அடைந்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களுடன் நெடுங்காலம் போர்புரிந்து ஸந்தியாகாலம் வந்தவுடனே யுத்தத்தை நிறுத்தினுன. சிறந்தபலமுள்ளதும் கோரரூபமுள்ளதும் அதிகமான பசிதாகங்களுள்ளதும் துரோணருடைய வதத்தினுல் அதிக சிரமத்தையடைந்ததுமான அந்தக்கௌரவசேனையை (யுத்தத்தினின்று விலக்கிப்) பாசறையை அடையச் செய்தான். யுத்தத்தில் கோரமான கார்யத்தைச்செய்து தீனஸ்வரூபத்தையடைந்த அந்தச் சேனை இருப்பிடத்தை அடைந்து அன்றிரவுமுழுவதும் இளைப்பாறி ஸந்தோஷமடைந்ததாகியது. கௌரவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சேனைகளை (யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படிசெய்து) தமது பாசறையை அடைந்து ஒருவரோடொருவர் மந்திராலோசனை செய்தார்கள். அவர்கள் ஸுகமான சயனங்களில் தேவர்கள் வீற்றிருப்பதுபோல உத்தமமான விரிப்புக்களுள்ள சிறந்த கட்டில்களிலும் உத்தமமான ஆஸனங்களிலும் வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மகாவில்லாளிகளை அழைத்து மிக்க இன்பமான நலவார்த்தையினுலே அச்சமயத்திற்கேற்பச் சொல்லலானுன 'புத்திமான்களுள் சிறந்தவர்களே! இவ்வாறு இக்காரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக்கியமாக இனிச்செய்யத்தக்கதோ அதனை நீங்களனைவரும் விளம்பமின்றிச் சொல்லுங்கள்' என்றுசொன்னுன். ராஜாவான துரியோதனனுல இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது ஸிம்மாஸனத்தை அடைந்திருக்கின்ற புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பற்பலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்தார்கள் மேதாவியும் வாக்யங்களை அறிந்தவரும் ஆசாரியபுத்திரருமான அஶ்வத்தாமா யுத்தத்தில் பிராணன்களை ஹோமம்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டு பாலஸூர்யனுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகத்தை நன்ருக ஏறிட்டுப்பார்த்துப் பின்வரும்வாக்கியத்தை உரை

க்கலானார். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகள்) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயஙகளென்று பண்டிதர்களால சொலலப்பட்டிருக் கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருககின்றன. நம் முடைய (கக்ஷியில்) உலகததில ஒபபறற வீரர்களும் தேவர்களுக் கொப்பானவர்களும் மகாரதாகளும் நீதியுள்ளவர்களும் முயறசியுள்ள வர்களும் ஸமாததாகளும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனைவ ரும் கொலலபபட்டார்கள். வெறறியைபபறறி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படையத் தகாது. எலலாக் காரியஙகளும் நன்றாகப் பிரயோ கிக்கபபட்டால தெய்வமும் அனுகூலமாக்கபபடுகிறது. பாரத! அப்ப டிபபட்ட நாம் மனிதாகளுள உததமனும் யுத்தவீராகளுக்குரிய எல லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான கர்ணனையே ஸேனாதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதி யாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக் கொலலுவோம். இந்தக் கர்ணனோ அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்திரததில தோச்சியுள்ளவன்; யுத் தத்தில கொடிய மகிமைகொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்கமுடி யாதவன், யுத்தத்தில சத்துருக்களை ஜயிப்பதறகுச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜரே! ஆசார்யபுத்திரரிடத்தினின்று இந்த வார்த் தையைககேட்டு உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனததில மிகக பிரீதியையடைந்தான் அபபொழுது, அவன் பீஷ மரும் துரோணரும் கொலலபபட்டபிறகு, கர்ணன் பாண்டவர்களை ஜயிககப்போகிறானென்று கர்ணனிடததில அதிக ஆசைவைததான். பாரதரே! பிறகு, அவன் அநத ஆசையை மனததில வைததுக் கொண்டு சமாதானமடைநது இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதாாததமானதும தனககு நனமையானதும் மஙக ளகரமானதும பிரியமானதுமான அசுவததாமாவினுடைய அநத வாாததையைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைநதான். மகாராஜரே! துரி யோதனன பிரியமானதும மரியாதையோடுகூடியதும் உண்மை யானதும் தனக்கு நன்மை பயககக்கூடியதுமான அசுவததா மாவினுடைய வாாததையைககேட்டுத தன்மனததை நிலைநிறுததிக் கொண்டும புஜபலததை ஆதாரமாககொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'கர்ண! உன்னுடைய வீாயததையும் என்னிடததிலுள்ள உததம மான நேசததையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவவாறிருநதும், உன்னை நோககி ஹிதமான வாாததையைச் சொலலபபோகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனததிறகு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுஞ் சுற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கதி. என்னுடைய ஸேனாபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோணரும் மாண்டனர். அவ்விருவரைக்காட்டிலும் அதிக பலமுள்ளவனை நீ ஸேனாபதியாகவேண்டும். சிறந்த வில்லாளிகளான அவ்விருவரும் முதியவர்கள்; தனஞ்ஜயனிடத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்கள். ராதேய! உன் வார்த்தையினால் வீரர்களான அவ்விருவர்களும் என்னால் நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள். பீஷ்மர் பாட்டனாராயிருந்தமைபற்றி அவரால் பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் பத்துநாள் முழுமையும் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டபோது, பிதாமகரானபீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பல்குனனால் கொல்லப்பட்டார். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! மகாவில்லாளியான அந்தப் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டு அவ்விதமான * சரதல்பத்திற் படுத்திருக்கையில் உன்னுடைய சொற்படி துரோணர் தலைவரானார் அந்தத் துரோணராலும் பார்த்தர்கள் சிஷ்யர்களாயிருக்கின்றகாரணத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிர்ந்தவரான அந்தத் துரோணரும் திருஷ்டத்யும்னனால் சீக்கிரமாகக் கொல்லப்பட்டார். ஒப்பற்றவலிமையுள்ளவனே! பிரதானர்களான அவ்விருவரும் கொல்லப்பட்ட பிறகு, நான் என்ன ஆலோசித்தபோதிலும் யுத்தத்தில் உனக்குச் சமமாக வேறொரு போர்வீரனைக் காணவில்லை. நீ ஒருவனே நமக்கு வெற்றியைக் கொடுப்பதில் திறமையுள்ளவன். ஸந்தேகமில்லை முந்தியும் இடையிலும் பிந்தியும் உன்னால் நன்மையே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ பாரத்தைத் தாங்கும் காளைபோல யுத்தத்தில் பாரத்தைத் தாங்குவதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய் நீ உன்னை நீயாகவே ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்துக்கொள். அழிவற்றவரும் பிரபுவுமான ஸுப்ரம்மண்யர் தேவதைகளுக்கு ஸேனாபதியாயிருப்பதுபோல இந்தக்கௌரவசேனைக்கு நீ பதியாயிருந்து வகிக்கவேண்டும். மகேந்திரன் அஸுரர்களைக் கொல்லுவதுபோலப் பகைவர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாம் நாசஞ்செய் யுத்தத்திலுமுயற்சியுடன் நிற்கின்ற உன்னைக்கண்டு மகாரதர்களான பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் திருமாலைக் கண்ட அஸுரர்போல ஓடப் போகிறார்கள். ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! ஆதலால், இந்தப் பெருஞ்சேனையை நடத்து. நீ முயற்சியுடையவனாக நிலைபெற்றிருக்கையில், மந்த

---

* பாணத்தாலாகிய படுக்கை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடப்போகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸினாலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிக்க இருளை நீக்குவது போலப் பகைவர்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்.

அரசனை துரியோதனன் அரசர்களுடைய மத்தியில் இவ்வாறு சொல்ல, மிக்க புஜ பலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான கர்ணன் துரியோதனனை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'காந்தாரியின் புத்திரனாகிய துர்யோதனா! மைந்தர்களோடும் ஜனார்த்தனனோடும் கூடின எல்லாப் பாண்டவர்களையும் உன் முன்னிலையில் யான் ஜயிப்பேன். உனக்கு யான் ஸேனாபதியாக ஆகப்போகிறேன். இவ்விஷயத்தில் ஐயமில்லை. மகாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு. பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணு' என்கிற இந்த விஷயம் உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தில் முன்னமே என்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட துரியோதனராஜன், தேவர்கள் ஸ்கந்தரை ஸேனாபதியாகச் செய்ததுபோலக் கர்ணனை ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் வைத்து வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் எழுந்திருப்பதுபோல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான். அரசரே! பிறகு, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான துரியோதனன் முதலான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி கர்ணனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். வெண்பட்டினால் மூடப்பட்டதும் அத்திப் பலகையினால் செய்யப்பட்டதுமான பீடத்தில் இனிது வீற்றிருக்கிற கர்ணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நிரப்பப்பட்ட ஸ்வர்ணமயமான தீர்த்த கடங்களாலும் மந்திரங்களால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட மண்மயமான தீர்த்த கடங்களாலும் ஜலத்தால் நிரப்பப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களாலும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கட்க மிருகங்களினுடைய கொம்புகளாலும் மகா விருஷபங்களுடைய கொம்புகளாலும் அவ்வாறே இரத்தினங்களோடும் முத்துக்களோடும் கூடியவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மற்ற ஔஷதங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறைப்படி அபிஷேகஞ் செய்தார்கள். சிறந்த பீடத்தில்வைத்து அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மகாத்மாவான கர்ணனைப் பிராம்

மணர்களும், க்ஷத்திரியர்களும், வைஸ்யர்களும், * ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட சூத்திரர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ராஜேந்திரரே! அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவுடன், பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனை ராதேயன் ஸுவர்ணங்களாலும் பசுக்களாலும் தனத்தினாலும் உத்தம பிராம்மணர்களை (தருப்தி செய்வித்து) அவர்களால் தனக்கு (ஸ்வஸ்தியயனங்களைச்) சொல்லும்படி செய்வித்தான். ராதா புத்திரனை அவன் உதயகாலத்தில் சூரியன் பிரம்மவாதிகளால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்படுவதுபோல † ஸூதர்களாலும் ‡ மாகதர்களாலும் § வந்திகளாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்று மிகவும் பிரகாசித்தான். பிறகு, புண்யாஹ மந்திர கோஷங்களும் வாத்ய கோஷமும் சூரர்களுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவ்விடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற அரசர்களனைவரும் ராதேயனைப் பார்த்து 'ஜயிப்பாயாக' என்று கூறினார்கள். வந்திகளும் பிராம்மணர்களும் புருஷ சிரேஷ்டனை அவனைப்பார்த்து 'கோவிந்தனோடும் துணை வீரர்களோடுங்கூடின அந்தப் பார்த்தர்களை மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பாயாக. ராதேய! உதிக்கின்ற சூரியன் உக்கிரமான கிரணங்களாலே இருளை எப்பொழுதும் நாசம்செய்வதுபோல நமக்கு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டுப் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பார்த்தர்களைக் கொல்வாயாக. ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யகிரணங்களைக் கோட்டான்கள் பார்க்கமுடியாததுபோல உன்னால் விடப்பட்ட பாணங்களைக் கேசவனுடன்கூடின பாண்டவர்கள் பார்க்கவும் சக்தர்களல்லர். யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதத்தைக் கையில்கொண்ட மகேந்திரனுடைய முன்னிலையில் அஸுரர்கள் நிற்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகாததுபோல உனக்கு முன்னிலையில் பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பார்த்தர்கள் நிற்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள்' என்று கூறினார்கள். உபசரிக்கப்பட்டவனும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்படுகின்றவனும் நண்பர்களுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்டவனுமான அந்தக் கர்ணன் ரோஷத்தினால் சிரித்துக்கொண்டு துரியோதனனைப்பார்த்துப் பிரியமான வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்: 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண்டவ வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடிய பல்குனனை உனது பிரியத்திற்காக நாசம்செய்யப்போகிறேன். மலைகளை

---

* 'ஸமந்தா:' என்பது மூலம். 'ஏனைக்குமதிக்கப்பட்ட' என்றும் கொள்ளலாம். † பௌராணிகர்கள். ‡ வம்சாவளியை வர்ணிக்கிறவர்கள்.

§ ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்கள். ஆதிபர்வம் 354-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் கர்ணபர்வம் 14-ம் பக்கத்திலும் காண்க.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்தது மான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்களிடத திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசச் செல்வத்தை) நிலைநாட்டப்போகிறாய். பகைவர்களை அழிப்பவனே ! உனக்குப் பிரி யத்தைச்செய்கிறவிஷயத்தில் எனக்கு ஸஹிக்கக்கூடாதது ஒன்று மில்லை ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனுக்கு ஸித்தியுண்டாவதுபோல ஸத் யத்திலும் தாமத்திலும் பற்றுதலுள்ள எனக்குக் காரியஸித்தி உண் டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த ராதேயன் அளவுகடந்த ஒளியுள்ளவனை வேறொரு ஸூர்யன்போல ரூபத்தினா லும் ஒளியினாலும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தி னால் தூண்டப்பட்டு ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் ராதேயனை அபிஷே கம் செய்வித்ததனால் அப்பொழுது தன்னைக் கிருதார்த்தனாக எண் ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிப்பவனான கர்ணனும், அரச னிடத்தினின்று படைத்தலைமையைப்பெற்று, சூரியன் உதயமான வுடன், யுத்த ஸன்னாகத்துக்குக் கட்டளையிட்டான். பாரதரே ! கர் ணன் அந்த இடத்தில் உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பெற்றுத் தாரகாஸுர யுத்தத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட சுப்பிரம்மண்யர் விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜய ! அப்பொழுது சூரியகுமாரனை கர்ணன் ஸேனாபதி ஸ்தானத்தைப் பெற்று, ராஜாவான துரியோத னன் பிராதாவைப்போல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைக்கக் கேட்டான் என் புத்திரனுக்கு எப்பொழுதும் இனியவனும் பிரியத் தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனும் பேரறிவாளனுமான கர்ணன் என்ன செய்தான் ? அதனை எனக்குச் சொல்லு" என்று வினவ, ஸஞ்ஜயன் சொல்லலானான்

"பரதரிற் சிறந்தவரே ! உம்முடைய புத்திரர்கள் கர்ணனுடைய அபிப்பிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாத்திய கோஷத்தை முன்னிட்டு யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டார்கள். பெரிதான பின்னிரவில் உம்முடைய படையில், 'யுத்த ஸன்னாகம், யுத்த ஸன் னாகம்' என்கிற பேரொலி விரைவாகத் தோன்றியது. அரசரே !

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக் கணைகளோடுகூடிய தேர்களினொலியும் ஸன்னத்ததுடன்கூடிய மனி தர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸ்பரம் சண் டைக்காக விரைந்து அழைக்கின்ற யுத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றாலுண்டாகிய நெருங்கிய சப்தமானது மிகப் பெருகி ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிற முள்ள கொடித்துணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவர்ணமயமான பின்புறமுள்ள வில லோடுகூடியதும், யானைச்சங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புக்கூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரத குப்திகளையுமுடையதும், சதக்னிகளையும் கிங்கிணிகளையும் சக்திக ளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விறகளோடுகூடி யதும், நிர்மலமான சூரியன்போன்ற காந்தியுள்ளதும், (காற்றை) எதிர்த்த பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடு கர்ணன் காணப் பட்டான் அரசரே! ஸுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய வில்லை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவர்ண ஸமூகங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கத்தை ஊதினான் புருஷஶ்ரேஷ்டரே! பெரி தானவில்லைக் கையில்கொண்டவனும் ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவ னும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்துகொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான கர்ணனைக் கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷ்மரும், துரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, கர்ணன் யுத்தவீரர்களைச் சங்கத்தின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவர்களுடைய பெரும் படையை யுத்தத்திற்கு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவ னும் பெரிய வில்லைக் கையில்கொண்டவனுமான கர்ணன் மகரவ்யூ கம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத் தாலே பாண்டவர்களை அவ்வாறு எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் கர்ணன் நின்றான் சூரனான சகுனியும் மகாரதனான உலூகனும் அந்தவ்யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்க ளிலும் நின்றார்கள் துரோணபுத்திரரோ (அந்த மகரத்தின்) தலையில் நின்றார். ஸகோதரர்களனைவரும் கழுத்தில் நின்றார்கள் ராஜாவான துர்யோதனன் பெருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியில்நின்றான் ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில் கெட்ட மதமுள்ள கோபாலர்களோடு கிருதவர்மா இடக்காலில் நின்றான்.

வேந்தரே! சிறந்தவில்லாளிகளான திருகர்த்தவீரர்களாலும் தென்னாட்டு வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிருபர் வலக்காலில் நின்றார். மத்ரதேசத்தினின்று வந்திருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சல்யன் இடக்காலிற்குப் பின்புறத்தில் நின்றான். மகாராஜரே! ஸத்தியப்ரதிஜ்ஞையுள்ள ஸுஷேணன் ஆயிரம் ரதிகர்களாலும் முந்நூறுயானைகளாலும் சூழப்பட்டு வலக்காலின் பின்புறத்தில் நின்றான். மகாவீர்யமுள்ளவர்களும் ஸகோதரர்களும் அரசர்களுமான சித்திரனும், சித்திரஸேனனும் அப்பொழுது பெரும் படையினால் சூழப்பட்டு வாலில் நின்றார்கள். ராஜேந்திரரே! புருஷசிரேஷ்டர்களுள் உத்தமனான கர்ணன் அவ்வித ஸன்னாகத்தோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், தர்மராஜர் தனஞ்சயனை (மலர்ந்த கண்ணால்) பார்த்து, 'பார்த்த! வீரனே! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காக்கப்பட்டதும் கர்ணனால் அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இந்த யுத்தரங்கத்தில் எவ்விதமிருக்கிறதென்பதைப் பார்! மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! உத்தம வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ளவர்கள் வலிமை குன்றியுமிருக்கிற இந்தக் கௌரவசேனையை நான் துரும்புக்குச் சமமாக நினைக்கிறேன். ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் ஒருவனே இந்தச் சேனையில் மகாவில்லாளியாக விளங்குகிறான். மகாபாகுபலமுள்ள பல்குன! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் சிறந்த உரகர்களும் சேர்ந்த சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமான அவனை இப்பொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக. (அப்படி செய்தால்), பன்னிரண்டுவருஷமாக என்மனத்தில் தைத்திருக்கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இவ்வாறு அறிந்து விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறினார். வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய அர்ஜுனன் பிராதாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தச்சேனையை அர்த்த சந்திர வியூகத்தால் எதிர் அணிவகுத்தான். அந்த வியூகத்தினிடப்புறத்தில் பீமஸேனன் நின்றான். வலப்புறத்தில் சிறந்த வில்லாளியான திருஷ்டத்யும்னன் நின்றான். ராஜாவான தர்மபுத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்ஜயனும் நடுவில் நின்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக்குப் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். பாஞ்சாலராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள். பாரதரே! வீரர்களான மற்ற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

முயற்சியுடனும் வ்யூகத்தில இடம் தவறுமல நின்றூர்கள் பாண்ட வாகளும் மகா விலலாளிகளாகிய உம்மைச் சோாதவாகளும், இவ விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வகுதது யுத்தத்தில மனததைச் செலுததினாாகள. யுததததில ஸௌதபுததிரனுலே அணி வகுககப பட்ட உம்முடைய சேனையைககண்டு பநதுக்களுடன் கூடின துரி யோதனன் பாண்டவர்களைக் கொலலபபட்டவாகளாகவே எண்ணி னன். அவவாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுககபபட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன கூடின கௌரவாகளைக் கொலலப்பட்டவாகளாகவே எண்ணினா அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனைகளிலும் பெருதத சபததததையுடைய சஙகஙகள ஊதபபட் டன. பேரிகைகளும் பணவஙகளும் ஆனகஙகளும் கோமுகஙகளும் டிண்டிம வாதயஙகளும் ஜாஜரஙகளும் எலலாப பககஙகளிலும் அடிக கபபட்டன ஜயததில விருபபமுளளவர்களான சூராகளுடைய ஸிம்மநாதமும் வெளிபபட்டது வேநதரே! குதிரைகளுடைய கனைத் தலாலுண்டான சப்தஙகளும், யானைகளுடைய காஜனைகளும், ரதசக் ரங்களின் ஓரததினுலுண்டுபண்ணபபட்ட கொடிய முழககஙகளும் தோன்றின பாரதரே! அநத மகாவயூகததின முகததில கவச மணிநது பெரிய விலலைக கையில பிடிதது நிறகினற காணனைக்கண்டு ஒருவனுவது அநதச் சேனையில துரோணருடைய நாசததினுல உண டான துயாததைப பாராட்டவிலலை வேநதரே! மனஙகளிதத மனி தாகளால (நிறைநத) இருதிறததுச சேனைகளும் பராககிரமததினுல ஒன்றையொனறு வதம் செயவதறகாக யுததம்செயவதில நோககமுற றிருநதன. ராஜேநதிரரே! பரஸபரம் வெறறியடைவதில அதிக பர பரப்புடன் நிறகினற இரண்டு சேனைகளையுஙகண்டு காணனும் அா ஜுனனும் சேனையின மததியில ஸஞசாரம் செயதாாகள அந்த இருதிறததுச் சேனைகளும் நாததனம செயகினறவைபோல ஒனறை யொன்று எதிாததன அநத இரணடு கக்ஷி பாதிகக்ஷிகளினிடஙகளி னின்றும் யுததம் செயய விருபபமுளளவாகள வெளிபபட்டாாகள. மகாராஜரே! பிறகு, அனயோனயம எதிாதது அடிககினற மனிதா களுககும் யானைகளுககும குதிரைகளுககும தோகளுககும யுததம நடகக ஆரம்பிததது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தமும், பீமனால் க்ஷேமதூர்த்தியின் வதமும்.)

உள்ளத்தில் களிப்பு மிக்க குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுரசேனைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய அவ்விரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன. பிறகு, பற்பல ரதிகர்களும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ள காலாட்களும் தேகத்தையும் பாவங்களையும் நாசம்செய்யும் தன்மையுள்ள யுத்தங்களை அதிகமாகச் செய்தனர். புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள், காந்தியினாலும் தேஜஸ்ஸினாலும் வாஸனையினாலும் (முறையே) பூர்ண சந்திரனுக்கும் ஸூர்யனுக்கும் தாமரைப் புஷ்பத்திற்கும் ஸமானமான புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுடைய (தலைகளால்) பூமியை மூடினார்கள். யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரர்களுடைய தலைகள் அர்த்தசந்திர பாணங்களாலும் பல்லங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அறுக்கப்பட்டன. புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீரர்களுடைய கைகள், ஆயுதங்களையும் தோள்வளைகளையுமுடையவர்களும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான கைகளையுடையவர்களுமான வீரர்களாலே (அறுத்துப்) பூமியில் தள்ளப்பட்டு விளங்கின. துடிக்கின்றவைகளும் விரல்களோடும் உள்ளங்கையோடுங்கூடியவைகளுமான கைகளாலே அந்த யுத்தபூமி, கருடனால் சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டவைகளும் கொடியவைகளும் ஐந்து தலைகளுடன் கூடியவைகளுமான ஸர்ப்பங்களால் சூழப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பகைவர்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள், புண்ணியமானது அழிந்து முடிந்தவுடன் ஸ்வர்க்கவாஸிகள் விமானங்களினின்று விழுவதுபோல யானைகளினின்றும் தேர்களினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழே விழுந்தார்கள். யுத்தத்தில் அதிக வீரியமுடைய சூரர்களாலே மற்ற வீரர்கள் பெரிய கதாயுதங்களாலும் பரிகங்களாலும் உலக்கைகளாலும் அடிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்காக விழுந்தார்கள். மிக்க நெருக்கமான அந்த யுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதங்களால் நாசம்செய்யப்பட்டன. மதங்கொண்ட யானைகள் மதங்கொண்ட யானைகளால் நாசம் செய்யப்பட்டன. குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களால் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். ரதங்களாலே மனிதர்களும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்களால் குதிரைமீதுள்ளவர்களும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தார்கள். யானைகளாலே ரதங்க
ளும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதங்களும் குதி
ரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதங்களும் காலாட்களும்
யானைகளும், ரதங்களாலே மனிதர்களும் யானைகளும் நாசஞ்செய்யப்
பட்டன. தேர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மனிதர்க
ளுக்கும் மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களா
லும் கைகால்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ரதங்களாலும் மிக்க துன்
பம் செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு, அந்தப்படையானது சூரர்களாலே
வதம்பண்ணப்பட்டு நாசம் அடையும்போது, பீமஸேனனை முதன்
மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் நம்மை எதிர்த்து வந்தனர். திருஷ்
டத்யும்னனும் சிகண்டியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் ப்ரபத்ரகர்க
ளும் ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் திராவிட தேசத்திலுண்டான ஸை
னிகர்களோடு எதிர்த்தார்கள். அகன்றமார்பையுடையவர்களும்
நீண்ட கைகளையுடையவர்களும் உயர்ந்தவர்களும் அகன்ற கண்களை
யுடையவர்களுமான பாண்டியர்களும் சோழர்களும் கேரளர்களும்
பெரிய வ்யூகத்தால் சூழப்பட்டார்கள். பூஷணங்களை அணிந்தவர்க
ளும் * சிவந்த பற்களையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட யானைபோல
வல்லமைபொருந்தியவர்களும் பலவிதமான சாயவஸ்திரங்களைத்
தரித்தவர்களும் வாசனைப்பொடிகளால் பூசப்பட்டவர்களும் கத்தி
களைக் கட்டிக்கொண்டவர்களும் பாசத்தைக் கையில்கொண்டவர்
களும் யானைகளை எதிர்க்கின்றவர்களுமான வீரர்களனைவரும்
*சமானமான மிருத்யுவையுடையவர்களாயிருந்துகொண்டு ஒருவரை
விட்டு ஒருவர் விலகினார்களில்லை. பூஷணத்தை அணிந்தவர்களும்,
விற்களைக் கையில் பிடித்தவர்களும், நீண்ட மயிர்களையுடையவர்க
ளும், பிரியமான வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றவர்களும், கோரமான
ரூபத்தையும் பராக்ரமத்தையுமுடையவர்களுமான காலாட்கள் பா
ணங்களால் அடிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு, சேதிதேசத்தவர்களும்,
பாஞ்சாலர்களும், கேகயர்களும், காரூசர்களும், கோஸலர்களும், காஞ்சி
தேசத்து வீரர்களும், மாந்தர்களுமான மற்றச் சூரர்கள் ஓடினார்கள்.
அவர்களுடைய ரதங்களும், குதிரைகளும், யானைகளும், உத்தமர்களும்
பயங்கரர்களுமான காலாட்களும், பலவிதமான பாணங்களின் ஒலிக

---

* 'வெற்றியையே கருதினவர்களாகையால் மரணத்தையும் உயிர்வாழ்
வையும் ஸமமாக நினைத்தவர்கள்,' என்றாவது 'மாண்டால் எல்லாரும்
மாளுவோமென்று ஒரே தீர்மானமுள்ளவர்கள்' என்றாவது கருத்து.

ளால் களிப்படைந்து நர்த்தனம் செய்தார்கள்; சிரிக்கவும் சிரித்
தார்கள். விருகோதரன் யானையின் கழுத்தின்மேலேறி மத்தமர்களான
* மகாமாத்திரர்களால் சூழப்பட்டு பெரிதான அந்த சேனையின்
நடுவில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை எதிர்த்துவந்தான். மிக்க உன்ன
மானதும் முறைப்படி பழக்கப்பட்டதுமான அந்த உத்தமமான
யானையானது, ஒளிர்கின்ற சூரியனுடன் கூடின உதயபர்வதத்தின்
நுனியிலுள்ள ஒருவீடுபோல விளங்கியது. இரும்புமயமான நல்ல
உத்தமமான இரத்தினங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்த
பீமஸேனனுடைய சிறந்த கவசமானது ராத்திரியில் நக்ஷத்திரங்க
ளால் வியாபிக்கப்பட்ட சரத்காலத்திலுள்ள ஆகாயத்தைப்போல
விளங்கியது. தோமரத்தைக் கையில் பிடித்திருக்கின்ற வெள்ளைக்கை
யையுடையவனும் அழகிய கிரீடத்தால் நன்றாக அலங்க
ரிக்கப்பட்டவனும் சரத்காலத்தின் மத்தியிலுள்ள சூரியனுடைய
காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனுமான அந்த பீமஸேனன் கஜஸைந்ய
சத்துருக்களை அதிகமாகக் கொல்லத்தொடங்கினான். அந்த யானையையுடைய யானை
மீதுள்ள க்ஷேமதூர்த்தி தூரத்திலேயே அவனைக் கண்டு கோபத்து
ஸேனாமுகத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு எதிர்த்துவந்தா
ன். பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவர்களும் யானைவாகனர்களுமான
அவ்விருவருக்கும் நடந்தயுத்தம் வ்ருக்ஷங்களோடு கூடின இரண்டு
பெரிய பர்வதங்களுக்குச் சண்டை நடந்ததுபோலச் சண்டை
நேரிட்டது. ஒன்றோடொன்று எதிர்த்த யானைகளையுடைய
வர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவரும் சூரியகிரணங்களைப்போலப்
பிரகாசிக்கின்ற தோமரங்களாலே ஒருவரையொருவர் பலமாய்ப்
பிளந்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள். அவ்விருவரும் விலகி யானையி
லிருந்து மண்டலாகாரமாக ஸஞ்சரித்தார்கள். இருவரும் வில்களைக்
கையிலெடுத்துக்கொண்டு பாணங்களால் அடித்தார்கள். அவ்விருவரும் ஸிம்ம
நாதங்களாலும் தோளைத்தட்டும் ஒலிகளாலும் பாணசப்தங்களாலும்
நாற்புறங்களிலும் ஜனங்களைச் சந்தோஷிக்கும்படி செய்துகொண்டு
ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். மகாபலசாலிகளும் ஸமர்த்தர்களுமான
அவ்விருவரும் உயர்த்தூக்கிய கைகளையுடையவைகளும் காற்றினால்
அசைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவைகளுமான இரண்டு
யானைகளிலிருந்து போர்புரிந்தார்கள். மாரிக்காலத்தில் இரண்டு
மேகங்கள் நீரைப்பொழிவதுபோல அவ்விருவரும் சக்திகளையும்
தோமரங்களையும்பொழிந்தும் ஒருவரையொருவர் மற்றொருவர் துணித்தும்

* யானைவீரர்கள்.

ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தார்கள். அப்பொழுது, க்ஷேமதூர்த்தி பீமனைத் தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டு அதிவேகத்துடன் வேறு ஆறுதோமரங்களாலும் பிளந்தான். கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்ற சரீரத்தையுடைய அந்தப் பீமஸேனன் தேகத்திலட்ட தோமரங்களாலே மேகங்களோடுகூடின கிரணங்களுள்ள சூரியன்போல விளங்கினான். பிறகு, முயற்சியுள்ளவனான அவன் சூரியனைப் போன்றவர்ணமுள்ளதும் நேராகச்செல்லுகின்றதும் இரும்புமயமுமான ஒரு தோமராயுதத்தைச் சத்துருவின்மீது பிரயோகித்தான். பிறகு, குலூதேசாதிபதியானவன் வில்லைவளைத்துப் பத்துப்பாணங்களாலே தோமரத்தையறுத்து அறுபதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தான். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் மேகத்தினொலிபோன்ற கம்பீரமான சப்தத்துடன்கூடின வில்லை எடுத்து உரக்கசப்தித்துக்கொண்டு அம்புகளாலே பகைவனுடைய யானையை அடித்தான். பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானை இழுத்துப்பிடிக்கப்பட்டும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகம்போல நிலைபெறவில்லை. பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமானது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்ததுபோலப் பீமஸேனனுடைய பயங்கரமானசிறந்தயானையானது அந்தயானையை எதிர்த்தது. பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூர்த்தி தன்னுடைய யானையை அடக்கிக்கொண்டு தன்னைநோக்கிவந்த பீமஸேனனுடையயானையை அடித்தான். பிறகு, நன்குபிரயோகிக்கப்பட்டதும் வணங்கின கணுக்களுள்ளதுமான * பாணத்தினால் பீமன் பகைவனுடையவில்லையும் வெட்டி யானையையும் அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட க்ஷேமதூர்த்தி பீமனை மனங்கலங்கச்செய்து அவனுடைய யானையையும் நாராசபாணங்களாலே எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தான். பரதரே! பீமஸேனனுடைய அந்தமஹாகஜம் கீழே விழுந்துவிட்டது. பீமஸேனன் யானைவிழுவதற்குமுன்பே துள்ளிக்குதித்துப் பூமியில்நின்று கதையினாலே அந்தக்ஷேமதூர்த்தியினுடைய யானையை நன்றாக நொறுக்கினான். த்வம்ஸம்செய்யப்பட்ட அந்த யானையினிடத்தினின்று க்ஷேமதூர்த்தி துள்ளிக்குதித்துக் கூர்மையுள்ள கத்தியைப்பிடித்துப் பாண்டவனை எதிர்த்தோடினான். ஆயுதத்தைப்பிடித்து எதிர்த்துவருகின்ற க்ஷேமதூர்த்தியை விருகோதரன் கதையினால் கொன்றான். அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட க்ஷேமதூர்த்தி வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட ஒருஸிம்மமானது, வஜ்ரத்தி

* 'க்ஷுரேண' என்பது மூலம்; வாள்போன்ற முனையுள்ள ஒருவகை அம்பு.

னால் அடிக்கப்பட்ட மலையினின்று கீழே விழுகின்ற மரம்போல உயிர் துறந்து கையிலிருந்து நழுவிய பாணியின் அருகில் விழுந்தான். பரதரிற்சிறந்தவரே! நகுலனுக்குப் [illegible] பண்டிதனுமாகின்ற அர்ஜுனன் அக்கம்பனமடைந்தான் [illegible] உம்முடைய சேனை மனவருத்தமுற்று [illegible] மூடியது.

பத்தாவது அத்யாயம்.

(த்வந்த்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினால் விந்தாநுவிந்தர்கள் கொல்லப்பட்டதும்.)

சிறந்த வில்லாளியும் சூரனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே மகாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனது சேனையைக் கர்ணனுக்கெதிரில் அடித்தார்கள். கர்ணனும் யுத்தத்தில் சூரியனுடைய கிரணங்களைப்போல விளங்குகின்றவைகளும் கருமானால் நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களாலே பாண்டவ சேனையைக் கொன்றான். பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரிட்டுச் சோர்ந்து வாடின; பத்துத்திக்குகளிலும் சுற்றின. ஸூதபுத்திரனாலே அந்தப் பாண்டவ சேனை கொல்லப்படும்போது, நகுலன் மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்து வந்தான். அவ்வாறே பீமஸேனன் செய்தற்கரிய காரியத்தைச் செய்கின்ற துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான். ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாரர்களான விந்தாநுவிந்தர்களை எதிர்த்தான். எதிர்த்துவருகின்ற சுருதகர்மாவை அரசனான சித்ரஸேனன் எதிர்த்தான். அவ்வாறே பிரதிவிந்தியன் விசித்திரமான கொடியையும் வில்லையுமுடைய சித்ரனை எதிர்த்தான். துரியோதனனோ தாமாகவே யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்தான். ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை உத்ஸாகத்தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தனன். உத்தமர்களான வீரர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிற அந்த யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் கிருபரையும், சிகண்டி தவறுதலில்லாத கிருதவர்மாவையும், சுருதகீர்த்தி சல்யனையும், மாத்ரீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸஹதேவன் உமது புத்திரனான துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தனர். பாரதரே! விந்தாநுவிந்தர்களிருவரும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சரமாரியினால் ஸாத்யகியை எதிர்த்தனர். ஸாத்யகியும் கேகய தேசத்து வேந்தர்களான விந்தாநுவிந்தர்களைச் சரமாரியினால் மூடி

ஞன். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள் எதிர்க்கின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கொம்புகளால் அடிப்பதுபோல வீரர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் அந்த ஸாத்யகியை யுத்தத்தில் மிகவும் அடித்தார்கள் அரசரே! யுத்தத்தில் அம்புகளாலே கவசமுடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் பழுதற்றசெய்கையையுடைய ஸாத்யகியை அம்புகளாலே அடித்தார்கள் பாரதரே! ஸாத்யகி அட்டகாசஞ்செய்துகொண்டு அந்த விந்தானுவிந்தர்களை எல்லாத்திசைகளிலும் சரமாரியினால் மறைத்துத் தடுத்தான். பிறகு, ஸாத்யகியினுடைய சரமாரிகளாலே தடுக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அம்புகளால் மூடினார்கள் பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலத்தில் பிறந்தவனுமான ஸாத்யகி ஆச்சரியகரமான அவ்விருவருடைய வில்களையும் அறுத்துக் கூர்மையான அம்புகளால் அவர்களையும் தடுத்தான் பிறகு, அவ்விருவரும் விசித்திரமான வேறு இரண்டு வில்களையும் பெரிதான பாணங்களையும் எடுத்து ஸாத்யகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள் அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகளும் மயிலிறகுகளும் பூண்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான பெரிய பாணங்கள் எல்லாத்திக்குகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (ஸாத்யகியின்மீது) விழுந்தன மகாயுத்தத்தில் அவ்விருவருடைய பாணங்களாலும் இருள் உண்டாயிற்று அந்த மகாரதர்கள் பரஸ்பரம் வில்லைத் துணித்தார்கள் மகாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனான ஸாத்யகி கோபங்கொண்டு வேறுவில்லை எடுத்து யுத்தத்தில் நாணேற்றி மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரமென்னும் பாணத்தினாலே அநுவிந்தனுடைய தலையை அறுத்தான் அரசரே! குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த அநுவிந்தனுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுந்தது மகாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட சம்பரனுடைய தலைபோல அது கேகயர்களெல்லோரையும் துக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு விரைவாகப் பூமியையடைந்தது சூரனான அநுவிந்தன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுக்குப்பிராதாவும் மகாரதனுமான விந்தன் வேறுவில்லை நாணேற்றிச் சைனேயனை எதிர்த்தான் அந்தவிந்தன் பொன்னாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அறுபது பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்து உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனானவிந்தன் விரைவாக அநேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாத்யகியை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும்

அடித்தான். எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்டவனும், உண்மையான பராக்ரமமுடையவனுமான ஸாத்யகி யுத்தரங்கத்தில் பூத்துள்ள பலாசமரம்போல விளங்கினான். மஹாத்மாவான கேகயவீரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைந்து பாணங்களாலே கேகயவீரனை அடித்தான். தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அழகிய விற்களையறுத்து ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாகக்கொன்று தேரையிழந்து கத்திச்சண்டையின்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட்போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் சிறந்த வாள்களையும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகங்களையும் பிடித்துத் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மஹாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இந்திரனும் போல மஹாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள். பிறகு, பெரும்போரில் வட்டமாகஸஞ்சரிக்கின்ற அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் மல்லாப்பகங்களிலும் விரைவாகத் தாக்கினார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்லும் விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, ஸாத்வதன் கேகயவீரனுடைய கேடகத்தை இரண்டாக வெட்டி எறிந்தான். அவ்வாறே, ராஜாவானவிந்தனும் ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான். விந்தனோ அனேக நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் நிறைக்கப்பட்ட ஸாத்யகியினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போக்குவரவுகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தான். சிறந்தகத்தியைத்தாங்கி மஹாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தவிந்தனைச் சைனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்ட கையிலுள்ள கத்தியினாலே வெட்டினான். அரசரே! சிறந்தவில்லாளியான கேகயராஜன் மஹாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியினாலே கவசத்துடன் இரண்டாகத்துண்டாக்கப்பட்டு, வஜ்ரத்தினாலே அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தான். சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் சூரனுமான சைனேயன் யுத்தத்தில் அந்தவிந்தனைக் கொன்று யுதாமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினான். பிறகு, ஸாத்யகி மறுபடியும் முறைப்படி ஸித்தஞ்செய்யப்பட்ட வேறு ரதத்தின்மீதேறிக் கேகயர்களுடைய பெரியதானசேனையை அம்புகளால் அடித்தான். யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினாலே கொல்லப்பட்ட கேகயர்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனை சத்ருவான ஸாத்யகியைவிட்டுப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடிற்று

பதினோராவது அத்யாயம்.

(பிரதிவிந்தியனாலும் சுதகர்மாவினாலும் முறையே சித்ரனும் சித்ரஸேனனும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகர்மா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ராஜாவான சித்ரஸேனனை ஐம்பது பாணங்களால் அடித்தான். வேந்தரே! சித்ரஸேனனோ அந்தச் சுருதகர்மாவை வணங்கின கணுக்களுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து ஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, சுருதகர்மா கோபங்கொண்டு படை முனையில் சித்ரஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தினாலே மர்மஸ்தானத்தில் அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனான சித்ரஸேனன் மகாபலசாலியான சுருதகர்மாவினால் அம்பினால் மிக அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையை அடைந்தான், புத்தியையும் இழந்தான். இந்தச்சமயத்தில் மிக்ககீர்த்தியுடையவனான சுருதகீர்த்தி ராஜாவான இந்தச்சுருதகர்மாவைத் தொண்ணூறு பாணங்களால் மூடினான். பிறகு, மகாரதனான சித்ரஸேனன் பிரஜ்ஞையடைந்து ஒரு பல்லத்தினாலே சுருதகர்மாவின் வில்லைத் துண்டாடி அவனையும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். அந்தச் சுருதகர்மா (சத்துருவின்) வேகத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வேறு வில்லை எடுத்துச் சித்திரஸேனனைச் சரமாரிகளாலே விசித்திரமான ரூபத்தைத்தரித்தவனாகச்செய்தான். அம்புகளால் சித்திரவர்ணமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டவனும் விசித்திரமானமாலைகளை அணிந்தவனும் அரசனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தச்சித்ரஸேனன் பெரிய யுத்தரங்கத்தில் முட்களால் நிறைந்த முள்ளம்பன்றிபோல விளங்கினான். பிறகு, சூரனான சித்ரஸேனன் சுருதகர்மாவை நாராசத்தினால் நடுமார்பில் வேகமாகப் பிளந்து வேகமாக 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். சுருதகர்மாவும் அந்த யுத்தத்தில் நாராசத்தால் அடிக்கப்பட்டு, ஒரு மலையானது தாதுக்களோடு கலந்த அருவியைப் பெருக்குவதுபோல இரத்தத்தைப் பெருக்கினான். பிறகு, இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரத்தத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட காந்தியுள்ளவனும், வீரனுமான அந்தச்சுருதகர்மா யுத்தத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினான். வேந்தரே! பிறகு, சத்துருவினாலே நன்றாக எதிர்க்கப்பட்ட சுருதகர்மா கோபங்கொண்டு, பகைவர்களைத் தடுக்குந்திறமையுள்ள சித்ரஸேனனுடைய வில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வில் அறுக்கப்பட்ட

வனை சித்திரஸேனனை மூன்றுநாராசங்களாலே மூடி யுத்தத்தில் சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான வேறொருபல்லத்தினாலே மகாபலசாலியான அந்தச்சித்ரஸேனனுடைய தலைப்பாகையையணிந்த தலையை அறுத்தான் சித்திரஸேனனுடைய காந்தியுள்ள அந்தத்தலையானது ஆகாயத்தினின்று தற்செயலாக நழுவி விழுகின்ற சந்திரன்போலப் பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிஸாராதிபதியான சித்திரஸேன ராஜன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுடைய ஸேனாவீரர்கள் விரைவாக ஓடினார்கள் பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான சுருதகர்மா முடிவுக்காலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல ஓடுகின்ற அச்சேனையைத்தை அம்புகளால் அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுத்தத்தில் உமது பௌத்திரனும் வில்லாளியுமான சுருதகர்மாவினாலே வதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட யானைகள் போல விரைவாகத் திக்குகளில் ஓடினார்கள் சத்துருக்களை ஜயிப்பதில் ஊக்கத்தைவிழந்து ஓடுகின்ற அவர்களைக்கண்டு சுருதகர்மா கூர்மையான அம்புகளால் துரத்திக்கொண்டு பிரகாசித்தான் பிறகு, பிரதிவிந்தியன் ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரனைப் பிளந்து மூன்று பாணங்களால் அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால் அவன் த்வஜத்தையும் அடித்தான் சித்திரனும் அந்தப்பிரதிவிந்தியனைப் பொற்கட்டுகளையுடையவைகளும் பளபளப்பான நுனிகளுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான ஒன்பது பல்லங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் பாணங்களாலே அந்தச்சித்திரனுடைய வில்லையறுத்துக் கூர்மையுள்ள ஐந்துபாணங்களாலே அவனையும் அடித்தான் மகாராஜரே! பிறகு, சித்திரன் ஸ்வர்ணகண்டைகளுடன் கூடியதும் நெருங்க முடியாததும் உயிர்களைத் தேடுகிறதுபோலிருப்பதுமான ஒரு சக்தியைப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் வேகமாகவருகின்றதும் ஆகாயத்தினின்று எரி நக்ஷத்திரம் போன்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பிரதிவிந்தியன் யுத்தத்தில் சிரித்துக்கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான். பிரதிவிந்தியனுடைய கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அந்தச்சக்தியாயுதம் யுகாந்தகாலத்தில் எல்லாப்பிராணிகளையும் பயமடையச்செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது. சித்திரன் அந்தச்சக்தியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு பொன்

ணின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில அந்தசகதா யுதம் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளேயும் ஸாரதியையும் ரதததை யும் பொடிசெய்து விரைவாகப பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் இதேஸமயததில ரதத்திலின்று துளளிககுறித்து ஸவாணமயமான தண்டததையுடையதும் அலங்கரிககபபட்டது மான சகதியைச் சித்திரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிகக மனேதைரியமுள்ள ராஜாவான சித்திரன வருகின்ற கதாயுதததைக கையிலை பிடித்து அதனேயே பிரதிவிந்தியன்மீது திருப்பியெறிந தான் மிகக ஒளிபொருந்திய அககதாயுதம் யுத்தத்தில சூரனை பிரதி விந்தியனே அடைந்து வலககையைபபிளந்து பூமியில விழுந்தது. விழு கின்ற அந்தககதாயுதமானது அந்த இடததை இடிபோலபபிரகாசிக கசசெயதது அரசரே! பிறகு, பிரிதிவிந்தியன மிகுந்த கோபங கொண்டு சித்திரனைக கொலலவேண்டுமெனகிற எண்ணததினலே பொன்னால அலங்கரிககபபட்ட ஒரு தோமரததைப பிரயோகித்தான. அததோமரம அவனது தேகததில அணிந்திருககின்றகவசததையும் அவன மார்பையும பிளந்து பெரிய ஸாபபம் புற்றில புகுவதுபோலப பூமியில விரைவாகப புகுந்தது அரசனே அந்தச சித்திரன் அப பொழுது தோமரததினலே அடிககபபட்டு, பருததும் நீண்டும் பரி காயுதததுககு ஒப்பாயுள்ள இரண்டு கைகளையும விரிததுககொண்டு கீழே விழுந்தான சித்திரன கொலலபபட்டதைக்கண்டு யுதததில பிரகாசிககின்றவர்களான உம்மைசசேர்ந்தவீரர்கள பிரதிவிந்தியனே நோககி நானகுபககங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்ததோடிவந்தார் கள. பறபலவிதமான பாணங்களையும் கிங்கிணிகளுடன கூடிய சதக னிகளையும அவர்கள பிரயோகிததுககொண்டு சூரியனே மேகககூட டங்கள மூடுவதுபோல அந்தபபிரதிவிந்தியனே மூடினர்கள. தோள வலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன யுதததில பாணஸமூகததினலே அவர்களே நாசம செயது வஜ்ரபாணியான இந்திரன அஸுரஸேனே யைத துரததுவதுபோல உம்முடைய சேனையைத துரததினன் வேந்தரே! யுதததில பாண்டவர்களாலே வதம்செயயபபடுகின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள காற்றினலே அலைககப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச சிதறினர்கள நானகு பககங்களிலும் அடிககபபடுகின்ற அந்தச்சைனியம் ஓடவே, துரோணபுததிரர் ஒருவரே மஹாபலசாலி யான பீமஸேனனே விரைவாக எதிர்ததார். முறகாலததிலதேவாஸுர

யுத்தத்தில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை நேர்ந்தது போல யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கோரமான சேர்க்கையானது அவ் விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பீமஸேனனுக்கும் அஶ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரர், மிக்க விரைவுடன் அஸ்த்ரலாகத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு பாணத்தினாலே பீமஸேனனை அடித்தார். பிறகு, எதிரியின் மர்மஸ்தானங்களை அறிந்த அஶ்வத்தாமா ஹஸ்தலாகவத்துடன் எல்லாமர்மஸ்தானங்களையும் பார்த்துக் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும் அந்தப் பீமனையடித்தார். அரசரே! துரோணபுத்திரரால் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் இறைக்கப்பட்ட பீமஸேனன் யுத்தரங்கத்தில் கிரணங்களுடன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினன். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனன் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரம் அம்புகளால் துரோணபுத்திரரைமூடி ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரர் மந்தஹாஸத்துடன் பாணங்களால் பாணங்களைத் தடுத்து யுத்தத்தில் பாண்டவனை ஒரு நாராசத்தினால் நெற்றியில் அடித்தார். வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவன், வனத்தில் கொழுத்திருக்கிற கட்கம்ருகமானது கொம்பைத் தாங்குவதுபோல நெற்றியில் தைத்தபாணத்தைத் தாங்கினன். பிறகு, பராக்கிரமசாலியான அவன் ஆச்சரியங்கொண்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள துரோணபுத்திரரை மூன்றுநாராசங்களால் நெற்றியில் அடித்தான். பிறகு, அந்தப் பிராமணரான துரோணபுத்திரர் நெற்றியில் தைத்திருக்கின்ற பாணங்களாலே வர்ஷாகாலத்தில் நனைக்கப்பட்ட மூன்று கொடுமுடிகளுள்ள பர்வதராஜன்போல விளங்கினர். பிறகு, துரோணபுத்திரர் பாண்டவனை அனேக அம்புகளால் அடித்தார். காற்று மலையை அசைக்க முடியாததுபோலத் துரோணபுத்திரர் பீமஸேனனை அசைப்பதற்குச் சக்தியற்றவரானார். அவ்வாறே, மிக்க ஊக்கமுள்ளவனான பாண்டவன் ஜலப்பிரவாகம் மலையை அசைக்கமுடியாததுபோல யுத்தத்தில் அஶ்வத்தாமாவைக் கூர்மையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவில்லை. கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவர் மூடுகின்றவர்களும் மகாரதர்களும் வலிமை மிக்கவர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவரும் சிறந்த தேர்களிலிருந்து விளங்கினார்கள். உத்தம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிசெய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தையுண்டு பண்ணுகின்றவர்களும் மிகஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான இரண்டுசூரியர் களைப்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுத்தத்தில் எதிர்த்து யுத்தஞ் செய்வதில் முயற்சியைச்செய்கின்றவர்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களு மான அவ்விருவரும், செய்தற்குப் பிரதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ள வர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும், அம்புகளாகிற கோரப்பற்களை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விறகளாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள் போலப் போர்க்களத்தில் ஸஞ்சரித்தார்கள் ஆகாயத்தில் மேக மண்டலங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரசூரியர்களைப்போலப் பாண ஜாலங்களால் அவ்விருவரும் நாற்புறங்களிலும் மறைக்கப்பட் டுக் காணக்கூடாதவர்களானார்கள் பகைவர்களை அடக்குகிறவர்க ளான அவ்விருவரும் மேகக்கூட்டத்தினால் விடுபட்ட அங்கார கனும் புதனும்போலப் பிரகாசித்தார்கள் பிறகு, துரோணபுத்திரர், மிகப்பயங்கரமான அவ்வித்யுத்தம் நடக்கையில், மேகம் மழைத்தாரை களைப் பர்வதத்தின்மீது இறைப்பதுபோல உக்கிரமான அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்தயுத்தகளத்தில் விருகோதரனை அப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தார் பீமன் சத்துருவினுடைய வெற் றிக்குறிப்பான அச்செய்கையைப் பொறுக்கவில்லை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவ்யமாகச்சுற்றிப் பிரதிசெய்தான் புருஷ ஶ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவருக்கும் பற்பலவிதமான மண்டலகதி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம் நடந்தது அவ் விருவரும் மண்டல ஸ்தானத்திலேயே பலவிதமான மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஒரு வரையொருவர் அடித்தார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதிலும் மிகுந்தமுயற்சியைச் செய்தார்கள். அன்யோன்யம் யுத்தத்தில் தேரை இழக்கும்படி செய்வதிலும் முயற்சிசெய்தார்கள் பிறகு, மகாரதரான அஶ்வத்தாமா மகாஸ்திரங்களைவெளியிட்டார் பிறகு,பாண்டவன் யுத் தத்தில் அந்தஅஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செய்யும் காலத்தில் அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவ்வாறு கோரமானயுத்தம்நேருமோ அவ்வாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! அவ்விரு வராலும் விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் எல்லாத்திக்குகளையும்பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில்

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலத்திலபோல யுத்தபூமியானது விழுகின்ற எரிநக்ஷத்திரங்களால் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில பொறிகளுடனும் பிரகாசிக்கின்ற ஜ்வாலைகளுடனுங்கூடியதும் அந்த இரண்டு ஸேனையையுங் கொளுத்துவதுமான நெருப்பானது, பாணங்கள ஒன்றோடொன்று மோதுவதினால உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தகளத்தில ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸித்தர்கள், 'இந்த யுத்தம் எல்லாயுத்தங்களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்தயுத்தத்தினுடைய பதினாறில ஒரு பாகத்திற்கும நிகராகாது, இவவித யுத்தம எங்கும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆச்சரியம்! பிராம்மணனும் க்ஷத்திரியனுமாகிய இவவிருவரும ஞானமுள்ளவர்கள, ஆச்சரியமான செளரியமுள்ளவர்கள, இருவரும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள, ஆச்சரியம்! பீமஸேனன் பயங்கரமான பலமுள்ளவன, இந்த அசுவத்தாமாவோ அஸ்திரங்களில நல்ல பாண்டித்தியமுள்ளவர், வீரத்தினுடைய ஸாராம்சமானது ஆச்சரியகரமானது இவவிருவரும் அஸ்த்ரங்களைப் பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆச்சரியகரமானது; இவவிருவரும் யுத்தத்தில காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்கள யுத்தத்தில கோரரூபிகளும ஆண்மையில சிறந்தவர்களுமான இவவிருவரும் இரண்டுருத்திரர்கள தோன்றியிருப்பது போலவும இரண்டு சூரியர்கள தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இரண்டு யமன்கள தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இருக்கிறார்கள'என்று சொன்னார்கள். இவவிதமான ஸித்தர்களுடைய வார்த்தைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கிற தேவர்களுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றியது ஆச்சரியகரமும் யுத்தத்தில நினைக்கவும் அரிதுமான அவவிருவருடைய செய்கையையும் கண்டு ஸித்த சாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆச்சரியம்உண்டாயிற்று அப்பொழுது, தேவர்களும் ஸித்தர்களும் பரமரிஷிகளும் புகழ்ந்தார்கள 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துரோணபுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்னார்கள்.

அரசரே! பரஸ்பரம அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தச் சூரர்களிருவரும் யுத்தத்தில சினந்தினால கண்களை நெறித்து விழித்து ஒருவரையொருவர் பார்த்தார்கள கோபத்தினால சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் கோபத்தினால மிகத்துடிக்கின்ற உதடுகளுள்ளவர்

களும் கோபத்தினால் பறகளையும் உத்தடுகளையும் நன்றாகக் கட்டிக்கொண்டவர்களும் மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அம்புகளாகிற ஜலத்தையும் சஸ்திரங்களாகிற மின்னலொளியையுமுடைய (இரண்டு மேகங்கள் போல) யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அம்புமழையினால் மூடினார்கள் மகாயுத்தத்தில் அன்யோன்யம் ஒருவர் மற்றொருவருடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் அடித்து ஒருவர் மற்றொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று ஒருவர் மற்றொருவரைப் பிளந்தார்கள் மகாராஜரே! பிறகு, இருவரும் மகாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுத்து ஒருவரை யொருவர் கொல்லவிரும்பி விரைவாகப் பிரயோகித்தார்கள் மஹாராஜரே! வஜ்ரத்தினுடையவேகம்போன்ற வேகமுடையவைகளும (ஒருவராலும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு பாணங்களும் ஸேனாமுகத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு நன்றாகத்தாக்கி அடித்தன அப்பொழுது, பரஸ்பரமுள்ள வேகத்தாலும் அம்புகளாலும் அதிகமாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவ்விருவரும் தமது தேர்த்தட்டில் விழுந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணபுத்திர பிரஜ்ஞையிழந்திருப்பதை அறிந்து எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தரங்கத்தை விட்டு விலக்கிக் கொண்டுபோனான் வேந்தரே! அவ்வாறே, விசோகன், யுத்தத்தில் பகைவரை வாட்டுகிறவனும் அடிக்கடி மூர்ச்சையடைகின்றவனுமான பீமனைத் தேருடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான்

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

(சல்யனால் சுருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! பிறகு, கூர்மையான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு வருகின்ற சுருதகீர்த்தியைச் சல்யன் மனக்களிப்புடன் தடுத்தான் மகாரதனான சுருதகீர்த்தி மத்ரராஜனையடைந்து பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபது பல்லங்களால் அடித்தான். பார்த்தரே! சுருதகீர்த்தி அந்தச் சல்யனை நேராகச் செல்லுகின்ற மூன்றம்புகளாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒருபல்லத்தினால் நன்கு அடித்தான. அந்தச் சுருதகீர்த்தி சரமாரியினால் யுத்தத்தில் சல்யனை மூடி அவனுடைய தேரைக் குறித்துக் கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான மகாராஜரே! பிறகு, சல்யன் யுத்தத்தில் சுருதகீர்த்தியினுடைய கைகளால் விடப்

பட்ட பாணங்களை வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால துண் டாடினன். பிறகு, சுருதகீாததி சலயனை உருககுமயமான ஒன்பது பாணஙகளாலஅடிததது அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங களாலடிததுச சலயனை மறுபடியும் ஐந்துபாணஙகளாலடித்தான். சலயன் அநதச சுருதகீாததியினுடையவிலலையுங கையுறையையும் அறுததுச் சிறநதஏழுபாணஙகளாலே யுதததநில அவனையும் விரை வாக அடிததான் பிறகு, மகாரதனைசுருதகீர்ததி வேறுதனுசை எடுதது மதரராஜனை அறுபததுநான்குபாணஙகளாலே கைகளிலும் மாாபிலும் அடிததான். வேநதரே! பிறகு, அநதச்சுருதகீாததியி னுலே பாணஙகளால யுததததில அடிககபபட்ட சலயன் கூாமை யுள்ள தொண்ணூறு பாணஙகளாலே அநதச சுருதகீாததியைத திருபபியடிததான. மதரராஜன மறுபடியும் சுருதகீாததியினுடைய விலலைத துண்டாககினன். அறுக்கபபட்டவிலலுள்ளவனை அந தச சுருதகீாததி விரைவுடன் யுதததநில ஒருகதையைப் பிரயோகித தான் பாரதரே! பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பட்டஙகள கட்டப் பட்டுச சிறநதவஸதாஙகளால அலஙகரிககபபட்ட ஒருஸதிரீபோல் விளஙகுகினறதும விரைவாக வருகினறதும் பிரகாசிககினறவஜாததி னுடைய காநதிபோனறகாநதியுளளதுமான அநதககதையை மதரரா ஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுததான். வேநத ரே! பிறகு, மிகுநதமுயறசியையுடைய வீரனை சலயன் கதையைத தடுததுப் பூமியிலதளளிச் சுருதகீாததியையும் ஐந்துபாணஙகளால அடிததான். திரும்பவும், சுருதகீர்ததி யுதததநில சலயன்மீது ஸர்பபததிறகுஒப்பான ஒரு சகதியைப் பிரயோகிததான். சலயன் அந தச் சகதியை இரண்டாகதத துண்டாககினன் அது பூமியிறசிதறி யது ஆண்மையிறசிறநதவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டஙகளைப பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் க்ஷுரபரததி னுல அநதச சுருதகீாததியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருநது தலை யை அறுததான். பாரதரே! அந்தச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோததட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு, மகாபலசாலியான சுருத கீாததியினுடைய குதிரைகள் யுததத்தில (எலலாப்பக்கஙகளிலும்) ஓடின. மகாராஜரே! எலலாயுததவீராகளும் பாாததுகொண்டிருக் கும்பொழுதே சுருதகீாததி,ஓடுகின்ற அநதக்குதிரைகளாலே யுததரங கததினினறு வேறிடததிறகுக கொண்டுபோகபபட்டான். பிறகு, மதரதேசாதிபதியான சலயன ஸநதோஷததுடன் தாமரைஓடையில யானைபுகுவதுபோலப பாண்டவசேனையில புகுநதான். ஸிம்மமானது

மிருகக் கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சல்யன் அந்த மகாயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய சேனையை அலைத்தான். அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சாலவீரர்களையும் நாசஞ்செய்து பகைவர்படைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்துகொண்டு புகையில்லாமல் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினான். ஜ்வலிக்கின்ற அக்னி உலர்ந்த காட்டைக் கொளுத்துவதுபோலச் சல்யன் பெரிய சேனையாகிற காட்டைக் கொளுத்தித் திரிபுரங்களை எரித்தசங்கரர் விளங்கியதுபோல யுத்தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்.

பதினைகாவது அத்யாயம்.

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! அவ்வாறு கோபங்கொண்டவனும் உமது படையை அழிக்கின்றவனுமான பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிராதாவான துச்சாஸனன் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் எதிர்த்திருக்கிற அவ்விருவரையுங் கண்டு மகாரதர்கள் ஸிம்மநாதங்களைச் செய்தார்கள், ஆடையையும் வீசினார்கள். பாரதரே! பிறகு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உம்முடைய புத்திரன் பலசாலியான பாண்டுபுத்திரனை மூன்றுபாணங்களாலே மார்பில் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புத்திரனை ஒரு நாராசபாணத்தால் அடித்து எழுபது பாணங்களால் அவனையும் மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் அடித்தான். பிறகு, துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் வில்லை நாணித்து எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலே ஸஹதேவனைக் கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். ஸஹதேவனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு மகாயுத்தத்தில் வாளை எடுத்து விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய தேரின்மீது எறிந்தான். பெரிதான வாள் துச்சாஸனனுடைய வில்லைப் பாணத்தோடும் நாண்கயிற்றோடும் துண்டாக்கி ஆகாயத்தினின்று நழுவின ஸர்ப்பம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறு வில்லை எடுத்து நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற ஒரு பாணத்தைத் துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்தான். துச்சாஸனன் (தன்னைநோக்கி) வருகின்றதும், யமதண்டத்திற்கு ஒப்பான காந்தியுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைக் கூர்மையான நுனியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள

சக்தியைச் சுழற்றி எறிந்துவிட்டு விரைவுடன் வேறுவில்லையும் [illegible] அம்பையும் எடுத்தான். ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் வேகமான [illegible] அந்தச் சக்தியைப் புன்னகையுடன் கூர்மையான அம்புகளால் மூன்று துண்டுகளாகச் செய்தான். பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடைய தேரின் மீது அற்புதமான நான்கு பாணங்களை விரைவாக எய்தான். ராஜரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அந்தப் பாணங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைந்து பாணங்களால் அறுத்தான். பிரதாபசாலியான அவன் சிறந்த பாணங்களைத் தடுத்துப் பிறகு யுத்தத்தில் துச்சாஸனன்மீது அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். உம்முடைய புத்திரனும் அந்தப் பாணங்களை ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால் துணித்துப் பூமியை எதிரொலிப்படும்படி செய்துகொண்டு பெருத்த ஸிம்மநாதம் செய்தான். மன்னவரே! பிறகு, துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங்களாலும் நிரப்பினான். மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் கோபம் மிகுந்து ம்ருத்யுவிற்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பான கோரமான அம்பைத் தொடுத்தான். அந்த ஸஹதேவன் வில்லைத் திடமாக இழுத்து உம்முடைய புத்திரன்மீது அதனைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! அந்தப் பாணமானது பெரிதான அவனுடைய கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிளந்து ஸர்ப்பம் புற்றில் நுழைவதுபோலப் பூமியில் பிரவேசித்தது. அரசரே! பிறகு, மகாரதனான உம்முடைய குமாரன் மதிமயக்கமடைந்தான். மூர்ச்சையடைந்தவனும் கூர்மையான பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவனுமான அவனைப் பார்த்து ஸாரதியானவன் மிகப் பயந்து ரதத்தை விரைவுடன் வேறிடம் செலுத்தினான். பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் அந்தக் கௌரவனைத் தோல்வியடையச் செய்து துரியோதனனுடைய சேனையைப் பார்த்து நான்குபுறங்களிலும் அடித்தான். பாரதரே! ஒரு மனிதன் கோபத்தினாலே எறும்புக்கூட்டத்தைத் தேய்ப்பதுபோல அந்தக் கௌரவ சேனையை ஸஹதேவன் தேய்த்தான்.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

வேந்தரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு சேனையை ஓடும்படி செய்கின்ற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் ரோஷத்தினால் தடுத்தான். பிறகு, நகுலனோ கர்ணனைப் பார்த்து அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, 'அடா! பாவீ! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண்ணிற்கு நீ புலப்படாமையால், நான் [illegible] கண்ணால் வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பார்க்கப்பட்டேன். அனர்த்தங்களுக்கும் வைரத்திற்கும் கலகத்திற்கும் நீயல்லவோ மூலம்; உனது குற்றத்தினாலே குருகுலத்தவர்கள் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள். உன்னை இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மனக்கவலை நீங்கிக் காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனாக ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியவனைக் குறித்து ஸூதபுத்திரன் நகுலனைப் பார்த்து 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தக்கபடி என்மீது பாணங்களைப் பிரயோகம்செய்; உன் வல்லமையைப் பார்ப்போம். சூர! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள். அப்பனே! சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால் சொல்லாமல் சக்தியினால் போர்புரிவார்கள்; என்னோடு வல்லமையுடன் யுத்தம் செய்; உனது கொழுப்பையே நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான். ஸூதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப் பாண்டுபுத்திரனை விரைவாக அடித்தான். கர்ணன் நகுலனை யுத்தத்தில் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான். பாரதரே! பிறகு, நகுலனோ கர்ணனாலடிக்கப்பட்டு ஸர்ப்பம்போன்ற எண்பது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான். சிறந்த வில்லாளியான கர்ணன் தங்கக்கட்டுகளையுடையவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான முப்பது பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லையறுத்து அவனையும் அடித்தான். அந்தப் பாணங்கள் அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துப் புற்றுகளில் விஷத்தையுடைய ஸர்ப்பங்கள் பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவனுடைய ரத்தத்தைக் குடித்தன. பிறகு, நகுலன் ஸ்வர்ணமயமான பின்புறத்தையுடையதும் தாங்கமுடியாததுமான வேறு வில்லை எடுத்து எழுபது பாணங்களால் கர்ணனையும் மூன்று பாணங்

களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, கைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான நகுலன் கோபங்கொண்டு மிக்க [illegible] கூர்மையுள்ள கத்தியினால் கர்ணனுடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு, [illegible] நகுலனை வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ஸர்வலோகமகாரதனுமான அந்தக் கர்ணனைப் (பார்த்து) அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். ஐயா! பாண்டுபுத்திரனாலே பீடிக்கப்பட்ட கர்ணனைக் கண்டு ரிஷிகளும் தேவர்களும் அதிகமான ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணன் அப்பொழுது வேறு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் மார்பின் மேற்பாகத்தில் அடித்தான். மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களால் மாத்ரீபுத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களாலே ஒளியைப் பரவச்செய்கின்ற ஸூரியனைப்போலப் பிரகாசித்தான். ஐயா! பிறகு, நகுலனும் ஏழு பாணங்களால் கர்ணனை அடித்து அவனுடைய தனுவின் நுனியை மறுபடியும் அறுத்தான். பிறகு, அந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் அதிவேகமுள்ள வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் திசைகளை மூடினான். மகாரதனான நகுலன் கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே விரைவாக மூடப்பட்டுக் கர்ணனுடைய பாணங்களைத் தன் பாணங்களாலேயே விரைவாக வெட்டினான். பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அம்புமயமான வலையானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மின்மினிப் பூச்சிகளுடைய கூட்டம்போலக் காணப்பட்டது. அரசரே! கர்ணனால் விடுக்கப்பட்ட அநேக அம்புகளாலே மூடப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழுது விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே மூடப்பட்டதுபோல ஆகியது. ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி வரிசையாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக வருகின்ற க்ரௌஞ்சபக்ஷிகள்போல விளங்கின. ஆகாயம் பாணஸமூகங்களால் மூடப்பட்டு ஸூரியனும் மறைக்கப்படவே, ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை. பாணஸமூகங்களாலே நாற்புறங்களிலும் வழி அடைக்கப்பட்டிருக்கையில், மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு ஸூரியர்கள்போல விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற ஸோமகர்கள் வேதனையினால் பீடிக்கப்பட்டு மிக்க துன்பத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டுப் பதுங்கினார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, நகுலனுடைய

பாணங்களாலே அடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது காற்றி னாலே தள்ளப்பட்ட மேகங்களைப்போலத் திசைகளில் சிதறியது. அவ் விருவராலும் திவ்யமான சிறந்த பாணங்களாலே கொல்லப்படுகின்ற அவ்விரண்டு சேனைகளும் அப்பொழுது பாணம் விழுமிடத்தைத் தாண்டிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றன. கர்ணபாண்டவர்களுடைய அம்புகளாலே அந்த யுத்தபூமியில் ஜனங்கள் தூர விலக்கப்பட்டிருந் தமையில், மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் யுத்தமுனையில் திவ்ய மான அஸ்திரங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் விளங்குகின்றவர்களுமாகி எதிர்த்துநின்றவர்க ளாகச் சாமர்த்தியங்களால் அன்னியோன்னியம் அடித்துக்கொண்டார்கள். நகுல னை விட்டுப் பட்டைவர்கள் மூங்கிலையும் புடைவைகளுமான அம்பு களும் குத்துக்கத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் ஒவ்வொன்று நின்றன வோ அவ்வாறே சூதபுத்திரனுடைய மகாயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்ட அம்புகள் பாண்டுபுத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின் றன. அரசரே! மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப் போலச் சாமர்த்தியமான வீட்டில் பிரவேசிக்கவர்களான அவ்விருவரும் பாணங்களாலும் பாணப்பிரயோகங்களிலே பிறகு, யுத்தத்தில் கர்ணன் கோபங் கொண்டு சாத்தியகி அர்ஜுன கோபமூட்டியது அல்லாப் பக்கங்களி லும் சாமர்த்தியங்களாலே பாண்டவர்களை மூடினான். மகாராஜரே! சூத புத்திரனை நன்றாக மூடினான். அந்தப் பாண்டவன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலத் தன்னைத்தானே பார்வையில்லை. ஐயா! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் சிரித்துக்கொண்டு நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் யுத்தத்தில் பாண வர்ஷங்களைத் தொடுத் தான். மகாபலசாலியான அவனுடைய பாணங்களாலே எல்லாம் ஒரே நிழலுள்ளதாக இருந்தன. விழுகின்ற உத்தமமான பாணங்க ளால் மேகத்தின் நிழல் உண்டானது போலாயிற்று. மகாராஜரே! பிறகு, கர்ணன் மகத்தமாவான நகுலனைப் பார்வையில்லைத் தன்னுடைய சிரித்துக்கொண்டு அவனுக்கு வரமறுத்துக்கொண்டு நின்றான். கீழே தள்ளினான். பாரதரே! பிறகு, கர்ணனையுள்ள கர்ணன் பாணங்க ளாலே அவனுடைய கனத்த குதிரைகளையும், விரைவாகப் பாகனையும் வீட்டிறத்து அனுப்பினான். ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் அவனுடைய திவ்யமான தேரையும் கொடித்துணியையும் சக்கரக்ஷகர்களையும் கதாயுதத்தையும் கத்தியையும் நூறு சந்திரப்பிரதிமைகளுள்ள அவ னுடைய கேடகத்தையும் எல்லா உபகரணங்களையும் அம்புகளையும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட அந்த வில்லையும் அம்புகளால் எல்லாவ

எள்ளளவாகத் தூளாக்கினான். ராஜரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்தவனும் கவசமிழந்தவனுமான (நகுலன்), ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிப் பரிகாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துநின்றான். வேந்தரே! ஸூதகுமாரன் அந்த நகுலனால் எடுக்கப்பட்ட மிகவும் கோரமான பரிகாயுதத்தை மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றுதற்கு ஸாதனமுமான அம்புகளாலே அடித்தான். கர்ணன், ஆயுதமிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கின கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடித்தான். ஆனால், அவனைத் துன்பமடையும்படி செய்யவில்லை. அரசே! யுத்தத்தில் அஸ்திரப்பிரசியுள்ளவனும் பலசாலியுமான கர்ணனால் அடிக்கப்படுகின்ற அந்த நகுலன் பொறிகலங்கி வேகமாக ஓடினான். பாரதரே! ராதேயன் அந்த நகுலனைப் பின் தொடர்ந்தோடி அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு நாணேற்றிய வில்லை அந்த நகுலனுடைய கழுத்தில் மாட்டினான். வேந்தரே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட பெரிய வில்லுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான மேகையின் நடுவிலிருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான். மகாராஜரே! கறுத்தமேகம் இந்திரவில்லினால் விளங்குவதுபோலப் பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு, கர்ணன் நகுலனைப் பார்த்து, 'வீணாகப் பேசினாய். அடிக்கடி என்னால் அடிக்கப்படுகின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பேசு. பாண்டவ! அப்பனே! உனக்குத் தகுந்தவர்களோடு யுத்தம் செய். பலவான்களான கௌரவர்களோடு நீ போர்புரியாதே! பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம். மாத்ரிபுத்திர! வீட்டுக்கேனும் செல், அல்லது எங்கே கிருஷ்ணனும் பல்குனனும் இருக்கின்றனரோ அங்கேனும் செல்' என்று சொன்னான். மகாராஜரே! கர்ணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட்டுவிட்டான். வேந்தரே! சூரனும் தர்மங்களை அறிந்தவனுமான கர்ணன் குந்தியினது வார்த்தையை நினைத்து, கொல்லப்படும் நிலைமையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். வேந்தரே! வில்லாளியான சூதபுத்திரனால் விடப்பட்டவனான வெட்கி யுதிஷ்டிரனுடைய ரதத்தை நாடிச் சென்றான். கர்ணனால் வாட்டப்பட்ட நகுலன் துக்கத்தினால் மிகத் தவித்துக் குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுதிஷ்டிரனுடைய ரதத்திலேறினான்.

பிறகு, கர்ணனும் நகுலனைவென்று யானைக்கொடியுள்ளதும் சந்திரன்போன்ற வர்ணமுள்ள குதிரைகளையுடையதுமான ரதத்தோடு

பாஞ்சாலர்களை விரைந்து எதிர்த்தான். மன்னவரே! பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற ஸேனாபதியான கர்ணனைக் கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவர்களுக்குக் கூக்குரல் உண்டாயிற்று. மகாராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸூதபுத்திரன் (பலரைத்) தான் பங்குசெய்தான். சூரியன் ஆகாயத்தின் நடுவிடத்தை அடைந்திருக்கையில், பிரபுவான கர்ணன் அந்த இடத்தில் சக்கரம்போலச் சுழன்றான். ஐயா! சக்கரங்களுடைந்தவையும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் ஸாரதியை இழந்தவைகளும் அச்சுமுறிந்தவைகளுமான சில ரதங்களாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்களைக் கண்டோம். பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட்டுத்தீயினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவைபோலப் பரபரப்புடனே அங்கங்கு ஸஞ்சரித்தன. மகாபலசாலியான கர்ணனாலே அடிக்கப்பட்ட சில யானைகள் கும்பஸ்தலங்கள் பிளக்கப்பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருக்குபவையும் துதிக்கைகள் அறுக்கப்பட்டவையும் கவசங்களுடைக்கப்பட்டவையும் வால்கள் அறுக்கப்பட்டவையுமாகிக் (காற்றினால்) சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலக் கீழே விழுந்தன. மற்ற யானைகள் நாராசங்களாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்பட்டு விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல அந்தக் கர்ணனையே எதிர்த்துச் சென்றன. சில பெரியயானைகள் வீறிட்டுக்கொண்டும் அருவிப்பெருக்குக்களுள்ள கூடிய மலைகள் போலச் சரீரங்களிலிருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் காணப்பட்டன. சவரங்களையும் வாலிறபட்டிய வார்களையும் இழந்தவைகளும் வெள்ளியாலும் வெண்கலத்தாலும் பொன்னாலுமாகிய ஆபரணங்களையும் இழந்தவைகளும் மற்ற ஆபரணங்களையும் கடிவாளங்களையும் இழந்தவைகளும் சாமரங்களும் விரிப்புகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் நழுவினவைகளும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளும் சுழலுகின்றவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளையும் அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். பாரதரே! ஈட்டிகளையும் கத்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் விட்டவர்களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையையும் அணிந்தவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் நடுக்கமுற்றவர்களும் பற்பல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழந்தவர்களுமான குதிரைவீரர்களையும் ஆங்காங்கு கண்டோம். ரதிகர்கள் கொல்லப

பட்டபோது, பொன்னாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேக
முள்ள குதிரைகளோடுகூடியவைகளும் விரைவாகச் சுழலும்
படி செய்யப்படுகின்றவைகளுமான தேர்களையுங் கண்டோம்.
பாரதரே! அச்சுக்கட்டைகளும் ஏர்க்கால்களும் முறிக்கப்பட்டவை
களும் சக்கரங்களுடைக்கப்பட்டவைகளுமான சில தேர்களையும்,
கொடித்துணிகளையும் கொடிமரங்களையும் இழந்தவைகளும் அழகிய
ஏர்க்கால்கள் வெட்டியெறியப்பட்டவைகளுமான சில தேர்களையும்
கண்டோம். மஹாராஜரே! அந்த யுத்தகளத்தில் ரதங்களையிழந்து
ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவர்களும் கர்ணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே
கொல்லப்படுகின்றவர்களுமான ரதிகர்களையும் சஸ்திரங்களை இழந்த
வர்களும் அவ்வாறே சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் கொல்லப்பட்ட
வர்களுமான அனேகவீரர்களையும், நக்ஷத்திரங்கள்போன்ற ஆபரண
ஸமூகங்களால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த தங்கத்தால் அதி
கமாகப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பலவர்ணங்களுள்ள விசித்திர
மான கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நான்குபக்
கங்களிலும் ஓடுகின்றவைகளுமான யானைகளையும் கண்டோம். கர்ண
னுடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்ட
தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அவ்வாறே மற்றஅவயங்
களையும் எங்கும் கண்டோம். கர்ணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்
பட்டவர்களும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் போர்புரிகின்றவர்களு
மான யுத்தவீரர்களுக்குப் பயங்கரமும் பெரிதுமான யுத்தம் நடந்தது.
யுத்தத்தில், ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்பட்ட அந்த ஸஞ்சயர்கள்
விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்த்ததுபோல அவனையே எதிர்த்தார்கள்.
ஆங்காங்கு சேனைகளைக் கொளுத்துகின்றவனும் மஹாரதனும் பிரளய
காலநெருப்புப்போல விருத்தியடைந்திருப்பவனுமான அந்தக்கர்
ணனைவிட்டு க்ஷத்திரியர்கள் விலகினார்கள். தேஜஸ்வியும் வீரனுமான
கர்ணன் இறந்தவர்கள்போக மிகுதியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களும்
கவசமுந்த்வஜமுமின்றி வருந்தி அபஜயமடைந்து ஓடுகின்றவர்களுமான
பாஞ்சாலவீரர்களைப் பின்னாலே பாணங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டு தொ
டர்ந்தோடினான். மிக்கபலசாலியான கர்ணன் நடுப்பகலையடைந்த
சூரியன் பிராணிகளைத் தபிக்கச் செய்வதுபோல அந்தப்பாஞ்சாலர்
களைப் பாணங்களால் தபிக்கச்செய்தான்.

பதினாறாவது அத்யாயம்.

(யுயுத்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தமும், சகுனிக்கும் ஸுதஸோமனுக்கும் யுத்தமும்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஓடும்படிசெய்கின்ற யுயுத்ஸுவை உலூகன் வேகத்துடன் எதிர்த்துச் சென்று, 'நில்நில்' என்று கூறினான். பிறகு, யுயுத்ஸுவும் வஜ்ரத்தினால் (இந்திரன் மலையை அடிப்பதுபோல) கூரிய நுனியுடன் கூடின அம்பினால் மிக்கவலிமையையுடைய உலூகனை அடித்தான். உலூகனோ, கோபமுண்டு உம்முடைய புத்திரனுடைய வில்லை யுத்தத்தில் ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே அறுத்துக் காணியென்கிற பாணத்தினால் அடித்தான். சிவந்தகண்களையுடைய யுயுத்ஸு அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு மிக்கவேகமுள்ளதும் மிகப்பெரிதுமான வேறொரு வில்லை எடுத்தான். பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் சகுனிகுமாரனான உலூகனை அறுபதுபாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலூகனை அடித்தான். உலூகனோ, ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணங்களாலே அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுயுத்ஸுவினுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான். அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்துடன் கூடியதும் மிகப்பெரிதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்தத் த்வஜமானது யுயுத்ஸுவின் முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது. த்வஜம் நாசம்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு யுயுத்ஸு கோபமுண்டு உலூகனை ஐந்துபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டரே! உலூகன் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பல்லத்தினாலே யுத்தத்தில் அவனது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான். அந்த யுயுத்ஸுவின் ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ஆச்சரியகரமான நக்ஷத்திரம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று அவனையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யுயுத்ஸு வேறுரதத்தைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான். வேந்தரே! உலூகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த யுயுத்ஸுவைத் தோல்வியடையச்செய்து பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனான சுருதகர்மா நிதானமுடையவனாக அரை

நிமிஷத்திற்குள் சதாநீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழக்கச்செய்தான். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டுத் தேரிழந்திருக்கின்ற மஹாரதனான சதாநீகன் அதிக கோபத்துடன் உம்முடைய புத்திரன்மீது ஒரு கதாயுதத்தை எறிந்தான். பாரதரே! அந்தக் கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் சாம்பலாகச்செய்துவிட்டுப் பூமியைப் பிளப்பதுபோல வேகமாகக் கீழே விழுந்தது. கௌரவர்களுக்குப் புகழை விருத்திசெய்கின்றவர்களும் வீரர்களுமான அவ்விருவர்களும், தேர்களை இழந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார்கள். உமது குமாரனான சுருதகர்மாவோ, பரபரப்புடன் விவிம்சனுடைய ரதத்திலேறினான். சதாநீகனும் பரபரப்புடன் பிரதிவிந்தியனுடைய ரதத்தின்மீது ஏறினான். மிக்ககோபங்கொண்ட சகுனி, கூர்மையுள்ள அம்புகளால் ஸுதஸோமனை அடித்தும் ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைவுறச்செய்யாததுபோல அவனை அசைவுறச்செய்யவில்லை. பாரதரே! ஸுதஸோமனோ அந்தச்சகுனியைத் தன்தந்தைக்குப் பரமசத்துருவாக உணர்ந்து அனேக ஆயிரம்பாணங்களால் மூடினான். யுத்தத்தில், அஸ்திரப்ரயோகங்களில் தேர்ந்தவனும் விசித்ரமாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனும் வெற்றியோடு விளங்குபவனுமான சகுனி, அவ்வம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகத் துண்டாக்கினான். (ஸுதஸோமனுடைய) அந்த அம்புகளைக் கூர்மையான அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தடுத்து அதிககோபங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அவனையும் அடித்தான். மிக்ககோபங்கொண்டவனான சகுனி ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைக்காததுபோல (ஸுதஸோமனை) அசைவுறச்செய்யவில்லை. மகாராஜரே! பிறகு, உம்முடைய மைத்துனனான சகுனி அம்புகளாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் எள்ளளவுள்ளவாகப் பொடியாக்கினான். பிறகு, ஜனங்கள் மிக்ககூச்சலிட்டார்கள். ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் வில்லாளியுமான ஸுதஸோமன் உத்தமமான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித்துப் பூமியில் நின்றான். அவன் தங்கமயமான பிடிகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சகுனியின்மீது பிரயோகித்தான். பிறகு, அவ்வம்புகள் கூட்டங்கள் விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல உமது மைத்துனனுடைய அவ்விதமான பெரியரதத்தை மூடிவிட்டன. ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நன

ருக மூடடபபடடாலும சிறிதேனும மனவருததமடையவிலலை. மஹா கீரததிசாலியான சகுனி அநதஸுததஸோமனுடைய அம்புகளைப பாண ஸமூஹங்களால நாசஞசெயதான அநதயுததகளததில ரததநினமீ திருககினற சகுனியைக காலாளாயிருககினற ஸுததஸோமன எதிாத துப போாபுரிநதது (கேடடவாகளுககு) நமபததகாததும ஆசசரிய காமுமாயிருநதது அநத ஸுததஸோமனுடையசெயகையை அங குளளயுததவீாாகளும ஆகாயததிலுளளஸிததாகளும் பாாதது மனக களிபபுறறாாகள அரசரே! சகுனி கூாமையுளளவைகளும மிகக வேகமுளளவைகளும வணஙகினகணுககளுளளவைகளுமான பல லஙகளாலே அநத ஸுததஸோமனுடையவிலலையும எலலாஅமபுத தூணிகளையும நாசமசெயதான இாததகதைஇழநதவனும அறுககப படடவிலலையுடையவனுமான அநத ஸுததஸோமன வைடூரியம கரு நெயதல இவைகளுடைய நிறமபோனற நிறமுளளதும யானைததந ததததாலாகிய பிடியுளளதுமான ஒரு கததியைக கையிலெடுததுக கொணடு ஸிமமநாதஞ செயதான பிறகு, சுழறறபபடுகினறதும நிா மலமான ஆகாயமபோனற காநதியுளளதுமான புததிசாலியான ஸுததஸோமனுடைய கததியைச சகுனி காலதணடததுககுச சம மாக நினைததான மஹாராஜரே! நலல தோளசசியடைநதிருககினற அநத ஸுததஸோமன கததியுடன விரைவாகப பதினைகுவிதமான மணடலகதிகளைப பலவிதமாக வெளியிடடுககொணடுஸஞசரிததான. அவன யுததததில * பிராநதம, உததபிராநதம, ஆவிததம, ஆபலுதம, விபலுதம, ஸருதம, ஸமபாதம,ஸமுதீாணம் எனனும கததிசுழறறும வகைகளைக காணபிததான திறமையமைநத சகுனியோ, பிறகு,அநத ஸுததஸோமனமீது அமபுகளை எயதான அவவமபுகளை வருமபொ ழுதே ஸுததஸோமன உததமமானகததியினால விரைவாகத துண டாடினான மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவாகளைககொலலுகினறவ னான சகுனி கோபஙகொணடு பொபபஙகளுககொபபான அமபுகளை ஸுததஸோமனமீது பிரயோகிததான கருடனுககொபபான வன மையுளள ஸுததஸோமன பயிறசியினாலும பலததினாலும யுதததில சுறுசுறுபபைககாணபிததுககொணடுஅநதபபாணஙகளைக கததியினால துணடாடினான அரசரே! அபபொழுது மணடலகதியோடு ஸஞ சரிககினற அநத ஸுததஸோமனுடைய மிகக ஒளி பொருநதிய கதத யைச சகுனி மிககூாமையுளள க்ஷுாபபிரததினால வெடடினான பாரதரே! அறுககபபடட அநதப பெரியகததியானது பூமியில விரை

* பீஷமபாவம 207-ம பககம குறிபபிற காணக.

வாக விழுந்தது. கலப்பிடியையுடைய அந்தசக்தியினுடைய பாதியானது அவனுடைய கையிலிருந்து மஹாரதனான ஸுதஸோமன் தன் சக்தியானது துண்டாடப்பட்டதை நன்கறிந்து ஆறடி பாய்ந்து, பிறகு, மிருந்திருக்கின்ற அந்த சக்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான். அந்த சக்தியானது தீரனான அந்தச் சகுனியினுடைய ஸ்வர்ணத்தினாலும் வஜ்ரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வில்லை நாண்கயிறோடு யுத்தத்தில் அறுத்துவிட்டு விரைவாகப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, ஸுதஸோமன் சுருதகீர்த்தியினுடைய பெரிய ரதத்தையடைந்தான். சகுனியும் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான வேறொருவில்லை எடுத்து அநேக சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பாண்டவஸேனையை எதிர்த்துச் சென்றான். வேந்தே! பயமற்றவனாக அந்தயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற சகுனியைப்பார்த்துப் பாண்டவவீரர்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளுமான அந்தப்பாண்டவசேனைகள் மஹாபலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத்தப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசரே! தேவராஜன் அஸுரஸேனையை எவ்வாறு நாசம் செய்தாரோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையைச் சகுனி நாசஞ்செய்தான்.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(கிருபரால் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவர்மாவால் சிகண்டியும் தோல்வி யடைந்தது.)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சரபமானது ஒருஸிம்மத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்குமோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் கிருபர் திருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தார். பாரதரே! பலசாலியான அந்தக் கிருபாசார்யராலே தடுக்கப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன் அந்தயுத்தத்தில் ஓரடியினின்று மற்றோரடி நகருவதற்குஞ் சக்தியற்றவனானான். அவனுடைய ரதத்தை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரதத்தைப் பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் பயந்தன, அழிவுவந்துவிட்டதென்றும் எண்ணின. அப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய வீரர்களும் குதிரைவீரர்களும், 'மனிதர்களுள் உத்தமரும் சரத்வானுடைய புத்திரரும் மிக்கதேஜஸையுடையவரும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் மேலான புத்தியையுடையவருமான கிருபாசாரியர் துரோணருடையவதத்தினால் நிச்சயமாகக் கோபங்கொண்டிருக்கிறார். திருஷ

டத்யும்னனுக்குக் கிருபரிடத்தினின்று இப்பொழுது க்ஷேமம் உண்டாகுமா? இந்தச் சேனைமுழுதும் பெரிதான பயத்தினின்றும் விடுபடுமா? இந்தப் பிராமணர் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசார்யர் ரூபத்தால் யமனுக்கொப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்தை அடையப்போகிறார் ஆசாரியரான இந்தக் கிருபர் ஹஸ்தலாகவமுள்ளவர், யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவர், அஸ்திரங்களை யுடையவர், வீர்யமுள்ளவர், கோபத்தோடுங்கூடியிருக்கிறார் பார்ஷதனும் மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்டினவனாகக் காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! அவ்விருவர்களுக்கும் அந்த யுத்தம் நேர்ந்திருக்குங்கால் சத்துருக்களோடு கூடின உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய இவ்விதமான பலவாறான பேச்சுக்களைக் கேட்கப்பட்டன ராஜரே! பிறகு, சாரத்வதரான கிருபர் கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பார்ஷதனை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்து அசைவற்றிருக்கும்படி செய்தார் யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான கௌதமராலே துன்பஞ் செய்யப்பட்ட அந்தப் பார்ஷதன் அதிக மயக்கத்தினாலே மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை பிறகு, பார்ஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பார்ஷதரே! க்ஷேமமா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண்டானதை நான் ஒரு பொழுதும் பார்த்ததில்லை பிராமணோத்தமரான கிருபராலே நான்கு பக்கத்திலும் மர்மஸ்தானங்களை லக்ஷியம் வைத்து விடப்பட்டவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் தெய்வச்செயலால் விழவில்லை ஸமுத்திரம் நதியின் வேகத்தைத் திருப்புவது போல விரைவாக ரதத்தை நான் திருப்புகிறேன் உம்முடைய வல்லமையை அழித்த வீரரான அந்தப் பிராமணர், உம்மால் கொல்லப்படத் தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன்' என்றான் அரசரே! பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் (ஸாரதியை நோக்கி), 'அப்பா! என் மனமானது மோகமடைகிறது தேகத்தில் வேர்வையுமுண்டாகிறது ஸாரதியே! என்னுடைய சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமும் உண்டாகின்றன இந்தப் பிராமணனை விட்டு யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனனிருக்கிற இடத்திற்கு மெதுவாகச் செல் ஸாரதியே! யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனனையாவது பீமஸேனனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்பொழுது க்ஷேமமுண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று மெதுவான வார்த்தையைச் சொன்னான். மஹா

ராஜரே! பிறகு, ஸாரதியானவன் குதிரைகளை விரைவாக நடத்திக்கொண்டு மஹா வில்லாளியான பீமன் எந்த இடத்தில் சத்ருக்களுடைய ஸைனிகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தானோ அவ்விடம்சென்றான். ஐயா! ஓடுகின்ற திருஷ்டத்யும்னனுடைய சேனையைக்கண்டு அப்பொழுது கிருபர் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டே பின்தொடர்ந்தார். பகைவர்களை அடக்குகிற அவர் அடிக்கடி சங்கத்தை ஊதி, மஹேந்திரன் நமுசியென்னும் அஸுரனைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பார்ஷதனைப் பயமுறுத்தினார்.

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்மருக்கு ம்ருத்யுவுமான சிகண்டியை ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனான க்ருதவர்மா அடிக்கடி புன்னகையோடு தடுத்தான். சிகண்டியோ ஹ்ருதிகனுடைய மகனான க்ருதவர்மாவைக் கூர்மையுள்ள ஐந்து பல்லங்களால் தோள் பக்கத்தில் அடித்தான். அரசரே! மஹாரதனான க்ருதவர்மாவோ மிகுந்த கோபமுண்டவனாகச் சிகண்டியை அறுபது பாணங்களால் பிளந்து நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தால் அவனது வில்லையும் வெட்டினான். பிறகு, பலசாலியான துருபதகுமாரன் வேறு வில்லை எடுத்து மிக்க கோபங்கொண்டு க்ருதவர்மாவைப் பார்த்து, 'நில் நில்' என்று சொன்னான். ராஜேந்திரரே! பிறகு, பொன்மயமாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான தொண்ணூறு பாணங்களைக் க்ருதவர்மாவின் மீது பிரயோகித்தான். அவைகள் க்ருதவர்மாவினுடைய கவசத்தினின்று கீழே விழுந்தன. அவை பயனற்றவையாகப் பூமியில் விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினால் அவனுடைய வில்லை நன்றாக வெட்டினான். பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டி வில் அறுக்கப்பட்டுக் கொம்பொடிந்த காளைபோலிருக்கின்ற க்ருதவர்மாவை எண்பது பாணங்களாலே இரண்டு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மிக்க கோபங்கொண்ட க்ருதவர்மாவோ மிக்க காயப்படுத்தப்பட்டுக் குடத்தின் வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல் அவயவங்களாலே ரத்தத்தைக் கக்கினான். அரசரே! இரத்தத்தினால் நாலு பக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்ட க்ருதவர்மா மழையினால் நனைக்கப்பட்ட தாதுக்களையுடைய மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, பிரபுவான க்ருதவர்மா பாணங்களையும் நாணையுமுடைய வேறு வில்லை எடுத்துச் சிகண்டியைப் பாண ஸமூகங்களாலே தோள்பக்கத்தில் அடித்தான். சிகண்டியோ தோளில் பாய்ந்திருக்கின்ற பாணங்களால் பெருங்கிளைகளோடும் சிறு கிளைகளோடும் கூடி மிகப் பெரிதாயிருக்கின்ற மரம்போல விளங்கினான்.

ஒருவரோடொருவர் அடித்துக்கொண்டு, உதிரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்ட மஹான்களான அவ்வீரர்களிருவர்களும் இரத்தமடுவில் நீந்துகின்றவர்கள்போல விளங்கினார்கள். இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அவ்விருவர்களும் வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பித்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ரக்தமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவர்களும் ஸரோஷர்களுமான அவ்விருவர்களும் கோபங்கொண்ட இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்கினார்கள். பாணங்களால் வருத்தப்பட்ட அங்கங்களை யுடையவர்களும், ஒருவர் மற்றொருவரால் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவர்களும், ஒன்றோடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டு காளைகள்போல விளங்கினார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில் முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாரதர்களான அவ்விருவர்களும் அந்த ரணகளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மண்டலகதிகளில் இரண்டு தேர்களோடும் ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! கிருதவர்மா, தங்கமயமான கட்டுகளுள்ளவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையும் கூர்மையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பார்ஷதனை யுத்தத்தில் அடித்தான். பிறகு, அடிபட்டவர்களுள் உத்தமனை கிருதவர்மா யுத்தத்தில் சிகண்டியை நோக்கி உயிரை வாங்கக்கூடியதும் கூர்முனையான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித்தான். சிகண்டி அதனாலடிக்கப்பட்டு உடனே மூர்ச்சையை அடைந்தான். மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக் கொடிமரத்தில் சாய்ந்தான். கிருதவர்மாவினுடைய அம்பினால் மிக வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவனும், ரதிகர்களுள் உத்தமனுமான சிகண்டியை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். பிரபுவே! பிறகு, சூரனை துருபதகுமாரன் கிருதவர்மாவினால் தோல்வியடையவே, பாண்டவசேனையானது துன்பமடைந்து எல்லாப் பக்கத்திலும் ஓடியது.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும், காற்றானது பஞ்சுக்குவியலைப் பறக்கச்செய்வதுபோல உம்முடைய சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கச் செய்தான். அந்த அர்ஜுனனைத் திரிகர்த்தர்களும்

சிபிகளும் கௌரவர்களும் வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும் கீர்த்திசாலி களான கோபாலர்களும் எதிர்த்தார்கள். பாரதரே! ஸத்யதேவன், ஸத்யகீர்த்தி, மித்ரதேவன், சத்ருஞ்ஜயன், ஸௌஸ்ருதி, சந்திரதேவன், மித்ரவர்மா, யுத்தத்தில் பிராதாக்களால் சூழப்பட்ட திரிகர்த்தராஜன் ஆகிய இவர்களும், சிறந்த வில்லாளிகளும் பற்பல சஸ்த்ரங்களில் ஸமர்த்தர்களுமான உம்முடைய புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனன்மீது பாணஸமூகங்களை இறைத்தார்கள். ஜலப்பிரவாகங்கள் ஸமுத்திரத்தை எதிர்ப்பதுபோல அவர்கள் விரைவாக அவனை எதிர்த்தார்கள். லக்ஷக்கணக்கான அந்த வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைநாடிக் கருடனைக்கண்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல நாசமடைந்தார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள் போரில் அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்டும், பீடிக்கப்பட்டும் விட்டில்கள் அக்னியை விடாதது போலப் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனை விடவில்லை. யுத்தத்தில், பாண்டுபுத்திரனை ஸத்யதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரதேவன் அறுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழு பாணங்களாலும், மித்ரவர்மா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸ்ருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஸத்ருஞ்ஜயன் இருபதுபாணங்களாலும், ஸுசர்மா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். யுத்தத்தில், அநேகர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனன், அவர்களைத் திருப்பி அடித்தான். அவன் ஸௌஸ்ருதியை ஏழு பாணங்களாலும், * ஸத்யதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸத்ருஞ்ஜயனை இருபது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எட்டு பாணங்களாலும், மித்ரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸத்யதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரவர்மாவை ஐம்பது பாணங்களாலும், ஸுசர்மாவை எட்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். அந்த யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவான ஸத்ருஞ்ஜயனைக் கொன்று ஸௌஸ்ருதியினுடைய தலைப்பாகையை யணிந்த தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான், விரைவுள்ளவனாகி அம்புகளால் சந்திரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவித்தான். மஹாராஜரே! அவ்வாறே முயற்சி செய்கின்ற மற்ற மஹாரதர்களை ஒவ்வொருவனையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடுத்தான். ஸத்யதேவனோ மிக்க கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோகித்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். இரும்புமயமானதும் பொற்காம்புள்ளதுமான அந்தத் தோமரமானது மஹாத்மாவான

* வேறுபாடம்.

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு அப்பொழுது பூமியில் பிரவேசித்தது. அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மாதவருடைய தொறட்டாவும் கடிவாளங்களும் கையினின்று விழுந்தன. குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவருடைய அங்கங்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மிக்க கடுங்கோபத்தை அடைந்தான். அவரைப் பார்த்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! ஸத்யதேவனைநோக்கிக் குதிரைகளை நடத்தும். கூர்மையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினன். ஸ்ரீ வாஸுதேவரும் வேறு தொறட்டாவை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரைவாகக் கையிற்பிடித்து அக்குதிரைகளை ஸத்யதேவனுடைய ரதத்தைக்குறித்து ஓட்டினர். பிருதாபுத்திரனும் மஹாரதனுமான தனஞ்சயன் வாஸுதேவர் மிக அடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்தியதேவனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுத்துப் பிறகு மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலே ராஜாவான அந்த ஸத்தியதேவனுடைய குண்டலங்களையணிந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் நடுவில் உடலிலிருந்து அறுத்தான். ஐயா! ஸத்யதேவனுடைய முடியை அறுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மித்ரவர்மாவையும் கூர்மையான வத்ஸதந்தத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான். பலசாலியான அர்ஜுனன் பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அனேக அம்புகளாலே நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் கீழே தள்ளினன். வேந்தரே! பிறகு, மஹாரதனான அர்ஜுனன், வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே வலிமை மிக்க மித்ரசேனனுடையதலையை அறுத்தான். மிகுந்த கோபங்கொண்டு ஸுசர்மாவைத் தோளில் அடித்தான். பிறகு, ஸம்சப்தகர்களனைவர்களும் கோபங்கொண்டு பத்துத் திக்குகளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துநின்று சஸ்திர ஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள். மிகுந்த துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமமைந்தவனும் அளவிட முடியாத மனோதைரியமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான அர்ஜுனன் ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினன். அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பார்த்தனுடைய வில்லினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், விற்கள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தேர்கள், அம்புப்பெட்டிகள், நுகத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்வார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரத்குபத்திகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், ஈட்டிகள், கத்தாயுதங்கள், பரிகங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சதக்னிகள், சதாயுதங்களுடன் கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸூத்ரங்கள், கோளவளிகள், கேயூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸர்வாபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில் விழுந்திருக்கின்ற தலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன. குண்டலங்களோடு கூடியவைகளும் நல்ல கண்களையுடையவைகளும் பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பானவைகளுமான தலைகள், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரக்கூட்டங்கள்போலப் பூமியில் காணப்பட்டன. நல்ல மாலைகளை அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்திலை நனைக்கப்பட்டவைகளுமான, கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! அர்ஜுனனால், பெரிய யுத்தத்தில் அங்காங்கு கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும், மஹா பலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அந்த யுத்தபூமியானது ருத்ரருடைய உத்யானத்துக்கு ஸமமாக விளங்கியது. சிதறி விழுந்திருக்கின்ற மலைகள்போல யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று. பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும், பல்லங்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப் பாண்டவனுக்குப் போர்செல்ல வழியில்லை. ஐயா! அந்த யுத்தத்தில் இரத்தச்சேற்றில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய தேருருளைகள் புதைந்து தன்னுடைய பரிவாரங்களோடு கிலேசமடைந்தன. மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அமிழுகின்ற ரதங்களை அதிகப்பிரயாசத்துடன் இழுத்தன. பாரதரே! வில்லாளியான பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அச்சேனையெல்லாம் பெரும்பாலும் அங்கு நில்லாமல் ஓடிற்று. குந்திபுத்திரனான ஜிஷ்ணுவானவன் யுத்தத்தில் அந்த அநேகமாயிரம் ஸம்சப்தர்களுடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புகை இல்லாத நெருப்புப்போல ஜ்வலித்துக்கொண்டு விளங்கினான்.

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவரான யுதிஷ்டிரரை ராஜாவான துர்யோதனன் பயமற்றவனாகத் தானே எதிர்த்தான். விரைவாக வருகின்ற மஹாரதனான உம்முடைய குமாரனைத் தர்மராஜரும் விரைவாக அடித்து, 'நில் நில்' என்று சொன்னார். அந்தத் துர்யோதனனோ மிக்க கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே அவரைத் திருப்பியடித்து, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பல்லத்தினாலே நன்றாக அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர் தங்கக்கட்டுகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பதின்மூன்று பாணங்களைத் துர்யோதனன்மீது பிரயோகித்தார். மஹாரதரான அவர் அந்தத் துர்யோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு பாணங்களால் கொன்று, ஐந்தாவது பாணத்தினாலே ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று தள்ளி, ஆறாவது பாணத்தினாலே அரசனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணத்தினாலே வில்லையும் எட்டாவது பாணத்தினாலே கத்தியையும் பூமியில் தள்ளினார். அவர் ஐந்து பாணங்களாலே அரசனையும் நன்றாக அடித்தார். மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்தவனான உம்முடைய குமாரன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்த ரதத்தினின்று குதித்துப் பூமியில் நின்றான். அவன் கஷ்ட நிலைமையை அடைந்திருப்பதைக் கண்ட கர்ணன் அச்வத்தாமா கிருபர் முதலானவர்கள், அரசனைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரர்களனைவரும் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்தில் பின்தொடர்ந்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தூரியவாத்தியங்கள் முழங்கின. யுத்தத்தில் எவ்விடத்தில் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துச் சண்டை செய்தார்களோ அவ்விடத்தில் விமர்த்தங்களும் கலகல என்னும் பேரொலியும் தோன்றின. காலாட்கள் காலாட்களோடும் யானைகள் உத்தமமான யானைகளோடும் ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் எதிர்த்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தவை பார்க்கத்தக்கவையும் பற்பல விதமானவையும் நினைக்க முடியாதவையும் சஸ்திரங்களோடு கூடியவையும் சிறந்தவையுமாயிருந்தன. அந்தச் சூரர்களனைவர்

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் கொல்லுவதில் விருப்பமுற்று ஆச்சரியகரமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நன்கு போர்புரிந்தனர். அந்த வீரர்கள், யுத்த வீரர்களுக்குரிய விரதத்தை அனுஷ்டித்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள். அவர்கள் எவ்விதத்திலும் புறத்தில் நின்று போர்புரியவில்லை. அந்த யுத்தமானது ஒரு முகூர்த்தகாலம் பார்ப்பதற்கு இனிமையாயிருந்தது. ராஜரே! பிறகு, பைத்தியங்கொண்டதுபோல் வரம்புகடந்திருந்தது. ரதிகன் யானையை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பிளந்து வணங்கினகணுக்களுடன் கூடின அம்புகளாலே அதை யமனிடம் அனுப்பினன். யானைகள் அனேக குதிரைகளை நாடி யுத்தரங்கத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் எறிந்து ஆங்காங்கு அப்போதைக்கப்போது மிக்க உக்கிரமாகப் பிளந்தன. ஆங்காங்கு வந்து சேருகின்ற அனேக குதிரைவீரர்கள் உத்தமமான குதிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு தலத்வனிகளையும் ஹிம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள். பிறகு, குதிரைவீரர்கள் விரைவாக ஓடுகின்ற பெரிய யானைகளை விலாப்புறங்களிலும் பின்புறத்திலும் அடித்தார்கள். வேந்தரே! மதம் பெருகுகின்ற யானைகள் அனேக குதிரைகளை ஓடும்படி செய்தன. சில யானைகள் கொம்புகளால் கொன்றன. சில யானைகள் அதிகமாக மர்த்தித்தன. வலிமைமிக்கவைகளான வேறு சிலயானைகள் அப்பொழுது குதிரைவீரர்களோடு கூடின குதிரைகளைக் கோபத்தினால் கொம்புகளால் பிடித்தன. மற்றவைகள் அப்பொழுது முட்டி வேகத்தால் தூர எறிந்தன. நாற்புறங்களிலும் சந்துகளிலிருக்கின்ற யானைகள் காலாட்படைகளாலே அடிக்கப்பட்டுக் கோரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுப் பத்துத் திசைகளிலும் ஓடின. மகாயுத்தத்தில் ஆபரணத்தை இழந்து விரைந்து ஓடுகின்ற காலாட்களுடைய ஆபரணத்தை யுத்தபூமியில் (கஜவீரர்கள்) அறிந்து எடுக்க விருப்பமுற்றார்கள். மகா கஜங்களின்மீது ஏறியிருக்கின்ற வீரர்கள் ஜயத்துக்குக் காரணத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு யானைகளை மண்டியிடச்செய்து (அவைகளால்) விசித்திரமான ஆபரணங்களை எடுத்துத் தரும்படி செய்வித்தார்கள். காலாட்படைகளையும் பிளந்தார்கள். அச்செய்கையில் பற்றுதலுள்ளவர்களான அந்த யானைவீரர்களை அதிக வேகமுள்ளவர்களும் வலிமை மிகுந்தவர்களுமான காலாட்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துன்பஞ் செய்தார்கள். நன்றாகப் பழக்கப்பட்ட யானைகளாலே துதிக்கைகளால் தூக்கி ஆகாயத்தில் எறியப்பட்ட சிலர்கள் பெரும்போரில் கீழேவிழுந்து கொம்பு நுனிக

ளாலே குத்தப்பட்டார்கள் இன்னும் சிலர்கள், அந்த யுத்தத்தில் கஜங்களாலே சேனையின் நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாகப் பிடித்துக் கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் மஹாராஜரே! மற்றவர்கள் அடிக்கடி விலக்கித் தள்ளப்பட்டுப் பொடி பண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களானார்கள் மற்றவர்கள் யுத்தத்தில் விசிறிகள்போலச் சுழலும்படி செய்து அடிக்கப்பட்டார்கள் ராஜரே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களான மற்றவர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் மிக அடிக்கப்பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்களாலும் தோமரங்களாலும் சக்திகளாலும் மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பக்கங்களிலும் மஸ்தகங்களிலும் தந்தகட்டுகளிலும் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டன சில யானைகள் பக்கத்திலிருக்கின்றவர்களும் மிகப்பயங்கரர்களுமான ரதிகர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் வகிர்ந்துப் பிளக்கப்பட்டு அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரசரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் குதிரைகளின் மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினாலே கேடகத்தையுடைய காலாட்களையும் அவ்வாறே கவசங்களை யணிந்த வேறு சிலர்களையும் ஆங்காங்கு வேகத்தினாலே பூமியில் நொறுக்கினார்கள் ஐயா! கோரமும் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் ரதங்களை அருகில் நெருங்கிப் பிடித்து விரைவாக எறிந்தன நாராசங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அதிக பலமுள்ள யானைகள் வஜ்ராயுதத்தினாலே அடிக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம்போலப் பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுத்தவீரர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள் ஒருவனை யொருவர் மயிர்களைப் பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும் பிளந்தார்கள் சிலர்கள் கைகளை உயரத்தூக்கிப் பூமியில் தள்ளிக் காலால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிக்கத் துடிக்கத் தலையை அறுத்தார்கள் வேந்தரே! மற்றொருவன் கீழேவிழுகின்ற ஒருவனுடைய தலையை வாளினால் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அப்பொழுது மற்றொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான் அவ்வாறே, மற்றொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரத்தை அழுந்தும்படி செய்தான் பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்களுக்குப் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நேர்ந்தது அவ்வாறே, உக்கிரமான மயிர்பிடிச் சண்டையும் பயங்கரமான பாகுயுத்தமும் நடந்தன ஒருவன், அறியப்படாமலே இருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற மற்றொருவனுடைய உயிரைப் பலவாறாக அநேக சஸ்திரங்களாலே அபகரித்

தான் போர்வீரர்கள் எதிர்த்து நின்று ஸங்குல யுத்தமானது நடக்கவே, உடனே நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்து துள்ளின. இரத்தத்தாலே நனைக்கப்படுகின்ற சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் நல்ல சாயத்தினால் நிறமேற்றப்பட்ட வஸ்திரங்கள்போல விளங்கின. இவ்வாறு பயங்கரமானதும், சஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், கரைபுரண்ட கங்கைக்கு ஒப்பானதுமான அந்தப் பெரும்போரானது சப்தத்தால் உலகத்தை நிரப்பியது. ராஜரே! பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு, தன்னைச்சேர்ந்தவர்களாவது பிறர்களாவது அறியப்பட்டார்களில்லை. ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான வேந்தர்கள் அவசியம் யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்று யுத்தம் செய்தார்கள். மஹாராஜரே! தம்மைச்சேர்ந்தவர்களைத் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களே கொன்றுகொண்டார்கள், எதிர்த்துவந்த பிறர்களையும் கொன்றார்கள். சேனைகளின் இருதிறத்திலும் வீரர்களாலே ஸங்குலமான யுத்தம் நடந்தது. மஹாராஜரே! யுத்தபூமியானது அங்கு உடைக்கப்பட்ட தேர்களாலும் வீழ்த்தப்பட்ட யானைகளாலும் சாய்ந்து கிடக்கின்ற குதிரைகளாலும் தள்ளப்பட்ட மனிதர்களாலும் க்ஷணத்திற்குள் நாட முடியாத ரூபத்துடன் கூடியதாகியது. பூபாலரே! ஒருக்ஷணத்தினுள், இரத்தப்பெருக்குள்ளதாகியது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களைக்கொன்றான்; தனஞ்சயன் திரிகர்த்தர்களைக்கொன்றான். ராஜரே! பீமஸேனன் கௌரவர்களையும் நான்குபக்கங்களிலுமுள்ள யானைப்படையையும் கொன்றான். சூரியன் பிற்பகலை அடைந்திருக்கவே, கௌரவபாண்டவஸேனைகளுக்கு அதிகமான கீர்த்தியைவிரும்புகின்றவர்களான வீரர்களுக்கு இவ்விதமான நாசம் நேர்ந்தது" என்றுகூறினான்.

இருபதாவது அத்யாயம்.

(யுதிஷ்டிரரால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜய! மிக்க கொடுமையுள்ளவையும், மிகவும் ஸகிக்கமுடியாதவையுமான அனேக துக்கங்களையும் புத்திரர்களுடைய நாசத்தையும் உன்னிடத்தினின்று நான் கேட்டேன். ஸூத! நீ சொல்வதிலிருந்தும் யுத்தம் நடந்திருக்கிற விதத்திலிருந்தும் கௌரவர்கள் இல்லையென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம். மஹாரதனான துர்யோதனனும் அந்த யுத்தத்தில் ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான். தர்மபுத்திரன் என்னசெய்தான்? ராஜா

வான துரியோதனனுக்கு அந்தத் தர்மபுத்திரனுக்கு என்னசெய்தான்? ஸஞ்சய! பிற்பகலில் மயிர்சிலிர்த்தலை உண்டுபண்ணுகிறதான யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அதனை எனக்கு உள்ளபடிசொல்ல (நீ சொல்வதில்) திறமையுள்ளவன்" என்று கூற, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினன்.

"அரசரே! பாரதரே! ஒன்றோடொன்று சேர்க்கைபெற்றிருக்கின்ற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக் கொல்லப்படுமளவில் உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன் வேறு ரதத்தின்மேலேறி அதிக கோபத்தோடு விஷத்துடன் கூடிய ஸர்ப்பம்போலச் சீறிக்கொண்டு தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு தன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸாரதியே! எவ்விடத்தில் ராஜாவான பாண்டவன் கவசம் பூண்டு தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றக்குடையோடு விளங்குகிறானோ அவ்விடத்தை என்னை விரைவாக அடையும்படி செய்ய விரைவுடன் செல், செல்' என்று சொன்னன். அரசனால் தூண்டப்பட்ட அந்தஸாரதி ராஜாவினுடைய உத்தமமான ரதத்தை யுத்தகளத்தில் யுதிஷ்டிரருக்கு எதிராக நடத்தினன். பிறகு, மதம்பெருக்குகின்ற யானைபோலக் கோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரர் தம் ஸாரதியைநோக்கி, 'ஸூத! எந்தவிடத்தில் துரியோதனனிருக்கிறானோ அவ்விடம் செல்' என்று தூண்டினர். வீரர்களும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ்விருவரும் எதிர்த்தார்கள். மஹாவீரர்களும் மிக்க கோபங்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களும் பெரியவில்லைக் கையில்பிடித்தவர்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவரோடொருவர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்; எதிர்த்த யுத்தத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் (பாணவர்ஷங்களைப்) பொழிந்தார்கள். ஐயா! பிறகு, துரியோதனராஜன், யுத்தத்தில் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்ட ஒரு பல்லத்தினலே தர்மசீலரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லைத் துணித்தான். தர்மநந்தனரான யுதிஷ்டிரர் மிக்க கோபங்கொண்டு அந்த அவமானத்தைச் ஸகிக்கவில்லை. யுதிஷ்டிரர் படைமுகத்தில் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து, துணிக்கப்பட்ட வில்லை எறிந்துவிட்டு வேறுவில்லை எடுத்துத் துரியோதனனுடைய கொடிமரத்தையும் வில்லையும் வெட்டினர். பரதஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய புத்திரனானவன் பிறகு வேறு வில்லை எடுத்துப் பொன்னலாபரணங்களை யணிந்தவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ள நுனிகளுள்ளவைகளும் விஷத்துடன் கூடின ஸர்ப்பங்கள் போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷ்டிரர்மீது தொடுத்தான். மிகுந்த கோபமுடையவர்

களான அவ்விருவர்களும் ஸிம்மங்களைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவர்மீதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவர்களும் காளைகளைப்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரை யொருவர் ... அவ்விருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்றவர்களாகி ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களையுடையவர்களான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின்ற பலாச விருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். வேந்தரே! பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் அடிக்கடி ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள். அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சப்தத்தையும் வில்லினுடைய நாணொலிகளையும் சங்கவாத்யங்களுடைய சப்தங்களையும் வெளியிட்டார்கள். மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள். பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவைகளும் தடுக்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புத்திரனை மார்பிலே அடித்தார். அரசரே! உம்முடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் தங்கக்கட்டுகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்தான். பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தன்மைபொருந்தியதும் கூர்மையுள்ளதும் பெரிதான எரிநக்ஷத்திரத்திற்கு ஒப்பானதுமாகிய ஒரு சக்தியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான். விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சக்தியைத் தர்மராஜர் கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அந்தத் துர்யோதனனையும் அடித்தார். பிறகு, ஸ்வர்ணமயமான காம்புள்ளதான அந்தச் சக்தி பெரிய சப்தத்துடன் விழுந்தது. விழுகின்ற அந்தச் சக்தியானது பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது. அரசரே! உம்முடைய புத்திரன், சக்தியாயுதம் நாசஞ் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூர்மையான ஒன்பது பல்லங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான். பகைவர்களை வாட்டுபவரான யுதிஷ்டிரர் பலசாலியும் பகைவனுமான துர்யோதனனாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டு அவனைக்குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தார். மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான அவர் கோபங்கொண்டு வில்லினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித்

தார். அந்தப் பாணமோ மஹாராஜனும் உம்முடைய புத்திரனும் அரசனுமான துர்யோதனனை அடைந்து, மதிமயக்கஞ்செய்து பூமியைப் பிளந்தது. பிறகு, துர்யோதனன் கோபங்கொண்டு கதாயுதத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் கலந்துக்கு முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகத் தர்மராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். தர்மராஜா கதாயுதத்தைத் தூக்கினவனும் தண்டத்தைக் கையில் கொண்ட அந்தகனைப் போன்றவனுமான உமது குமாரனுமான துர்யோதனனைக் கண்டு ஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்க வேகமுள்ளதும் ப்ரகாசிக்கின்ற பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போன்றதும் யமதண்டத்துக்கு ஒப்பானதும் கோரமானதும் வேறொன்றான காலராத்திரி போன்றதுமான பெரிய சக்தியாயுதத்தைப் பிரயோகித்தார். ரதத்திலிருந்த அந்தத் துர்யோதனன், அந்த ஆயுதத்தினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமார்பில் அடிக்கப்பட்டு மனத்தில் மிக்க துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சையையடைந்தான். பிறகு, அந்தத் தர்மராஜனைநோக்கி ஆகாசவாணியானது, 'ராஜனே! இவன் உன்னால் கொல்லத்தக்கவனல்லன்; பீமஸேனனுடைய பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்லிற்று. இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தர்மராஜா திரும்பிவிட்டார். பிறகு, கிருதவர்மா விரைவாக வந்து துக்கக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனை அரசனைப் பாதுகாத்தான். பீமனும் தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதையை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருதவர்மாவைநோக்கி வேகமாக எதிர்த்து ஓடிவந்தான். மஹாராஜரே! பிற்பகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களான உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்குப் பகைவர்களோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தமும், பதினாறாவதுநாள் யுத்தமுடிவும்)

வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதங்கொண்டவர்களான உம்முடைய வீரர்கள், கர்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸுரயுத்தத்துக்கு ஒப்பான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். யானைகளும் மனிதர்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக உத்ஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவைகளும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அந்த யானைகள், தேராளி

கள், காலாட்கள், குதிரைக்காரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களை யுடைத்தும் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. மஹாயுத்தத்தில், யானைகளும் ரதங்களும் குதிரைகளும் கூர்மையுள்ள கோடாலிகளாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் பற்பலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீரர்களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. வாகனங்களால் வீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். பூமியானது, தாமரைப்புஷ்பத்துக்கும் ஸூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானவைகளும், வெண்ணிறமுள்ள பற்களையுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூக்கையுமுடையவைகளும், அழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவைகளுமான மனிதர்களுடைய தலைகளாலே பரப்பப்பட்டதாக விளங்கியது. அனேகம் பரிகங்களாலும் உலக்கைகளாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் நகரங்களாலும் புசுண்டிகளாலும் கதாயுதங்களாலும், யானைகளும் மனிதர்களும் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டன. அப்பொழுது, இரத்தநதிப்பிரவாகங்கள் தோன்றின. நன்றாக நாசஞ்செய்யப்பட்ட ரதங்கள், மனிதர்கள், குதிரைகள், யானைகள் இவைகளையுடையதும் பயங்கரமான காட்சியையுடையதும் அதிக காயமுள்ளதும் சத்துருக்களால் நாசஞ் செய்யப்பட்டதுமான அந்தச்சேனையானது, பிரஜைகள் அழியும் காலமான பிரளய காலத்தில் யமனுடைய ராஜ்யம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. அரசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனாவீரர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான உம்முடைய புத்திரர்களும் கணக்கிலடங்காத படைகளை முன்னிட்டவர்களான குருசிரேஷ்டர்களும் யுத்தத்தில் சினியினுடைய குமாரனை எதிர்த்தார்கள். அதிக இரத்தத்தால் பயங்கரமானதும், புருஷசிரேஷ்டர்களாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும், உப்புநீர்நிறைந்த கடலின் ஒலிபோன்ற பேரொலியுடன் கூடியதுமான அந்தச் சேனையானது, தேவாஸுரஸைனியங்களுக்குச் சமமான ஒளியுள்ளதாக விளங்கியது. பிறகு, தேவராஜனுக்குச் சமமான பராக்கிரமமுள்ளவனும் ஸூரியகுமாரனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் தேவராஜனுடைய இளைய ஸகோதரனை உபேந்திரனுக்குச் சமமான ஸாத்யகியை ஸூரியனுடைய கிரணங்கள் போலப் பிரகாசிக்கின்ற அம்புகளால் அடித்தான். சினிகளுள் சிறந்தவனான ஸாத்யகியும், யுத்தத்தில் விரைவுடன் ரதத்தோடும் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் கூடின புருஷசிரேஷ்டனான அந்தக் கா

ணனை ஸாயகங்களுடைய விஷத்துக்குச் சமமான ஒளியையுடைய பற்பலவிதமான அம்புகளாலே அப்பொழுது நன்றாக மூடினான். சினிகுலவீரனான ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் மிக்க துன்பமடைந்தவனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுமான * வஸுஷேணனை அதிரதர்களான உம்முடைய நண்பர்கள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். அதிவேகமுடையவர்களும் த்ருபதபுத்திரனை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான பகைவர்களாலே எதிர்த்துத் துரத்தப்பட்டதும் கடுங்கோபமானதுமான கௌரவசேனையானது அப்பொழுது எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடத் தலைப்பட்டது. அச்சமயத்தில் மனிதர்களுக்கும் ரதங்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான நாசம் நேர்ந்தது. பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களான அர்ஜுனனும் கேசவரும் பகலிற் செய்யவேண்டிய வைதிக கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, முறைப்படி பிரபுவான ருத்ரனைப் பூஜித்து, பகைவர்களைக் கொல்வதில் நிச்சயத்துடன் உம்முடைய சேனையை நோக்கி விரைவாக வந்தார்கள். அப்பொழுது, பகைவர்கள் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுடையதும், காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட துணியுடன் சேர்ந்த கொடிமரத்தையுடையதும், வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும், ஸமீபத்தில் வருகின்றதுமான அர்ஜுனனுடைய ரதத்தைத் தைரியமுள்ள மனத்துடன் கண்டார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன், ரதத்தில் நர்த்தனம் செய்கிறவன்போல இருந்துகொண்டு, காண்டீவத்தை நாணொலி இடும்படிச்செய்து ஆகாயத்தையும் திக்குகளையும் திக்குக்கோணங்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியவையாகச் செய்தான். அவன் அப்பொழுது விமானங்கள் போன்றவைகளும், ஆயுதங்களையும் த்வஜங்களையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவைகளுமான ரதங்களைக் காற்று மேகங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசஞ்செய்தான்; அவன் யானைகளையும் யானைவீரர்களையும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிமரங்களையும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் யமலோகத்தையடையும்படி செய்தான். யமன்போலக் கோபங்கொண்டவனும் தடுக்கமுடியாதவனும் மஹாரதனுமான அந்த அர்ஜுனனைத் துர்யோதனன் ஒருவனே நேராகச்செல்லுகின்ற பாணங்

* கர்ணன்

களால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். அர்ஜுனன், துர்யோதனனுடையவில்லையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஏழுபாணங்களால் நாசஞ்செய்து, ஒரு பாணத்தினாலே குடையையும் வெட்டினான். உயிரைவாங்கக்கூடிய சிறந்தான ஒன்பதாவது பாணத்தையும் வில்லில்பூட்டித் துர்யோதனன்மீது பிரயோகித்தான். அந்த அம்பை அஸ்வத்தாமா ஏழாகத்துண்டாடினார். பிறகு, பாண்டவன் அம்புகளால் துரோணபுத்திரனுடைய வில்லை வெட்டி ரதத்தில்பூட்டப்பட்ட குதிரைகளையும் கொன்று கிருபருடைய மிகக்ரூரமான அந்தவில்லையுந் துண்டாக்கினான். கிருதவர்மாவினுடைய வில்லையும் கொடிமரத்தையும்வெட்டி, குதிரைகளையும் அப்பொழுது கொன்று, துச்சாஸனனுடைய வில்லையும் வெட்டி, ராதாபுத்திரனை கர்ணனை எதிர்த்தான். பிறகு, கர்ணன், ஸாத்யகியை விட்டுவிட்டு அர்ஜுனனை மூன்றுபாணங்களால் விரைவுடன் அடித்து, இருபதுபாணங்களாலே கிருஷ்ணனையும் பார்த்தனையும் மறுபடியும் மறுபடியும் அடித்தான். யுத்தத்தில், அனேக அம்புகளை எய்து பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்ற கர்ணனுக்குக் கோபங்கொண்டிருக்கிற இந்திரனுக்கு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண்டாகவில்லை. பிறகு, ஸாத்யகி எதிர்பட்டுக் கர்ணனைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் கொடுமையுள்ளவைகளுமான தொண்ணூற்றொன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் நூறுபாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு, பார்த்தர்களைச்சேர்ந்த எல்லாச் சிறந்தவீரர்களும் கர்ணனைப் பீடித்தார்கள். யுதாமன்யு, சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள், பிரபத்ரகர்கள், உத்தமௌஜஸ், யுயுத்ஸு, நகுலஸஹதேவர்கள், திருஷ்டத்யும்னன், சேதிதேசத்துவீரர்கள், காரூசர்கள், மச்சதேசத்து வீரர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய சேனையும் பலசாலியான சேகிதானனும் நல்லவிரதத்தையுடைய தர்மராஜருமாகிய இவர்களனைவர்களும், தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ள காலாட்களாலும், கர்ணனை யுத்தத்தில் சூழ்ந்துகொண்டு அவனைக் கொல்வதில் நிச்சயங்கொண்டவர்களும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுகின்றவர்களுமாகிப் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களை இறைத்தார்கள். கர்ணனவன் அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தைக் கூர்மையான அம்புகளால் பலவாறாகத் துண்டாடி அஸ்திரவீர்யத்தினால் காற்று மரத்தையொடித்து அடித்துக்கொண்டுபோவது போலத் தூரத்தில் விலக்கித்தள்ளினான். அவன் அதிககோபங்

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைக்காரர்களுடன் கூடின யானைகளையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட் கூட்டங்களையும் வருத்துபவனுக்குக் காணப்பட்டான். அவனுடைய அஸ்திரதேஜஸினாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெரும்பான்மையாகச் சஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணனையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்று திரும்பினதுமாகியது. பிறகு, அர்ஜுனன் நன்றாக நகைத்துக்கொண்டு கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்து அம்புமழைகளாலே திசையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான். சில பாணங்கள் உலக்கைகள்போலவும் பரிகாயுதங்கள்போலவும் மற்றப்பாணங்கள் சதக்னிகள்போலவும் சிலபாணங்கள் உக்கிரமான வஜ்ராயுதங்கள்போலவும் விழுந்தன. அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும், காலாட்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையதுமான அச்சேனையானது கண்களை மூடிக்கொண்டு மிக்கச் சுழன்றது; அலறவும் அலறியது. அப்பொழுது, காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிச்சயமாக மரணத்தை விளைவிக்கத்தக்க யுத்தத்தை நாடின. (அவைகள்) பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்தவைகளுமாக அப்பொழுது ஓடின. அப்பொழுது, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள், யுத்தத்தில் அதிகப்பற்றுதலுடனிருக்குங்காலத்தில், ஸூரியன் அஸ்தகிரியையடைந்து மறைந்தான். மஹாராஜரே! அதிகமாகத் தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ அல்லது கெட்ட வஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை. பாரதரே! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சேர்ந்து அந்த யுத்தத்தினின்று விலகிச்சென்றனர். அரசரே! அப்பொழுது, ஸூரியாஸ்தமய காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பார்த்தர்கள் வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள். அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும், வாத்யகோஷங்களோடும் கர்ஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான ஸிம்ம நாதங்களோடும் பிறர்களைப் பரிஹஸிக்கின்றவர்களும் அச்சுதனையும் அர்ஜுனனையும் புகழ்கின்றவர்களுமாகிப் பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்படவே, அந்த யுத்தகளத்தில்,

பாண்டவர்கள், ஸந்தோஷமுடையவர்களானார்கள். அரசர்கள் இரவில் பாசறையை யடைந்து வஸித்தார்கள். பிறகு, கோரரூபமுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம்போன்றதுமான யுத்தகளத்தை ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் துஷ்டமிருகங்களும் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து நாடின" என்று கூறினன்.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் துர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் தன்னிஷ்டப்படி நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனைவர்களையும் நிச்சயமாகக் கொன்றுவிட்டான். * ஆததாயியான இந்த அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தில் அந்தகனும் விடுபட மாட்டான். பார்த்தன் ஒருவனாகவே ஸுபத்திரையை அபகரித்துவந்தான், ஒருவனாகவே அக்னியை (காண்டவவனத்தில்) திருப்தி செய்தான், ஒருவனாகவே இந்தப்பூமியை ஜயித்து அரசர்களையும் கப்பங்கட்டுகிறவர்களாகச் செய்தான். திவ்யமான வில்லை யேந்தியவனான அர்ஜுனன் ஒருவனாகவே நிவாதகவசர்களைக் கொன்றான்; ஒருவனாகவே வேட்டுவடிவத்துடன் நிற்கின்ற பரமசிவனோடு போர்புரிந்தான், ஒருவனாகவே (கந்தர்வயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான துர்யோதனாதிகளை ரக்ஷித்தான், ஒருவனாகவே ஈசுவரனை ஸந்தோஷிப்பித்தான். அந்த அர்ஜுனன் ஒருவனாலேயே உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ளவர்களான எங்களைச்சேர்ந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்களல்லர்; அவர்கள் புகழத்தக்கவர்களே. அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸூத! அதற்குப்பிறகு, அப்பொழுது துர்யோதனன் யாது செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அடிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்களையுடையவர்களும் வாகனங்களினின்று கீழேதள்ளப்பட்டவர்களும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீனஸ்வரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்றவர்களும் பகைவர்களால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டவர்களும் மானிகளுமான கௌரவர்கள், பல்லுடைந்து விஷத்தையிழந்து காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல

* விராடபர்வம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

வீரியமற்றவர்களாகச் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தையடைந்து மறுபடியும் மந்திராலோசனை செய்தார்கள். பிறகு, கர்ணன் கோபமுண்டு ஸர்ப்பம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்பிசைந்து உம்முடைய குமாரனைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக் கௌரவர்களுக்குச் சொல்லலானான்: 'ராஜனே! அர்ஜுனன் முயற்சியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமர்த்தன், எப்பொழுதும் காரியமுடையவன். கிருஷ்ணனும் ஸமயத்துக்குத் தக்கபடி அந்த அர்ஜுனனுக்குப் போதித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். நாம் அவனால் இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில் வஞ்சிக்கப்பட்டோம். நான் அவனுடைய விருப்பமனைத்தையும் நாளைத் தினம் நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தத் துர்யோதனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, உத்தமமான அரசர்களுக்கு அனுமதிகொடுத்தான். அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றவர்களான அரசர்களனைவர்களும் தம் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். அவர்கள் அந்த ராத்திரி இனிது வாஸம்செய்து மனக்களிப்புடன் யுத்தத்திற்காக வெளியே புறப்பட்டார்கள். அவர்கள், கௌரவர்களுள் சிறந்தவனான தர்மராஜனால் ப்ருஹஸ்பதி சுக்கிராசார்யர் இவர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும் ஜயிக்கமுடியாததுமான வ்யூஹத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான துர்யோதனன் அப்பொழுது அதிகவீர்யமுடையவனும் காளையினுடைய திமில்போன்ற தோள்களுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசம்செய்பவனுமான கர்ணனை நினைத்தான். அரசனான துர்யோதனனுடைய மனமானது, யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் தேவதைகளுடைய கூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீர்யத்தில் கார்த்தவீர்யனுக்கு ஒப்பானவனுமான கர்ணனை நாடியது. எல்லாச் சைனியங்களுடைய மனமும், பிராணஸங்கடகாலங்களில் பந்துவை நாடுவதுபோலச் சிறந்த வில்லாளியும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணனையே நாடியது" என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அதற்குப்பிறகு உங்களுடைய மனம் விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணனை நாடியிருக்கும்பொழுது, மந்தனான துர்யோதனன் யாது செய்தான்? யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு மறுபடியும் சேனைகளால் யுத்தமானது தொடங்கப்பட்டபொழுது, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் சூரியனைப் பார்ப்பதுபோல ராதேயனைப் பார்த்தீர்களா? ஸஞ்சய! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவ

னை அதிகமாகப்பீடிக்கப்பட்ட துர்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில பராக்கிரமமுள்ளவர்களான பாண்டுபுத்திரர்களையுங் கண்டு விகர்த்தனகுமாரனை கர்ணன் அவ்விடத்தில் எவ்வாறு போர்புரிந்தான் ? பாண்டுபுத்திரர்களனைவர்களும் அந்தயுத்தகளத்தில் ஸூதபுத்திரனைகர்ணனோடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்கள் ? மிக்கபுஜபலமுள்ள கர்ணனொருவனே ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூடின பார்த்தர்களைக் கொல்வான் கர்ணனுடையபுஜபலமானது யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் திருமாலுக்கும் ஸமமானது மஹாத்மாவான அந்தக்கர்ணனுடைய சஸ்திரங்கள் கோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அரசனை துர்யோதனன் யுத்தத்தில மதங்கொண்டிருக்கிறான் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செய்யப்பட்ட துர்யோதனனையும் பராக்கிரமசாலிகளானபாண்டுபுத்திரர்களையுங்கண்டு, மஹாரதனைகர்ணன் உத்ஸாஹமடைகிறான் அறிவற்றவனான துர்யோதனன் யுத்தத்தில் கர்ணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திரர்களோடும் கேசவனோடுங்கூடின பார்த்தர்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும் உத்ஸாஹமடைகிறான் ஐயனே ! ஸுபலனுடையகுமாரனை சகுனியை நீதிமானென்றெண்ணுகிறவனும், அவ்வாறே கர்ணனையும் யுத்தத்தில் ஒப்பற்றவனும் தேவர்களாலுங்கூடஸகிக்கமுடியாதவனும் பார்த்தனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவனென்று எண்ணுகிறவனுமான அந்த துர்யோதனனுடைய உள்ளத்தில் கர்ணன் ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸோமகர்களுடன்கூடின பார்த்தர்களை ஜயித்துவிடுவானென்கிற இவ்விதமான எண்ணம் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது மந்தனை துர்யோதனன் எப்பொழுதுமே இவ்விஷயத்தை என் முன்னிலையிலும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான் பராக்கிரமசாலியான கர்ணன், யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரர்களை மீறமுடியாமையால்,நிச்சயமாகத் தெய்வம் பிரதானமானது அந்தோ! இது பெருங்கஷ்டம், ஆச்சரியம் சூதாட்டத்தினுடையமுடிவானது இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய ! தீவிரமும் கோரமுமான முளைபோன்றவைகளும துர்யோதனனால் உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளுமான பலவாறான துக்கங்களை நான் ஸகித்தேன் அப்பா ! ஸுபலபுத்திரனை சகுனி நீதிமானென்று அப்பொழுது எண்ணப்படுகிறான் கர்ணனும்நீதிமானென்றே எண்ணப்படுகிறான் கோபமுள்ளவனும் அரசனுமான துர்யோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கின்றான் ஸஞ்சய ! இவ்வாறாக மஹாயுத்தங்கள் நடந்துவரு

கையில் நாள்தோறும் என் புத்திரர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களா கவும் தோல்வி அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவும் கேட்டேன். யுத் தத்தில் பாண்டவர்களுள் ஒருவனாவது கொல்லப்படவில்லையாம். பாண்டவர்கள் (கௌரவசேனையின் மத்தியத்தில்) ஸரித்துக்கள் ஸமுத்ர மத்தியிற்போலப் பிரவேசிக்கின்றார்கள். (மனிதபலத்தைக்காட்டி லும்) தெய்வபலமே மேலானது" என்று கூறினன்.

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்: "ராஜரே! இவற்றிற்குக் காரணம் முன்புநடந்த பெரிய தாமங்களென்று நினைத்துக்கொள்ளும் ஒருவன் சென்றதான எந்தக்காரியத்தைப் பற்றிப் பிறகு ஆலோசிக்கிறானோ அந் தக் காரியமும் அவனுக்கு ஒருநாளும் கைகூடுவதில்லை, அவனும் மனக் கவலையினால் அழிந்துபோகிறான். விவேகமுடையவரான உம்மால் யுக்தாயுக்த விசாரணையானது முந்தியே செய்யப்படாத காரணத்தினால் அவசியமான இந்தக்காரியமானது உம்மைவிட்டு வெகுதூரம் விலகி விட்டது. அரசரே! பாண்டவர்களோடு யுத்தம்செய்யவேண்டா மென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டீர். பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமையினால் அந்தவார்த்தையை நீர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உம் மால் பாண்டுபுத்திரர்கள்விஷயத்தில் கோரமான பாவங்கள் செய்யப் பட்டன. உம்முடைய நிமித்தமாக அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும் கோரமான க்ஷயம் நேர்ந்திருக்கின்றது. பரதசிரேஷ்டரே! சென்றுபோன அந்த விஷயத்தைப்பற்றி நீர் இப்பொழுது வியஸனமடையவேண்டாம். கோரமான எல்லாக்கஷ்டத்தையும் நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், கேளும். கோரமான ஓராபத்தானது உரைக்கப்படப்போகிறது. இரவு விடிந்தவுடனே, மஹாபாஹுபலமுள்ளவனான கர்ணன் துரியோதன ராஜனை நோக்கிச் சென்றான், அவனை அணுகிப் பின்வருமாறு கூற லானான்:

'ராஜனே! புகழ்பெற்ற பாண்டவனோடு இப்பொழுது நான் யுத்தத்திற்காக எதிர்க்கப்போகிறேன். அந்த வீரனை நான் கொல்லப் போகிறேன். அல்லது அவனாவது என்னைக் கொல்வான். பரதகுலத்தில் பிறந்த ராஜனே! எனக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் காரியங்கள் பலவாறாக இருந்ததினால் எங்கள் இருவர்களுக்கும் ஸந்திப்பு உண்டாகவேயில்லை. ராஜனே! என்புத்திக்குத்தக்கபடியான என்னுடைய இந்தவாக்கியத் தை நீ கேள். பாரத! யுத்தத்தில் நான் பார்த்தனைக் கொல்லாமல் திரும் பப்போகிறதில்லை. இந்தச்சேனையில் உத்தமர்களான வீரர்கள் கொல் லப்பட்டவும், நானும் யுத்தத்தில் ஸந்நத்தனாகவும், இந்திரனால் கொ

டுக்கப்பட்ட சக்தியை இழந்தவனை என்னைப் பார்த்தன் யுத்தத்திற்காக எதிர்க்கப்போகிறான் ஜனேஸ்வர! ஆகலால், என்னுடையதும் அர்ஜுனனுடையதுமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெற்றியைத் தரும் வீரியத்தை நீ தெரிந்துகொள். பெரிதான காரியத்தை நாசஞ்செய்வதிலும் லாகவத்திலும் தூரத்திலிருந்து லட்சியத்தில் தாக்கும்படி செய்வதிலும் ஸாமர்த்தியத்திலும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பதிலும் ஸவ்யஸாசியானவன் எனக்கு நிகரானவன் பாரத! தேகவன்மையிலும் மனோபலத்திலும் அஸ்திரசிக்ஷையிலும் பராக்கிரமத்திலும் லக்ஷியத்தில் பாணங்களைப் போய்த் தாக்குவதை நிச்சயிக்கும் விஷயத்திலும் ஸவ்யஸாசி எனக்கு நிகரானவன். எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் மேலானதும், விஜயம் என்று பிரஸித்திபெற்றதுமான அவ்வித்தமான வில்லானது இந்திரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட விஸ்வகர்மாவினாலே செய்யப்பட்டது. ராஜனே! இந்திரன் அந்த வில்லினாலே அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களை ஜயித்தானோ, எந்த வில்லினுடைய சப்தத்தினாலே அஸுரர்களுக்குப் பத்துத்திசைகளிலும் பயக்கமுண்டுபண்ணப்பட்டதோ அந்த ஸர்வோத்தமமான வில்லை இந்திரன் பரசுராமருக்குக் கொடுத்தான். விற்களுள் சிறந்த அந்த வில்லைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். அந்த வில்லினாலே ஜயசீலர்களுள் உத்தமனும் மஹாபாஹுபலமுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை (எதிர்த்துப்) போர்புரியப்போகிறேன். இந்திரன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லா அஸுரர்களையும் கொன்றானோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாண்டவர்களையும் நான் ஜயிக்கப்போகிறேன். பூமியை இருபத்தொருமுறை ஜயித்ததும் பரசுராமராலே கொடுக்கப்பட்டதும் கோரமுமான அந்த வில்லானது காண்டீவத்தைக்காட்டிலும் மேலானது. பிருகுகுலத்தில் பிறந்த பரசுராமர் அந்த வில்லினுடைய திவ்யமான செய்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் தனுஸைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். அதனால் பாண்டவனோடு போர்புரியப்போகிறேன். துர்யோதன! ஜயசீலர்களுள் உத்தமனும் வீரனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் பந்துக்களோடு கொன்று நான் உன்னை இப்பொழுது ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறேன். ராஜனே! மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடுங்கூடியதும், வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும், ஸமுத்திரங்களினால் சூழப்பட்டதுமான பூமியானது இப்பொழுது உனது புத்திர பௌத்திரர்களிடம் நிலைபெற்றதாகப்போகிறது. நன்றாகத் தாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் மனத

தை அடக்கினவனுமான ஒருவனுக்கு ஸித்தியுண்டானதுபோல (நமக்குக்) கார்யஸித்தி நிச்சயம். இப்பொழுது விசேஷித்து உன்னுடைய பிரியத்தின்பொருட்டு எனக்குச் செய்யத்தகாத காரியம் இல்லை. மாமானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸஹிப்பதற்குச் சக்தியற்றதோ அவ்வாறே என்னுடைய பராக்கிரமத்தைத் தாங்குவதற்கு அந்த அர்ஜுனன் சக்தியுள்ளவனல்லன். எதனாலே நான் பல்குனனை விடக் குறைந்திருக்கிறேனென்னும் விஷயம் நான் அவசியம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது. அந்த அர்ஜுனனின்வில்லினுடைய நாணகயிறு தெய்வத்தன்மையுள்ளது; அவ்வாறே இரண்டு பெரிய அம்புத்தூணிகளும் குறையாதவைகள். அந்த அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன்; எனக்கு அவ்விதமான ஸாரதி இல்லை. அந்த அர்ஜுனனுக்குத் திவ்யமானதும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததுமான காண்டீவம் என்கிற சிறந்த வில்லிருக்கிறது. எனக்கும் திவ்யமானதும் மஹிமை பொருந்தினதும் விஜயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான உத்தமமான வில்லிருக்கிறது. ராஜனே! அப்படிப்பட்ட வில்லினால் பார்த்தனைக் காட்டிலும் யான் மேலானவன். எந்தவிதத்தினால் வீரனான பாண்டவன் மேலானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள். (அர்ஜுனனுக்கு) ஸர்வலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றதாசார்ஹன் (குதிரைக்) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான். ஸ்வர்ணாலங்காரத்துடன்கூடினதும் சிறந்ததுமான ரதமானது அக்னியினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீரனே! குதிரைகளும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லப்படத் தகாதவைகள்; மனத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகள். அற்புதமானதும் காந்தியுள்ளதுமான வானரக்கொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது. உலகத்தைப் படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த ரதத்தைப் பாதுகாக்கின்றான். இம்மூன்றுவிஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான் பாண்டுபுத்திரனோடு போர்புரிவதற்கு விரும்புகிறேன். இந்தச் சல்லியனோ கிருஷ்ணனுக்கொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தன். இவன் எனக்கு ஸாரத்யம் செய்வனேயாகில் உனக்கு ஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகும். பகைவர்களால் எளிதில் ஜயிக்கமுடியாதவனான சல்லியன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக வேண்டும். எனக்கு நாராசங்களையும், கழுகிறகுகள் பூண்ட பாணங்களையும், வண்டிகள் சுமந்து கொண்டுவரட்டும். ராஜேந்திர! பரதஸ்ரேஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த ரதங்களும் பின்புறத்தில் எப்பொழுதும் என்னைத்தொடர்ந்துசென்றபடியே வரட

டுமே இவ்விதமான குணங்களாலே நான் பார்த்தனைக் காட்டிலும் மேலானவனேயென்று சல்யனும் கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவன் அர்ஜுனனைக்காட்டிலும் நானும் மேலானவன் பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான கர்ணனும் எவ்வாறு அச்வஹ்ருதயத்தை அறிகிறானோ அவ்வாறே மஹாரதனான சல்யனும் அச்வஹ்ருதயத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கிறான் பூமண்டலத்தில் மத்ரராஜனுக்கு நிகரானவன் ஒருவனுமில்லை அவ்வாறே அஸ்திரத்தில் எனக்கு நிகரானவன் ஒருவனும் பூமியிலில்லை அவ்வாறே அச்வஸ்வபாவத்தை அறியும்விஷயத்தில் சல்யனுக்கு ஈடானவன் ஒருவனுமில்லை எனது ரதமானது கிருஷ்ணனுடைய ரதத்தைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றதாகிவிடும் இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் நான் அர்ஜுனனைக் காட்டிலும் குணங்களால் சிறப்புற்றவனாவேன் கௌரவர்சிறந்தவனே! நான் யுத்தத்தில் பல்குனனை ஜயிப்பேன் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களும் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர்களாகார்கள் மஹாராஜனே! சத்ருக்களைக் கலிக்கச்செய்பவனே! இது உன்னால் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் இவ்விதமான என்னுடைய விருப்பமானது நிறைவேற்றப்படவேண்டும் உங்களுக்கு இச்சமயமானது கடத்திப்போகவேண்டாம் இவ்வாறு செய்யப்படுமானால் உன்னால் எனக்கு எல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும் பாரத! பிறகு, யுத்தத்தில் என்னெதிர்ப்பேனென்பதைப் பாராய்! ஸர்வவிதத்திலும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களை ஜயிக்கப்போகிறேன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களுங்கூட என்னை எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் ராஜனே! மனுஷ்யஜாதியிற்பிறந்த பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்ப்பார்கள்?" என்று கூறினான்.

யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான கர்ணன் இவ்வாறுசொல்ல, உம்முடைய குமாரன் மிக்க மனக்களிப்புள்ளவனாகிப் பிறகு ராதேயனைக் கொண்டாடி உரைக்கலானான் 'கர்ண! நீ நினைக்கிறபடி இதனை இவ்விதமாகவே செய்வேன் யுத்தத்தில் அம்புப்பெட்டிகளுடன் கூடியவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளுமான ரதங்கள் நன்றாகப் பின்தொடர்ந்துபோகின்றன உனக்காக வண்டிகள் நாராசங்களையும் கழுகிறகுசேர்ந்த அம்புகளையும் சுமந்துகொண்டு செல்லும் கர்ண! உன்னை நாங்களும் எல்லா அரசர்களும் பின்தொடர்ந்து போகிறோம்' என்று கூறினான் மஹாராஜனே! பிரதாபசாலியும் ராஜாவுமான உம்முடைய குமாரன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு மந்திராராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வார்த்தை சொல்லலானான்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(துர்யோதனனுடைய வேண்டுதலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்தி லிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரயாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாராஜரே! இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பிரதாபசாலியான உம்முடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் தேவஸைன்யங்களுக்கும் பயத்தைப்பண்ணுகின்றவனான மத்திராஜனைப்பற்றி ராதேயன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் விரைவாக அப்படியே செய்தான். யுத்தத்தில் மஹாரதனான மத்திரராஜனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணக்கத்துடன் அவனருகில் நெருங்கி அன்புடனே பின்வரும் வாக்யத்தை உரைக்கலானான்: "உண்மையை விரதமாகக்கொண்டவரே! மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! சத்துருக்களுக்குத் தாபத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே! மத்ரதேசத்துக்குத் தலைவரே! யுத்தத்தில் சூரரே! பகைவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரே! பேசுந்திறமையுடையவர்களுள் உத்தமரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டும் நன்மையைச்செய்வதின்பொருட்டும் அவ்வண்ணமே பார்த்தனுடைய வதத்தின்பொருட்டும் ராஜஸ்ரேஷ்டர்களுடைய மத்தியில் கர்ணன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டிருக்கிறீர். உம்மை நான் பிரார்த்திக்கிறேன். ஒப்பற்ற வீர்யமுடையவரே! சத்துருபக்ஷங்களுக்கு நாசத்தைப்பண்ணுகிறவரே! ஆதலால், நான் இப்பொழுது உம்மை முடியினால் வணங்கி வேண்டுகிறேன். நல்ல விரதமுள்ளவரே! ஆதலால், பார்த்தனுடைய நாசத்தின்பொருட்டும் என்னுடைய நன்மையின்பொருட்டும், ருத்திரனைப் பிரமா காத்ததுபோல நீர் கர்ணனை எல்லா ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றும். ரதிகஸ்ரேஷ்டரே! அன்பினாலே ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும். நீர் ஸாரதியாக இருப்பீராகில் ராதாபுத்திரனான கர்ணன் என் பகைவர்களை ஜயிப்பான். மஹாபாக்யமுள்ளவரே! உம்மைத் தவிர வாஸுதேவனைப்போலக் கர்ணனுடைய குதிரைக்கடிவாளங்களைப் பிடிப்பவன் யுத்தத்தில் வேறொருவனுமில்லை. எவ்வாறு பிரமதேவர் மஹேசுவரனைக் காப்பாற்றினாரோ அவ்வாறே எல்லாவிதத்தாலும் கர்ணனைக் காப்பாற்றும். மத்ரேசுவரரே! விருஷ்ணி குலத்

தில பிறந்தவனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எவ்வாறு பாண்டவரை எல்லா விதமான ஆபத்துக்களினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே இப்பொழுது நீர் ராதேயனைக் காப்பாற்றும். நம்முடையபலமான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், நீர், வீரியமுடையவனும் போஜனுமான கிருதவர்மா, ஸுபலனுடைய புத்திரனான சகுனி, துரோணபுத்திரரான அச்வத்தாமா, நான் என ஒன்பது விதமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றில், மஹாரதமாவான பீஷ்மருடைய பாகமும், துரோணருடைய பாகமும் இல்லை. அவ்விருவர்களாலும் அவர்களுக்குரிய பாகங்களை மீறி எனச் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். தோஷமற்றவரே! பிராயம்முதிர்ந்தவர்களும் பெரியவில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் கபடத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து இம்மண்ணுலகினின்று விண்ணுலகமேகினார்கள். அவ்வாறு மற்றப்புருஷசிரேஷ்டர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். நம்மைச்சேர்ந்தவர்களனேகர்கள் சக்தியுள்ளவரையில் பூர்ணமான வல்லமையைக் காட்டிப் பிராணனை இழந்து பகைவர்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார்கள். ராஜரே! வல்லபர்களான பார்த்தர்களாலே அவ்விதமான என்னுடைய இந்தச்சேனை முந்தியே பெரும்பான்மையாக நாசம்பண்ணப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுதும் பார்த்தர்களாலே நாசம்பண்ணப்படுமென்பதில் என்ன ஸந்தேகம்? ராஜரே! குந்திபுத்திரர்களோ பலசாலிகள், அதிக தைரியமுடையவர்கள், உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளவர்கள். மிகுந்திருக்கின்ற என்னுடைய சேனை கொல்லப்படாமலிருக்கும்படியான உபாயத்தை நீர் செய்யும். பிரபுவே! இந்தச்சேனையானது யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் வீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதாகியது. புருஷசிரேஷ்டரே! மஹாபாகுபலமுள்ள கர்ணன் ஒருவனும் ஸர்வலோகமகாரதரான நீரும் நமக்குப்பிரியத்தையும் நன்மையையும் செய்யும் விஷயத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றீர்கள். சல்ய மஹாராஜரே! கர்ணன் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனனோடு போர்புரிய விரும்புகிறான். மத்திரராஜரே! அந்தக்கர்ணனிடத்தில் ஜயவிஷயமான பேராவல் இருக்கின்றது. அந்தக் கர்ணனுக்குக் (குதிரைகளைக்) கடிவாளம் பிடித்து நடத்துபவன் பூமியில் வேறொருவனுமில்லை. யுத்தத்தில் பார்த்தனுக்குக் கிருஷ்ணன் எவ்வாறு கடிவாளத்தைப்பிடித்துக் குதிரையை நடத்துகின்ற உத்தமஸாரதியாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும்

கர்ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் குதிரைகளை நடத்துகிறவராகவேண்டும் ராஜரே! பார்த்தன் யுத்தத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனோடு கூடி அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு எந்தக்காரியங்களைச் செய்கிறானோ அவை (உம்மால்) பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன முந்தி நம்முடைய யுத்தத்தில் அர்ஜுனன் பகைவர்களை இவ்விதமாகக் கொன்றுவிட்டான் கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்திருக்கின்ற இந்த அர்ஜுனனுக்கு இப்பொழுது பராக்கிரமம் மிகுந்திருக்கின்றது மகாராஜரே! கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்து பார்த்தன் பெரிதான தார்த்தராஷ்டிரஸேனையை ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஓட்டுகிறவனாகவே யுத்தத்தில் காணப்படுகிறான் மஹாகாந்தியுள்ளவரே! கர்ணனுடைய பாகமும் உம்முடைய பாகமும் மிகுந்திருக்கின்றன அந்தப் பாகத்தைக் கர்ணனோடுகூடி நீர் ஒரே ஸமயத்தில் இப்பொழுது நாசம் செய்வீராக அருணனோடு சேர்ந்து ஸூரியன் எவ்வாறு இருளைப் போக்குகிறானோ அவ்வாறே மஹாயுத்தத்தில் கர்ணனோடு சேர்ந்து பார்த்தனை ஸம்ஹாரம் பண்ணும். பாலஸூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களான கர்ணசல்யர் இருவர்களையும் உதித்திருக்கின்ற இரண்டு ஸூரியர்கள்போலக் கண்டு மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ஓட்டடும் ஸூரியனையும் அருணனையும் கண்டு இருள் எவ்வாறு நாசம் அடைகிறதோ அவ்வாறு பாஞ்சாலர்களோடும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களோடும் கூடின குந்தீபுத்திரர்கள் நாசமடையட்டும் கர்ணன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவன், நீர் ஸாரத்யம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவர் உங்கள் இருவர்களுக்கும் சோகமையானது உண்டானதில்லை, (பிறகு) உண்டாகப்போவதுமில்லை விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைமைகளிலும் பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறு நீர் விகர்த்தனகுமாரனை கர்ணனை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கக்கடவீர் யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்ற அந்தக்கர்ணனுக்கு நீர் ஸாரத்யம் செய்யவேண்டும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை எவ்வாறு எல்லாச்சத்துருக்களிடத்தினின்றும் பாதுகாக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும் மஹாயுத்தத்தில் ராதேயனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் ராஜரே! இந்தக்கர்ணன் ஸாரதியான உம்மால் யுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்கமுடியாதவனாவான் பாண்டவர்களால் எவ்விதம் ஜயிக்கப்படுவான்? என்னவார்த்தையில் நீர் ஸந்தேகப்படவேண்டாம்' என்று கூறினன் மஹாபாகுபலமுள்ளவனும், குலத்திலும் ஐஶ்வரியத்திலும் சாஸ்திரஞானத்திலும் பலத்

றினாலும் இறுமாப்புள்ளவனுமான சல்யன், துரியோதனனுடைய [illegible] வார்த்தைகளையும் (கா[illegible]) [illegible] பட்டதைக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செல்லமாட்டேன் [illegible] செய்கையில் [illegible] கூடாது இழிந்த குலத்தில் பிறந்திருக்கின்றவனுக்கு உயர்குலத்தோன் அடிமைசெய்யத்தக்கவனல்லன் கன்னவந்து அதிகவனுமம் மிக்க கௌரவமுள்ளவனுமான மித்திரனை அந்தப்பாவியான் ஒருவனுடைய வசத்தில் எவன் இருக்கும்படி செய்கிறானோ அவனுடைய அக்காரியம் கீழோரை மேம்படுத்தலும் மேலோரைக் கீழ்ப்படுத்தலுமாகிற விபரீதச்செய்கையினாலுண்டான பாவமாகும் நான்முகனுடைய பிராமணர்கள் முகத்தினின்று உண்டுபண்ணப்பட்டார்கள், க்ஷத்திரியஜாதியானது கையினின்று (உண்டுபண்ணப்பட்டது) பிறகு, வைசியர்கள் இரண்டு தொடைகளினின்றும், சூத்திரர்கள் இரண்டு கால்களினின்றும் உண்டுபண்ணப்பட்டார்களென்று சுருதிகூறுகிறது. பாரத! அந்த நான்குவர்ணங்களிடத்தினின்றும் ஒன்றோடொன்று சேர்வதினால் அனுலோம, பிரதிலோம, ஸாங்கர்யத்தினாலுண்டான ஜாதிவிசேஷங்களுடைய உட்பிரிவுகள் உண்டாகின்றன க்ஷத்திரியர்கள் ரக்ஷகர்களும் தேடுகின்றவர்களும் கொடுக்கின்றவர்களுமாக எண்ணப்பட்டிருக்கின்றார்கள் பிராமணர்கள் யாகம்செய்வித்தலாலும், அத்யயனம்செய்வித்தலாலும், தோஷமற்றபிரதிக்கிரஹங்களாலும், லோகாநுக்கிரஹத்தின்பொருட்டுப் பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் வைசியர்களுக்கு, கிருஷி, பசுக்காத்தல், தருமத்தை அநுஸரித்துத் தனத்தை அளித்தல் (இவைகள் செய்கைகளென்று) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன சூத்திரர்கள் பிரமக்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஸூதஜாதியில்பிறந்தவர்கள், பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் வேலை செய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் க்ஷத்திரியன் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதர்களுடைய ஏவலைக் கேட்கமாட்டான் நான் முடியில் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பெற்றவன், ராஜரிஷிகளுடைய குலத்தில் பிறந்தவன், மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவன், வந்திகளால் ஸேவிக்கப்படத்தக்கவன், ஸ்தோத்திரம் செய்யப்

படைத்தவன். பகைவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்கிறவனை நான் இவ்வாறாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வதில் பிரியப்படவில்லை காந்தாரீபுத்திர! அச்சமில்லாமல் ஸாரத்யம் செய்யும்படி சொல்லுகிறபடியால் நீ என்னை அவமதிக்கிறாய், நிச்சயமாகவே அதிக ஸந்தேகம் கொண்டிருக்கிறாய், நம்மைக்காட்டிலும் காணனை மேலானவனாக நினைத்துக்கொண்டு அவமதிக்கிறாய் நான் யுத்தத்தில் ராதேயனை எனக்குச் சமானமாக எண்ணவில்லை ராஜனே! எனக்கு அதிகமான வேலையைக்கடமையிட்டாய் (ஸேனையின் ஓர்பிரிவை) யுத்தத்தில் நாசம் செய்வதாகிய யுத்தனைச்செய்து விட்டு, எவ்விதமாக வந்தேனோ அவ்விதமாகவே திரும்பிச் செல்லுவேன். இல்லையேல், யான் ஒருவனாகவே உன்னுடைய சத்துருக்களோடு போர்புரிவேன். யுத்தத்தில் பகைவர்களைக்கொல்லுகிற என்னுடைய வீர்யத்தை இப்பொழுது நீ பார் குருகுலத்திலுதித்தவனே! என்னைப்போன்ற ஒருமனிதன உள்ளத்தில் மனோரதங்களைவைத்துக்கொண்டு பிரவிர்த்திக்கமாட்டான். என்னைப்பற்றி நீ அதிகஸந்தேகப்படாதே. மேலும், என்விஷயத்தில் அவமானம் எவ்விதத்தாலும் செய்யத்தக்கதன்று பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுதத்தினுடைய உருவம் போன்றஉருவமுள்ளவைகளும் திடமாயிருப்பவைகளுமான என்னுடையகைகளைப் பார் ஆச்சரியகரமான என்னுடையவில்லையும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளையும் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள நல்ல குதிரைகளையுடையதும் ஆச்சரியகரமுமான என்னுடைய ரதத்தையும் பார் காந்தாரீபுத்திர! தங்கக்கட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதாயுதத்தையும் பார். யான் கோபித்துக்கொண்டேனேயாகில், பூமியையும் பிளப்பேன், பர்வதங்களையும் சிதற அடிப்பேன்; கடல்களையும் வற்றச்செய்வேன், சூரியனையும் கீழேதள்ளுவேன். ராஜனே! இவ்விதமிருப்பவனும் பகைவர்களையழிப்பதில் திறமையுள்ளவனுமான என்னை அதிரதனுக்குப்புத்திரனாயிருக்கிற ஸூதனுக்கு ஸாரத்யம் செய்யும்விஷயத்தில் ஏன் ஏவுகிறாய்? ராதேயன் என்னுடைய பதினாறுவது அம்சத்திற்கும் ஈடாகான். ராஜனே! காணனோடும் அர்ஜுனனோடும் ஜனார்த்தனனோடுங்கூடி மூன்று உலகத்தார்களும் போரில் ஸந்நத்தர்களாக வந்தாலும் நான் அவர்களையும் எவ்விதத்திலும் மதிக்கமாட்டேன். நான் இழிகுலத்தில் பிறந்த ஒருமனிதனல்லேன் நான உன்னால் அறியப்பட்டவனல்ல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விதத்திலும் எனக்குச் செய்யத்தக்கதன்று. காந்தாரீபுத்திர! இப்பொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்; நாட்டைக்குறித்துச் செல்லுவேன். நான் ஸூதபுத்திரனுக்கு ஸாரத்யம்செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்; நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போர்புரியேன். காந்தாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உன்னிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்; என் வீட்டுக்குப் போகிறேன்' என்றான்.

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தேஜஸ்வியுள்ளவனான சல்யன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டு அரசர்களின் மத்தியிலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான். அந்தச் சல்யனை உம்முடைய குமாரன் நட்பினாலும் பஹுமானத்தினாலும் தடுத்து, ஸாமோபாயத்தினால் ஸர்வார்த்தஸாதகமும் மதுரமுமான வாக்யத்தைச் சொல்லலானான்: 'சல்யமகாராஜரே! நீர்சொல்லியது இவ்வாறுதான்; ஸந்தேகமில்லை. ஜனேச்வரரே! என்னுடைய கருத்தோ ஒன்றிருக்கின்றது; அதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளும். மத்ரேச்வரரே! உம்மைக்காட்டிலும் கர்ணனும் மேலானவனல்லன்; மற்ற அரசர்களும் மேலானவர்களல்லர்; கிருஷ்ணனும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவனல்லன். புருஷச்ரேஷ்டர்களான உம்முடைய முன்னோர்கள் ஸத்யத்தையே சொல்லுகிறவர்கள்; அதனால், நீர் * ஆர்த்தாயனி என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது என்னுடைய எண்ணம். பகைவர்களுடைய கர்வத்தை அழிப்பவரே! நீர் யுத்தத்தில் பகைவர்களுக்கு மனத்தில் நாட்டப்பட்ட முள்போலிருத்தலால் உமக்குச் சல்யனென்கிற பெயர் இப்புவியில் சொல்லப்படுகிறது. அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உம்மால் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது. தர்மங்களை அறிந்தவரே! எதெது உம்மால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதை அதை எனக்காக நீர்செய்யும். உம்மைக்காட்டிலும் ராதேயனும் வீர்யமுடையவனல்லன்; நானும் வீர்யமுடையவனல்லேன். இந்தயுத்தத்தில் (கர்ணனுடைய ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற) உத்தமமான குதிரைகளுக்கு ஸாரதியாகும்படி நான் உம்மை வேண்டுகிறேன். குணங்களாலே தனஞ்சயனைக்காட்டிலும் கர்ணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறேன்; உம்மை வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் மேலானவ

* ருதம்=ஸத்யம்; ருதாயனர்=ஸத்யத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவர்கள்; ஆர்த்தாயனி=அந்த மரபிலே தோன்றியவன்.

ரென்று இவ்வுலகம் எண்ணுகிறது. புருஷஶ்ரேஷ்டரே! கர்ணன் அஸ்திரங்களாலே பார்த்தனைக்காட்டிலும் மேலானவன். நீங்கள் அஶ்வஹ்ருதயத்தை அறிவதிலும் அவ்வாறே பலத்திலும் கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவர். மத்ரராஜகுமாரரே! அதிகமான மனோநாயத்தையுடைய வாஸுதேவன் அஶ்வஹ்ருதயத்தை அறிகிறதைப்போல இருமடங்கு நீர் அறிகிறீர்' என்றான். சல்யன், 'காந்தாரீபுத்ர! கௌரவனே! சேனையின் நடுவில் நீ என்னைத் தேவகீபுத்ரனைக் காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் நான் உன்னிடத்தில் ப்ரீதியுள்ளவனாகிறேன். வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனோடு போர் புரிகின்ற கர்ணனுக்கு இதோ நான் ஸாரத்யம் செய்கிறேன். வீர! விகர்த்தனகுமாரனான கர்ணனைப்பற்றி எனக்கு ஓர் விதமான ப்ரதிஜ்ஞை இருக்கின்றது. அவனுக்கு எதிரில் என் இஷ்டப்படி வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்' என்றான். பார்த்தரே! உம்முடைய புத்ரன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி அந்த மத்ரராஜனுடைய அபிப்ராயத்தைக் கர்ணனிடம் கூறினான்.

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குத் திரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், திரிபுராஸுரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட தேவர்களுக்கு ருத்ரர் பிரஸன்னரானதும்.)

துர்யோதனன், 'மத்ரராஜரே! உங்களுக்கு நான் பின்னும் உரைக்கப்போகிறதைக் கேட்கவேண்டும். பிரபுவே! முன்பு தேவாஸுர யுத்தத்தில் நடந்ததும் மிக்க தவமுடையவரான மார்க்கண்டேயரால் என் பிதாவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான வரலாறனைத்தையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடத்தினின்று நீர் மனத்தினால் தெரிந்துகொள்ளும். இவ்விஷயத்தில் நீர் ஆலோசனை செய்யவேண்டாம். அரசர்களெல்லாரும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாய்விட்டது என்று நிச்சயம்செய்துகொண்டு தாமார்த்தங்களுடைய நிச்சயங்களைச் செய்ய முயற்சிசெய்கின்றார்கள். தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பெரிய மேன்மையுண்டாயிருந்தது. அப்பொழுது காவமுடையவர்களான ஹிமஹிகாபுத்திரர்கள் தேவர்களை நாசம்செய்தார்கள். பலத்தினால் காவம்கொண்ட அந்தத் தானவர்கள் தேவர்களாலே தோல்வி அடைந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.

ராஜரே! அச்சமயத்தில் முதலில் (தேவர்களுடைய துன்பத்துக்குக் காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்தமானது நேர்ந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்களால் அஸுரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். தைத்யர்கள் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது தாரகாஸுரனுடைய மூன்றுபுத்திரர்களும், பலத்தை இழந்தவர்களும் உத்ஸாகத்தை இழந்தவர்களுமாகி அப்பொழுது பாதாளத்தில் பிரவேசித்தார்கள். பகைவர்களை நாசம்செய்கிறவர்களான தாராக்ஷன் கமலாக்ஷன் வித்யுன்மாலி என்ற தாரகாஸுரனுடைய குமாரர்கள் உக்கிரமான தவத்தைமேற்கொண்டு சிரேஷ்டமானநியமத்தில்நிலைபெற்றுத் தவத்தினால் தங்களுடைய சரீரங்களை வாட்டினார்கள். பிதாமஹரும், வரன்களைக் கொடுக்கிற ஸ்வபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரம்மதேவர் இந்திரிய நிக்கிரகத்தாலும் தவத்தினாலும் விரதானுஷ்டானத்தாலும் ஸமாதியினாலும் பிரீதி அடைந்து அவர்களுக்கு வரத்தைக்கொடுக்க ஆரம்பித்தார். ஸர்வலோகபிதாமஹரான நான்முகனிடத்தினின்று அவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து எப்பொழுதும் ஸர்வப்பிராணிகளிடங்களினின்றும் (தங்களுக்கு) மரணமில்லாமையை வேண்டினார்கள். ஸர்வலோகங்களுக்கும் குருவும் பிரபுவுமான ஸ்ரீபிரம்மதேவர் அப்பொழுது அவர்களைப்பார்த்து, 'அஸுரர்களே! எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாமலிருக்குந்தன்மை உண்டாகாது. இவ்விடத்தினின்று திரும்புங்கள். உங்கள்மனத்துக்கு ருசித்திருக்கிற வேறு வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார். ராஜரே! பிறகு, அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அடிக்கடி பலவாறாக ஆலோசித்து ஸர்வலோகேசுவரரான சதுர்முகனை வணங்கி இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தார்கள்: 'இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியதும் மங்களகரமானதும் விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் நிரம்பியதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நாசம்செய்யத்தகாததுமான நகரத்தை வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறோம். தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் ஸர்ப்பக் கூட்டங்களாலும் நானாவித ஜாதியில்தோன்றின பிராணிகளாலும் பிசாசங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் ப்ரம்மவாதிகளுடைய சாபங்களாலும் நாசம்செய்யப்படாத மூன்றுபட்டணங்களை எங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கடவீர். தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தை முன்னிட்டு நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் மூன்றுபட்டணங்களையே வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டு இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கப்போகின்றோம். ஆயிரக்கணக்

காணவருஷங்கள் சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவர் சேரப்போகின்றோம். நிர்தோஷமற்றவரே! இந்த மூன்று பட்டணங்களும் ஐக்யமடையப்போகின்றன. ஒன்றுசேர்ந்த இந்த மூன்று பட்டணங்களையும் அப்பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸ்ரேஷ்டனை எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசம்செய்வானோ அவனே எங்களுக்கு ம்ருத்யுவாகக்' என்று வேண்டினார்கள். அந்தத் தானவர்களுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரான ஸ்ரீ பிரமதேவர், 'இவ்வாறு ஆகுக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸத்யலோகத்திற்கு ஏகினார். பிரமதேவரிடத்தினின்று வரத்தைப் பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்தத் தாரகனுடைய புத்திரர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஆலோசித்து மூன்றுபட்டணங்களைப் படைப்பதற்காக எல்லாச் சிற்பவேலைகளிலும் மிக்கதேர்ச்சியுள்ளவனும் மூப்பில்லாதவனும் தைத்யர்களாலும் தானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமான மயனை வரித்தார்கள். பிறகு, புத்திசாலியான மயன் தன்னுடைய தவத்தினால் ஸ்வர்ணமயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே * இரும்புமயமுமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டுபண்ணினான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரே! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்டணமானது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது. வெள்ளிமயமான பட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது. அவைகளுள் இரும்புமயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற்றிருந்தது. ஒவ்வொரு பட்டணமும் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவ்வளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொத்தளங்களோடுகூடியது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோட்டைவாயில்களையுமுடையது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜவீதிகளோடுகூடியது, பற்பலவிதமான உப்பரிகைகளாலும் வாசல்களாலும் விளங்கியது. ராஜசிரேஷ்டரே! அந்த மூன்று பட்டணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்த அஸுரர்கள் தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார்கள். திவ்யமான பொன்னகரமானது மஹாத்மாவான தாரகாக்ஷனுடையதாக இருந்தது. வெள்ளிமயமான பட்டணமானது கமலாக்ஷனுடையதாயிருந்தது. இரும்புமயமான பட்டணமானது வித்யுன்மாலியினுடையது. அந்த மூன்று தைத்ய அரசர்களும் மூன்று உலகங்களையும் வல்லமையினால் கவர்ந்துகொண்டார்கள். 'பரம்மா என்பவன் யார்?'

* 'கார்ஷ்ணாயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னார்கள். ஒப்பற்ற வீரியமுள்ளவர்களும் உத்தமர்களு மான அப்படிப்பட்ட தானவர்கள், லக்ஷமும் பத்துலக்ஷமும் கோடி களுமாக அங்கு அங்கிருந்துவந்து கூடினார்கள். முன்பு தேவர்களாலே அபகாரம் செய்யப்பட்டவர்களும் மிக்க கொழுப்புள்ளவர்களுமான மாம்ஸபக்ஷகர்கள் பெரிதான ஐசுவரியத்தைவிரும்பித் திரிபுரமென் கிற துர்க்கத்தை அடைந்தார்கள். இந்த எல்லா அஸுரர்களுக்கும் மயன் எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் சொல்லுகிறவனாயிருந்தான். அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த அஸுரர்களெல்லோரும் ஓரிடத் திலே பயமில்லாதவர்களாக இருந்தார்கள். திரிபுரத்தை வாஸஸ் தானமாகக்கொண்ட எந்த அசுரன் எந்த விருப்பத்தை மனத்தினால் நினைத்தானோ அந்தவிருப்பத்தை அவனுக்கு மயன் மாயையினாலே அப்பொழுது நிறைவேற்றினான். மஹாபலசாலியான ஹரியென்று பிரஸித்திபெற்ற தாரகாக்ஷகுமாரனொருவனிருந்தான். பிதாமஹ ரான பிரமதேவர் எதனால் ஸந்தோஷமடைவாரோ அந்த உத்தம மான தவத்தை அவன் செய்தான். ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்ற பிரமதேவரைப் பார்த்து, ஹரியானவன், 'சஸ்திரங்களால் கொல்லப் பட்டு எந்தக் குளத்தில் விழுபவர்கள் மறுபடியும் அதிக பலசாலிக ளாகத் தோன்றுவார்களோ அந்தக் குளமானது எங்களுடைய பட்ட ணத்தில் உண்டாகவேண்டும்' என்று வேண்டினான். பிரபுவே! தார காக்ஷனுடைய குமாரனும் வீரனுமான அந்த ஹரியானவன் வரத் தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் மரித்தவர்களைப் பிழைக்கச்செய்யும் 'மருதஸஞ்சீவினி' என்கிற அவ்விதமான குளத்தை உண்டுபண்ணி னான். ராஜரே! எந்த அஸுரன் எந்த ரூபத்தோடும் எந்த வேஷத் தோடும் அடிக்கப்பட்டுத் தடாகத்தில் தள்ளப்படுகிறானோ அவன் ஸம்பூர்ணமான பலத்துடனும் வீர்யத்துடனும் சௌர்யத்துடனும் அவ்வித ரூபத்துடனும் வேஷத்துடனுமே உண்டாகிறான். மஹாத் மாவான அந்த ஹரியினாலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் இவ்விதமான வீர்யத்துடன்கூடியதுமான அந்தத் தடாகத்தை அடைந்து திரிபுர வாஸிகளான அஸுரர்கள் உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் துன்பஞ் செய்தார்கள். மிக்க தவத்தினால் ஸித்திபெற்றவர்களும் தேவர்களுக் குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவர்களுமான (அஸுரர்கள்) ஓர் அஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பத்து அஸுரர்களை உண்டுபண்ணி னார்கள். அரசரே! அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தினாலும் க்ஷயமுண்டாகிறதில்லை. பிறகு, (பிரமதேவருடைய) வரதானத்தி

னாலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அவ்வஸுரர்கள் லோபத்தி
னாலும் மோஹத்தினாலும் பற்றப்பட்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவர்
களும் பயமற்றவர்களும் ஸமமான பேராவலுள்ளவர்களுமாகி எல்லோ
ரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்த ஸமயங்களில் பரிவாரங்
களுடன் கூடின தேவர்களை ஓடும்படிசெய்து தங்களிஷ்டப்படி ஸஞ்
சரித்தார்கள் கெட்டநடையுள்ளவர்களான தானவர்கள் எல்லாத்
தேவோத்யானங்களையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானங்களையும்
பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆச்ரமங்களையும் அவ்வாறே ரமணீய
மான நாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்செய்தார்கள் பிதிருக்களுடன்
கூடின தேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்த
வர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள் தேவவிரோதிகளான அந்த மூன்று
அஸுரர்களாலே மூவுலகங்களும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன பிறகு,
உலகங்கள் பீடிக்கப்படும்போது வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலேந்திய இந்தி
ரன், தேவர்களால் சூழப்பட்டு த்ரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும்
சூழ்ந்து எதிர்த்துப்போர்புரிந்தான் ராஜரே! பகைவர்களை அடக்குப
வரே! தேவராஜனான இந்திரன், அந்தப் பிரம்மதேவருடைய வரத்தி
னால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளுமான முப்
புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானபொழுது, பயந்து
அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு கூடவே
அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபராதத்தைச் சொல்லுவதற்காக
அப்பொழுது பரம்மதேவரை அடைந்தான் அவர்கள் எல்லா உண்
மையையும் உரைத்து முடிகளால் நன்றாக வணங்கி, 'பகவானே!
அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்தைச் சொல்லவேண்டும்'
என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு
மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரம்மதேவர் தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே!
நீங்களனைவரும் என்னுடைய வாக்கிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள்.
அஸுரர்கள் எப்பொழுதுமே கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள்,
தேவர்களோ என்னுடையவர்கள் * அவர்களனைவர்களும் உங்களை
ஹிம்ஸிக்கின்றார்கள் நானோ எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன்
இதுவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை துஷ்டர்கள் கொல்லப்படத் தக்க
வர்களென்பதனால் இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லு
கிறேன் அந்தத் துர்க்கங்கள் ஓரேபாணத்தினால் பிளக்கத்தக்கவை
கள் வேறுவிதத்தாலில்லை அந்தப்பட்டணங்களை முக்கண்ணரே

* பொருந்தாமையால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

பாணத்தால் கன்றுகப் பிளப்பதற்குத் திறமையுள்ளவர். நீங்களனை
வர்களும், ஜகதீஸ்வரரும் ஜயசீலரும் உத்தமமான காரியங்களைச்செய்
கின்றவருமான ஸநாதனுவை யுத்தம்செய்யும்படி சீக்கிரம் வேண்டுங்
கள் அந்த ஈஸ்வரர் அஸுரர்களை ஸம்ஹரிப்பார்' என்று கூறினர்.
அவ்விதமான வாக்யத்தினாலே தூண்டப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள்
முடிவணங்கினவர்களாய் மங்களகரமான மனத்தையுடையவர்களும்
மஹாத்மாக்களுமான தேவஸ்ரேஷ்டர்கள் தேவவருஷத்தில் ஆயிரம்
வருஷம் தவம்புரிந்து விருஷபத்வஜரிடம் சென்றனர். தேவர்கள்
பரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு சரண்யரான ருத்திரரைச் சரண
மடைந்து ஸர்வதமான வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு
பெருந்தவம் புரிந்தார்கள். எல்லோரும் மன்மதனையெரித்தவரும்
தேவர்களுக்குத் தேவரும் ஸ்ரேஷ்டரும் ஸத்திரமாயிருப்பவரும் வரங்
களைக் கொடுக்கின்றவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் மங்கள
ரூபியுமான ஈஸ்வரரை ஸர்வவிதத்தினாலும் சரணமடைந்தார்கள்.
அந்தத் தேவர்கள் (எல்லாப்பிரஜைகளையும்) ஸம்ஹரிப்பவரும் துதிக்
கத்தக்கவரும் பிறப்பில்லாதவரும் சந்திரனால் அடையாளமிடப்
பட்ட தலைமயிரையுடையவரும் பயம் நேர்ந்த காலங்களில் அபயம்
கொடுப்பவரும் கவருத்த விரதமுள்ளவரும் ஸர்வவஸ்துக்களையும்
தம் சரீரமாகக்கொண்டவரும் பெருமையுள்ளவரும் உலகத்தை
யெல்லாம் ஸ்வரூபத்தால் வியாபித்திருக்கின்றவருமான ருத்திர
ரை உக்கிரங்களும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்பவைகளுமான மந்
திரங்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் எந்தப்பகவான் பற்பல
விதமான தபோவிசேஷங்களால் தம்முடைய மஹிமையை அறிந்தி
ருக்கிறரோ, எந்தப்பகவான் புத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆத்மதத்வ
த்தைத் தாமாகவே அறிந்திருக்கிறரோ, எந்தப்பகவானுக்கு எப்பொ
ழுதுமே மனமானது தம்வசத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றதோ அத்த
கையமகிமைபொருந்தியவரும் தேஜோராசியும் உமாபதியும் (பாவங்
களைப்)போக்குகின்றவரும் ஐஸ்வரியமுள்ளவரும் உலகத்தில் மற்றொ
ருவருநிகரில்லாதவரும் அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்பவரும் பாப
மற்றவருமான ஈஸ்வரரை அந்தத்தேவர்கள் மிகுந்த முயற்சியினால்
ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள் ஒருவராயிருக்கின்ற அந்தப்பகவான் அப்ப
டிப்பட்ட தம்ரூபத்தினிடத்தில் பலவிதரூபங்களை உண்டுபண்ணினர்.
அதிகமான ஆச்சரியத்தையுடையவர்களான தேவர்களனைவர்களும்
மஹாத்மாவினிடத்தில் ஆத்மாவினுடைய பிரதிபிம்பங்களாயிருக்கிற

பாஸபரூபங்களைக் கண்டார்கள். ஸர்வபூதஸ்வரூபியும் பிறப்பற்றவரும் உலகத்திற்குக் கர்த்தருமான அந்த ருத்திரரைக் கண்டு தேவர்களும் பிரம்மரிஷிகளும் தலை பூமியில் படும்படி நமஸ்கரித்தனர். சங்கரர், வணங்குகின்ற அந்தத் தேவர்களைப் பார்த்து, 'மங்களமுண்டாகுக' என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களைப் புகழ்ந்து (பூமியினின்று) எழுந்திருக்கும்படி செய்து, பகவானான அவர் புன்னகையுடன், 'சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்' என்று வினவினார். பிறகு, முக்கண்ணனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் தன்னிலையிலிருக்கின்ற மனத்துடன் ஈசுவரரைப் பார்த்து, 'பிரபுவே! தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம். தேவதைகளுக்கெல்லாம் அதிதேவதையானவரும் பிராணவல்லமையான அம்பிகைக்கு இருப்பிடமாயிருக்கின்றவரும் அதிகோபமுள்ளவரும் தக்ஷப்பிரஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழித்தவரும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்களாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவருமான உமக்கு வந்தனம். ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் மங்களங்களுக்கு உற்பத்திஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச்சிவந்தவரும் (பிராணிகளை) ரோதனம் செய்யும்படி செய்கின்றவரும் கறுத்த கழுத்தையுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும் * மருகசரீரத்தைத் தரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போர்புரிகின்றவரும் ஆராதனத்துக்குத் தகுந்தவரும் சுத்தரும் க்ஷயத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவரும் ஹிம்ஸிக்கின்றவரும் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதவரும் சக்கிரஸ்வரூபியும் பிரம்மஸ்வரூபியும் பிரம்மசாரியும் ஜகதீசரும் மனத்தினாலே அளவிடமுடியாதவரும் (துஷ்டர்களை) ஸம்ஹரிக்கின்றவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் தவத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும் மஞ்சள் நிறமுள்ளவரும் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் தோலை உடுத்தவரும் ஸுப்ரமணியருக்குப் பிதாவும் முக்கண்ணரும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவரும் சரணமடைந்தவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்குகின்றவரும் பிரம்மத்வேஷிகளுடைய கூட்டங்களை நாசம் செய்கின்றவரும் வனஸ்பதிகளுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் வனங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம். பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியும் எப்பொழுதும்

* மருகம் = மான். 'மருகாக்ஷாய' என்பது மூலம். அக்ஷம் என்பதற்கு சரீரமென்றும் கண் என்றும் பொருளுண்டு. மானினுடைய கண்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்.

யஜ்ஞங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு வந்தனம். ஸைன்யங்களையுடையவரும் மூன்று கண்களையுடையவரும் அளவுகடந்த வல்லமை பொருந்தியவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம். மனம் வாக்கு காயங்களால் உம்மைச் சரணமடைந்திருக்கின்ற எங்களைத் தேவரீர் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினார்கள். பிறகு, பகவான், பிரஸன்னராகி, 'நல்வரவு' என்கிற வார்த்தையினால் அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்து, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயம் விலகட்டும். உங்களுக்கு யான் என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்லுங்கள்' என்று நியமித்தார். ஈச்வரருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுத் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(தேவர்கள், ருத்திரருடையவசனத்தினால் அவருக்குத் தத்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் திரிபுரஸம்ஹாரத்தின்பொருட்டுப் படையெடுத்துச்சென்றது.)

மஹாத்மாவான ருத்திரராலே பித்ருக்கள், தேவர்கள், ரிஷிகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு அபயம் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, உலகத்திற்குப் பிதாமஹரான பிரம்மதேவர், சங்கரரைப் பூஜித்துக் கூறலானார்: 'இந்த அஸுரர்கள் மூவுலகங்களையும் ஆக்கிரமிக்கின்றனவல்லவா? பிரஜைகளுக்கு யாதனை? கோரரூபிகளான அந்தத் திரிபுராஸுரர்களையும் காலதாமதமின்றி ஸம்ஹாரம் செய்யும். தேவநாதரே! சிறந்த இந்தப் பரமபதவியை அடைந்திருக்கின்ற என்னால் வரங்களைக்கொடுக்கக்கூடியதாலும் [illegible] தானவர்களின்பொருட்டுப் பெரியவரம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. யுத்தத்தில் அவர்களைக் கொல்லுகிறவர் வேறொருவருமில்லையென்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். [illegible] ! உலகப்பிரியாதை நடத்துகிறவரான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லும் (தேவர்களின்) காரியத்தை அறியவேண்டும். தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினால் உலகமுழுமையும் ஸுகமாக விருத்தியடைந்தது. தேவரீர் தேவர்களுக்குச் சரண்யர். உம்மை நாங்கள் சரணமடைந்தோம்' என்று கூறினார்.

ஈச்வரர், 'உங்களுடைய சத்துருக்களனைவர்களும் கொல்லத்தக்கவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். பலசாலிகளான தேவசத்துருக்களை நான் ஒருவனாயிருந்து ஸம்ஹரிப்பதற்கு மனம் எழுவில்லை. நீங்களனைவர்களும் ஒருங்குசேர்ந்தும், என்னுடைய தேஜஸ்ஸுடன் கூடியும் மஹாபலசாலிகளான அந்த அஸுரர்களனைவர்களையும் கூட்டமாக யுத்தத்தில் வெல்லுங்கள்' என்று நியமித்தார். தேவர்கள், 'எங்களுடைய தேஜஸ்ஸும் பலமும் எவ்வளவோ அவ்வளவைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்கான தேஜஸ்ஸும் பலமும் அஸுரர்களுக்கிருக்கின்றன' என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்; அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸும் பலமும் காணப்பட்டவையல்லவா?" என்று தெரிவித்தார்கள். ஈசுவரர், 'எவர்கள் உங்களுக்கு அபராதிகளோ அந்தப்பாபிகள் ஸர்வவிதத்திலும் (என்னால்) கொல்லத்தக்கவர்கள். நீங்களெல்லோரும் என்னுடைய தேஜோபலம் இவைகளுடைய ஒருபாதியினாலே பகைவர்களை நாசஞ்செய்யுங்கள்' என்று நியமித்தார். தேவர்கள், 'ஸர்வேச்வரரே! தேவரீருடைய தேஜஸின் பாதிபாகத்தைத் தரிப்பதற்கு நாங்கள் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கின்றோம். தேவரீரே எங்களெல்லாருடைய பலத்தின் ஆதாரத்தினாலும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யும். தேவரே! எவ்விதத்தினாலும் நாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படத்தக்கவர்கள். மஹாதேவரே! நீரே எங்களைக் காப்பாற்றும்; நீரே பகைவர்களைக் கொல்லும்' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசுவரர், 'என்னுடைய தேஜஸைத் தரிப்பதற்கு நீங்கள் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களேயாகில், நானே உங்களுடைய தேஜஸின்பாதியோடு கூடியவனாக இந்தச் சத்துருக்களைக் கொல்லுவேன். தேவர்களே! நீங்களனைவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து என் பலத்தின் பாதியை யுத்தத்தில் தாங்குவதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயிருப்பீர்களானால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அஸுரர்களும் தேவர்களுமான எல்லோரும் எனக்குச் சமம். தேவர்களே! நான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனாயிருக்கிறேன். அதனாலேதான், எனக்குச் சிவத்தன்மை ஆனது. அந்த தேவசத்துருக்கள் அதர்மத்தில் இருக்கின்றார்கள்; அதனாலும் உங்களுக்கு இம்சையைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் என்னால் அவர்கள் கொல்லத்தக்கவர்கள். என்னைச் சரணமடைந்தவர்களும் கருமத்தினால் ஜயம்பெற விரும்புகிறவர்களுமான உங்களுக்கு யான் உதவிபுரியப்போகின்றேன். உங்களுடைய பகைவர்களைக் கொல்லப்

போகிறேன். எல்லாத் தேவர்களும் தனித்தனியாகப் பலத்தில் பசு
பதி என்கிற பெயரைப் பெற்றிருக்கும் அவரை விரும்பிய வர்க
ளான எல்லாப் பிராணிகளும் என்னுடைய பசுவாயிருக்குந்தன்மையை
அடைந்திருந்தபோதுதான் கொல்லப்படுவார்கள். தேவர்களே! பசுத்தன்மையடைந்தவர்களாயிருக்
குந்தன்மையானது இப்பொழுது எனக்கு உண்டாகும். இவ்வாறு
தேவசத்ருக்களான பசுக்களைக் கொல்லும்போது நான் பாபத்தையடைய
மாட்டேன். நியாயமான தண்டமும் (பசுத்தன்மையை விடும் மார்க்கமும்)
செல்லக்கூடிய சாஸ்திரத்தைக் கேட்பதும் விரதமும் அமைப்பும் ஸாஸ்திர
ஞானமும் எனக்கிருக்கின்றன. இந்த ஸாதனங்களால் உங்களுடைய சத்
ருக்களை நான் ஜயிப்பேன்' என்று கூறினார். தேவர்களும் அசுர
தேவரும் பூமிக்குச் சுதந்தரமான ஈசுவரனுடைய இவ்விதமான வார்த்
தைகளைக் கேட்டுத் தேவர்களெல்லோரும் பசுத்தன்மையடைவதற்
கு சந்தேகங்கொண்டவர்களாகி விசனமடைந்தார்கள். அவர்களுடைய
மனோபாவத்தைத் தேவதேவராகிய ருத்திரர் அறிந்து அவர்களைக்
குறித்து இவ்விதமான வார்த்தையைச் சொன்னார்: 'தேவஸ்ரேஷ்டர்
களே! உங்களுக்கு இந்தப் பசுத்தன்மையினிடத்தில் பயமில்லாமற்
போகத்தக்க விமோசனத்தைச் சொல்லுகிறேன். பசுத்தன்மையை
விட்டு உங்களுக்கு விமோசனம், பாசுபதமான ஸம்விரதத்தை அனு
ஷ்டிக்கின்றவர்கள் அந்தப் பசுத்தன்மையினின்றும் விடுதலையடை
வார்கள்; உங்களுடைய ஸாமர்த்தியத்தினால் நானும் அவ்விதமே சத்தியஞ்
செய்கிறேன். இன்னும் மற்ற எவர்கள் நித்தியமான விரதத்தை அனுஷ்டிப்
பார்களோ அவர்களும் பசுத்தன்மையினின்றும் விடுபடுவார்கள். நைஷ்டிகமாக
வன்னிலிருந்து பன்னிரண்டு வருஷமாவது அல்லது ஆறு வருஷமாவது
அல்லது மூன்று வருஷமாவது ஸேவித்துப் பாசுபதமான விரதத்தை
(அனுஷ்டிப்பவர்) அந்தப் பசுத்தன்மையினின்று விடுபடுவார்
களாதலால், சிறந்ததும் உத்தமமானதும் தெய்வீகமானதுமான இந்த விர
தத்தை நீங்களனுஷ்டிப்பீர்களாக' என்று கூறினார். தேவர்களும் அசுர
களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவும் தலைவருமான அந்த ஈசு
வரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுத் தேவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி
விட்டு எங்களுடைய தேஜஸ்ஸினால் இந்த அசுரர்களுடைய நகரத்தையும்
சேர்த்து நாசஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்தார்
கள். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! தேவர்களுடைய ஸ்வாமியான ஈசுவரர், 'அவ்வாறே ஆகட்
டும்' என்று மறுமொழி கூறினார். பிறகு, தேவர்களெல்லோரும்
பசுபதியான பசுபதியினிடம் பொருட்டு தேஜஸ்ஸினுடைய பாதியைக்

கொடுத்தார்கள். எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸினுடைய பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸினாலே [illegible] பின்பும் அந்தப் பகைவர்களை [illegible] தேவர்களும் [illegible] னார்: அப்பொழுது, [illegible] எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியுமானவர், [illegible] எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியாயிருத்தலால் [illegible] [illegible] தேவதேவர் [illegible] தேஜஸினாலும் [illegible] அந்தத் தேஜஸினால் [illegible] பிறகு, தேவர்களனைவர்களுடைய [illegible] [illegible] ரும் மஹாதேவரானார்.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(விச்வகர்மா தேவர்களுடைய ஆஜ்ஞையினால் பூமிமுதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது.)

அப்பால் தேவர்களுடைய [illegible] தேஜஸினால் [illegible] [illegible] விசாலமானதும், [illegible] கூடினதும், [illegible] கூடியதும், [illegible] பிராணிகளையும் [illegible] பூமியை [illegible] தான். [illegible] செய்தான். [illegible] இருபத்தெட்டு [illegible] மிகுந்ததுமான இமயமலையையும் [illegible] களாலும் [illegible] வியாபிக்கப்பட்ட விந்தியமலையையும் [illegible] * அபயம் பாதிஷ்டானம் முதலான தேருறுப்புகளாக அப்பொழுது ஏற்படுத்தினான். மிக்க மஹிமையுள்ளவனான த்வஷ்டா [illegible] நானாவிதமான [illegible] [illegible]

* தேருறுப்புகளை பலவற்றிற்குப் பொருள் நிச்சயிக்கக் கூடாமையினால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[illegible]

(1) துரோணபர்வம் 601-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(2) பீஷ்மபர்வம், 412-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், துரோணபர்வம் 10-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க.

(3) விராடபர்வம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(4) ஆதிபர்வம் 210-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

(5) சதுர்த்தசி கலந்திருக்கும் அமாவாஸ்யைக்குப் பெயர்.

(6) ஒருகலையிருக்கும் குறைவுபட்ட சந்திரனுடன் கூடின பௌர்ணமாஸிக்குப் பெயர்.

(7) சந்திரகலை சிறிதும் இல்லாமலிருக்கும் அமாவாஸ்யை.

(8) குறைவற்ற சந்திரனுடன் கூடின பௌர்ணமாஸி.

இவைகளையும் குதிரைகளையும் அலங்காரமாகச் செய்தான். * கூஷ்மாண்டங்களையும் [illegible] குதிரைகளையும் [illegible] வாகனமாக ஏறப்பெற்றவனும் [illegible], [illegible] [illegible] இவைகளும் [illegible] [illegible] [illegible] ராஜஸூய † வேதங்களை ஆயும் [illegible] [illegible] [illegible] விற்றலை [illegible] [illegible] [illegible] தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட [illegible] யஜ்ஞங்களும [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கூடின [illegible] ஆதலால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தக்கவையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

* ஒருவகைப் பிசாசுகள்.

† ஆதிபர்வம், 56-மபக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பக்கத்து முனையில் ருக்வேதமானது பூட்டப்பட்டது. இடப்பக்கத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட்டது. தேவபிராம்மணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவ்விதமாகவே அதர்வணவேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பக்கத்தில் கட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்களான மஹரிஷிகளாலே ரதத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட அந்த நான்கு வேதங்களும் யாகத்தினுடைய மகத்வத்தை அடைந்திருந்தால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக விளங்கின. உதாரமான மனத்தையுடைய விச்வகர்மா திவ்யரதத்தை ஏற்படுத்திய பிறகு பாணத்தையும் அமைக்க ஆரம்பித்தான். அழிவற்றவரும் யஜ்ஞத்தை வாஹனமாகக் கொண்டவருமான ஸ்ரீஹரியைத் தியானித்து அப் பாணமாக அமைத்தான். ராஜரே! ராஜச்ரேஷ்டரே! பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடின வாயுவை அந்தப் பாணத்துக்கு இறகாகவும் புங்கமாகவும் ஏற்படுத்தினான். உலகமனைத்தும் விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்நீஷோமஸ்வரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிறதினாலே அக்நீஷோமர்களை அப்பொழுது பாணமுகத்தில் ஏற்படுத்தினான். ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், அளவற்ற தேஜஸ்ஸையுடையவருமான ஈச்வரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவானவர் ஆத்மாவாதலால், அந்த ருத்திரர் விஷ்ணுமயமான பாணத்தைத் தனுஸ்ஸிலுள்ள நாண்கயிற்றில் சேர்ப்பதை *ஸஹித்தார். பிறகு, அங்கிரஸ் இவர்களுடைய கோபத்தினின்று தோன்றினவரும் அக்நி போன்ற குரோதத்தையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண்டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக்கின்றவரும் புகைநிறமுடையவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரரும் லக்ஷம் ஸூரியர்களுக்கொப்பானவரும் தேஜஸ்ஸாகவுடைய ஜ்வாலைகளால் சூழப்பட்டவரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை நழுவும்படி செய்பவரும் ஜபசீலரும் பிரம்மத்வேஷிகளை நாசம் செய்பவரும் உத்தமரும் பிரபுவுமான ருத்திரர் தாங்க முடியாததான தங்கோபத்தை அந்தப் பாணத்தில் விட்டார். ராஜரே! அந்த வில்லினுடைய அங்கங்களை அறிந்து நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்கமாஜங்கமஸ்வரூபமான இவ்வுலகமனைத்தும் ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ளதாக விளங்கியது. அவ்விதமான திவ்ய ரதத்தைப் பார்த்து அந்த ருத்திரர் கவசமணிந்தவராகவும் கையில் வில்பிடித்தவராகவும்

* வ்யாக்யான பாடம் இங்கு சிறிது வேறுபடுகிறது.

சந்திரன், விஷ்ணு, அக்நி, வாயு இவர்களிடத்தினின்று உண்டான திவ்வியமான அம்பைக் கையிலெடுத்தார். மஹாதேவர் அப்பொழுது முயற்சியுடன் அந்தப் பாணத்தைக் கையிலெடுத்துத் தைத்யர்களை யும் தானவர்களையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு, ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவர்போல அந்தத் தேரின்மீதேறினார். மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரும் வந்திகளா லே நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றவரும் நடனத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ள அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் செய்யப்படும்நர்த்தனத்தைக் கண்டு களிப்பவரும் வரங்களைக்கொடுப்பவரும் கத்தியையுடையவ ரும் பாணங்களையுடையவரும் வில்லையுடையவரும் ஜ்வலிக்கின்ற வருமான அந்த ஈஸ்வரர் புன்னகை செய்துகொண்டு, 'எவன் ஸா ரதியாயிருக்கக்கூடும்?'' என்று வினவினார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் பிரம்மா ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும், ருத்திரரால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யஞ் செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணங்களனைத்தும்) ஈஸ்வரரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர் எவனை ஏவப்போகிறீரோ அவன் உமக்கு ஸாரதியாவான்; ஸம்சயமில்லை' என்று சொன்னார்கள். மஹாதேவர் அந்தத் தேவர் களைப்பார்த்து, 'நீங்களே நன்றாக ஆலோசித்து என்னைக்காட்டிலும் எவன் மிகவும் சிறப்புற்றவனோ அவனை ஸாரதியாக ஏற்படுத்துங்கள் காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னார். எல்லாத்தேவர்க ளும் இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பிதாமஹரை அடைந்து நமஸ்கா ரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே அந்தப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செய்து ஒரே மனத்தையுடையவர்களாக விஜ்ஞாபனம் செய்தார்கள். 'தேவரே! தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லும்விஷ யத்தில் தேவரீரால் எந்த உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வா றே எம்மால் செய்யப்பட்டது. விருஷபத்வஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறார். விசித்திரமான ஆயுதங்களாலே நாலுபக்கத்திலும் நிறைக் கப்பட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கப்பட்டது. அந்த உத்தமமான ரதத்தில் ஸாரதியாயிருக்கத்தக்கவனை நாங்களறியோம். தேவசிரே ஷ்டரே! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவ்விதமான வாக்கை ஸபலமாகச் செய்வதற்கு நீரே தக்கவர். பகவானே! எங்களிடத்தில் முற்காலத்தில் இவ்விதமாக வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறீர். எப்பொழுதுமே அடக்கமுடியாததும் பகைவர்களை ஓடும்படி செய்கின்றதும் உக்ரமுமான ரதமானது சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இந்த ரதத்தில் தானவர்களைப் பயமுறுத்தினவரும் முயற்சியுள்ளவரும் பிநாகத்தை வில்லாக உடையவருமான இவர் யுத்தஞ் செய்கிறவராக ஏற்பட்டுவிட்டார். அவ்வாறே, வேதங்களும் உத்தமமான ரதத்தில் குதிரைகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. * நக்ஷத்திரங்களுடைய ஸமூஹங்களால் அனுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதும் வருஷங்களையுடையதுமான மனோகரமானதுமான அந்தப் பரமசிவனுடைய ரதமானது மலைகளுடன் கூடின பூமிஸ்வரூபமாயிருக்கின்றது. இவைகளெல்லாவற்றிலும் விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்த ரதத்திற்கு வேண்டும். பிதாமஹரே! தேவர்கள் அந்த ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள யுத்த வீரனிலும் கவசங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் வில்லிலும் பிரவேசித்திருக்கின்றார்கள். உம்மைத்தவிர அந்த ரதத்திற்கு வேறு ஸாரதியை நாங்கள் காணவில்லை. பிரபுவே! நீர் எல்லாக்குணங்களோடும் அமைந்தவரன்றோ? எல்லாத் தேவதைகளையுங்காட்டிலும் சிறப்புற்றவர். தேவரே! லோகேசரே! அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றவையும் உபநிஷத்துக்களுடன் கூடினவையுமான இந்த வேதங்களாகிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குத் தேவரீரே சக்தியுடையவர். எங்களுக்கு நீரே ஸாரதியாக இருக்கவேண்டும். யுத்தம்செய்வதற்குப் பலத்திலும் வீரியத்திலும் ஸத்வத்திலும் வினயத்திலும் ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்படவேண்டும். ருத்திரரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவர் வேறொருவருமில்லை. அப்படிப்பட்ட தேவரீர் எங்களைக் கரையேற்றிவிடும். அறிவுற்றவரே! நீர் ஸாரத்யம் செய்யும். உம்மைவிட மேலான வேறு ஒருவன் இவ்வுலகில் உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. தேவேசரே! பேசுபவர்களுள் சிறந்தவரே! நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலானவர். நீர் அந்த ரதத்தின்மீதேறி உத்தமமான குதிரைகளைக் கடிவாளம்பிடித்து நடத்தும். தேவரே! தேவசத்ருக்கள் உம்முடைய அருளால் கொல்லப்படத்தக்கவர்கள். மிக்க தோள்வலிமையமைந்தவரே! நீர் அஸுரர்களிடத்தினின்றுண்டான பெரியபயத்திலிருந்து எங்

* வேறு பாடம்.

களைக் காப்பாற்றும் பற்றற்றவரே! நீரல்லவோ எங்களுக்குக் கதி? மஹாவிரதமுள்ளவரே! நீர் எங்களை ரக்ஷிக்கின்றவர். பிரபுவே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே தேவர்களெல்லாரும் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்' என்றனர்.

இவ்வாறு அந்தத் தேவர்கள் திரிலோகநாதரான பிதாமஹரை முடியால் வணங்கி (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்வதின் பொருட்டு வேண்டினார்களென்று நமக்குக் கேள்வி. பிரமா, 'தேவர்களே! இது இவ்விதம் உண்மையே. ருத்திரனைக் காட்டிலும் மேலானவன் வேறொருவனுமில்லை. மஹாரதமானவனான சங்கரருக்கு ஸாரத்யத்தைச் செய்பவன் எவ்விதத்திலும் ரதிகனுக்கு மிகவும் சிறந்த ஒரு ஸாரதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆகலால், இந்த உண்மையை உள்ளபடி அறிந்து என்னுடைய தேவர்களான உங்களை (உத்தேசித்து) இதோ நான் தேவனான ருத்திரருக்குக் குதிரைகளைப் பிடித்துநடத்துகிறேன்' என்று ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் பிரபிதாமஹருமான ஸ்ரீ பிரமதேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜடாபாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணாஜினத்தைத் திடமாக உடுத்துக் கமண்டலுவையும் கீழேவைத்துவிட்டுக் கொறடாவைக் கையில்பிடித்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) ரதத்தின்மேல் ஏறினார். தேவர்களாலே ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பிரமதேவர் ஸித்தம் செய்யப்பட்டதும் உலகத்திலுள்ள பொருள்களால் நிரப்பப்பட்டதும் மஹாத்மாவான ருத்திரருடையதுமான ரதத்தில் ஏறும்பொழுது, தேவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரைகள் தலைவணங்கிப் பூமியில் விழுந்தன. மேலானநாதர்களான இருவர்களாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான ரதத்தை வேதங்களான குதிரைகள் சுமக்கச் சக்தியற்றவைகளாகி முழங்கால்களால் மண்டியிட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. மஹிமைபொருந்தியவரும் வியாபகரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரமதேவர் குதிரைகளைக் கடிவாளங்களாலே மேலே நிமிரும்படி செய்து 'வேதமயமான இக்குதிரைகளுக்கு வீரியமும் சௌரியமும் உண்டாகுக' என்று ஸங்கல்பித்து ரதத்தை நடத்தினார். வரங்களைக் கொடுக்கின்ற பிரமதேவர் ரதத்திலேறினவுடனே அப்பொழுது பசுபதியானவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரமதேவரைப் பார்த்து, 'நல்லது, நல்லது' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன் வசனிக்கலானார்.

'சத்ருக்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! தேவரே! புறப்படும்; எவ்விடத்தில் தைத்யர்களிருக்கின்றார்களோ அவ்விடத்திற்குக் குதிரைகளை நடத்தும்; யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற என்னுடைய இருகைகளுடைய பலத்தையும் இப்பொழுது பாரும்' என்றார். பிறகு, பிரம்மதேவர் பலசாலிகளான தானவர்களுடைய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற பட்டணங்களைக் குறித்து மனோவேகத்துடனும் வாயுவேகத்துடனும் கூடின குதிரைகளை நடத்தினர். பிறகு, ரதத்தில் பூட்டப்பட்ட அந்த வேகமுள்ளதான குதிரைகள் உடனே கிளம்பி, ருத்ரரை அந்தக்ஷணத்திலேயே தைத்யர்களுடைய பட்டணத்தை அடையும்படி செய்தன. அந்த அசுவங்களுடைய பலாத்காரமான இந்த ருத்திரருடைய சஞ்சாரக்ஷணமாயிருந்ததாகவே. பிறகு, ருத்திரர் வில்லில் நாணேற்றி அஸ்திரமான பாணத்தைப் பூட்டிப் பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துத் திரிபுரத்தை அழிக்கவேண்டுமென்றெண்ணினார் ராஜரே! பிறகு, அந்த ருத்திரர் வில்லில் பாணத்தைப்பூட்டிய அந்தசமயத்தில் மூன்று பட்டணங்களும் எப்பொழுது ஒன்றாயிருக்குமென்னுமையை அடைந்தன. அந்தத் திரிபுரமானது ஒன்றாயிருக்குமிலேமையை அடைந்தவுடனே, மகாத்மாக்களான தேவர்களுக்கு அதிகமானமனக்களிப்பு உண்டாயிற்று. பிறகு, எல்லாத்தேவகணங்களும் ஸித்தர்களும் பரமரிஷிகளும் மகேசுவரரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, 'ஜயத்தை அடைவீராக' என்கிற வார்த்தையை வெளியிட்டார்கள். பிறகு, அஸுரர்களைக் கொல்ல முயல்பவரும், வர்ணிக்கமுடியாததும் சிறந்ததுமான சரீரமுள்ளவரும், ஸஹிக்கமுடியாத தேஜஸ்ஸுள்ளவருமான மஹாதேவருக்கு எதிரில் திரிபுரமானது தோன்றியது. பிறகு, லோகநாதரும் ஈசுவரரும் பிரபுவுமான பிநாகியானவர், நேரில் (ஆகாயத்தில்) நிற்கின்ற அந்தப் பட்டணங்களையுங்கண்டு திவ்யமான அந்த வில்லிலுள்ள நாணைப்பிறழ இழுத்து மூவுலகங்களிலும் ஸாரமான அந்தப் பாணத்தைத் திரிபுரத்தைக் குறித்துப் பிரயோகித்தார். பெருமைவாய்ந்தவரும் தேவதேவருமான மஹேஸ்வரர் அஸுரர்களுடைய கூட்டத்துடன் கூடின அந்தத் திரிபுரத்தை ஓர் பாணத்தினால் நாசஞ்செய்தார். பாணத்தினுடைய தேஜஸ்ஸினாலுண்டான தீயினால் எரிக்கப்பட்டு அஸுரக் கூட்டங்களோடு சிதறிய அந்தப் பட்டணமானது அதிகமாகத் தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு மிச்சமில்லாமல் அழிந்துவிட்டது. மகாராஜரே! அஸுரகணங்களுடன் கூடின அந்தத் திரிபுரமானது மேற்கு ஸமுத்திரத்தில்

விழுந்துவிட்டு கோபங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நன்மையை விரும்புகின்றவருமான மஹேச்வரரால் [illegible] திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அஸுரர்களும் [illegible] செய்யப்பட்டார்கள். தம்முடைய க்ரோதத்தினின்று உண்டானதும், [illegible] மூவுலகங்களையும் [illegible] ஆயுதத்தை [illegible] தம்முடைய [illegible] 'நீ உலகங்களை ஸாம்பலாக்க வேண்டாம்' என்று [illegible] பிறகு, தேவர்கள் [illegible] தம் நிலைமையை அடைந்தார்கள், [illegible] திரிபுரத்தை எரித்த [illegible] பெருமையுள்ள [illegible] நிறைவேற்றியவருமான [illegible] இவ்விதமாகப் [illegible] செய்தார். நீரும் [illegible] குதிரைகளை நடத்தும். [illegible] ஸாமர்த்தியத்தினாலும் அஸ்த்ர சாமர்த்தியத்தினாலும் [illegible] பலமுள்ளவனையும் [illegible] ராஜரே! நான் [illegible] (மனத்தில்) அறிந்திருக்கிறேன். [illegible] இந்த யுத்தத்தில் [illegible] நீரும் [illegible] ஆதலால், நீர் [illegible] ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். இந்தக் காரணத்தால் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனுமான குந்திபுத்திரனை அழித்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யக்கூடிய உபாயமானது உம்மால் செய்யப்படவேண்டும். ராஜரே! என்னுடைய ராஜ்யமும் [illegible] உயிரும் ஜயமும் உம்மைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அடையவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்டிருக்கிற இந்த ஜயத்தை எனக்குச் செய்யும். [illegible] பலவீரரே! ராஜரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின் பொருட்டு இந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும்.

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷமில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது.)

சல்யமஹாராஜரே! மறுபடியும், என்னிடத்தினின்று வேறு இந்த இதிஹாஸத்தையும் தெரிந்துகொள்ளும். தர்மங்களை அறிந்தவரான ஒரு ப்ராமணர் என் பிதாவினிடம் இதனைச் சொல்லினார். ஆச்சர்யமான இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, காரணங்களையும் காரியங்களையும் யதார்த்தங்களையும் அறிந்தவராகிய நீர் நன்றாக நிச்சயித்து ஸந்தேஹமும் இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனையும் வேண்டாம். பார்க்கவர்களுடைய வம்சத்தில் மிக்க தவமுடையவரான ஜமதக்னி பிறந்தார். அவருக்குத் தேஜஸ்ஸையும் குணங்களையுமுடைய ராமனென்ற பிரஸித்தரான புத்திரர் பிறந்தார். அந்த ராமர் கோபமுள்ள மனத்தையுடையவரும் சிறந்த வ்ரதத்துடன் கூடியவரும் இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கியவருமாகி அஸ்திரங்களை அடைவதற்காகக் கடுந்தவம் புரிந்து ருத்திரனைப் பிரஸன்னனாகும்படி செய்தார். * தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் எல்லோருக்கும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவருமான சங்கரர் பக்தியினாலும் சாந்தியினாலும் அந்தப் பரசுராமரிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து அந்த ராமருடைய மனத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தமது ரூபத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகக் காண்பித்தார். அவர், 'ராம! ஸந்தோஷமடைகின்றேன். உனக்கு மங்களம். உன்னுடைய விருப்பமும் அறியப்பட்டுவிட்டது. ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாகச் செய்துகொள். இவையெல்லாவற்றையும் அடைவாய். எப்பொழுது, நீ பரிசுத்தமாவாயோ அப்பொழுது உனக்கு நான் அஸ்திரங்களைக் கொடுப்பேன். பார்க்கவ! தகுதியற்றவனையும் திறமையற்றவனையும் அஸ்திரங்கள் கொளுத்துகின்றன' என்றார். தேவதேவரான சூலபாணி இவ்வாறு சொல்ல, பரசுராமர் மஹாத்மாவான பிரபுவை முடியினால் வணங்கி மறுமொழி கூறலானார். 'தேவேசரே! எப்பொழுது என்னை நீர் அஸ்திரங்களைத் தரிக்கும் விஷயத்தில் யோக்யனென்று அறிகிறீரோ அப்பொழுது சுஶ்ரூஷை செய்கின்ற எனக்குத் தேவரீர் அஸ்திரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றார். பிறகு, அந்தப் பரசுராமர் தவத்தினாலும் விரதத்தினாலும் நியமத்தினாலும் ஹோமங்கள், மந்திரங்கள் இவைகளை

* ஒரு ச்லோகம் விடப்பட்டது.

முதன்மையாகக்கொண்ட பூஜைகளாலும் சாணிக்கைகளாலும் பலி களாலும் அப்பொழுது அநேகவருஷகாலமாக பரமனை ஆராதித்தார். மஹாத்மாவான பரமேச்வரர் அவ்விஷயத்தில் பிரஸன்ன ரான மஹாதேவர் அடிக்கடி அவருடைய குணங்களைப் பார்வதியி னுடைய ஸமீபத்தில், 'இந்த ராமன் எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் எப்பொழுதும் திடமான விரதத்தையுடையவன்' என்று சொல்லிவந்தார். பகைவர்களை அழிப்பவனே! இவ்வாறாகப் பிரபுவானவர் ஸந்தோஷத்துடன் இவருடைய குணங்களைப் புகழ் பாகத் தேவர்களுக்கும் பிதுருக்களுக்கும் முன்னிலையில் சொல்லினார். இந்தஸமயத்திலேயே தைத்யர்கள் அதிபலசாலிகளாகவிருந்தனர். அப் பொழுது, அவர்கள் கர்வத்தால் உண்டான மோகத்தினால் தேவர்களைத் துன்பஞ்செய்தார்கள். பிறகு, தேவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்களைக் கொல்லுகிறதற்கு நிச்சயஞ்செய்து சத்ருக்களைக் கொல்லுவதில் முயற் சியைச்செய்தார்கள். ஆனால், தைத்யர்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்ற வர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு, தேவர்கள் பார்வதிபதியான மஹேச்வர னையடைந்து, அப்பொழுது ப்ரஸாதப்படுத்தி, 'சத்ருக்கூட்டங்களை ஸம் ஹாரஞ்செய்யும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். பிறகு, தேவனான சங்கரர் தேவர்களுக்குச் சத்ருநாசத்தைப் பிரதிஜ் ஞைசெய்து பார்க்கவராமனை அழைத்து, 'பார்க்கவ! உலகங்களுக்கு நன்மையைச்செய்யவேண்டியும் எனக்குப் பிரியத்தைச்செய்யவே ண்டியும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாத் தேவசத்ருக் களையும் ஸம்ஹாரஞ்செய்' என்று சொன்னார். ராமர், 'தேவே சனே! யுத்தத்தில் அஸ்திரங்களில்லாதவனாகிய நான் அஸ்திரங் களில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களும் யுத்தத்தில் கர்வமடைந்தவர்களு மான தானவர்களனைவரையும் கொல்லுவதற்கு வல்லமை ஏது?' என்று கூறினார். ராமரை, 'என் அநுமதியினால் நீ செல். சத்ருக்களை ஸம்ஹாரம்பண்ணுவாய். எல்லாச் சத்ருக்களையும் ஜயித்து அதிகமான குணங்களை அடையப்போகிறாய்' என்று சொல்லினார். இந்த வாக் கியத்தைக்கேட்டு பரசுராமர் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்து ஆசீ ர்வதிக்கப்பெற்றவராகத் தானவர்களை நோக்கிச் சென்றார். பிறகு, பார்க்கவ ராமர் அதிகமான இறுமாப்பையும் கொடுமையையுமுடையவர்க ளான தேவசத்ருக்களை வஜ்ரமும் இடியும்போலப் பட்டுக்கொண்டே அடிக ளாலே ஜயித்தார். ராஜசிரேஷ்டனே! தானவர்களாலே காயமுண்டு பட்ட சரீரத்துடன்கூடின அந்தப்பார்கவராமர் ருத்திரரால் தொடப்

பட்டவுடனே காயங்கள் நீங்கினவராகி அவசியமான அவருடைய செயலையிருப்பிலே ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரான மஹாதேவர் ப்ரீதியுள்ளவருமானார், மஹாத்மாவான பார்த்தருக்குப் பரமவிசித்ரமான வரங்களையுங் கொடுத்தார். ப்ரீதியுள்ளவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும் சூலபாணியுமான பகவான், 'பிருதைமகனே! உன்னுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரங்களால் விழுந்ததினாலுண்டான காயங்களுடன் உண்டாகியுள்ள மனஸ்தாபத்தையும் போக்கிவிட்டேன். இஷ்டப்படி எல்லாம் கிடைக்கும்; திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்' என்று சொல்லியருளினார். பிறகு, மிக ஸந்தோஷமுள்ள பார்த்தர் பாசுபதமான ஸகல அஸ்திரங்களையும், மனத்தினால் விரும்பிய பலவிதமான வரங்களையும் பெற்று சிவபிரானை முழுமனதோடு வணங்கித் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசானை அவ்விடத்தினின்று அனுமதிபெற்றுச் சென்றார். இவ்விதமான இந்த முற்காலத்திய சரித்திரத்தை அந்த ரிஷியானவர் அவ்வாறு உரைத்தார். புருஷஶ்ரேஷ்டரான பார்க்கவருமே, மிக்க ப்ரீதியுள்ள மனத்தோடு மஹாத்மாவான கர்ணனுக்குத் தேவதேவனின் கதையைச் சொன்னார். 'ராஜேந்த்ர! இந்தக் காரணத்தினால் கொஞ்சமேனும் பாபம் இல்லை. இவன் ஸத்தியத்திலே எப்பொழுதும் நாட்டப்பட்டவன். இவன் ஸாத்விகன். இவன் அதனைப் பிருகுகுலத்திற்பிறந்த பரசுராமருடைய பரிசுத்தமான ஞானத்தை அறிந்து திவ்யாஸ்திரங்களைக் கொடுத்தார். கர்ணனை நான் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனாக நினைக்கவில்லை. க்ஷத்திரியனுடைய குலத்திற்பிறந்த தேவகுமாரனென்றே எண்ணுகிறேன். குலம் தெரியாமல் பெற்றுவிடப்பட்டிருக்கலாமென்பது என்னுடைய எண்ணம். குண்டலங்களுடனும் கவசமுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் பகைவர்களை அழிப்பவனும் சூரியனைப்போன்ற காந்தியுள்ளவனுமான இந்தக்கர்ணனை ஸாவித்ரத்தையுடைய ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனேயல்லன். ஒரு ஸிம்மத்தை பெண்மானானது எவ்விதமாகப் பெற்றெடுக்கும்? பருத்தும் சிறந்த யானையின் துதிக்கையைப்போன்றிருக்கின்ற இவனுடைய கைகளைப் பாரும். யுத்தத்தில் எல்லா சத்ருக்களையும் பொறுக்கின்றதாய் அகன்றிருக்கின்றதுமான மார்பையும் பாரும். (கவசகுண்டலங்களோடு) அவதரித்திருக்கின்றவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான கர்ணன் ஸாமான்யபுருஷனல்லன். ராஜேந்த்ரரே! ராமருக்குச் சிஷ்யனும் பிரதாபசாலியுமான இந்தக்கர்ணன் மஹாபுருஷனே.

இருபத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனனால் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருந்தியவரும் தேவரும் எல்லாவுலகங்களுக்கும் பிதாமஹருமான பிரம்மதேவர் அச்சமயத்தில் (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செய்தார்; ருத்திரர் ரதிகராயிருந்தார். வீரரே! ரதிகனைக்காட்டிலும் மேலாயிருப்பவன் ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்படத்தக்கவன். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஆதலால், நீர் யுத்தத்தில் குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும். அந்தத் திரிபுர ஸம்ஹாரத்தில் பிதாமஹர் தேவர்களுடைய கூட்டங்களாலே முயற்சியுடன் எவ்வாறு வரிக்கப்பட்டாரோ, அவ்வாறே கர்ணனைக்காட்டிலும் மேலானவராயிருக்கின்ற நீர், எங்களால் பிரயத்தனத்துடன் வரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். மஹாராஜரே! எவ்வாறு ஈசுவரனைக்காட்டிலும் மேலாயிருக்கின்ற பிரம்மதேவர் தேவர்களால் வரிக்கப்பட்டாரோ, அவ்வாறே நீரும் வரிக்கப்பட்டிருக்கிறீர். மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவரே! ருத்திரருடைய குதிரைகளைப் பிதாமஹர் அடக்கியதுபோல ராதாபுத்திரனான கர்ணனுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் அடக்கி விரைவாக நடத்தும்' என்று கூறினான்.

சல்யன், 'ஆண்மையிற்சிறந்தவனே! (உன்னால்) சொல்லப்பட்டதும் திவ்யமானதும் மனிதர்களுடைய செய்கைக்கு மேற்பட்டதுமான தேவஸ்ரேஷ்டர்களுடைய இந்தச் சரித்திரமானது பலவாறாக என்னாலும் முன்பு கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. பாரத! பிதாமஹரான பிரம்மதேவர் ருத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும் ஒரே பாணத்தினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் பகவானான பிதாமஹர் அப்பொழுது ஸாரதியாயிருந்ததுமாகிய எல்லாம் கிருஷ்ணனே அறிவன். கீழ்ச்சொல்லிய இவை அனைத்தும் முன்காலத்தில் நடந்ததையும் இனிவருவதையும் முன்சொன்னதையும் வாஸுதேவன் உள்ளபடி அறிகிறான். பாரத! பிரம்மதேவர் இவ்விஷயத்தைத் தெரிந்திருந்தும் ருத்திரருக்கு ஸாரதியாயிருந்ததுபோல வாஸுதேவன் பார்த்தனுக்கு ஸாரதியாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்தான். ஸூதபுத்திரன் குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்திலாவது கொல்லுவானாகில், பார்த்தன் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து கேசவன் தானே போர்புரிவான். சங்கம், சக்கரம், கதை இவைகளைக் கையில்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உன்னுடைய

ஸைன்யத்தைத் தொலைத்தவனான கோபங்கொண்டவனும் மஹாத்மாவுமான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைத் துணையுடையதான இந்தப் படையானது பகைப்படைகளால் ஒருகாலும் எதிரில் நிற்கப்படவில்லை' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு பேசுகின்ற அந்த பாரத்வாஜரைப் பார்த்துச் சத்ருக்களை அடக்குகிறவனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் மந்திராலோசனையில் வல்லவனுமான உம்முடைய குமாரன் மறுமொழி கூறலானான்: 'பிராம்மணோத்தமரே! சதுரங்கங்களைப் பிளக்கிறவனான எல்லாத் தேர்வீரர்களும் இறந்தவர்களும், எல்லாச் சஸ்திரங்களிலும் கரைகடந்தவரும், (உடன்பிறந்தவர்களையும் குலத்தவர்களையும்) புறப்பட்டுத் தொடுத்தவனுமானவனை யுத்தத்தில் நீர் அமைதியாகக் கேட்டு பயங்கரமும் பெரியதுமான அவனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் சக்தியையும் கேட்டிருப்பீர். பாண்டவ ஸைன்யத்தின் பராக்கிரமசாலிகளிலும் முதன்மையான, யுத்தத்தில் அநேக மாயங்களை உண்டுபண்ணுகிறவனும் மாயைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்தவனுமான கடோத்கசன் கொல்லப்பட்டான், உடனே கெளரவ சேனையும் அர்ஜுனன் அம்பினால் சூழப்பட்டு, இந்தக் காலமெல்லாம் எதிரிப்படையின் அவஸ்தையிலிருந்தும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. பலசாலியான பீமஸேனனும் வீரர்களின் நடுவிலே எதிர்த்து அடித்துத் தாக்கப்பட்டான். ஆசார்யரே! வயிற்றைக் கிழித்தெறிபவனை முடித்தவனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். ஐயா! அவ்வாறே குமாரர்களான பகதத்தர்களைப் பலமாய் யுத்தத்தில் வென்றும் ஏகாகியாக யுத்தத்தில் கொல்லாமல் விட்டவனும், விருஷ்ணிகளுள் சிரேஷ்டனும் ஸாத்வதர்களுள் உத்தமனுமான ஸாத்யகியை யுத்தத்தில் ஜயிக்கப் பலாத்காரத்தினால் அவனை ரதத்தை இழக்கச்செய்யக் கூடியவனும், யுத்தத்தில் புன்னகையுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்ட ஸ்ருஞ்சயர்களையும் மற்றவர்களையும் அடிக்கடி யுத்தத்தில் ஜயித்தவனும், யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டால் வஜ்ரபாணியான இந்திரனையும் வெல்லக்கூடியவனுமான அப்படிப்பட்ட மஹாரதனைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிக்கப்போகிறார்கள்? நீரோ ஸகல அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர், வீரர், எல்லாவித்தைகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் கரையை அடைந்தவர், பூமியில் புஜபலத்தில் உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை. நீர் பகைவர்களுக்கு முன்னே

போவிருக்கிறீர், பாரதியுத்தத்தில் ஸாரதியாகவா. 'ராஜேந்த்ர!
பகைவர்களை அழிக்கும் வல்லமையுள்ள யாவரே! ஸ்ரீகர்ணத்தினை
மேலேயே நீர், 'சல்ய!' என்று சொல்லுகிறீர்; உம்முடைய பராக்
ரமத்தைப் பற்றிப் பேசி (நிருபர்களெல்லாமறிந்தது) வார்த்தைகளை
வாங்குகின்றீர்; ராஜேந்த்ர! உம்முடைய பராக்ரமத்
தைக் காட்டிலும் கிருஷ்ணனுடைய பலம் மேலானதா? அர்ஜுனன்
சொல்லப்பட்டிருக்க, என்னால் கிருஷ்ணனுடைய தேரை அவர்கள்
மேலே அவ்வாறே நான் போர்செய்யக்கூடாது; உம்மால் பெரும்
பலம் யானைகளின் கூட்டத்தைக் கொண்டு யுத்தத்தில் வாளாளிக்கவா
யார் தாரணம் பற்றி கூறுகிறீர்களையத் தக்கபடியிருக்கிறார்? நீர் யுத்
தகாலம் பற்றிச் சேர்ந்து வந்திருக்கிறீர்? யுத்தத்தில்
மஹாவீரர்களான ஸர்வராஜர்களும் என்னை அர்ஜுனனுக்கு
நடுவில் யாராயிருக்கக்கூடும் என்று கூறினான்.

சல்யன், 'காந்தாரீபுத்ர! என்னை நண்பனாகக்
கொண்டவனே! உன் கண்முன்னே நீ என்னைக் கேட்கிறதினால்
நானும் என்னுடைய பராக்ரமத்தினால் கர்ணனுக்கு
உதவிசெய்கின்றேன் என்று சொல்லுகிறேன். வீர! நீ என்னை
வேண்டிய, என்னால் இயன்ற அளவு அர்ஜுனனை வெல்லப்
புரிந்துகொள் பாண்டவர்களுடைய பலத்தை நான் அறிந்தவனாக இருந்
தாலும் ஸாரத்யம் செய்கிறேன். வீர! கௌரவர்களைப் பற்றி நான்
ஒரு காரியம் செய்திருக்கிறேன்; அவ்விடத்தில் இஷ்டப்படி நான்
வார்த்தைகளை வெளியிடுவேன்' என்று கூறினான். வேந்தே!
உம்முடைய குமாரன் கர்ணனோடு கூட, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்'
என்று சொல்லி அரசர்களுடைய முன்னிலையில் மத்ரராஜனைப்
பார்த்துச் சொன்னான். அப்பொழுது சல்யன் ஸாரதியாயிருப்பதை
ஏற்றுக்கொண்டபடியால் மனத்திருப்தியடைந்த துர்யோதனன்
களிப்புற்று அந்தக் கர்ணனைக் கட்டிக்கொண்டான். ஸ்தோத்திரம்
செய்யப்பட்ட உம்முடைய குமாரன் மறுபடியும் கர்ணனைப்பார்த்து,
'கர்ண! மஹேந்திரன் அஸுரர்களை ஸம்ஹாரம் செய்ததுபோல
யுத்தத்தில் எல்லாப் பார்த்தர்களையும் நீ ஸம்ஹாரம் செய்' என்று
கூறினான். சல்யன் குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும் வேலையை ஏற்றுக்
கொண்டவுடனே, கர்ணன் மனத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து மறுபடி
யும் துர்யோதனனைப் பார்த்து, 'ராஜனே! இந்த மத்ரராஜன் மனத்
தில் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாகப் பேசுகிறான். மதுரமான

வாக்கினாலே மறுபடியும் இவனுக்குச் சொல்லு' என்று சொன்னான். பிறகு, மனோபுத்திசாலியும் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சியுடையவனும் பலசாலியும் ராஜாவுமான துர்யோதனன், பூபதியும் மத்ரராஜனுமான சல்யனை நோக்கி மேகம்போலக் கம்பீரமான வாக்கினால் (புத்திமதியை) சொல்லுகிறவனைப்போல, 'சல்ய மஹாராஜனே! கர்ணன் அர்ஜுனனோடு போர்புரியவேண்டுமென்று இப்பொழுது நினைக்கிறான். புருஷசிரேஷ்டனே! நீ யுத்தத்தில் அந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை நடத்தும். கர்ணன் மற்றவர்களனைவரையும் கொன்று பல்குனனையும் கொல்லத்தக்கு விருப்பமுற்றிருக்கிறான். அரசனே! அவனுடைய குதிரைக் கடிவாளங்களைப் பிடிக்கும் விஷயத்தில் (கருணைபுரியவேண்டுமென்று) நான் அடிக்கடி உம்மை வேண்டுகிறேன். எவ்வாறு ஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியும் சிறந்த மந்திரியுமாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும் (ஸாரதியும் மந்திரியுமாயிருந்து) ராதேயனை இடுக்கண்களிலிருந்தும் காப்பாற்றும்' என்று கூறினான். பிறகு, மத்திரதேசாதிபதியான சல்யன், அப்பொழுது ப்ரீதியை உண்டுபண்ணும் வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துர்யோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான்: 'ராஜனே! காந்தாரீபுத்ர! இனிமையான பார்வையையுடையவனே! இவ்வாறு நீ சொல்லுவாயானால் உனக்குப் பிரியமான அனைத்தையும் நான் செய்யக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பரதசிரேஷ்ட! பகைவர்களைவாட்டுபவனே! எந்தக் காரியத்தில் நான் தகுந்தவனோ அந்தக்காரியத்தில் நான் எவ்விதத்தாலும் முயற்சியோடு காரியத்தை நிர்வகிப்பேன். ஹிதத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனான நான் கர்ணனைக் குறித்துப் பிரியமோ அப்பிரியமோ எதைச்சொல்லுவேனோ அந்த வசனமனைத்தையும் நீயும் கர்ணனும் எல்லாவிதத்தாலும் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொன்னான். கர்ணன், 'மத்ரராஜ! ஈசுவரருக்கு, பிரம்மா எப்படியோ, பார்த்தனுக்குக் கேசவன் எப்படியோ அப்படியே எப்பொழுதும் நம்முடைய நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவனாயிரு' என்று வேண்டினான். சல்யன், 'தன் இகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, பரநிந்தை, பிறரைப் புகழ்தல் என்ற இந்நான்குவிதச்செய்கைகளும் ஆரியர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டவைகளல்ல. கற்றறிந்தவனே! நீ அறிவதின் பொருட்டு நான் சொல்லப்போகிறதான தற்புகழ்ச்சியோடுகூடின என்னுடையவார்த்தையை நீ உண்மையாக அறிந்துகொள்ள பிரபுவே!

தவறுதலில்லாமையாலும், குதிரைகளை ஓட்டுகிற ஸாமர்த்தியத்தினாலும், வரும் காலத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடிய தோஷங்களை முந்தியே அறிகிறபடியினாலும், அவ்விதமான தோஷங்களுக்குப் பரிகாரத்தை அறிவதினாலும், தோன்றுகின்ற தோஷங்களை விலக்குவதில் தகுந்த ஸாமர்த்தியமுடைமையினாலும் நீ கிருஷ்ணனைப்போலவும் ஸாரத்யம் செய்வதில் மாதலியைப்போலவும் ஸாமர்த்தியமுடையவன். தோஷமற்றவனே! ஸம்புத்தி! ஆகையால், யுத்தரங்கத்திலே போர்புரிகின்ற என்னுடைய குதிரைகளை நான் கட்டுப்படுத்துவேன்; நீ சலியாதிருப்பாயாக' என்று கூறினான்.

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

(சல்யன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேரின்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

துரியோதனன், 'கர்ண! கிருஷ்ணனைக் காட்டிலும் மேலானவனான இந்த மத்திரராஜன் தேர்வஹித்து மாதலியைப்போல உனக்கு ஸாரத்யம் செய்வான். இந்திரனுடைய குதிரைகளைக் கட்டின ரதத்தைப் பாகனான மாதலி எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துமோ, அவ்வாறு சல்யன் இப்பொழுது உன்னுடைய இந்த ரதத்திலுள்ள குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்துவான். யுத்தவீரனான நீ ரதத்திலிருப்பதும், மத்ரராஜன் ஸாரதியாகவும் இருக்கையில் சிறந்ததான இந்த ரதம் யுத்தத்தில் நிச்சயமாகப் பார்த்தனை அடைந்து ஜயிக்கப் போகின்றது' என்றான். வேந்தரே! பிறகு, துரியோதனன் மறுபடியும் பலசாலியான மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'மத்திரராஜரே! இனிமேல் நேர்ந்திருக்கின்ற யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய உத்தமமான குதிரைகளை ஸாமர்த்தியத்துடன் நடத்தும் உம்மாலே எல்லாப் பக்கத்திலும் காக்கப்பட்டுப் ராதேயன் தனஞ்சயனை ஜயிப்பான்' என்று கூறினான். பாரத! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட சல்யன், 'நான் தேரிலேறி அவ்வாறே ஸாரத்யம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான். சல்யன் ஏறியதைக் கண்டவுடனே, கர்ணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸூத! நீ எனக்காக ரதத்தை விரைந்து செய்' என்று அடிக்கடி விரைவுடன் சொன்னான். பிறகு, ஸாரதியானவன், 'மங்களம், ஜயிப்பீராக' என்று சொல்லி ஜயத்தைக் கொடுக்கின்றதும் கந்தர்வநகரத்துக்கொப்பானதும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான ரதமானது

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

யுத்தத்திற்காக ஸன்னத்தமாயிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்ற [illegible] கனும் [illegible], முன்னமே [illegible] [illegible] ஆசிக்கு [illegible] [illegible] 'நீ [illegible]' என்று கூறினன். [illegible] [illegible] [illegible] சபையினில் [illegible] அர்ஜுனனை [illegible] [illegible] [illegible]

* உத்யோகபர்வம் 6-ம் பக்கம் குறிப்பைக் காண்க.

கையிற்கொண்ட வேறொரு வில்லினால் மஹாயுத்தத்தில் நீ
செய்யவேண்டும்! [illegible] ராஜனையாவது பிடி, தனஞ்சயனையாவது கொல்;
பீமஸேனனையும் [illegible] புத்திரர்களை
யும் [illegible] ஆசார்யபுத்திரனே! உனக்கு ஜயமுண்டாகுக
உனக்கு மங்களம் [illegible] பாண்டுபுத்திரர்களுடைய
படைகளனைத்தையும் [illegible]' என்று கூறினான். பிறகு,
[illegible]
[illegible] பார்த்தனுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தனஞ்சயனையும் பீமஸேனனையும் [illegible]
[illegible]
[illegible] ராஜா! தனஞ்சயன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பாணங்களை [illegible] பொழிந்தான் [illegible]
[illegible]' என்று [illegible]

ராஜாவே! இவ்விதமான [illegible]
[illegible] ('கர்ண!') [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] நீ [illegible]? [illegible]! [illegible]
[illegible] இவ்வாறு
[illegible] யுத்தத்தில் [illegible]
[illegible] நீ [illegible]
பொழுது இவ்வாறு [illegible] பாணங்களால்
ஆகாயத்தில், [illegible] (நிழலை)ச்செய்கின்ற [illegible]
புத்திரனையும் [illegible] யுத்தரங்கத்தில்
பாணங்களைப் [illegible] பாணங்களைத் [illegible]

தாபமுள்ளவர்களும் சைசு சுருக்கமுடையவர்களும் அஞ்ஞானமுடையவர்களுமான மற்ற ஆசாரர்களையும் இப்பொழுது நீ பாராயோ? இப்பொழுது இவ்வாறாக நீ பேசமாட்டாய்' என்றான். வேந்தரே! மத்ரராஜனால் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையை அலக்ஷியம் செய்துவிட்டுக் கர்ணன் அவனை நோக்கி, 'இப்பொழுது நீ யாகப்போகிறாய்' என்று மறுமொழி கூறினான்.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள் தோன்றியதும், அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொறாமல் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

மஹா வீரமுள்ளவனும் யுத்தம் செய்ய எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றவனுமான கர்ணனைப் பார்த்துக் கௌரவர்களனைவர்களும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக எல்லாப் பக்கத்திலும் கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, நகரா வாத்தியங்களுடைய சப்தங்களோடும் பேரிகளுடைய சப்தங்களோடும் பலவிதமான * பாணங்களுடைய சப்தங்களோடும் குதிரைக் கனைப்புகளுடைய கர்ஜனங்களோடும், உடமைச போர்க்களத்திலேயே மரணம் நிச்சயமாயிருக்கிறதென்று நினைத்துப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, கர்ணன் புறப்படவே, யுத்தகளத்தில் ஸைன்யங்களுடன் இருந்தபொழுது பூமியைக் கம்பிக்கச்செய்து, மிகவும் கோரமான ஒலியுடன் சப்தித்தும் சப்தித்து ஸூரியனிடத்தினின்று எழும் உல்கைகள் வெளிவருகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஆகாயத்தினுடைய மேகங்களால் பயங்கரமான எரிகொள்ளிகளுடைய விழுதல்களும் உண்டாயின. அவ்வாறே இடங்களில் பயங்கரமான காற்றுகளும் வீசின. மிருகபக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் மிகவும் பயங்கரமாகக் கத்தின. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

* ஒருவகை வாத்தியம்

[illegible]

[illegible] பரமும் [illegible]

[illegible]

[illegible] ஏற்பட்டதோ, இப்பொழுது நான் [illegible] பயமில்லை சல்ய! ஆதலால், பாண்டவர்களுடைய படையை நோக்கிச்செல். அந்த ஸேனையில் ஸஹதேவனும் அரசனான பாண்டுநந்தனனும் பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும் அந்த வாஸுதேவனும் ஸாத்யகியும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் நகுலசகதேவர்களும் இருக்கிறார்களோ அதில் அவர்களை என்னைத்தவிர வேறு எவன் எதிர்த்து நிற்பான்? மத்திரராஜனே! ஆதலால், நீ யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் நோக்கி விரைவாகச் செல். யுத்தத்தில் அவர்களோடு எதிர்த்து அவர்களையாவது கொல்லுவேன், அல்லது துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு யமலோகமாவது செல்வேன். சல்ய! நான் பீஷ்மாதிகளான அந்தச் சூரர்களுடைய மத்தியில் செல்லாமலிருக்கப்போகிறதே இல்லை என்று இப்பொழுது நீ அறிவாயாக. இந்த மித்திர துரோகமானது என்னால் ஸகிக்கத்தக்கதன்று. பிராணனை இழந்து துரோணரைப் பின் தொடரப் போகிறேன். ஆயுளினுடைய முடிவுக்காலம் நேர்ந்துவிட்டால், யமனுக்கு ஒப்பானவருக்

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவனோ அல்லது மூடனோ ஒருவனையும் மிருத்யுவானது விடுவதில்லை. கற்றறிந்தவனே! ஆகையால், பாக்யத்தையே பெரியதாக நினைக்கிறேன். தெய்வத்தைக் கடக்கமுடியாது. விசித்திரவீரியனுடைய குமாரனான திருதராஷ்டிரனுடைய புதல்வனான துரியோதனராஜன் எப்பொழுதும் என் விஷயத்தில் மங்களகரமான செய்கையை உடையவனாயிருந்தான். அவனுடைய காரியஸித்தியின் பொருட்டு நான் பிரியமான போகங்களையும் விடமுடியாததான உயிரையும் இழக்கிறேன். புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும் சத்தமிடாத அச்சுள்ளதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் மூன்று *வேணுதண்டங்களோடு கூடினதும் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட திரிவேணுவுள்ளதும் ஜாதிக் குதிரைகளோடு கூடினதுமான இந்தச் சிறந்த ரதத்தைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். சல்லியரே! அவர், கண்டுபிடித்த விசித்திரமான வில்லுகளையும் கொடிகளையும் கதைகளையும் கொடிய அம்புகளையும், ஜ்வலிக்கின்ற கத்தியையும், சிறந்த ஆயுதங்களையும், வெண்மையான சப்தமுள்ள பெரிய சங்கத்தையும் எனக்குக் கொடுத்தார். கொடித்துணியுடன் கூடியதும் இடியின் முழக்கம் போன்ற த்வனியுள்ளதும் வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டியதும் மங்களகரமான அம்புப்பெட்டியால் விளங்குகின்றதுமான இந்த உத்தமமான ரதத்திலேறிப் பலத்துடனே போய் அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் திடமாக அடித்துக் கொல்லப்போகிறேன். அந்தப் பாண்டுபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் அபஹரிக்கிறவனான மிருத்யுவே எப்பொழுதும் கவனத்துடன் காப்பாற்றினாலும் யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அவனையும் கொல்லுவேன், இல்லையாயின் துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு யமனையாவது அடைவேன். அதிகப் பேச்சு எதற்கு? யமனும் வருணனும் குபேரனும் இந்திரனும், பரிவாரங்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து ஸைன்யத்தில் பாண்டவனை இந்த மஹாயுத்தத்தில் காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடுங்கூடவே அந்த அர்ஜுனனை ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு யுத்தத்தில் அதிகவலியுள்ளவனும் தற்புகழ்ச்சி செய்கின்றவனுமான கர்ணனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு வீரியமுள்ளவனான அந்த மத்திரராஜன் அவமதித்துப் பரிகாஸம் செய்தான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான்: 'கர்ண! தற்புகழ்ச்சி செய்கிறதை நிறுத்து, நிறுத்து; நீ அதிகவலிமையுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிக வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டாய். இந்த யுத்தத்தில் புருஷச்ரேஷ்டனான

* தேரின் உட்புறம்.

[illegible]

* 'சல்ய! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்' என்று சொல்லுகிறாய்.
எனக்கும் அந்த அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அவன

என்னை இந்தயுத்தத்தில் ஜயிப்பாயாகில் [illegible] உன்னுடைய இந்தப் [illegible] [illegible] 'இவ்வாறு ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு அவன் விரும்பும் பரிசளிப்பதாக உறுதிகூறியது)

அ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

---

* 'காமவ்யதோஹ்ரம்' என்பது மூலம், 'கறக்க வெண்கலப்பாத்திரத்துடன்' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

அதில் திருப்தியடையாவிடில் அவனுக்கு மறுபடியும் * ஸ்வர்ணமய
மான கஜராஜனை நான் கொடுப்பேன். அவ்வாறே பின்னும் அவனுக்கு
நல்ல யௌவனப் பருவத்திலுள்ளவர்களும் கழுத்திற் பொன்னணி
களை யணிந்தவர்களும் பாட்டுக்களையும் வாத்யங்களையும் நன்கு கற்
றறிந்தவர்களும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களுமான அநேகம் ஸ்திரீகளை
யும் நான் கொடுப்பேன். அர்ஜுனனைக் காட்டுகிறமனிதன் அதில்
திருப்தியடையாவிடின் அவனுக்கு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங்
களையும் நூறு ரதங்களையும் சிறந்த ஸ்வர்ணத்தையும் புஷ்டியுள்ளவை
யும் குணங்கள் நிரம்பியவையும் சாந்தமானவையும் பாரத்தைத்
தாங்குவதில் திறமையுள்ளவையும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவையு
மான உத்தம ஜாதிக்குதிரைகள் பதினாயிரத்தையும் நான் கொடுப்
பேன். எனக்குத் தனஞ்சயனைக் காண்பிப்பவனுக்குத் தங்கமயமான
கொம்புக் குமிழ்களுள்ளவையும் கன்றுக்குட்டிகளையுடையவையும்
புதிதாக ஈன்றவைகளுமான நானூறு பசுக்களைக் கொடுப்பேன். அர்
ஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் அதிலும் திருப்தியடையாவிடின்
மேலான ஐந்நூறு வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொடுப்பேன், பொன்
னலங்காரங்களாலே மூடப்பட்டவைகளும் நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்
பட்ட ரத்தினங்களிழைத்த பூஷணங்களையுடையவைகளும் நன்றா
கப் பழக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த பதினெட்டுக்குதிரைகளையும்
நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்
பவனுக்கு நிர்மலமானதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் நன்றாக அலங்கரிக்
கப்பட்டதும் உத்தமமான காம்போஜதேசத்தில் பிறந்த குதிரைக
ளோடு சேர்ந்திருக்கின்றதுமான ரதத்தையும் நான் கொடுப்பேன்.
அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின்
அவனுக்குப் பற்பல பொன்னணிகளாலே மறைக்கப்பட்டவைகளும்
பொன்மாலையை அணிந்தவைகளும் மேற்கு ஸமுத்திரக்கரையில்
தோன்றினவைகளும் யானைப்பழக்குபவர்களாலே பழக்கப்பட்டவை
களுமான சிறந்த வேறு அறுநூறு யானைகளை நான் கொடுப்பேன்.
அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்றமனிதன் இதையும் அல்பமென்று
அவமதிப்பானேயாகில், சிறந்த வேறு பதினாறு வைசிய கிராமங்களை
யும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். மிக்க செழிப்புள்ளவைகளும்
செல்வங்களையுடையவைகளும் அருகில் காடுகளும் ஜலமுமுள்ளவை

* 'யானைபோன்ற வடிவமுள்ள ஆறு காளைகள் கட்டிய பொன்னாலாகிய வேறொரு தேரையும்' என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே காளைகளைப்போலக் கட்டிய எனினுமாம்' என்பது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடைய வைகளுமான அரசர்களே அனுபவிக்கத்தக்க பதினான்கு கிராமங்களை யும் (கொடுப்பேன்) எவன் தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்பனோ அவனுக்குக் கழுத்தில் பொற்கலன்களையணிந்தவர்களும மகததேசத் தில்தோன்றியவர்களும புதிய யௌவனமுள்ளவர்களுமான நூறு தாஸிகளையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அல்பமென்று அலக்ஷியம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிரும்புவனோ அந்த வேறு வரத் தையும் நான் கொடுப்பேன். பிள்ளைகளையும் பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப்பொருள் இருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்தஎந்தவஸ்துவை மனத்தினால் விரும்புகிறானோ அந்த அந்த வஸ்துவையும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். எவன் கேச வனையும் அர்ஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிப்பனோ அந்தமனித னுக்கு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நான் கொன்று அவ்விருவருடைய பொருள்களனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்.

கர்ணன் இவ்வாறான வார்த்தைகளை யுத்தகளத்தில் பலவாறு சொல்லிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ள தும் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான். மஹாராஜரே! தகுந் தவைகளான ஸூதபுத்திரனுடைய அவ்விதமான வசனங்களைக் கேட் டுத் துரியோதனன் ஸஹோதரர்களோடுகூட ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். அரசரே! புருஷச்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம் முடைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துந்துபிகளுடைய கோஷ மும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாத்திய முழக்கங்களுடன் கூடின ஸிம்மநாதமும யானைகளுடைய சப்தமும் தோன்றின அவ் வாறே மிகுந்த மனக்களிப்புடன் கூடின யுத்தவீரர்களுடைய சப்த மும் தோன்றிற்று. அவ்வாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்கூடின ஸைன்யத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் தற்புகழ்ச்சிசெய் துகொள்பவனும் பகைவர்களைப் பீடிக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்சிரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்.

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய செருக்குமொழிகளைப் பொறாத சல்யன் கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சல்யன், 'ஸூதபுத்ர! நீ வினையாதே. பொன்னையும் சிறந்த யானைகளையும் வீணாகக் கொடுக்கிறாய். இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்க்கப்போகிறாய். ஸூதபுத்ர! (அர்ஜுனனைத் தெரிவிக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸ்வர்ணத்தையாவது உத்தமமான யானையையாவது தானமாகக் கொடாதே. தனஞ்சயனை நீ பார்ப்பாய். பலத்தினால் மதங்கொண்டவனை நீ குபேரனைப்போலப் பொருளைச் செலவிடுகிறாய். ராதேய! யத்னமின்றியே இப்பொழுது நீ தனஞ்சயனைப் பார்ப்பாய். நீ மூடனைப்போல அதிகமான பொருளைச் செலவிடப் போகிறாய். தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினால் வரும் தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஸூத! மிகுந்த தனத்தை நீ மிகுதியாகக் கொடுப்பதாக வெளியிடுகிறாயே. அந்தத் தனத்தைக்கொண்டு உன்னால் பலவித யாகங்களாலே தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு முடியும். நீ அந்தத் தனங்களாலே யாகம்செய்வாயாக. நீ, அறியாமையினால், கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் கொல்லுதற்கு விரும்புவது வீணே. யுத்தத்தில், ஒரு நரியினாலே இரண்டு ஸிம்மங்கள் கொல்லப்பட்டனவென்று நாம் கேட்டதேயில்லை. வேண்டக்கூடாததை நீ வேண்டுகிறாய். அக்னியில் விரைவாக விழுகின்ற உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய ஸ்னேகிதர்கள் உனக்கு இல்லை. நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை. ஸந்தேகமில்லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய். பிழைத்திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவன்தான் அர்த்தமில்லாததையும் காதால் கேட்கத்தகாததையுமான பலவார்த்தைகளைச் சொல்லுவான்? கழுத்தில் கல்லைக்கட்டிக்கொண்டு இருகைகளாலும் கடலைத் தாண்டுவதுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழே விழுவதுபோலவும் உன்விருப்பம் இருக்கின்றது. நீ நன்மையடைவதற்கு விருப்பமுள்ளவனானால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச்சேனைகளுடனும்கூடின எல்லாப்போர்வீரர்களோடும் சேர்ந்தவனாகவும், நன்றாகக்காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போர்புரிவாயாக. திருதராஷ்டிரபுத்திரனான துர்யோதனனுடைய நன்மையின்பொருட்டு உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன்; தீங்குசெய்வதற்காக அன்று. உனக்குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் என்னால் சொல்லப்பட்ட இந்தவிஷயத்தில் சிரத்தைபாராட்டுவாயாக' என்று

கூறினான் கர்ணன், 'சல்ய! என் தோள்வலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்பார்க்கிறேன். நீயோ மித்திரனென்று பெயர்கொண்ட சத்துரு. நீ என்னைப் பயமுறுத்துவதற்கு விரும்புகிறாய். என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று ஒருவனும் இப்பொழுது திருப்பமுடியாது. வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலும் எவ்விதத்திலும் முடியாது. அவ்வாறிருக்க, மனிதனால் எவ்விதம் முடியும்?' என்றான். இவ்வாறான கர்ணனுடைய வாக்கியத்தின் முடிவில் மத்திரராஜனான சல்லியன் மீண்டும் கர்ணனை அதிகமாகக் கோபமூட்ட வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு மறுமொழி கூறலானான்:

'கர்ண! பல்குனனுடைய பாகுவேகத்தினாலே காண்டீபத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும், வேகமுடையவைகளும், நெருப்புக்கொப்பானவைகளும், ஒன்றினொன்றாகத் தொடர்ச்சியுள்ளவைகளும், கழுகு இறகுகளையுடையவைகளும், கூர்மையுள்ள நுனியுடன்கூடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடையும்பொழுது உன்னை இந்தப் புத்தியானது விட்டுவிடும். ஸவ்யஸாசியான பார்த்தன் சிறந்த வில்லை எடுத்துப் படையைத் தபிக்கச்செய்து கூர்மைத் தை துளிர்க்கின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப்பானோ அப்பொழுது நீ பாண்டவனைப் பற்றின கேள்வியை விட்டுவிடுவாய். ஸூதபுத்திர! தாயின்மடியிலிருக்கிற ஒரு சிறுகுழந்தை சந்திரனைப் பிடிப்பதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ அவ்வாறே தேருடன் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனை மோகத்தினால் ஜயிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறாய். * நீ இப்போது அர்ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவது நன்கு தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையான முனையுள்ளதுமான கத்தியைப் பூமியில் நாட்டி (அதன்முனையில் சரீரத்தை) அடிப்பதுபோலவும் கூர்மையான பாணங்களால் (தன்மேல்) குத்திக்கொள்வதுபோலவும் இருக்கிறது. கர்ண! நீ மிக்க கூர்மையுள்ள ஆயுதத்தினுடைய நுனிக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ள அர்ஜுனனோடு இப்பொழுது போர்புரிய விரும்புகிறபடியால் மிக்க கூர்மையுள்ள நுனியுடன் கூடின திரிசூலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் உரைத்துக்கொள்ளுகிறாய். இளமைப்பருவத்திலுள்ளதும் விவேகமற்றதுமான ஒரு அல்பமான ஜந்து வேகத்தோடு கூடியதாகக் கோபமுண்டதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரியதுமான ஸிம்மத்தை நெருங்கி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அழைக்கு

---

* இரட்டித்துவருதலால் ஒருசுலோகம் விடப்பட்டது

H கஅ

மோ அவ்வாறே நீ இப்பொழுது பார்த்தனை அழைக்கிறாய். ஸூத புத்திர! வனத்தில் மாம்ஸத்தினாலே திருப்தியடைந்த ஒரு நரி மஹா வீரியமுள்ள ஸிம்மத்தை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பார்த்தனை எதிர்த்து நாசத்தை அடையப்போகிறாய் கர்ண! ஏர்க்கால்போன்ற தந்தங்களையுடையதும் மதம்பெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முகத்துடனும் கூடியதுமான பெரியயானையை ஒரு முயல் அழைப்பதுபோல் பார்த்தனான தனஞ்சயனை நீ யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய். (நீ) பார்த்தனை யுத்தம் செய்வதின்பொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினால், மிக்க விஷமுள்ளதும் கோபத்தினால் நிறைந்ததும் புற்றிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாகத்தை அவிவேகத்தினால் தடியினாலடிக்கிறாய் கர்ண! மூடனான நீ பிடரிமயிருள்ளதும் கோபங்கொண்டதுமான ஒரு ஸிம்மத்தை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நரஸிம்மனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் கர்ஜிக்கிறாய் கர்ண! அழகிய சிறகையுடையதும் பக்ஷிகளுள் சிறந்ததும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோல் பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய். நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவத்துடன் கூடியதும், திமி திமிங்கிலங்களாலடர்ந்ததும், சந்திரோதயகாலத்தில் விருத்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஓடமின்றித் தாண்ட விரும்புகிறாய் கர்ண! துந்துபிவாத்தியம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும், கூர்மையான கொம்புகளையுடையதும், சண்ட முட்டும் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனான தனஞ்சயனை யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய். காலத்தில் பாணங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும் நரனென்கிற அர்ஜுனனாகிற பெரிய மேகத்தை, தவளையானது உரக்கக் கர்ஜிக்கின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக் கர்ஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக் கர்ஜிக்கிறாய் கர்ண! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனாகிற நரவ்யாக்கிரனைப் (பார்த்து) நீ குரைக்கிறாய் கர்ண! காட்டில் வஸிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் ஸிம்மத்தைப் பார்க்கவில்லையோ (அதுவரையில்) தன்னை ஸிம்மமாக நினைத்துக்கொள்ளும். ராதேய! அவ்விதமாக, பகைவர்களைக்கொல்பவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் பாராமலிருந்துகொண்டு நீயும் உன்னை ஸிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய். ஒரு ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற

வர்களும் ஸூர்யசந்திரர்களைப்போன்றவர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதுவரையில் நீ பார்க்காமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில்) நீ உன்னைப் புலி என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய் கர்ண! மஹாயுத்தத்தில் நீ காண்டீவத்தினுடைய ஒலியைக் கேளாமலிருக்கிற அவ்வளவு வரையில்தான் உன்னால் நினைத்தபடி சொல்லிக்கொள்ளமுடியும். ரதம், சங்கம், வில் இவைகளுடைய சப்தங்களால் பத்துத்திக்குகளையும் எதிரொலிப்பித்தபடி செய்கின்றவனும் கர்ஜிக்கின்றபுலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனைக்கண்டு நீ நரியாகப்போகிறாய். மூடனே! எப்பொழுதுமே நீ நரி; எப்பொழுதுமே தனஞ்சயன் ஸிம்மம். அந்த வீரனைப் பகைப்பதினாலே நீ நரிபோலக் காணப்படுகிறாய். பலத்தில் பூனையும் எலியும் எவ்விதமோ, புலியும் நாயும் எவ்விதமோ, ஸிம்மமும் நரியும் எவ்விதமோ, யானையும் முயலும் எவ்விதமோ, ஸத்தியமும் பொய்யும் எவ்விதமோ, அம்ருதமும் விஷமும் எவ்விதமோ அவ்விதமே பார்த்தனும் நீயும் உங்களிடத்திலுள்ள செய்கைகளாலே பிரஸித்திபெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள்' என்று கூறினன்.

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளியிட்டுச் சல்யனை நிந்தித்தது)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சல்யனாலே நிந்திக்கப்பட்ட ராதேயன் மிக்ககோபங்கொண்டு சல்யன் கடுஞ்சொல் சொல்லுதலால், ‘* சல்யன்’ என்றே நிச்சயித்து, அவனைப்பார்த்து வசனிக்கலானான்: ‘சல்ய! குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணமுள்ளவனே அறிவான்; குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான். நீயோ எப்பொழுதும் குணங்களைவிட்டவன்; குணாகுணங்களை நீ எப்படி அறிவாய்? சல்ய! அர்ஜுனனுடைய மஹாஸ்திரங்களையும் கோபத்தையும் வல்லமையையும் வில்லையும் பாணங்களையும் நானறிவேன்; அவைகளை அவ்வாறு நீ அறியமாட்டாய். சல்ய! அரசர்களுள் உத்தமனான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்டாய். சல்ய! இவ்வாறாக, நான் என்னுடைய வீரியத்தையும் பாண்டவரிடத்திலுள்ள வீர்யத்தையும் அறிந்தே சண்டைசெய்வதற்காக அவ்விருவரையும் அழைக்கிறேனே தவிர விட்டிற்பூச்சி நெருப்பை(எதிர்ப்பது)போலன்று. சல்ய! நல்ல கட்டுக்களுள்ளதும் இரத்தத்தைப்

---

* அம்பு, ஆயுதநுனி, முள்.

பாணஞ்செய்வதும் ஒட்டிற்றதும் அம்புத்தூணியில் படுத்திருக்கின்ற
தும் சிறகுகளுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் நன்றாக அலங்க
ரிக்கப்பட்டதுமான இந்தப் பாணமிருக்கிறது. அனேக வருஷமாகச்
சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமயமானதும் விஷ
முள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவை
களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவதும் கோரவுருவமுள்ளதும்
மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களையும் எலும்புகளையும் பிளக்கின்றது
மான இந்த அம்பானது உக்கிரங்கொண்டிருக்கின்றது. நான் கோ
பங்கொள்ளுவேனானால் இந்தப் பாணத்தினால் மேருமலையாகிய கிரியையும்
பிளப்பேனே. [illegible] பல குணங்களையும் [illegible] யின் புத்
திரனை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விருஷ்ணிவீரர்களு
டைய [illegible] கிருஷ்ணனிடத்தில் [illegible] திருக்கின்றது.
எல்லாப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பார்த்தனைப் பொறுத்
திருக்கின்றது. இவ்விருவர்களையும் அறிந்து எவன் திரும்பவந்
துத் தடுத்தவனாவான்? புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும்
ஒன்றுசேர்ந்து தேரின்மீதேறி என்னொருவனை லக்ஷியம்வைத்
துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றார்கள். சல்ய! என்னுடைய
நற்பிறப்பைப் பார். அத்தை அம்மான்களிடத்திலிருந்து தோன்
றினவர்களும் நூலில்கோக்கப்பட்ட இரண்டு மணிகள்போலவும்
ஸஹோதரர்கள்போலவும் ஒற்றுமையுள்ளவர்களுமான அவ்விரு
வரையும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களாகப் பார்ப்பாய். சல்ய!
அர்ஜுனனிடத்தில் காண்டீவம் இருக்கின்றது. கிருஷ்ணனிடத்
தில் சக்கரமிருக்கின்றது. அவர்கள் ஹனுமானையும் கருடனையும்
கொடியாகக்கொண்டவர்கள். இங்ஙனமிருப்பது பயப்படுகிறவர்களுக்
குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும். எனக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டு
பண்ணுகின்றது. நீயோ கெட்டஸ்வபாவமுள்ளவன், அறிவீனன்;
மஹாயுத்தங்களில் பாண்டித்தியமற்றவன், பயத்தினால் பிளக்
கப்பட்டுப் பயத்தினாலே பொருத்தமில்லாத பல வார்த்தைகளைச்
சொல்லுகிறாய். இழிவான தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ
ஒருகாரணத்தினால் அவ்விருவரையும் புகழுகிறாய். அவ்விருவரை
யும் யுத்தத்தில் கொன்று பந்துக்களுடன் உன்னையும் இப்பொ

ழுந்து கொல்லப்போகிறேன். பாபதேசத்தில் பிறந்தவனே! கெட்ட புத்தியுடையவனே! அற்பனே! க்ஷத்திரியர்களுள் அதமனே! நீ சிநேகிதரூபியான சத்துருவாய் என்னைக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடமிருந்து பயமுறுத்துகிறாய்? அவர்களே என்னை இப்பொழுது கொல்வார்களோ, அவர்களைத்தான் நான் கொல்லுவேனோ, என்னுடைய பலத்தை நன்கு அறிந்தவனாய் நான் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிடத்திலிருந்து பயப்படமாட்டேன். நிந்திக்கப்பட்ட தேசத்தில் பிறந்தவனே! நான் ஒருவனாக ஆயிரம் வாஸுதேவனையும் நூறு அர்ஜுனர்களையும் கொல்வேன். பேசாமலிரு சல்ய! ஸ்திரீகளும் பாலகர்களும் விருத்தர்களுமான விநோதமாய்க் கூடிய ஜனங்கள் வேதாத்தியயனம் செய்வதுபோலப் பெரும்பான்மையாகப் பாடுகின்றவைகளும் முன்பு அரசனுடைய ஸந்நிதியில் பிராமணர்களால் சொன்னபடி உரைக்கப்பட்டவைகளும் துராத்மாக்களான மத்திரர்களைப் பற்றியவைகளுமான கதைகளை என்னிடத்திலின்று கேள் மூடா! நீ ஒருமனத்துடன் கேட்டு அதற்கு மறுமொழி சொல். இழிந்ததான மத்திரதேசத்தில் பிறந்தவன் மித்திரத்துரோகி. எப்பொழுதும் நம்மை அவன் பகைக்கிறானே. அவன் மத்திரன். அஸப்யமான வார்த்தையைத்தான் சொல்லுகிறவனும் நராதமனுமான மத்திரனிடத்தில் ஸ்நேகமென்பதில்லை. மத்திரன் எப்பொழுதும் கெட்ட மனமுடையவன், எப்பொழுதும் பொய் சொல்பவன், கபடவொழுக்கமுள்ளவன், இன்னும் வேறு விதமான நிஷ்டூரமும் மத்திரதேசத்து ஜனங்களிடத்தில் உண்டென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். தகப்பன், மகன், தாய், மாமி, மாமன், அம்மான், ஸஹோதரி, மகள், ஸஹோதரன், பேரன், மற்ற உறவினர்கள், தோழர்கள், தோழிகள், அதிதிகள், அடிமைக்காரர்கள், அடிமைக்காரிகள் யாவரும் கூடுகிறார்கள். அறியப்பட்டவர்களும் அறியப்படாதவர்களுமான பெண்டிர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி புருஷர்களோடு சேருகிறார்கள். ஒழுக்கங்கெட்டவர்களும் எப்பொழுதும் மாம்சங்கலந்த சாராயத்தைக் குடிக்கின்றவர்களும் வீடுகளிலிருந்து கோமாமிசத்துடன் கூடின சாராயத்தையுண்டுவிட்டு அழுகின்றவர்களும் சிரிக்கின்றவர்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தமின்றிப் பாடுகின்றவர்களும் நினைத்தபடி பொருளில்லாத வசனங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு காமத்திலேயே மனமாய்ப் பிரவிர்த்திக்கின்றவர்களும் கர்வமுள்ளவர்களும் பிரவித்தமும் அமங்களகரமுமான செய்கைகளுள்ளவர்களுமான மத்திரர்களிடத்தில்

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மத்திரதேசத்தில் பிறந்தவனோடு
பகையையாவது நேசத்தையாவது செய்யக்கூடாது. அறிஞனான மத்
திரகனிடத்தில் நேசத்தன்மை இல்லை. மத்திரகன் எப்பொழுதும்
பாவமுள்ளவன். மத்திரர்களிடமும் காந்தாரர்களிடமும் தூய்மை
நாசமடைந்துவிட்டது. 'ஆசனே யாகம் செய்விப்பவனாகக்கொண்ட
யஜமானனால் செய்யப்படும் யாகத்தில் ஹவிஸ் எவ்வாறு நாசத்தை
அடையுமோ, சூத்திரனுக்கு ஸம்ஸ்காரத்தைச்செய்கின்ற பிராமணன்
எவ்வாறு அவமானத்தையடைவனோ, பிரமத்வேஷிகள் இவ்வுலகத்
தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதிப்பையடைகின்றார்களோ, எவ்
வாறு மனிதன் மத்திரதேசத்து மனிதர்களோடுசேர்ந்து பதிதனாகி
றானோ அவ்வாறாக உன்விஷம் நாசமடையவேண்டும் தேளே! என
க்கு விஷமந்தணம் அது எப்பொழுதும் உன் குட்டிகளுக்குங்கூட
வேண்டாம். அதர்வண மந்திரத்தினாலே என்னால் ஸாந்தியும்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' என்று இவ்வாறு தேளால் கொட்டப்பட்
டவனுக்கும் விஷவேகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனுக்கும் கற்றறிந்தவர்
கள் பரிகாரம் செய்கின்றார்கள். அதுவும் ஸத்தியமாகக் காணப்படுகிற
து. இவ்வாறுள்ள நடையை அறிந்தவனான நீ பேசாமலிரு. அல்லது, இவ்
விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு. ஸ்திரீகள் ஸாராயத்தினால் மதி
மயக்கங்கொண்டு துணிகளை அவிழ்த்தெறிந்துவிட்டுக் கூத்தாடுகின்றார்
கள். அந்த ஸ்திரீகள் இஷ்டப்பட்ட புருஷர்களுடன் சேர்க்கைபெற்ற
வர்களாகக் காமஸுகத்தை அனுபவிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவர்களா
யிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய புத்திரனான மத்திரகன் எவ்வாறு
தர்மத்தைச் சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? எந்த ஸ்திரீகள்
ஒட்டகங்களைப்போலவும் கழுதைகளைப்போலவும் நின்றுகொண்டே மூத்
திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தர்மத்தினின்று தவறினவர்களும்
அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜ்ஜையற்றவர்களுமான அந்த ஸ்திரீக
ளுடைய புத்திரனான நீ இப்பொழுது தர்மத்தைச் சொல்லுவதற்கு
விரும்புகிறாய். கஞ்சியை வேண்டப்பட்டவளான மத்திரதேசத்து
ஸ்திரீயானவள் பின்தட்டுகளைச் சொறிந்துகொள்ளுகிறாள். கஞ்சி
கொடுப்பதற்குப் பிரியமற்ற மத்திரதேசத்து ஸ்திரீ, 'எனக்குப் பிரிய
மான கஞ்சியை என்னிடத்தினின்று ஒருவனும் கேட்கவேண்டாம்.
பிள்ளையைக் கொடுப்பேன், புருஷனைக் கொடுப்பேன், கஞ்சியையொ
ழிய நான் கொடேன்' என்று குரூரமான இவ்வித வசனத்தைச்
சொல்லுகிறாள். மத்திரதேசத்துப் பெண்கள் பெரும்பான்மையாக
ருதுவாகாதவர்களும் பருத்த உருவமுள்ளவர்களும் வெட்கமற்றவர்

களும் கம்பளியினால் மூடப்பட்டவர்களும் பெருந்தீனியுள்ளவர்களும்
சௌசாசாரத்தை விட்டவர்களுமாயிருக்கிறார்களென்று சொல்லப்படுகின்
றோம். ஜலமலங்களை விட்டுவிட்டு விருக்ஷத்தைப் பூமியில் தேய்
த்துவிட்டுச் சௌசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஜலங்களாலும்
மண்களாலும் சுத்தியாகாத அந்த ஸ்திரீகள் நித்தியமும் உச்சிஷ்டர்களா
கவே ஆகின்றார்கள். மயிர்நுனிதொடங்கி நகநுனிவரையில் நிந்திக்
கத்தக்கவர்களும் குத்ஸிதமான செய்கையுள்ளவர்களுமான மத்திர
ஸ்திரீகளைப்பற்றி இதுமுதலான அநேக விஷயங்கள் என்னா
லும் மற்றவர்களாலும் சொல்லத்தக்கனவாகும். பாபதேசத்தில்
தோன்றினவர்களும் மிலேச்சர்களும் தர்மங்களை அறிவதில் திற
மையற்றவர்களுமான மத்திரகர்களும் ஸிந்துதேசத்து ஜனங்களும்
ஸௌவீரர்களும் எவ்விதமாய் இவ்வுலகில் தர்மத்தை அறிவார்கள்?
போரில் கொல்லப்பட்டுச் சாய்வதென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸாதுக்க
ளால் நன்றாகப் புகழப்பட்ட முக்கியமான தர்மமென்று நாம்
கேட்டிருக்கிறோம். மரணத்தினால் வீரஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகின்ற
எனக்கு யுத்தத்தில் நான் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்
பதுதான் முக்கியமான விருப்பம். புத்திசாலியும் திருதராஷ்டிர
குமாரனுமான துரியோதனனுக்கு அப்படிப்பட்ட நான் பிரியஸகா
வாயிருக்கிறேன். என்னுடைய உயிரும் என்னுடைய பொருளனைத்
தும் அவனுக்காகவே. பாபதேசத்தில் தோன்றியவனே! நம்விஷயத்
தில் நீ எல்லாவகையாலும் சத்துருவைப்போலப் பிரவிர்த்திப்பத
னால் நீ பாண்டவர்களால் வசப்படுத்தப்பட்டவனென்பது வெளிப்
படை. நாஸ்திகர்களால் தர்மஜ்ஞனை வெல்லமுடியாததுபோல் உன்னைப்
போன்ற நூறுபேராலுங்கூட என்னைப் போரில் வெல்ல எவ்விதத்தி
னாலும் முடியாது. வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்ட மான்போல
நீ இஷ்டப்படி புலம்பு, வறட்சியடை, க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலை
பெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன். ஆசாரியரான
பரசுராமரால் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் சரீரத்தைவிடுகின்ற
வர்களுமான புருஷசிரேஷ்டர்களுக்கு எந்தக் கதி உண்டென்று அன்
புடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தக்கதியை நான் நினைக்கிறேன்.
என்னை உத்தமமான புரூரவாவின் ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்றவனென்
றும் சோதரர்களைக் காப்பாற்றும் பகைவர்களைக் கொல்லக்கருதும்
முயல்கின்றவனென்றும் நல்ல ஒழுக்கத்தில் நிலைபெற்றவனென்றும்
நீ அறிவாயாக. மத்திராதிப! என்னை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று
தடுக்கும் பிராணியை நான் மூவுலகிலும் காணவில்லை. இவ்விதம்

என்னுடைய எண்ணம் இவ்வாறாகத் தெரிந்தும் அன்றி நீ போரில் விருப்பத்தினால் என் பல வார்த்தைகளைப் பேசுகிறாய்? மூடபுத்தியாக ளை இழிவானவனே! என்னைக் கொன்று புலாலுண்பவருக்குக் கொடேன் சல்ய! திருதராஷ்டிரன் துரியோதனன் இருவருக்கும் நன்மையென்கிற எண்ணமும், பாரதியைப் பொறுமென்னுடைய அபவாதம், பொறுமை இவ்விரண்டும் நீ ஜீவித்திருக்கிறாய். மத்திரநாத! மறுபடியும் இவ்வாறான வாக்கியத்தை நீ உபயோகியாயாகில் உன் தலையை வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான கதாயுதத்தினாலே கீழே விழும்படி செய்வேன். இழிவான தேசத்தில் பிறந்தவனே! 'கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனுமாவது கர்ணனைக் கொன்றார்களா, அல்லது கர்ணனாவது அவர்களைக் கொன்றான்' என்கிற இந்த விஷயத்தை இப்பொழுது கேட்பவர்கள் தேரில் பார்க்கவும் போகின்றனர்' என்றான். அரசனே! ராதேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் மத்திரராஜனைப் பார்த்துப் பயப்படாமலிருக்கவனாகி, 'போ, போ' என்று சொன்னான்.

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய்! சல்யன், போரில் மகிழ்கின்றவனும் அதிரதபுத்திரனுமான கர்ணனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டு மீண்டும் கர்ணனை நோக்கிக் கூறலானான்: 'தாமத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட நான் விதிப்படி யாகத்தைச் செய்கிறவர்களும் யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் முடிசூடப்பட்டவர்களுமான மன்னர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன். கர்ண! சாராயத்தால் மதங்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய். ஆகலால், புத்தித்தெளிவற்ற உனக்கு இப்பொழுது சிகித்ஸைகளைச் செய்யப்போகிறேன். கர்ண! என்னால் உரைக்கப்படும் உபமானமாகிய இந்தக் காக்கைக்கதையை நீ தெரிந்துகொள். நீசனே! குலத்தில் இழிந்தவனே! கேட்டபிறகு உன் இஷ்டப்படி செய். கர்ண! நிர்லஜ்ஜனானவனே! கிரயாதியான என்னை நீ கொல்லவிரும்புகிறாய். குற்றம் பாவமானது என்னிடத்தில் சிறிதுமில்லையென்று நான் எண்ணுகிறேன். புத்தியிருக்கின்றவனும் விசேஷமாக அரசனுக்கு நன்மையை விரும்புகின்றவனுமான நான்

ஷத்திரியர்களை அறிந்த அவனிபாலனுக்கு நான் சொல்லுகின்றேன்.
இந்த உத்தமமான தேரையுடையவனே, (எதிரியின் பலாபலங்களைக்)
ஸமயங்களையும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அறிந்திருக்கின்ற ராஜ்யத்தினுடைய பலாபல
மும் பார்வொழுங்கும் தேர்களின் குதிரைகளுடைய சீர்மையும் தைரிய
மும் ஆயுதங்களுடைய அறிவும் பிரதிபக்ஷிகளுடைய சபதமும்
பாணங்களுடைய ஸாரஸாரமும் பரிணாமமும் அஸ்திரப்பிரயோக
மும் யுத்தமும் அவ்வாறே நிமித்தங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அறியத்
தக்கவன் நானே! ஆதலால், உனக்கு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு விஷயத்தை
நான் சொல்லப்போகிறேன்; கடற்கரையில் அதிகமான தனதான்
யங்களையுடையவனும் யாகஞ்செய்பவனுமாகிய (ஒருத்த) கொண்டையா
ரியும் பொறுமையுள்ளவனுமான ஒரு வைசியன் க்ஷத்திரிய
ராமங்களில் கீர்த்திபெற்ற சத்தத்துடனிருந்தான் அநேக புத்திர
ர்களையுடையவனும் குற்றங்களிடத்தில் அன்புடையவனும் எல்லாப்
பிராணிகளிடத்திலும் தயையுடையவனுமான அந்த வைசியன் தா
மத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்ட அரசனுடைய நாட்டில் பயமற்று
வசித்து வாழ்ந்தேறிய தவத்தான். கீர்த்தியுடையவர்களும் சிறுவர்களு
மான அவனுடைய அனேக புத்திரர்களுடைய எச்சிலே ஒரு காக்கை
யானது (தினந்தோறும்) புஷ்டியடைந்தது. வைசியபுத்திரர்களான
சிறுவர்கள் அந்தக் காக்கைக்கு மாமிசத்தையும் சோற்றையும் தயி
ரையும் பாலையும் பாயசத்தையும் தேனையும் நெய்யையும் எப்பொழு
தும் கொடுத்துவந்தார்கள். வைசியனுடைய புத்திரர்களான சிறு
வர்களால் எச்சிலால் வளர்க்கப்பட்ட அந்தக் காக்கையானது இறுமாப்பை
அடைந்து (தன்னை) ஒத்த பறவைகளையும் (தன்னிலும்) மேலான பற
வைகளையும் அவமதித்தது. பிறகு, அதிகமாய்ப் பறந்து செல்லும்தன்
மையுள்ளவைகளும் [illegible]
ன்னப் பறவைகள் மனமகிழ்ச்சியோடு கடற்கரைப் பக்கத்தில் சென்று
கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது வைசியபுத்திரர்கள் ஹம்ஸங்களைப்
பார்த்துப் பிறகு காக்கையை நோக்கி, 'பறவையே! நீயே (மற்றப்) பற
வைகளைக்காட்டிலும் மேன்மை பெற்றிருக்கிறாய். ஆகாயத்தைக் கடந்து
வெகுதூரம் பறந்து செல்லுகின்ற இந்தப் பக்ஷிகளைப் பார். இங்கே
வா. நீயும் சக்தியுள்ளவனன்றோ? ஏன் நீ பறக்கவில்லை?' என்று
சொன்னார்கள். அற்பபுத்தியையுடையவர்களான அவர்களின் வாக்கா
லும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பக்ஷியானது மூர்க்கத்தனத்தினாலும் இறு
மாப்பினாலும் அவர்களுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றே
நினைத்தது. எச்சிலைத் தின்பதனால் கர்வமுள்ளதாய் கெட்டபுத்தி

யுடையதுமான அந்தக் காகமானது, 'இந்தப் பக்ஷிகளுள் எது மேன்
மையுடையது' என்று அப்பக்ஷிகளை அனுஸரித்துச்சென்று அறிய
எண்ணங்கொண்டதாக ஒன்றுசேர்ந்து வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற
அந்த அநேக அன்னப்பறவைகளுள் எதைச் சிறந்ததென்று நினைத்
ததோ அந்தப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று
அழைத்தது. அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள் அந்த
வார்த்தையைக்கேட்டு உரக்கச் சிரித்தன. பக்ஷிகளுள் சிறந்தவைக
ளான அந்த அன்னப்பறவைகள் பலவாறாகப் பேசுகின்ற காகத்தினு
டைய மூடத்தன்மையினால் அந்தக் காகத்தை நோக்கி இவ்வார்த்
தையைக் கூறின 'நாங்கள், மானஸ தடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகக்
கொண்ட ஹம்ஸங்கள், பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறோம். வெகுதூரம்பறக்
கும் தன்மையினால் நாங்கள் எப்பொழுதும் பக்ஷிகளுள் பூஜிக்கப்பட்
டிருக்கிறோம். கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும் பல
சாலியும் தூரதேசத்தில் பறக்குஞ்சக்தியுள்ளதுமான அன்னப்பற
வையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே!
எங்களோடுகூட நீ எப்படிப் பறப்பாய்? அதைச் சொல்' என்று
மொழிந்தன. பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காகமானது ஹம்ஸங்க
ளுடைய வார்த்தையை அடிக்கடி நிந்தித்து ஜாதிக்குரிய அற்பத்
தனத்தினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப் பார்த்து)
மறுமொழி கூறியது 'நூற்றொரு விதமான பக்ஷிகதிகளோடு நான்
ஸஞ்சரிப்பேன், ஸம்சயமில்லை. விசித்திரமாயும் அவ்வாறே பற்பல
விதமாயுமிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் நூறு நூறுயோஜனை தூரம்
பறப்பேன் நான், நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்
பொழுது உட்டீனம், அவடீனம், ப்ரடீனம், டீனம், நிடீனம், ஸம்டீ
னம், திர்யக்டீனம் என்கிற கதிகளையும் விடீனம், பரிடீனம் பராடீ
னம், ஸுடீனம், அபிடீனம், மஹாடீனம், நிர்டீனம், அதிடீனம்,
அவடீனம், ப்ரடீனம், ஸம்டீனம், டீனடீனம், ஸம்டீனோட்டீனடீ
னம், மறுபடியும் டீனவிடீனம், ஸம்பாதம், ஸமுதீஷம் (என்கிற
கதிகளையும்) இவற்றைத் தவிர மற்றும் வேறுள்ள கதிகளையும் கதா
கதத்தையும் ப்ரதிகதத்தையும் அநேகங்களான நிகுடீனங்களையும்
செய்வேன். அப்பொழுது என்பலத்தைப்பார்ப்பீர்கள். அவைகளுள்
ஒருகதியினாலேயான் ஆகாயத்தில் பறப்பேன். அன்னங்களே! எவ்
விதமான கதியோடு நான் பறக்கவேண்டும்? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங்
கள் பக்ஷிகளே! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் எவ்விதப்பற்றுமில்லாத ஆகா
யத்தில் கீழ்ச்சொன்ன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயங்

கொண்டு என்னுடன் பறந்துவாருங்கள்' என்று சொல்லியது. ஸூதபுத்திர! காகம் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், ஒருபக்ஷியானது உரக்கச் சிரித்துக் காகத்தைப்பார்த்துக் கூறிய வார்த்தையை என்னிடத்தினின்று நீ தெரிந்துகொள். அன்னம், 'காகமே! நீ நிச்சயமாய் நூற்றொரு கதிகளோடு பறக்கிறவன்; எல்லாப் பறவைகளும் எந்த ஒரே கதியை அறிகின்றனவோ அந்த ஒரு கதியுடன் நான் பறப்பேன்; மற்றொன்றையும் நான் அறியேன்' என்றது. காகம், 'அன்னமே! எந்தக் கதியுடன் பறந்துசெல்வதற்கு நினைக்கிறாயோ அந்தக்கதியை அனுஸரித்து நீயும் விரைவாகப் பறந்துசெல்' என்றது. பிறகு, 'காகமே! ஹம்ஸமானது ஓரொருகதியிலே நூற்றொருகதியுள்ள உன்னை எவ்வாறு ஜயிக்கும்? நீ ஒருகதியிலேயே இந்த அன்னத்தை ஜயித்துவிடுவாய்' என்று அங்கு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற அன்னங்களெல்லாம் காகத்தைப் பரிஹாஸஞ்செய்தன. ஹம்ஸமும் உயரப்பறக்க ஆரம்பித்தது. பலசாலியும், சுறுசுறுப்பும் மிக்கதிறமையுமமைந்ததுமான காகமும் பறக்க ஆரம்பித்தது. பிறகு, அந்த அன்னமும் காகமும் மேகங்களுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்திரத்துக்கு மேலே மேலே ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சும் எண்ணத்துடன் வேகமாகப் பறந்தன. வேகமுள்ளவைகளான ஹம்ஸம் காகம் இரண்டும் ஸ்பர்த்தையுடன் கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும் நூறுவிதமான கதிகளுடனும் ஆகாயத்தை அடைந்து விரைவாகப் பறந்தன. ஸூதபுத்திர! ஹம்ஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே பறப்பதற்கு ஆரம்பித்தது. அந்தக்காகமோ அந்த ஹம்ஸத்துக்குமுந்தி வேகமாகப் பறக்கத்தொடங்கியது. காகமும் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வரையில் ஹம்ஸத்துக்குக் குறையவில்லை. அது சாபல்யத்தினால் சீக்கிரமாகப் பறக்கும் சக்தியைக் காண்பித்துக்கொண்டு வேகத்தாலே ஹம்ஸத்தைத் தாண்டிச்சென்று மீண்டும் அடிக்கடி திரும்பிவந்து காகம் இடமாகச் சென்றுகொண்டு அந்த அன்னப்பறவையை மூக்கினால் கொத்தியது, அடிக்கடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை அழைத்தது. காகம் கதிகளாலே (பார்க்கும் பறவைகளை) ஆச்சர்யமடையும்படி செய்ய நினைத்துத் தன்னுடைய செய்கையைக் காண்பித்தது. பிறகு, விசித்திரமான (காகத்தினுடைய) அந்தக் கதிகளையும் மற்றவைகளையுங்கண்டு மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்த காகங்கள் மிக்க இரைச்சலோடு கத்தின. அன்னங்களும் தங்களைச் சேர்ந்த அன்னப்பறவைக்கு ஜயத்தை விரும்பினவைகளாகப் பற்பல சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு காகத்தைப் பரிஹஸித்தன, பரிய

மான வார்த்தைகளையும் [illegible] கூறின. அந்த அன்னங்கள் மேலே பறந்துபறந்து, 'ஒரு முகூர்த்தகாலம், ஒரு முகூர்த்தகாலம்' என்றும் கூறின, மாதங்கேந்த்ர [illegible] இறங்கின, [illegible] னின்று மேலாகவும் பறந்தன [illegible] அந்த அன்னத்தை அவமதித்து [illegible] வார்த்தையைக் கூறியது [illegible] கிற [illegible] [illegible] பக்ஷி கருடன் [illegible] [illegible]

[illegible]

சொல்லிக்கொண்டு பாய்ந்தது; சொல்லாமலே பறந்தாய். அந்தோ, (என்னைக் குறித்து) நினைக்கத் தெரியாதவா! பெரிதாய இடியைப்போலும் நீ இருண்டு [illegible] ஜலத்[illegible] [illegible] பறப்பாயா? [illegible] [illegible] [illegible] சொல் இப்பொழுது இருக்கும் [illegible] [illegible] மென்? [illegible] காகமே! நீ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பறக்கின்றாய்' என்றது. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முற்றதுமான அந்தக் காகமானது [illegible] [illegible] [illegible] யும் அப்பொழுது ஜலத்தைத் தொட்டு [illegible] [illegible] (வெறுத்) [illegible] விழுந்துவிட்டது. [illegible] ஜலத்தில் வீழ்ந்து பிரஜ் ஞையற்று [illegible] [illegible] [illegible] அந்தக் காகத்தைக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 'காகமே! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விழுந்துவிட்டாய்' என்றது. பிறகு, காகமானது மனவருத்தமுற்று அப்பொழுது மேலெழுந்து செல்லுகின்ற அந்த அன்னப்பறவையைப் பார்த்து [illegible] [illegible] சொல்லத் தொடங்கிற்று: 'அன்னமே! [illegible] பலமாகின்றதும், பிரஜைகளையழிப்பதும், 'கா, கா, கா' என்று கத்துகின்றதும் மஹாஸமுத்திரத்தில் முழுகுகின்றதுமான அந்தக் காகத்தைக் கண்டு கருணை மிகுந்த அந்த அன்னமானது [illegible] அக்கணத்தில் கருணையைப் பாராட்டியது. பிறகு, தைன்யமுற்றதும் ஜலத்தில் நனைந்ததும் பிரஜ்ஞையற்றதும் நடுக்கமுற்றதுமான அந்தக் காகத்தை அப்பொழுது இருகால்களாலும் தூக்கி [illegible] முதுகில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டது காண்! அந்த அன்னப்பறவை [illegible]

மறந்திருக்கின்ற காரியத்தை முதலில் ஞாபகத்துக்குக்கொண்டு பார்த்து இட்டத்தினின்று ஸாரதியையுடன் பறந்தனனோ அந்த இரதத்தை அப்பொழுது காவலில்லாமல் மீண்டும் கொண்டுவந்து சேர்த்து விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செய்யலாகாது' என்று சொல்லி பிறகு அண்ணனான தர்மத்திருக்கின்ற அந்தக் கந்தர்வர்களை மறுபடியும் திட்டில் கொண்டுவந்துவிட்டும் ஸமர்த்தனாய் சொல்லும் மனம் போல விரைவாகச் சென்று இஷ்டமான இடத்தை அடைந்தது காண்! இவ்வாறு எதிரிலேதான் நம் பொழுதிருக்கின்ற அந்தக்காலம் ஹம்ஸத்தின்மேல் கொலுவீற்றிட்டதாகி அதிகமான பலத்தினாலும் வீர்யத்தினாலும் உன்னுடைய ஸேனாவைத்தவிட்டு ... மையைப்பற்றித்து ஜயித்துவிட்டு முன்காலத்தில் எதிரிலேதானாய் வந்த நாகங்களைப்போல நீ கர்த்தபாஷ்டிரர்களோடு ஜதிஷ்டரனோடு பிரகாசிக்கும் ... ஸமர்ப்பியில்லை காண்! ஸமர்த்தர்களாகவும் மேம்பட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அவர்களையும் நீ அவமதிக்கிறாய். துரோணர், அச்வத்தாமா, கிருபர், பீஷ்மர் இவர்களாலும் மற்றக் கௌரவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான அர்ஜுனனை ஏன் கொல்லவில்லை? யுத்தத்தில் அங்கத்தினால் நீங்கள் வெல்லப்பட்டு நம்பாலக் கிரீடியினால் தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள் வெல்லப்பட்டபொழுது கர்ணனுடைய வீர்யம் எங்கே சென்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸஹோதரனை, யினால் உன் தம்பி கொல்லப்பட்ட அப்பொழுது கர்ணன் ... அவர்களுக்கு பிறந்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே முதலில் நீ ஓடினாய் காண்! குருஷே வரே தவைத்தவனத்தில் கந்தர்வர்களாலே ... கௌரவர்களையும் அவர்கள் மனைவிகளையும் விட்டுவிட்டு விராதத் முந்தி ஓடினாய் காண்! பாரதத்தின் யுத்தத்தில் சித்ரஸேனன், அந்த ஸான்கந்தர்வர்களைக் கொன்றும் வென்றும் துர்யோதனனையும் அவன் தம்பியர்களையும் விடுவித்தான் காண்! புராதனமான பார்த்தனுடையதும் கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும் பரசுராமரால் கௌரவர்களிருக்கும் ஸபையில் சொல்லப்பட்டது. கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கொல்லத்தகாதவர்களென்று அரசர்களுடைய யுத்ததுயில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தை எப்பொழுதும் நீ கேட்டிருக்கிறாய். எல்லாப்பிராணிகளையுங்காட்டிலும் பிராமணன் சிறந்தவனாயிருப்பதுபோல உன்னைக்காட்டிலும் தனஞ்சயன் எல்லாத்தாலும் விஷயத்தினால் மேம்பட்டவனென்னும் விஷயத்தில் ஸந்தேகமில்லை காண் உரைப்பேன்? பிரதானமான தேரில் வீற்றிருக்க

கின்ற வஸுதேவபுத்திரனை கிருஷ்ணனையும் குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் இப்பொழுதே பார்க்கப்போகிறாய். காக்கையானது எவ்வாறு நல்ல புத்தியைப்பெற்று அன்னத்தை ஆஸ்ரயித்ததோ அவ்வாறே நீயும் விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணனையும் பாண்டுபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் ஆஸ்ரயிப்பாயாக. கர்ண! எப்பொழுது நீ யுத்தகளத்தில் ஒரே ரதத்திலமர்ந்துள்ள பராக்கிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும் தனஞ்சயனையும் பார்ப்பாயோ அப்பொழுது இம்மாதிரி பேசமாட்டாய். எப்பொழுது பார்த்தன் அனேக பாணங்களால் உன் கொழுப்பை அழிப்பனோ அப்பொழுது உனக்கும் அர்ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதம்மியத்தை நீ கண்டறிந்துகொள்வாய். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்த இருவர்களும் தேவ, மனுஷ்யர்களில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறார்களே. அவர்களை மின்மினிப்பூச்சியானது ஸூர்யசந்திரர்களை அவமதிப்பதுபோல மூடத்தனத்தால் நீ அவமதிக்காதே. ஸூர்யசந்திரர்கள் எப்படியோ அப்படியே அர்ஜுனனும் கேசவனும் வெளிப்படையாக நானுலகத்திலும் பிரஸித்திபெற்றவர்கள். நீயோ மனிதர்களுள் மின்மினிப்பூச்சி போன்றவன். ஸூதபுத்திர! மனிதர்களுள் நாய்போலிருக்கின்ற நீ இவ்வண்ணம் அறிந்து புருஷர்களுள் சிங்கங்களான அச்சுதனையும் அர்ஜுனனையும் அவமதிக்காதே. பேசாமலிரு. ஏன் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாய்?" என்று கூறினன்.

முப்பத்தாறாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் சல்யனைநோக்கித் தனக்குப் பரசுராமரிடத்தினின்றும் ஒரு பிராம்மணனிடத்தினின்றும் சாபம்நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறியது)

மஹாரதனாயும் அதிரதபுத்திரனுமான கர்ணன் சல்யனுடைய அப்பிரியமான வார்த்தையைக்கேட்டு ஊக்கத்தை யிழந்து சல்யனை நோக்கி, 'கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களென்பது எனக்குத் தெரியும் சல்ய! அர்ஜுனனுடைய தேரை ஓட்டுகின்ற கிருஷ்ணனுடைய பலத்தையும் பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனனுடைய பலத்தையும் மஹாஸ்திரங்களையும் நான் இப்பொழுது உள்ளபடி அறிகிறேன். அந்த விஷயம் உனக்கு நேரில் தெரியாது. சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களான அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நான் பயமில்லாமல் எதிர்த்து யுத்தம்செய்வேன். பரசுராம

ரிடத்தினின்றும் பிராம்மணோத்தமரிடத்தினின்றும் நேரந்த சாபங்கள் இப்பொழுது என்னை அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்கின்றன. சல்ய! முற்காலத்தில் ஸமுத்திரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்திர பர்வதத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த பரசுராமரைக் கபடமாகப் பிராம்மணவேஷத்தோடு அடுத்து, 'அஸ்திரங்களை யாசிக்கின்ற என்னை இப்பொழுது சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொன்னேன். பிராம்மணனல்லாதவனான நான், பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேராவலால் பொய்யாகப் பிராம்மணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் வாஸஞ்செய்தேன். ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரால் அந்த மஹாஸ்திரமானது மந்திரங்களோடு எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது அந்த அஸ்திரம் என்னால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிராம்மணரான மஹரிஷியானவர் என்னைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற உனக்கு ஆபத்து நேருமானால் அப்பொழுது இந்த அஸ்திரம் பிரயோகிக்கத்தக்கது போ' என்று சொன்னார். சல்ய! பலத்தனவுக்கு நன்மையை விரும்புகின்ற தேவராஜன் விகார ரூபமுள்ள ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்து என்னுடைய தொடையை அடைந்து குடைந்தபடியால் அதிலும் எனக்கு இடையூறைச் செய்தான். அந்தத் தொடையில் தலையை வைத்து ஆசாரியர் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது என் தொடையை அடைந்து குடைந்தது. தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என் சரீரத்தினின்று, ரக்தவெள்ளமானது தாரையாகப் பெருகியது. நான் ஆசாரியரிடத்திலுள்ள பயத்தினால் அசைவற்றிருந்தேன். பிறகு, விழித்துக்கொண்ட அந்தப்பிராம்மணர் (இரத்தம்பெருகுவதைக்) கண்டார். அவர், தைரியத்துடன் கூடின என்னை உற்றுப்பார்த்து, 'நீ பிராம்மணனல்லை. வேறு யார்? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினார். சல்ய! அவரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத்தேன். பிறகு, மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தப்பரசுராமர் என்னைப்பார்த்து மனத்தில் ரோஷமிக்கவராகி, 'ஸூத! உன்னால் அடையப்பட்ட இந்தப் பிரம்மாஸ்திரம் உன் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிற தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக. உனக்கு மரணகாலத்தைத்தவிர மற்றக்காலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும். பிராம்மணனல்லாதவனிடத்தில் வேதமந்திரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார். நேர்ந்திருக்கின்ற கைகலந்த இந்த யுத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு அந்த அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய! உக்கிரமான வில்லையுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவனும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸஹிக்கத்தகாத வீரியமுடையவனும் யுத்தத்தில் ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞையுடையவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயனை மிருத்யுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி நான் செய்வேன் பரசுராமரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அஸ்திரத்தைத்தவிர, யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசம்செய்யக்கூடிய வேறோரஸ்திரமும் இப்போது என்னிடமிருக்கிறது. பிரதாபசாலியும் பலசாலியும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் உக்கிரமான வில்லையுடையவனும் அளவற்ற தேஜஸையுடையவனும் க்ரூரனும் சூரனும் பயங்கரனும் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாங்குபவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன் அனேக பிரஜைகளை முழுகச்செய்வதும் வேகமுள்ளதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாததும் ஜலங்களுக்குப்பதியும் பெருகிவருவதுமான கடலைக் கரை தடுப்பதுபோல நான் எண்ணமுடியாத வீரியமுடையவனான அர்ஜுனனைத் தடுக்கப்போகிறேன் மனத்தினால் எண்ணமுடியாதவைகளும் மாமஸத்தானங்களை அறுப்பவைகளும் வீரர்களைக் கொல்லுகின்றவைகளும் நல்ல சிறகுகளையுடையவைகளுமான பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் மனுஷ்யலோகத்தில் நாண்கயிற்றை இழுப்பவர்களுள் உத்தமனுமான குந்திபுத்திரனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன் இவ்விதமான பலத்தையுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸ்திரங்களையுடையவனும் கடலுக்கொப்பானவனும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நாடமுடியாதவனும் உக்கிரஸ்வரூபியும் பாணஸமூகங்களையுடையவனும் பகையரசர்களையழிப்பவனுமான பார்த்தனைக் கடலைக் கரை தடுப்பதுபோலப் பாணங்களால் தடுக்கப்போகிறேன் ஸமானதனும் அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீரர்களோடு போர்புரிபவனும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் (பகைவர்களை) நாசஞ்செய்பவனுமான எவன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களை ஜயிப்பனோ அவனுடன் எனக்கு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிக்ககோரமான யுத்தத்தைப் பார். பயமில்லாதவனும் அகங்காரமுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனுமான பாண்டவன் மனிதர்களால் அடைதற்கரிய மஹாஸ்திரங்களாலே என்னை அடிக்கப்போகிறான் அவனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் அவமதித்து உத்தமமான பாணங்களால் அவனை யுத்தத்தில் தள்ளப்போகிறேன். ஜ்வலிக்கின்றவனும் எல்

லாத திக்குக்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றவனும் உக்கிரஸ்வரூபியும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரியனை மேகம் மறைப்பதுபோல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனைப் பாணங்களாலே அதிகமாக மூடப்போகிறேன். புகையைக் கொடியாகக்கொண்டதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் தேஜஸ்ஸையுடையதும் வைஸ்வாநரன் என்று சொல்லப்படுகிறதுமான அக்னிபோன்றவனும் சத்ருவீரர்களை எரிப்பவனுமான அர்ஜுனனை நான் மேகம்போன்றவனாகி யுத்தத்தில் பாணவர்ஷங்களால் தணிக்கப்போகிறேன். பார்வையினாலேயே கொல்லுகின்றதும் மிக்ககோரமானதும் அதிகக்கூர்மையுள்ள விஷப்பல்லுள்ளதும் அக்னியினுடைய ப்ரபாவம்போன்ற ப்ரபாவத்தையுடையதும் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல எரிகின்றதுமான குந்தீபுத்திரனென்ற ஸர்ப்பத்தைப் பல்லங்களால் தணிக்கப்போகிறேன். சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த பலமுள்ளதும் அதிகமான வீர்யமுள்ளதும் மிருத்யுவாச முறித்துத் தள்ளுகின்றதும் மிக்ககொடியதுமான காற்றை இமயமலை தாங்குவதுபோலக் கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவர்களைப் பொறாதவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் அசையாமலிருந்துகொண்டு எதிர்த்துத் தாங்கப்போகிறேன். ரதமார்க்கங்களில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் சக்தியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாரத்தைப் பொறுப்பவனும் யுத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல்லப்போகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் அவனுக்குச் சமமாக விற்பிடிக்கின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை. இந்தப்பூமிமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்கக்கூடியவனான அவனோடு இப்பொழுது நான் யுத்தத்திற்காக எதிர்க்கப்போகிறேன். காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் தேவர்களுடன்கூடின எல்லாப்பிராணிகளையும் ஜயித்த ஸவ்யஸாசியோடு என்னைத்தவிர உயிரைக் காப்பாற்றுகின்ற வேறுமனிதன் அஸ்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவானோ? அர்ஜுனன் கர்வமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுள்ளவன், நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களோடு போர்புரிபவன்; தேவஸம்பந்தம்பெற்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவன், பகைவர்களை முற்றும் அழிப்பவன். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனனுடைய தலையைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே (அவனுடைய) சரீரத்தினின்று இப்பொழுது நான் கவரப்போகிறேன். சல்ய! யுத்தத்தில் மிருத்யுவையோ, அல

லது ஜயத்தையோ முன்னிட்டுக்கொண்டு இந்தத் தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர்புரியப் போகிறேன். இந்திரனுக்கொப்பான பாண்டவனை ஒரு ரதத்தோடு எதிர்த்துப் போர்புரியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட மனிதன் (என்னைத்தவிர) வேறொருவனுமில்லை என்னைக்கேட்டால், யுத்தத்தில் அந்தப் பாண்டவனுடைய ஆண்மையைக் குறித்து அரசர்களுடைய ஸபையில் சொல்லுவன் மூடனும் மூடபுத்தியுள்ளவனுமான நீ அட்டஹாஸஞ் செய்துகொண்டு பல்குனனுடைய பௌருஷத்தை எனக்கு ஏன் சொல்லுகிறாய்? மிக அப்பிரியத்தைச் செய்பவனும் குரூரனும் அல்பனும் பொறுமையுடையவர்களை அவமதிப்பவனும் பொறுமையுள்ளவனுமான உன்னைப்போன்ற அநேக மனிதர்களை நான் கொல்லவல்ல பொறுமையுடையவர்களுக்கு இதுகாலம் நான் பொறுக்கிறேன். பாவச்செய்கையையுடையவனே! நீ மூடனைப்போல என்னை அவமதித்துக்கொண்டு பாண்டவனுக்குப் பிரியமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாய். ருஜுவான புத்தியுடையவனான என்னிடத்தில் நீ எவ்வாறு கபடத்தினால் கொடிய மனமுள்ளவனும் மித்திரத் துரோகியுமாகிவிட்டாய்? *ஏழு வார்த்தை சொல்வதினாலே ஸ்நேகம் ஏற்படுகிறதன்றோ? துர்யோதனன் யுத்தத்துக்கு வந்துவிட்டமையால் இந்தக்காலமானது கோரஸ்வரூபமுள்ளதாக நெருங்கி வருகிறது. அவனுடைய காரியஸித்தியை விரும்பி எந்தச் சமயத்தில் நிச்சயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அந்த ஸமயத்தைத் தேடுகிறேன். அப்படியிருந்தாலும் நான் பாண்டவனையும் வாஸுதேவனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப் போகிறேன். (இது) என்னைப்போன்றவனுடைய காரியம். அல்பனாயிருப்பவன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரையும் எதிர்ப்பதற்கு ஒருநாளும் ஆயத்தனாகமாட்டான். சேர்ந்ததாலும் ஸந்தோஷப்படுத்துவதாலும் பிரீதியினாலும் ரக்ஷணத்தினாலும் கௌரவிப்பதினாலும் உடன் மகிழ்தலாலும் மித்திரம் என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. இவையெல்லாம் எனக்குத் துரியோதனன் விஷயத்தில் இருக்கின்றன. என்னிடத்திலுள்ள அவையெல்லாவற்றையும் அர்ஜுனன் அறிகிறான். அழிப்பதனாலும் கட்டிவைப்பதனாலும் இளைக்கச் செய்வதினாலும் ஹிம்ஸையினாலும் பெருமூச்சு விடச்செய்வதினாலும் வாட்டச்செய்வதாலும் சிரமத்தை உண்டுபண்ணுவதினாலும் சோகத்தை உண்டுபண்ணுவதாலும் மிகுதியாக நாசத்தை உண்டுபண்ணுவதாலும் சத்துரு என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. பெரும

* 'ஸாப்தபதம்' என்பது மூலம் 'ஏழு அடி நடப்பதனால்' என்பதாம்.

பான்மையாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலு
முள்ளன. ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் உன்னு
டைய பிரீதிக்காகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருப்திக்காக
வும் ஸம்வரனுக்காகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவர்களோடும் வாஸு
தேவனோடும் போர்புரியப்போகிறேன் என்னுடையசெய்கையை
இப்பொழுது பார் சல்ய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்து
வெலித்தாலாவது உயிரோடு விடப்படுவேனாயின் அந்த யுத்தத்
தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் யம
னுக்கு அவமதிக்கத்தகாத ரூபமுள்ளவனும் கோபமுள்ளவனுமா
ஸாசி எப்பொழுது பிரம்மாஸ்திரத்தை மனத்தினால் நன்றாக ஜபித்
துக்கொண்டு பிரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் என்னுடைய தேர்ச்
சக்கரமானது பூமியில் அழுந்தாமலிருக்குமானால் அவன் இன்று என்
னை விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற பிரம்மஸம்பந்
தம்பெற்றவையும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றவையும் மனுஷ்யஸம்பந்
தம்பெற்றவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதம்பெருக்குங்
கொண்ட ஒருயானை வேறொரு சிறந்தயானையை எதிர்ப்பதுபோல
உக்ரமான வீர்யமுள்ள அர்ஜுனனை நான் எதிர்க்கப்போகிறேன்
சல்ய! காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமனிடத்தினின்றாவது
பாசத்தையுடைய வருணனிடத்தினின்றாவது கதாயுதத்தையுடைய
குபேரனிடத்தினின்றாவது வஜ்ராயுதத்தையுடைய தேவராஜனிடத்
தினின்றாவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினின்றாவது
ஆயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சத்துருவிடத்தினின்
றாவது நிச்சயமாக நான் பயப்படமாட்டேனென்று நீ தெரிந்து
கொள் ஆதலால், எனக்குப் பார்த்தனிடத்தினின்றாவது ஜனார்த்
தனனிடத்தினின்றாவது பயம் இல்லை எனக்கு அவ்விருவர்
களோடும் யுத்தரங்கத்தில் கடும்போராட்டமுண்டாகப்போகின்றது. 'யுத்தரங்
கத்தில் போர்புரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்று பயத்தை
அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன்னுடைய தேர்ச்சக்கரமானது
குழியில் அழுந்துக' என்று என்னை நோக்கி ஒருபிராம்மணன்
சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட பிராம்மணனுடைய வாக்யத்
தினின்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன். இந்தப் பிராம்மணர்
கள் ஸுகதுக்கங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லவோ? ராஜனே! நான் ஒரு
ஸமயத்தில், சாபாநுக்ரஹ சக்தியுள்ள ஒரு பிராம்மணனுடைய
ஹோமதேனுவின் கன்றின்மீது தெரியாததன்மையால் கோரஸ்வரூப
முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்புப்பிரயோகஞ்செய்துவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாக்கிரதையுடனிருந்த ஹோமதேனுவின் கன்றானது பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு விட்டது, சல்ய! அதனால், ஜனங்களில்லாத காட்டில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பிராம்மணன், (என்னை நோக்கி) 'ராஜனே! ராதேய! இவ்விதம் உன்னால் ஹோமதேனுவின் கன்று கொல்லப்பட்டமையால், நீயும் பெரிதான வ்யஸனத்தை அடைவாயாக. மரணம் நேரக்கூடிய ஆபத்காலத்தை நீ அடைந்திருக்கும்போது, சத்துருவோடு போர்புரிகின்ற உன்னுடைய ரதத்தின் சக்கரமானது குழியில் விழப்போகிறது. ஸூத! பாபமனுஷ்ய! யுத்தத்தில் நீ போட்டிபோடுகிறாய், எவனோடெல்லாம் ஸ்பர்த்தா முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கிறாயோ அவனிடமிருந்தே கோரமாக யுத்தத்தில் மரணமடையப்போகிறாய்' என்று சொன்னான். அப்பொழுது நான் தீவிரமான விரக்தியுடனே அந்தப் பிராம்மணனைப் பார்த்து அவனுக்கு ஆயிரம்பசுமாடுகளையும் பொருளையும் ஸ்வர்ணங்களால் நன்றாக ஏற்பட்ட அறுநூறு யானைகளையும் ஸ்வர்ணாபரணங்களை அணிந்திருக்கும் நூறு தாஸிகளையும் பொன்கொண்டு மூடப்பட்ட நூறு ரதங்களையும் ஸ்வர்ணாபரணங்களைக் கழுத்திலணிந்தவைகளும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் எக்காலபோன்ற தந்துகளுள்ள அநேக யானைகளையும் அநேக காலிகளையும் அநேக தாஸர்களையும் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லிக் கருணைபுரியும்படி வேண்டினேன். அந்தப் பிராம்மணோத்தமன் அவைகளாலும் என் விஷயத்தில் அநுக்கிரகம் செய்யவில்லை. வெண்ணிறமுள்ள கன்றுகளையுடைய ஆயிரத்துநூறு காராம்பசுக்களைக் கொடுத்தும் அந்தப் பிராம்மணோத்தமனிடத்தினின்று அநுக்கிரகத்தை நான் பெறவில்லை. 'என்னுடையவைகளான மற்ற எந்தப்பொருளையும் உனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப் பிராம்மணன் மறுத்து விட்டான். சல்ய! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களுடன் கூடிய அந்தப் பிராம்மணன் கண்ணினால் எரிக்கின்றவன்போல (என்னைப் பார்த்து,) 'ஸூத! என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே ஆகும். அது வேறாகாது. பொய்யான வசனமானது ஸந்ததியை அழிக்கும். அதனால், பாவத்தையும் அடைவேன். ஆகையால், தர்மத்தைப் பாதுகாப்பதின்பொருட்டுப் பொய்யைச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. நீ பிராம்மணனுக்குரிய கதியைக் கெடுக்காதே. உன்னால் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டுவிட்டது ஸூதபுத்ர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அந்த

என் வாக்கியத்தை உலகத்தில் ஒருவனும் பொய்யாகச் செய்யமுடியாது (ஆயினும்) நீ அடைவாயாக; போ! தாமதம் செய்யாதே' என்றான். இவ்விதம் கோபங்கொண்டவனான அந்தப் பிராம்மணோத்தமன் என்னைப் பார்த்து அதிகமாகச் சொன்னான். இந்தப் பிராம்மணர்கள் சாபத்தாக்கங்களைக் கொடுப்பதில் தலைவர்களன்றோ? சல்ய! நான் ப்ராஜ்ஞர்களிடத்தினின்றும் மருத்வானிடத்தினின்றும் பயப்படவில்லை; அதைப்பற்றிக் கேட்டிருந்தும் ஆனாலும் பயமல்ல; உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; அந்தப் பிராம்மணசாபத்தினால்தான் நான் பயப்படுகிறேன். சல்ய! ஸ்ரீபுருஷோத்தமனோடு சேர்ந்தவர்களான அந்த விருஷ்ணிராஜனாகனோடு இப்போது சமயம் வந்துவிட்டது. இந்த யுத்தத்தில் என்னுடைய னது ஸமர்ப்பணமும் அமைந்துவிட்டது. தேவராஜனான இந்திரனும் அவ்விருவர்களையும் யுத்தம் செய்து ஜயிக்கமாட்டான்; அந்நிச்சயத்தை அடைவான் நீ பயமுறுத்துகிறாய்? அவ்விதிக்குட்பட்டமையால் என்னை இவ்விதமான அருந்தகமும் என்னுடைய கப்பட்டது. கேட்கத்தக்க ஸாமர்த்தியமில்லை; நீ ஸந்தோஷிக்கிறவனென்பதை நான் அறிவேன்; என்னிடத்திலுள்ள தோஷங்களைக் கேள்' என்று கூறினான்.

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(கர்ணன் சல்யனைப் பரிகாசத்துடன் நிந்தித்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான ராதேயன் மத்ரராஜனைத் தடுத்து மறுபடியும் மறுமொழி கூறலானான்: 'சல்ய! என்னை வெருட்டுவதற்காகப் பிதற்றின வார்த்தைகளினால் போரில் நீ என்னைப் பயமுறுத்த இயலாது. இந்திரனோடுகூடத் தேவதைகளெல்லாரும் என்னுடன் போர்புரிந்தாலும் எனக்குப் பயமுண்டாகாது. கேசவனுடன்கூடின பார்த்தனிடம் எங்ஙனம் பயப்படுவேன்? சல்ய! மனோயுத்தத்தில் சுகப்படாமல் செய்கையுள்ள நானோ உன்னால் பயமுறுத்தமுடியாதவன். நீ மற்றவனை யுத்தத்தில் பயமுறுத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவன் என்று தெரிந்துகொள். நீசனுக்குள்ள பலம் இவ்வளவுதான்: ஆனமட்டிலேதான், நீ என்னைப் பற்றிக் கடுமையாகப் பேசுகிறாய்: என்னுடைய குணங்களைப் பேசுவதற்கு நீ சக்தியற்றவனன்றோ? கெட்ட புத்தியுடையவனே! அதிருக்குமேல்தான், அதிகமாகப் பிதற்றுகிறாய். மத்ரக! கர்ணன் பயப்படுவதற்காக இவ்வுலகத்தில் பிறந்தவனல்லன்; நான் பராக்கிரமத்துக்காகவும்

அவ்வாறே என்னுடைய கீர்த்திக்காகவும் பிறந்தவன் சல்ய! ஸாஹஸம், ஸௌஹார்த்தம், மித்ரபாவம் இம்மூன்று காரணங்களாலும் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் சல்ய! திருதராஷ்டிரகுமாரனான துர்யோதனராஜனுக்கு மிகவும் பெரிதான ஒரு காரியம் நேர்ந்திருக்கிறது. அதுவும், என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினால் என் (முன்னிலையில்) க்ஷணநேரம் ஜீவித்திருக்கிறாய். நீ செய்யும் அப்ரியமான காரியத்தை நான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முந்தியே பிரதிஜ்ஞைசெய்திருக்கிறேன். என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆதலால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய். ஆயிரம் சல்யனில்லாவிட்டாலும் நான் பகைவர்களை ஜயிப்பேன். மித்ரத்ரோகமானது மிக்க பாவமான செயல் என்கிற காரணத்தினால் இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய்' என்று சொன்னான். சல்யன், 'கர்ண! நீ எந்தச் சத்ருக்களைப் பற்றி வருத்தத்துடன் பிதற்றுகிறாயோ அந்தச் சத்ருக்கள் ஆயிரம் பேரானாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்க [illegible]யப்படமாட்டார்கள்' என்று [illegible] பேசுகின்றவனைப் போலப் [illegible] மத்ரராஜன் அப்பொழுது கர்ணனை மறுபடியும் இரண்டாவது தரம் கடுமையாகப் பேசலானான்.

'மத்ரதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு நல்லவனே! திருதராஷ்டிரருடைய ஸந்நிதானத்தில் சொல்லப்பட்டு நான் கேட்ட இந்த விஷயத்தை நீ ஏகமனத்துடன் கேள். திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிராம்மணர்கள் பற்பலதேசங்களையும் ஆச்சரியமான ஒழுக்கமுள்ள பண்டைக்கால அரசர்களையும் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிராம்மணர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்த ஒரு பிராம்மணோத்தமர் பாஹ்லீகர்களையும் மத்ரர்களையும் இகழ்ந்துகொண்டு முன் நடந்ததைக் குறித்த ஸம்பந்தமான வாக்கியத்தைச் சொன்னார். இமயமலையினால் விலக்கப்பட்டதும் கங்கையினாலும் ஸரஸ்வதியினாலும் யமுனையினாலும் குருக்ஷேத்ரத்தினாலும் விலக்கப்பட்டதும் ஸிந்து நதியை ஆறாவதாகக் கொண்ட ஐந்து நதிகளின் நடுவிலிருப்பதும் தர்மத்தை விட்டு விலகினதும் அசுத்தமுமான அந்த பாஹ்லீகதேசத்தில் இருப்பவர்களையும் மனிதர்கள் விலக்கவேண்டும். ராஜனே! பசுமாடுகளைக் கொல்லுகிற இடமான கோவர்த்தனம் என்கிற பெயருள்ள ஆலமரமும் ஸாகலமென்கிற பட்டணமும் கலிபுருஷன் பிரவேசிப்பதற்குரிய வாயில்களென்பதை நான் இளமைதொட்டே அறிந்திருக்கிறேன். நான் பாஹ்லீகதேசத்தில் மிகவும் ரகஸ்யமான ஒரு

காரியத்தால் வாஸஞ்செய்தேன். அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவர்களுடைய ஒழுக்கமானது என்னால் அறியப்பட்டது. (அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில்) சாகலமென்கிற நகரம் இருக்கின்றது, ஆபகை என்கிற நதி இருக்கின்றது, ஜர்த்திகர்களென்கிற பாஹ்லீகர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நடை மிக இழிவானது. சீலமற்றவர்களான அவர்கள் வெல்லம் சேர்த்த சாராயத்தைப் பானஞ்செய்துவிட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாம்ஸத்தையும் பக்ஷிக்கின்றார்கள். அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் பணியாரங்களையும் பாலையும் தின்கிறார்கள், கள்ளையும் குடிக்கிறார்கள். மாதர்கள் குடியினால் மயக்கங்கொண்டு வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்பசந்தனங்களையும் அணிந்து நகரத்தைச் சேர்ந்த கோட்டைகளிலும் நாலு தெருக்களிலும் வெளிப்படையாகப் பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள். குடியினால் மதங்கொண்ட அந்தப் பெண்கள் கழுதை ஒட்டகம் இவற்றின் குரலைப்போன்ற அபஸ்வரமுள்ள கானங்களோடு கூடியவர்களாகவும் புணர்ச்சியில் ஸ்வபுருஷர் அயல்புருஷர் என்கிற விவேகமில்லாதவர்களாகவும் எல்லா விதத்திலும் தம் இஷ்டப்படி செய்கின்றார்கள். மத்தத்தினாலே வரம்பு கடந்தவர்களான அம்மாதர்கள் ஒருவரோடொருவர் காமக்குறிப்பான வார்த்தைகளை உரக்கச்சொல்லுகின்றார்கள். வார்த்தையர்களான அந்த ஸ்திரீகள் கட்டுப்படாதவர்களாக, "*ஓ! அடிபட்டவனே! ஓ! அடிபட்டவனே!" என்றும், "எஜமானனாலடிபட்டவனே! கணவனாலடிபட்டவனே!" என்றும், உரக்கக் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, உத்ஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள். கர்வமுள்ளவர்களும் துஷ்டைகளுமான அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்து ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்தவனும் குருதேசத்தில் (வந்து) வஸித்தவனுமாகிய ஒருவன் அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்துடன், 'பருத்த தேகமுடையவளும் வெண்ணிறமுடையவளும் மெல்லிய கம்பளத்தை உடுத்தவளுமான அந்தப் பாஹ்லீகஸ்திரீயானவள் குருதேசவாஸியான என்னையே நிச்சயமாக நினைத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பாள். நான் எப்பொழுது சதத்ருவையும் ரம்யமான அந்த இராவதியையும் கடந்து ஸ்வதேசத்தை அடைந்து பருத்த கணுக்கால்களுள்ள மங்களகரிகளான ஸ்திரீகளைப் பார்ப்பேன்? அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோசிலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண்களுள்ளவர்கள், வெண்ணிறமுடையவர்கள், இனிமையில்லாத குரலுடன் விளங்காமல் பேசுபவர்கள், கம்பளியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்,

* இங்கே வியாக்யானத்தில் வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ரோதனம் செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினான். பாஹ்லீகர்கள் மதங்கொண்டவர்களாய், 'மிருதங்கங்கள் ஆனகங்கள் சங்கங்கள் மத்தளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சப்தங்களோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டகங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடுங்கூட, வன்னிமரங்களும் பீலுமரங்களும் மூங்கில்களும் அடர்ந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் க்ஷேமமாகச் செல்வோம்; மோருடன்கூடின பணியாரங்களையும் மாவுருண்டைகளையும் சாப்பிடுவோம்; மார்க்கங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களாயிருந்துகொண்டு வருகின்ற அனேகம் வழிப்போக்கர்களை அடிப்போம், துணிகளைப் பிடுங்கிக்கொள்வோம்' என்று பேசுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸவ பாவமுடையவர்களும் வ்ராத்யர்களும் கெட்ட எண்ணங்கொண்டவர்களுமான பாஹ்லீகரிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் வாஸஞ்செய்வான்? அவர்களுடைய புண்ணியம் பாவம் இரண்டிலும் ஆறில் ஒரு பாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்ளுகிறாயோ? அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் இவ்விதமான ஸவபாவமுடையவர்களென்றும் வீணான செய்கையுடையவர்களென்றும் பிராம்மணர் கூறினார். ஸாதுவான பிராம்மணர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கத் துஷ்டர்களான பாஹ்லீகர்விஷயத்தில் மறுபடியும் ஒருத்தர் சொன்னார், அதைச் சொல்லுகிறேன், நீ கேட்பாயாக. அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில் செல்வப் பெருக்குள்ள சாகல நகரத்தில் ஒரு ராக்ஷஸி இரவில் ஆநந்தமாய் வாத்யத்தைத் தட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணசதுர்த்தசியில் எப்பொழுதும் பாடுகிறாளாம். 'சாகல நகரத்தில் உங்களுடைய அவ்விதமான கதைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்லுவேன்? வெல்லங் கலந்த கள்ளையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமாம்ஸத்தினால் திருப்தியடைந்தவர்களும் வெண்ணிறமுள்ள பருத்த ஸ்திரீகளோடு கலந்து அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் வாய்நிரம்ப உள்ளிப்பூண்டை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் அனேகவிதமான ஆட்டுமாம்ஸங்களைத் தின்னுகின்றவர்களும் சாராயத்தால் மதங்கொண்டவர்களும் பீலுவிருக்ஷங்களடர்ந்த காட்டில் பாலர்களோடும் விருத்தர்களோடும் கூடியவர்களும், 'பன்றி மாம்ஸத்தையும் கோழி மாம்ஸத்தையும் கோமாம்ஸத்தையும் கழுதை மாம்ஸத்தையும் ஒட்டக மாம்ஸத்தையும் அவல்களையும் தின்னாதவர்களின் பிறப்பானது பயனற்றது' என்று இவ்வாறு பாடுகிறவர்களும் கூச்சலிடுகிறவர்களுமாயிருப்பவர்களுக்குத் தருமம் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தத் தேசத்

* இது வியாக்யானபாடத்திலில்லை

திலே உக்கிரர்களான மனிதர்களாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனார்த்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்பட்டானே; அந்தத் தேசத்தவர்களுக்குத் தர்மம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சல்ய! மற்றொரு பிராம்மணன் கௌரவஸபையில் நம்மைப்பார்த்துச் சொல்லியதையும் மறுபடியும் மனக்களிப்புடனே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீ தெரிந்துகொள். பீலு விருக்ஷங்களடர்ந்த காடுகளும் சதத்ரு, விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, விதஸ்தை என்கிற இந்த ஐந்து நதிகளும் ஆறாவதான ஸிந்துமாநதியும் ஓடுவதும் ஆரட்டாகளென்கிற பாஹ்லீகர்களிருப்பதுமான இடத்தில் மேலோர் வாஸஞ் செய்யமாட்டார். வ்ராத்யர்களாகவும் தாஸமீயர்களாகவும் விதேஹர்களாகவும் யாகஞ் செய்யாதவர்களாகவும் தர்மத்தை யிழந்தவர்களாகவுமிருக்கின்ற அந்தப் பாஹ்லீகர்களுடைய (தானத்தை) தேவர்களும் பித்ருக்களும் அவ்வாறே பிராம்மணர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லையென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். கற்றறிந்த பிராம்மணர்களான ஸாதுக்களுடைய ஸபையில் சொல்லியதைக் கேள். தயையற்றவர்களான பாஹ்லீகர்கள் மாவினாலும் தானியத்தாலும் பண்ணப்பட்டவைகளும் நாயினால் நக்கப்பட்டவைகளுமான மரக்குடங்களிலும் மண்பாண்டங்களிலும் சாப்பிடுகிறார்கள். பாஹ்லீகர்கள் ஆட்டுப்பாலையும் ஒட்டகப்பாலையும் கழுதைப்பாலையும் குடிக்கிறார்கள்; அந்தப் பாலினால் பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களையும் தின்கிறார்கள். சல்ய! போஜனபாத்திரங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவர்களும் புத்திரர்களும் எல்லா அன்னங்களையும் புசிப்பவர்களும் எல்லாப்பாலையும் குடிப்பவர்களுமான ஆரட்டரென்கிற பாஹ்லீகர்களைக் கற்றறிந்தவனே விலக்கத்தக்கவர்களென்று அறிந்துகொள். மேலும், மற்றொரு பிராம்மணன் கௌரவஸபையில் என்னைநோக்கிச் சொல்லியதையும் பின்னும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: '*யுகந்தரத்தில் பாலைக்குடித்து அச்சுதஸ்தலத்தில் வாஸஞ்செய்திருந்து அவ்வாறே பூதிலயத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஒருவன் எவ்வாறு ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகளும் மலையினின்று வெளிப்பட்டு

* 'யுகந்தரமென்னும் நகரத்திலிருப்பவர்கள் ஒட்டக முதலியவற்றின் பாலையும் குடிக்கிறார்கள்; அச்சுதஸ்தலமென்னும் நகரத்தில் வஸிப்பவர்கள் சேரத்தகாதவர்களையும் சேர்கிறார்கள்; பூதிலயத்திலோ சண்டாளர்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் பொதுவாக ஒரே குளமிருக்கிறது. ஆதலால், இவ்விடங்களில் முறையே பாலருந்துபவனும் வஸிப்பவனும் ஸ்நானம் செய்பவனும் ஸ்வர்க்கத்தை அடையார்' என்பது பழைய உரையின் கருத்து.

கின்றதும் ஆரட்டரென்கிற பாஹ்லீகர்களிருக்கின்றதுமான தேசத்தில் ஆர்யன் இரண்டு தினங்கள் வாஸஞ் செய்யக் கூடாது. விபாசை என்கிற நதியில் பாஹ்லீகன் ஹீகமென்னும் பெண்ணும் ஆணுமான இரண்டு பிசாசுகள் இருக்கின்றன. பாஹ்லீகர்கள் அந்தப் பிசாசங்களுடைய குழந்தைகள்; இது பிரம்ம ஸ்ருஷ்டியைச் சேர்ந்ததன்று. ஹீனஜாதியில் பிறந்தவர்களான அந்தப் பாஹ்லீகர்கள் பலவித தர்மங்களை எவ்வாறு அறிவார்கள்? தீர்த்தம்போலும் ஸஞ்சரிக்கின்றவளும் பெரிய கூட்டங்களை மேகலையாக அணிந்தவளுமான ஒரு ராக்ஷஸி, 'காஸாகாரத்தையும் மாம்ஷிகத்தையும் கும்பத்தையும் நாவிக்கத்தையும் பானத்தையும் விரகத்தையும் உன்மத்தகேசத்தையும் வீரர்கள் (பேய்கால்) ராத்ரி வாஸம் செய்து விலக்கவேண்டும்' என்று சொன்னது. ஆரட்டம் என்கிற அந்தக் க்ஷேத்ரமும் பாஹ்லீகமென்கிற அந்த ஜனமும் வசாதி வினருமெல்லாவிசேதங்களும் பெருமையற்றவைகளாக நிந்திக்கப்பட்டவை.

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும் துர்யோதனன் அவ்விருவரையும் ஸமாதானம் செய்ததும்)

கர்ணன், 'சல்ய! இந்த விருத்தாந்தத்தை நன்கு மதித்துக்கொள். கஷ்டம்! இன்னும் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். என்னை நன்கு உணர்த்துகின்ற இந்த விஷயத்தை நீ ஒரே மனத்துடன் கேள். முற்காலத்தில் ஒரு பிராமணன் நம்முடைய வீட்டுக்கு விருந்தினனாக வந்தான். அவன் அந்த வீட்டிலுள்ள ஆசாரத்தைப் பார்த்துப் பிரீதியடைந்து (என்னைப் பார்த்து,) 'நான் ஏகாகியாக இமயமலையினுடைய சிகரத்தில் நெடுங்காலம் வாஸஞ்செய்தேன். பற்பல தர்மங்களைப் பற்றியுள்ள அனேக தேசங்களையும் பார்த்தேன். இந்த ஜனங்கள் ஒரு தர்மத்தோடும் மாறுபடவில்லை; வேதத்தின் கரைகடந்தவர்களாலே சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை எல்லாப் பிரஜைகளும் ஆசரிக்கின்றார்கள். மஹாராஜனே! பற்பல தர்மங்களைப் பற்றியுள்ள தேசங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவரும் நான் பாஹ்லீகநாடுகளில் (ஒருவிஷயம்) கேட்டேன். அந்தப் பாஹ்லீகதேசத்தில் பிராம்மணனாயிருந்து மறுபடியும் க்ஷத்திரியனாகிறான்; வைசியனாகவும் சூத்திரனாகவும் இருக்கின்ற பாஹ்லீகன் பிறகு நாவிதனாகிறான். நாவிதனாயிருந்து மறுபடியும்

பிராம்மணனாகிறான்; பிராம்மணனாயிருந்து அந்தத்தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறான். சிஷ்டர்களான பிராம்மணர்களும் ஒருகுலத்தில் காமசாரிகளாயிருக்கின்றார்கள். காந்தாரர்களும் மத்ரகர்களும் பாஹ்லீகர்களும் தேஜஸில்லாதவர்கள். சல்ய! பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆசாரக்கலப்பையும் மாறுபட்டதையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹ்லீகர்களுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உரைத்த வாக்கியத்தையும் உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்; இதைத்தெரிந்துகொள். அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் திருடர்கள், அனுபவிக்கப்படாதவளான ஒருகன்னிகையை ஆரட்டதேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அதர்மத்தினால் அனுபவித்தார்கள். பிறகு அந்தக்கன்னிகை அவர்களைச் சபித்து, 'இளம்பருவத்திலிருப்பவளும் பந்துக்களுள்ளவளுமான என்னை அதர்மத்தால் போகித்தீர்களாதலால் உங்களுடைய வம்சங்களில் குமாரிகள் விபசாரிகளாவார்கள்; நராதமர்களே! கோரமான இந்தச் சாபத்தினின்று நீங்கள் விடுபடமாட்டீர்கள்' என்று சபித்தாள். ஆதலால், அந்தப்பாஹ்லீகர்கள் திருடர்களுடைய பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தர்மங்களைப் பேசுவாய்? பாஹ்லீகர்களைத்தவிர மற்றத்தேசங்களில் வஸிக்கின்ற அஸத்துக்களும் பெரும்பான்மையாகத் தர்மத்தை அறிகிறார்கள். பௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் நைமிசர்களும் கோஸலர்களும் காசர்களும் பௌண்டிரர்களும் கலிங்கர்களும் அவ்வாறே மகதர்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சேதியர்களும் சாச்வதமான தர்மத்தை அறிகிறார்கள். மத்ரர்களையும் கபடிகளான பாஹ்லீகர்களையும் தவிர மாத்ஸ்யர்களும் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் நைமிசவனத்திலுள்ள சிறந்தஸாதுக்களான சேதியர்களும் புராதனதர்மத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றார்கள். சல்யராஜனே! இவ்வாறான ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் தர்மக்கதைகளில் மௌனமாயிருப்பாயாக. நீ அந்தத்துஷ்டஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவன், அரசன். அவர்களுடைய புண்ணிய பாவங்களின் ஆறில் ஒருபாகத்தை நீ பெற்றுக்கொள்பவன், அல்லது, காவாமலிருப்பாயாகில் நீ அவர்களுடைய பாவத்தைப் பெற்றுக்கொள்பவன். பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கின்ற அரசன் அவர்களுடைய புண்ணியத்தைப்பெறுவான். நீ பிரஜைகளுடைய பாவங்களை அடைபவனாயிருக்கிறாய். முற்காலத்தில் எல்லாதேசங்களிலும் அழிவற்ற தர்மமானது பூஜிக்கப்படும்பொழுது பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தர்மத்தைக்கண்டு பிரம்ம

தேவர், 'நிந்திக்கத்தக்கது' என்று கூறினார். வாதயர்களும் செம்பட்-
டவனைச் சோரத்தவர்களும் கிருதயுகத்திலும் கெட்டகாரியத்தைச் செய்
கின்றவர்களுமான அவர்களுடைய பிரம்மதேவரால் நிந்திக்கப்பட்ட
தர்மங்களை ஒரு விருத்தபுருஷன் உரைத்தான்: பிரம்மதேவர் இவ
ர்களாகிய பாஹ்லீகர்களுடைய தர்மத்தை அவமதித்தார். நான்கு ஜாதி
க்காரர்களும் தமதர்மங்களில் நிலைபெற்றிருக்குங்காலத்தில் அந்தப்
பிரம்மதேவரும் இவர்களைப் புகழவில்லை. [illegible]* [illegible]
கொள் மறுபடியும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; கல்மாஷபாதனென்னும்
கிராக்ஷஸன் தடாகத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுது, 'க்ஷத்திரியனுக்கு
ப் பிக்ஷையெடுப்பது பாபம், பிராமணனுக்குப் படியாமை பா
பம், பூமிக்குப் பாஹ்லீகர்கள் பாபம், ஸ்த்ரீகளுக்கு [illegible]
பம்' என்று சொன்னான். ராஜஸ்ரேஷ்ட! ஜலத்தில் மூழ்கித்
தொண்டிருக்கின்ற ராக்ஷஸனை [illegible]
அவனை [illegible] 'மனுஷ்யர்களுள் [illegible]
பாபிகள், [illegible] பாபிகள், [illegible]
[illegible]
[illegible] வர்களுக்கும் மத்ரர்களுக்கும்
[illegible]
[illegible]
[illegible] விஷயத்திலும் [illegible]
விஷயத்திலும் [illegible] நன்றாக விளங்குகின்ற [illegible]
[illegible]
[illegible] பிராமண [illegible]
வர்கள் [illegible] மத்திய
தேசத்து ஜனங்கள் [illegible] குருக்களாக
[illegible] வர்கள். கிழக்கிலுள்ளவர்கள் [illegible]
[illegible] † [illegible]. பாஹ்லீகர்கள் [illegible]
[illegible] ஸௌராஷ்டிரர்கள் [illegible]
[illegible], பிறர் பொருளை அபகரித்தல், [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] பிறர்களுடைய [illegible]
அனுபவித்தல் ஆகிய இவைகள் [illegible]
இல்லை. ஆரட்டதேசத்தில் [illegible]
என்கிற பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களையும் நிந்திக்கவேண்டும். [illegible]

---

* [illegible] † சாந்திபர்வம் 301-ம் பக்கம் பார்க்க

சாலர்களும் சௌவர்களும் வைகமிசர்களும் மாதவயர்களும் தாமத மதியே அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள் (ஞானத்தினால்) மேதிராக்க வர்களான வடக்கர் மக்களும் சைந்தயர்களும் மகதர்களும் சிஷ்டர்க ளுடைய தாமங்களை அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள் அக்னியை முதன்மையாகக் கொண்ட தேவர்கள் கிழக்கில் சமையல் அடைக்கார்க ள் நிறைக்கத்திக்கொண்டு பிதிர்க்களாலும் நல்ல தாமங்களுடன் கூடின யமனாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டது அசோகவனமாகிய ரக்ஷிக்கின்ற வரு ணன் மேலைத் திசையைப் பாதுகாக்கிறான் பகவானான குபேரனும சாலருமா பிராமணேச்வரும பிராமணர்களாகிய வடதிசையைக் காக் கின்றார்கள் இமயமலையான நட்சத்திரங்களையும் பிரகாசங்களையும் பாது காக்கின்றது இந்தப் பவித்ரமான ஹிமபர்வதங்களைக் காக்கின்றது கேவலமாக இத்தகையான பூமி ஜீவிக்க ஜனங்கள் எல்லாப் பிராணி களையும் பாதுகாப்பார்கள். கிராமம் மக்கள் இங்கிருந்தே அறிகிற வர்கள், மேசேங்கோல் பாரமும் அறிந்தவர்கள், கோசலர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பாதிமொழியைக்கேட்டு தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள், *கொங்குடையர்கள் முழுதுமே சொல்லுதலைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர் கள் மலைக்காட்டில் வசிப்பவர்களே† மக்களைப்போல் விதையவைப்பா முடையவர்கள் அரசனே! பலவான்கள் எல்லாம் அறிந்தவர்கள் முக்கியமாகச் சூரர்களும் அப்படியே மிலேச்சர்கள் (சாஸ்திரவழியில் செல்லாமல்) தங்கள் இச்சைப்படி நடக்கின்ற படியாலே நிற்பவர் கள் மற்றவர்கள் சொல்லைக் கேட்காமல் தெரிந்துகொள்ளுவ தில்லை பாஹ்லீகர்கள் குருத்ரோஹிகள் மதங்கள் ஸ்ருதி சொ லுதலிலும் தெரியாதவர்கள்' என்று கூறினான் சல்ய! இப்படிப்பட்ட நீ மறுமொழி சொல்லத் தக்கவனல்லை பாபிகளில் சிறந்தவனே! இவ்வாறு தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு கோபித்து மறுக்க த்தே தொடக்கத்தில் உன்னைப் புத்திரர்களோடும் சேனைகளோடும் சேர்த்துக் கொன்றபிறகு வாஸுதேவனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்.

சல்யன், 'கர்ண! எந்த நிமித்தத்தில் வசிக்கின்ற ஜனங்களுக்கு நீ தலைவனாயிருக்கிறாயோ அந்த அங்கதேசத்தில் வியாதியினால் வருந்து கின்ற மனிதர்களைக் காவாமல் விட்டுவிடுதல் தனமனைவியையும் புத்திரனையும் விற்பதும் வழக்கமாயிருக்கின்றன பீஷ்மர் அப்பொ ழுது ரதிகர்களையும் அதிரதர்களையும் எண்ணுங்காலத்தில் உன்னைப்

* 'எள வாக' என்பது வியாக்யானபாடம்

† 'மிலிச்சர்' என்பது வியாசபாரதபாடம்

பற்றிச் சொல்லியவையும் சொன்னதிலுள்ளவையுமான ஸ்ரேஷ்ட
ங்களைத் தெரிந்துகொண்டு நடைகளைப் பற்றி விட்டுவிடு, சோமக
களோடு எல்லாவிடத்திலும் பிராமணர்கள் இருக்கிறார்கள்
அல்லவா? இடத்திலும் க்ஷத்திரியர்களும் இருக்கிறார்கள். கர்ண!
அவ்வாறே வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் இருக்கிறார்கள். நல்ல
விரதமுள்ள பதிவிரதைகளான ஸ்திரீகளும் இருக்கிறார்கள். தேசந்
தோறும் மதங்கொண்டவர்களான புருஷர்கள் புருஷர்களைப்
பரிகாஸிக்கும்படியாக அவமானமாக நிற்கும் ... லோபமுள்ள
வர்களாகி மகிழ்கிறார்கள். எல்லாருமே பொறாமையுடைய
தோஷங்களை விடுக்க கூடாதவர்களாயுள்ளவர்கள் ... குற்றத்தை
அறியமாட்டாரில்லை அறிந்திருந்தாலும் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.
ஒவ்வொரு தேசத்தில் ... இடத்திலும் இருக்
கிறார்கள் எல்லா இடத்திலும் ... முறை
... புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள், ... பக்ஷிகளை ...
முதன் கர்ண! தேசத்திலும் எல்லாரும் பாவத்தைச் செய்ய
மாட்டார்கள் மனிதர்கள் ... அந்த
அந்தத் தேசத்தவர்களை ... பிறகு, ராதேயன்
ராஜனை ... எண்ணியும் ...
... 'போதும்! போதும்!' பிறகு,
திருதராஷ்டிர புத்திரனான துரியோதனனுடைய ...
... சொல்லிக்கொண்டு ... 'செல்! செல்' என்று
சொன்னான்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும் இரண்டு ஸேனைகளும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்)

பிறகு, கர்ணன், பகைவர்களுடைய படையைப் பிளக்கும் திற
மையுள்ளதும் சிரேஷ்டமானதும் எழும்பிக்கொண்டிருக்கிறதும் திருஷ்டத்
யும்னனால் காக்கப்படுகிறதும் பராதீனப்படுகிறதுமான
பாரதர்களுடைய படையைக் கண்டு, ரதங்களுடைய சப்தங்க
ளாலும் விம்மாதத்தின் ஒலியினாலும் நானாவித வாத்தியங்களுடைய
ஓசைகளாலும் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலச் சென்றான்.
பிறகு, செல்லுகின்ற ராதாபுத்திரனை மகாராஜனே அவன் அழைத்
துப் புன்னகைசெய்து கௌரவர்களுடைய முனைநிலையில் இருந்தவாக்

யுத்தத்தைக் கூறலானான்: "பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடைய இந்தச்சேனையை ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது உலர்ந்த காட்டை எரிப்பதுபோலத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் எரித்துக்கொண்டு வரப்போகிறான். நீ இப்பொழுது ரதத்திலிருப்பவர்களும் சிறந்தவர்களும் ஸிம்மத்தினைய கோபம்போன்ற தேகங்களையுடையவர்களும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான சிறந்த இரண்டு வீரர்களையும் பிரயத்தனமில்லாமல் பார்க்கப்போகிறாய். அப்படியே சத்துருக்கள் என்கிற இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. கர்ண! எவனைப் பற்றி அடிக்கடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த வீரனை இப்போது நீ பார்க்கப்போகிறாய். கர்ண! புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களும் அளவுகடந்த விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான அந்த வாஸுதேவனையும் அர்ஜுனனையும் இப்பொழுது பார்க்கப் போகிறாய். ராதேய! எவனுக்குக் கோவிந்தன் ஸாரதியோ, எவனைக் காண்டீவம் வில்லோ அவனை நீ கொல்வாயாகில், நீ எங்களுக்கு அரசனாவாய். இதோ, பெருங்காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்கு எதிர்ப்புறத்திலும் பலமாய் வீசுகிறது. இதோ, கவலைப்படத்தக்கவைகளான பிராணிகள் கத்துகின்றன. மிருகங்கள் பயங்கரமான சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. கர்ண! மஹாகோரமாயிருப்பதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார். மேகம்போன்ற தலையில்லா முண்டமான ஒன்று சூரியனைத் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றது. எல்லாத் திக்குகளிலும் மிருகங்களுடைய நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்கள் ஜ்வலிக்கின்ற வாலுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு கத்துகின்றன, பார். கர்ண! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற காக்கைகளையும் கழுகுகளையும் பார். அமங்களகரங்களான இந்தப் பக்ஷிகள் சப்தத்துடன் சூரியனை எதிர்க்கப் பார்க்கின்றன. கர்ண! வெண்மையான குதிரைகள் கட்டின உன்னுடைய மஹாரதத்திலுள்ள இந்தக் கொடித்துணிகள் மிகவிளங்குகின்றன. த்வஜங்களும் மிகநடுங்குகின்றன. பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்களைப்போல பறக்கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளுமான குதிரைகளைப் பார். கர்ண! இந்த நிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூறாக

ளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டு நிர்ஜீவமாய்ப் பூமியைப் பற்றத்துக் கொண்டு அடங்கிப்போயிருக்கிற பார்த்த! ரதங்களை, ஆனைகளை, அடிக்கப்படுகின்ற மிருகங்களை [illegible] பொடித்துக்கொண்டு பறக்கின்ற நெருங்கிய [illegible] போலிருக்கிறது காண! மனிதர்கள், குதிரைகள், ரதங்கள், ரதத்திலுள்ள குதிரைகள் இவைகளுடைய [illegible] பதாதிகளுடைய நாசத்தை களையும் [illegible] பதாகைகளையும் [illegible] காண! பொன் வெள்ளிகளால் இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களைக் கொண்டு [illegible]களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட [illegible] பொன்னாலான [illegible] குதிரைகளையும் [illegible] ஒளிபொருந்தியவைகளும் [illegible] அர்ஜுனனுடைய கொடிக்கம்பத்தின் [illegible] காற்றினால் [illegible] அசைக்கப்பட்டு மேகத்தில் கொடிமின்னலைப் போல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றன, [illegible] பாண்டவர்களுடைய ரதத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற [illegible] காற்றினால் [illegible] அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'ஜய ஜய' என்று சப்திக்கின்றன காண! இதோ மேலெழுந்த பாம்பினைப் போல ஆயுதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் [illegible] பட்ட பூமியானது [illegible] அவ்வாறே மேகத்தின் முழக்கத்தைக்கொண்டதான [illegible] களாலுண்டாகும் சப்தமானது கேட்கிறது. ஜயிக்கப்பட்ட [illegible] குந்திபுத்திரனும் வீரனும் அடிக்க [illegible] வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவனுமான [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையுங் கொல்லுகின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய [illegible] கேட்கிறது. இந்தப் பராக்கிரமசாலியான அர்ஜுனன் [illegible] அந்த ஸம்சப்தகர்களுக்கெதிராகவே சென்று [illegible] சைனியங்களுக்குத் தான் [illegible] செய்கிறான்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மத்ரராஜனைப் பார்த்துக் கோபமுற்றவனான கர்ணன், 'சல்ய! கோபங்கொண்ட ஸம்சப்தகர்களாலே நான்கு பக்கத்திலும் நன்றாகச் சூழக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பார்த்தன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக் காணப்படவில்லை, பார் [illegible]பட்டவனை இந்த அர்ஜுனன் சோகஸாகரத்தில் மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறினான் சல்யன், 'வருணனை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன்

விறகினை அக்னியை வருத்துவான்? எவன் வாயுவைக் கட்டிப் பிடிப்பான்? எவன் பெருங்கடலைக் குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய தோல்வியை இத்தன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க ஸாத்தியப்படாதவன். அப்படியின்றி இவ்வாறான வார்த்தைகளாலேயே உனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகுமாகில் நீ இப்படிச் சொல்லுகிறாயே; மன அமைதியுள்ளவனாயிரு. பார்த்தனை யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாதவன். வேறுவிஷயத்தில் அதைச் சொல். அர்ஜுனன் கோபித்துக்கொள்வானேயாகில் இரண்டு கைகளாலும் பூமியைத் தூக்குவான், இந்தப் பிரஜைகளை எரித்துவிடுவான், ஸ்வர்க்கத்தினின்று தேவர்களைத் தள்ளிவிடுவான். அவனை யுத்தத்தில் (ஒருவனும்) ஜயிக்கமாட்டான். வீரியமுடையவனும் எதிரில் (யுத்தத்தைச்) செய்பவனும் (பகைவர்களை) அடிக்கிறவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்போல அசைவற்றிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனைப் பார். புருஷச்ரேஷ்டனும் சிறந்த வீரியமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமன் எப்பொழுதும் வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடைவதில் விருப்பமுற்று நிற்கிறான். 'தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் சிறந்தவனும் தர்மராஜனென்று பிரஸித்தி பெற்றவனும் சத்துருப்பட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இந்த யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஸுலபமாக எதிர்த்துப் போர்புரியத்தகாதவனாய் நிற்கிறான். புருஷச்ரேஷ்டர்களும் மஹாரதர்களும் அச்வினிதேவர்களுடைய குமாரர்களுமான இந்த நகுலஸஹதேவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவர்களாய் நிற்கின்றார்கள். மஹாவீரியமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களுமான ஐவர்கள் யுத்தம் செய்பவர்களாக இதோ ஐந்து மலைகள்போல நிற்கின்றார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் வீரர்களும் உத்தமமான பராக்கிரமமுடையவர்களும் ஸத்யஜித்தினை விடப்பட்டவர்களுமான த்ருபதனுடைய குமாரர்கள் இதோ நிற்கின்றார்கள். எந்த இடத்தில் வீரர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்கின்றார்களோ, எந்த இடத்தில் ராஜாவான யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தில் தர்மமும் ஜயமும் இருக்கின்றன. எங்கே தர்மமோ அங்கே ஜயம்' என்றான். புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும் இவ்வாறு ஸம்வாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த இரண்டு சேனைகளும் கங்கையும் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன!

நாற்பதாவது அத்யாயம்

(துர்யோதனன் சேனையை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனன் கர்ணனையும் மத்ர ராஜனையும் அவ்வாறே மற்ற பராக்ரமசாலிகளையும் அடைந்து பின்வருமாறு கூறலானான்: 'நற்செயலால் நேர்ந்திருக்கின்ற இந்த யுத்தமானது கவலையற்று அனுஷ்டிக்கத்தக்க தர்மம், சத்தியமானதே. கர்ண! ஸாமர்த்தியமுடையவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தை அடைகிறார்கள். ராதேய! யுத்தத்தில், சூரர்களான க்ஷத்திரியர்களோடு போரிடினும் சூரர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட யுத்தம் இஷ்டமாயிருக்குமோ? அந்த யுத்தம் இதோ நேர்ந்துவிட்டது. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக் கொன்று ஸம்ருத்தமான பூமியை ஆளுங்கள்; அல்லது, யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் கொல்லப்பட்டு வீரலோகங்களை அடையுங்கள்' என்று துர்யோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து கர்ஜனை செய்தார்கள், பற்பல வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிக்க மனக்களிப்புற்ற உம்மைச் சேர்ந்ததான அந்தப் படையில், துரோணகுமாரரான அஸ்வத்தாமா உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு, 'எல்லாச்சைனிகர்களும் நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கேசில் சஸ்திரத்தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான என் பிதா திருஷ்டத்யும்னனால் வீழ்த்தப்பட்டார். பார்த! அப்படிப்பட்ட நான் அந்த க்ரோதத்தால் என்பிதாவுக்காகத் திருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்றமாட்டேன்' என்றிட்டும் பெரிய ப்ரதிஜ்ஞையைச் செய்து பெரிதானபயத்தை அடைந்துளோம் ... அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் மற்றும் என்னை எதிர்த்துப் போர்புரிபவனையும் கொன்று காரியத்தைச்செய்வேனென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிறகு, பாரதஸைனியம் முழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குந்திபுத்திரர்களை எதிர்த்தது. அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள். பாரதரே! ஆனைப்படைக்கு மனுஷ்யயுத்தத்தை ... போர் நடந்தது. கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுக்கும் முன்னணியிலே காலனால் யுகத்தின்முடிவில் உண்டுபண்ணப்படும் க்ஷயத்துக்கொப்பான ஜனக்ஷயமானது நேர்ந்துவிட்டது. பிறகு, யுத்தரங்கத

தில் யுத்தம் நடக்கும்பொழுது மிகவும் பித்தளைகளுள்ளாட்ட எல்லாப் பிராணிகளும் யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய கூட்டங்களைப் பார்க்கின்ற அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளோடு சேர்ந்திருந்தன. யுத்தங்களில் ஸாயந்தனத்தைச் செய்கின்றவர்களுடைய மிக்க [illegible] யுடையவர்களுமான புருஷச்ரேஷ்டர்களை [illegible] ஸங்கீர்த்தனை [illegible] திவ்ய கந்தங்களாலும் உத்தமமான புஷ்பங்களாலும் [illegible] ரத்னங்களாலும் ஆனந்தமடையச் செய்தனர். வாயுவானது அந்த கந்தங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு [illegible] வீரர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. [illegible] வீரர்கள் யுத்தத்தில் [illegible] ஒருவரையொருவர் [illegible] கிற துர்யோதனன் அவ்வாறு [illegible] யுத்தம் [illegible] ஆயிரக்கணக்கான பட்டத்து யானைகளோடு [illegible] பீமஸேனனை [illegible] வாறு [illegible] பீமஸேனனை [illegible] வீரனான [illegible] ரூபியான [illegible] யுக்கத்தினுடைய [illegible] யானைப்படையோடு [illegible] தார்கள். மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் வருகின்ற அந்த யானைப்படையைக் கண்டு தாம்பிரத்தைப் போல் அழகுள்ள வாளைப் பொழிந்தான். பிறகு, பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமன் வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பான பாணங்களினால் துர்யோதனனைப் புறங்காட்டியோடும்படி செய்து யானைகளை எதிர்த்தான். பிறகு, பாண்டவன் நெருப்புப்போன்றவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்கள் போன்றவைகளும் பயங்கரமுமான அம்புகளால் அந்த யானைகளைப் பிடித்தான். பிறகு, மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யானைக்கூட்டங்களைப் [illegible] மேகங்களைச் சிதறச் செய்வது போலச் சிதறடித்தான் [illegible] தான். வேந்தரே! மத்தங்களான [illegible] வீரர்களால் ஏறப்பெற்றவைகளும் இருபுறங்களிலும் [illegible] யும் கையில் கொண்டு மேலே ஏறியிருக்கின்ற மாவுத்தர்களால் ஸ்வர்ணமயமான விரிப்புக்களாலும் ரத்னங்களிழைத்த விரிப்புக்களாலும் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் பொன்னும் வெள்ளியும் போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் கத்திகளுடைய ஸமூகங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் பீமஸேனனால் விடப்பட்ட அம்புகளால் நாசஞ் செய்யப்பட்டன. சில யானைகள் நெஞ்சம் பிளக்

[illegible]

கப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே பூமியில் விழுந்தன. மஹாராஜரே! காற்று வேகங்களால் விசிறிப்பட்டிருக்கிற மலைகளால் பூமி விளங்குவது போல மிகவேகமுள்ளவைகளும் பொன்மயமான [illegible] அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும் விழுகின்றவைகளுமான யானைகளால் (யுத்த பூமியானது) விளங்கியது. மன்னவரே! பீமனுடைய முஷ்டியினின்று தள்ளப்பட்டவைகளும் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களோடு கூடினவைகளும் புண்ணியம் குறைந்ததனால் [illegible] போன்றவைகளுமான வீரர்களாலே யுத்தபூமியானது பிரகாசித்தது. வில்லை இழுப்பவனான பீமஸேனனுடைய பெரிய பரிகம் போன்றவைகளும் [illegible] அதிவேகத்தினாலும் [illegible] இடப்புறமாகவும் வலப்புறமாகவும் [illegible] அந்தப் பீமஸேனனுடைய நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு யானைகள் பீமஸேனனிடத்தினின்று [illegible] பிடிக்கப்பட்டவைகளாய் [illegible] அரசரே! [illegible] அந்தப் பீமஸேனனுடைய [illegible] கண்டோம். மஹாராஜரே! அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது.

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(இரண்டு ஸேனைகளும் அணிவகுத்தது.)

பிறகு, கர்ணன், ஓயாமல் பெரிதும் பாஞ்சாலர்களுடைய படையைப் பிளக்கின்றதும் திருஷ்டத்யும்னனால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான பார்த்தர்களுடைய அந்தப் படைவகுப்பைப் பார்த்து ரதங்களின் கோஷத்தாலும் ஸிம்ஹநாதத்தினாலும் [illegible] ஓசையாலும் பலவாத்தியங்களுடைய கோஷங்களாலும் பூமியை நடுங்கச் செய்கிறவன்போல எதிர்த்துச் சென்றான். பரந்தபரே! யுத்தத்தில் [illegible] செய்பவனும் அதிக தேஜஸ்ஸையுடையவனுமான கர்ணன், சினத்தினால் துடிதுடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிர்வகுத்து இந்திரன் அஸுர ஸேனையை அழித்ததுபோலப் பாண்டவஸேனையைச் சங்காரஞ் செய்தான்; யுதிஷ்டிரரையும் அடித்தான்; அவரை இடப்பக்கத்திலிருப்பவராகவும் செய்தான். கர்ணனுடைய தேரினெதிரிலும் நாண் பயிற்சியிலும் [illegible] கடிவாளங்களைக் கனமாகப் பிடிக்கும் திறமையிலும் [illegible] ராஜரே! உமக்குச் சொந்த அந்த ஸைன்யசேனைகளும் போர்புரியும் விருப்பத்துடன் கா

ன்னைக் கண்டு மிக்க மனக்களிப்பை அடைந்தன. ராஜரே! பிறகு, 'இப்பொழுது காண்டீவத்துக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இதோ பெரிதான யுத்தம் நடக்கப்போகிறது. இப்பொழுது துரியோதனராஜன் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டவனாகப்போகிறன். யுத்தத்தில் இப்பொழுது கர்ணனைக்கண்டு பல்குனன் ஓடப்போகிறன். இப்பொழுது நாம் யுத்தத்தில் கர்ணனையே பற்றி நின்று, பயங்கரமான அவனுடைய பாணமயமான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பார்ப்போம். வெகுகாலமாக விரும்பப்பட்ட இந்த யுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது. கோரமானதும் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்துக்கொப்பானதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறோம். இன்று பயங்கரமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது. இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயம் உண்டாகப்போகிறது. பிரதிதினமும் ஒருவனுக்கே ஜயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அர்ஜுனனை மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறனன்றோ? இல்லையேல் உலகத்தில் எந்தமனிதனைத்தான் ஆசை பற்றுகிறதில்லை" என்கிற உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுடைய வாக்குக்கள் கேட்கப்பட்டன. குருநந்தனரே! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பற்பல சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படகங்களையும் தூரியங்களையும் அடித்தார்கள்; பற்பல விதமான பேரிநாதங்களையும் உரத்த ஸிம்மநாதங்களையும் முரஜங்களுடைய மதுரநாதங்களையும் ஆனகங்களுடைய பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினார்கள். ஐயா! யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவாறு வெருட்டுகின்றவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். அந்த யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களான காலாட்கள் நாற்புறங்களிலும் பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களும் விற்களையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிகளையும் தரித்தவர்களும் பிண்டிபாலங்களையும் சூலங்களையும் சிறந்த சக்கரங்களையும் உடையவர்களுமாயிருந்தார்கள். கோரமான அவர்களுடைய யுத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமமாயிருந்தது" என்று கூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களையும் நோக்கி, ராதேயன் எவ்வாறு எதிரணி வகுத்தான்? ஸஞ்சய! முறைப்படி நன்முக அணி

வகுத்துக்கொண்டு நல்ல கவசம்பூண்டவர்களான எந்த வீரர்கள் என்னுடைய சேனைக்குப் பக்ஷங்களாகவும் பக்ஷங்களின் நுனிகளாகவும் நின்றார்கள்? பாண்டுபுத்திரர்களும் என்னைச்சேர்ந்தவர்களை நோக்கி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? மிக்க பயங்கரமான இந்தப் பெரியயுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? கர்ணன் யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்துச்சென்றபொழுது ஸேநாபதியானவன் எவ்விடத்திலிருந்தான்? அவனுடைய ஸமீபத்தில் யுதிஷ்டிரனை ஜயித்தற்கு எவன் வல்லமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவன் ஒருவனாயிருந்துகொண்டு காண்டவவனத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்தானோ அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர்செய்வதற்கு விரும்புகிற வேறு எவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவான்?" என்று சொல்ல, ஸஞ்ஜயன் சொல்லத்தொடங்கினான்: "அணிவகுத்ததையும், அர்ஜுனன் எல்லா அரசர்களையும் நெருக்கியதையும் சூழ்ந்துகொண்டு ஸஞ்சரித்ததையும், யுத்தம் நடந்தவிதத்தையும் கேளும் அரசரே! சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபரும் பலசாலிகளான மாகதர்களும் ஸாத்வதனான கிருதவர்மாவும் வலப்பக்கத்தை ஆச்ரயித்தார்கள். அவர்களுடைய பக்ஷத்தின்கோடியில் சகுனியும் மஹாரதனான உலூகனும் பளபளப்பான ஈட்டிகளுடன்கூடின குதிரைவீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாத்தார்கள். திரும்பாதவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான இருபத்துநாலாயிரம் ஸம்சப்தகர்கள் விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போன்றவர்களும் பிசாசங்கள்போலப் பார்க்கப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்காதவர்களுமான காம்போஜர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைநாட்டுவீரர்களோடும் (வியூகத்தினுடைய) இடப்பக்கத்தைப்பாதுகாத்தார்கள். கிருஷ்ணனையும் அர்ஜுனனையும் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான யவனர்களுடன்கூடின காம்போஜர்களும் சகர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பக்ஷங்களின் கோடியிலிருப்பவர்களானார்கள். ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்களுடனும்கூடின அந்த வீரர்கள் ஸூதபுத்திரனுடைய கட்டளையினால் அர்ஜுனனையும் மஹாபலசாலியான கேசவனையும் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிறகு, விசித்திரமான கவசத்தையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவனும் புஷ்பமாலையைத் தரித்தவனுமான கர்ணன் வெளுத்தக்கொடியைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் நின்றான். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான கர்ணன் ரக்ஷகர்களும் மிக்கபர

பாபபுள்ளவர்களுமான புத்திரர்களோடு சேனையை நடத்திக்கொண்டு படையின் முன்னிலையில் விளங்கினான். மிக்க தோள்வலிமையுள்ளவனும் சூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் சமமான காந்தியையுடையவனுமான அசோகனும், மஞ்சள்நிறமுள்ள கண்களையுடையவனும் இனிய தோற்றமுள்ளவனும் சேனைகளால் சூழப்பட்டவனுமான துச்சாஸனனும், பெரியயானையின் கழுத்தின்மீதேறிக்கொண்டு வியூகத்தினுடைய பின்புறத்தில் நின்றார்கள். மிக்க சைனியமுள்ளவனான அந்தத் துரியோதனராஜன் ஆச்சரியகரமான குதிரைகளையுடையவர்களும் விசித்திரமான ஸன்னாகமுள்ளவர்களுமான ஸோதரர்களால் நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனாக அந்தவியூகமத்தியில் தானே நின்றான். மஹாராஜரே! மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களுமான மகாரதர்களாலும் யோதர்களாலும் காக்கப்படுகின்ற துரியோதனன் தேவர்களாற் காக்கப்படுகின்ற இந்திரனைப்போல விளங்கினான். அசுவத்தாமாவும் கௌரவர்களுடைய மஹாரதர்களான வீரர்களும் தேரேறி யுத்தத்திற்காகச் சென்றார்கள். அப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் சூரர்களான மிலேச்சர்களோடு கூடியவைகளுமான யானைகள் மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கின்ற மேகங்களைப்போல அந்தத் தேர்ப்படையைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. த்வஜங்களுடனும் *வைஜயந்திகளுடனும் ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான ஆயுதங்களுடனும் ஏறியிருக்கிற மாவுத்தர்களுடனும் இருக்கின்ற அந்தயானைகள் மரங்களுடன் கூடின மலைகளைப்போல விளங்கின. பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களும் திருமபாகவர்களுமான சூரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகச் செல்லுகின்ற யானைகளுக்குப் பாதுகாவலர்களானார்கள். அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் அந்த உத்தமவியூகமானது தேவாஸுரர்களுடைய சேனைவியூகத்துக்கு ஒப்பாக விளங்கியது. சாஸ்திரமறிந்தவனான ஸேனாபதியினால் நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பார்வைக்குப் பயமளிக்கின்ற மஹாவியூகமானது பகைவர்களுக்குப் பயத்தை விளைவித்துக்கொண்டு நர்த்தனஞ்செய்கின்றதுபோலிருந்தது. அந்த மஹாவியூகத்தினுடைய இருபக்கங்களினின்றும் பக்கங்களின் கோடிகளினின்றும் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்ட சிறந்த யானைகளும் குதிரைகளும் ரதிகர்களும் வருஷாகாலத்தில் மேகங்களைப்போல வெளிப்பட்டனர். பிறகு, கர்ணனை ஸேனாமுகத்திலிருக்கின்றதைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரராஜா பகைவர்களைக் கொல்பவனும் நிகரற்றவீரனுமான

* கொடிகள்

தனஞ்சயனைநோக்கி, 'அர்ஜுனா! யுத்தத்தில் கர்ணனை [illegible]
நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மனோவ்ருத்தியை [illegible] கைகளைத் [illegible]
யானைகள் [illegible] பட்டு [illegible]
பிரகாசிக்கின்றது [illegible] பகைவர்களை [illegible]
பெரிதான [illegible] பட்ட [illegible] நக்ஷத்திரங்களைப் போன்ற [illegible]
படியானமுறைமையில் நீ செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதற்கு
இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், [illegible]
ண்டு அவரைப் பார்த்து, 'நீ என்னைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறபடியே [illegible]
படியே ஆகும், [illegible]
அந்த [illegible]
[illegible]
[illegible], ('அர்ஜுனா!') [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] செய்யப்பட்டும் [illegible]
[illegible] நம்முடைய [illegible] செய்யப்படும்'
என்று கூறினார்.

[illegible] இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், '[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தனஞ்சயன் (சேனையின்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
தம்முடைய சேனையிலே [illegible]
[illegible]
[illegible] செய்து [illegible]
[illegible]
[illegible] யானைகளாலும் [illegible] ரதங்களாலும் நெருங்கிய
தும் [illegible]
மான [illegible] பிரகாசித்தது'' என்றுகூறினான்.

நூறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகள் போருக்காகக் கூடியபொழுது ஸம்சப்தகர்கள் எவ்வாறு பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள்? மஹாரதர்களும் கர்ணனை எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? இந்த யுத்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்; நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய். யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குத் திருப்தி உண்டாகவில்லை” என்று சொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்:

“ப்ரபு, [illegible] வாகனத்துக்கு எதிராகக் கிளம்பின அந்த [illegible] பெரிய சேனையானது [illegible] மழையுடைய புஷ்கரத்தைக் [illegible] ஸமுத்திரத்துக்கு [illegible] குதிரை வீரர்களாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும் [illegible] ரதிகளாலும் தேர்களாலும் நெருங்கியதும் [illegible] முழக்கத்தோடு கூடியதுமான கோரமாயிருந்தது. [illegible] விளங்கியது [illegible] கூட்டங்களையுடையதும் [illegible] ஸமானமாயிருந்ததுமான அந்த [illegible] காலனைப் போல விளங்கி [illegible] வீரர்களோடு கூடியவர்களும் விளங்குகின்ற [illegible] யுடையவர்களுமான [illegible] போர்செய்யக்கருதின [illegible] ரதங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வது போல பார்த்தனை எல்லாப்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சேனைகளை அணிவகுக்கப்பட்டிருந்த ஸம்சப்தகர்களை அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் பார்த்துக்கொண்டு வருகிற [illegible] ஸைன்யத்திலிருந்து [illegible] கொண்டு விரைவாக எதிர்த்தான் [illegible] ஸம்சப்தகர்கள் மரணமடைந்து [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பார்த்தனைக் கொல்ல [illegible] எதிர்த்தார்கள் [illegible] தேர்களாலும் நெருங்கியதும் பராக்கிரமத்தினால் மீறினதும் கோபமுள்ளதும் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றதும் [illegible] வேகத்தினால் கடல்வெள்ளத்துக்கொப்பானதுமான அந்தப் பெரும் படையானது பார்த்தனுடைய கரையை அடைந்து [illegible] நின்றதாகக் காணப்பட்டது. அந்தப் படையானது [illegible] வாஷங்களால் அடிக்கின்ற அர்ஜுனனை

விரைவாக வருத்தியது. மன்னனே! அந்த அர்ஜுனனுடைய ஸ்வேத கவசங்களோடு (முகக்கவசத்தோடு) யுத்தம் செய்கின்றபோதே [illegible] தகர்களோடு நெருங்கிய யுத்தம் செய்து பார்த்தன் பல்லவர்களுடைய ரதங்களையும் குதிரைகளையும் [illegible] யானைகளையும் காலாட்களையும் [illegible] ஆயுதங்களையும் விற்களையும் [illegible] ஆயுதங்களோடு [illegible] ஆயுதங்களையும் [illegible] [illegible] பார்த்தனாலே [illegible] பெருங்கடலில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கிருபரும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அந்தத்தாமயுத்தமானது அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. பரதஸ்ரேஷ்டனே! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காத்தான். கர்ணனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] அடித்துச் சிறந்த ரதிகர்களையும் கொன்று யுதிஷ்டிரனையும் அடித்தான். அவன் பகைவர்களை ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களையும் ஆயு

---

* இதுமுதல் [illegible] அந்தணருக்குச் [illegible] [illegible] [illegible].

தங்களையும் தேர்களையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களாகச் செய்து ஸ்வர்க்கத்தோடும் கீர்த்தியோடும் சோபித்துத் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினானோ, மஹாரதனான ஸூதபுத்திரன் அந்தப் பெரும்படையில் பிரவேசித்து ரக்தவெள்ளத்தினால் புரண்டோடுகின்றதும் ரக்தமாகிற ஜலமுள்ளதும் துண்டிக்கப்பட்ட அங்கங்களாகிற தலைகளையுடையதும் யானைகளாகிற முதலைகள் கூட்டங்களிருப்பதால் தாண்டமுடியாததும் மாம்ஸங்களாலும் மஜ்ஜைகளாலும் சேறுள்ளதும் ரதங்களாகிற ஆமைகளும் பெரிய தெப்பங்களுமுள்ளதுமான நதியைப் பெருகச்செய்தான். அரசனே! அங்கங்கு வஜ்ராயுதங்களால் அடிக்கப்பட்ட மேகங்களைப்போல் கீழே விழுந்து சாய்க்கப்பட்ட பெரிய யானைகளால் அந்த நதியானது விளங்கியது. மஹாராஜனே! அப்பொழுது அலைகளோடு பெருஞ் சுழல்களைக்கூடியதும் ரணமாகிற அணைப்பாலங்களால் நன்றாகச் சூழப்பட்டதும் கவசங்களும் தலைப்பாகைகளுமாகிற தெப்பங்களைக்கூடியதும் எலும்புகளாகிற கற்களால் நெருங்கியதும் கரையில்லாததும் நுரையுள்ளதும் சங்கங்கள் கொக்குகள் இவற்றின் கோஷமுள்ளதும் பயங்கரமானதும் நானாபக்கத்திலும் புழுதியினால் மூடப்பட்டதும் அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றதும் மனிதர்களால் தாண்டப்படக்கூடாததும் யமனுடைய பட்டணத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்றதும் ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் பெருகிவருகின்றதும் மஹாபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான அந்த நதியை (வீரர்கள் உண்டுபண்ணினார்கள்) வேந்தரே! மனிதர்களால் நாற்புறமும் எறியப்பட்ட பருத்த மரங்களைப்போல யானைகளும் மேலேயுற்ற மனிதர்கள் அந்த நதியிலுள்ள ஜலத்தில் இறங்கி எதிர்த்தால் பட்ட முறைசயப்படுகு. அங்கங்களுக்கு அந்த மஹாநதியில் ஸ்நானம் செய்கின்றவர்களான அப்பொழுது யுத்தத்தில் யானைகளும் மஹாரதங்களுமாகிற ஓடங்களால் நாற்பக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கும் யுத்தவீரர்கள். ராஜேந்திர! ஜனேந்திர! யுத்தத்தினால் பூமியானது ஸமமாய்ச் செய்யப்படவில்லை; அப்பால் போர்க்களமானது ரக்தத்தினால் எங்கும் ஸமமாய்ச் செய்யப்பட்டது. பாரதரே! மனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகிற கௌரவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் நடந்த இவ்வாறான யுத்தமானது ‘தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கொப்பாயிருந்தது” என்று கூறினான்.

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்தனுடைய சேனையில் நுழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற கர்ணன் யுத்தரங்கத்திலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு என்ன செய்தானென்பதை எனக்குச் சொல்லுவாயாக. யுத்தத்தில் பார்த்தர்களுள் எந்த வீரர்கள் கர்ணனைத் தடுத்தார்கள்? அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் எவர்களை நாசஞ்செய்து யுதிஷ்டிரனை அடித்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"பார்த்தர்களை அடிக்கின்றவனான கர்ணன், ஸைன்யத்தின் முன்பாக நிற்கின்ற திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் நோக்கி விரைவுடன் எதிர்த்துச் சென்றான்; எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாரதனான கர்ணனை வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களான பாஞ்சாலர்கள் வெயிற்காலத்தில் அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தை நோக்கிச் செல்வதுபோல எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் மனத்தைக் கலக்கிய ஆயிரக்கணக்கான சங்கங்களுடைய ஒலியும் பயங்கரமான பேரிமுழக்கமும் பற்பலவித பாணங்களுடைய சப்தமும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவற்றின் சப்தமும் வீரர்களுடைய ஸிம்ஹநாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின. பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைகளோடும் மரங்களோடும் ஸமுத்திரங்களோடுங்கூடின பூமியும் காற்றுடனும் மேகங்களுடனுங்கூடின ஆகாயமும் சூரியனோடும் சந்திரனோடும் நக்ஷத்திரங்களோடுங்கூடின மேலுலகமும் வெளிப்படையாகச் சுழன்றனவென்று எண்ணின; அவ்வாறு நடுங்குதலடைந்தன. அல்பபலமுள்ள பிராணிகள் பெரும்பான்மையாக மாண்டன. பிறகு, கர்ணன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அஸ்திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இந்திரன் அஸுரஸேனையைக்கொன்றதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அந்தக்கர்ணன் பாண்டவசேனையிற் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்துப் பிரபத்ரகர்களுள் சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக் கொன்றான். பிறகு, கர்ணன் நல்ல கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்தைந்து பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றான். வீரனான கர்ணன் ஸ்வர்ண

மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் அங்கைவிரல்களுடைய சரீரங்களைப்
பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களால் சேதிவீரர்களை நூறு நூறாக
வும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான் மஹாராஜரே! அவ்வாறு
யுத்தத்தில் மனிதர்களியற்கைக்குமேற்பட்ட காரியத்தைச் செய்கின்ற
கர்ணனைப் பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட்டங்கள் நாற்புறங்களிலும்
சூழ்ந்துகொண்டன. பாரதரே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வ
னும் துர்த்தர்ஷனுமான கர்ணன் தாங்கமுடியாதவைகளான ஐந்து பா
ணங்களை விட்டுப் பாஞ்சாலத்தவன், சித்ரஸேனன், ஸேனாபிந்து,
தபனன், சூரஸேனன் என்னும் ஐந்து பாஞ்சாலர்களை யுத்தத்தில்
கொன்றான். மஹாயுத்தத்தில் பாணங்களால் சூரர்களான பாஞ்சா
லர்கள் வதைக்கப்படுங் காலத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய பெரி
தான ஹாஹாகாரம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் கர்ணனைப் போர்புரிந்
துகொண்டிட ஹாஹாகாரத்துடன் நம்கண்ணெதிரில் முன்பாகச் சூழ்ந்
கர்ணனை மீண்டும் அவர்களை வான் பாணங்களால் அடித்தான்.
பெரியவரே! ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் சிக்ஷிதர்களுமான
ஸுஷேணன், ஸத்யஸேனன் என்கிற கர்ணனுடைய இரண்டு
புத்திரர்களும் பிராணனில் ஆசையைவிட்டுப் போர்புரிந்தார்கள்.
கர்ணனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிப்பவனும் மஹாரதனும் (கர்ண
னுடைய) மூத்த குமாரனுமான வ்ருஷஸேனன் பின்புறத்
தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு கர்ணனைத் தொடர்ந்து சென்றான்.
த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஸாத்யகியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் வ்ரு
கோதரனும் ஜனமேஜயனும் சிகண்டியும் சிறந்த வீரர்களான ப்ரப
த்ரகர்களும் சேதியர்களும் கேகயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் நகுலஸஹ
தேவர்களும் கவசம்பூண்டவர்களான மத்ஸ்யர்களும் அழிக்கின்றவ
னை ராதேயனைக் கொல்லவிரும்பி எதிர்த்தார்கள். பலவ
களை நன்றாக அடிக்கின்ற இந்தக் கர்ணன்மீது அவர்கள் வர்ஷா
காலத்தில் மேகங்கள் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோல
பலவிதமான சஸ்திரங்களையும் அம்புமழைகளையும் பொழிந்தார்
கள். அரசரே! பிதாவான கர்ணனை மீட்க எண்ணியவர்களும் ரண
அடிக்கின்றவர்களுமான கர்ணபுத்திரர்களும் மற்ற உம்மைச்சேர்ந்த
வீரர்களும் சத்ருவீரர்களை எதிர்த்தார்கள். ஸுஷேணன் பல்ல
த்தினால் பீமஸேனனுடைய வில்லை அறுத்து ஏழு நாராசங்களால்
அவனை மார்பிலடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். பிறகு, பயங்கரமான
பராக்கிரமமுள்ள வ்ருகோதரன் கெட்டியான வேறு வில்லை எடுத்து
நாணேற்றி ஸுஷேணனுடைய வில்லை வெட்டினான். பீமன்

கோபமூண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போல் பத்துப் பாணங்களால் அந்த ஸுஷேணனை அடித்துக் கூர்மையுள்ள எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் விரைவாக அடித்தான். குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கவசத்துடனும் கூடின கர்ணபுத்திரனை ஸகல ஸேனைகளும் பத்துப் பாணங்களால் அடித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸைன்யங்களின் நடுவில் நீயே கர்ணனின் க்ஷுரப்ரத்தினால் ... நாம் சந்திரனைக்கொப்பான மனோஹரமான அந்த ஸுஷேணனுடைய தலையை அறுத்தான், காம்பினின்று நீரே விழுகின்றதைப்போல... பூமியில் விழுந்தது. ... கர்ணன் ... பீமன் கர்ணபுத்திரனை ... அடித்தான் ... குதிரைகளைப் பிடித்தான் ... அந்த ... பாணங்களால் ... அடித்தான் ... அறுபத்து ... பாணங்களையும் ... அடித்து ... ஸேனாபதிகளையும் ... ஸுஷேண! ... நிற்பாய், ... என்று சொல்லிக்கொண்டு ... கர்ணன் ... அந்த பாணங்களை ... எழுபது பாணங்களால் ... அடித்தான். பீமன், பிறகு, நகுலன் ... யுத்தம் ... கர்ணனை ... ஸுஷேணன் மீது ... பீமஸேனன் ... அந்த பாணங்களையும் ... முன்பு ... பாணங்களால் ... விரும்பிய பீமஸேனனை அடித்தான் ஸுஷேணனே பெரிய காரியங்களைச் செய்யத் ... முதலான ஒரு வில்லை எடுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் இருகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் நகுலனோ, பெரிய காரியங்களைச் செய்பவனும் ... இருபது பாணங்களாலே ஸுஷேணனை அடித்துக் கர்ணனுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு ... பயங்கரமாகச் செய்தான் ... அந்த நகுலனைப் பத்து அம்புகளால் அடித்து ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே வில்லையும் விரைவாகவொடித்தனன். பிறகு, கோபமூண்டவனான நகுலன் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் ஸுஷேணனை எதிர்க்கத் தடுத்தான். அரசே! சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவனான அந்த நகுலனோ, பாணங்களால் திக்குகளை மூடி ஸுஷேணனுடைய ஸாரதியைக் கொன்

றான், பிறகு, ஸுஷேணனையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் நிக்கஸுஷேணனை யுக்கிரமானவில்லை மூன்று பல்லங்களாலே மூன்றாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, ஸுஷேணன் கோபம் மூண்டவனாகி வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து நகுலனை அறுபது பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை ஏழு பாணங்களாலும் அடித்தான் ஒருவரை ஒருவர் வதம் செய்யக்கருதி அம்புகளால் விரைவாக அடித்துக்கொள்ளுகிறவர்களான வீரர்களுடைய மிகுந்த கோரமான அந்த யுத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஸமானமாயிருந்து ஸாத்யகி விருஷஸேனனை உருக்கினவாகிய ஏழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான், கூர்மையான மூன்று பாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! விருஷஸேனனோ, மஹாரதனான ஸாத்யகியைக் கணுக்கள் படிந்துள்ள அம்பினால் நெற்றியில் அடித்தான் மஹாராஜரே! விருஷஸேனன் பிரயோகித்த பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸாத்யகியானவன் கோபங்கொண்டான், கோபங்கொண்டு, பயங்கரமானவேகத்தையும் வெளிப்படுத்தினான் வீரனான ஸாத்யகி சீக்கிரமாக நிறைந்த பதினைந்து பாணங்களைக் கையிலெடுத்து விருஷஸேனனுடைய ஸாரதியை மூன்று பாணங்களால் கொன்று அவனுடைய வில்லை ஒருபல்லத்தினால் துண்டாக்கிக் குதிரைகளை ஏழு பாணங்களால் கொன்று கொடியை ஒருபாணத்தால் நாசஞ்செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவனை மார்பில் அடித்தான் பிறகு, அந்தவிருஷஸேனன் தனது தேரில் மூர்ச்சையடைந்து ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் மறுபடியும் எழுந்திருந்தான் யுத்தத்தில் யுயுதானனாலே ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ரதத்தையும் கொடியையும் இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்ட அந்தவிருஷஸேனன் யுயுதானனைக் கொல்லவிரும்பிக் கத்தியையும் கேடயத்தையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவனை எதிர்த்துச்சென்றான் விரைவாக வருகின்ற விருஷஸேனனுடைய கத்தியையும் கேடயத்தையும் ஸாத்யகியானவன் வராஹகர்ணங்களென்கிற பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான் துச்சாஸனனோ, ரதத்தையிழந்தவனும் ஆயுதங்களையிழந்தவனுமாகச் செய்யப்பட்ட அந்தவிருஷஸேனனைக் கண்டு விரைவாக அவனைத் தனது தேரின்மேல் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறொரு ரதத்தையடையும்படி செய்தான் பிறகு, மஹாரதனான விருஷஸேனன் வேறு ரதத்தின்மேலேறிக்கொண்டு எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் திரௌபதீபுத்திரர்களையும் ஐந்து பாணங்களால் யுயுதானனையும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களால் பீமஸேனனையும் ஐந்து பாணங்களால் ஸஹ

தேவனையும் முப்பத்துப்பாணங்களால் நகுலனையும் ஏழுபாணங்களால் சதானீகனையும் பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியையும் நூறுபாணங்களால் தர்மராஜனையும் அடித்தான். ராஜேந்திரரே! ஜனங்களின் பிரபுவே! சிறந்த வில்லாளியான கர்ணபுத்திரன் இவர்களையும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான மற்றச்சிறந்த வீரர்களையும் அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவனான அவன் திருஷ்டத்யும்னனுடைய சேனையின்பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தான். ஸேநானி ஒன்பது பாணங்களாலே யுயுதானனை ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் வதைசெய்து மூன்றுபாணங்களால் அவன் கொடியில் அடித்தான். அந்த ஸாத்யகி ரணத்தில் சொல்லியபடி அவனைப் பட்டவேலின் நடுவில் மறுபடியும் வெட்டிக்கொண்டு பாண்டவர்களோடுகூடி யுத்தஞ்செய்த கர்ணனுடைய படையைச் சிதற அடித்தான். பிறகு, கர்ணனை, திருஷ்டத்யும்னன் பத்துப்பாணங்களாலும் திரௌபதீபுத்திரர்கள் எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும் யுயுதானன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். கர்ணனை, பீமஸேனன் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் முப்பதுபாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் சிகண்டி பத்துப்பாணங்களாலும் வீரரான தர்மராஜா நூறுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான இவர்களும் மற்றச்சிறந்த வீரர்களும் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரனை அடித்தார்கள். சத்ருக்களைச் சிக்ஷிக்கிறவனும் வீரனுமான அந்த ஸூதபுத்திரன் ரதத்தோடு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அவர்களை நல்லகூர்மையான பத்துப் பத்துப்பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பிறகு, ஸூதநந்தனனை கர்ணனை வல்லவர்களான வீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சிறந்த ரதிகர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான ஸாத்யகி, பீமஸேனன், திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள் ஆகிய இவர்களை அஸ்திரபலத்தினால் ரதங்களைவிட்டுப் பிரிந்தவர்களாகச் செய்தான். பாணங்களால் சோகமலிருப்பதால் பிராணிகளுடைய கூட்டங்கள் ஆச்சரியமடைந்தன. மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! அந்தயுத்தத்தில் மஹாத்மாவான கர்ணனுடைய அஸ்திரவீரியத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. அந்தக்கர்ணன் பரபரப்புடன் பாணங்களையெடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் காணவேயில்லை. ராஜேந்திரரே! மேற்குத்திக்கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டோம். எங்கு கர்ணன் இருந்தானோ நாங்கள் கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிற்பூச்சிகளின்கூட்டங்களைப்போலத் திக்குக்களைமூடுகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாத்திரம் கண்டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுத்தவீரர்கள், எல்லாத்திக்குக்களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூர்மையானவைகளும் நாற்புறங்களிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுகின்றவைகளும் உட்படிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக்கர்ணனுடைய பாணங்களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டார்கள் அந்த யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால் மூடப்பட்டதுபோலத் தோன்றியது கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திக்குக்களும் மூடப்பட்டன அந்த இடத்தில் ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்டதுபோல விளங்கியது. பிறகு, யுத்தவீரர்களின் செய்கையைச் செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரதனும் அரசனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களைக்கொன்றான். வில்லைக்கையிற்பிடித்து யுத்தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவன் போன்ற கர்ணன் எவர்களால் அடிக்கப்பட்டானோ அவர்கள் ஒவ்வொருவனையும் மும்மூன்றுமடங்கு அதிகமான பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். கர்ணன் மறுபடியும் அந்தவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களாலடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு, அந்தவீரர்கள் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் த்வஜங்களோடும் குடைகளோடுங் கூடியவர்களாக (கர்ணனுக்கு) *அவகாசத்தைக்கொடுத்தார்கள். கர்ணனால் ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து பிரஜ்ஞையையிழந்து எல்லாத்திக்குக்களையும் (தங்களுடைய சப்தத்தால்) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான ராதேயன் அந்தமஹாவில்லாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடித்து அரசர்களுடைய படையில் துன்பமில்லாமல் பிரவேசித்தான். அந்த ராதேயன் பின்வாங்காத தேர்வீரர்களான சேதிதேசத்து வீரர்கள் முந்நூற்றுவரைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் கொன்று பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரிழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வேறுதேர்களில் ஏறிக்கொண்டு தர்மராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அரசரே! பிறகு, அந்தச்சத்துருவீரர்களும் ஸாத்யகியுடன்கூடின

* பின்வாங்கினரென்பது.

நிகண்டியும் ஸுவர்ணக்கட்டுடன்கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பற்பல பாணங்களைப் பிரயோகித்துக் கொண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக (அவரைச்) சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே முயற்சியுள்ளவர்களும் பெரிய விற்களைக் கையில் பிடித்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த சூரர்களனைவர்களும் யுத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத கர்ணனை நான்கு பக்கத்திலும் பாதுகாத்தார்கள். அப்பொழுது நானாவிதமான வாத்திய கோஷங்களும் தோன்றின. எதிரில் கர்ஜிக்கிற சூரர்களுடைய ஸிம்ம நாதமும் தோன்றியது. பிறகு, யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பிருதாபுத்திரர்களான பாண்டவர்களும் கர்ணனை முதன்மையாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நாங்களும் பயமற்றவர்களாக மீண்டும் எதிர்த்தோம்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

கர்ணன், அந்தச்சேனையைப் பிளந்து, பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் சூழப்பட்டவனாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான். அவன் சத்ருக்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பற்பல ஆயுதங்களை உக்கிரமான அனேகபாணங்களால் அறுத்துப் பயப்படவில்லாமல் அவர்களை அடித்தான். ஸூதபுத்திரன் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான். அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் பூமியில் விழுந்தார்கள். மற்றவர்கள் தோல்வியடைந்து விரைவாக ஓடினார்கள். மீண்டும் ஸாத்யகியினால் ஏவப்பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் நிஷாதர்களும் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பி எதிர்த்தோடினார்கள். கர்ணனுடைய அம்புகளால் நன்றாய் அடிக்கப்பட்டவர்களான அவர்கள் கைகளையும் தலைப்பாகைகளையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள்ளப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள். இவ்வாறாக யுத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்கானவர்களாகவும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களாகவும் பதினாயிரக்கணக்கானவர்களாகவும் யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தேகங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், புகழினால் திக்குகளையும் நிரப்பினார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அந்த

கண்போன்ற சூரியகுமாரனைக் கர்ணனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சா லர்களும், வியாதிகளை மந்திரங்களும் ஔஷதங்களும் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தார்கள். அந்தக் கர்ணன் அவர்களை நன்றாக அடித்து மந்திரங்க ளாலும் ஔஷதிகளாலும் செய்யப்பட்ட பரிகாரத்தைமீறி அடங்காமல் மேலிடுகின்ற வியாதிபோல மறுபடியும் யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தான். அவன் அரசனைக் காப்பதில் பேராவலுடையவர்களான பாண் டவர்களாலும் பாஞ்சாலர்களாலும் கேகயர்களாலும் தடுக்கப்பட்டு, மிருத்யு பிரம்மவித்துக்களை மீறிச்செல்லச் சக்தியற்றவனாவதுபோல, அவர்களை மீறிச்செல்லச் சக்தியற்றவனானான். பிறகு, யுதிஷ் டிரர் பிரதானர்களான அந்த யுத்தவீரர்களால் தடுக்கப்பட்டு ஸமீ பத்திலிருக்கின்ற வீரனான கர்ணனைக் கண்டு பாணங்களால் அடித்தார். ஈட்டியினால் குத்தப்பட்ட யானைபோல பார்த்தருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட கர்ணன் ஒன்றுமசைந்திருந்த வீரனை நன்றாக அடித்து யுதிஷ்டிரரைப் பிடித்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் கோபத்தி னால் கண்களை நன்றாகச் சிவந்து ரதவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவ னும் ஜயிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான கர்ணனை அடைந்து, 'கர்ண! கர்ண! வீண் நோக்கமுள்ளவனே! ஸூதபுத்திர! என்வார்த்தை யைக் கேள். யுத்தத்தில் பலசாலியான பல்குனனோடு எப்பொழுதும் போட்டிபோடுகிறாய். துர்யோதனனுடைய அபிப்பிராயத்தில் நிலை பெற்றவனாக எங்களை நித்தியம் ஹிம்ஸிக்கிறாயாதலால், உனக்குள்ள பலம், வீர்யம், பாண்டவர்களிடத்துள்ள பகைமை ஆகிய எல்லா வற்றையும் இப்பொழுது மிக்க ஆண்மையைக் கைக்கொண்டு காட்டு. மஹாயுத்தத்தில் உனக்கு யுத்தத்திலிருக்கின்ற பாரத்தை நான் இப்பொழுது போக்குவேன்' என்று சொன்னார். மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரர் அப்பொழுது கர்ணனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி விட்டு ஸ்வர்ணமயமான புங்கங்களுள்ளவைகளும் உருக்கினாற்செய்த வையுமான பத்துப்பாணங்களால் அவனை அடித்தார். பாரதரே! பகை வர்களை அடக்குபவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான ஸூதபுத்திரன் அட் டஹாஸஞ்செய்கின்றவன்போலப் பத்து வத்ஸதந்தங்களால் அவரைத் திருப்பியடித்தான். ஸூதபுத்திரனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பாண்டவர் அலக்ஷியஞ்செய்து ஹவிஸ்ஸினால் அக்னி ஜ்வலிப்பது போலக் கோபத்தினால் ஜ்வலித்தார். ஜ்வாலைக்கூட்டங்களால் சூழப் பட்ட யுதிஷ்டிரருடைய தேகமானது யுகாந்தகாலத்தில் எரிக்க எண்ணங்கொண்ட பிரளயகாலநெருப்பினுடைய வேறோர் உருவம் போலக் காணப்பட்டது. பிறகு, யுதிஷ்டிரர் மிகப் பெரிதாயிருப்ப

தும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வில்லில் நாணேற்றிக் கூர்மையுள்ளதும் மலைகளையும் பிளக்குந்திறமையுள்ளதுமான ஸூர்அம்பை (அந்தவில்லில்) பூட்டினார். பிறகு, ராஜரான யுதிஷ்டிரர் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் விரைவுடன் யமதண்டத்துக்கொப்பான [illegible] அம்பை நன்றாக இழுத்து ப்ரயோகித்தார். வேகமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரரால் விடப்பட்டதும் இடி வஜ்ராயுதம் இவைகளின் ஸ்பர்சத்துக்கொப்பான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது மஹாரதனான கர்ணனுடைய இடப்பக்கத்தில் விரைவாக நுழைந்தது. அந்த யுத்தபூமியில் பீடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய புஜபலமுள்ள அந்தக் கர்ணன் தேகத்தளர்ச்சியடைந்து வில்லை நழுவவிட்டு நடுக்கமுற்று மூர்ச்சையடைந்தான். கர்ணன் உயிரை இழந்தவன்போலவும் ராஜ்யத்தை இழந்தவனுக்குச் சமமானவனுமாகத் தேர்த்தட்டில் விழுந்தான். யுதிஷ்டிரராஜரும் பார்த்தனுக்கு நன்மையைச் செய்யும் எண்ணத்துடன் கர்ணனை மறுபடியும் அடிக்கவில்லை. பிறகு, நிறம்மாறியிருக்கிற முகத்தையுடையவனும் துன்பமுற்றவனும் அவ்விதமான நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றவனுமான கர்ணனைக் கண்டு பெரிதான தார்த்தராஷ்டிரனுடைய படை முழுவதும் ஹாஹாகாரஞ்செய்தது. மஹாராஜரே! ராஜாவினுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு பாண்டவர்களும் விம்மிதமடைந்து கர்ஜித்தவர்களும் ஆரவாரமுற்றவர்களும் 'கலகல' வென்னும் சப்தத்துடன் [illegible]. கொடிய பராக்கிரமமுள்ளவனும் [illegible] சிறிது நேரத்துக்குள் ப்ரஜ்ஞையையடைந்து ராஜனை அழிப்பதன்பொருட்டு மனம் வைத்து எழுந்திருந்தவனும் அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ள அந்தக் கர்ணன் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வில்லில் நாணேற்றிக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பாண்டவர்மீது இறைத்தான்.

பிறகு, மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரருடைய சக்ரரக்ஷகர்களான சந்த்ரதேவன் தண்டதாரன் என்கிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும் யுத்தத்தில் இரண்டு க்ஷுரங்களால் கொன்றான். பாரதரே! யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களான அவ்விருவரும் சந்த்ரனுடைய ஸமீபத்தில் புனர்வஸு நக்ஷத்ரங்கள்போல் தர்மராஜருடைய ரதத்தினுடைய ஸமீபத்தில் பிரகாசித்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் கர்ணனை முப்பது பாணங்களால் அடித்தார். யுதாமந்யுவும் உத்தமௌஜஸ்ஸும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் சல்லியனைத் தொண்ணூறு பாணங்களாலும் [illegible] எழுபத்துமூன்று பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்வீரர்களை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தார். அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் உரக்கச்சிரித்துக் கூர்மையுள்ள அறுபது பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். பிறகு, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த சிறந்த வீரர்கள் கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் கர்ணனை அம்புகளால் அடித்தார்கள். ஸாத்யகி, சேகிதானன், யுயுத்ஸு, பாண்டியன், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, த்ரௌபதி புத்திரர்கள், பிரபத்ரகர்கள், நகுல ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காருசர்கள், மிகுந்திருக்கின்ற மாத்ஸ்யர்கள், கேகயர்கள், காசிதேசத்து வீரர்கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இந்த வீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷேணனை அடித்தார்கள். பாஞ்சாலயனான ஜனமேஜயனும் கர்ணனைப் பாணங்களாலும் வராஹகர்ணங்களாலும் நாராசங்களாலும் நாளீகங்களாலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் விபாடங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான். ஜனமேஜயன் உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான ரதிகர்களோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் நான்கு பக்கத்திலும் கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான். பாண்டவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களால் நன்கு எதிர்க்கப்பட்டவனும், கூர்மையுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளும் அவரவர் பெயர்களால் அடையாளமிடப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலே மூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் அலைகளால் சூழப்படுகின்ற மஹாஸமுத்திரம்போல யுத்தத்தில் சற்றேனும் அசையவில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அளவிட முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான கர்ணன் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர் இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேதிவீரர் பதின்மரையும் அப்பொழுது கொன்றான். பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்கள் விட்டில் பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல எல்லாத் திக்குகளிலும் காணப்பட்டன. கர்ணனுடைய பெயரினால் அடையாளமிடப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுள்ளவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்கள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாற்புறத்திலும் பூமியில் விழுந்தன. யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது கர்ணன் குருவம்சத்திலே சிறந்த ஸஞ்சய வீரர்களும் எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களும

நூறு நூறுகக்கொலலபபடடாாகள் காணனுடைய பாணஙகளால (ஆகாயம்) நன்ருக மறைககபபடவே, மிகுநத இருள தோனறியது. பிறகு, பகைவர்களுடையதும் தனனுடையதுமான ஒன்றுமே அறியபபடவிலலே க்ஷததிரியாகளுககுப பயஙகரமாக ஏறபட்டிருககின்ற அந்த இருட்டில மிக்க கைவலிமையுளள காணன அநேக க்ஷததிரியாகளை எரிததுககொண்டு ஸஞசரிததான் பிறகு, பாணஙகளாகிற மஹாஜ்வாலேகளுடன கூடியதும் வீாயமாகிற சுடுகையுள்ளதுமான காணனுகிற நெருபபானது பாணடவாகளாகிற காட்டை எரிததுககொண்டு யுததககில அழகாக காறபுறததிலும் ஸஞசரிததது மஹாராஜரே! பிறகு, அநத பாண்டவாகளோ சோநத மஹாரதாகளும எலலா ஸருஞசயாகளும நூறு நூறாகவும் ஆயிர மாயிரமாகவும் அஸதிரஙகளைப பிரயோகிததுககொண்டு மஹாவிலலாளியான கர்ணனை நானகு பககததிலும் சூழநது கொண்டாாகள மஹாவிலலாளியான அநதக காணன மஹா பலசாலிகளான வீராகளுடைய மஹாஸதிரஙகளைத தடுதது அட்டஹாஸஞ செயது அரசரான யுதிஷடிாருடைய விலலே வெட்டினுன். பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷததுககுள படிநககணுககளுளள தொண்ணூறு பாணஙகளை ஸநதானஞ்செயது கூாமையுளள அவவமபுகளால யுதத்ததில யுதிஷடிர ராஜருடைய கவசததை படைததான. பொனனல வேலேசெய்யபபட்டதும் ரதநினஙகளால சிததிரிககபபட்டதும விழுகினறதுமான அநதக கவசமானது காறறினலடிககப்பட்டுச சூரியனேடு சேர்நதிருக்கிற மின்னலுளள மேகம்போல விளஙகியது யுதிஷடிர ராஜருடைய அஙகததினின்று நழுவினதும் விசிததிரமான இரததினஙகளால அலஙகரிககபபட்டதுமான அநதக்கவசமானது இரவில மேகமிலலாத ஆகாயம்போல விளஙகியது புருஷ ஸரேஷடரே! பாணஙகளால கவசம் பிளககபபட்டவரும் ாகததினுல நன்கு நனைககபபட்டவருமான யுதிஷடிரா உதிககினற சூரியன்போலப பிரகாசிததார். பாணஙகளால எலலா அஙகஙகளும் நிறைககபபட்டவரும் கவசம உடைககபபட்டவருமான அநத யுதிஷ்டிரா யுத்ததததில க்ஷதரிரிய காமததைக் கைக்கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செயதாா பாண்டவா யுததததில பரபரபபுளளவராக நெடுநேரம் காஜிதது ஜவலிககின்ற வஜராயுதம் போலிருககின்ற சகதியை வேகததுடன் பிரயோகித்தாா ஆகாயததில ஜ்வலிககின்றது போலுள்ள அநதச சகதியை விரைவாகச செலலுகின்ற ஏழு பலலஙகளாலே ராதேயன் துண்டாக்கினுன். அந்தச் சகதியானது

யுத்தத்தில் சிதறிவிட்டது. சூரசுரூபனுடைய காரியத்தைச் செய்பவரான யுதிஷ்டிரர் நான்கு தோமரங்களாலே கர்ணனை மார்பிலும் இரண்டு கைகளிலும் நெற்றியிலும் அடித்து ஸந்தோஷத்தாலே ஸிம்மநாதஞ்செய்தார். வெளியிலே பெருகுகின்ற இரத்தத்துடன் கூடின கர்ணன் கோபமுள்ள ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஒன்பது பாணங்களாலே யுதிஷ்டிரருடைய ஸாரதியான *பாரஷடியை அடித்தான், அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய த்வஜத்தையும் வெட்டினான்; அந்த யுதிஷ்டிரரைப் பின்பு மூன்று பாணங்களால் அடித்தான், அவருடைய இரண்டு அம்புத்தூணிகளையும் உடைத்தான், ரதத்தையும் எள்ளளவு எள்ளளவாக வெட்டினான். பாரதரே! இந்த ஸமயத்தில் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த சூரர்களான மஹாரதர்கள் ராதேயன் மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாராஜரே! ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனான கர்ணன் மீது நெருப்புக்கு நிகரான பாணங்களையும் நாராசபாணங்களையும் வர்ஷித்தார்கள். அரசரே! பிறகு, கர்ணன் கோபங்கொண்டு ஐந்து பாணங்களாலும் வேறு ஸூசிமுகங்களாலும் யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை அடித்தான். அவன் அந்தச் சைனேயனுடைய வலக்கையை மூன்று பாணங்களாலும் இடக்கையைப் பதினாறு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஏழு பாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு, கூர்மையுள்ள நான்கு அம்புகளாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரம் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு, மஹாரதனான கர்ணன் வேறொரு பல்லத்தினாலே வில்லையறுத்துத் தலைப்பாகையுடன் கூடின ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று கவர்ந்தான். குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விலகிநின்ற அந்தச் சைனேயன் கர்ணன் மீது வைடூர்யரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு சக்தியாயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். பாரதரே! வில்லாளிகளுள் சிறந்தவனான கர்ணன் எதிரில் வருகின்ற அந்தச் சக்தியைப் பட்டென்று இரண்டாகத் துண்டாக்கி அவர்களனைவரையும் எதிர்த்தான். அளவிடற்கரிய பலமுள்ள கர்ணன் பிறகு மஹாரதர்களான அந்தப் பாண்டவவீரர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பீடித்தான். ராஜபுத்திரனான கர்ணன் ஸிம்மமானது அற்பமிருகங்களைப் பீடிப்பதுபோலப் பாணங்களால் அவர்களைப் பீடித்துப் படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் தாம

* 'பாரஷணி' என்பது வியாக்கியான பாடம்

ராஜரைத் துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப் பிர யோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில் வந்தான். பிறகு,குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொந்து கர்ணனுக் கெதிரில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவராகி விலகிச்சென்றார் அரசரே! கர்ணன் பாண்டுபுத்திரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்த்து, 'நற்குலத்திலபிறந்து க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் நிலைபெற் றவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுத்தத்தில் உயிரைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள நீ க்ஷத்திரிய தர்மங்க ளில் ஸாமர்த்தியமற்றவனென்பது என்னுடைய எண்ணம் பிராமண னுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாத்தியயனத்திலும் யஜ்ஞ கர்மத்திலும் நீ பற்றுள்ளவன். குந்திபுத்திர! நீ யுத்தஞ்செய்யாதே. வீரர்களை அணுகாதே. இவ்வாறு அப்பிரியத்தைப் பேசாதே. நீ யுத் தத்தை நாடாதே. ஐய! மற்றவர்களைச்சொல்லலாம் என்னைப்போன் றவர்கள் சொல்லத்தக்கவர்களல்லர். யுத்தத்தில் என்னைப்போன்றவர் களைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மற்றதையும் அடைவாய். குந்தி புத்திர! உன்னுடைய வீட்டுக்குப்போ. அல்லது,எவ்விடத்திலகிருஷ் ணார்ஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அங்கேபோ. ராஜனே! கர்ணன் எவ்வி தத்திலும் யுத்தத்தில் உன்னைக்கொல்ல மாட்டான்' என்றுசொன் னான். புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான கர்ணன் குந்திதேவிக்குக் கொடுத்திருக்கிற வார்த்தையைநினைத்து, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற தர்மராஜரைக் கொல்ல வில்லை. பிறகு,மஹாபலசாலியான கர்ணன் இவ்வாறுசொல்லி யுதிஷ் டிரரை விட்டுவிட்டு வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப் பாண்டவஸேனையைக் கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைந்து விரைவாக யுத்தத்தைவிட்டு விலகினர். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச் சைத்யர் களும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மஹாரதனான ஸாத்யகி யும் அவ்வாறே சூரர்களான த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் மாத்ரீபுத்திரர் களான நகுல ஸஹதேவர்களும் நிலையிலதவறுதவரான தர்மராஜரை அநுஸரித்தார்கள். பிறகு, வீரனான கர்ணன் திரும்பிச்செல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கௌரவர்களு டன்கூடிப் பின்புறத்தில் தொடர்ந்து சென்றான். பேரிகள்,சங்கங்கள், மிருதங்கங்கள், விற்கள்இவற்றின் ஒலியும் அவ்வாறே தார்த்தராஷ் டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றின.கௌரவரே!மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய ரதத்தி லேறிக்கொண்டு அந்தக் கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அவனாலே சேனை துரத்தியடிக்கப்படுவதையுங் கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! இவர்களைக் கொல் லுங்கள். ஏன் சும்மா,இருக்கிறீர்கள்?''என்று சொன்னார். பிறகு, அரச ரமேல ஏவுதலைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களும் பீமஸேனனை முதன்மை யாகக் கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய எல்லா மஹா ரதர்களும் உன்முடைய புத்திரர்களை நோக்கி ஸமீபத்தில வந்தார்கள். பாரதரே! யுத்தத்தில யுத்தவீரர்களுடைய சப்தமும் ஓடுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆங்காங்கு உயர்த்துக்கொண்டுபிடிக்கப்பட்ட சஸ்திரங்களுடைய சப்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றின. மஹாயுத்தத்தில போர்வீரர்கள 'வாருங்கள், அடியுங்கள்;விரைவாக நாற்புறங்களிலும்ஓடுங்கள்'என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள்.அந்த ரணகளத் தில ஆகாயத்தில அம்புமழைகளால மேகத்தினலே நிழலுண்டாவது போல நிழலுண்டாயிற்று ஐயா! சூழ்ந்திருப்பவர்களும் ஒருவரை யொருவர் துன்பஞ் செய்கின்றவர்களுமான புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்களால அரசர்கள கொடிகளையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் ரதங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாக வும அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுப்புக்களையுமிழந்தவர்களாகவும் கூக்ஷீணித்து, வஜ்ராயுதத்தால பிளக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்கள்போல விழுந்தார்கள். பாகர்களுடன்கூடின யானைகள வெட்டப்பட்டும் உடைக்கப்பட்டும் மாறுபாடடைந்துமிருக்கின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும்கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப் பட்டும்கொல்லப்பட்டும் பூமியில விழுந்தன.வீரர்களேறிச்செலுத்திய குதிரைகளும் அவ்வீரர்களும் கொல்லப்பட்டு ஆயிரமாயிரமாகவிழுந்தன ஆயுதங்களால நொறுங்க அடிக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் ரதி களால கொல்லப்பட்டன யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான காலாட் கூட்டங்கள எதிரிவீரர்களால நாசம்பண்ணப்பட்டன. அன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ரும் சந்திரனும்போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுத்தவீரர் களுடைய தலைகளால பூமியானது நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள விமானத்தில அப்ஸரஸ்க்கூட்டங்களின் கானவாத்யங் களின் சப்தங்களுடன்கூடின சப்தத்தைப் பூமியில்போல ஆகாயத்தி லும் கேட்டார்கள வீரர்களாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களை அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகளின் கூட்டங்கள் விமானங்களில் ஏற்றி ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு சென்றனர். மிக்க ஆச்சர்யமான அந்தச்செய்கையைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டு ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள விருப்பத்தினாலே சூரர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களாக ஒருவரையொருவர் விரைவாகக் கொன்றார்கள். யுத்தத்தில் ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு எதிர்த்து விசித்திரமாக யுத்தம் செய்தார்கள். காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும் குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போர்புரிந்தன. யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற யுத்தமானது சேனையிலே உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதியினாலே [illegible] இவ்வாறு நடந்துவரும்பொழுது நம்முடையவர்கள் [illegible] பகைவர்களையும் கொன்றார்கள். வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் மயிரைப்பிடித்தும் பற்களால் கடித்தும் நகங்களால் கிள்ளியும் சண்டை செய்தார்கள். வீரர்களுடைய தேகங்களையும் பாவங்களையும் போக்குகின்ற முஷ்டியுத்தமும் வாகுயுத்தமும் நடந்தன. யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற இவ்வாறான யுத்தம் நடக்கும்போது மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவற்றின் தேகங்களினின்று இரத்தநதி பெருகியது. அந்த ரத்தநதியானது மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கிய அந்த யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற அநேக மனிதர்கள், குதிரைகள், யானைகள், பாகர்கள் இவர்களுடைய சரீரங்களை இழுத்துக்கொண்டு சென்றது. இரத்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மிக்க கோரமாயிருப்பதும் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுள்ளதும் மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகளின் தேகங்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றதுமான அந்த இரத்தநதியானது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தைச் செய்வதாயிருந்தது. வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களான சிலர் அந்தரக்தநதியினுடைய அக்கரையை யானையினாலே அடைந்தார்கள். மற்றவர்கள் நீந்தியும் அமிழ்ந்தும் மேலெழுந்தும் அக்கரையை அடைந்தார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்த வீரர்கள் ரக்தத்தினாலே பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களாகவும் சிவந்திருக்கின்ற கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடையவர்களாகவும் அந்த ரக்தநதியிலே முழுகினார்கள். இரத்தத்தைக் குடித்தார்கள். ஸந்தோஷத்தையும் இழந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்காய் [illegible] விழுந்திருக்கின்ற ரதங்களையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் ஆயுதங்களையும் ஆபரணங்களையும் கவசங்களையும் கண்டோம்.

ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் பெரும் பான்மையாகச் சிவந்தநிறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம். பரதரே! ரக்தத்தினுடைய நாற்றத்தினாலும் ஸ்பர்சத்தினாலும் ரஸத்தினா லும் மிக்கசிவப்பான ரூபத்தாலும் பரவுகின்ற சப்தத்தினாலும் சே னைக்குப் பெரும்பான்மையாக மிக்கபெரிதான துயரம் நேர்ந்தது. பீமஸேனன்முதலான வீரர்களால நன்றாக அடிக்கப்பட்ட உம் முடைய அந்தசசேனையைக்குறித்து அப்பொழுது ஸாத்யகிமுத லானவீரர்கள் மறுபடியும் நன்றாக எதிர்த்துவந்தார்கள். ராஜரே! வருகின்ற அந்தவீரர்களுடையவேகம் ஸஹிக்கமுடியாமலிருப்பதைக் கண்டு உம்முடைய புத்திரர்களது பெருஞ்சேனையானது புறங்காட்டி ஓடியது. நான்குபக்கத்திலும் அந்த வீரர்களாலே கலக்கப்பட்ட உம் முடைய அந்தசசேனையானது ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சிதறினதாகவும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்ட தாகவும் கவசங்களழிக்கப்பட்டதாகவும் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக் கிற ஆயுதங்களையும் விற்களையுமுடையதாகவும் காட்டில் சிங்கத்தால் பீடிக்கப்படும் யானைக்கூட்டம்போல விரைவாக ஓடியது.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் தோல்வ அடையச்செய்து கொல்லக்கருதிய பீமனைச் சல்யன் காரணங்களைச்சொல்லித் தடுத்தது.)

மஹாராஜரே! எதிர்த்து வருகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களைக் கண்டு உம்முடைய சேனையைத் துரியோதனன் நான்கு பக்கத்தி லும் தடுத்தான். பரந்திற சிறந்தவரே! அரசரே! யுத்தவீரர்களையும் தன்னுடைய சேனையையும் எல்லாப்புறங்களிலும் உம்முடைய புத்திரன் அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர்கள் திரும்பவில்லை. பாரதரே! பிறகு, பக்ஷங்களிலும் பக்ஷங்களுடைய நுனிகளிலும் நடுவயிற்றிலும் நின்றுகொண்டிருந்த கௌரவர்கள் அப்பொழுது சஸ்திரங்களுடன்கூடினவர்களாக யுத்தத்தில் பீமஸேனனைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றார்கள். கர்ணனும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற தார்த்த ராஷ்டிரர்களைக்கண்டு மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'பீமனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்' என்றுசொன்னான். கர்ணன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட மத்ரதேசாதிபதியான சல்யன் அப்பொழுது பீமஸேனனி ருக்குமிடத்துக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகளை நடத்தினன. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சல்யனாலே

தூண்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய ரத்தத்தை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துநின்றன. பரதஸ்ரேஷ்டரே! எதிர்த்துவரு கின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான். அந்தப்பீமன் வீரனான ஸாத்யகியையும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷியுங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார். துராத்மாவான ராதேயனால் துர் யோதனனுடைய ப்ரீதிக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தர்ம நந்தனர் எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப் பட்டார். பார்ஷத! இப்பொழுது அந்தத் துக்கத்தின் முடி வை அடையப்போகிறேன். மிக்ககோரமான இந்தயுத்தத்தில் [1]இப் பொழுது கர்ணனையாவது நான் கொல்லுவேன் அல்லது கர்ண னாவது என்னைக்கொல்லுவான். இது ஸத்யமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களிடத்தில் அடைக்க லப்பொருளாகக் கொடுக்கிறேன். நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்ற வர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான். மிக்க தோள்வலிமையுள்ள பீமஸேனன் இவ் வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த ஸிம்மநாதத்தினாலே எல்லாத்திக்குக்க ளையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு கர்ணனைநோக்கி எதிர்த் துச்சென்றான். போரில் மகிழ்பவனும் விரைவாக வருகின்றவனு மான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மத்ரநாதன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'கர்ண! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் கடுங் கோபமுள்ளவனும் நெடுங்காலமாகச் சேர்த்துவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விடவேண்டுமென்று நிச்சயமான எண்ணங் கொண்டவனுமான பாண்டுநந்தனனைப் பார். கர்ண! முன்பு, அபி மன்யு கொல்லப்பட்டபோதும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் கொல்லப் பட்டபோதுங்கூட இந்தப் பீமஸேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலகங் களனைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; பிரளயகால நெருப்புக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியதும் பயங்கரமுமான ரூபத் தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான். அரச ரே! மத்ரநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே விருகோதரன் கோபத்தினால் ஜ்வலித்துக்

1 இரண்டுபேர்களும் விடப்பட்டவர்

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்ற வனும் யுத்தத்தைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ராதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சல்யனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! பிரபுவே! பீமஸேனனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உண்மையே இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இந்த விருகோதரன் சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன்; சரீரத்தில் அபேக்ஷையில்லாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்திருக்குந்தன்மையை அடைந்து, தௌபதிக்குப் பிரியத்தைச்செய்யும் விருப்பத்தினாலே தன்கைகளின் உதவியினாலேயே அவன் கீசகனைப் பந்துவர்க்கங்களுடன் கொன்றான். போர்முனையில் ஸன்னத்தனாயிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் இப்பொழுது காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட மிருத்யுவோடும் எதிர்த்து யுத்தத்தைச் செய்வான். 'யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையாவது நான் கொல்லவேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொல்லவேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மனோரதமானது ஒருகால் இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உண்டாகலாம். பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அர்ஜுனன் என்னை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும். இச்சமயத்தில் எதனைத் தகுந்ததாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சல்யன் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ்வித நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற ஸூத புத்திரனைப்பார்த்து, 'நீக்கதோளவலியமைந்தவனே! மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை எதிர்த்துச் செல். பின்னுடைய சக்தியை நன்றாகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையில்லாதவனாக யுத்தஞ் செய். கர்ண! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனத்திலேயேயிருக்கிற விருப்பத்தைத நீ அடையப்போகிறாய். இது ஸத்தியமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வாறு சொல்லப்பெற்ற கர்ணன் மறுபடியும் சல்யனைப்பார்த்து, 'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமஸேனனை நான் கொல்லுவேன். அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக் கொல்லுவான்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே! திக்குகளும் சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி "போ, போ" என்று தூண்டினன். அரசரே! பிறகு, மஹாபிலசாலியான பீமஸேனனைத் துரத்துமிடத்திற்குச் சல்லியன் விரைவாக ரதத்தோடு சென்றான். ராஜேந்திரரே! கர்ணனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்திருக்குங்காலத்தில் தூரியங்களுடைய கோஷமும் பேரிகளுடைய பேரொலியும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு அணுக முடியாததான அந்தக் கர்ணனுடைய சேனையைப் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான நாராசங்களாலே திக்குகளில் ஓடும்படி செய்தான். மன்னரே! மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமான காட்சியுள்ளதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது அதிபயங்கரமாக நேர்ந்தது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ள பீமஸேனன் சிரித்துக்கொண்டே ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அதிக ச்ரமமில்லாமல் கர்ணனை அணுக எண்ணி எதிரிற்சென்றான். சூரியனுடைய குமாரனும் தார்மிகனுமான கர்ணன் எதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்டு நாராசத்தினாலே நடுமார்பில் அடித்தான். அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனான அந்தக் கர்ணன் மீண்டும் பாணமழைகளைப் பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான். ஸூதபுத்திரனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களால் அவனைமூடிக் கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பது பாணங்களாலடித்தான். கர்ணன் பாணங்களால் அந்தப்பீமஸேனனுடைய வில்லை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, வில்லறுக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனனை மிக்ககூர்மையுள்ளதும் எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந்தன்மையுள்ளதுமான ஒரு நாராசத்தினால் நடுமார்பில் திருப்பியடித்தான். அரசரே! மர்மஸ்தானங்களை அறிந்தவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவில்லை எடுத்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்து ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செய்கிறவன்போல உரத்தசப்தத்துடன் ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். கர்ணன் காட்டில் மதம்பிடித்துச் செருக்குள்ள யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளாலடிப்பதுபோல அந்தப்பீமஸேனனை இருபத்தைந்து நாராசபாணங்களாலடித்தான். பிறகு, பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் கோபமூண்டவனுமான பாண்டுநந்தனன் பரபரப்பினாலும் பொறுமையினாலும் கண்கள் சிவந்து ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ளதும் பெரியகாரியங்களை ஸாதிப்பதும் சிறந்ததும் மலைகளையும் பிளக்குந் திற

மையுள்ளதுமான ஓர் அம்பை வில்லில் பூட்டினான். வாயுகுமாரனை ஹனுமானை மீறியிருக்கின்றவனும் மஹாவில்லாளியுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு திடமானவில்லைக் காதுவரை யிழுத்துக் கர்ணனைக்கொல்லவும் விருப்பத்தினால் அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். பலசாலியான பீமஸேனனால் விடப்பட்டதும் வஜ்ராயுதம் இடி இவற்றின் சப்தத்திறகொப்பான சப்தமுள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகமானது மலையைப் பிளப்பதுபோல யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பிளந்தது. குருஸ்ரேஷ்டரே! பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸேனாபதியுமான அந்த ஸூத புத்திரன் ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரஜ்ஞையையிழந்து உயிரை விட்டவன்போல தேர்நடுவில் உட்கார்ந்தான். இந்த ஸமயத்தில் கர்ணனைக் கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக் கண்டு திரும்பிச் செல்லும்படி செய்வதற்காக மத்ரராஜன் இந்த வார்த்தையைக் கூறலானான்.

'மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த்துச் சொல்லுவதைக் கேள். கர்ணனைக்கொல்லுவதாக வுள்ள அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அதை அப்படியே செய்வாயாக. பராக்கிரமசாலியான கர்ணனுடைய வதமானது அர்ஜுனனால் பிரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸவ்யஸாசியினுடைய அந்தப் பிரதிஜ்ஞையை அப்படியே நிறைவேற்றுவாயாக உனக்கு மங்களமுண்டாகுக' என்றான் பீமஸேனன், 'அரசர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்தனுடைய உறுதியான விரதத்தை நான் அறிவேன். பாபியான கர்ணன் என் அருகில் அரசரான தர்மநந்தனரைப் பலாத்காரமாகப் பீடித்தான். அதனாலுண்டான கோபத்தால் மூடப்பட்ட நான் மற்ற விஷயத்தை ஆலோசிக்கவில்லை. ராதேயன் விழுந்தாலும் என்னுடைய கோபம் சாந்தியை அடையாது. இவனுடைய நாவை அறுப்பதற்கு இதுவே தகுந்த ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம். சல்ய! மாதுல! அரசர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்குந்தருணத்தில் மிக்ககுரூரனான இந்தக் கர்ணன் நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடியாத இழிவான அனேக வார்த்தைகளைச் சொன்னான் (அப்பொழுதே) தூரத்திலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாவை அறுத்தலை நான் பிரதிஜ்ஞை செய்தேன் அப்பொழுதே அதனைச் செய்யவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப் பிரியத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தினால் அந்தக்காலமானது பரிபாலிக்கப்பட்டது. மஹா

ராஜனே! காரணங்களுடனும் ஹேதுக்களுடனுங்கூட நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உக்ரமானவீர்யமுள்ள ஔஷதம்போலஏற்றுக்கொண்டேன். பீபத்ஸுவானவன் பிரதிஜ்ஞையையிழந்து ஒருகாலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன் நாசமடைந்தால் கேசவருடன் கூடின நாங்களெல்லோரும் நாசமடைந்தவர்களே. கொடுந்தன்மையுடையவனும் பாவியும் பாவிகளுள்சிறந்தவனுமான கர்ணன் இப்பொழுது கிரீடியினால் பார்க்கப்பட்டவுடன், அவமானத்தை அடைவான். கொடியசெய்கையைச் செய்தவனான கர்ணன் யுதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினால் முந்தியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்பொழுது என்னுடைய ஸமீபத்தில் வந்திருக்கின்ற இந்தக்கர்ணன் என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டான்' என்றான்.

மகாரதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜ்ஞையையிழந்தவனும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணனை ரதத்தோடு யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். பிறகு, கர்ணன் தோல்வியடையவே, துர்யோதனனுடைய பெரும்படையானது நான்குபக்கத்திலும் முறிய அடிக்கப்பட்டு ஹாஹாகாரங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்.

நாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம், பீமன் துர்யோதனன் தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸங்குல யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜய! மிகத் தோள்வலிமையமைந்த கர்ணன் விழும்படிசெய்யப்பட்ட காரணத்தினால் பீமனால்செய்யப்பட்ட இந்தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் எவராலும் செய்யமுடியாதது. கர்ணன்ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களைக் கொல்லத்திறமையுள்ளவனென்று துர்யோதனன் அடிக்கடி என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறான். பீமனால் யுத்தத்தில் கர்ணன் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக் கண்டு என் புத்திரனான துர்யோதனன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே! மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் புறங்காட்டியதைப்பார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியர்களை நோக்கி, 'சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந்திருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில் முழுகுகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங்களிலும் காப்பாற்றுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். அரசனால் கட்டளையிடப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொல்லவிரும்பி மிக்க கோபத்துடன் விட்டில்பூச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீமஸேனனுக்கு) எதிரில்வந்தார்கள். வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ச்ருதாயு, துர்த்தரன், க்ராதன், விவித்ஸு, விகடன், ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்தகன், உபநந்தகன், துஷ்பராதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவர்ச்சஸ், தனுர்க்ராஹன், துர்மதன், ஜலஸந்தன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள் ரதிகர்களால் சூழப்பட்டவர்களாகிப் பீமஸேனனையடைந்து நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் பற்பல அடையாளமுள்ள பாணஸமூகங்களை நாற்புறங்களிலும் பிரயோகித்தார்கள். அரசரே! அவர்களால் அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாரர்களுடைய ஐந்நூற்றைம்பது ரதங்களையும் நாசஞ்செய்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமூண்ட பீமஸேனன், விவித்ஸுவினுடைய தலையை ஒரு பல்லத்தினால் கவர்ந்தான். அறுக்கப்பட்ட அந்தத் தலையானது பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலைப்பாகையை யணிந்ததும் பூர்ணசந்திரனைப்போன்றதுமான அந்தத் தலையானது ஆகாயத்தில் பூர்ணசந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. சூரனான அந்தவிவித்ஸு கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அப்பொழுது நாற்புறங்களிலுமுள்ள பிராதாக்கள் பயங்கரமானபராக்கிரமமுள்ள பீமனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில்பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுத்தத்தில் வேறு இரண்டு பல்லங்களாலே உமது இரண்டுகுமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கினான். அரசரே! தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான விகடன் ஸஹன் என்கிற இவ்விருவரும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப் பூமியில் விழுந்தார்கள். பிறகு, பீமன் விரைவுள்ளவனாகி மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் க்ராதனை, யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அவன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். ஜனேச்வரரே! பிறகு, வீரர்களும் வில்லாளிகளுமான உம்முடைய புத்திரர்கள் கொல்லப்படும்பொழுது மிக அதிகமான கூக்குரல் தோன்றியது. அவர்களுடைய சேனையானது நன்குகலக்கப்படுகையில் மஹாபலசாலியான பீமன் யுத்தத்தில் நந்தனையும் உபநந்தனையும் யமலோகத்துக்கனுப்பினான். பிறகு, யுத்தத்தில் காலனுக்கும் அந்தகனுக்

கும் யமனுக்கும் ஒப்பான பீமஸேனனைக்கண்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்த உம்முடைய அந்தப்புத்திரர்கள் பயந்து ஓடினார்கள். உம்முடைய புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு மிக்கமனவருத்தமுற்றவனான கர்ணன் எந்த இடத்தில் பாண்டவனிருக்கிறானோ அந்தஇடத்திற்கு ஹம்ஸங்களுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடியும் ஓட்டும்படி செய்தான் மஹாராஜரே! மத்ரராஜனாலே ஓட்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் வேகத்துடன் பீமஸேனனுடைய தேரை அடைந்து ஸன்னத்தமாக நின்றன. வேந்தரே! யுத்தத்தில் கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமானதும் பயங்கரமுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது ஸம்பவித்தது. மஹாராஜரே! எதிர்த்திருக்கின்ற மஹாரதர்களான அவ்விருவரையுங்கண்டு 'இந்த யுத்தம் இப்பொழுது எவ்வாறாகுமோ' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. மஹாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தைப் புகழ்கின்றவனான பீமன், உம்முடைய புத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தத்தில் பாணங்களால் கர்ணனை மூடினான். பிறகு, உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்த கர்ணன் அதிககோபங்கொண்டு கணுக்கள் படிந்துள்ளவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவைகளுமான ஒன்பது பல்லங்களாலே பீமனை அடித்தான் மிக்கதோள்வலிமை அமைந்தவனும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமான பீமன் அந்தப் பல்லங்களை நாசஞ்செய்து காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்ட ஏழுபாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன ஸர்ப்பம்போலச் சீறிக்கொண்டு பெரிய அம்புமழையினாலே பாண்டவனை மூடினான் மஹாபலசாலியான பீமனும் கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான அந்தக்கர்ணனைப் பாண ஸமூகங்களால்மூடி ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். பிறகு, கர்ணன் மிக்க கோபமுள்ளவனாகத் திடமானஒருவில்லையெடுத்துக் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணைபிடிக்கப்பட்டவைகளுமான பத்துப்பாணங்களால பீமனை அடித்தான்; கூர்மையுள்ள ஒரு பல்லத்தினால் அந்தப் பீமனுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமான பீமன் பொற்பட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு பரிகாயுதத்தை எடுத்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டு கர்ணனைக் கொல்ல விரும்பிப் பிரயோகித்தான். வருகின்றதும் வஜ்ராயுதமும் இடியும் போன்றஒலியுள்ளதுமான பரிகாயுதத்தைக் கர்ணன் ஸர்ப்பம்போன்ற அம்புகளாலே பலவாறாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, பீமன் மிக்க

உறுதியான ஒருவில்லை எடுத்து அப்பொழுது பகைவர்களுடைய படையை நாசஞ்செய்கின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடினான். பிறகு, யுத்தத்தில் அடிக்கடி ஒருவரையொருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான கர்ணன் பாண்டவன் இருவருக்கும், பலிக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போலக் கோரமான யுத்தம் நேர்ந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன் திடமான வில்லை வளைத்துக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட மூன்றுபாணங்களால் பீமஸேனனை அடித்தான் கர்ணனாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய வில்லையுடையவனும் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனுமான அந்தப்பீமன் கர்ணனுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கக்கூடிய கோரமான ஒரு பாணத்தை எடுத்தான் அரசரே! அந்தப் பாணமானது அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துச் சரீரத்தைப் பிளந்து புற்றில் பாம்பு நுழைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தது அந்த அதிகமான அடியினால் துன்பமுற்ற அந்தக் கர்ணன் மனத்தளர்ச்சி அடைந்து பூகம்பம் உண்டாகுங் காலத்தில் மலை அசைவதுபோல ரதத்தில் மிகநடுக்கமுற்றான் மஹாராஜரே? பிறகு கர்ணன் கோபத்தோடும் பொறுமையோடும் அந்தப் பீமன்மீது இருபத்தைந்து நாராசங்களைப் பிரயோகித்து வேறு பாணத்தால் பாண்டவனுடைய வில்லை மிக விரைவாக வெட்டினான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, கர்ணன் ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் அதிச்ரமமில்லாமல் சிரித்துக்கொண்டே பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமனை ரதத்தை இழக்கச் செய்தான். பரதச்ரேஷ்டரே! மிக்கவன்மையுள்ளவனும் வாயுவுக்கு ஒப்பானவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் ரதத்தை இழந்து உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டும் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டும் உத்தமமான ரதத்தினின்று குதித்தான். மஹாராஜரே! பகைவர்களை வாட்டுபவனான அந்தப் பீமஸேனன் யுத்தத்தில் மிகுந்தகோபமுள்ளவனாகிக் கதாயுதத்தினால் கர்ணனுடைய ரதகூபரத்தை நொறுக்கினான் கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனும் சிறந்த பராக்ரமுள்ளவனும் வீரனுமான அந்தப் பாண்டுபுத்திரன் கதாயுதத்தினால் மஹாயுத்தத்தில் உம்முடைய குமாரர்களை ஓடும்படி செய்தான் மன்னரே! அதிககோபங்கொண்டவனும் பகைவரை வாட்டுபவனுமான பீமன் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவைகளும் [illegible] ரதங்களையுடையவைகளுமான ஏழுநூறு யானைகளைப் பலத்தால் நாசஞ்செய்தான். பலசாலியும் மர்மஸ்தானங்களை யறிந்தவனுமான பீமஸேனன் தந்தக்கட்டுக்களிலும் நேத்திரங்களிலும் கும்பஸ்தலங்களிலும் கபோலங்

களிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்ருன். பிறகு, பீமஸேனனுல் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீறிடுகின்றவைகளும் மிக்க துன்ப முற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடின. யானைப்பாகர்கள் மேகங்கள் சூரியனைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அந்தப் பீமனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பூமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீரர்களால் ஏற்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையுமுடையவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுநூறு யானைகளை, இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினுல் மலைகளை அடிப்பதுபோலக் கதாயுதத்தினுல் அடித்தான். பிறகு, பகைவர்களை அடக்குபவனுன குந்தீபுத்திரன் ஸுபலபுத்திரனுன சகுனியினுடைய மிக்கபலமுள்ள ஐம்பத்திரண்டு யானைகளை மறுபடியும் நாசஞ்செய்தான். அவ்வாறே பாண்டவன் யுத்தத்தில் உமது சேனையைத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு நூற்றுக்குமேற்பட்ட தேர்களையும் காலாட்களையும் மற்றவர்களையும் நூற்றுக்கணக்காகக் கொன்ருன். சூரியனைப்போன்ற காந்தியுள்ளவனும் மஹாத்மாவான பீமனுலும் மிகவாட்டப்படுகின்ற உம்முடைய படையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலச் சுருங்கியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினுலே மிக நடுக்கமுற்ற உம்மைச் சேர்ந்த அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் பீமனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள். ஸிம்மநாதம் செய்கின்றவர்களும் அம்புகளைப் பொழிகின்றவர்களுமான வேறு ஐந்நூறு ரதிகர்கள் பாண ஸமூகங்களால் நாற்புறத்திலும் அடித்துக்கொண்டு பீமனை எதிர்த்து வந்தார்கள். அந்தப் பீமன் கொடித்தண்டிகளோடும் கொடிமரங்களோடும் ஆயுதங்களோடுங்கூடின அந்த ஐந்நூறு வீரர்களையும் திருமால் அசுரர்களை நொறுக்கியதுபோலக் கதையினுல் அடித்து நொறுக்கினுன். பிறகு, சூரர்களாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களான மூவாயிரம் குதிரைவீரர்கள் சகுனியினுல் கட்டளையிடப்பட்டுப் பாணங்களையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்களாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அப்பொழுது, பகைவர்களைக் கொல்பவனுன அந்தப் பீமன் குதிரைகளின்மீதேறியிருக்கிற வீரர்களோடுகூடின அந்த யவனர்களை எதிர்த்துப் பற்பலவிதமான யுத்த மார்க்கங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு கதாயுதத்தினுலே [illegible] கொன்றுன். பரதரே! நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்தயவனர்களுடைய பேரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைகளுடைய ஒலிபோல உண்டாயிற்று. அவ்வாறு ஸௌபலபுத்திரனுன

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீரர்களைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி ராதேயனை எதிர்த்தான். அரசரே! அந்தக் கர்ணனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிப்பவரான தர்மபுத்திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு, மஹாரதனான அந்தக்கர்ணன் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு கழுகிறகு பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு பின் தொடர்ந்து சென்றான். கோபமுள்ளவனான பீமஸேனன், யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்து வேகமாகச்செல்லுகின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடி அம்புவலையினால் ஆகாயம் பூமிகளையும் நன்கு மூடினான். பிறகு, பகைவர்களைக் கொல்பவனான ராதேயன் விரைவுடன் திரும்பிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பீமனை நான்குபக்கத்திலும் மூடினான். பாரதரே! அளவிடற்கரியபலமுள்ள ஸாத்யகியானவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடைய விரும்பின கர்ணனைத் தான் பீமஸேனனுடையபின்புறத்தை அடைந்து நிற்கவேண்டியதற்காக எதிர்த்து அடித்தான். பாரதரே! கர்ணன், பீமஸேனனுடைய ரதத்தை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்தவனான ஸாத்யகியை அம்புமழைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத்தாக்கி ஜ்வலிக்கின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள். ராஜேந்திரரே! அவ்விருவர்களாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் பயங்கரமானதும் காட்சியுள்ளதும் க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்போலச் சிவந்திருக்கின்றதுமான பாண ஸமூஹமானது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. மன்னரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் நாங்களாவது அவர்களாவது ஸூர்யனுடைய ஒளிகளையும் அவ்வாறே திக்குகளையும் திக்கோணங்களையும் காணவில்லை. அரசரே! உச்சிப்பொழுதில் ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யனுடைய பெரிய ஒளிகள்முழுதும் அப்பொழுது கர்ணன் ஸாத்யகி இவர்களுடைய பாணஸமூகங்களால் கவரப்பட்டன. சகுனியும் கிருதவர்மாவும் அச்வத்தாமாவும் கர்ணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடெதிர்த்துத் திருப்பதைக்கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள் திரும்பினார்கள். மன்னரே! வருகின்ற அந்தக் கௌரவர்களுடைய சங்க ஒலியானது மழையினால் பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோலிருந்தது. அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றை மற்றொன்று பார்த்து அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடிய

வைகளாக ஒன்றை மற்றொன்று பற்றிப்பிழுத்துக்கொண்டு மிக்க கை கலந்த யுத்தத்தைச்செய்தது. பிறகு, சூரியன் உச்சியிலிருக்கும் காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது. இவ்வித யுத்தமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பார்க்கப்பட்டதுமில்லை. நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எதிரியின் சேனைக் கூட்டத்தை எதிர்த்து அருகில் நெருங்கிற்று. ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்கின்ற பாணஸமூகங்களுடைய மிகப்பெரிய சப்தமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூட்டங்களுடைய பெரிய சப்தம் போலிருந்தது. அந்த இரண்டு சேனைகளும் வேகமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் இரண்டு நதிகள் கலந்தாற்போலக் கலந்தன. வேந்தரே! பிறகு, மிக்க பெரிதான கீர்த்தியை அடைய விரும்புகின்றவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கோரரூபமான யுத்தமானது நடந்தது. பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயர்களைக்குறிப்பிட்டுக் கர்ஜிக்கின்ற சூரர்களுடைய தொடர்ச்சியாக உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவித வாக்குகள் கேட்கப்பட்டன. மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செய்கையினாலாவது சீலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்தத் தோஷம் ஸம்பவித்திருக்குமோ அந்தத் தோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அவனது பகைவன் செய்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் வெருட்டுகின்றவர்களான அந்தச்சூரர்களைக் கண்டு 'இவர்களுக்கு இனி உயிர் இராது' என்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. கோபங்கொண்டவர்களும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்களுடைய சரீரங்களைக்கண்டு 'இது எப்படியாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று. அரசரே! பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப்பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கவிருப்பங்கொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள்.

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பகையைச் செய்துகொண்டவர்களும் அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அந்த அரசர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அன்யோன்யம் அடித்துக் கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நாற்புறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தன. மிக்க பயங்கரமான யுத்தத்தில் கதைகளும் பரிகங்களும் சக்திகளும் பராஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஸுண்டிகளும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டு நான்கு பக்கத்தினின்றும் விழுவதையும் கண்டோம். பாணவர்ஷங்கள் நான்கு பக்கத்தினின்றும் விட்டிற்பூச்சிகள்போல வந்து விழுந்தன. யானைகள் யானைகளோடு தாக்கி ஒன்றையொன்று நாசஞ்செய்தன. ராஜரே! யுத்தத்தில் குதிரைகள் குதிரைகளையும், அவ்வாறே ரதிகர்கள் ரதிகர்களையும், காலாட்கள் காலாட்படைக் கூட்டங்களையும், காலாட்கள் குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதங்களையும் யானைகளையும், ரதங்கள் யானைகளையும் குதிரைகளையும், விரைவாகச்செல்லுகின்ற யானைகள் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் யுத்தத்தில் அழித்தன. அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் கொல்லுகிறவர்களும் பசுக்களைத்தறிவதுபோலக் கதறுகின்றவர்களுமான ஜனங்களுக்குப் பரம கோரமான யுத்தம் உண்டாயிற்று. பாரதரே! ரக்தம் எல்லாப் பக்கத்திலும் பரவியிருக்கிற யுத்தபூமியானது மாரிகாலத்தில் இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களால் ரம்யமான பூமிபோல விளங்கியது. பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவளும் நடுயௌவனத்திலிருப்பவளுமான யுவதிபோல யுத்தபூமியானது பிரகாசித்தது. தங்கத்தினால் கட்டப்பட்ட சூடாமணிகளைத்தரித்தனவைகளும் அழகியகுண்டலங்களையுடையனவைகளும் களைந்தெறியப்பட்டனவைகளுமான வீரர்களுடைய தலைகளால் யுத்தபூமியானது விளங்கியது. ராஜசிரேஷ்டரே! பூமியானது முயலின் ரத்தத்தால் பூசப்பட்டதுபோலவும் ஸ்வர்ணத்தால் இறைக்கப்பட்டதுபோலவும் ஜ்வாலை அடங்கியிருக்கின்ற அக்னிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது. பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிந்துகொள்ளப்பட்ட குண்டலங்கள், ஆபரணங்கள், கண்டாபரணங்கள், பொன்அரைஞாண்கள், வில்லாளிகளுடைய சரீரங்கள், கேடகங்கள், கொடிகள் இவைகளின் கூட்டங்கள் அந்தயுத்தபூமியில் வீழ்ந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் அதிகச் சேறுள்ள யுத்தபூமியானது நெருங்கத்தகாததாகத் தோற்றமுள்ளதாயிற்று. மஹாராஜரே! யானைகள் யானைகளை எதிர்த்துக் கொம்புகளால் துன்பஞ்செய்தன. அந்தயுத்தபூமியில் கொம்புநுனிகளாலே அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யானைகள் மலையிலுள்ள தாதுக்களைப் பெருக்குவதுபோல ரக்தத்

தால நன்குநனைக்கப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைக்காலத்தில மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்களைபோலப் பிரகாசித்தன அவ வாறே யுத்தத்தில இரத்தத்தினால நனைக்கப்பட்டயானைகள் காதுக் களால அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஜலப்பெருக்குடன் கூடினவையு மான பர்வதங்களைப்போல விளங்கின யுத்தத்தில வேறுசில யானை கள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்துக்குக் கீழே பாயந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைத் துதிக் கைகளால பிடுங்கி அவைகளை முறித்தன அரசரே! காராசங்களால கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உத்தமகஜங்கள் பனிக்காலத்தில மேக மில்லாதவைகளான மலைகள்போல விளங்கின பாரதரே! பொன்னா லாகிய புங்கமுள்ள அம்புகளால நிரப்பப்பட்ட சிறந்தயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால ஜவலிக்கின்ற சிகரங்களையுடைய மலைகள் போல விளங்கின பெரியமலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள யானைக ளாலஅடிக்கப்பட்டுச சிறகுகளறுக்கப்பட்ட மலைகள்போல அந்தயுத் தத்தினின்று நகரவில்லை. வேறுசிலயானைகள பாணங்களாலபீடிக்கப் படடும் காயங்களால துன்புறுத்தப்பட்டும் (யுத்தத்தைவிட்டு) விரை வாக ஓடின. மற்றும்சிலயானைகள மஹாயுத்தத்தில மத்தகத்தின் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியிலவிழுந்தன மற்றயானை கள் ஸிம்மங்கள்போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளிப்படுத்திக கொண்டு விழுந்தன அரசரே! அனேகயானைகள் இரத்தத்தைக கக்கின சில யானைகள் அலறின ஸவர்ணாலங்காரங்களால அலங் கரிக்கப்பட்ட குதிரைகள பாணங்களால அடிக்கப்பட்டு (அசை வற்று) நின்றன; வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பத்துத்திசைகளி லும் சுற்றிவந்தன மற்றகுதிரைகள் துயரத்தை அடைவிக்கப்பட் டவைகளாகப் பூமியில விழுந்து புரண்டன. அம்புகளாலும் தோம ரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவர்கள் பலவித எண்ணங்களை வெளியிட் டார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அந்தயுத்த பூமியில கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! சிலர் பந்துக்களைப்பார்த் தும் மற்றவர்கள தந்தையர்களையும் பாட்டன்மார்களையும் பார்த்தும் வேறுசிலர் ஓடுகின்றபகைவர்களைப்பார்த்தும் பிரஸித்தமான கோத் ரங்களையும் பெயர்களையும் ஒருவரோடொருவர் புகழ்ந்துபேசினார்கள். மஹாராஜரே! அறுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய பூஷணங்க ளணிந்தவைகளுமான அவர்களுடைய கைகள் தத்தித்தத்திப்புரண் டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே துள்ளின. அவ்வாறே ஆயிரக்கணக்காக மற்றக்கைகள விழுந்தன; துடித்தன;

வேறு சில கைகள் ஐந்துதலை நாகங்களைப்போல யுத்தத்தில் வேகத்தைத் வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்தினாலே பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தத்தால் நனைந்திருப்பவைகளுமான அந்தக்கைகள் ஸ்வர்ணத்வஜங்கள் போல மிகவும் பிரகாசித்தன. எல்லாத்திக்குக்களிலும் கோரமான ஸங்குலயுத்தமானது அவ்வாறு நடக்கும்போது (சூரர்கள்) அறியப்படாதவர்களாகி ஒருவரையொருவர் பிடித்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார்கள். அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பக்கத்திலும் வ்யாபிக்கப்பட்டதும் சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நெருங்கியதுமான இருளால் மூடப்பட்டு நம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் அறியப்படவில்லை. அந்த யுத்தமானது அவ்விதக் கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அடிக்கடி குருதிவெள்ளம்நிரம்பிய பேராறுகள் பெருகின. வீரர்கள் அந்த யுத்தத்தில் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களுடனும் புல்தரைகளுடனும் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால் நன்றாக வ்யாபிக்கப்பட்டவைகளும் விற்களும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற தெப்பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாமஸங்களும் ரக்தங்களுமாகிற சேறுள்ளவைகளும் கோரரூபத்துடன் கூடியவைகளும் மிகப்பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் இரத்தவெள்ளத்தால் விருத்தியடைந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான நதிகளை உண்டு பண்ணினார்கள். பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவைகளும் சூரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரரூபமாயிருப்பவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளையும் யமனுடையவீட்டை அடையச்செய்கின்றவைகளும் விழுந்தவர்களை அமிழ்த்துகின்றவைகளுமான அந்நதிகள் க்ஷத்ரியர் ஸமூகத்திற்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணின. புருஷஸ்ரேஷ்டரே! ஆங்காங்கு கத்துகின்ற கொடியவிலங்குகளின் சப்தமும் பயத்தை உண்டுபண்ணியது. யுத்தபூமியானது யமனுடைய பட்டணத்தைப்போல மிகக் கோரமாயிற்று. நான்குபக்கத்திலும் எண்ணிறந்த தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. பூதகணங்கள் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் நன்றாகத் திருப்தியடைந்து கூத்தாடின. பாரதரே! அவ்வாறே காகங்களும் கழுகுகளும் கொக்குக்களும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் இரத்தத்தைக்குடித்தும் ஊனீரைப்பருகியும் கொழுப்பினாலும் மஜ்ஜையினாலும் ஊனீரினாலும் மதங்கொண்டு மாம்ஸத்தி

ரூல திருப்தியடைந்தவைகளாகவும் ஓடுகின்றவைகளாகவும் காணப பட்டன. அரசரே! யுத்தவீரவிரதத்தில பிரவிருத்தி பெற்றவர்களான சூரர்களோ எவவிதத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுத்தத்தில விட்டுப பயமற்றவர்கள்போலக காயங்களைச செய்தார்கள். அம்புகளா லும் சக்திகளாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் வயாபிக்கப்பட்டதும் மாம ஸத்தைப்புஜிக்கும் ஜந்துக்களுடையகூட்டங்களால் நெருங்கியதுமான யுத்தத்தில சூரர்கள தம்ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸஞ் சரித்தார்கள். பாரதரே! பிரபுவே! வீரர்கள பரஸபரம் பேர்களையும் குலங்களையும் பிதாக்களுடைய நாமதேயங்களையும் கோத்திரப்பெயர் களையும் யுத்தத்தில கேட்கும்படி செய்தார்கள அரசரே! அந்த யுத்தரங்கத்தில அனேகயுத்தவீரர்கள தத்தம் பிரவிருத்தியைப் பலை வர் கேட்கும்படி சொல்லிக்கொண்டு சக்திகளாலும் தோமரங்களா லும் பட்டஸங்களாலும் அனயோன்யம அடித்துக்கொண்டார்கள அவவாறு கோரரூபமுள்ளதும மிகக பயங்கரமுமான யுத்தமானது நடந்துவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கடலில உடைபட்ட மரக்கலம்போலத துயரத்தை அடைந்தது

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்)

ஐயா! க்ஷத்திரியர்களை அழித்துகின்றதான யுத்தம அவவாறு நடந்துவரும்பொழுது, காண்டீவத்தினுடைய பேரொலியானது யுத் தத்தில கேட்கப்பட்டது அரசரே! அந்தயுத்தத்தில பாண்டவன ஸம்சப்தகர்களுக்கும் கோஸலர்களுக்கும அவவாறே நாராயண ஸே னைக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான். யுத்தத்தில ஜயத்தில விரு ப்பமுள்ளவர்களான ஸம்சப்தகர்களோ அதிக கோபங்கொண்டவர்க ளாகிப பார்த்தனுடைய முடியின்மீது நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் பிரபுவான பார்த்தன வருகின்ற அந் தச சரமாரியை மார்பினால் தாங்கிக்கொண்டும் ரதிகர்களுள சிறந்தவர் களை அடித்துக்கொண்டும் பகைவர்களுடைய மத்தியில பிரவேசித் தான் பார்த்தன் சாணையில தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால தேர்ப்படையைக கலக்கியப்பிறகு, மஹாரதனை ஸுசர்மாவை அடித்தான். ரதிகர்களுள சிறந்தவ னான அந்தப்பார்த்தன் அந்த ஸுசர்மாவின்மீது அம்புமழைகளைப பொழிந்தான் அவவாறே யுத்தத்தில திறகினற ஸம்சப்தகர்களும்

பார்த்தன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸுசர்மா வோ பத்துப்பாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து மூன்று பாணங்க ளால் ஜநார்த்தனரை வலக்கையில் அடித்தான். ஐயா! அரசரே! பிறகு, ஸுசர்மா கோபம்மூண்டவனாக வேறொருபல்லத்தினால் பார்த் தனுடைய கொடியை யுத்தத்தில் அடித்தான். மன்னரே! விஸ்வகர் மாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச் சிறந்த வா னரமானது கர்ஜனம் செய்கின்றதுபோல் பயமுறுத்திக்கொண்டு மிக்க உரத்த நாதத்துடன் சப்தித்தது. வானரத்தினுடைய சப்தத் தைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நடுக்க முற்றது, அதிக பயத்தை அடைந்து அசைவற்றதாகியது. வேந்தரே! பிறகு, அசை வற்று நிற்கின்ற அந்தச் சேனையானது பற்பல புஷ்பங்களால் நன்றாக நிரம்பி விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட வனம்போல விளங்கியது. குரு ஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அந்த யுத்தவீரர்கள் பிரஜ்ஞையை அடைந்து மேகங்கள் (ஜலத்தால்) பர்வதத்தை நனைப்பதுபோல அம்புகளால் அர் ஜுனனை நனைத்தார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனை மூடிக்கொ ண்டு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஐயா! அவர்கள் கோபத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் (அர்ஜுன னுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏர்க்காலையும் பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான அந்த யுத்த வீரர்கள் அளவு கடந்த பராக்கிரமத்தையுடைய அந்த அர்ஜுன னுடைய ரதத்தைத் தடுத்து அந்த ரதத்தை அசையாமல் செய்தார் கள். ஸம்சப்தகர்களைச் சேர்ந்த சில யுத்தவீரர்கள் கிருஷ்ணனையும் பார்த்தனையும் பிடிக்க விரும்பி ரதத்தின்மீது ஏறினார்கள், ஸிம்ம நாதங்களையும் செய்தார்கள். சிலர் கேசவருடைய இரண்டு பெரிய கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள். மஹாராஜரே! சிலர் ரதத் தின்மேல் நின்று பார்த்தனை ஸந்தோஷத்தோடு பிடித்துக்கொண்டார் கள். மிக்க கேசவர் தோள்களையசைத்து அந்த யுத்த முனையில் கைகளை உதறுகின்றவராகித் துஷ்ட கஜமானது மாவுத்தர்களைத் தள்ளுவதுபோல அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களனைவரையும் தள்ளினார். அரசரே! அந்த ஸம்சப்தகவீரர்களாலே பிடிக்கப்பட்ட மஹாத்மா வான பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவதற்குச் சக்தியற்றதா கியது. அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. பிறகு, அந்த மஹாரதர் களால் சூழப்பட்டவனும் மிக்க பாகுபலமுள்ள பார்த்தன் தடுக்கப் பட்டிருக்கிற ரதத்தையும் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அந்தப் பலவீரர் களையும் ரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால்

உதைத்துத் தள்ளினன் ரதருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனும் மிக்க தோள்வலியமைந்தவனுமான பார்த்தன் மனங்கலங்காமல் அவர்களைக் கீழே தள்ளி ஸமீபத்திலிருப்பவர்களை அடிக்கும் திறமையுள்ள அம்புகளால் அவர்களைத் தவிக்கச் செய்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் கேசவரைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மஹா பாஹுபலமுள்ளவரே! ஸவ்வித்திலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மரிக்கப்போகின்றவர்களும் நாலனும் நாண்டப்பட்டவர்களும் அனேகர்களுமான ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களைப் பாரும். உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட ரதபந்தத்தை அடைந்து தாங்கக்கூடிய க்ஷத்திரிய ஶ்ரேஷ்டன் பூமியில் என்னைத் தவிர வேறொருவனுமில்லை. கோவிந்தரே! போரில் என்னால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு கொப்பானவைகளுமான அம்புகளாலே யுத்த பூமியில் விழும்படி செய்யப்படுகின்ற இவர்களை இப்பொழுது பாரும்' என்று சொன்னான் அளவிட முடியாத பலமுள்ள அர்ஜுனன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மஹாயுத்தத்தில் தேவதத்தமென்கிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தை முழக்கினான். மிக்க புகழுள்ளவரான கேசவரும் தேவதத்தத்தினுடைய ஒலியைக் கேட்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவர்போலப் பாஞ்சஜன்யத்தை முழக்கினார். மஹாராஜரே! ஸம்சப்தகர்களுடைய சேனையானது அவ்விருவர்களுடைய சங்கத்வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகப்பயந்தும் ஓடியது. பிறகு, மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அந்தப் பார்த்தன் சிரித்துக் கொண்டு நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்த அஸ்திரத்தினால் அவர்களுடைய கால்களைக் கட்டிவிட்டான். பார்த்தனால் யுத்தத்தில் அவர்களை உத்தேசித்துக் கால்களைக் கட்டினவுடனே அந்த ஸம்சப்தக யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது அந்தக் காலக்கட்டுகளால் கட்டப்பட்டார்கள். அவர்கள், பாண்டவனுடைய அஸ்திரத்தேஜஸினால் அப்பொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள். பாண்டுநந்தனன், பிறகு, அசைவற்றவர்களான யுத்தவீரர்களை முற்காலத்தில் இந்திரன் தாரகாஸுரனை வதம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோலக் கொன்றான். யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அந்த உத்தமரதத்தை விட்டுவிட்டார்கள், எல்லா ஆயுதங்களையும் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனை ஸுசர்மா கட்டப்பட்டிருக்கிற ஸேனையைக்கண்டு விரைபவனுக்குக் காருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! பிறகு, கருடன்கள்

ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷிக்க வந்தன. ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸர்ப்பங்கள் ஓடிவிட்டன. அரசரே! பாதபந்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தச்சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைத் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசித்தது. பெரியவரே! நாகபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்களான நம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் பல்குனனுடைய ரதத்தைக் குறித்துப் பாணசமூகங்களையும் சஸ்திரசமூகங்களையும் பிரயோகித்தார்கள். பாரதரே! பகைவீரர்களைக் கொல்பவனான அந்த இந்திரகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால் அழித்துப் பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான். ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பினால் அர்ஜுனனை மார்பிலடித்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களாலும் அடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த அர்ஜுனனானவன் துன்பமுற்றுத் தேர்நடுவில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, எல்லோரும் பார்த்தன் கொல்லப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரிகைமுழக்கங்களும் பற்பலவித வாத்யகோஷங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸர்ப்பங்களுக்குக்கோபமான பாணங்களாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்தவனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ச்வேதவாஹனனுமான அந்தப் பார்த்தன் பிரஜ்ஞையையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவனாகி யுத்தத்தில் அந்த ஸுசர்மாவை ஒருக்ஷணத்துக்குள் அநேக அம்புகளால் மூடித் திக்குகளையும் பாணங்களால் மறைத்தான். அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ள தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவைத் திரும்பியோடச்செய்து நகைத்துக்கொண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஐயா! பிறகு, அவனால் விடப்பட்ட ஆயிரம் பாணங்கள் எல்லாத் திக்குகளிலும் காணப்பட்டன, ரதங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செய்தன. அரசரே! இந்திரன் யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோல அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்றுகொண்டு விளங்கினான். பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது. அந்தயுத்தத்தில் அர்ஜுனனைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை. அந்தயுத

த்திலே வீரர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடைய சேனையானது கொல்லப்பட்டது. கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்படையானது பராக்கிரமத்தை வெளியிடவேண்டுமென்கருணத்தில் (கைகால்) அசைவற்றுநின்றது. மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரன் அந்தயுத்தத்தில் பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொன்று புகையில்லாமலிருக்கிற அக்னிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தான். பாரதரே! (அர்ஜுனன்) பதினாலாயிரம்வீரர்களையும் பதினாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்சப்தகர்களெல்லாம் மரணத்தையோ அல்லது ஜயத்தையோ நிச்சயமாகக்கொண்டு மறுபடியும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மன்னவரே! அச்சமயத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் சூரனும் பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர் நடந்தது. பார்த்தன், இந்திரன் அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அந்தச் சத்துருக்களைஜயித்து நாசஞ்செய்தான்.

நாற்பத்தோனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தம்.)

ஐயா! கிருதவர்மா, கிருபர், அசுவத்தாமா, கர்ணன், உலூகன், சகுனி, ஸஹோதரர்களுடன்கூடின துரியோதனராஜன் ஆகிய இவர்கள் பாண்டுபுத்திரனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுக் கடலில் உடைக்கப்பட்ட மரக்கலம்போல ஆபத்திலகப்பட்டு வருந்துகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு முயன்றார்கள். பாரதரே! பிறகு, பயப்படுகின்றவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும் சூரர்களுக்கு உத்ஸாஹத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் அமிதமாக நடந்தது. யுத்தத்தில் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள் விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைபோல ஸ்ருஞ்சயர்களை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன் கிருபரை எதிர்த்துச்சென்று பிராம்மணோத்தமரான அவர்மீது நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான கிருபரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அந்தச்சரமாரியை நாசஞ்செய்து பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தார். பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களால் கோபங்கொண்ட

வரான கிருபரை யுத்தத்தில் அடித்தான். பிறகு, கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் மஹாரதரும் பிராம்மணருமான அந்தக்கிருபர் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான க்ஷுரப்ரங்களாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரையும் இழந்தவனாகச் செய்தார். பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்துக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையிலெடுத்து விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தச்சிகண்டியைக் கிருபர் படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் விரைவாகத் தடுத்தார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வேந்தரே! அந்தயுத்தத்தில் சிகண்டி அசைவற்று நின்றதைக் கற்கள் மிதப்பதைப்போல ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னன், கிருபராலே சிகண்டி தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான். பிறகு, மஹாரதனான கிருதவர்மா, கிருபருடைய ரதத்தைக்குறித்துச்செல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனை வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பிறகு, புத்திரர்களோடும் ஸைன்யங்களோடும் கிருபருடைய ரதத்தைக்குறித்து எதிர்த்துவருகின்ற யுதிஷ்டிரரைத் துரோணபுத்திரர் தடுத்தார். விரைவுள்ள மஹாரதர்களான நகுலஸஹதேவர்களை உம்முடைய புத்திரன் சரமாரியினால் தடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தான். பாரதரே! ஸூரியகுமாரனான கர்ணன், பீமஸேனனையும் கருசர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின கேகயர்களையும் யுத்தத்தில் தடுத்தான். பிறகு, சாரத்வதரான கிருபர் விரைவுடன் பீபத்ஸுவினுடைய அருகில் சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! அந்தக் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் கத்தியைச் சுழற்றி வெட்டினான். பாரதரே! கௌதமர், அந்தச் சிகண்டியினுடைய நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ள கேடகத்தை அம்புகளால் விரைவாக நாசஞ்செய்தார். பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேடகத்தை இழந்தவனான சிகண்டி கத்தியைக் கையிற்கொண்டு பக்கத்தில் விரைவாகச் சென்றான். கிருபர் விரைவில் வருகின்ற அந்தச்சிகண்டியைப் பாண ஸமூகங்களால் துன்பமுறும்படி செய்தார். அரசரே! மஹாபலசாலியும் சித்திரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுள்ளவனாகி, சாத்வதருடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டுக் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்ட சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான். அளவுகடந்த மனோதைர்யத்துடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள அநேக பாணங்களைப் பிராம்மணர்மீது இறைத்துக்கொண்டு அவருடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துவந்தான். ராஜச்ரேஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்திருப்பதையும் பிராம்மணரான கிருபர் தடுக்கப்பட்டதையும் பார்த்துப் பிறகு விரைவாக விலகிச்சென்றான். மன்னரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அவரை எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான். பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இந்தக் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடினவில்லை வெட்டி மறுபடியும் அவருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் மர்மஸ்தானங்களில் அதிகமாக அடித்தான். பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதியதும் திடமுமான வில்லையெடுத்து முப்பது பாணங்களால் ஸுகேதுவை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் அடித்தார். அந்த ஸுகேது எல்லா அங்கங்களும் தளர்ந்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில் மிக அசைவதுபோல உத்தமமான ரதத்தில் அசைந்தான். நிலைகுலைந்தவனான அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்று ஜ்வலிக்கின்ற குண்டலங்களுடன் கூடியதும் தலைப்பாகையைத் தரித்ததும் சிரஸை ரக்ஷிக்கின்ற ஸாதனங்களுடன் கூடினதுமான தலையை ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் தள்ளினார். அந்தத் தலையானது கழுகினால் கொத்திக் கொண்டுபோகப்பட்ட மாம்ஸம்போலப் பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனுஸரித்துவந்த அவனுடைய புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கிருபரை விட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள். பாரதரே! மஹாரதனான கிருதவர்மா யுத்தத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்துத் தைர்யமுள்ளவனாக, 'நில், நில்' என்றுசொன்னான். அரசரே! மாம்ஸத்துக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் நேர்வதுபோலப் போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கிருதவர்மாவுக்கும் கைகலந்தயுத்தம் நேர்ந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனோ கோபங்கொண்டு ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவர்மாவை யுத்தத்தில் துன்பமடையும்படி ஒன்பது பாணங்களால் மார்பில் அடித்தான். கிருதவர்மாவோ யுத்தத்தில் பார்ஷதனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையுமுடைய பார்ஷதனை அம்பு

களால் மூடினான். வேந்தரே! ஜலத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேகங்களாலே நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியன் போல அம்புகளால் மூடப்பட்ட ரதத்துடன்கூடிய த்ருஷ்டத்யும்னன் காணப்படவில்லை. மன்னரே! (ஆயுதங்களால்) உண்டு பண்ணப்பட்ட காயங்களையுடைய த்ருஷ்டத்யும்னன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்து யுத்தத்தில் பிரகாசித்தான். பிறகு, ஸேனாதிபதியான அவன் கோபங்கொண்டு கிருதவர்மாவை அணுகி மிக்க பயங்கரமான அம்புமழையைப் பிரயோகித்தான். ஹார்திக்யன் விரைவாக வருகின்ற மிக்க பயங்கரமான அந்தச் சரமாரியை அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் யுத்தத்தில் தடுத்தான். பார்ஷதன் அணுக முடியாத சரமாரியானது யுத்தத்தில் (கிருதவர்மாவினால்) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெருங்கித் தடுத்தான். * த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையில் கொண்டு அவன் ரதத்தில் துள்ளிக் குதித்தான். பிறகு, குதிரைகள் ஒன்று சேர்ந்து பார்ஷதனும் பக்கத்தில் நெருங்கவே, அந்தப் பார்ஷதனுடைய முந்தின செய்கையைக்கண்டு க்ருதவர்மா விரைவாகக் கதையைக் கையில் எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, கதையைக் கையில்கொண்டவனை அவன் ரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்து ரதமத்தியில் பார்ஷதனைக்காணமல் ஸாரதியை நன்றாக அடித்தான். கூர்மையான முனையுள்ள கத்தியினால் வெட்டப்பட்ட அந்த ஸாரதியானவன் ரதத்தினின்று கீழேவிழுந்தான். பிறகு, கிருதவர்மா ஸந்தோஷமடைந்து தலைவனியை உண்டுபண்ணினான். ராஜரே! பார்ஷதனைப்பார்த்து மறுபடியும்மறுபடியும், 'வா, வா' என்றும் சொன்னான். அந்தப் பார்ஷதன் யுத்தத்தில் கிருதவர்மாவினால் உண்டு பண்ணப்பட்ட அந்தத் தலைவனியைப் பொறுக்கவில்லை. அவன் அந்தத் தேரினின்று கிளம்பி மறுபடியும் தன் ரதத்தை வந்தடைந்தான். அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனோ அந்தக்கிருதவர்மாவை எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். அரசரே! பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் கதையைக் கையிலெடுத்து மஹா வில்லாளியான கிருதவர்மாவை மறுபடியும் வேகத்தால் விரைவாக அடித்தான். பலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னனால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தக்கிருதவர்மா மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்தான். அந்தக் கிருதவர்மாவை ஸாரதாவானவன் ரதத்தின்

* அதிக பாடத்தில் அரை ஸ்லோகம் விடப்பட்டது

மீதேறி வைத்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான் மஹாராஜனே! தருஷ்டத்யும்னனே யுத்தத்தில் சத்துருவைக்கண்டு கௌரவர்களை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்த யுத்த வீரர்கள் தருஷ்டத்யும்னனுடைய அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள், ஸிம்ஹநாதங்களையும் செய்தார்கள் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தமும், அச்வத்தாமாவினால் யுதிஷ்டிரர் தோற்றதும்.)

ஸாத்யகியினாலும் அவ்வாறே சூரர்களான தரௌபதீபுத்திரர்களாலும் யுதிஷ்டிரர் நான்குபக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு த்ரோணபுத்திரர் உத்ஸாகமுள்ளவர்போல (அவரை) எதிர்த்தார்; கைதேர்ந்தவரான அச்வத்தாமா கோரமாயிருப்பவைகளும் பொன்னிலைமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டும் பயிற்சிவன்மையினால் பற்பல மார்க்கங்களைக்காண்பித்துக்கொண்டும் கூர்மையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக்கொண்டும் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரைச்சுற்றி எல்லாத் திக்குக்களையும் நன்றாக மூடிவிட்டார் அச்வத்தாமாவினுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டு ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை பெரிதான யுத்தமுனையானது முழுதும் பாணமயமாகவே ஆகியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸ்வர்ணகட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூகமானது (ஆகாயத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது. அரசரே! பிரகாசிக்கின்ற அந்தப் பாணஸமூகத்தினாலே போக்களம் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது மேகங்களின் நிழல் [illegible] போலிருந்தது. சூரியனும் காந்தியை இழந்தவனானான் பாணஸ்வரூபமாக இருக்கின்ற ஆகாயத்தில் அந்த ஆச்சர்யத்தைக் கண்டோம் அச்வத்தாமாவினுடைய பராக்கிரமத்தைப் [illegible] எதிர்த்துப் [illegible] முயற்சியுடையவனான ஸாத்யகியும் பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜரும் அவ்வாறே மற்ற சேனைகளும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை மஹாராஜரே! அந்த யுத்தத்தில்

மஹாரதர்கள் த்ரோணபுத்திரருடைய தேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். அந்த எல்லா அரசர்களும் பிரகாசிக்கின்ற ஸூரியன் போன்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவை எதிரில் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழுது மஹாரதர்களான த்ரௌபதிகுமாரர்களும் ஸாத்யகியும் தர்மராஜரும் பாஞ்சாலர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ம்ருத்யுபயத்தைவிட்டுக் கோரஸ்வரூபியான த்ரோணபுத்திரருக்கருகில் விரைவாகச்சென்றார்கள். ஸாத்யகியானவன் த்ரோணபுத்திரனை இருபத்தேழு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழு பாணங்களால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரர் எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலும் பிரதிவிந்தியன் ஏழுபாணங்களாலும் ஸ்ருதகர்மா மூன்று பாணங்களாலும் ஸ்ருதகீர்த்தி ஏழுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமன் ஒன்பதுபாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மற்ற அநேகசூரர்களும் நாற்புறங்களிலும் அந்த அஸ்வத்தாமாவை அடித்தார்கள். அரசரே! பிறகு கோபங்கொண்ட அந்த அஸ்வத்தாமாவோ ஸர்ப்பம்போலச் சீறிக்கொண்டு ஸாத்யகியை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் ஸ்ருதகீர்த்தியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமனை ஐந்துபாணங்களாலும் ஸ்ருதகர்மாவை எட்டுபாணங்களாலும் பிரதிவிந்தியனை மூன்றுபாணங்களாலும் சதானீகனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் தர்மபுத்திரரை ஐந்துபாணங்களாலும் அவ்வாறே மற்றச் சூரர்களை இரண்டிரண்டுபாணங்களாலும் அடித்தார். அவ்வாறாகவே, கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினார். பிறகு, மஹாரதனான ஸ்ருதகீர்த்தியானவன் வேறுவில்லையெடுத்து மூன்றுபாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை அடித்துக் கூர்மையுள்ள வேறுபாணங்களாலும் அடித்தான். மஹாராஜரே! பெரியவரே! பாரதர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் சரமாரியினால் அந்தச் சேனையை நான்குபக்கத்திலும் மூடினார். பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலிமையுள்ள த்ரோணபுத்திரர் மறுபடியும் தர்மராஜருடைய வில்லை அறுத்துச் சிரித்துக்கொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தார். அரசரே! பிறகு, தர்மநந்தனர் பெரிதான வேறொருவில்லையெடுத்து அறுபத்துமூன்றுபாணங்களால் த்ரோணபுத்திரனை இரண்டு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தார். ஸாத்யகியோ பிறகு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கின்ற த்ரோணபுத்திரருடைய வில்லைக் கூர்மையுள்ள ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அறுத்து மிகவும் கர்ஜித்தான்.

பிறகு, வில்அறுக்கப்பட்டவரும் சக்தியையுடையவர்களுள் சிறந்தவருமான த்ரோணபுத்திரர் சக்திஆயுதத்தினால் சைனியனுடைய ஸாரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினார். பாரதரே! பிரதாபசாலியான த்ரோணபுத்திரர் பிறகு வேறுவில்லையெடுத்து ஸாத்யகியைச் சரமாரியினால் மூடினார். பாரதரே! யுத்தத்தில் ரதத்திலிருந்த ஸாரதி கீழேவிழுந்தவுடனே வேகத்தோடு ஓடுகின்ற அவனுடைய குதிரைகள் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. யுதிஷ்டிரரைத் தலைமையாகக்கொண்ட பாண்டவவீரர்கள் கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஆயுதம்பிடித்தவர்களுள் சிறந்தவரான அச்வத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்த்து (அம்புகளை) வர்ஷித்தார்கள். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரான த்ரோணபுத்திரர் விரைவாக வருகின்றவர்களும் அதிகக்கோபமுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்களை உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு மஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்தார். பிறகு, எழுந்த அக்கினியானது காட்டை எரிப்பதுபோல அனேகபாணங்களாகிற ஜ்வாலைகளுடன்கூடின அச்வத்தாமா என்கிற நெருப்பானது சேனையாகிற உலர்ந்தகாட்டை மஹாயுத்தத்தில் கொளுத்தியது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! த்ரோணபுத்திரரால் நன்றாக வாட்டப்பட்ட பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையானது அந்த வேனுமுகத்திலேயே கத்தளித்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! சூரியன் கிரணங்களால் தவிக்கச்செய்வதுபோல த்ரோணபுத்திரர் பாணங்களுடைய ஜ்வாலையினால் பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தச்சேனையைத் தவிக்கச்செய்தார். பிராம்மணருடைய பொறுமையும் பாணங்களாலும் வாட்டப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவசேனையானது தீயினால் நதியின்முகம் கலங்குவதுபோலக் கலங்கிற்று. மஹாராஜரே! துர்யோதனன் த்ரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் எல்லாப்பார்த்தர்களையும் மாண்டவர்களாகவே எண்ணினான். யுதிஷ்டிரரோ விரைவுடையவராகி மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரரை அடித்துக் கோபத்தோடும் பொறுமையோடும் இவ்வரைப்பார்த்துக் கூறலானார்.

'யுத்தத்தில் மேன்மைபெற்றவரே! உமக்கு வீரியமுள்ளவரென்றும் பலமுள்ளவரென்றும் [illegible] ரென்றும் [illegible] ளவரென்றும் அறிவேன். நீர் இந்தப்பலப்பட்டதை நயும் பார்த்த

* பூர்வ யுத்தத்தால் ஒருசெயலவிட்டபடி.

னிடத்தில் காண்பிப்பீராகில் அப்பொழுது உம்மைப் பலசாலியென்றும் அஸ்திரவித்தையில் தேர்ச்சியுள்ளவரென்றும் நாம்அறிவோம். யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனான த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்தபின் உமக்குப் பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப் பிராம்மணரென்று நான் சொல்லவில்லை. மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! நீர் என்னையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமக்கு அன்பு இல்லை, நன்றியறிவும் இல்லை. பிராம்மணனுக்குத் தவமும் சமதமங்களும் வேண்டும். வில் க்ஷத்திரியனால் வளைக்கத்தக்கது. அப்படிப்பட்ட நீர் பிராம்மணத்தமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் கௌரவர்களைஜயிப்பேன். பிராம்மணத்தமரே! யுத்தத்தில் மனவிருப்பப்படி காரியத்தைச்செய்யக்கடவீர்'என்றுசொன்னான். மஹாராஜரே! இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட த்ரோணபுத்திரர் சிரித்துக்கொண்டே (யுதிஷ்டிரர் சொல்லியதைத் தகுந்ததென்றும் உண்மையென்றும் எண்ணி ஒன்றும் மறுமொழி கூறவில்லை. பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் ஒன்றும் மறுமொழிசொல்லாமல், கோபங்கொண்ட யமன் பிரஜைகளை (நாசஞ்செய்வது)போல் யுத்தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினார். ஐயா! த்ரோணபுத்திரரால் அப்பொழுது மூடப்படுகின்ற அந்தயுதிஷ்டிரர் பெரும்படையைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாய்விலகி அப்புறஞ்சென்றார். அரசரே! பிறகு, தர்மநந்தனரான அந்தயுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தைவிட்டு விலகியபின் த்ரோணபுத்திரர் மஹாத்மாவான தர்மநந்தனருடைய விலக்கத்தால் சும்மாயினார். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர் மஹாயுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரரை விட்டு ஜாக்ரதையுடன்கூடியவராய்க் குரூரமான செய்கையின்பொருட்டு உம்முடைய சேனையில் பிரவேசித்தார்.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பாஞ்சாலர்களோடுகூடியவனும் கைகயர்களாலும் மத்ஸ்யர்களாலும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸேனாபதியான கர்ணன் ஸேனையுடன் எதிர்த்து [illegible] தடுத்தான் பிறகு, கர்ணன் யுத்தத்தில் [illegible] பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான கைகயர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான கர்ணனை விட்டுவிட்டு, கௌரவர்களின்றிருக்கும் [illegible] ஸைன்யத்தில் பிரவேசி[illegible]

பதுபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான். ஸூதபுத்திரனும், யுத்தத்தில் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களையும் கேகயர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதர்களாயிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்சப்தகர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டு பண்ணினார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அக்னிக்கொப்பான அந்த மூன்று வீரர்களாலே அந்த க்ஷத்திரியர்கள் எரிக்கப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தார்கள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோதனன் கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான் ஜனாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுள்ள உம்முடைய புத்திரன் ஒரு க்ஷுரத்தினால் ஸ்வர்ணமயமான ஸஹதேவனுடைய த்வஜத்தைத் துண்டாக்கினான். ராஜரே! பிறகு, நகுலனோ கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனை எழு பாணங்களால் அடித்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் ஐந்து பாணங்களால் (உம்முடைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டர்களும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்து பாணங்களால் மார்பில் அடித்தான் பிறகு, வீரனான உம்முடைய புத்திரன் பலாத்காரமாக வேறு இரண்டு பல்லங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விற்களை வெட்டினான், மும்மூன்று பாணங்களால் விரைவாக அவர்களை அடித்தான். தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டு சூரர்களும் யுத்தத்தில் இந்திரவில் போன்றவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டு விற்களை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான அவ்விருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல யுத்தத்தில் பிராதாவின்மீது கோரமான பாணங்களை வர்ஷித்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனான உம்முடைய புத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவில்லாளிகளான பாண்டுபுத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் தடுத்தான் பாரதரே! யுத்தத்தில் துர்யோதனனுடைய வில்லானது வட்டமாகவே காணப்பட்டது, அம்புகளும் நான்கு பக்கத்திலும் வெளிப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் துர்யோதனனுடைய அம்புகளால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாத்ரீபுத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டு ஒளியை இழந்திருக்கின்ற சந்திரசூரியர்கள்

போலப் பிரகாசிக்கவில்லை மஹாராஜரே! பொற்கட்டுக்களுள்ளவை யும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான அந்தப் பாணங்கள் சூரிய னுடைய கிரணங்களைப்போல எல்லாத் திக்குகளையும் மறைத்தன. பிறகு, அந்த ஆகாயமானது பாணஸமூஹமாகி நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அரசனுடைய உருவமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக் கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்பட்டது. உமது குமாரனுடைய அந் தப் பராக்கிரமத்தைப் பார்த்து மஹாரதர்கள் மாத்ரீபுத்திரர்களை மிருத்யுவினுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களென்றே எண்ணினார்கள். மன்னவ! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய ஸேனாபதியும் மஹாரதனு மான பார்ஷதன் துரியோதனராஜனிருக்கிறவிடத்துக்குச் சென் றான். பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் மஹாரதர்களும் சூரர்களுமான மாத்ரீபுத்திரர்களைத் தாண்டி உம்முடைய குமாரனை அம்புகளால் அடித்தான். அளவிடமுடியாத மனோபலமுடையவனும் புருஷ ஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடைய புத்திரன் கோபங்கொண்டு உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சாலனை இருபத்தைந்து பாணங் களால் அடித்தான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள உம்முடைய புத்திரன் கோபமுள்ளவனாகி மறுபடியும் பாஞ் சாலனை அறுபத்தைந்து பாணங்களாலடித்து ஸிம்மநாதஞ் செய் தான். அரசரே! ராஜாவான துரியோதனன் மிகக் கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினால் அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அம்புடன் கூடினவில்லை யுத்தத்தில் கைப்பிடியில் வெட்டினான். பகை வர்களை அழிப்பவனான பாஞ்சாலன் அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டுப் பாரத்தைத் தாங்கக்கூடிய புதிதான வேறொரு வில்லை வேகத்தோடு எடுத்தான். கோபத்தினால் ரத்தம்போலச் சிவந்த கண்களையுடையவனும் காயப்படுத்தப்பட்டவனும் சிறந்த வில்லாளியுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றவன் போல விளங்கினான். அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் பரதஸ்ரேஷ்டனான துரியோதனனைக் கொல்லவிரும்பி ஸர்ப்பம்போலச் சீறுகின்ற பதி னைந்து பாணங்களை அவன் மீது பிரயோகித்தான். கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் மயிலிறகுகளுடன்கூடினவைகளுமான அந்தப் பாணங்கள் அரசனுடைய பொன்னாலே செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன. மஹாராஜரே! அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்த உம்முடைய குமாரன் வஸந்தகாலத் தில் நன்றாய்ப் புஷ்பித்திருக்கின்ற மிகப்பெரிதான பலாசமரம்போல அதிகமாக விளங்கினான். கவசம் உடைக்கப்பட்டவனும் நாரா

சங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் வலிமைகுன்றியிருப்பவனுமான அந்தத் துரியோதனன் கோபமுள்ளவனாகி ஒரு பல்லத்தினால் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை அறுத்தான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதனனை விரைவுடன் வில் அறுக்கப்பட்டவனான அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை இரண்டு புருவங்களின்இடையில் பத்துபாணங்களால் அடித்தான். கருமானால் நன்கு சாணைபிடிக்கப்பட்ட அவ்வம்புகள், தேனில் ஆசைகொண்ட வண்டுகள் மலர்ந்த தாமரைப்பூவை அலங்கரிப்பதுபோல அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய முகத்தை விளங்கச்செய்தன பெரியமனமுள்ளவனான த்ருஷ்டத்யும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு வேறுவில்லையும் பதினாறு பல்லங்களையும் எடுத்தான் பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே துரியோதனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொன்று ஒருபல்லத்தினாலே ஸ்வர்ணத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட வில்லையும் வெட்டினான். பார்ஷதன் பத்துப்பல்லங்களாலே உமது புத்திரனுடைய உபகரணங்களுடன் கூடின ரதத்தையும் குடையையும் சக்தியையும் கத்தியையும் கதையையும் த்வஜத்தையும் துண்டாக்கினான் எல்லா அரசர்களும் குருராஜனுடைய பொன்வளையமுள்ள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள அரவக்கொடியும் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸஹோதரர்கள் பிராதாவான துரியோதனனை ரதத்தைஇழந்தவனாகவும் கவசமும்ஆயுதங்களும் த்வஜமும் அறுக்கப்பட்டவனாகவும் கண்டார்கள் அரசரே! குண்டதாரன் மனங்கலங்காமல் த்ருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மஹாரதனான அந்தத் துரியோதனனைத் தன்னுடைய ரதத்தின்மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோனான் அரசனிடத்தில் அதிகஆவலுள்ள கர்ணனோ கோபங்கொண்டு ஸாத்யகியைவிட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் த்ரோணரைக்கொன்றவனும் உக்கிரமான பாணங்களையுடையவனுமான அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்துச்சென்றான் அம்புகளாலடிக்கப்பட்டவனான சைனேயன் ஒரு யானையைப் பின்புறத்தில் வேறொரு யானையானது இரண்டு தந்தங்களாலும் (இடித்துக்கொண்டு) செல்வதுபோல அந்தக் கர்ணனை விரைவாகப் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துச் சென்றான் பாரதரே! கர்ணனுக்கும் பார்ஷதனுக்கும் நேர்ந்த மஹாயுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் அதிகபலசாலிகளும் முன்செல்பவர்களுமான அரசர்களுள்ளும் பாண்டவர்களுள்ளும் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள்ளும் ஒருவனாவது யுத்தத்தில் பின்னிடுபவ

னுகக் காணப்படவில்லை. கர்ணன் விரைவுடன் பாஞ்சாலர்களை நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அந்த க்ஷணத்தில் நடுப் பகலில் இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரத்தைக்குறித்துப் பக்ஷிகள் ஓடி வருவதுபோலக் கர்ணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள். அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவர்களான பலசாலிகளைப் பாண ஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான். வ்யாக்ரகேது, ஸுசர்மா, சுக்ரன், சித்ராயுதன், கரது, த்வஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனான ஸிம்மஸேனன் இவர்கள் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டனான கர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரிய தேர்க்கூட்டத்தோடு அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அரசனே! கர்ணன் யுத்தத்தில் முயற்சிசெய்கின்றவர்களான அந்த எட்டுப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டு அம்புகளால் கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களான அனேக ஆயிரக்கணக்கான மற்றப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான். கர்ணன் மிகுந்த கோபமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் சேதிதேசத்தார்களும் மஹாரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவர்மாவையும் தேவாபியையும் பத்ரனையும் தண்டதாரனையும் சித்ரனையும் சித்ராயுதனையும் ஹரியையும் ஸிம்மகேதுவையும் ரோசமானனையும் சலபனையும் கொன்றான். அவர்களுடைய உயிரைக்கவர்கின்றவனும் இரத்தத்தால் அங்கங்கள் நன்றாக நனைக்கப்பட்டவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய சரீரமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்கரமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் கர்ணனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனங்கலங்கச்செய்துகொண்டு நாற்புறங்களிலும் ஓடின. யானைகள் யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பற்பல சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்ட மலைகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன. நான்கு பக்கத்திலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் கொடிகளாலும் யுத்த பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுத்தத்தில் கர்ணன் செய்ததுபோன்ற காரியத்தைப் பீஷ்மராவது த்ரோணராவது யுத்தபூமியிலிருந்த உம்மைச் சேர்ந்த மற்ற

வீரர்களாவது செய்யவில்லை. மிருகங்களுடைய மத்தியில் ஸிம்மம் பயமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சாலர்களுடைய மத்தியில் பயமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனாகக் காணப்பட்டான். பிறகு, புருஷச்ரேஷ்டனான ஸூதபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்திலும் ரதிகர்களிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணினான். பயந்துகொண்டிருக்கிற மான் கூட்டங்களை ஸிம்ஹமானது திக்குகளில் ஓடும்படி செய்வதுபோலக் கர்ணன் பாஞ்சால ரதிகர்களுடையக் கூட்டங்களை ஓடும்படி செய்தான். ஸிம்மத்தை எதிர்த்த மான்கள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிக்காததுபோல ஸ்ருஞ்சயர்கள் கர்ணனை எதிர்த்து ஜீவிக்கவில்லை. பாரதரே! அக்னிமுகத்தை அடைந்து எவ்வாறு விட்டிற்பூச்சிகள் எரிக்கப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்கள் கர்ணனாகிற நெருப்பை அடைந்து எரிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! கர்ணன் ஒருவனாலே சைந்யர்களிலும் பாஞ்சாலர்களிலும் சூரர்களென்று ஸம்மதிக்கப்பட்ட அநேகர்கள் பெயரைக் கேட்கும்படி செய்து கொல்லப்பட்டார்கள். அரசரே! கர்ணனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு 'கர்ணனிடத்தினின்று யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுள் ஒருவனாவது உயிரோடு விடுபட்டுப்போகிறதில்லை' என்கிற புத்தியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று. ஸூதபுத்திரன் அடிக்கடி பாஞ்சாலர்களை யுத்தத்தில் அடித்து மிகுந்த கோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான். ஐயா! பகைவர்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை த்ருஷ்டத்யும்னனும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் நூறு நூறாக மற்ற ஜனங்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சிகண்டியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே நகுலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் அனேகர்களான ப்ரபத்திரகர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்களாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கர்ணனைப் பாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில், கருடன் ஸர்ப்பங்களை எதிர்ப்பதுபோல ஏகாகியான கர்ணன் அநேகசைந்யர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் எதிர்த்தான். அரசரே! தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு முன்னாளில் நடந்ததுபோன்ற கோரமானதுமான யுத்தம் கர்ணனுக்கு அவர்களோடு நடந்தது. ஒன்றுசேர்ந்து வந்திருக்கிற பெரிய வில்லையுடையவர்களும் சரமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகப் பொழிகின்றவர்களுமான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல ஏகாகியான கர்ணன் மனக்கலக்கமற்றவனாக நாசஞ்செய்தான். பீம

ஸேனனே! கர்ணன் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருக்கும் ஸமயத்தில் கோபங்கொண்டவனாகி யமதண்டம்போன்ற அம்புகளாலே நான்கு பக்கத்திலும் சேனையை அடித்தான். மஹாவில்லாளியான கர்ணன் யுத்தத்தில் ஒருவனிருந்துகொண்டு பாஞ்சாலர்களையும் சேதிகளையும் மத்ஸ்யர்களையும் வானரத்வஜர்களையும் ரதங்களையும் [illegible]களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு அதிசயமாய் விளங்கினான். அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீமனுடைய மர்மஸ்தானங்களில் நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகளும் யானைவீரர்களும் கொல்லப்பட்டவைகளாகிக் கீழே விழுந்து பூமியைப் பிளந்தன. மஹாராஜனே! குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளும் உயிரற்ற பதாதிகளான காலாட்களும் பெருகிய ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு பூமியில் படுத்தார்கள். பெரியவரே! பீமஸேனனால் விரைவாக அடிக்கப்பட்ட மஹாவேகமுள்ள யானைகள் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைகள் போலக் கீழே விழுந்தன. மன்னவனே! வேகமுள்ளவைகளும் கீழே விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான அநேகமஹாரதர்களால் யுத்தபூமியானது நிறைந்துகிடக்கின்ற பலிகளால் [illegible] போல் விளங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான பதாதிகளும் காலாட்களும் ஆயுதங்களில் அடிக்கப்பட்டவர்களாகி [illegible] ஆயுதங்களை விட்டு உயிரைவிட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். யுத்தபூமியானது பீமஸேனனுடைய அம்புகளாலே கொல்லப்பட்ட ரதிகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் ஸாரதிகளாலும் [illegible]களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் காலாட்களாலும் [illegible]. பீமஸேனனிடத்தில் [illegible] யுத்தத்தில் உத்ஸாகத்தை விட்டுவிட்டுச் செயலற்றவர்களான அந்த துர்யோதனனுடைய ஸேனை முழுவதும் அசைவற்றதுபோல் நின்றது. அரசனே! அந்தப் பயங்கர யுத்தத்தில் அசைவற்றதும் நெருங்கியதும் ஒளிமழுங்கியதுமான அந்தச் சேனையானது தெளிந்த ஜலத்தையுடைய சரத்காலத்தில் ஸமுத்ரம்போல் [illegible] கிலேசப்பட்டதாய் விளங்கியது. கோபங்கொண்டு வீரியத்தோடுகூடின உமது புத்திரனுடைய அந்தச் சேனையானது [illegible] [illegible] [illegible] கனும் [illegible] காலாட்களும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தின் இடிபோன்றமுழக்கமுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசைகின்ற கொடித்துணியுடன் கூடியதுமான அந்தரதமானது விமானம் ஆகாயத்திலப்பிரவேசிப்பதுபோல அந்தச்சேனையில் பிரவேசித்தது. பெருஞ்சேனையைப் பிளந்துகொண்டு நுழைந்தவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடையவர்களுமான அந்தக்கேசவரும் அர்ஜுனனும் மிக்க காந்தியுள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில்ஸமர்த்தர்களும் யுத்தயாகத்திற்காக அழைக்கப்பட்டுவந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யாகஞ்செய்பவர்களால் விதிப்படி அழைக்கப்பட்டு யாகத்திற்குவந்திருக்கின்ற அச்வினிதேவதைகள்போல விளங்கினார்கள். கோபத்தினால்சிவந்தகண்களையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான (அந்தஇரண்டு) சூரர்களும் அதிக மதங்கொண்டவைகளும் தருஷ்டிஸஞ்சாரத்துடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவைகளுமான இரண்டுயானைகள்போல விளங்கினார்கள். கோபங்கொண்டவர்களும் சிறந்தரூபமுள்ளவர்களுமான அந்தஇரண்டுபுருஷச்ரேஷ்டர்களும் தலத்வனியினால் கோபமூட்டப்பட்ட இரண்டு மஹாகஜங்களைப்போல அடங்காத பலமுடையவர்களானார்கள். பல்குனன் தேர்த்தட்டையிலும் குதிரைக்கூட்டங்களிலும் நுழைந்து பாசத்தைக்கையிற்கொண்ட யமனைப்போலச் சேனையின்மத்தியில் ஸஞ்சரித்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் உமதுசேனையில் விக்கிரமத்துடன் கூடின அந்தஅர்ஜுனனைக்கண்டு உம்முடையகுமாரன் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் ஏவினான். பிறகு, சூரர்களும் அதிரதவித்தையில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களும் எங்கும்பிரசித்திபெற்றவர்களும் மஹாரதர்களும் வில்லாளிகளுமான ஸம்சப்தகர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்ரதங்களோடும் முந்நூறுயானைகளோடும் பதினாயிரம் குதிரைகளோடும் இரண்டுலக்ஷம் காலாட்களோடும் குந்தீபுத்திரனை பாண்டுநந்தனனைச் சரமாரிகளால் நான்குபக்கத்திலும்மூடிக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். மஹாராஜரே! பகைவர்படையைக்கொல்பவனான அந்தப்பார்த்தன் யுத்தத்தில் அம்புகளால்மூடப்பட்டவனாகப் பாசத்தைக்கையிற்கொண்ட யமனைப்போலத் தன்னுருவத்தைப் பயங்கரமாகக்காண்பித்துக்கொண்டு ஸம்சப்தகர்களைக்கொன்றுகொண்டு [illegible] பிறகு, கிரீடியினால் [illegible] ஸ்வர்ணமயமான [illegible] கட்டுமான பாணங்களால் ஆகாயமானது மூடப்பட்டு இடைவெளியற்றதுபோல ஆயிற்று. பிரபுவே! கிரீடியினால் [illegible] விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல சீறுகின்றவைகளுமான

பெரிய அம்புகளால் எல்லாம் மூடப்பட்டுப் பிரகாசித்தது. அதற்குப் பின் அரிய பராக்கிரமமுள்ள பாண்டவன் ஸவர்ணக்கட்டுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் படிவானசனுக்கநுள்ளவைகளுமான பாணங்களை எல்லாத் திக்குகளிலும் பிரயோகித்தான். பார்த்தனுடைய கையுறையிலமோதும் ஒலியினால் ஜனங்கள், பூமி, ஆகாயம், எல்லாத் திக்குகள், கடல்கள், மலைகள் இவைகளெல்லாம் வெடிக்கின்றனவென்று எண்ணினார்கள். மஹாரதனான கௌந்தேயன் பதினாயிரம் வீரர்களைக் கொன்று ஸம்சப்தகர்களுடைய பின்பக்ஷத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றான். பார்த்தன் காம்போஜர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பின்பக்ஷத்தையடைந்து இந்திரன் அஸுரர்களை அழித்தது போலச் சேனையைப் பல்லங்களால் அழித்தான். தன்னைக் கொல்ல வருகின்ற பகைவர்களுடைய சஸ்திரங்களுடன் கைகளுடன் கூடின புஜங்களையும் அவ்வாறே தலைகளையும் விரைவாகப் பல்லங்களினால் துண்டாக்கினான். நான்கு பக்கத்திலும் காற்றினால் பலகிளைகளமுறிக்கப்பட்ட மரங்களைப்போல அவர்கள் ஆயுதங்களையிழந்து வெட்டப்பட்ட அங்கங்களோடும் அங்கங்களின் உறுப்புகளோடும் பூமியில் விழுந்தார்கள். யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவனான அர்ஜுனனை ஸுதக்ஷிணனுக்கு இளையஸஹோதரன் பத்திரத்துச சரமாரியினால் வர்ஷித்தான். அந்தப் பார்த்தன் (பாணங்களைப்) பிரயோகிக்கின்ற அந்த ஸுதக்ஷிணனது இளையஸஹோதரனுடைய பரிகாயுதம்போன்ற இரண்டு கைகளையும் இரண்டு அர்த்தசந்திர பாணங்களால் அறுத்துப் பூர்ணசந்திரன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற முகத்துடன் கூடின தலையையும் ஒரு க்ஷுரத்தினால் அறுத்தான். பிறகு, தன்னிடத்தினின்று உண்டான ரத்தத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அந்தத் தலையானது வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மனோசிலைமயமான மலையினுடைய சிகரம்போல வேகத்துடன் கீழேவிழுந்தது. காம்போஜர்கள் உன்னதனாயிருப்பவனும் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனும் மிக இனிய தோற்றமுள்ளவனும் பொற்றூண்போன்றவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளையஸஹோதரனைப் பிளக்கப்பட்ட மஹாமேருவைப்போலக் கண்டார்கள். பிறகு, கோரமும் மிக்க ஆச்சரியகரமுமான யுத்தம் மறுபடியும் உண்டாகியது. அந்த யுத்தத்தில் சண்டை செய்கின்ற யுத்தவீரர்களுக்குப் பற்பல அவஸ்தைகள் உண்டாயின. அரசரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட காம்போஜதேசத்துக் குதிரைகளாலும் யவனா

களாலும் சக்கரங்களாலும் அப்பொழுது எல்லாம் ஸங்குலமாகியது. மஹா ராஜரே! அர்ஜுனனையும் கர்ணனையும் பீமஸேனனையும் கோபத்துடன் கூடியவர்களாக்கியே, குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட ரதங் களாலும் குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் பாகர்கள் அழிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகளழிக்கப்பெற்ற மஹாமாத்ரர் களாலும் அந்தத் [illegible] பயங்கரமான விநாசம் உண்டா யிற்று. [illegible] வத யனைப்பதிந்தால், [illegible] கர்ணனுடைய புத்திரனை [illegible] அலங்கரிக்கப்பட்ட [illegible] கொண்டு சூரியனை [illegible] கோரமான பாணங்களை எடுக்கின்றவர்களாகவும் விரைவுள்ளவர்களாகவும் ஜயசாலிகளுமாகிய அவர்களை அர்ஜுனன் [illegible] வர்களும் உத்தமமான அஸ்த்ரத்தை விரும்புகின்றவர்களும் [illegible] ருடையவர்களுமான அவர்கள் இருவருக்கும் ஜயத்தில் ஸம்சய மில்லாத பெருமையோடு [illegible] அர்ஜுனன், பீமஸேனன், கர்ணன், மூவரும் முன்னேபோல் ஸம்சப்தகர்களையும் கௌரவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் [illegible] மஹாராஜரே! [illegible] தருணத்தில், [illegible] விநாசமும் [illegible]" என்று கூறினான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிந்த அர்ஜுனனை அச்வத்தாமா யுத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவ்விருவருக்கும் யுத்தமும்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய, அர்ஜுனனையும் ஸம்சப்தகர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது? [illegible] பாஞ்சாலர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது? அச்வத்தாமா வுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் [illegible] வீரர்களுக்கும் பாண் டவர்களுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையும் எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலுற்றான்:

"அரசரே! வீரர்களுக்கு தேகங்களையும் பாவங்களையும் அழிக் கின்ற யுத்தம் [illegible] நடந்ததைச் சொல்லுகின் றேன்; [illegible] பீடிப்பவனான

பார்த்தன் பெருங்காற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிக்கச்செய்வது போல ஸமுத்திரத்திற்கொப்பான ஸம்சப்தகர்களுடைய படையில் நுழைந்து அதனைக் கொந்தளிக்கச்செய்தான். தனஞ்சயன் கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலே பூர்ணசந்திரன்போல் பிரகாசிக்கின்ற முகங்களைகளும் அழகிய கண்களையும் புருவங்களையும் பற்களையுமுடையவைகளுமான வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்துக் காம்பில்லாத தாமரைமலர்களைப்போன்ற அவைகளால் பூமியை விரைவாக மூடினான். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நன்கு உருட்சியாயிருப்பவைகளும் நீண்டவைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் சந்தனத்திலும் அகிற்சாந்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களுடன் கூடியவைகளும் கையுறைகளணிந்தவைகளும் ஐந்து தலைநாகம்போன்றவைகளுமான பகைவர்களுடைய கைகளைக் க்ஷுரங்களால் வெட்டினான். பாண்டவன் தேரிற் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளையும் அவைகளைத் தவிர மற்றவைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிமரங்களையும் விற்களையும் அம்புகளையும் கைகளையும் மிக்க காந்தியுள்ள பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அரசரே! அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அநேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைமேலேறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். சிறந்த வீரர்கள் மிக்க கோபங்கொண்டு பெண்ணைவயத்தான பசுவின் நிமித்தமாகக் கர்ஜிக்கின்றவைகளும் அடங்காத மதங்கொண்டவைகளுமான விருஷபங்கள் கொம்புகளால் (பசுக்களைப் முட்டுவது) போலத் துன்பஞ்செய்பவனும் கோபமுள்ளவனுமான அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்று அம்புகளால் அடித்தார்கள். ஸைன்யங்களையும் ஜயிப்பதற்காக அஸுரர்களுக்கு இந்திரனோடு எதிர்த்து யுத்தம் நடந்ததுபோல அந்த அர்ஜுனனுக்கும் அந்த ஸம்சப்தகர்களுக்கும் மயிர்சிலிர்க்கும்படியான யுத்தம் நடந்தது. அந்த அர்ஜுனன் சத்துருக்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்து அநேக பாணங்களாலே விரைவாக அடித்து (அவர்களுடைய) உயிரைக் கவர்ந்தான். அர்ஜுனன் காற்றானது பெரியமேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோல ரதங்களை * திரிவேணுவும் சக்கரமும் அச்சும் வெட்டப்பட்டவைகளாகவும் போர்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகளும் ஆயுதங்களும் அம்புப்பெட்டிகளும் கொடிகளும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் கட்டுக்கயிறுகளும் கடிவாளங்களும் தண்டுகளும் நன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் திரிவேணுக்களையும் வாக

* துரோணபர்வம் 601-பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

காலகளையும் இழந்தவைகளாகவும் தேர்த்தட்டும் துகளும் சரிந்தவைகளாகவும் *அக்ஷயபிரமண்டலங்கள் மிக நழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாகச் செய்துகொண்டு பார்ப்பவருக்கு ஆச்சரியகரமும் சத்துருக்களுக்குப் பயங்கரமுமாயிருக்கின்ற செய்கையை ஆயிரம் மஹாரதர்களுக்குச் சமமான செய்கையைக் கண்டு ஸித்தர்கள் தேவரிஷிகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் சாரணர்களும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. கேசவார்ஜுனர்களுடைய முடியில் பூமாரிகளும் விழுந்தன. அசரீரவாக்கும், 'சந்திரன், அக்னி, வாயு, சூரியன் இவர்களுடைய காந்தியையும் தேஜஸையும் பலத்தையும் பிரதாபத்தையும் எப்பொழுதும் முறையே தரிக்கும் வீரர்களான கேசவார்ஜுனர்கள் இவர்களே. முற்காலத்தில் பிரம்ம ருத்திரர்கள் வீற்றிருந்தது போல ஒரே ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இந்த இரண்டு வீரர்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சிறந்தவர்களான நரநாராயணர்கள்' என்று மொழிந்தது. பாரதரே! இவ்வாறு இந்தப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அசுவத்தாமா மிக்க கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை விரைவாக எதிர்த்தார். பிறகு, துரோணபுத்திரர் அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டு பகைவரை அழிக்கக்கூடிய அம்புகளைத் தொடுக்கின்ற பாண்டவனை அம்புகளுடன்கூடின கையினால் தன்னண்டைக்கு அழைத்து, 'வீர! நீ இச்சமயத்தில் வந்து எதிர்த்திருக்கின்ற என்னைத் தகுந்த அதிதியாக நினைத்தாயாகில் எல்லாவிதத்திலும் எனக்கு இப்பொழுது யுத்தமென்கிற விருந்தைக்கொடு' என்று சொன்னார். ஆசாரியபுத்திரரால் யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தோடு இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன் தன்னைக்காட்டிலும் மதிக்கத்தக்க ஜனார்த்தனரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொன்னான்: 'யாதவரே! ஸம்சப்தகர்களை நான் கொல்லவேண்டும். அசுவத்தாமாவோ யுத்தத்திற்கு என்னை அழைக்கிறார். இச்சமயத்தில் எதை முதலில் செய்யவேண்டுமோ அதை எனக்குச் சொல்லும். தேவரீருக்கு விருப்பமிருந்தால் எதிர்கொண்டு ஆதித்யங்கொடுப்போம்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மாதவர் யாகத்தில் தீக்ஷையென்னும் வேதாங்கத்தில் கூறியமுறைப்படி அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை வாயுவானவன் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுபோல அழைக்கப்பட்ட பார்த்தனை அசுவத்தாமாவினருகத்தை அணுகும்படி செய்தார். கேசவர் ஒரே மனத்தையுடையவரான அந்த அசுவத்தாமாவை

* ரதத்திலுள்ள நீட்டத்திலும் அகலத்திலும் சேர்த்து இணைக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டைகளின் ஸமூகம்.

அழைத்து, 'அசுவத்தாமாவே! ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு விரைவாக அடித்துக்கொண்டே வீர! ஆயுதங்களையும் நீ ஸஹித்துக்கொள்ளும் வேலைக்காரர்களுக்கு யஜமானனிடம் சோற்றுக்கடனைக் கழிப்பதற்கு இஃதன்றோ காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம் ஸூக்ஷ்மமானது. க்ஷத்திரியர்களுடைய வெற்றிதோல்விகள் ஸூக்ஷ்மமானவைகள். பார்த்தனுடைய திவ்யபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமலோ? வீராகில் நீர் முடிவைவிரும்பித் திடமாயிருந்துகொண்டு இப்பொழுது அர்ஜுனனோடு போர்புரிவீராக' என்று சொன்னார். வாஸுதேவரால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பிராம்மணச்ரேஷ்டர் 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிக் கேசவனை அறுபத்துநாராசங்களாலும் அர்ஜுனனை மூன்றுநாராசங்களாலும் அடித்தார். அர்ஜுனன் மிக்ககோபங்கொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அந்த அசுவத்தாமாவினுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினான். துரோணியானவர் மிக்ககோரமான வேறு வில்லை எடுத்து நாணேற்றிக் க்ஷணத்தில் பாண்டுநந்தனனான அர்ஜுனனையும் ஸர்வதேவபூஜ்யரான கேசவனையும் ஆயிரம்பாணங்களாலும் மூந்நூறு பாணங்களாலும் அடித்தார். பிறகு, முயற்சியுடையவரான துரோணகுமாரர் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பாணங்களைப் பிரயோகித்து அர்ஜுனனை ஸ்தம்பிக்கச்செய்தார். ஐயா! பிரம்மவாதியான அசுவத்தாமாவினுடைய அம்பறாத்தூணியினின்றும் வில்லினின்றும் நாணகயிற்றினின்றும் விரல்களினின்றும் இரண்டு கைகளினின்றும் இரண்டு பார்ச்வங்களினின்றும் மார்பினின்றும் முகத்தினின்றும் மூக்கினின்றும் கண்ணினின்றும் இரண்டுகாதுகளினின்றும் தலையினின்றும் அங்கங்களினின்றும் ரோமங்களினின்றும் கவசங்களினின்றும் ரதத்தினின்றும் த்வஜத்தினின்றும் பாணங்கள் வெளிப்பட்டன. துரோணபுத்திரர் பெரிதானபாணவலையினால் மாதவனையும் அர்ஜுனனையுங்கட்டி ஸந்தோஷமுள்ளவராய்ப் பெரிய மேகக்கூட்டத்தினுடைய இடிமுழக்கம் போன்றசப்தத்தோடு ஸிம்மநாதஞ்செய்தார். மஹாராஜரே! துரோணியினால்விடப்பட்டு நான்குபக்கத்தினின்றும் வந்துவிழுகின்ற அந்தப் பாணங்களால் ரதத்திலிருக்கின்ற அந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர் இருவரும் கண்ணுக்குப் புலப்படாமலாயினர். பிறகு, பிரதாபசாலியான அசுவத்தாமா யுத்தத்தில் அந்தப்படியான அவ்விருவரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அசைவற்றவர்களாகச் செய்தார். சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்விருவரும் பாணங்களாலே நன்றாக மூடப்பட்டவர்களானதைக் கண்டு ஜங்கமஸ்தாவரமனைத்தும் ஹா

ஹாகாரங்கொண்டன. விக்ருத சாரஸங்களுடைய கூட்டங்கள் நான்கு பக்கத்திலேயும் வந்தன; 'இப்பொழுது உலகங்களுக்கு க்ஷேமமானது உண்டாகுமா' என்றும் சொல்லின. அரசே! யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை எதிர்க்கின்ற துரோணபுத்திரருக்கு உண்டானதுபோன்ற பராக்கிரமம் எவனிடமும் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதேயில்லை. மன்னவரே! யுத்தத்தில் சத்ருக்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற துரோணபுத்திரனுடைய வில்லின் சப்தத்தைக் கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலப் பலதரம் கேட்டேன். யுத்தத்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் (அம்புகளைத்) தொடுப்பவருமான இந்த அசுவத்தாமாவினுடைய வில்லிலுள்ள நாண்கயிறானது மேகத்தினுடைய மின்னலைப்போல விளங்குவதாகக் காணப்பட்டது. சுறுசுறுப்புடன் காரியத்தைச் செய்பவனும் திடமான கைப்பிடியுள்ளவனும் பாண்டுகுமாரனுமான அர்ச்சுனஞ்சயன் அப்பொழுது அதிக மயக்கத்தை அடைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். யுத்தத்தில் விக்கிரமத்துடன் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் (அம்புகளைப்) பிரயோகிக்கின்றவனுமான தன்னுடைய பராக்கிரமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அசுவத்தாமாவினால் கலக்கப்பட்டான். வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அவ்விதமான காரியத்தைச் செய்கின்ற துரோணபுத்திரருடைய ஸ்வரூபமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது. அரசே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரால் விருத்தியை அடைந்து குந்தீபுத்திரனையும் முறையோடே, ப்ரத்யக்ஷமானது கிருஷ்ணனை வந்தனை செய்து. அரசே! அந்த வானமேகவர்ஷத்தால் பெருமழை பெய்கின்ற கண்ணிறைவால் காரிருளைப்போல யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரையும் பெருங்கணையும் அடிக்கடி பார்த்தார்.

பிறகு, கண்ணனாகிய மாயப்பெருமான் பார்த்தனை நோக்கி, 'பார்த்த! குந்தீபுத்திர! யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை இப்பொழுது ஸ்ரீதிப்தமிக்க ஸன்னிதியில் ஆச்சரியமாக ஒன்று கிறேன். உன்னுடைய கையிலுள்ள காண்டீவமானது சிதறிப்போகாமலிருக்கின்றதா? கைப்பிடி நழுவாமலிருக்கின்றதா? வீரியமானது முன்போல இருக்கின்றதா? உன்னுடைய இருகைகளுடைய பலமும் முன்போலிருக்கின்றதா? பாண்டவர்களிற் சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரனை அதிக ஆண்மையுள்ளவனாகக் காண்கிறேன். குருபுத்திரனென்று இவனைக் கௌரவித்துக்கொண்டு போரில் உபேக்ஷைசெய்ய

யாதே பார்த்த! உபேக்ஷைசெய்வதற்கு இது ஸமயமன்று' என்று அவனுடன் இவ்வசனத்தைக் கூறினார். அர்ஜுனன், 'மாதவரே! என் விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்ட ஸ்வபாவத்தைப் பாரும். அம்பு மயமான வீட்டில் பிரவேசிக்கச்செய்து நம்மை மாண்டவர்களென்று எண்ணுகிறார். சிக்ஷையிலும் பலத்திலும் இதோ நான் இவரைக் கொல்ல ஸங்கல்பித்துவிட்டேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, பாரதர்களுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய வில்லையும் குடையையும் கொடித்தம்பத்தையும் தாழையிலை போன்ற வடிவமுள்ள சக்தியையும் சிறந்த கதாயுதத்தையும் கூர்மையாகச் சாணையிடப்பட்ட பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவின்மேல் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகள் ஒவ்வொன்றையும் முடலறுத்துத் துண்டாக்கி, காற்றானது பஞ்சை நாசஞ்செய்வது போல நாசஞ்செய்தான். பிறகு, பாண்டவன் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் ரதிகளோடும் யானைகளோடும் த்வஜங்களோடும் காலாட்களோடும் கூட்டங்களோடுகூடின ஸம்சப்தகர்களை நாலாபுறமும் சக்திமான் பாணங்களால் அடித்தான். அந்த யுத்தரங்கத்தில் அப்பொழுது பலவித ரூபமுடையவர்களாகக் காணப்பட்ட ஜனங்கள் அந்த யுத்தரங்கத்தில் தாங்களே தங்களைப் பாணங்களால் அடிபட்டவர்களாக எண்ணிக்கொண்டார்கள். காண்டீவத்தினால் விடப்பட்டவைகளும் பலவித ரூபமுள்ளவைகளுமான அவ்வம்புகள் யுத்தத்தில் ஒருங்கே [illegible] அப்புறத்திலுள்ள யானைகளையும் மனிதர்களையும் கொன்றன. [illegible] மேகங்களால் [illegible] இலையைப்போல் [illegible] பொருக்குகின்ற யானைகளுடைய துதிக்கைகளைப் பல்லங்களால் அறுக்க [illegible] விழுந்தன. பிறகு, முன்போன்று அந்த யானைகள் [illegible] இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட [illegible] களுடைய கூட்டங்களைப்போலக் கீழே விழுந்தன. தனஞ்சயன் [illegible] வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதமுள்ள வீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் [illegible] போன்ற ரூபமுள்ளவைகளுமான [illegible] அம்புகளால் [illegible] செய்து [illegible] அம்புகளால் [illegible] அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் கொன்

* [illegible] 102-ம் பக்கத்திலும் [illegible] 72, 566-ம் பக்கங்களிலும் குறிப்புகள் காண்க

யும் தோல்களையும் குதிரைகளையும் யானைவீரர்களையும் வெட்டி ஞன். அந்தயானையினின்று கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் வஜ்ரத்தினலடிக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்கள்போல விழுந்தன. அந்த ஸம்சப்தகர்கள் முறிய அடிக்கப்பட்டபின், காற்றானது பெரிய மேகமண்டலங்களால் உதிக்கின்ற ஸூரியனை மூடுவதுபோலக் கிரீடியானவன் உதிக்கின்ற ஸூரியனுடைய வண்ணம்போன்ற வண்ணமுள்ள பாணங்களால் குருபுத்திரனை மூடினன். பிறகு, அச்வத்தாமா கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அர்ஜுனனுடைய அம்புகளை நாசஞ்செய்து மாரிகாலத்தில் சந்திரஸூரியர்களை மேகமானது ஆகாயத்தில் மறைப்பதுபோல அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவனையும் நன்றாய்மூடி. விம்மநாதஞ்செய்தார். எதிர்த்துவந்து அந்தவீரர்களால் ஆயுதங்களாலடிக்கப்பட்ட குருபுத்திரனை அர்ஜுனன் வாருணாஸ்திரத்தை விரைவாகச் சேர்த்து எதிர்த்தெழுந்தமைந்த அம்புகளால் அந்த அச்வத்தாமாவையும் உடமைசேர்ந்த அந்தவீரர்களையுமீண்டும் அடித்தான். பாணங்களை எடுப்பதும் ஸந்தானஞ்செய்வதும் பிரயோகிப்பதுவுமான ஸவ்யஸாசியினிடத்தில் காணப்படவில்லை. ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தமோதிக்கொண்டிருக்கின்ற சரீரங்களையுடையவைகளாகவும் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் கண்டார்கள். கர்ணபுத்திரர் விரைவாகச்சிறந்த பகுநாராசங்களை வேகமாகக்கொடுத்து ஒருபாணம்போல் பிரயோகித்தார். அவைகளும், உந்துபாணங்கள் அர்ஜுனனெதிரில் அடித்தன. கல்லுகட்டிக்கொண்ட கூடின ஜந்துபாணங்கள் அச்சுதனைப்பிளந்தன. தனஞ்ஜயத்தை அறிந்தவரான அந்த அச்வத்தாமாவினால் அவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் அவ்வாறுகளாலே அடிக்கப்பட்டு ரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் குபேரனை இந்திரனைப் போன்றவர்களும் எல்லா மனிதர்களுள்ளும் சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவரையும் யுத்தத்தில் மாண்டவர்களென்றே மற்றவர்கள் எண்ணினார்கள். பிறகு, சராசரங்களுக்கு நாதரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'ஏன் அஜாக்ரதையாயிருக்கிறாய்? இந்தப் போர்வீரனைக் கொல். இவர் உபேக்ஷிக்கப்பட்டால் சிகித்ஸைசெய்யப்படாத கஷ்டமான வியாதிபோலக் தோஷத்தை விளைவிப்பாரன்றோ?" என்று சொன்னார்.

ஊக்கமுள்ள கிரீடியானவன் அச்சுதனைப்பார்த்து, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து விரைவாகக் காண்டீவத்தினின்று விடப்படுகின்றவைகளும் கோபங்கொண்டஸர்ப்

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களாலே த்ரோணபுத்திரனுடைய சிறந்த சக்கரத்தினாலும் பூசப்பட்ட உத்தமமான இருகைகளையும் மார்பையும் தலையையும் அவ்வாறே நிகரற்ற இரண்டு தொடைகளையும் அடித்து த்ரோணபுத்திரனையும் யுத்தத்தில் பிளந்தான். அர்ஜுனன் கடிவாளங்களை அறுத்துக் குதிரைகளையும் அடித்தான். அந்தக் குதிரைகள் அவனை யுத்தபூமியினின்று வெகு தூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டன. காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுடைய அக்குதிரைகளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திசாலியுமான அந்த த்ரோணபுத்திரர் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் திடமாக அடிக்கப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனோடு போர்புரிவதற்குச் சக்தியற்றவரானார். அங்கிரஸின்வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் சிறந்த பலமுள்ளவருமான அந்த அச்வத்தாமா பாணங்களும் அஸ்திரங்களும் குறைந்துபோய் உத்ஸாகத்தையிழந்து விருஷ்ணி வீரரான கிருஷ்ணனிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும் ஜயம் நிச்சயமென்று ஆலோசித்துக் கர்ணனுடைய படையில் பிரவேசித்துவிட்டார். மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் சிகித்ஸைகளாலும் உபாயங்களாலும் தேகத்தினின்று தடுக்கப்பட்ட வியாதிபோல விருத்தமான காரியத்தைச் செய்ய எண்ணங்கொண்ட அச்வத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட பின், கேசவரும் அர்ஜுனனும் காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடியுள்ளதும் வெள்ளம்போல முழங்குகின்றதுமான ரதத்துடன் ஸம்சப்தகர்களுக்கெதிராகச் சென்றார்கள்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தண்டதாரனையும் தண்டனையுங் கொன்றது)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடையசேனையில் தண்டதாரனால் கொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவைகளுடைய சப்தமானது தோன்றியது. கருடன் காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குச் சமமான வேகமுள்ள குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவர் ரதத்தைத் திருப்பி அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பகைவரை அழிக்கின்ற யானையோடு இதோ மகதநாடன் மீறிச்செல்லுகிறான். இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் பகதத்தனுக்குக் குறைந்தவனல்லன். இவனைக் கொன்று மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களைக் கொல்வாய்' என்றுசொன்னார். பேச்சு

முடிவதற்குள் பார்த்தனைத் தண்டதாரனுடைய யானையை அடையச் செய்தார். மாகதர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாபலசாலியும் அமங்களைக் காயத்தில் பிடிவாதமுள்ளவனுமான அந்தத் தண்டதாரன் யுத்த வீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடிப் பயங்கரமாயும் விஸ்தீர்ணமாயுமுள்ள தூமகேதுஸ்வரூபியான உத்பாதக்கிரகமானது பூமிமுழுமையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவர்சேனையை நாசஞ்செய்தான். நன்குபழக்கப்பட்டதும் கஜாஸுரன்போன்றதும் மஹாமேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதர்களையும் நாசஞ்செய்கின்றதுமான சிறந்தயானையின்மீது வீற்றிருப்பவனும் யுத்தத்தில் வீர்யமுள்ளவனுமான அந்தத் தண்டதாரன் யுத்தத்தில் யானைவீரர்களையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதர்களையும் குதிரைவீரர்களுடன்கூடின குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலசக்ரம்போல எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான். அந்தத் தண்டதாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இரும்பினாலானவையுமான கவசங்களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவர்களும் குதிரைகளையுடைய வாகனமுமான மனிதர்களைக் காலாட்களுடன்கூட விழும்படி செய்து, பலமுள்ள ஒரு சிறந்தயானையானது பெருங்கோரைகளை ஓசையுடன் அழிப்பதுபோல நாசஞ்செய்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் நாண்கயிற்றினின்றும் கைவிரலுறையினின்றும் சக்கரங்களுடைய துனியினின்றும் உண்டான சப்தமுள்ளதும் மிருதங்கங்களாலும் பேரிகளாலும் அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் சப்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதுமான யுத்தத்தில் சிறந்த ரதத்துடன் (தண்டதாரனுடைய சிறந்தயானையை) எதிர்த்தான். பிறகு, அந்தத் தண்டதாரன் அர்ஜுனனை உத்தமமான பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஜனார்த்தனரைப் பதினறுபாணங்களாலும் குதிரைகளை மும்மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்து, பிறகு, ஸிம்மநாதஞ்செய்தான், அடிக்கடி சிரிக்கவும் சிரித்தான். பிறகு, பார்த்தன் பல்லங்களாலே நாண்கயிற்றோடும் பாணங்களோடும்கூடின அந்தத் தண்டதாரனுடைய வில்லையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜத்தையும் அறுத்து மறுபடியும் பாதரக்ஷகர்களோடு பாகர்களையும் கொன்றான். பிறகு, கிரிவ்ரஜதேசத்தரசனான அந்தத் தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான். பிறகு, அர்ஜுனனை அதிகமாகக் கோபமூட்டக்கருதிய அந்தத் தண்டதாரன் கபோலங்களில் மதநீர்பெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளதும் காற்றுப

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து தோமரங்களால் ஜனா
ர்த்தனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தான் பிறகு பாண்டவன் மூன்று
பாணங்களால் யானைத்தந்தங்களைக் கொய்தான் அந்தக் கண்டீரா
னுடைய இரண்டு கைகளையும் பூர்ண சந்திரனுக்கொப்பான முகத்
துடன்கூடின தலையையும் க்ஷணமாத்திரத்தில் அறுக்க பிறகு யானை
யின்மீது அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பொன்னாலலங்க
ரிக்கப்பட்ட பார்த்தனுடைய பாணங்களால் சேர்க்கப்பட்ட தங்க
பொற்கவசமுடைய அணிந்திருப்பதுமான அந்தயானை இரவில் காட்டுத்
தீயினால் பற்றியெரிகின்ற ஓஷதிகளோடுகூடின மலை
போல அதிகமாக விளங்கிறது பிறகு யானையினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த
யானை மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல வீரிட்டுக் கத்திக்கொண்
டும் நிலைதவறி நான்குபக்கத்திலும் சுற்றிக்கொண்டும் மனந்தடுமாறி
(யுத்தரங்கத்தைவிட்டு) ஓடியது தன்பாகனுடன் அந்த யானை
பாகனுடன்கூடவே வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்டமலைபோல விழுந்
தது பனிபோல வெண்மையான நிறமுள்ள பொன்மாலையை அணிந்
தும் இமயமலையினுடைய சிகரம்போன்றதுமான யானையுடன் பிரா
தாவானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்படவே, தண்டனென்ற பேர்ந்திரனான
கண்ணபிரானையும் அர்ஜுனனையும் கொல்லவெண்ணி விரைவாக ஓடி
வந்தான் அந்த தண்டன் சூரியனுடைய கிரணங்கள்போன்ற பிரகா
சிப்பவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான மூன்று தோமரங்களால்
ஜனார்த்தனனையும் ஐந்து தோமரங்களாலே அர்ஜுனனையும் அடித்து
ஸிம்மநாதஞ்செய்தான் பிறகு பாண்டவன் அவ
னுடைய இருகைகளையும் அறுத்தான் க்ஷுரப்ரத்தினாலறுக்கப்
பட்டவைகளும் பருத்திருப்பவைகளும் தோமரயுத்தத்துடன்கூடிய
வைகளும் நல்ல தோள்வளைகளை அணிந்தவைகளும் சந்தனத்தினால்
பூசப்பட்டவைகளும் யானையின்மீதிருந்து க்ஷணமயத்தில் விழுகின்
றவைகளுமான இருகைகளும் மலையினின்று சிகரத்தினின்று பூமியில்
விழுகின்ற இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்கின பிறகு கிரீடியி
னால் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அறுக்கப்பட்ட தண்டனுடைய தலையா
னது யானையின்மீதிருந்து பூமியில் விழுந்தது ரத்தத்தால் நனைந்து
விழுகின்ற அந்த தண்டனுடைய அஸ்தகிரியினின்று மேற்றிசையில் விழு
கின்ற சூரியன்போல விளங்கிற்று பிறகு பாண்டவன் சூரியனுடைய
கிரணங்களுக்கொப்பான உத்தமமான பாணங்களால் இமயமலையி
னுடைய சிகரத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிளந்தான் அந்த
யானையானது வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட இமயமலையினுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது. பிறகு, ஸவ்யஸாசியினால் யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்த யானைபோன்ற மற்றயானைகளும் அந்த இரண்டு யானைகள்போலவே நாசஞ்செய்யப்பட்டன. பிறகு, மிகப்பெரிதான சத்துருவினுடைய படையானது நன்கு நாசஞ்செய்யப்பட்டது. யானைகளும் ரதிகர்களும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டம்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொன்றுகொண்டு யுத்தத்தில் விழுந்தார்கள். மிக்க தடுமாற்றமுற்றவர்களும் நன்கு அடிக்கப்பட்டவர்களும் அதை அதைப் பலவாறுகப் பேசுகின்றவர்களுமான மனிதர்கள் ஒருவரால் மற்றொருவர் கொல்லப்பட்டார்கள். பிறகு, அர்ஜுனனுடைய படைவீரர்கள், தேவகணங்கள் இந்திரனைச்சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, 'வீர! பிரஜைகள் மரணத்தினின்று பயப்படுவதுபோல எவனிடத்தினின்று பயமடைந்தோமோ அந்தச் சத்துருவானவன் எங்களுடைய பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான். பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனே! இவ்வாறு பலசாலிகளான பகைவர்களால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட இந்த ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவாமற்போனால் அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டால் இப்பொழுது நமக்கு உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும்' என்று கூறினார்கள். அர்ஜுனன் இவ்வாறுகவே மறுபடியும் நண்பர்களால் புகழப்படுகின்ற வாக்குகளைக் கேட்டு அப்போது ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவனாகி அப்படி அந்த ஜனங்களுக்குப் பிரதிமரியாதைசெய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றான்.

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், அங்காரககிரஹம்போல வக்ரானுவக்ரமான கதியினால் மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஸம்சப்தகர்களை ஜயித்தான். பிரகாசித்தான். அரசனே! பாரதனே! பார்த்தனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நிலை தவறின, சுற்றியலைந்தன, புரண்டன, விழுந்தன, மாண்டுபோயின. பாண்டவன் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற சத்துருவீரர்களுடைய ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் மற்றக்குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் வில்களையும் கத்திகளை

யும் அம்புகளையும் கைகளையும் கையிலுள்ள சாபங்களையும் புஜங்களையும் தலைகளையும் பல்லங்களாலும் க்ஷுரங்களாலும் அர்த்தசந்திர பாணங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் அறுத்தான். மேன்மை சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் கர்ஜித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனிடம் விரைவாக எதிர்த்தார்கள்; ஒருபசுக்காகச் சண்டைபோடும் எண்ணங்கொண்ட காளைகள் ஒருகாளையைத் தாக்குவதுபோல வீரர்கள் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அர்ஜுனனைத் தாக்கினார்கள். அவர்களுக்கும் அந்த அர்ஜுனனுக்கும், மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதன் விஷயத்தில் அஸுரர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் நேர்ந்த சண்டைபோல மயிர்ப்புளகித்தலையுண்டாக்குகின்ற போர் நடந்தது. அர்ஜுனன் கடுமையான விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்களைப்போன்ற மூன்று பாணங்களால் * உக்கிராயுதனை அடித்து அவனுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று நீக்கினான். அந்த ஸம்சப்தகவீரர்கள் கோபங்கொண்டு மாரிக்காலத்தில் காற்றினால் செலுத்தப்பட்ட மேகங்கள் இமயமலையின் மீது பொழிவதுபோல அர்ஜுனன்மீது நாற்புறத்திலும் பலவகை சஸ்திரங்களைப் பொழிந்தார்கள். அர்ஜுனன் நான்குபக்கத்தினின்றும் வந்துவிழுகின்ற சத்துருக்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் தடுத்து நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் கணக்கிலடங்காத பகைவர்களனைவரையும் அடித்தான். அர்ஜுனன் வினைபலுத்த பாணங்களால் ரதங்களைத் திரிவேணுவும் அச்சும் நுகக்காலும் வெட்டப்பட்டவைகளாகவும் குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் கைகளினின்று நழுவிவிழுந்த ஆயுதத்தூணிகளை யுடையவைகளாகவும் சக்கரங்களையும் த்வஜங்கொடிகளையும் இழந்தவைகளாகவும் கடிவாளங்களும் கயிறுகளும் அச்சுக்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் அநுகர்ஷங்களையும் நுகத்தடிகளையும் இழந்தவைகளாகவும் எல்லா ஸாமான்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்தான். அந்த யுத்தத்தில், நாசம் பண்ணப்பட்ட அந்தச் சிறந்த ரதங்கள் நெருப்பினாலும் காற்றினாலும் தண்ணீராலும் நாசம் செய்யப்பட்ட செல்வவான்களின் வீடுகள் போலப் பலவாறாக விளங்கின. யானைகள் வஜ்ராயுதத்துக்கும் இடிக்குச் சமமான அம்புகளால் மர்மங்களில் பிளக்கப்பட்டு, இடியினாலும் நெருப்பினாலும் (பர்வதமண்டலங்களில்) மலையுச்சியிலுள்ள வீடுகள்போல விழுந்தன. ... அனேகர்களை

* திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரனை அல்லவா; இவன் வேறு 'உக்ராயுத குமாரனை' என்பது வ்யாக்யான புஸ்தக பாடம்.

கொல்வதுபோலப் பார்த்தன் (வீரர்களை) வஜ்ராயுதத்திற்கும் தழலுக்கும் விஷத்துக்கும் ஒப்பான சாணைபிடிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளால் கொன்றான். அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்ட அனேகம் குதிரைகள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடுகூடவே விழுந்தன. ரத்தத்தினால் நனைந்திருக்கின்ற அக்குதிரைகள் நாக்கும் குடலும் வெளியில்வந்து பார்க்கத்தகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரையிழந்தன. அர்ஜுனனால் நாராசங்களால் நன்கு கோக்கப்பட்ட மனிதர்களுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் சுழன்றன, தடுமாற்றமுற்றன, கீழேவிழுந்தன, அலறின, வாடின. விலையுயர்ந்த கவசமும் பூஷணமும் பூண்டவர்களும் நானாவிதமான ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களுமான வீரர்கள் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப் படுத்தார்கள். பயமற்றவர்களும் உயர்குலத்தில் தோன்றியவர்களும் பவித்ரர்களுமான புண்ணிய கர்மம் செய்தவர்கள் சரீரங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், சிறந்த கர்மங்களால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, பற்பல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கூட்டங்களோடு கூடியவர்களும் உன்மைச் சேர்ந்தவர்களுமான வீரர்கள் கோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படுகின்றவர்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிய பலவித ஆயுதங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்துக் கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள். அர்ஜுனனாகிற காற்றானது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமேகங்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழையைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ்செய்தது. குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் சேர்ந்ததும் பெரிய ஆயுதத்திரளகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான பகைவர்களுடைய படையாகிற கடலைச் சஸ்திரங்களும் அஸ்திரங்களுமாகிற அணையினாலே விரைவாகத் தாண்டக்கருதிய பார்த்தனை வாஸுதேவர், 'பார்த்த! தோஷமற்றவனே! ஏன் விளையாடுகிறாய்? இந்த ஸம்சப்தகர்களை நாசஞ்செய்து பிறகு கர்ணனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் விரைவு பாராட்டு' என்று கூறினார். அர்ஜுனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று அவ்வமயம் பார்த்தன் சொல்லிவிட்டு அப்பொழுது மிகுந்திருக்கின்ற ஸம்சப்தகர்களை நாசஞ்செய்யப்போகின்றவனாகி இந்திரன் அஸுரர்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்தான். யுத்தத்தில் பாணங்களை எடுப்பவனும் தொடுப்பவனும்

விடுப்பவனுமான அர்ஜுனன் சிலரால் காணப்படவில்லை. மனிதர்கள் விரைவிற் கொல்லப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கோவிந்தர், 'ஆச்சரியம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு குதிரைகளை நடத்தினர். அன்னப்பறவைகளுடைய நிறம்போன்ற வெண்ணிறமுள்ள அந்தக் குதிரைகள் அன்னங்கள் தடாகத்தில் பிரவேசிப்பதுபோலக் கௌரவஸேனையிற் பிரவேசித்தன. பிறகு, ஜனங்களுக்குக் காரியமானது நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த யுத்த பூமியைப் பார்க்கின்ற கோவிந்தர் ஸவ்யஸாசியைப் பார்த்து, 'பார்த்த! மஹாராஜனான பார்த்தர்களுடைய க்ஷயமானது இதோ நடந்து வருகின்றது. துரியோதனன் நிமித்தம் பூமியிலுள்ள அரசர்களுக்கு நாசம் வெளிதான் காரணம் உண்டாகிவிட்டது. பார்த்த! கொல்லப்பட்ட வில்லாளிகளுடைய பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும் புறப்படுத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான விற்களையும் பூஷணங்களையும் அவ்வாறே அம்புத் தூணிகளையும் பொன்மயமான நடுக்கணுக்களுள்ளவைகளும் படிக்கணுக்களுள்ளவைகளுமான பாணங்களையும் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளும் சட்டை உரித்த பாம்புகள் போன்றவைகளுமான நாராசங்களையும் தங்கத்தினாலும் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தோமரங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளினின்றும் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடைகளையும் புடைக்கப்பட்டவையும் பொன்னாலாகிய பின்புறமுள்ளவையுமான கேடயங்களையும் பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட பட்டிகளையும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சக்திகளையும் பொற்பட்டங்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கதைகளையும் பொன்மயமான ரிஷ்டிகளையும் பொன்னலங்காரமுள்ள பட்டஸங்களையும் பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட காம்புகளோடு முறிந்து கீழே தள்ளப்பட்ட பரசுகளையும் பரிகங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் புசுண்டிகளையும் கணபங்களையும் விழுந்திருக்கின்ற இரும்புமயமான குந்தங்களையும் பெரிய உலக்கைகளையும் பார். ஜயினை யிழந்த பலசாலிகளான இந்த வீரர்கள் ஜயத்தில் விருப்பங்கொண்டு பலவித சஸ்திரங்களைப் பிடித்து உயிரோடிருக்கின்றவர்கள்போலக் காணப்படுகிறார்கள். கதையினால் உடல்கள் நொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலக்கைகளால் மண்டைகள் உடைக்கப்பட்டவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவர்களுமான யுத்த வீரர்களை ஆயிரமாயிரமாகப் பார். பகைவர்களை அழிப்பவனே! பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் பட்டிகளாலும்

நக்கங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்திலே நான்குபக்கமும் நனைக்கப்பட்டும் உயிர் துறந்த மனிதர்கள் யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது நன்கு மூடப்பட்டுவிட்டது பாரதனே! சந்தனத்திலே பூசப்பட்டவைகளும் தோள்வளைகளுடன் கூடியவைகளும் மங்களமான பூஷணங்களுள்ளவைகளும் கையுறைகளணிந்தவைகளும் கேயூரங்களுடன்கூடியவைகளுமான (வீரர்களுடைய) கைகளால் பூமியானது விளங்கியது பாரதர்களுள் உத்தமனே! விருஷபத்தின் கண்களைப்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுடன் கூடியவைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான துணிக்கைகளாலும், அறுக்கப்பட்ட யானைத் துதிக்கைகளுக்கொப்பான தொடைகளாலும், உயர்ந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடன்கூடியவைகளுமான தலைகளாலும், கூட்டம் கூட்டமாக அறுக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் உடல்களும் கழுத்துக்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் ரத்தத்திலே நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய தலையில்லாமுண்டங்களாலும், பூமியானது யாகத்தில் தணிந்த அக்னிகளாலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது. பொற்கிங்கிணிகளுள்ளவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களையும் ரத்தத்திலே நனைக்கப்பட்டு பலவாறு (சித்திரிக்கின்ற) குதிரைகளையும் பார அவகாஷங்களையும் அம்புத்தூணிகளையும், கொடித்தூணிகளையும், பலவிதமான த்வஜங்களையும், யுத்தவீரர்களுடைய பெரிய சங்கங்களையும், வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களையும், நாக்குத் தெறித்து மலைபோலச் சாய்ந்திருக்கின்ற யானைகளையும், விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும், கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்களையும், அனேக கம்பளங்களுடன்கூடின யானைகளுடைய மேல்விரிப்புகளையும், அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பற்பல வடிவமுள்ள விரிப்புகளையும், பலவாறு உடைக்கப்பட்டும் விழுகின்ற யானைகளால் நொறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மணிகளையும், வைடூர்ய ரத்தினங்களிழைத்த பிடிகளுடன் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற மாவெட்டிகளையும், குதிரைகளுடைய நகங்களையும் தலையலங்காரங்களையும், இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும், குதிரைவீரர்களின்மீதும் த்வஜங்களுடைய நுனி

[illegible]

[illegible]

மாகவர் கிரீடிச்கு அந்த யுத்தபூமியை இவ்வாறு காண்பித்துக் கொண்டு செல்லவே, தாயோதனனுடைய படையில் பெரிய சங்க முழக்கத்தையும் துந்துபியின் முழக்கத்தையும் பேரியினுடைய பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஓசையையும் பயங்கரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் கால் வைப்பதினால் உண்டாகும் சப்தங்களையும் கேட்டார். வாஸுதேவர் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளால் அரசேனையில் நுழைந்து பாண்டியனாலே எதிர்த்தடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு வியப்புற்றார். பாணங்களிலும் அஸ்தரங்களிலும் சிறந்தவனான பாண்டியன் யுத்தத்தில் நானாவிதமான பாணங்களால் ஆயுள்முடிந்தவர்களை யமன்கொல்லுவதுபோலப் பகைவர்களுடைய கூட்டங்களைக் கொன்றான். அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவனான பாண்டியன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் சரீரங்களைப்பிளந்து சரீரங்களையும் உயிரையும் இழந்தவைகளாகச்செய்து தள்ளினான். அவன் சிறந்த சத்துருவீரர்களாலே பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களையும் பற்பல சஸ்திரங்களையும் அம்புகளால் வெட்டி இந்திரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல அவர்களைக் கொன்றான்" என்று கூறினான்

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பாண்டியன் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற உத்தம வீரனென்று முன்னமே உன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான் யுத்தத்தில் அவனுடைய செய்கையானது உன்னால் கூறப்படவில்லை அந்த உத்தமவீரனுடைய விக்கிரமத்தையும் சிக்ஷையையும் பராபவத்தையும் வீர்யத்தையும் பரமாணத்தையும் அகங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

"தனுர்வேதத்தை முழுதும் அறிந்தவர்களென்றும் விற்பிடிப்பதில் சிறந்தவர்களென்றும் உம்மால் கருதப்படுகின்ற எழுவர்களான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன், அர்ஜுனன், ஜனார்த்தனர் ஆகிய எல்லா மஹாரதர்களையும் வீர்யத்தினால் அவமதிப்பவனும் ஓர் அரசனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவனும் தனக்குத் துரோணபீஷ்மர்களோடு ஒப்புமையையும் பொறாதவனும்

தன்னிடத்தில் க்ருஷ்ணார்ஜுனர்களைக் காட்டிலும் குறைவை விரும்பாதவனும் அரசர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லா சஸ்திரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்தப் பாண்டியன் பாசத்தைக் கையிற் கொண்ட யமன்போலக் கர்ணனுடைய படையை நாசஞ்செய்தான். பிரகாசிக்கின்ற தேர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடையதும் சிறந்த காலாட்களால் நிரம்பியதும் குயவனுடைய சக்கரம்போலச் சுற்றிவருகின்றதுமான அந்தச் சேனையானது பாண்டியனால் பலத்தினால் மர்த்திக்கப்பட்டது. பாண்டியன், குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் த்வஜங்களையும் இழந்தவையும் நுகங்கள் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களை, வாயுவானது மேகங்களை விலக்குவதுபோல நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே விலக்கச் செய்தான். அந்தப் பாண்டியன் சிறந்த பாகர்களுடன் கூடியவைகளும் கொடித்துணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிகளையும் இழந்தவைகளுமான யானைகளைப் பாதரக்ஷகர்களுடன் இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோல அடித்தான். அந்தப் பாண்டியன் சக்திகள் ரிஷ்டிகள் அம்புப்பெட்டிகள் இவைகளையுடைய குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தப் பாண்டியன் புளிந்தர்களையும் கஸர்களையும் பாஹ்லீகர்களையும் நிஷாதர்களையும் ஆந்தரர்களையும் குந்தலர்களையும் தென்தேசத்து வீரர்களையும் சூரர்களும் யுத்தத்தில் கடின ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுமான போஜர்களையும் பாணங்களால் சஸ்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்தவர்களாகச்செய்து உயிரையிழந்தவர்களாகவும் செய்தான். யுத்தத்தில் பாணங்களால் சதுரங்கசேனையை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பரபரப்பில்லாதவனுமான பாண்டியனைக்கண்டு த்ரோணபுத்திரர் பிறகு பரபரப்பில்லாதவராக அவனுக்கு எதிரில் சென்றார். அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அவர் பயமற்றவராகிப் பயமற்றவனான அந்தப் பாண்டியனை இனிமையாய் அழைத்து நகைத்துக்கொண்டு கூறலானார்.

'அரசனே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவனே! பிரதானமான ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் உடையவனே! வஜ்ரம்போன்ற தேகபலமுள்ளவனே! பிரஸித்தமான வலிமையும் ஆண்மையுமுடையவனே! கைப்பிடியிற்றும்பல் விரல்களால் நெருக்கப்பட்டவைகளும் மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய வில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் மஹாமேகம்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறாய். நீ கவசமுள்ள

பாணவர்ஷங்களைப் பகைவர்களின்மீது பொழிகின்ற உனக்கு யுத்தத்தில் என்னைத்தவிர மற்றவனை எதிரி வீரனாக நான் பார்க்கவில்லை. பயமற்றதும் பயங்கரமானதும் பலமுள்ளதுமான ஸிம்மமானது வனத்தில் மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவதுபோல் நீ ஒருவனாயிருந்துகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிறாய். பெரிய தேரொலியினாலே ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வெயிற்காலத்தில் பயிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்துகிற சூரியன்போலப் போர்வீரர்களைத் தபிக்கச்செய்துகொண்டும் ஸர்ப்பங்கள்போன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புப்பெட்டிகளை நன்றாகத் தொட்டுக்கொண்டும் முக்கண்ணனோடு அந்தகனென்கிற அஸுரன் போர் புரிந்ததுபோல என் ஒருவனோடேயே யுத்தம் செய்' என்றுசொன்னார்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலயத்துவஜ பாண்டியராஜன் 'அவ்விதமே ஆகுக' என்று சொல்லி இந்த அஸ்வத்தாமாவைக் 'காணி' என்கிற பாணத்தால் நன்றாக அடித்துத் துன்பமடையும்படி செய்தான். ஆசார்யபுத்திரரான அஸ்வத்தாமாவும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளும் அத்யுக்ரமாயிருப்பவைகளும் அக்னிஜ்வாலைக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டியனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தார். பிறகு, அவர் கழுகிறகுகட்டியவைகளும் * பத்துவிதகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாராசங்களை விரைவாகப் பாண்டியன்மீது பிரயோகித்தார். அப்பொழுது பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி, வேறு நான்குபாணங்களாலே அஸ்வத்தாமாவினுடைய நான்குகுதிரைகளையும் விரைவாக அடித்தான். அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின. பிறகு, பாண்டியன் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவரான த்ரோணபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் வெட்டி, இழுத்துக்கட்டப்பட்ட வில்லிலுள்ள நாண்கயிற்றையும் அறுத்தான். பகைவர்களை அழிப்பவரான த்ரோணபுத்திரர் சிறந்தவில்லில் நாணேற்றிக் கிங்கரர்கள் வேறுசிறந்த குதிரைகளை விரைவாகத் தேரில் பூட்டியதைப் பார்த்தார். பிறகு, பிராம்மணர்

* பாணகதி பத்துவகை, அவை—உன்முக, அபிமுக, திர்யக, மந்தா, கோமூத்திரிகா, த்ருவா, ஸ்கலிதா, யமகா, க்ராந்தா, க்ருஷ்டா என்பன. பத்தாவதான க்ருஷ்டா அதிக்ருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகிறது. அது தலையுடன்கூடத் தூரத்தில் போய் விழக்கூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்து ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் பாணங்களால் நெருங்கியதாகச் செய்தார். பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவனான பாண்டியன், பிரயோகிக்கின்ற மஹாத்மாவான த்ரோண புத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களனைத்தையும் குறைவுபடாதவையென்று அறிந்திருந்தும் அவைகளை அடித்து நாசஞ்செய்தான். பகைவனான பாண்டியன் முயற்சியோடு விடப்பட்ட அந்தத்ரோண புத்திரருடைய அம்புகளை அறுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் யுத்தத்தில் அவருடைய இரண்டு சக்கரரக்ஷகர்களையும் அடித்தான். பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் அவனுடைய லாகவத்தைக்கண்டு வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட வில்லுடன் (மழைக்கடவுளான) பார்ஜன்யன் மழையைப் பொழிவதுபோலப் பாணங்களைப்பிரயோகித்தார். ஐயா! எட்டு எட்டுக் காளைகள் கட்டின எட்டுவண்டிகள் சுமந்துவந்த அவ்வளவு ஆயுதங்களையும் த்ரோணபுத்திரர் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்குள் பிரயோகித்துவிட்டார். அந்தக்காலத்தில் கோபங்கொண்டு வரும் முடிவுகாலத்தில் அழிக்கின்ற அந்தகன்போன்றவருமான அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய உருவத்தை எவரெவர்கள் கண்டார்களோ அவரவர்கள் பெரும்பான்மையாகப் பிரஜ்ஞையை இழந்தவர்களானார்கள். ஆசார்யபுத்திரர் வர்ஷாகாலத்தில் மேகமானது மலைகளுடனும் மரங்களுடனும்கூடிய பூமியின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோல அந்தப் பாண்டவசேனையின்மீது அம்புமழையைப் பொழிந்தார். த்ரோண புத்திரராகிய பார்ஜன்யனால் விடப்பட்ட பொறுத்தற்கரிய அந்த அம்புமழையை அந்தப்பாண்டியனாகிற காற்றானது வாயவ்யாஸ்த்ரத்தினால் விரைவாக அடித்துச் சமித்தது. அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்ற அந்தப் பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காரகிலினாலும் பூசப்பட்டதும் மலயபர்வதத்தினுடைய பிரதிமையுள்ளதுமான கொடியைத் த்ரோணபுத்திரர் அறுத்து நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தார். ஸாரதியை ஓர் அம்பினாலடித்துப் பெரியமேகம்போலக் கர்ஜிக்கின்ற (அவனுடைய) வில்லையும் அறுத்து ஒரு பிறைக்கணையால் ரதத்தையும் எள்ளளவெள்ளளவாகச் சிதறச்செய்தார். அவர் அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களைத் தடுத்து எல்லா ஆயுதங்களையும் வெட்டி யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தினால், கிட்டியவனாயிருந்தும் பகைவனான அந்தப்பாண்டியனைக் கொல்லவில்லை. பாகன்கொல்லப்பட்டதும் (ஆஸனமுதலியன) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும் விரைவுள்ளதும் (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) எதிர்முழக்கஞ்செய்கின்றதும் பலமுள்ளதும் பலமுள்ளவற்றுட் சிறந்ததும் த்ரோண

புத்திரனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு வேகத்துடன் எதிரியினு
டைய யானைகளை விட்டுச் சென்று கொண்டு அந்தப் பாண்டியனுக்கருகில்
விரைவுடன் ஓடிவந்ததும் மலையின் தாழ்வரைக்கொப்பானதும் யானை
களுள் சிறந்ததுமான அந்த யானையின்மீது யானைப்போரில் பாண்டித்
தியமுள்ளவனான மலயத்வஜ ராஜன் [illegible] சிங்கமானது
மலையினுடைய உச்சியில் ஏறுவதுபோல விசையுள்ளவனாக ஏறி
வீற்றிருந்தான். தமிழ்நாட்டு அரசனான அந்தப் பாண்டியன் விம்ம
நாதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினால் கோபிக்கச்செய்து
கொண்டு குருபுத்திரனான அசுவத்தாமனைக் குறித்துப் பலத்தினாலும்
அஸ்திரப்பிரயோகத்தினாலும் சிக்ஷாப்பயிற்சியினாலும் கோபத்தினாலும்
சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற ஒளியுள்ள ஒரு தோமராயுதத்தை
விரைவாகப் பிரயோகித்தான். அவன், 'என்னால் நீ கொல்லப்பட்
டாய்' என்று அடிக்கடி ஸந்தோஷத்தோடு விம்மநாதஞ்செய்து
கொண்டு உத்தமமான ரத்னங்களாலும் வஜ்ரங்களாலும் ஸ்வர்ணங்
களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் முத்துக்களாலும் அலங்
கரிக்கப்பட்ட த்ரோணபுத்திரருடைய கிரீடத்தைப் பிளந்தான். சூரி
யன் சந்திரன் ஜ்யோதிக்ரஹங்கள் அக்னி இவைகளுடைய காந்தி
போன்ற காந்தியையுடைய அந்தக் கிரீடமானது மஹேந்திர
னுடைய வஜ்ராயுதத்தினலடிக்கப்பட்டுப் பேரொலியுடன் பூமியில்
விழுகின்ற மலைச்சிகரம்போல (பாண்டியனுடைய ஆயுதத்தினால்) நன்
ருக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்டு கீழே விழுந்தது. பிறகு,
அசுவத்தாமா காலால் மிதிக்கப்பட்ட சிறந்த ஸர்ப்பம்போல அதிக
கோபத்தோடு நன்றாக ஜ்வலித்தார். யமதண்டத்துக்கொப்பான
வையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவையுமான
பதினான்கு பாணங்களை எடுத்தார். அந்த த்ரோணபுத்திரர் ஐந்து
பாணங்களால் அந்தப் பாண்டிய ராஜனுடைய [illegible] துணிகளையும்
துதிக்கையையும் மூன்று பாணங்களால் அவனுடைய இரண்டு
கைகளையும் தலையையும் அறுத்து, ஆறு பாணங்களால் ஆறு
ருதுக்களுக்கொப்பான காந்தியையுடையவர்களும் மஹாரதர்
களுமான பாண்டியராஜனுடைய துணைவீரர்களையும் கொன்றார்.
மிக நீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த சந்தனக்
குழம்பால் பூசப்பட்டவைகளும் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும்
மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்களை
அணிந்தவைகளும் பூமியில் விழுந்தவைகளுமான அந்தப் பாண்டிய
ராஜனுடைய இரண்டு கைகளும் கருடனால் கொல்லப்பட்ட இரண்டு

ஸர்ப்பங்களைப்போலத் துடிக்கின்ற பூர்ணசந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளி பொருந்தியமுகமுள்ள நம் கோட்டத்திலிருந்து வந்த அகன்ற கண்களுள்ள நம் உயர்ந்தமூக்குள்ள நம் குண்டலங்களுடன் கூடியதுமான அந்தத் தலையானது, இரட்டையான விசாகநக்ஷத்திரங்களுக்கிடையிலுள்ள சந்திரன் பூமியிலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது. யுத்தஞ்செய்கின்றவரும் மஹாத்மருமான அசுவத்தாமாவினால் தேவதையை உத்தேசித்துப் பக்ஷபாதத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்போல அந்த யானையானது ஐந்து உத்தமபாணங்களால் ஆறுதுண்டும் பாண்டியராஜன் மூன்றுபாணங்களால் நாலுதுண்டுமாகப் பத்துத்துண்டாகச் செய்யப்பட்டார்கள். பித்ருக்களுக்குப்பிரியனான அந்தப்பாண்டியன் அநேகக் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறாகத் துண்டாடி அரக்கர்களுக்கு உணவாக்கி, சுடலைத்தீயானது உயிர் அற்றவுடலாகிற ஹவிஸைப்பெற்று மூண்டெரிந்து நீர்ப்பெருக்கால் அணைக்கப்பட்டுத் தணிவதுபோல ஓய்ந்தான். உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனராஜன் நண்பர்களாலசூழப்பெற்று வித்தையைமுறையாகக் கற்றவரும் போர்செய்தலில் நிறைவேற்றியவருமான குருபுத்திரரை அடைந்து பலிச்சக்கரவர்த்தி ஜயிக்கப்பட்டவுடன் இந்திரன் விஷ்ணுவைப்பூஜித்ததுபோல ஸந்தோஷத்தோடு அதிகமாகப் பூஜித்தான்" என்று கூறினான்.

ஐம்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "பாண்டியன் கொல்லப்பட்டு ஏகவீரனான கர்ணனால் யுதிஷ்டிரரும் துரத்தப்பட்டவுடன், ஜயசாலிகளுள் சிறந்தவனும் வித்தையைமுழுதுங்கற்றவனும் பலமுள்ளவனும் முயற்சியுள்ளவனும் வீரனும் மஹாத்மாவான சங்கரரால், ("எல்லாப்பிராணிகளாலும் வெல்லப்படாதவனாவாய்' என்று) அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் யாது செய்தான்? ஸஞ்சய! பகைவர்களைக்கொல்பவனான அந்தத்தனஞ்சயனிடத்தினின்று கொடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருக்கிறது. அந்தப்பார்த்தன் அந்தயுத்தத்தில் செய்ததை எனக்கு உரைப்பாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"பாண்டியன்கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸுதேவர் விரைவுடன் அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஹிதமானவார்த்தையைக் கூறலானார்: 'நமது பாண்டியராஜன் கொல்லப்பட்டதையும் பாண்டவர்கள் ஓடுவதையும்

பார் பெரும்போர்க்களத்திலமண்டுகின்றநெருப்புப்போன்றகர்ணனைப் பார் மறைவில்லாளியான இந்த பீமன் யுத்தத்தைநோக்கித் திரும்பி விட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட அப்படிப் பட்ட இந்தப்பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களுடைய படைமுகத்தை அநுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற பார்த்தர்களாலே பெரிதானபகைவர்படையானது நாசஞ்செய்யப் பட்டது இதோ காணன், ஓடுகின்றகௌரவர்களை அதிகமாகத் தடுக்கிறான் குந்தீபுத்திர! வேகத்தில் யமனுக்கொப்பானவரும் பராக்கிரமத்தில் இந்திரனையொத்தவரும் சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர் களுள் சிறந்தவருமான த்ரோணபுத்திரர் செல்லுகிறார் மஹாரத னை இந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் அவரையெதிர்த்துச் செல் லுகிறான் குந்தீபுத்திர! அஸஹ்யமாவிருந்த யுத்தத்தில் எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் ரதங்களுக்கும் குதிரைக ளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம் உண்டுபண்ணப்பட்டுவிட்டது' என்றார் வாஸுதேவர் இவை எல் லாவற்றையும் இவ்வாறு கிரீடிக்கு உரைத்தார்

பாண்டவன் இவற்றைக்கேட்டும் பிராதாக்களுடையபெரிதான வியஸனத்தைப்பார்த்தும், 'ஹ்ருஷீகேசரே! குதிரைகளைவிரைவாக நடத்தும்' என்று சொன்னான் யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவரான ஹ்ரு ஷீகேசர் ரதத்தோடு சென்றார் பிறகு, அந்த மஹாயுத்தத்தில் மீண் டும் புழுதியானது தோன்றியது அரசரே! பிறகு, பெரிதும் மயிர் பொடிக்கச்செய்கின்றதுமான போர் நடந்தது வீரர்கள்சேர்ந்து யுத்தம்செய்யுங்காலத்தில் விம்மநாதங்களுடைய ஓசைகளும் தோன் றின மன்னரே! இரண்டு சேனைகளிலும் வீரர்கள் ஏககாலத்தி லும் மருத்யு இருப்பதாக எண்ணிப் போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் புதிஷ்டிரனை முதன்மையாகக் கொண்டபாண்டவர்களும் சூரியகுமாரனான கர்ணனை முதன்மை யாகக்கொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேந்தரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற கோரமானயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! மஹா ராஜரே! நெருங்கியதும் மயிர்பொடிக்கச் செய்கின்றதுமான அந்த யுத்தமானது நடந்து கொண்டிருக்கையில் ஸம்சப்தகவீரர்களும் கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கையில், த்ருஷ்டத்யும்னன் எல்லா அரசர்களுடனும் கூடிக் கர்ணனை எதிர்த்துச்சென்றான் மஹாரதர்களான பாண்ட வர்களும் கர்ணனை எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்து வருகின்றவர்களும்

போரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களுமான அவர்களைக் கண்டு, மலையானது நீர்ப்பெருக்குக்களைத் தடுப்பதுபோலக் கர்ணன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் தடுத்தான். அந்த மஹாரதர்கள் கர்ணனை அடைந்து ஜலப்பிரவாகங்கள் மலையில் விழுந்து எல்லாத் திக்குக்களிலும் சிதறுவதுபோலச் சிதறினார்கள். மஹாராஜரே! பெரிய யுத்தரங்கத்தில் விருத்தியடைகின்றவர்களும் பலசாலிகளும் பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் நோக்கமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவருக்கும் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தமானது நடந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கணுக்கள் படிந்துள்ள அம்பினாலே ராதேயனை அடித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். மஹாரதனான கர்ணன் வெற்றியைக்கொடுக்கக்கூடிய சிறந்த வில்லை அசையும்படி செய்து கொண்டு பார்ஷதனுடைய வில்லையறுத்து ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளைத் தன் வில்லில் பூட்டி மேகமானது மழையைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையைப்பொழிந்தான். அவன் கோபமுண்டவனாகி ஒன்பது பாணங்களால் பார்ஷதனை அடித்தான். தோஷமற்றவரே!, அந்தப் பாணங்கள், மஹாத்மாவான அந்தப் பார்ஷதனுடைய பொன்னால் செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடைத்து ரக்தத்தினாலனைக்கப்பட்டு, இந்திரகோபமென்னும் பூச்சிகள்போல விளங்கின. பிரதாபசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன் அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்து விட்டுப் பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாயத்தை உண்டாக்கத்தக்கதுமான வேறொருவில்லையெடுத்துக் கொண்டு கணுக்கள் படிந்துள்ள எழுபது பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, மஹாவில்லாளியான கர்ணனும், சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும் த்ரோணருக்குச் சத்ருவுமான பார்ஷதனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். மஹாராஜரே! கர்ணன், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வேறொரு யமதண்டம்போன்றதுமான ஒரு அம்பை எடுத்து யுத்தத்தில் பார்ஷதன்மேல் விட்டான். அரசரே! வேகத்துடன் வருகின்ற பயங்கரமுள்ளதுமான அந்த அம்பைப் பார்ஷதனைச் சைநேயசாத்யகியால் நூறு துண்டாக்கினான் மன்னரே! கர்ணன் பாணம் பூமியில் விழுந்ததைக் கண்டான். பார்ஷதன் கர்ணனுக்குப் பக்கத்திலும் அம்புமழையால் தடுத்தான். அப்பொழுது பார்ஷதனும் இரக்க பாணங்களை விரைவாக எழு பாணங்களால் அடித்தான். கர்ணனும் பொன்னலங்காரமுள்ள பத்துப்பாணங்களால் அந்தப்பார்ஷதனைத் திருப்பி அடித்தான். பாணங்களையும் கண்களையும் மனத்தையும் கவர்கின்ற யுத்தமானது அவ்விருவருக்கும் நடந்தது. அந்தயுத்த

மானது கோரமாகவும் விசித்திரமாகவும் எல்லாவித்தாலும் பார்க்கத்தக்கதாகவுமிருந்தது. அரசனே! அந்த யுத்தத்தில் நான் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஆச்சர்யத்தைக் கண்டேன். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மயிர்க்கூச்சம் உண்டாகிறது. இச்சமயத்தில் கர்ணபுத்திரர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் பகைவர்களுடைய வீர்யத்தையும் உயிரையும் அழிப்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தப் பாஞ்சாலனை எதிர்த்து வந்தார். அந்தப் பிராம்மணர் யுத்தத்தில் செல்லுகின்றவனும் பயமற்றவனும் சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும் மஹாரதனுமான அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, [illegible] கோபமுள்ளவர்களாகி அவனுடைய ரதத்தைச் சூழ்ந்து நெருக்கி, 'அடா! பிராம்மணனைக் கொன்றவனே! நில், நில், [illegible]' என்று [illegible] ணிடத்திலிருந்து [illegible] என்று சொன்னார்கள். சீக்கிரமாக யுத்தம் செய்கிறவரும் யுத்த கர்மத்தில் முயற்சியுள்ளவருமான [illegible] கூர்மையுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் [illegible] அந்தக் கோபங்கொண்டவர்கள் முயற்சியுடன் மஹாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னனை [illegible] பெரிய [illegible] பிரஜைகளுக்கு நாதனே! அவர்களுடைய [illegible] மான யுத்தம் நடந்தது. பெரியவரே! [illegible] யுத்தத்தில் பாஞ்சாலனைக் கண்டு (அவனைக்) காக்க [illegible] மகிழ்ச்சியுற்றிய மனமுள்ளவர்களாய் [illegible] மஹா யுத்தத்தில் அந்தப் பாஞ்சாலனைப் [illegible] யாகவும் [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] அந்தது, [illegible] [illegible] அவர், [illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனை [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பெரிய [illegible] பிடித்து [illegible] பார்க்க அந்தக் [illegible] மஹாராஜரே! [illegible] பிறகு, பிரதாபசாலியான [illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] செய்யப்பட்ட [illegible] யுத்தத்தில்

பார்த்தனைப் பாதுகாக்காமல் நீ நின்றாலும் ஸரி, அல்லது மோகத்தினால் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடிப்போயிருந்தாலும் ஸரி, நீ க்ஷேமத்தை அடையாவண்ணம் செய்யப்படுவாய். இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினான்.

ஐம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காத்து அஸ்வத்தாமாவை வென்று ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச் சென்றது.)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிரதாபசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமாவைப் பார்த்து, 'யுத்தத்தில் முயலுகின்ற என்னுடைய [illegible] கத்தியானது [illegible] யுத்தத்தில் முயலுகின்ற [illegible] இந்தக் கத்தி [illegible] மறுமொழியைக் கொடுக்கப்போகின்றது. பிராம்மணனா [illegible] ப்ராம்மணனென்று சொன்னமையால் பாபியான உன்னை யுத்தத்தில் இப்பொழுது நான் ஏன் கொல்லமாட்டேன்?' என்று மறுமொழி கூறினான். மஹாதேஜஸ்வியும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் ஸேனாபதியுமான பார்ஷதன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மிக்க கூர்மையுள்ள ஒரு பல்லத்தினால் த்ரோணபுத்திரனை அடிக்க ஆரம்பித்தான். பிறகு, அவன் மிக்க கோபங்கொண்டு [illegible] அம்புகளால் யுத்தகளத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை நான்கு திசைகளிலும் மூடினான். மஹாராஜரே! நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபோது ஆகாயமாவது திக்குகளாவது ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்களாவது காணப்படவில்லை. அஸ்வத்தாமா [illegible] கலக்கமாயிருந்து கொண்டு [illegible] அவ்வாறு பார்ஷதனை யுத்தத்தில் [illegible] அஸ்வத்தாமாவானவன் [illegible] கொண்டிருக்கும்பொழுது அம்புகளால் மூடினான். மஹாராஜரே! பார்ப்பதற்கினிய காட்சியுள்ள கர்ணனும் தானொருவனாகவேயிருந்து கொண்டு பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களையும் யுதாமன்யுவையும் உத்தமௌஜனையும் ஸாத்யகியையும் ஆயிரக்கணக்கான [illegible] இருக்கின்ற இன்னும் [illegible] அம்புகளால் [illegible]

எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே யுத்தரங்கத்தில் மிக்க கடுமையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் த்ரோணனின் வில்லை [illegible] வில்லை அறுத்தான். த்ரோணபுத்திரர், அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுள்ளதும் கோரமாயிருப்பதுமான வேறொரு வில்லையும் ஸாயகங்களைக் காப்பாற்றும் பாணங்களையும் கையிலெடுத்தார். ராஜேந்திரரே! அவர் பார்ஷதனுடைய வில்லையும் சக்தியையும் கதையையும் த்வஜத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கத்தியையும் ஒரு நிமிஷத்தில் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தார். வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்டவனுமான பார்ஷதன் ஒரு பெரிய கத்தியையும் ஒளிபொருந்தியதும் நூறு சந்திரப்பிரதிமைகளுடன் கூடியதுமான ஒரு கேடகத்தையும் கையிலெடுத்தான். ராஜேந்திரரே! மஹாரதரும் வீரருமான கைதேர்ந்தவருமான திடமான ஆயுதங்களையுடையவருமான த்ரோணபுத்திரர் எல்லாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதத்தினின்று கீழிறங்காதவனும் வில்லாளியும் மேதாவியும் மிக்கவனுமான அந்தப் பார்ஷதனுடைய அந்தக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் யுத்தத்தில் பல்லங்களால் வேகமாகத் துண்டாக்கினார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பாரதர்களுள் சிறந்தவரே! முயற்சியையுடையவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் ரதத்தை இழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பெற்றவனும் சஸ்திரங்களால் பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும் அஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனை (வல்லமையினால்) மறைவில்லை [illegible]. அரசரே! வீரரான த்ரோணபுத்திரர், பாணங்களால் அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லமுடியவில்லை [illegible] [illegible] விட்டுவிட்டு [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டு வேகமுள்ளவராய் [illegible] [illegible]. அரசரே! வேகமாக வருகின்ற மஹாத்மாவான அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய சரீரமானது உத்தமமான ஸர்ப்பத்தைப் பிடிக்க விரும்பி விழுகின்ற கருடனுடைய சரீரம் போலாயிற்று. இச்சமயத்தில், பகைவீரர்களைக் கொல்லுபவரான கேசவர் [illegible] [illegible] ஜயிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் கூறலானார்:

'அர்ஜுனா! பார்ஷதனைக் கொல்லும்பொருட்டு முயலுகின்ற த்ரோணபுத்திரரைப் பார் [illegible] [illegible], இவனைக் கொல்லுவார் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. வீர! [illegible] [illegible] [illegible] த்ரோணபுத்திரருடைய

வாயையடைந்திருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமத்தையுகொண்ட வனுமான இந்தப் பாண்டவனைப் பாதுகாப்பாயாக' என்றுசொன்னார். மஹாராஜரே! பிரதாபமுள்ளவரான தேவர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு வீரரான த்ரோணபுத்திரரிருக்குமிடத்துக்குக் குதிரைகளை ஓட்டினார். சந்திரனைப்போன்ற அந்தக்குதிரைகள் கேசவரால் ஓட்டப்பட்டு ஆகாயத்தைப் பானம்பண்ணுகின்றவைகள்போல மறைந்தன. அப்பொழுது [illegible] மஹாராஜரே! மஹாபலசாலியான [illegible] தேவர்களையும் [illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனை [illegible] ஜுனனைப்பார்த்து மஹாராஜரே! அர்ஜுனன் த்ரோணபுத்திரரால் [illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு அம்புகளை [illegible] பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் [illegible] [illegible] அதிகமாய்ப் பிரயோகிக்கப்பட்ட [illegible] அம்புகள் [illegible] புற்றில் பாம்புகள் நுழைவதுபோல நுழைந்தன. வேந்தரே! பிரதாபசாலியும் வீருமான த்ரோணபுத்திரர் [illegible] அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் [illegible] பலமுள்ளபாஞ்சாலனை விட்டு [illegible] [illegible] அம்புகளால் பிடிக்கப்பட்ட [illegible] [illegible] வில்லைக் கையில் பிடித்துப் பார்த்தனை அம்புகளால் அடித்தார். அரசே! இரண்டாம் [illegible] பாண்டவனை யுத்தத்தில் [illegible] மஹாராஜரே! [illegible] அம்புகளால் அடித்தான் [illegible] அர்ஜுனனை [illegible] [illegible] பார்த்தனை [illegible] [illegible] த்ரோணபுத்திரர் [illegible] பிரயோகித்தான். அந்த அம்பானது மிக்க காந்தியுள்ளவரான பிராமணருடையதோளில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பார்த்தனால் அடிக்கப்பட்ட [illegible] மனத்தளர்ந்து [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] வென்றுகொண்டுபோனான். மஹாராஜரே! பிறகு [illegible] பாண்டவனால் அடிக்கப்பட்ட த்ரோணபுத்திரரை [illegible] ஜயத்தாலே காங்க்ஷிக்கின்ற பாஞ்சாலர்கள் உரக்கசத்த

மிட்டார்கள் அந்த அற்புத யுத்தத்தைக்கண்டு திவ்யமான நான்கு விதவாத்யங்களும் வாசிக்கப்பட்டன. விமானங்களும் தோன்றியது.

மஹாராஜரே! பிறகு, மிக்க காந்தியையுடையவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு பார்த்தனோடு த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைத்தரக்கூடிய வில்லை வளைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி (அர்ஜுனப்) பார்த்தான் [illegible] தாபுத்திரனை தனஞ்சயன் இவ்வாறு [illegible] பார்த்து, 'மாதவரே! [illegible] செல்லும். [illegible] முக்கியமான காரியம்' என்று சொன்னான். பிறகு, கோவிந்தர் பார்த்தனுடையவாகனம் [illegible] கொடிகள் [illegible] களுடன்கூடின [illegible] மனத்துக்கு [illegible] [illegible] [illegible] பூமியில் [illegible] பட்ட அழிவு நேர்ந்தது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசர்கள் சிறந்தவரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய பயங்கரமான [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] களையும் [illegible] களையும் [illegible] களையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிண்டிபாலங்களையும் பெரியமாலைகளையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] றல பூமியையும் ஒலியிட்டபடி செய்துகொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தலைகளையும் [illegible] [illegible]

திரங்களுடைய சத்தங்களையும் அடிக்கப்பட்டு விழுகின்ற காலாட்க ளுடைய கூக்குரல்களையும் எதிர்த்துக் கர்ஜிக்கின்ற சூரர்களுடையபற பலவித பாணசப்தங்களையும் கேட்டு யானைகள் மிக்க பயமடைந்தன; கீழே விழுந்தன சைனிகர்கள் வாட்டமுற்றவர்கள் சபிக்கின்ற வர்களும் சஸ்திரவர்ஷத்தை விடுகின்றவர்களுமான அனேக சத்ருக் களை வீரனான கர்ணன் பாணங்களால் பிளந்தான் அவன் குதிரைக ளோடும் ஸாரதிகளோடும் த்வஜங்களோடும் கூடின பாஞ்சால வீரர் களுடைய சிரக்கூட்டங்களைப் பாணங்களால் யமலோகத்துக்கனுப்பி னான் யுத்தத்தில் மஹா வீர்யமுடையவர்களும் தோல்வி பெறாதவர் களுடைய தலைவர்களுமான பாண்டவ வீரர்கள் கர்ணனை எதிர்த்தோடி வந்து நாலாபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, கர்ணன் பக்ஷிகளால் நானாபக்கத்திலும் சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஓடை யை யூதபதியான ஒருயானை இறங்கிக் கலக்குவதுபோலச் சத்ரு சேனையைச் சரமாரியால் கலக்கிக்கொண்டு அச்சேனையில் நுழைந் தான் ராதேயன், சத்ருசேனையை எதிர்த்து உத்தமமான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே (பகைவர்களுடைய) தலைகளை அறுத்துத் தள்ளினான். அவன் யானைவீரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் சற்று நேரத்தில் ரதங்களையும் ஒரு பாணத்தால் தள்ளினான். பிராணிகள் காற றும் உள்ளே புகாத கவசங்களைப்போலத் தோலையாவது அணிந்திருந்தா லும் அந்தக் காலனையும் [illegible] பொறுக்க வில்லில் கர்ணன் வில்லினின்று கூர்மையான பாணங்களைப் பிரயோகித் துக்கொண்டு கொடிய காலினால் குதிரைகளை அடிப்பதுபோலக் கவசங் களையணிந்த தேகங்களிலும் நானாவிதமான உடம்புகளிலும் அடித் தான். அவன் விம்மயட்டுக்கூட்டங்களை அடிப்பதுபோலப் பாணத் தினலிட்டான் இடக்கை வந்தடைந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பலத்தினால் அடித்தான். ஐயா! பிறகு, பாஞ்சாலபுத்திரனும் கைகேயபுத்திரர்களும் நகுல ஸஹ தேவர்களும் யுயுதானனும் விரைபவர்களாகிக் கர்ணனை எதிர்த்தார் கள். அந்தக்கொடியவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் முயலும்பொழுது, யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரில் ஆசையை விட்டு ஒருவரையொருவர் கொன்றுகொண்டார்கள். பெரியவரே! நல்ல யுத்தஸன்னத்தமுள்ளவர்களும் கவசமணிந்தவர்களும் தலைப்பா கைகளையுடையவர்களும் புஷ்பங்களை அணிந்தவர்களும் மஹாபல சாலிகளுமான மஹாவீரர்கள் யம [illegible]டுக்கப்பட்ட காலதண்டம்

போன்ற கைகளோடும் உலக்கைகளோடும் பரிகங்களோடும் கா
ஜித்துக்கொண்டும் யுத்தத்திற்காக அழைத்துக்கொண்டும் அதிகப்ப
ரபரப்புடன் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் பிறகு, வீரர்கள்
ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் ஒருவரால் ஒருவர் அடிக்கப்பட்டு
மூளை சிதறிக் கண்கள் தெறிக்கவும் ஆயுதங்கள் சிதறவும் சரீரங்களால்
இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு விழுந்தார்கள் சிலர் சஸ்திர ஸமூகங்
களால் சிறைசாயப்பட்டவர்களாக புஷ்பித்துடன் கூடினவைகளும்
தந்தங்களால் சிறைக்கவைகளும் மாதுளம்பழம் போன்றவைகளு
மான வாயலேளாதி உள்ளவைகள்போல இருந்தார்கள் அரசே!
மஹாயுத்தத்தில் மஹாபுத்தவீரர்கள் பாசங்களாலும் பட்டஸங்களா
லும் சக்திகளாலும் சக்கிரங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் கதைகளா
லும் தடிகளாலும் தோமரங்களாலும் செத்தார்கள், வெட்டி
னார்கள், பிளந்தார்கள், அவ்வாறே விலக்கினார்கள்,
கொன்று அழுத்தினார்கள்; கொன்றார்கள் ஒருவரால் ஒருவர் அடிக்
கப்பட்ட வீரர்கள் வெட்டப்பட்டும், தமரிட்டத்திலுள்ள சிவப்
பான சாறைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற சிவந்த சந்தன மரங்
கள்போல் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும், உயிரையிழந்து விழுந்
தார்கள் தேர்களால் தேர்கள் அடிக்கப்பட்டன யானைகளால்
யானைகள் கொல்லப்பட்டன காலாட்களால் காலாட்கள் கொல்லப்
பட்டுவிழுந்தார்கள் குதிரைகளால், குதிரைகளும் ஆயிரமாயிரமாகக்
கொல்லப்பட்டன கொடிகளும் கேடயங்களும் குடைகளும் யானைக
ளுடைய துதிக்கைகளும் மனிதர்களுடைய கைகளும் க்ஷுரங்களாலும் பல்
லங்களாலும் அர்த்தசந்திர பாணங்களாலும் அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில்
விழுந்தன மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதி
கர்களாலும் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் விழுந்து வீழ்கின்றவர்
களுமான மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் தேர்கள் இவைகளு
டைய ரத்தங்கள் பயங்கரமாய்த் தோன்றின வீரர்கள் யுத்தத்தில்
மனிதர்களையும் யானைகளையும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் அடிக்
கார்கள். குதிரை வீரர்களால் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன யானைகள்
துதிக்கைகள் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் கொடிகளறுந்தவைகளுடைய
கொடிகளுடனும் கூடியவைகளாகவும் இருந்தன, மலைகள்போல கீழே
விழுந்தன காலாட்களால் பாய்ந்து யானைகளுடைய அவ்வாறே ரதிகா
கர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் கொல்லப்படுகின்றவர்களாகவும்
ரத்தத்தைக் கக்கி விழுந்தார்கள் வேகமுள்ளவர்களான குதிரை
வீரர்கள் காலாட்களாலே நெருங்கிக் கொல்லப்பட்டார்கள் குதிரை

வீரர்களாலே காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்தத்தில் படுத்தன. மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலர்கள்போலவும், சரீரங்கள் நன்றாக வாடியிருக்கின்ற மாலைகள்போலவும் இருந்தன. அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவற்றின் மிக அழகிய உருவங்கள், உப்புக் கசிவினால் அழுக்கடைந்த வஸ்திரங்கள்போல மிகவும் பார்க்கத் தகாத நிலைமையை அடைந்தன.

அறுபதாவது அத்யாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'த்ருஷ்டத்யும்னனை யானைகளால் விரைந்து கொல்லுங்கள்' என்று உம்முடைய புத்திரனால் ஏவப்பட்ட யானைவீரர்கள் குரோதத்துடன் பார்ஷதனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பாரதரே! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களான எல்லாக் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் யானைப்போர்புரிவதில் மிகுந்த தேர்ச்சியுள்ளவர்களான அங்கர்களும் வங்கர்களும் புண்ட்ரர்களும் மாகதர்களும் தாம்ரலிப்தகர்களும் மேகலர்களும் கோஸலர்களும் மத்ரர்களும் தசார்ணர்களும் நிஷதர்களும் கலிங்கர்களோடு சேர்ந்து மழைபொழிகின்ற மேகங்கள்போல யுத்தத்தில் பாஞ்சால சேனையின்மீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னன், எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மத்தத்தினுடைய வேகத்தினால் மிக்க கொழுப்புள்ளவைகளுமான அந்த யானைகளின்மீது விபாடங்களையும் க்ஷுரப்ரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தான். பார்ஷதன் பர்வதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஒவ்வொன்றையும் பத்து பத்து பாணங்களாலும் ஆறு ஆறு பாணங்களாலும் எட்டு எட்டு பாணங்களாலும் விரைவாக அடித்தான். மேகங்களால் ஸூர்யன் மூடப்படுவதுபோல யானைகளால் நன்கு மூடப்படுகின்ற அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு வீரங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டவர்களாக நானாவிதங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வீரர்களான நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் ப்ரபத்ரகர்களும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் வீர்யமுள்ள சேகிதானனும், நாலும் கையுறையும் ஒலிக்கச் சூரர்களுக்குரிய காலங்களுடன் வீரநாதத்தைச் செய்துகொண்டு மேகங்கள் மலைகளின்மீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல

அந்தயானைகளின்மீது (பாணங்களை) காற்றுகளிலும் பொழிந்தனர். மிலேச்சர்களாலே தூண்டப்பட்டுப் பெருங்கோபங்கொண்ட அந்தயானைகள் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் துதிக்கைகளால் பிடித்து இழுத்துக் கால்களால் துவைத்தன, கொம்பு நுனிகளாலே பிளந்து தூக்கி எறிந்தன. கொம்புகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற மற்றவைகள் மிகப் பயங்கரமாகக் கீழேவிழுந்தன. எதிரில் நிற்கின்ற அங்கனுடைய யானையை வாயுவேகத்துடன் கூடின நாராசத்தினால் பிளந்து மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் யானையினின்று மேலே எழும்பித் தாவப்போகின்றவனும் எதிரியினுடைய ஆயுதப்பிரயோகங்களை வஞ்சிப்பதிலே [illegible]பட்டிருக்கிற சரீரமுள்ளவனுமான அந்த அங்கனுடைய மார்பை நாராசத்தால் அடித்தான். அவன் பூமியில் விழுந்தான். எதிர்த்துவருகின்ற புண்டரனுடைய நடக்கின்ற பர்வதம்போன்ற யானையை ஸஹதேவன் கூர்மையான முனையுள்ள மூன்று அம்புகளால் அடித்தான். அவன் அந்தயானையைக் கொடியைப் பூண்டதாகவும் பாகனை இழந்ததாகவும் கவசத்தையும் துவஜத்தையும் உயிரையுமிழந்ததாகவும் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அங்கனை எதிர்த்தான். ஸஹதேவனைத் தடுத்து நகுலன் யமதண்டம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மூன்று நாராசங்களாலே அங்கனையும் நூறு அம்புகளால் அந்த யானையையும் அடித்தான். அங்கன் சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற நூற்றெட்டுத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான். அதை நகுலன் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். பாண்டுகுமாரனான அவன் அர்த்தசந்திரபாணத்தினால் அவனுடைய தலையை அறுத்தான். அந்த மிலேச்சன் [illegible] அந்த பாகனுடனே விழுந்தான். பிறகு, யானைகளைப் பழக்குவதில் ஸமர்த்தனான அங்கபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், அங்கர்கள் [illegible] நகுலனை அடிக்கவிரும்பி [illegible] பவாரணங்களால் [illegible] கொடிகளையுடையவைகளும் அழகிய முகங்களையுடையவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான முகபடாமிட்டிருக்கிற [illegible] கவசங்களையுடையவைகளும் [illegible] [illegible] போன்ற [illegible] நகுலனை எதிர்த்தார்கள். [illegible] [illegible] (நகுலனை) [illegible] தோமரங்களையும் [illegible] மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சந்திரனைப்போல அம்புகளால் மூடப்படுகின்ற நகுலனைப

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மிக்க பயப்பட்டவர்களாக நான்கு பக்கத்திலும் ஆழ்ந்துகொண்டனர். பிறகு, அம்புமழைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான தோமரங்களையும் பிரயோகிக்கின்ற ரதிகர்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நேர்ந்தது. அந்தவீரர்களால் மின்னல்களைப் போன்ற நாராசங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட யானைகளுடைய மஸ்தகங்கள் வெடித்தன; மர்மஸ்தானங்கள் வெடித்தன; தந்தங்கள் சிதறின; பற்கள் உடைந்தன. [illegible] நல்ல முனையுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங்களால் அந்த யானைகளுள் [illegible] பெரியயானைகளைப் பாகர்களோடு [illegible] கீர்த்திமானானவன் [illegible] ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனான [illegible] [illegible] யுத்தமானவில் [illegible] யானைகளை அடித்தான். பிறகு, கருஷ்டத்யும்னனும் [illegible] பிரபத்ரகர்களும் சிகண்டியும் [illegible] பெரியயானைகளைக் கொன்றார்கள். பாண்டவ சேனையிலுள்ள யுத்தவீரர்கள் [illegible] மலைபோன்ற [illegible] [illegible] [illegible] கள் வஜ்ராயுதங்களில் [illegible] பூமியில் விழுந்தன. பாண்டவர்களுடைய அந்த [illegible] இவ்வாறாக உம்முடைய யானைகளைக் கொன்று, [illegible] பெருகுகின்ற [illegible] சேனையின் [illegible] அம்புகளைப் பொழிந்தார்கள். [illegible] [illegible] சேனையைக் [illegible] செய்து [illegible] சேனையை எதிர்த்துச் சென்றார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

(கௌரவர்களை யுதிஷ்டிரன் [illegible] அர்ஜுனன் யுத்தஞ் செய்தது.)

பெரியோர் [illegible] [illegible] அத்ரீஷ்களைக் [illegible] [illegible] பட்ட [illegible] பிறகு, [illegible] [illegible] நான்கு [illegible] [illegible] [illegible] சேனை [illegible] [illegible] அர்ஜுனனைப் பார்த்து [illegible]

'பாண்டவ! இதோ உன்னுடைய பிராதாவான யுதிஷ்டிர மஹா பலசாலிகளும் கொல்லக்கருதினவர்களும் பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்தவர்களுமான தார்த்தராஷ்டிரர்களாலே சீக்கிரமாகப் பின் தொடரப்படுகிறார். பார்த்த! பாஞ்சாலர்களும் சைத்யர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் மஹாரதனான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அதிக வேகமுள்ளவர்களாக அவரைக் கூடவே தொடர்கின்றார்கள். பார்த்த! உலகமுழுமைக்கும் அரசனும் பலசாலியும் கவசம்பூண்டவனுமான இந்தத் துரியோதனன், புருஷச்ரேஷ்டரான தர்மபுத்திரரைக் கொல்லக்கருதி ஸர்ப்பங்களைப்போலத் தீண்டுகின்றவர்களும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் ஸமர்த்தர்களும் ஸிம்ஹநாதங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும் சங்கங்களை முழக்குகின்றவர்களும் சிறந்த பலமுள்ளவர்களும் பெரிய வில்லையுடையவர்களும் விற்களை ஏந்துகின்றவர்களுமான பிராதாக்களோடுகூடி யானைப்படையுடன் யுதிஷ்டிரராஜரைப் பின்தொடருகிறான். துரியோதனனைச் சேர்ந்த இந்த யானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் காலாட்களும், யாசகர்கள் உத்தமமான இரத்தினத்தை விரும்புவதுபோல யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க விரும்பிச் செல்லுகின்றார்கள். அமிர்தத்தைக் கவரக்கருதிய அஸுரர்கள் யுத்தத்தில் இந்திரனாலும் அக்னியினாலும் தடுக்கப்பட்டதுபோல ஸாத்யகியினாலும் பீமனாலும் தடுக்கப்பட்டு (இந்த ஸைனியங்கள்) மீண்டும் நின்று விட்டார்கள். பார். கார்காலத்தில் நீர்ப்பெருக்குக்கள் ஸமுத்திரத்தை அடைவதுபோல இந்த மஹாரதர்கள் அனேகர்களாயிருப்பதினால் மறுபடியும் தர்மபுத்திரரைக் குறித்துச் செல்லுகின்றார்கள். துரியோதனனுடைய வசத்தை அடைந்திருக்கின்ற குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் மிருத்யுவின் வாயை அடைந்தவரென்றும் அக்னியில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டவரென்றும் எண்ணுகிறேன். பாண்டவ! தார்த்தராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி எதிர்த்திருப்பதால் இந்த ஸேனையினுடைய பாணங்களுக்கு இலக்கானால் இந்திரனும் விடுபடமாட்டான். வீரனும் பாணவ்யூகங்களைச் சீக்கிரமாகப் பிரயோகிக்கின்றவனும் [illegible] துரியோதனனுடைய வேகத்தை யுத்தத்தில் எவன் ஸஹிப்பான்? காணுகின்ற வீரனை அந்தத் துரியோதனன் த்ரோணபுத்திரர் கிருபர் கர்ணன் இவர்களுடைய பாணவேகமானது மலைகளையும் சிதறும்படி செய்யும். யுதிஷ்டிரராஜா இப்பொழுது பகைவரால் தோற்கச் செய்யப்பட்டுப் பராங்முகராகின்றார். சிறந்த பலமுள்ளவனும் ஹஸ்தலாகவமுள்ளவனும் ஸமர்த்தனும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவனுமான

கர்ணன் சூரர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிர புத்திரர்களோடு சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவஸ்ரேஷ்டரைப் பிடிக்கக் கூடியவனாயிருக்கிறான். போர்புரிகின்றவரும் யுத்தத்தில் புகழ்பெற்ற பலத்துடன் கூடியவருமான அந்தப் பார்த்தருக்கு இந்தத் துரியோதனன் முதலானவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் தோல்வி உண்டுபண்ணப் பட்டிருக்கிறது. பரந்தபஸ்ரேஷ்டரும் பிரபுவுமான தர்மராஜர் [illegible]ளத்திலே மிகவும் இளைத்திருக்கிறார்; பிராம்மணருக்குரிய பொறுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறார்; க்ஷத்திரியருக்குரிய கொடுமையில் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை. சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவரும் பாண்டுபுத்திரருமான இந்த யுதிஷ்டிர ராஜா கர்ணனால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டுப் பிராணஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டார். பார்த்த! கோபமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடக்குந்திறமையுள்ளவனுமான பீமஸேனன் அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்றவர்களும் மஹா சங்கங்களை ஊதுகின்றவர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்ததனால் மஹாராஜரான யுதிஷ்டிரர் பிழைக்கமாட்டாரென்று எண்ணுகிறேன். பரந்தபர்களுள் சிறந்தவனே! இந்தக் கர்ணன், 'பாண்டுபுத்திரனான யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹாபலசாலிகளான தார்த்தராஷ்டிரர்களை ஏவுகிறான். பார்த்த! மஹாரதர்கள் யுதிஷ்டிரராஜனை ஸ்தூணாகர்ணமென்கிற அஸ்திரவிசேஷத்தை யாக்கொண்டு [illegible] அஸ்திரத்தினாலும் பாசுபதாஸ்திரத்தினாலும் நன்கு [illegible]கின்றார்கள்; [illegible] கொல்லுகின்றார்கள்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறிக் கர்ணனது போரையும் பீமனது போரையும் காட்டியது.)

பார்த்த! [illegible] மஹாபலசாலி [illegible] சிறந்தவர்களுமான [illegible] [illegible] [illegible]கின்ற யுதிஷ்டிரரை [illegible] என்னை இந்த யுதிஷ்டிரரைப் பின்தொடர்ந்ததனால் இவர் மிக்க துன்பமுற்றிருக்கிறாரென்றும் தாங்கக்கூடாத கொடுநிலைமையை அடைந்திருக்கிறாரென்றும் நான் எண்ணுகிறேன். பார்த்த! [illegible] ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் த்ருஷ்டத்யும்நனும் பீமஸேனனும் சதானீகனும்

பாஞ்சாலர்களும் எல்லாசனைத்யர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கொடியானது கர்ணனுடைய பாணங்களால் வெட்டப்பட்டுக் காணப்படவில்லை. பரத! பாரத! இந்தக்கர்ணன், தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞ்செய்வது போல யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை அம்புகளால் நாசஞ் செய்துவிட்டான் பாண்டுநந்தன! இதோ [உன்னுடைய] சோகத ரதிகர்கள் ஓடுகிறார்கள் பாரத! இந்த மஹாரதர்கள் ஓடுமிடத்தைப் பார், பார் பரத! இதோ ரதயோதிகள் கர்ணனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் துன்பங்களை [illegible] ஒலிகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு [illegible] ஓடுகின்றனர் பாரத! [illegible] [illegible] சிறந்த கொடியுடையவர்களும் [illegible] [illegible] [illegible] வாகச் செல்லுகின்றன திரளான காணரால் [illegible] பாஞ்சாலர்கள் மஹாத்மாவான இந்திரனுமேல் [illegible] ராகம்போல இதோ ஓடுகின்றார்கள். இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் [illegible] ஜயித்து [illegible] [illegible] வஜயித்துத் தேவர்களுடையக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட இந்திரனைப் போல அத்யந்தமாகப்பிரகாசிக்கிறான் இதோ சௌர்யவானான புத்ரத்தில் பாண்டவர்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முழுத்தி [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த!

சந்திரனால் பிரகாசிக்கின்ற உதயபர்வதம்போல யுத்தத்தில் வெள்ளைக்குடையோடு விளங்குகின்ற கர்ணனைப் பார் பார்த்த! தனஞ்சய! இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றதும் காந்தியுள்ள நூறு கம்பிகளுள்ளதும் பூர்ண சந்திரன்போன்றதுமான முடியின்மீதுள்ள குடையோடுகூடியவனாக உன்னைக் கடைக்கண்ணால் பார்க்கிறான் யுத்தத்தில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு (உன்னை)நிச்சயமாக எதிர்க்கப்போகிறான். மிக்க தோள்வலியுள்ளவனே! மஹாயுத்தத்தில் பெரியவில்லை நடுங்கச்செய்கின்றவனும் அரவங்களைப்போன்ற அம்புகளை எய்பவனுமான இந்தக்கர்ணனைப் பார் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனே! பார்த்த! இதோ ராதேயன் உன்னுடைய வானரக்கொடியைக்கண்டு உன்னோடு யுத்தத்தை விரும்பித் திரும்பிவிட்டான் இந்தக்கர்ணன் விட்டில்பூச்சி நெருப்பை எதிர்ப்பதுபோல் தன் நாசத்திற்காக உன்னை வந்து எதிர்க்கிறான் பரதர்களுள் சிறந்தவனே! திருதராஷ்டிர புத்திரனான துர்யோதனன், தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனும் யுத்தரங்கத்தில் ஏகாகியாயிருப்பவனும் ராதா புத்திரனுமான கர்ணனையும், கர்ணனைக்குறித்து மிக்க பரபரப்புள்ள மஹாரதனான உன்னையும், காரியம் நிறைவேறினவனான தன்னையும்பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனாகவும் கோபப்படையுடன் கர்ணனைக்காக்கக் கருதியவனாகவும் நல்ல முயற்சியுள்ளவனாகவும் திரும்புகிறான் கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் உத்தமமான ஸ்வர்க்கத்தையும் விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாத்மாவான துர்யோதனனை இவர்களனைவரையும் முயற்சியினால் கொல் பார்த்த! தேவாஸுரயுத்தத்தில் தேவாஸுரர்கள்போலப் போர்புரியப் போகின்றவர்களும் ஜயசாலிகளும் பிரசித்தி பெற்றவர்களுமான உங்களிருவருடைய யுத்தத்தில் எல்லாஜனங்களும் உன்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்க்கட்டும் பார்த்த! பரதர்களுள் சிறந்தவனே! மிக்க கோபமுள்ளவனான உன்னையும் கர்ணனையும் கண்டு கோபமுள்ளவனான அந்தத் துர்யோதனன் மேல் செய்யவேண்டிய காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை பரதஸ்ரேஷ்ட! குந்தீபுத்திர! கருத்தியுள்ளவனான உன்னையும் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனான கர்ணனையும் பார்த்து இச்சமயத்துக்கேற்றதும் அடுத்துச் செய்ய வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செய் யுத்தத்தில் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்திக் கோபப்படைகளைக் காப்பவனான கர்ணனை எதிர்த்துச்செல் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! வீர! யுத்தத்தில் பலசாலிகளும் கரு

மான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் முக்கியர்களுமான வேறு ஐந்நூறு ரதி
கர்களும் ஐயாயிரம் யானைகளும் பதினாயிரம் குதிரைகளும் லக்ஷம்
காலாட்களும் அடங்கின இந்தப்பெரும்படையானது ஒன்றுசேர்ந்து
அந்யோந்யம் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணபுத்திரரை முன்னிட்டுக்
கொண்டு யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்துவருகின்றது. இச்சேனை
யைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய். வலிமைபொருந்தியதும் உலகத்தில்
பிரஸித்தி பெற்றதுமான இந்தச் சேனைப்படையை நாசஞ்செய்து
சிறந்த வில்லாளியான ஸூதபுத்திரனிடத்தில் உன் பௌருஷத்தைக்
நீயே காட்டுவாயாக. பார்த்தர்களுள் சிறந்தவனே! உத்தமமான வே
கத்தைக்கைக்கொண்டு இவனை எதிர்த்துச்செல். இந்தக்கர்ணன் மிக்க
கோபங்கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலர்களை எதிர்த்துச் செல்லுகிறான்.
டனைவர்களை வாட்டுபவனே! திருஷ்டத்யும்னனுடைய ரதத்திற்கு
நேராக இவனுடைய கொடியைக் காண்கிறேன். இவன் பாஞ்சாலர்
களை நாசஞ்செய்யப்போகிறானென்று நினைக்கிறேன். பார்த்தர்களுள்
உத்தமனே! பார்த்த! உனக்குப்பிரியமான இதைச் சொல்லுகிறேன்.
தர்மபுத்திரரும் அரசருமான அந்த யுதிஷ்டிரர் க்ஷேமமுள்ளவராகவும்
ஒளியுள்ளவராகவுமிருக்கிறார். பாரத! மிக்க கோபவலியுள்ளவனுமிந்த
பீமன் ஸ்ருஞ்சயர்களுடைய சேனையினாலும் ஸாத்யகியினாலும் சூழப்
பட்டுப் படைமுகத்தில் திரும்பிவிட்டான். குந்திபுத்திர! பீமஸேனனு
லும் மஹாத்மாக்களான பாஞ்சாலர்களாலும் கூர்மையான அம்புகளா
லே யுத்தத்தில் இந்தக்கௌரவர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். துர்யோ
தனனுடைய சேனையானது பீமஸேனனுடைய வேகத்தினால் பற்பல
அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தினின்று புறங்காட்டி ஓடி
விட்டது. பரதஸ்ரேஷ்ட! பாரதஸேனையானது பயிரழிந்த பூமி
போல நிரஞ்சறகுறிய தோற்றமுள்ளதாய் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டது
மாயிற்று. குந்திபுத்திர! யுத்தஞ்செய்வோர்களுக்குத் தலைவனும்
ஸர்ப்பம்போலக் கோபங்கொண்டவனும் திரும்பியிருப்பவனுமான
பீமஸேனனைப் பார். யுத்தத்தினின்று பாரதஸேனையானது ஓடு
கின்றது. அர்ஜுன! மஞ்சள் நிறமுள்ளவைகளும் சிவப்பு நிற
முள்ளவைகளும் கருப்பு நிறமுள்ளவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவை
களும் நக்ஷத்திரப் பிரதிமைகளாலும் சந்திரப்பிரதிமைகளாலும்
சூரியப் பிரதிமைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான கொடி
களும் குடைகளும் இதோ சிதறச் செய்யப்படுகின்றன. பொன்
மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் தேஜோமயமாயும் வெவ்வேறு விதமா
யுமிருக்கின்ற கொடிகள் எதிரில் தள்ளப்படுகின்றன. யானைகளும

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன. இந்த ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலர்களால் பற்பல வண்ணமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து தேர்களினின்று சாய்கின்றார்கள். தனஞ்சய! வேகமுள்ளவர்களான பாஞ்சாலர்கள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீரர்களையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களில்லாத குதிரைகளையும் ரதிகர்களில்லாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செல்லுகின்றார்கள். பகைவர்களை அடக்குபவனே! புருஷச்ரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவர்களுடைய படையை நன்றாக அடிக்கின்றார்கள். இதோ பாஞ்சாலர்கள் கர்ஜிக்கின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றார்கள். யுத்தத்தில் பாணங்களால் சத்துருக்களை அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றார்கள். ஸ்வர்க்கத்தினுடைய பெருமையைப் பார். பாஞ்சாலர்கள் வல்லமையினால் தார்த்தராஷ்டிரர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உத்தமர்களான ரதிகர்களிடத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றார்கள். ஆயுதமில்லாதவர்களும் வீணாகாத அஸ்திரங்களையுடையவர்களுமான இந்தப்பாஞ்சாலர்கள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவர்களான பகைவர்களுடைய ஆயுதங்களைப்பிடுங்கி அவற்றினாலேயே இவர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள், கர்ஜிக்கவும் கர்ஜிக்கின்றார்கள். பகைவர்களுடைய இந்தத் தலைகளும் கைகளும் தள்ளப்படுகின்றன. ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீர்த்திசாலிகளான எல்லா வீரர்களும் கீழே தள்ளப்படுகின்றார்கள். நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்கப்பட்ட இந்தத் துர்யோதனன்சேனையாகிய பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் கீழே தள்ளப்படுகின்றது. பிரபுவே! பகைவர்களைவாட்டுபவனே! அனேகர்களும் பராக்கிரமசாலிகளும் மஹாவில்லாளிகளுமான கிருபர் கர்ணன் முதலானவர்கள் பாஞ்சாலர்களைத் தடுப்பதில் (முயலுகின்றார்கள்). சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட வீரர்கள் திரும்பாதவர்களும் பயந்தவர்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவர்களுமான அந்தத் தார்த்தராஷ்டிரர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள். பரதச்ரேஷ்டனே பீமஸேனன் திரும்பினவுடனே பற்பல விதமான எல்லா ரதங்களும் துர்யோதனனுடைய பெரும்படையும் பெரும்பான்மையாக நிறம் மாறிய முகங்களையுடையனவாயின. பீமனாலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்தயானைகள்

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினுடைய சிகரங்களைப்போலக் கீழே விழுகின்றன. பார்த்தனுக்குப் படிந்துள்ள பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பெரிய யானைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஓடுகின்றன. பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்ற இந்தக்கௌரவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளைப் புரிந்து ஓடுகின்றார்கள். ஓடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் இவர்களுடைய சப்தத்தையுங் கௌரவர்களைத் துரத்துகின்ற பீமஸேனனுடைய சப்தத்தையுங் கேட்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பியவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனனுடைய வீர்யமான அடியைக் கண்டு தெரிந்துகொள்ளுகின்றேன். இதோ *துராத்மாக்களான யானைகள் கோபங்கொண்டு காலன் தண்டத்தைக் கையிற் கொண்டவன்போலத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு மதமான யானைகளோடு பீமனை எதிர்த்து வருகின்றன. கர்ஜிக்கின்ற அவனுடைய இருகைகளாலும் பீமஸேனனால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன. யானையும் வானைப்போன்ற பத்துநாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டது. அடிக்கத்தக்கவைகளுள்ளவைகளும் கழுத்தும் குழியல்களைப்போற் பிரகாசிக்கின்றன. யானைவீரர்களால் வீழ்த்தப்பட்டவைகளும் [illegible] கூட்டங்களாலும் பீமனைப் பீடிக்கின்றவைகளுமான வேறு யானைகள் இதோ மறுபடியும் வருகின்றன. [illegible] பீமஸேனனை யானைகள் [illegible] கர்ஜித்துக்கொண்டு [illegible] கொண்டு [illegible] வாங்கப்பட்டுவிட்டன. ஒவ்வொரு யானையும் பத்து நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டன. [illegible] பீமஸேனனால் [illegible] திருப்பிவிட்டேன். [illegible] ஓடுகின்ற [illegible] யுடைய [illegible] பட்டுவிட்டன. [illegible] தேறுகின்ற [illegible] போல [illegible] பார்த்தனை [illegible] விம்மத

* ஆதிபர்வம் 31-வது பக்கத்திற் காண்க.

துக்கு மற்றாயிருக்கிறவர்களை [illegible] இந்த வீரர்கள் [illegible] அம்புகளால் [illegible] ஒளி [illegible] திலாவது [illegible] தை அடையவில்லை. அந்த [illegible] தனமையுள்ள அந்த துரியோதனனை [illegible] செய்து கொண்டு [illegible] கையிற்கொண்டு மஹாராஜனான அந்த [illegible] பாதுகாத்துக் கொண்டு [illegible] கூடியவனுக்கவும் [illegible] ளவனுக்கவும் [illegible] செல்லுகின்றான்" என்று கூறினார்.

[illegible] புஜபலமுள்ள அர்ஜுனனை [illegible] இந்த [illegible] செய்யப்பட்டதுபோல் [illegible] செய்யமுடியா [illegible] அச்செய்கையை [illegible] கின்ற அம்பு [illegible] நாசஞ்செய்தான். [illegible] பாண்டவர்களுடைய கூட்டத்தில் [illegible] யாயிருக்கும் [illegible] மையை [illegible] உத்தம மானவேகத்தைக் கைப்பற்றிப் பெருங்காற்றானது மேகங்களை அழிப் பதுபோல் [illegible] நாசஞ்செய்தான் [illegible] அந்த [illegible] தத்திலேயே [illegible] புருஷோத்தமனுன அர்ஜுனனை [illegible] புருஷஸ்ரேஷ்ட னுன [illegible] கூடின [illegible] மறுபடியும் கொன் ருன்" என்று கூறினான்.

அறுபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(தவந்து யுத்தத்துக்காக அரசர்கள் எதிர்த்ததும், கர்ணன் சிகண்டியை வென்றதும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "[illegible] யுதிஷ்டிரனும் [illegible] மற்றெல்லா [illegible] கொண்டு [illegible] போர்களில் [illegible] திருப்பவில்லை [illegible] அந்தோ! கஷ்டமான நிலைமையை நான் [illegible] விட்டேன். [illegible] களுக்கு

ஜயத்தைவிரும்பின நான் என்னுடைய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்? இப்பொழுது அனேகவிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்வதினால் என்ன பயன்? அவர்களுக்கு அதிருஷ்டமானது முக்கியமாயிருக்கின்றது ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்னசெய்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"அரசரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பீமனைக்கண்டு சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனுமான உம்முடைய குமாரன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன் பீமஸேனனை எதிர்த்துச்சென்றான். 'குந்திபுத்திர! நில், நில், என் பராக்கிரமத்தை இப்பொழுது பார். இப்பொழுது உன்னை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பீமஸேனனிருக்கிற அந்த இடத்திற்குச் சென்றான். பலசாலியான கர்ணன் பீமஸேனனிடத்தினின்று திரும்புகின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு அதிகமுயற்சியோடு அதனை நிலைபெறும்படி செய்தான். நீண்டகைகளையுடையவனான கர்ணன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பாண்டவர்களை அப்பொழுது எதிர்த்துச்சென்றான். பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் வில்களை அசைத்துக்கொண்டும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ராதேயனை எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் விளங்குகின்றவர்களான பீமஸேனனும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் ஜனமேஜயனும் சிறந்தபலமுடையவனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் எல்லாப் பிரபத்ரகர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டவர்களாக உம்முடையபடையை நான்குபக்கத்திலும் எதிர்த்துவந்தார்கள். அரசரே! அவ்வாறே உம்முடையபோர்வீரர்கள் (பாண்டவஸேனையிலுள்ள) மஹாரதர்களைக் கொல்லவிரும்பி, விரைவுடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். ஆண்மையிற் சிறந்தவரே! ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டும் காலாட்களாலும் த்வஜங்களாலும் நிறைக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற சேனையானது ஆச்சர்யகரமான காட்சியுள்ளதாயிற்று. மஹாராஜரே! சிகண்டி கர்ணனை எதிர்த்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் பெருஞ்சேனையுடன் உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனனையும் துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தான். நகுலன் விருஷஸேனனை எதிர்த்தான். யுதிஷ்டிரர் சித்ரஸேனனை எதிர்த்தார். மன்னவரே! ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் உலூகனை எதிர்த்தான். ஸாத்யகி சகுனியையும் த்ரௌ

பதிபுத்திரர்கள் கௌரவர்களையும் எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் முயற்சி யுள்ளவரும் மஹாரதருமான கர்ணபுத்திரர் அர்ஜுனனை எதிர்த் தார். கிருபர் மஹாவில்லாளியான யுதாமன்யுவை யுத்தத்தில் எதிர்த் தார். பலசாலியான கிருதவர்மா உத்தமௌஜஸை எதிர்த்தான். ஐயா! மிக்க தோள்வலியமைந்த பீமஸேனன் குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களும் ஸேனையுடன் கூடியவர்களுமான உன்னுடைய புத்திரர்களனைவர்களை யும் ஒருவனாகவே எதிர்த்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மரைக் கொன்றவனான சிகண்டி பயமற்றவன்போல ஸஞ்சரிக்கின்ற கர்ணனைப் பாணங்களால் தடுத்தான். பிறகு, தடுக்கப்பட்ட கர்ணன் கோபத் தினால் உதடுகள் மிகத்துடிக்க, சிகண்டியை மூன்று பாணங்களால் இரண்டு புருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான். அந்தப் பாணங் களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தச்சிகண்டி மூன்று சிகரங் களோடுகூடின வெள்ளிமலைபோல மிகவிளங்கினான். ஸூதபுத்திர னால் யுத்தத்தில் நன்றாயடிக்கப்பட்ட சிறந்தவில்லாளியான அந்தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களால் கர் ணனை அடித்தான். மஹாரதனான கர்ணன், மூன்று பாணங்களால் அந்தச்சிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்று ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய் தான். பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவனும் மஹாரதனுமான சிகண்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்தரதத்தி னின்று தள்ளிக்குதித்துக் கர்ணன்மீது ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித் தான். பாரதரே! கர்ணன் யுத்தத்தில் அந்தச்சக்தியை மூன்று பாணங் களால் துண்டாக்கிப் பிறகு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் சிகண்டியை அடித்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான சிகண்டி மிகவும் காயப் படுத்தப்பட்டுக் கர்ணனுடைய வில்லினின்று வெளிப்பட்டுவருகின்ற பாணங்களைத் தன்மீது தாக்காமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டு அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான். மஹாராஜரே! பிறகு, கர்ணன், அதிகபலமுள்ள காற்றானது பஞ்சுக்குவியலையடித்து அழிப்பதுபோலப் பாண்டவர்களுடைய படைவீரர்களை நாசஞ் செய்தான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனால் பீடிக்கப்பட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாஸனனை மூன்று பாணங்களால் மார்பில் திருப்பி அடித்தான். பெரியவரே! துச்சாஸனன் பொன்மயமான புங்கமுள்ளதும் உட்படிந்த கணுக்களுள்ளதுமான அந்த பல்லத்தி னாலே த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய இடக்கையை அடித்தான். பாரதரே! ரோஷமுள்ளவனான த்ருஷ்டத்யும்னனோ அடிக்கப்பட்டு மிக்ககோபம்

மூண்டு துச்சாஸனனைக்குறித்துக் கொடிய ஓர் அம்பைப்பிரயோகித்தான் அரசரே! த்ருஷ்டத்யும்னனாலேவிடப்பட்டு வருகின்ற மஹா வேகமுள்ள அந்த அம்பை உம்முடையபுத்திரன் மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கினன். பிறகு, ஸ்வர்ணாலங்காரங்களுடன்கூடின வேறு பதினாறுபல்லங்களாலே த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்து இருகைகளி லும் மார்பிலும் அடித்தான் ஐயா! பிறகு, அந்தப்பார்ஷதன் கோபங்கொண்டவனாகி மிக்ககூர்மையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் வில்லை வெட்டியெறிந்தான். பிறகு, ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பிறகு, உம்முடையபுத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்து வேறொரு வில்லையெடுத்து த்ருஷ்டத்யும்னனைப்பாணஸமூகங்களால்நான்குபக்கத் திலும் தடுத்தான். மிக்கபலசாலியான உம்முடையபுத்திரனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களும் ஸித்தர்களும் அவ்வாறே அப்ஸரஸ்ஸுகளும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். போர்புரிகின்ற வனும் மஹாபலசாலியும் துச்சாஸனனாலே தடுக்கப்பட்டவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனைச் சிங்கத்தினாலே தடுக்கப்பட்ட பெரியயானையைப் போலக் கண்டோம்.

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையவர்களான பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் சேனாபதியான த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாதுகாக்கவெண்ணி உம்முடையபுத்திரனைத் தடுத்தார்கள் பகைவர்களைவாட்டுபவரே! பிறகு, அந்தக் காலத்தில், உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்குச் கோரமும் மிக்க பயங்கரமுமான யுத்தமானது பகைவர்களோடு நடக்கத்தொடங்கியது. நகுலன், பிதாவினுடைய பக்கத்தில் நிற்கின்ற விருஷஸேனனை ஐந்துபாணங்களால் அடித்து வேறு மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு, சூரனான வ்ருஷஸேனன் சிரிக்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நகுலனை மார்பில் அதிகமாக அடித்தான் பகைவர்களை அழிப்பவரே! பலசாலியான பகைவனால் நன்றாக அடிக் கப்பட்ட அந்த நகுலன் சத்துருவை இருபதுபாணத்தினால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆயிரம்பாணங்களால் ஒருவரையொருவர் மூடினார்கள். உம்முடைய சேனையானது நொறுக்கப்

பட்டது. அரசரே! அந்த ஸூதபுத்திரன் கௌரவர்களுடையசேனை விரைவாகஓடுவதைக்கண்டு பின்தொடர்ந்து பலாத்காரத்தினால் திருப் பினான் வேந்தரே! இந்தச் சமயத்தில் கஷ்டமானயுத்தமானது நடந் தது. பிறகு, சேனை திரும்பினவுடனே, நகுலன் கௌரவர்களைக்குறித் துச் சென்றான் ஐயா! கர்ணபுத்திரனே யுத்தத்தில் நகுலனைவிட்டு விட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை ரக்ஷிக்கான் பெரி யவரே! யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலூகனே கோபங்கொண்ட ஸஹதேவனாலேயுத்தமுனையில் அனேகஅம்புகளால்தடுக்கப்பட்டான் சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான ஸஹதேவன் அவனுடைய நான்கு குதி ரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப் பினான் மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற உலூகனே பிறகு வாகனத்தினின்று கீழேகுதித்து த்ரிகர்த்தர் களுடைய படையைக்குறித்து விரைவாகச்சென்றான் ஸாத்யகி கூர் மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியைஅடித்து சிரித்துக் கொண்டே ஒருபல்லத்தினால் அவனுடையத்வஜத்தை வெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி யுத்தத்தில் கோபங் கொண்டு அந்தஸாத்யகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து மீண்டும் பொன்மயமான த்வஜத்தையும் அறுத்தான் மஹாராஜரே! அவ் வாறே ஸாத்யகி கூர்மையுள்ளபாணங்களால் இந்தச்சகுனியைத் திருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, விரைபவனான ஸாத்யகி இந்தச்சகுனியினுடையகுதிரைகளை யும் பாணங்களால் யமன்வீட்டையடைவித்தான் பரதர்களுள் சிறந்த வரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன் குதித்து மஹாரதமாவான உலூகனு டைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான் அந்தச்சகுனி, பிறகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாத்யகியினிடத்தினின்று விரைவாக வேறிடத் திற்குச் சென்றுவிட்டான் அரசரே! ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில் உம்முடைய படையைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துச்சென்றான் பிறகு, சேனையானது அடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் நன்றாகமூடப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் விரை வாகப் பத்துத்திக்குக்களையும் அடைந்தன, உயிரையிழந்தவைபோல விழுந்தன. உம்முடையகுமாரனை துரியோதனனை யுத்தத்தில் பீம ஸேனனே தடுத்தான் பீமன் லோகேசுவரனான அந்தத்துரியோ தனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தை யும் த்வஜத்தையும் இழந்தவனாகச் செய்தான் அச்சமயத்தில் அந் தச்செய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, பீம

ஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்தத் துர்யோதன ராஜன் அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டான். பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கருகில் விரைவாகச்சென்றது. அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனனைக்கொல்ல விரும்பினவீரர்களுடைய பெரியசப்தம் உண்டாயிற்று. யுதாமன்யு கிருபரை அடித்து அவருடையவில்லை விரைவாகவெட்டினன். சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமரான கிருபர், பிறகு, வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து யுதாமன்யுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையையும் பூமியில் தள்ளினார். பிறகு, மஹாரதனான யுதாமன்யு ரதத்தோடேயேவிலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். உத்தமௌஜஸ் ஸானவன் பயங்கரமும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கிருதவர்மாவை மேகமானது மழையினால் மலையைமூடுவதுபோல விரைவாகமூடினன். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரிதும் கொடியதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடந்தது. அரசரே! அவ்விதமானயுத்தம் என்னால் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை. அரசரே! பிறகு, கிருதவர்மா யுத்தத்தில் உத்தமௌஜஸை விரைவாக மார்பில் அடித்துத் தேர்த்தட்டில் உட்காரும்படிசெய்துவிட்டான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந்த உத்தமௌஜஸை ஸாரதியானவன் ரதத்தோடு போர்க்களத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோனான். வேந்தரே! பிறகு, கிருதவர்மா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான். துச்சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைப்படையோடு பாண்டவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு க்ஷுத்ரகங்களென்கிற பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார்கள். பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனாய் துர்யோதனனை அனேகஅம்புகளால் புறங்காட்டிஓடும்படி அடித்து வேகத்துடன் யானைப்படைக்கு அருகில்சென்றான். விருகோதரன் விரைவாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயானைப்படையைக்கண்டவுடனே, மிக்க கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான். இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் அஸுரர்களை அடிப்பதுபோல யானைகளாலே யானைகளை அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் யானைகளைக்கொல்லுகின்ற விருகோதரன் விட்டிற்பூச்சிகளால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பாணஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினன். பிறகு, பீமன் ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யானைக்கூட்டங்களைக் காற்றானது மேகக்கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தான். பொன்னாலாகியவிரிப்புகளாலும் ரத்னஸமூகங்களாலும் மூடப்பட்ட யானைகள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்களைப்போல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமனாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்த யானைகள் விரைவாக ஓடின. சில யானைகள் மார்பு பிளக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் விழுந்தன. கீழே விழுந்தவைகளும் விழுகின்றவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதறடிக்கப்பட்ட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுத்தபூமி விளங்கியது. பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சிறந்த இரத்தினங்களை அணிந்தவைகளும் கீழே விழுந்திருக்கின்றவைகளும் புண்ணியம் குறைந்ததினால் விழுந்திருக்கின்ற கிரகங்கள்போன்றவைகளுமான யானைவீரர்களாலே பூமி விளங்கியது. பிறகு, யுத்தத்தில் பீமஸேனனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுக் கபோலமுனைகளும் மஸ்தகமும் பிளந்தும் அவ்வாறே துதிக்கையறுந்துமிருக்கின்ற யானைகள் நூறு நூறாக ஓடின. பர்வதம் போன்ற சில யானைகள் ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களோடு கூடியவைகளாகித் தாதுக்களால் பல நிறத்துடன் கூடின மலைகள்போல ஓடின. மஹாஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளும் சந்தனத்தினாலும் அகிலினாலும் பூசப்பட்டவைகளும் வில்லினின்று அம்புகளை விடுப்பவைகளுமான பீமஸேனனுடைய இருகைகளையும் கண்டேன். அந்த பீமஸேனனுடைய இடிமுழக்கத்துக்கொப்பான நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு யானைகள் பயத்தினால் மலஜலங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அதிகமாக ஓடின. அரசரே! ஒருவனாயிருப்பவனும் புத்திமானுமான பீமஸேனனுடைய அந்தச் செய்கையானது (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்ற ருத்திரருடைய செய்கைபோல விளங்கியது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடு கூடியதும் நாராயணராலோட்டப்படுவதுமான உத்தமமான ரதத்தில் வீற்றிருக்கிற அர்ஜுனன் மிகுந்த காந்தியையுடையவனானான். அரசர்களுள் சிறந்தவரே! அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன் கூடின உம்முடைய அந்தச்சேனையை யுத்தத்தில் விஜயன் காற்றுப் பெருங்கடலைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கினான். ஸ்வேதவாஹனன் அஜாக்கிரதையாயிருக்கும்போது, உம்முடைய குமாரனான துர்யோதனன் கோபமடைந்தவனாகவும் பாதிசேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாக எதிர்த்

தசசென்று, கோபங்கொண்டுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரை நாற்புறத்தி லும் சூழ்ந்துகொண்டான்,பிறகு, எழுபத்துமூன்றுக்ஷுரபரங்களால் அவரை அடித்தான் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் அச்சமயத்தில் அதிககோபங்கொண்டார். அவர் உம்முடைய புத்திரன்மீது முப்பது பல்லங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தார் பிறகு, கௌரவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஓடினார்கள் பகைவர்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தைஅறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுகூடிக் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள் யுதிஷ்டிரர் சித்ரஸேனன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார் சித்ரஸேனனே அதிககோபங்கொண்டு குந்தீபுத்திரரைத் தடுத்தான் அந்தத் தர்மராஜர் சித்ரஸேனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடும்படிசெய்து உம்முடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார் புஜபலமுள்ளவரே! துரியோதனனை முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாக விலக்கித்தள்ளினார்கள் முன்னரேஅறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்தமஹாரதர்கள் சேர்ந்து வந்திருப்பதைஅறிந்து நகுலனும் ஸஹதேவனும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் பாண்டுபுத்திரரானயுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதி ஓர்அக்ஷௌஹிணிஸேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிரருக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் பீமஸேனனும் உம்முடைய மஹாரதர்களை நாராசங்களால் அடித்துக்கொண்டு பகைவர்களால்சூழப்பட்டிருக்கிற யுதிஷ்டிரராஜரை மீட்கவிரும்பி எதிரில் ஓடிவந்தான் சூரியகுமாரனும் தர்மவானுமான கர்ணன் வந்திருக்கின்ற அந்தஎல்லாமஹாவில்லாளிகளையும் பெரிதானசரமாரியினால் தடுத்தான் அம்புத்திரள்களைத் தொடுக்கின்றவர்களும் யானைகளைத்தூண்டிநடத்துகின்றவர்களுமான அந்தவீரர்கள் சிறந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ராதேயனைப் பார்ப்பதற்குஞ் சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள் ராதேயன் எல்லாச்சஸ்திரங்களையும் பிரயோகிப்பதில் ஸமர்த்தர்களான அந்த எல்லாமஹாவில்லாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால் தடுத்தான் பலசாலியும் ஸமர்த்தனுமானஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில்வந்து ராஜனான துரியோதனனை இருபதுநாராசங்களால் அடித்தான் சேனையின்அருகில் ஸஹதேவனால்அடிக்கப்பட்ட அந்தத்துரியோதனன் இரத்தத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக மதப் பெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் அந்த யுத்தகளத்தில் நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட அம்புகளால்

மிக அடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய புத்திரனைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு அவனுக்கு எதிரில் ஓடினான். பெரியவரே! அந்தக் கர்ணன் அவ்வித நிலைமையிலிருக்கின்ற துரியோதனனைக்கண்டு சீக்கிரம் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையையும் பாஞ்சாலர்களையும் கொன்றான் அரசரே! பிறகு, மஹாத்மாவான ஸூதபுத்திரனுடைய பாணங்களால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரருடைய படையானது விரைவாக ஓடியது. கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடுபட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பற்பலவித பல்லங்களும் அம்புகளும் அந்தரணத்தில் ஒன்றன்மீதொன்று விழுந்தன. மஹாராஜரே! ஆகாயத்தில் பாய்கின்ற பாணஸமூகங்கள் ஒன்றோடொன்று உரைந்துகொள்வதினாலே நெருப்புத் தோன்றியது ராஜரே! பிறகு, கர்ணன் விட்டிற்பூச்சிகள் போலப் பத்துத்திசைகளிலும் செல்லுகின்றவைகளும் பகைவர்களுடைய சரீரங்களை அடைகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே விரைவாக எதிர்த்தடித்தான். அவன் உத்தமமான அஸ்திரங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு செஞ்சந்தனங்களால் நன்றாகப்பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தினங்களாலும் பொன்னணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான இரண்டுகைகளாலும் பிரயோகித்தான். மன்னரே! பிறகு, கர்ணன் எல்லாத்திக்குகளையும் பாணங்களால் நன்றாகமயங்கச் செய்துகொண்டு தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும் பீடித்தான். மஹாராஜரே! பிறகு, தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு கர்ணன்மீது கூர்மையுள்ள ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். அந்த யுத்தமானது பாணங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட இருளுள்ளதும் கோரமான காட்சியுள்ளதுமாகியது ராஜரே! அப்பொழுது (உம்முடைய) சேனையானது தர்மபுத்திரரால் பற்பலவிதமானவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலும் பற்பல விதமான அநேகபல்லங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் இருப்புலக்கைகளாலும் கொல்லப்படும்பொழுது உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுடைய பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று பரதர்களுள் சிறந்தவரே! தர்மாத்மாவான அந்த யுதிஷ்டிரர் எந்தெந்த இடத்தில் குரூரமான பார்வையைச்செலுத்தினாரோ அந்தஅந்தஇடத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் சிதற அடிக்கப்பட்டார்கள். மிக்ககோபமுள்ள கர்ணனும் தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுத்தத்தில் நாராசங்களினாலும் அர்த்தசந்திரபாணங்களினாலும் வத்ஸதந்தங்களினாலும் அடித்தான். பொரு

தவனும் கோபமுள்ளவனும் கோபத்தினால் வாயத்துடிக்கின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனுமான கர்ணன் யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான். அந்தயுதிஷ்டிரரும் கர்ணனைப்பொற்புங்கமுள்ள கூர்மையான அம்புகளால் அடித்தார் கர்ணன் கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்திபுத்திரரும ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்துடன மார்பில் அடித்தான். அந்தக் கர்ணனாலே நன்றாக ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட அந்ததர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்து ஸாரதியைப்பார்த்து, 'இந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டுச் செல்' என்று ஏவினார் பிறகு, கௌரவர்களனைவரும் துர்யோதனராஜனும ஆர்வாரித்தார்கள் 'அரசனைப்பிடியுங்கள்' என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, பகைவர்களை அடிக்கும தன்மையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுநூறு கேகயர்கள் பாஞ்சாலர்களோடுகூடிக் கௌரவர்களைத் தடுத்தார்கள் அவ்வாறு கைகலந்தயுத்தத்தில், ஜனங்களுக்கு அழிவான அந்த கோரமிருக்கும ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான துர்யோதனனும பீமனும யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள்

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம

(கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் முன்னாப்பாறப்போனது)

கர்ணனும, முறைப்படையில் சிறப்பவர்களும் மஹாவில்லாளிகளும மஹாரதர்களுமான கேகயர்களைப் பாணஸமூகத்தினால் அடித்தான அவன், தன்னைத் தடுக்கும விஷயத்தில் அதிகமாக முயலகின்றவர்களான அந்தக்கேகயவீரர்களுடைய ஐந்நூறு ரதிகர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் ராதேயனை மிகவும் தாங்கமாட்டாதவனென்றுகண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பீடிக்கப்பட்டவர்களாகப் பீமஸேனனை வந்தடைந்தார்கள் அரசரே! கர்ணன் தேர்ப்படையைப் பாணங்களால் அனேகவிதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான் பாணங்களால் அதிகமாகப்பீடிக்கப்பட்டவரும ஸேனைதங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் செல்பவரும நகுல ஸஹதேவர்களுடைய மத்தியத்தையடைந்தவரும வீரரும் மெதுவாகச்செல்லுகின்றவரும பிரஜ்ஞையற்றவருமான யுதிஷ்டிர

ராஜனை ஸூதபுத்திரனான அந்தக்காரனை அஞ்ஙாங்க துரியோதன
னுக்கு நன்மையைச்செய்யும் விருப்பத்தினாலே கூர்மையுள்ள மூன்று
உத்தமமான பாணங்களால் அடித்தான். அவ்வாறே, யுதிஷ்டிர
ராஜரும் ராதேயனை நடுமார்பில் திருப்பி அடித்து மூன்று பாணங்
களால் (அவனுடைய) ஸாரதியையும் நான்கு பாணங்களால் நான்கு
குதிரைகளையும் அடித்தார். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற
வர்களும் ராஜகுமாரர்களும் சக்கரரக்ஷகர்களுமான அந்த மாத்ரீ
குமாரர்களிருவரும் யுதிஷ்டிரராஜனைக் கொல்லாமலிருக்கவேண்டு
மென்று கர்ணனை எதிர்த்தோடினார்கள். நகுலஸஹதேவர்களிருவ
ரும் அதிக முயற்சியுடையவர்களாக அம்புமழைகளை [illegible]
தனித்தனி பொழிந்தார்கள். பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன்,
மஹாத்மாக்களும் பகைவர்களை அடக்குகின்றவர்களுமான அவ்விரு
வரையும் கூர்மையான முனையுள்ள இரண்டு பல்லங்களால் அவ்வா
றே திருப்பியடித்தான். கர்ணன் தந்தம்போன்ற நிறமுள்ளவை
களும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் கறுத்தவாலுள்ள
வைகளுமான யுதிஷ்டிரருடைய சிறந்த குதிரைகளை யுத்தத்தில்
கொன்றான். பிறகு, மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரன் அட்ட
ஹாஸத்துடன் வேறொரு பல்லத்தினாலே யுதிஷ்டிரருடைய தலைப்பா
கையைத் தள்ளினான். பாரதரே! மஹாத்மாவான அவன் அவ்வாறே
நகுலனுடைய குதிரைகளையும் கொன்று, பிறகு, மிகக் கூர்மையுள்ள
வேறொரு பல்லத்தினாலே வீரனும் புத்திசாலியுமான அவனுடைய
வில்லையும் வெட்டினான். குதிரைகளையும் ரதங்களையும் இழந்தவர்
களும் மிகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான அந்
தப் பாண்டவர்களிருவரும் அப்பொழுது ஸஹதேவனுடைய ரதத்
தின்மீது ஏறினார்கள். சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனும் அம்மானு
மான மத்ரராஜன், அந்த யுத்தகளத்தில் ரதத்தையிழந்தவர்களான
அந்தப்பாண்டவர்களிருவரையும் கண்டு தயையினால் ராதேய
னைப்பார்த்து, 'கர்ண! குந்தீபுத்திரனான தனஞ்சயனை நீ வெல்லவேண்
டும். ஆதலால், தர்மராஜனோடு நீ யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது
போர்புரிகிறாய்? ராதேய! நீ கவசமிழந்து சஸ்திரமும் அஸ்திரமும்
குறைந்து பாணமும் பாணப்பெட்டியும் அற்று ஸாரதியும் குதிரை
களும் களைப்படைந்து பகைவரின் பாணங்களால் மூடப்பட்ட பிறகு,
பார்த்தனை யடைந்து பரிஹாஸத்திற்குப் பாத்திரனாவாய்' என்று கூறி
னான். அப்படிச்சொல்லப்பட்டாலும் கர்ணன் கோபமுள்ளவனாகக்
கூர்மையுள்ளவைகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால்

யுதிஷ்டிரரையும் மாத்ரீபுத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் பீடித்தான். பிறகு, சல்யன் உரக்கச்சிரித்து, தேரிலிருப்பவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்வதில் உறுதியாயிருப்பவனுமான கர்ணனைப்பார்த்து, 'ராதேய! தார்த்தராஷ்டிரனால் எந்த அர்ஜுனனுக்காக நீ எப்பொழுதும் வெகுமானிக்கப்பட்டாயோ அந்த அர்ஜுனனைக் கொல். யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இவன் கொல்லப்பட்டால் அர்ஜுனன் நிச்சயமாக நமது எல்லாரதிகர்களையும் கொன்றுவிடுவான். அந்த அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டாலன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுக்கு நிச்சயமான ஜயம். அதோ அந்த அர்ஜுனனுடைய கொடியானது பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்போலக் காணப்படுகிறது. மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இதல்லவோ பயன்? யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இதோ ஊதப்படுகின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனருடைய இரண்டு சங்கங்களுடைய பேரொலியும் கேட்கிறது. மாரிக்காலத்தில் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல வில்லினுடைய நாணொலியும் கேட்கிறது காண்! இந்த அர்ஜுனன் அம்புமழைகளால் சிறந்த ரதிகர்களை அழித்துக்கொண்டு நம்முடைய சேனையனைத்தையும் விழுங்குகிறான். யுத்தத்தில் இவனைப் பார்! சூரனான அர்ஜுனனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களான யுதாமன்யுவையும் உத்தமௌஜனையும் பார். சூரனான ஸாத்யகி இவனுடைய வடபுறத்திலுள்ள ஸேனாமுகத்தை ரக்ஷிக்கிறான். அவ்வாறே த்ருஷ்டத்யும்னன் இவனுடைய தென்புறத்திலுள்ளசேனையைப் பாதுகாக்கிறான். பீமஸேனனும் துர்யோதனராஜனோடு போர்புரிகின்றான். நாம் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமன் இப்பொழுது துர்யோதனனைக் கொல்லாமலிருக்கும்படியும் துர்யோதனராஜன் விடுபடும்படியும் செய். யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமஸேனனால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் துர்யோதனனைப் பார். இவன் இப்பொழுது பீமனிடத்தினின்று விடப்படுவானானால் மிக்கபெரிதான ஆச்சரியம் உண்டாகும். அதிக ஸம்சயத்தை அடைந்திருக்கின்ற இந்தத் துர்யோதனனை அணுகிப் பாதுகாப்பாயாக. மாத்ரீபுத்திரர்களையும் ராஜனான யுதிஷ்டிரனையும் கொன்று என்னபயன்?'' என்றுகூறினான்.

மன்னவ! வீர்யமுள்ளவனான ராதேயன் இவ்வாறான சல்யனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, மஹாயுத்தத்தில் துரியோதனன் பீமனால் விழுங்கப்பட்டதையும் கண்டு, சல்யனுடைய சொல்லினால் தூண்டப்பட்டு, அரசனிடத்திலுள்ளபேரவாவால் அஜாதசத்துருவையும் மாத்ரீ

புத்திரர்களான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடைய புத்திரனைப் பாதுகாப்பதற்காக எதிரில் ஓடினான். பெரியவரே! கர்ணன் மதராஜனால் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவை போலிருப்பவைகளுமான குதிரைகளோடு (துர்யோதனனுடைய அருகில்) சென்றவுடன், பாண்டுவினுடைய புத்திரரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரர் வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார். பாணங்களால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அந்த யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவர்போல அந்தநகுல ஸஹதேவர்களோடு விரைவாகத் தம்முடைய சேனை நங்கியிருக்கும் இடத்தை அடைந்து ரதத்தினின்று கீழே இறங்கிச் சிறிமாகப் படுக்கையில் படுத்தார். மேனியில் தைத்திருக்கிற பாணங்களை விலக்கிக்கொண்டவரும் மனத்துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டவருமான அந்த யுதிஷ்டிரராஜா மஹாரதர்களும் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான மாத்ரீ புத்திரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன் இருக்குமிடத்திற்கு விரைவாகச்செல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார். அந்தப்பாண்டவர்களெல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு, பாண்டவர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையை அடைந்து சென்றார்கள். அந்தவிருகோதரரோ (அந்த இடத்தில்) மேகம் போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு போர்புரிந்துகொண்டிருக்கிறான். பிறகு, பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிராதாக்களுமான ரதிக ஸ்ரேஷ்டனான நகுலனும் தேஜஸ்வியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும் வேறு ரதத்தின்மீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைகளோடு பீமன்போர்புரியுமிடத்தில் சேனைகளோடுசென்று நின்றார்கள்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் அச்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியதும்)

அரசரே! த்ரோணபுத்திரர் பெரிய ரதஸமூஹத்தினால் சூழப்பட்டு, பார்த்தன் ஸன்னத்தமாயிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகச் சென்றார். வருகின்ற அந்தஅச்வத்தாமாவைச் சூரனும் கண்ணபிரானைத் துணையாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் கரையானது கடலைத் தடுப்பதுபோலயுத்தத்தில்விரைவாகத் தடுத்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாலியுமான த்ரோணபுத்திரர் அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணங்களால் மூடினார். பிறகு, மஹா

ரதர்களான கௌரவர்கள் அபிமன்யு அந்த யுத்தத்தில் இருந்தோ
ஜனங்கள் (பாணங்களால் [illegible] அர்ச்சுனர்க
அடைந்து பார்த்து [illegible] ருக்கவா [illegible] அர்ஜு[illegible]
னே சிரித்துக்கொண்டு [illegible]
மணா [illegible]
வக்காமான [illegible]
இக்க [illegible]
ளால் [illegible]
யுத்தம் [illegible] க்கருங்கள் [illegible]
திறந்திருக்கும் [illegible]
திக்குகளை [illegible]
கை [illegible]
ளை அந்த அபாவசாமா [illegible]
ளைவிடாமல் [illegible]
தான் [illegible]
வில்லினின்று விடப்பட்ட பாணங்களாலே [illegible]
சன், [illegible] நின்று கொண்டு [illegible]
பயங்கரமான [illegible] கையில் [illegible] நின்றதுடன்
[illegible] விழுந்தார்கள் யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரரால்
அடிக்கப்பட்ட வீரர்களை ஜனங்கள் கண்டார்கள். அந்த த்ரோணபுத்
திரரும் அபிமானமுள்ள பகைவர்களை இழுத்துச்
செல்லுகிறதான ருத்ரனைத் தண்டிப்பவனையொத்த [illegible]
பாரதனுக்கும் பயங்கரமான [illegible] யுத்தம் நடந்து வருங்காலத்
தில் வீரர்கள் வாய்விட்டுப் போய்பரிகின்றவர்களாகப் பின்புறத்தில்
ஓடிவந்தார்கள். குதிரைகளுடைய ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட [illegible]
களாலும் வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் வீரர்கள் கொல
லப்பட்ட பாகர்களாலும் யானைகள் கொல்லப்பட்ட வீரர்களாலும்
யுத்தபூமியானது நிரம்பியது. மன்னவ! பாரதனால் யுத்தத்தில்
கோரமான ஜனநாசம் பண்ணப்பட்டது. [illegible] பாரத
னுடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்பட்டு
விழுந்தார்கள். குதிரைகளும் கடிவாளங்களறுபட்டு ஆங்காங்கு
நான்குபக்கத்திலும் ஓடின. பிறகு, வீர்யவானான * துரோணபுத்திரர்,
யுத்தத்திலபிரகாசிக்கின்ற பாரதனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு

* இரட்டித்ததனால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனை அணுகி, ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு, கூர்மையுள்ளபாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் இறைத்தார். மஹாராஜரே! மறுபடியும் அவர் முயன்று ஒருபாணத்தினால் பார்த்தனை மார்பில் தயையின்றி மிக அடித்தார். பாரதரே! யுத்தத்தில் அந்த த்ரோணபுத்திரரால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் உதாரமானபுத்தியையுடையவனுமான அர்ஜுனன் பாணவர்ஷங்களினால் யுத்தத்தில் பலாத்காரமாக த்ரோணபுத்திரரை மூடி அவருடையவில்லையும் துண்டாக்கினான். வில்அறுக்கப்பட்ட அந்த த்ரோணபுத்திரர் யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதம்போலத் தாக்குகின்ற ஒருபரிகத்தை எடுத்து அப்பொழுது கிரீடியின்மீது பிரயோகித்தனர். ராஜரே! எதிரில்வருகின்றதும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்பரிகத்தைப் பாண்டவன் உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு உடனே துண்டாக்கினான். அரசரே! பார்த்தனுடைய அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட அந்தப் பரிகமானது அப்பொழுது வஜ்ரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோலச் சிதறிப் பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரர் பீபத்ஸுவின்மீது வேகமுள்ள ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். வேந்தரே! அந்தப்பார்த்தன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய ஐந்திராஸ்திரத்தைக்கண்டு காண்டீவத்தை எடுத்தான். பலசாலியான அவன், மஹேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட உத்தமமான அஸ்திரத்தை எடுத்து ஐந்திராஸ்திரத்தைத் திருப்பி அடித்தான். அவன் ஐந்திராஸ்திரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தப் பாணவலையைப்பிளந்து பிறகு ஒருக்ஷணத்தில் அஸ்வத்தாமாவினுடைய ரதத்தை நன்றாக மூடினான். பிறகு, பார்த்தனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட த்ரோணபுத்திரர், அப்பொழுது அவனை எதிர்த்து அருகில்வந்து அவனுடைய சரமாரியில்நுழைந்து பாணங்களாலே சிறந்தபெயரை வெளிப்படுத்திப் பிறகு நூறுபாணங்களால் கோவிந்தரையும் முந்நூறுக்ஷுத்ரகங்களால் அர்ஜுனனையும் விரைவாக அடித்தார். பிறகு, அர்ஜுனன் உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நூறுபாணங்களால் குருபுத்திரரை மர்மஸ்தானங்களில்பிளந்து அவருடைய குதிரைகளின்மீதும் ஸாரதியின்மீதும் வில் நாணின்மீதும் (பாணங்களை) இறைத்தான். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பாண்டவன் த்ரோணபுத்திரரை

மர்மஸ்தானங்களில் அடிக்கடி அவருடைய ஸாரதியை ஒரு பல்லத்தினால் தேர்த்தட்டினின்று கீழே தள்ளினான். அந்த அச்வத்தாமா தாமே குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அம்புகளால் மூடினார். தாமே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு பல்குனனையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாகிய சுறுசுறுப்பு யாவும் ஒன்றுகூடின த்ரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தை அந்த யுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசே! யுத்தத்தில் த்ரௌணியினுடைய அந்தப் பராக்கிரமத்தை எல்லாப் பிராணிகளும் புகழ்ந்தன. அவருடைய அவ்விதமான பராக்கிரமத்தினால் உம்மைச் சேர்ந்த எல்லா யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் அவரைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறகு, த்ரோணபுத்திரனை விஜயன் வில்லேந்தினவனான த்ரோணபுத்திரரால் பீடிக்கப்பட்டவனாய், அட்டஹாஸஞ்செய்து யுத்தத்தில் த்ரோணபுத்திரனுடைய குதிரைகளின் கடிவாளங்களை க்ஷுரப்ரங்களால் விரைவாக வெட்டினான். அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய குதிரைகள் பாணவேகத்தினால் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டு ஓடின. பாரதரே! பிறகு, உமது சேனையினுடைய கோரமான சப்தமானது தோன்றியது. ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்கள் ஜயத்தைப்பெற்று நான்கு பக்கங்களிலும் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவர்களாக உமது படையைத் தாக்கினார்கள். மஹாராஜரே! ஜனங்களுக்கு நாதரே! ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற வீரர்களான பாண்டவர்களால் நான்கு அங்கங்களுள்ள உம்முடைய இந்தப்பெரும் படையானது, விசித்திரமாகப் போர்புரிகின்ற உம்முடைய குமாரர்களும் ஸுபலகுமாரனான சகுனியும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அடிக்கடி நன்கு விரட்டப்பட்டது. ஜனேச்வரரே! உம்முடைய புத்திரர்களாலே தடுக்கப்படுகின்ற பெரிய சேனையானது நாற்புறத்திலும் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு, நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகின்ற யுத்தவீரர்களோடு கூடியதான உமது குமாரர்களுடைய பெரும்படையானது பயத்தால் துன்பமுற்றதுமாகியது. மஹாபலசாலிகளான பாண்டவ ஸேனாவீரர்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது ஸூதபுத்திரனை அழைத்தும், 'நில், நில்,' என்று எப்போதும் சொல்லப்பட்டும் நிலைபெறவில்லை.

மஹாராஜரே! பிறகு, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவர்களாலே அதிகமாக அலறும்படி செய்யப்பட்டதும் நான்குபக்கத்திலும்

ஓடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைககண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைபபார்தது, 'கர்ண! பாண்டவர்க ளாலே அதிகமாகப பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருககும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கததி லும் பயததினுல ஓடுகின்றது. மிகக புஜபலமுள்ளவனே! பகைவா களை அடககுபவனே! இதனை அறிநது செயயததககதைசசெய ஆண்மையிற சிறநதவனே! வீர! பாண்டவாகளாலே துரததபபடு கின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுதத வீராகள யுதததில உன்னையே அழைக்கின்றாகள' என்று சொலலினன காணன, கௌரவம்பொ ருநதின துர்யோதனனுடைய இநத வாாததையைககேட்டு, அட்ட ஹாஸஞ்செயதுகொண்டு மதரராஜனைபபாாதது, 'ஜனேஶவர! என் னுடைய புஜவீாயததையும் அஸதிரவீாயததையும் பார். யுதத தில பான்டவாகளையும் எலலாப்பாஞசாலாகளையும் இபபொழுது கொலலுகிறேன் புருஷஶரேஷ்ட! குதிரைகளை நடதது. மதர நாத! ஸம்சயமிலலை' என இநத வாகயததை உரைததான. மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக கிரமமுள்ளவனும மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுததிரன் இவவாறு சொலலிவிட்டு வெறறியைததரககூடிய புராதனமான சிறநத விலலையெடுதது நாணேறறி அடிககடி துடைநது,ஸதயததாலும் சப ததிதாலும் அநத யுததவீராகளைத தடுததுப பரசுராமரால கொடுககப பட்ட அஸதிரததைப பிரயோகிததான அரசரே! மஹாயுததத தில அநத அஸதிரததினின்று ஆயிரககணககாகவும் லக்ஷக்கணக காகவும பததுலக்ஷககணககாகவும கோடிககணககாகவும் கூாமை யானஅம்புகள வெளிபபட்டன ஜவலிககினறவைகளும கோரமான வைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செயயபபட்ட வைகளுமான அவவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நனறுகமூடபபட்டு விட்டது ஒன்றும அறியபபடவிலலை. பிரஜைகளுககு நாதரே! யுதததில சிறநத பலமுள்ள பாாககவாஸதிரததினுலை பீடிககபபட்ட பாண்டவாகளுடைய, 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலியானது மிகுதியாகத தோனறியது அரசரே! புருஷஶரேஷ்டரே! நாறபுறததிலும் ஆயிரககணககாக விழுகினற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோ களாலும் மனிதாகளாலும் பூமியானது மிக நடுககமுறறது வேந தரே! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபககததி லும் கொலலப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாகுலமடைநததாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தம னும் பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் ஒருவனே புகையற்ற நெருப்புப்போலப் பகைவர்களை எரித்துக் கொண்டு பிரகாசித்தான். அவனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ் சாலர்களும் சைதயர்களும், காடு எரியும்போது யானைகள் ஆங்காங்கு மயங்குவதுபோல மயக்கமடைந்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! புருஷ ஸ்ரேஷ்டர்கள் பலத்திறகுத் தக்கபடி அலறினார்கள். மன்னரே! தீனமாக அலறுகின்றவர்களும் போர்முனையில் பயந்தவர்களும் அத னால் ஓடுகின்றவர்களும் நான்குபக்கத்திலும் நடுங்குகிறவர்களுமான அவர்களுடைய தீனஸ்வரமானது, பிரளயத்தில் பிராணிகளுடைய சப்தம்போல அந்தச்சமயத்தில் தோன்றியது ஐயா! ஸூதபுத்திர னாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தயுத்தவீரர்களைக்கண்டு திர்யக்ஜாதி யில் தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன. யுத்தத் தில் ஸூதபுத்திரனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸ்ருஞ்சயர்கள் பிரஜ்ஞையற்றவர்களாகி யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிகள் யமனை அழைப்பதுபோல அடிக்கடி அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவனையும் அழைத்தார்கள் கர்ணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற அவர்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டும் அந்தயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப் பட்ட மஹாகோரமான பார்கவாஸ்திரத்தைக்கண்டும், பிறகு, குந்தீ புத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸுதேவனைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ண! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! பார்கவாஸ்திரத்தினுடைய விக்கிரமத் தைப் பாரும் இந்த அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் நாசஞ்செய்யமுடியாது மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீரியத்தில் யமனுக்கொப்பானவனும் பயங்கரமான காரியத்தைச்செய்பவனும் கோபமுள்ளவனுமான ஸூதபுத்திரனைப் பாரும் அடிக்கடி குதிரை களை நடத்திக்கொண்டு அவன் என்னை அடிக்கடி பார்க்கிறான். அவ னுடைய யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன் மனிதன் பிழைத்திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோல்விகளை அடைகி றான். ஹ்ருஷீகேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இந்தக்கர்ணன் யுத்தத்தில் மத்யான்ன சூரியன்போலப் பிரகாசிக் கிறான். கோவிந்தரே! ரத்தத்தைத் திருப்பும். உயிரோடிருப்பவன் மங்களங்களைக் காண்கிறான்' என்றான்.

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுத்தத்தைவிட்டு ரதத்துடன் சீக்கிரமாக விலகிச்செல்லும்' என்கிற அந்த அர்ஜுனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு வீரரான ஜனார்த்தனர், 'நன்றாக எதிர்க்கின்ற கௌரவர்களைத் தாங்குவதற்கு இவனல்லவோ போதுமான திறமையுடையவன்' என்று பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமனைப் பகைவர்படைக்கு எதிரில் நிறுத்தி, யுத்தத்தில் கர்ணனை ஸம்ஹாரத்தை அடையும்படி செய்விக்கும் பொருட்டும் மஹாரதமாவான பார்த்தன இளைப்பாறுவதன்பொருட்டும் யுதிஷ்டிரராஜரைப்பார்ப்பதன்பொருட்டும் யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார். வாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'குருஸ்ரேஷ்ட! அரசர் நான்குபக்கத்திலும் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவரைக் களைப்பாறச்செய்தபிறகு கர்ணனைக் கொல்வாய்' என்று கூறினார். பிறகு, தனஞ்சயன் அரசர் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறாரென்பதைக்கேட்டு, 'விருஷ்ணி வம்சத்தில் உதித்தவரே! திடமான என்மனமானது அரசரைப்பற்றிப் பரிதாபத்தை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவினான். கேசியை அழித்தவரும் விருஷ்ணிகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவருமான அந்த வாஸுதேவர் அர்ஜுனனால் தூண்டப்பட்டுக் கோரமான காட்சியுள்ள யுத்தத்தினின்று சீக்கிரமாக ரதத்துடன் விலகிச்சென்றார். தர்மராஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனன் சென்றுகொண்டே சேனையைப் பார்த்தான்; அவ்விடத்தில் தமயனைக் காணவில்லை. பாரதரே! நாண்கழற்றிவிடப்பட்ட கொடிய வில்லுள்ளவனும் பகைவர்களால் அவமதிக்கத் தகாதவனும் சூரனும் சூரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்கின்றவனும் இடக்கையினாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவனும் குந்தீபுத்திரனுமான தனஞ்ஜயன், துரோணபுத்திரரோடு போர்புரிந்து, யுத்தத்தில் இந்திரனாலும் ஸஹிக்கமுடியாத குருபுத்திரரான அச்வத்தாமாவைத் தோல்வியடைவித்து, செய்யமுடியாததும் பெரிதுமான வீரச்செய்கையைச் செய்தபிறகு தன்சேனையைப் பார்த்தான். சூரனான ஸவ்யஸாசி படைமுகத்தில் நின்று நன்றாகப் போர்புரிகின்ற சூரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளைப் பிரஸித்தமான அவர்களுடைய முந்தின செய்கைகளால் புகழ்ந்துகொண்டும் அவர்களைப்படையில் நிலைபெற்றிருப்பவர்களாகச் செய்தான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம்சத்தில் தோன்றியவரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரரைக் காணமல் விரைவாகப் பீமனை அடைந்து, 'அரசருடைய விருத்தாந்தமென்ன? இப்பொழுது அவர் எங்கே இருக்கிறார்?' என்று வினவினன். பீமஸேனன், 'தர்மபுத்திரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரர் கர்ணனுடைய பாணங்களால் அங்கங்கள் மிகத் தவிக்கச்செய்யப்பட்டு இவ்விடத்தினின்று விலகிச் சென்றுவிட்டார்; ஸ்ரமப்பட்டு ஜீவித்திருக்கலாம்' என்று மறுமொழிகூறினன். அர்ஜுனன், 'அப்படி இருக்குமானல் புருஷஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரருடைய விருத்தாந்தத்தை அறிதற்காக நீ சீக்கிரமாக இவ்விடத்தினின்று போ. அரசரான அந்தத் தர்மநந்தனர் நிச்சயமாகக் கர்ணனுல் பாணங்களால் நன்கு அடிக்கப்பட்டுப் பாசறையைக்குறித்துச் சென்றுவிட்டார். பலசாலியான யுதிஷ்டிரர் யுத்தம் நடந்துவரும்போது துரோணரால் ஆயுதங்களால் நன்ருக அடிக்கப்பட்டும் அந்த ஸமயத்தில் ஜயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உறுதியாக நின்ருர்; துரோணராலும் கொல்லப்படவில்லை. மஹானுபாவரும் பாண்டவர்களுள் சிறந்தவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர் இப்பொழுது யுத்தத்தில் கர்ணனுல் ஸம்சயத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டுவிட்டார். பீம! இப்பொழுது அந்த யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகச்செல். நான் பகைவர்களுடைய கூட்டங்களைத் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னன். பீமஸேனன், 'மஹானுபாவ! பரதர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரராஜருடைய விருத்தாந்தத்தை நீயே அறி. அர்ஜுன! நான் போனல் சத்துருவீரர்கள் என்னைப் பயந்தவனென்று சொல்லுவார்கள்' என்று சொன்னன். பிறகு, அர்ஜுனன் பீமஸேனனைப் பார்த்து, 'ஸம்சப்தகர்கள் என்னுடைய எதிர்ப்படையில் நிற்கின்ருர்கள். இப்பொழுது இவர்களைக் கொல்லாமல் இந்தச் சத்துருக்கூட்டத்தினிடையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு என்னல் முடியாது' என்று சொன்னன். பிறகு, பீமஸேனன் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பாண்டவர்களுள் சிறந்தவீர! என்னுடைய வீரியத்தையே கடைப்பிடித்துப் போரில் எல்லா ஸம்சப்தகர்களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிவேன். தனஞ்சய! நீ போ' என்று சொன்னன். தனஞ்சயன் பகைவர்களுடைய மத்தியில் ஸகோதரனை பீமஸேனனுடைய வாக்க வார்த்தையைக்கேட்டு, கௌரவ ஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்ப்பதற்குச் செல்பவனாகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவீரான மாதவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'விருஷ்ணி குலத்தில் உதித்தவரே! மன்னரைப்பற்றி என்மனம் அதிக வருத்த மடைகிறது ஹ்ருஷீகேசரே! இந்தஸேனாஸமுத்திரத்தை விட்டுக் குதிரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசத்ருவைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்றான். ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வரூபியான வாஸுதேவர் அர்ஜுனனுடைய வசனத்தினால் அந்த ரதத்தைச் செலுத்தினார் பிறகு, தாசார்ஹர்களனைவருள்ளும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே பீமனைப்பார்த்து, 'பீம! இந்த உன்னுடைய செய்கையானது இப்பொழுது ஆச்சரியகர மன்று பிருதையின்புதர! (நாங்களிருவரும்) போகப்போகிறோம். சத்துருக்கூட்டங்களை நீயே கொல்வாயாக' என்றுசொன்னார்.

அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹ்ருஷீகேசர் எதிரியின் படையில் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனனை இருக்கும்படிசெய்து விருகோதரனை அவனைக் குறித்து யுத்தத்தைப் பற்றின விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டுக் கருடனுக்கொப்பான குதிரைகளாலே மிக்க விரைவுடன் அரசரான யுதிஷ்டிரர் இருக்கு மிடத்திற்குச் சென்றார். பிறகு, புருஷர்களுள் சிறந்தவர்க ளான அவ்விருவரும்சென்று, தனித்துப் படுத்திருக்கின்ற அர சரை அடைந்து அந்த ரதத்தினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய இரண்டு சரணங்களிலும் வந்தனம்செய்தார்கள் மஹாராஜரே! இவ்விதம் உமதுஸேனையைக்கொன்று போர்க்களம் விட்டுச் சென்றவரும் சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டு ரக்தத்தால் நனைந்தவருமான அவ்விருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வந்தனம்செய்து கைகுவித்து நின்றனர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரும் க்ஷேமமுள்ள வரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு இந்திர னைப்பார்த்து அஸ்வினீதேவர்கள் புகழ்வதுபோல ஸந்தோஷத்தினால் புகழ்ந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராஜரும், அஸ்வினீதேவர்களைப்பார்த்து ஸூர்யன் புகழ்ந்ததுபோலவும் ஜம்பனென்னகிற மஹாஸுரன் கொல் லப்பட்டவுடன் இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து ப்ருஹஸ்பதி புகழ்ந்ததுபோலவும் அவ்விருவரையும்கண்டு புகழ்ந்தார் சத்துருப்பட் டணங்களைஜயிப்பவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டரும் சத்துருக்களைத்தவிக் கச் செய்பவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர், கர்ணன் மாண்டதாக எண்ணி ப்ரீதியை அடைந்து அச்சமயத்தில் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த வாக்குடன் கூறலானார்.

அறுபத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரா, அருகில வநதிருககின்றவர்களும் விசால மான சிவநத கண்களையுடையவாகளும் பாணஙகளால நான்குபககங களிலும நிறைககபபட்ட அஙகஙகளையுடையவாகளும் ரகதததிஞல நன்ருகப பூசபபடடவாகளும் படைமுகததில செலலுகின்ற நரஶ்ரேஷடாகளுமான கிருஷ்ணாஜுனாகளைககண்டுபினவரும்வாககியத தை உரைககலானா. பிறகு, யுதிஷ்டிரா சோநதிருககினற கேசவரை யும் அாஜுனனையும் பாாதது யுததததில காண்டீவததை விலலாகக் கொண்ட அாஜுனனால கர்ணன் கொலலபபடடானென்று எண்ணி னா. பரதாகளுள சிறநதவரே! குநதீபுததிரரான யுதிஷ்டிரா சத துருககளைக கொலபவனான அாஜுனனைப புன்சிரிபபை முனனிட்டுக கொண்டு புகழுகின்றவராகி, மனததுககு மிகவும இனிமையான ஸ வாாததையினால அவாகள இருவரையும் துதிததாா. யுதிஷ்டிரா, 'தேவகீபுததிரரே! நலவரவா? தனஞ்சய! உனககு நலவரவா? மஹாரதனான காணனைககொனறு காயபபடுததபபடாதவாகளாகவும் க்ஷேமமுளளவாகளாகவும இருககின்ற புருஷஶ்ரேஷடாகளான உங கள இருவாகளுடைய தாசனமும் எனககு மிகவும பிரியமானது யுத ததில ஸாபபம்போலிருபபவனும் எலலாசசஸதிரஙகளிலும கை தோநதவனும கருதராஷ்டிர புததிராகளனைவாகளுககும் முநதிச செலலுகினறவனும ஸைனயததைககொடுபபவனும கவசம்போலிருபப வனும் விருஷஸேனனாலும் விலலாளியான ஸுஷேணனாலும் பாது காககப பட்டவனும் மஹாவீாயமுளளவனும் பரசுராமரால அஸதிர விததையில (தோசசியை அடைவிதது) அனுமதிகொடுக்கபபட்டவ னும் எவவிதததினாலும ஜயிககமுடியாதவனும் எலலா ஜனஙகளுள ளும் சிறபபுறறவனும் உலகததில பிரஸிததிபெறற ரதிகனும தாாதத ராஷ்டிராகளைக காபபாறறுகிறவனும படைமுகததில செலபவனும் பகைவாகளுடைய சேனைகளைக கொலலுகிறவனும் சததுருககளு டைய கூடடததை அடிககினறவனும் துரியோதனனுககு ஹிதத தைச்செயவதில பறறுளளவனும் நமக்குததுககததை உண்டுபண்ணு வதின்பொருட்டு முயலகின்றவனும் மகாயுதததில இநதிரனுடன் கூடின தேவாகளாலும் அவமதிகக முடியாதவனும் தேஜஸினாலும் பலததினாலும் நெருபபுக்கும் காறறுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம் போலஆழ்ந்தஇருதயமுடையவனும் நண்பாகளுக்குச்சந்தோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனுயிருந்த வனுமான கர்ணனை மகாயுத்தத்தில் கொன்று, அஸுரனைக்கொன்று வந்த இரண்டு தேவர்கள்போலப் பாக்கியவிசேஷத்தால் நீங்கள் இரு வரும் என் அருகில் வந்தீர்கள் மஹா பாகுபலமுள்ள மாதவரே! அர்ஜுன! த்ருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமற்றவனுன அந்தககாணனேடு கோரமான யுத்தத்தைச் செய்தேன். எல்லாப்பிராணிகளையும் கொல்லும் விருப்பத்தினுலே கோபம்கொண்ட யமன்போன்ற அந்தககாணனுலே என்னுடைய கொடியும் அறுக்கப்பட்டது. இருபக்கத்திலிருந்த ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். யுயுதானன் திருஷ்டத்யும்னன் நகுலஸஹ தேவர்கள் வீரனுன சிகண்டி த்ரௌபதிபுத்திரர்கள் மஹாத்மாவான சத்துரு இவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் குதிரை களை இழந்தவனுகச் செய்யப்பட்டேன். மஹா பாகுபலமுள்ள வனே! மஹாவீர்யமுள்ளவனுன கர்ணன் இந்த அனேகம் பகைவர் கூட்டங்களைவென்று மஹாயுத்தத்தில் முயலுகின்றவனுகி என்னை யும் ஜயித்தான் யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! கர்ணன் என்னை யுத்தத்தில் ஸம்சயமில்லாமல் ஆங்காங்கு அவமதித்துப் பின்தொடர் ந்து கடுமையான சொற்களைப் பலவாறு உரைத்தான் தனஞ்சய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவத்தினுலே ஜீவிக்கிறேன் இந்த விஷயத் தில் அதிகமாகச் சொல்வதினுலே என்னபயன்? *நான்அவனை ஸஹிப் பதற்குச் சக்தியற்றவனுக இருக்கிறேன். தனஞ்சய! எவனிடத்தி னின்று நான் பதின்மூன்று வருஷமாகப் பயந்துகொண்டு இரவில் உறக்கத்தையும் பகலில் ஸுகத்தையும் ஒருஸமயத்திலும் அடைய வில்லையோ, எவனுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடைய மர ணத்தை அறிந்து, † வாத்ரீணஸபக்ஷிபோலத் தவித்துக் கொண் டிருந்தேனே அந்தககாணன் என்னுலே எவ்வாறு யுத்தத்தில் நாசம் செய்யத்தக்கவனுவான்என்று நெடுநாளாக நான்சிந்தித்துக்கொண்டிருந் தேன. தனஞ்சய! அதற்கு ஸமயம்வந்துவிட்டது குந்தீபுத்திர! விழித் துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும் கர்ணனையே நான் நினைக்கிறேன. ஆங்காங்கு இந்தஉலகத்தைக் கர்ண மயமாயவிட்டதாகப் பார்க்கிறேன. தனஞ்சய! கர்ணனிடத்திலபயந் தவனுன நான் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் கர்ணனையே எதிரில் நிற் கின்றவனுகக் காண்கிறேன் பார்த்த! அப்படிப்பட்டநான் யுத்தங்களில

---

* வேறு பாடம் † கறுத்தகழுத்தும சிவந்ததலையும வெளுத்தசிறகு முள்ள ஒருவகைப்பறவை

ஓடாதவனை அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத்துடனும் கூடினவனாகத் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டு உயிரோடுவிடப்பட்டேன் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனால் இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக்கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்னபயன்? மறுபடியும் ராஜ்யத்தினால் யாதுபயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றுங்கூட அடையப்படாத (துன்பமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனிடத்தினின்று என்னால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குந்தீபுத்திர! அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினவுகிறேன் நிகரற்ற திறமையமைந்த கர்ணன் உன்னால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உரைப்பாயாக யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான பலத்தையுடையவனும் பராக்கிரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களில் பரசுராமர்போன்றவனுமான அந்தக் கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? அர்ஜுன! மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமர்த்தனும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும் *புத்திரர்களுடன்கூடின திருதராஷ்டிரனாலே உனக்காகவே பூஜிக்கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் கர்ணன் உன்னால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? அர்ஜுன! புருஷச்ரேஷ்ட! எப்பொழுதும் திருதராஷ்டிர புத்திரனைச்சேர்ந்த போர்வீரர்களனைவரும் அந்தக் கர்ணனை யுத்தத்தில் உனக்கு ம்ருத்யுவாக எண்ணுகிறார்களோ அவன் உன்னால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! குந்தீபுத்திர! அவன் உன்னால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக்குச் சொல்வாயாக. புருஷப்புலியே! சிங்கத்தினால் ருருவென்கிற மானுடைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கர்ணனுடைய தலையானது உன்னால் கவரப்பட்டது மனிதர்களுக்கு ரத்னங்களால் நிறைந்தவஸுதையைக் கொடுக்க எண்ணங்கொண்ட கர்ணன் யுத்தத்தில் உன்னைக் கவர்ந்துகொள்ளவிரும்பி உனக்காக எல்லாத்திக்குகளிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தானே அந்தக் கர்ணன் எவ்வாறு உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான்? துராத்மாவான கர்ணன் உன்னால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறானா? ஸூதபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொன்று உன்னால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மைசெய்யப்பட்டதா? கர்வமுள்ளவனை ஸூதபுத்திரன் ஸங்

---

* 'ஒருசொல் விடப்பட்டது'

தோஷத்தோடு உன்னிமித்தமாக எல்லாத்திசைகளிலும் சுற்றிவந்தான் 'சூரனென்கிற எண்ணமுள்ளவனை அந்த ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் எதிர்த்து உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? உன்னிமித்தமாக யானைகளோடும் பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறந்த ராஜ்யத்தைப் பகைவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு உன்னோடு யுத்தகளத்தில் போர்புரிந்த பாபபுத்தியுள்ள கர்ணன் உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? அப்பனே! சௌர்யமத்தினால் நித்தியம் மயங்கினவனை துரியோதனனுடைய பிரீதியின்பொருட்டுக் கௌரவர்களுடையஸபையில் தன்னைப்புகழ்ந்து கொள்ளும் பாபியான கர்ணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸூதபுத்திரன் (உன்னை) எதிர்த்து, வில்லினின்று விடுபட்டவைகளும் உன்னால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரும்பினால் செய்தவைகளுமான அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறானா? தார்த்தராஷ்டிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிக்கப்பட்டனவா? அப்பா! கொழுப்புள்ள எவன் துரியோதனனை மகிழ்விப்பதற்காக, 'நான் எல்லாப்பாண்டுபுத்திரர்களையும் கொல்லப்போகிறேன், பல்குனனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று மயக்கத்தினால் அரசர்களுடைய மத்தியில் எப்பொழுதும் தன்னைப்புகழ்ந்து கொண்டிருந்தானோ, அந்தக் கர்ணன், 'ஓ! த்ரௌபதி! நீ பதிகளை இழந்தவள் பாண்டவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்கள்' என்று ஸபையின் மத்தியில் (நமது) பிரியையான த்ரௌபதியைக் குறித்துச் சொல்லியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுள்ளதுமான வசனமானது உன்னால் வீணாகச்செய்யப்பட்டதா? பகைவரைத் தாங்குகிறவனும் துரியோதனனுடைய காரியத்தில் மிகப்பற்றின புத்தியையுடையவனும் 'யுத்தங்களில் உக்கிரமான வேகமுள்ள தனஞ்சயனை நான் கொல்லுமளவையில் கால்களை அலம்புகிறதில்லை' என்று கோரமான விரதத்தைப் பன்னிரண்டுவர்ஷகாலம் தரித்தவனும் மஹாத்மாவுமான கர்ணன் நிச்சயமாகச் சத்துருவல்லனோ? பல்குன! யுத்தத்தில் அவனைக்கொன்று அவனுடையவிரதமானது உன்னால் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யப்பட்டதா? துஷ்ட புத்தியையுடையவனான அந்தக் கர்ணன் ஸபையில் குருவீரர்களின் மத்தியில் த்ரௌபதியைப் பார்த்து, 'ஓ! க்ருஷ்ணையே! மிக்கதுர்ப்பலர்களும் பதிதர்களும் பலத்தை இழந்தவர்களுமான பாண்டவர்களை நீ ஏன் விடுகிறாயில்லை?" என்று சொன்னானோ, அந்தக் கர்ணன் உன்னிமித்தமாகவே, 'நான் க்ருஷ்ணனோடுகூடப் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் இங்கு திரும்பி வரப்போகிற

திலலை' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்தானே பாபபுத்தியையுடையவனை அந்தக கர்ணன அம்புகளால நன்குபிளக்கபபட்ட சரீரததையுடைய வனாகப் படுததிருக்கிறானா? ஸருஞ்சயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக் கும் எதிாததல நோநதபோது நோநத இநத யுததமானது உனனால அறியபபடடதா? (அநதயுததத்தில) எவனால நான் இவவிதமானநிலை மையை அடைவிக்கபபட்டேனோ அநதத துராதமாவானவன உன் னால இபபொழுது கொலலபபடடானா? ஸவயஸாசியே! காண்டீவததி னின்று விடுபடடவைகளும் ஜவலிககின்றவைகளுமான பாணஙக ளால மிகக மநதபுததியுளளவனுன அநதக காணனுடைய குண்டலங களுடன கூடியதும் ஒளிபொருநதியதுமான தலையானது யுததததில சரீரததினின்று உனனால நன்றாக அறுககபபடடதா? வீர! பாணஙக ளால நனறாக அடிககபபடடிருககிற நான காணனுடைய வததததின பொருட்டு உனனை நினைததததாகிய அனனுடைய தியானமானது காண னுடைய மரணததினால இபபொழுது உன்னால ஸபலமாகச செயயப பட்டதா? அகஙகாரததினால நிறைநத அநதததுரியோதனன எநதக காணனைபபினபறறி நமமை எரிகக எணணஙகொண்டிருககிறானோ அநதத துரியோதனனுககு நலல ஆதாரமாயிருநத அநதக காணன் உனனால பராகரமததை வெளியிட்டு இபபொழுது நாசஞ்செயயப படடானா? எவன முறகாலததில ஸபையின நடுவில கௌரவர் களுககு நேரில நம்மை, 'எளளுபபதாகள' எனறு சொனனானோ கெடட புததியையுடையவனும பொருமையுளளவனும ஸூதபுத திரனுமான அநதக காணன யுததததில அருகில நெருஙகி உன்னால கொலலபபடடானா? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எநத ஸூதபுததிரன, 'சகுனியே! சூதாடடததினால ஜயிககபபடடிருக கினற கருஷ்ணையை இஙகு அழைததுவா' என்று அனுபபினானோ மநதபுததியுளளவனுன அநதக காணன பலாதகாரமாக இபபொழுது கொலலபபடடானா? மஹாதமாவே! அலபபுததியுளளவனும அாதத ரதனாக எணணபபடடவனுமான எநதககாணன உலகததில சஸ திரதாரிகளுள மிகக சிறபபுறறவரான பிதாமஹரைத திககாரம செயதானோ அநதககாணன் உன்னால இபபொழுது கொலலபபட டானா? பலகுன! கோபததினால உண்டானதும வஞ்சனையாகிற காறறினால தூண்டிவிடபபடடதும எபபொழுதுமே எனனுடைய ஹருதயததில இருபபதுமான இநத நெருபபை 'என்னால இபபொ ழுது யுததததில எதிாதது அநதககாணன கொலலபபடடான்' எனறு சொலலி இபபொழுது தணியசசெயகிறாய' என்று கூறினார்.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ணனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது.)

தாமசீலரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு அதிரதனும் மஹாத்மாவும் தீரஸ்வபாவமுடையவனும் முடிவில்லாத வீர்யமுள்ளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன், பொறுமையில்லாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக் கூறலானான்: 'குந்திபுத்திரரே! அளவிடமுடியாத பராக்கிரமத்தையுடையவனும் அதிரதபுத்திரனும் மிக்ககொடையாளியுமானஅந்தக் கர்ணன், துரோணர் கொல்லப்பட்டதையும் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் ஆழ்ந்த கடலில் உடைபட்ட மரக்கலம்போல மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் சத்ருக்களை ஜயிப்பதில் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகவுமிருப்பதையும் அறிந்து, பிறகு ஸஹோதரன்போல விரைபவனாகவும் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ரதத்தோடு என்னை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். அரசரே! நான் இப்பொழுது ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில், என் முன்னிலையில், குருசேனைக்கு முன்பாகத்தில் செல்லுந்தன்மையுள்ள அச்வத்தாமா ஸர்ப்பங்களைப்போலவிளங்குகிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தோன்றினார். மிக்க சூரரான அந்தத் துரோணபுத்திரர் என்னுடையத்வஜத்தின் நுனியைப்பார்த்து அநேக ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை ஏவினார். நான் அவர்களுள் ஐந்நூறு ரதிகர்களையும் கொன்று, காஜிக்கின்ற துரோணபுத்ரரை அடைந்தேன். மஹாத்மாவான அந்தத்துரோணபுத்திரர், அந்தச் சேனையின்மத்தியில், ஸ்வாதியை அடைந்திருக்கின்ற சுக்கிரன் போலப் பற்பலவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு ஸமானனான என்னையும் தடுத்தார். அவர் என்மீது கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் பூமியில் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களை நானருபக்கத்திலும் பிரயோகித்து யுத்தமத்தியில் அதிசீக்கிரமாகத் தடுத்துப் பிறகும் என்மீது பாண ஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தார். அந்த மஹாத்மருடைய நாணகயிற்றையிழுத்தலும் இழுத்து அம்புகளையெய்தலும் காணப்படவில்லை. அவர் அம்புகளை எடுப்பவராகவாவது வில்லில் பூட்டுபவராகவாவது வில்லை அசைப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அம்பை விடுப்பவராகவாவது காணப்படவில்லை. இடக்கையினாலோ வலக்கையி

ஞலோ எதனலை எய்கிருரென்பதும் காணப்படவே இல்லை. ஆசாரியரைப்போல நான்குபக்கத்திலும் மிக்க ஆச்சரியத்தைக் காட்டிக்கொண்டு யுத்தபூமியில் சுற்றிவந்தார். கண்களுக்கு விஷமாயிருப்பதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்குகின்றதும் பாணஸமூகங்களால் எல்லாத் திக்குகளையும் நிரப்புகின்றதுமான மஹாத்மாவான பிராம்மணுத்தமருடைய வில்லானது எப்பொழுதும் வளைந்து கொள்ள்வட்டம்போலிருந்தது. பிறகு, வீரரான தரௌணியானவர் விரைவாக அஸ்திர பலத்தினலை காலமேகமானது மாரிக்காலத்தில் நீரைப்பொழிவதுபோலக் காதுவரையில் நன்ருக இழுத்துவிடப்பட்ட பலவேறு அம்புத்திரள்களைப் பிரயோகித்தார். அவர் ஐந்து பாணங்களால் என்னையும் கூர்மையுள்ள ஐந்து பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் அடித்தார். நான் ஒரு நிமிஷநேரத்துக்குள்ளாக நல்ல முனையுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் அவரை அடித்தேன். நன்ருக அடிக்கப்பட்டவரும் ரத்தத்தை இழந்தவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் தம்முடைய ரத்தத்திலுள்ள ஸாமக்ரிகள் என்னலழிக்கப்பட்டதையும் அஸ்திரங்கள் ரக்தத்தினலே பூசப்பட்டதையும் பார்த்துக்கொண்டே கர்ணனுடைய தோப்படையில் நுழைந்தார். பிறகு, யுத்தத்தில் அவமதிக்கப்பட்டதும் யுத்தவீரர்கள் அழிக்கப்பட்டதும் ஓடுகின்ற யானைக்கூட்டங்களோடு கூடியதுமான சேனையைக்கண்டு, நாசஞ்செய்யுந்தன்மை பொருந்தினவனுன கர்ணன் விரைபவனுகிப் பிரதானர்களான ஐம்பது ரதிகர்களோடுகூடி (என்னை) எதிர்த்து வந்தான். நான் அவர்களை நாசஞ்செய்து கர்ணனைத் துரத்திவிட்டு உம்மைப் பார்ப்பதற்காக விரைவுடன் வந்தேன். ஸிம்மத்தைக்கண்ட பசுக்கள்போல எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும் கர்ணனைக்கண்டு பயமடைகிருர்கள். பருதாபுத்திரரே! திறக்கப்பட்டிருக்கிற யமனுடைய வாயை நோக்கிச்செல்வதுபோலக் கர்ணனை எதிர்த்துச்சென்று பிரபத்திரகர்களெல்லாரும் பயமடைந்திருக்கிருர்கள். அந்தச்சேனைக் கூட்டங்களைக் கரையேற்றுவிப்பதற்காகப் போகப்போகிறேன். பாக்கியத்தினலே உம்மை க்ஷேமமுள்ளவராகப் பார்த்தேன். பாரதரே! இப்பொழுது இந்த யுத்தத்தில் கர்ணப்பிவனேயாகில் நான் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வேன். வாரும்; யுத்தத்திற்காக நிச்சயத்துடன்கூடினவர்களும் யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான என்னையும் ஸூதபுத்திரனையும் இப்பொழுது பாரும். பாரதரே! ராஜகுமாரர்களான ஆருயிரம்பிரபத்திரகர்கள் பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாறபோலக் காணனுடைய வாயை அடைந்து ஸ்வாககலோ கததைத் அடைவதின்பொருட்டு யுததததில மூழகிவிட்டாாகள். இபபொழுது அவாகளை யுததததினின்று விடுவிபபதறகும் எலலா விததததாலும் ஸூதபுததிரனைக் கொலவதறகும் போகபபோகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, விஸதாரமாகப் பகைவாபடையை எதிாததுககொண்டு இநதிரன் விருதராஸுர னோடு போாபுரிவதுபோலச சிறநதவீரனை ஸூதபுததிரனோடு எதிாதது நான் யுததததில போாபுரியபபோகிறேன இபபடி இருக கும் ஸமயததில நான் இபபொழுது ஸூதபுததிரனை வெலலும் விஷயததிலும் அவவாறே அரசனை துரியோதனனை வெலலும் விஷ யததிலும் இன்னும் எனனோடு எதிாததுப போாபுரிய விருமபுகிற வாகளவிஷயததிலும செயயவேண்டியதைச செயயச சகதியுளளவ னயிருககிறேன. அரசரே! அரசாகளுள சிஙகம்போன்றவரே! பநதுககளோடு சோநதிருபபவனும் பலாதகாரமாகப போாபுரிகின்ற வனுமான காணனை இபபொழுது நான் கொலலாமல போனால செயத பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறறுதவாகளுககு எநதககஷ்டமான கதி உண்டோ அநதகதியை நான் அடையககடவேன உம்மிடமிருநது விடைபெறறுக்கொளளுகிறேன யுததததில எனககு ஜயததைத கூறும் தாாததராஷ்டிராகள பீமனை விழுஙகபபோகிறாாகள. ராஜ ஶ்ரேஷ்டரே! ஸூதபுததிரனையும் ஸேனையையும் அவவாறே எலலாப பகைவாகளுடைய கூட்டஙகளையும கொலவேன' என்று சொன்னான

எழுபததோராவது அத்யாயம

(கர்ணன் மாளவில்லை யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டீவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்கஏவியது)

அளவுகடநதவலலமையுடையவரும் காணனுடைய பாணஙக ளால மிகததவிககசசெயயபபட்டவரும் குநதீபுததிரரும் அரசரு மானயுதிஷ்டிரா, காணன் ஸௌககியமாயிருககிறானென்பதைககேட் டுப் பலகுனன் விஷயததில கோபஙகொண்டு அவனைபபாாததுப பின் வரும் வாககியததை உரைககலானா. 'பலகுன! நானும் பீமஸேனனும் மாதரீபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகளும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாஙகள காணனால ஜயிககபபட்டோம். காணனிடததினினறு உண் டான பயததினால இநத வாஸஸதானததை இழநது மறுபடியும் கான கஞ்சென்று தவம்புரிவோம். அலலது, தாாததராஷ்டிராகளுக்குத

தொண்டுசெய்வோம்' என்றான் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபத்ஸுவைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அவனிடத்தில் கூறலானார் 'மன்னவ! 'கர்ணனை எதிர்த்துப்போர்புரிவதற்கு நான் ஸமர்த்தனல்லேன்' என்று இந்தவசனம் தவைதவனத்தில் நன்கு சொல்லப்பட்டிருந்தால், பிறகு, நாங்கள் ஸமயத்துக்குத்தக்கபடி காரியத்தைச்செய்து அவ்வாறே ராஜ்யத்தை உபேக்ஷித்திருப்போம் அப்படிப்பட்ட நீ யுத்தத்தில் கர்ணனுடையவதத்தையும் அவ்வாறே கௌரவசேனையில் பாதியைக்கொல்வதையும் என்னிடம் பிரதிஜ்ஞைசெய்து என்னைப் பகைவர்களுடைய மத்தியில் கொண்டுவந்து யாது காரணத்தினால் உயரத்தூக்கிப் பூமியில் போட்டுப் பொடிசெய்தாய்? பார்த்த! ஸத்யத்துடன் அனுஸரித்திருந்து வாஸுதேவரோடு ஸதயத்தின்மீது ஆணையிடுச் சொல்லியவார்த்தையாகிய நம்முடைய ஸதயத்தைப் பயனற்றதாகச்செய்தாய். பலகாலத்தில் பூத்தமரத்தை வெட்டினாய். மூர்க்க! நீ அபகீர்த்திகளால் நனகு மூடப்பட்டிருக்கிறாய். அர்ஜுன! நீ ஆத்தமில்லாத பேச்சை உடையவன் ஸாதுவல்லை. பயங்கரர்களான எல்லாவீரர்களுள்ளும் பயங்கரனாயிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸூதபுத்ரனைக் கொல்வதற்காக நீ ஏற்படுத்தப்பட்டாய் மந்தபுத்தியுள்ளவனான நீ பிறந்து ஏழாவதுநாளில், 'புண்யாத்மாவும், இந்திரனுக்குக் குந்தியிடத்தில் பிறந்தவனுமான இந்தஅர்ஜுனனே அனேக யுத்தங்களில் ஜயமடையப்போகிறான்' என்று ஆகாயத்தில் கூறியவாக்கு வீணாகப்போய்விட்டது 'உத்தமமான தேஜஸுள்ள இந்தப்பாண்டவன் தேவர்களுடைய கூட்டங்களையும் எல்லாப்பிராணிகளையும ஜயிக்கப்போகிறான் இவன மத்ரர்களையும் கலிங்கதேசத்தில் பிறந்தவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், பூமண்டலம் முழுமையையும் மிச்சமின்றி ஜயிக்கப்போகிறான், கௌரவர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய கூட்டங்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், இவனைக்காட்டிலும் சிறந்த வில்லாளியானவன் உண்டாகப்போகிறதில்லை இவனை ஜயிக்கிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானதுமில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை. குருவினிடத்தினின்று முறையோடு எல்லா வித்தைகளையும் நன்றாகக்கற்றவனும் ஜிதேந்திரியனுமான இந்தப்பார்த்தன் விரும்பினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் தன் வசத்தில் இருக்கும்படிசெய்வான். ஓ! குந்தி! உன்னுடைய மஹாத்மாவான இந்தப்புத்திரன் காந்தியினால் சந்திர

னுக்கும் வேகத்திலை வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேரு வுக்கும் பொறுமையினாலை பூமிக்கும் தாபத்திலை அக்னிக்கும் ஐஸ்வாயத்திலை குபேரனுக்கும் சௌர்யத்தினால் இந்திரனுக்கும் ஜயத்தினாலை விஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸ்வியான விஷ்ணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான். உனக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனான இந்த மஹாத்மா தன்னைச்சேர்ந்தவர்களின் ஜயத்தின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில ஒரு வாக்கானது சதஶ்ருங்கபர்வதத்தின் சிகரத்தில தபஸ்விகள்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவ்விதமாயிருக்கிற நீ அவ்விதம் ஆகவில்லை தேவர்களுங்கூட நிச்சயமாகப் பொய்சொல்லுகிறார்கள அவ்வாறே உன்னை எப்பொழுதும் புகழ்கின்ற மற்ற ரிஷீஶ்வரர்களுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் துர்யோதனனுக்கு நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன். நீ கர்ணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்திலை பீடிக்கப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பார்த்த! விஶ்வகர்மாவினாலை உண்டுபண்ணப்பட்டதும் சத்தமிடாத அச்சுடன்கூடியதும் மங்களகரமானதும் வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டதுமான அப்படிப்பட்ட ரதத்தின்மீதேறி, கத்தியையும் ஸ்வர்ணத்தினாலை விசித்திரமான கட்டுக்களுள்ளதும் பனையளவுள்ளதுமான காண்டீவமென்கிற சிறந்தவில்லையும் பிடித்து, வாஸுதேவரால நடத்தப்படுகின்றவனான நீ எவ்வாறு கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றாய்? 'மஹாபலசாலியான கர்ணனுடைய யுத்தத்தில பலகுனன் எதிரில நிற்கமாட்டான்' என்று துர்யோதனன் முன்பு சொல்லியதை நான் மூர்க்கத்தனத்தால அறியாமற்போனேன் நண்பர்களின் கூட்டமானது அளவிடமுடியாத துன்பத்தில அகப்பட்டுவிட்டமையால இப்பொழுது தவிக்கப்போகிறேன். அர்ஜுன! 'நான் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதபுத்திரனை எதிர்த்துப்போர்புரியமாட்டேன்' என்று அப்பொழுதே நீ எனக்குச் சொல்லியிருக்கவேண்டுமன்றோ? அவ்வாறு நீ சொல்லியிருந்தால நான் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் கேகயர்களையும் மற்ற நண்பர்களையும் யுத்தத்துக்கு அழைத்து வந்திருக்கமாட்டேன். இவ்வாறு நடந்துபோனபிறகு, இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனையும் அவ்வாறே அரசனான துர்யோதனனையும் மற்றும் ஒன்றுசேர்ந்து என்னைஎதிர்த்துப் போர்புரிவதில விருப்பமுள்ளவர்களாயிருப்பவர்களையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைச்செய்யக் கூடியவனாவேன்?

கோவிந்தரே! துர்யோதனனுடன்கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற மற்றவர்களுமாகிய இவர்களின் மத்தியில் நான் ஸூதபுத்திரனுடைய வசத்தை அடைந்தமையால், நான் உயிரோடிருப்பது இப்பொழுது நிந்திக்கத்தக்கது. எந்தப்பீமனால் மஹாபயங்கரமான யுத்தத்தில் நான் ரக்ஷிக்கப்பட்டேனோ அவன்ஒருவனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன். அவன் ரோஷத்தோடு என்னையும் விடுவித்துப் பிறகு கூர்மையான பாணத்தால் கர்ணனையும் பிளந்தான். பீமஸேனன் கதாயுதத்தைத் தனிக்கைப்பிறகொண்டு இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரளயகாலத்தில் காலன்போல ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, போரில் உயிரில் ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற கௌரவ முக்கியர்களோடு போர்புரிந்தான். இதோ பீமனுடைய பெரியசப்தமானது தார்த்தராஷ்டிரர்களால் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிறது. பாரத! மஹாரதர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் யுத்தத்தில்பகைவர்களைக்கொல்பவனும் உன்னுடைய புதல்வனுமான அபிமன்யு இப்பொழுது ஜீவித்திருப்பனாகில் நான் யுத்தத்தில் அவமானத்தை அடையமாட்டேன். மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கடோத்கசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப்பானாயின் நான் யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனாயிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிர்த்து நமது பகைவர்களுடைய படையானது பயத்தினால் கவரப்பட்டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிற்றோ, எவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம்செய்தானோ எவனிடமிருந்து பயந்து (பகைவர்கள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஓடினார்களோ அந்த மஹானுபாவனும், யுத்தத்தில் கர்ணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங்களால் நன்றாக மயங்கச்செய்து, பிறகு தைரியத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிற அந்த ஸூதபுத்திரனால் இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியினால் கொல்லப்பட்டான். (எல்லாம்) என்னுடைய பாக்கியமே. பூர்வஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக யுத்தத்தில் பலிக்கின்றன. யுத்தத்தில் உன்னைத் துரும்பாக எண்ணித் துராத்மாவான கர்ணனால் நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப்பட்டேன். சக்தியற்றவனும் பந்துக்களை இழந்தவனுமான ஒருமனிதன் எவ்வாறு செய்யப்படுவனோ அவ்வாறே நான் கர்ணனாலேயே செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்பவனை விடுவிப்பனோ அவனே பந்து; ஸ்னேகத்துடன்கூடின ஸுஹ்ருத்து.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோர்களால் இந்தக்காரியம் எப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது. பொற்பிடியுடன் கூடின கத்தியையும் தனுர்வேதத்தையும் பனைமர அளவுள்ள காண்டீவத்தையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படு கின்றவனும் குந்திபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காணனிடத்தினின்று விலகுவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டீவத்தைக் கேசவரிடம் கொடுத்துவிட்டுக் கேசவருக்கு ஸாரதியாயிருப்பாயாகில் அப்பொழுது அவர், வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற் கொண்ட தேவராஜன் விருத்திரனைக் கொன்றதுபோல் உக்கிரனான கர்ணனை நாசஞ்செய்வார் நீ (காபபததினின்று) ஐந்தாவது மாதத திலேயேவிழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய கர்ப்பத்தில் நீ உண்டாகாமலிருந்தாலும் என்னைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனாகப் பிறந்திருப்பாய். உன்னுடைய 'பலகுனன்' என்னும் கீர்த்தியும் இவ்வாறு அழிந்துபோயிராது' என்று கூறினார்

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பரதஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு கத்தியைக் கையில் எடுத்தான் அப்பொழுது, அவன்சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவர் அவனுடைய கோபத்தை அறிந்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக்கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச் சொல். தனஞ்சய! உன்னால் இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது ஒன்றையும் நான் காணவில்லை தார்த்தராஷ்டிரர்கள் இங்கே வரவில்லை. எல்லோரும் பீமனால் தடுக்கப்பட்டார்கள் குந்திபுத்திர! இந்த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இவ்விடம் வந்தாய். அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜர் க்ஷேமமுள்ளவராயிருப்பதைப் பார்த்தாய். புலிக்கொப்பான வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு ஸந்தோஷ காலம் வந்திருக்க, ஏன் கோபம் உன்னை வந்துஅடைந்தது? குந்திபுத்திர! இவ்விடத்தில் உன்னால் கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தினால் வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைக்குறித்து அஸாதாரணமாகப் பெரியகத்தியைக் கையில் எடுக்கிறாய்? குந்தீபுத்திர! ஆச்சர்யமான விக்கிரமமுள்ளவனே! கத்தியை உருவினதால் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செய்யவிரும்பின இக்காரியம் என்ன?" என வினவினார். வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்ல, அர்ஜுனன் கடைக்கண்ணால் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக்கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பம்போல் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோவிந்தரைப்பார்த்து, 'எவன், 'காண்டீவத்தை வேறு ஒருவனுக்குக் கொடு' என்று என்னை ஏவுகிறானோ அவன்தலையை நான் பிளப்பேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸ்யமானவிரதம். ஜனார்த்தனரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால் (அவ்விதம்) நான் சொல்லப்பட்டவனாகிறேன். கோவிந்தரே! கீர்த்திசாலியான இந்த அரசரால் என்னை நோக்கிக் கம்பீரமான அர்த்தத்தையுடைய எந்தவிஷயம் உமக்குமுன்னிலையில் உரைக்கப்பட்டதோ அதை நான் இப்பொழுது பொறுக்கச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். ஆதலால், தர்மத்திலஸஞ்சரிப்பவரான இந்த யுதிஷ்டிரராஜரை வதஞ்செய்யப்போகிறேன். புருஷஸ்ரேஷ்டரான இவரைக்கொன்று பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலிக்கப்போகிறேன். யதுநந்தனரே! இதற்காக என்னால் கத்தி எடுக்கப்பட்டது. ஜனார்த்தனரே! அப்படிப்பட்டநான் யுதிஷ்டிரரைக்கொன்று ஸத்யத்தின் விஷயத்தில் கடனில்லாதவனாயிருத்தலை அடைந்து சோகத்தைவிட்டு மனக்கொதிப்பைப் போக்கிக்கொண்டவனாகப்போகிறேன். ஐயா! இந்தக்காரியம் (இவ்விதம்) நேர்ந்திருக்கும் தருணத்தில் நீர் எதைத் தக்கதென்று எண்ணுகிறீர்? நீர் இந்த உலகத்தினுடைய உற்பத்தி நாசங்களனைத்தையும் அறிகிறீர் உம்மிடத்திலிருந்தே தர்மாதர்மங்கள் உண்டாயினவென்று சிறந்தத்தானவேதம் கூறுகிறது. நீர் என்னை நோக்கிச்சொல்வதை நான்அப்படியே செய்வேன்'என்றுசொன்னான்.

கோவிந்தர், பார்த்தனைப்பார்த்து, 'சீ நிந்திக்கத்தக்கவன், நிந்திக்கத்தக்கவன்'என்றேசொல்லிவிட்டு மறுபடியும் சொல்லலானார் 'பார்த்த! புருஷஸ்ரேஷ்ட! அகாலத்தில் கோபத்தை அடைந்தமையால், நீ பெரியோர்களை உபாஸித்ததில்லையென்று இப்பொழுது நான் அறிகிறேன். தனஞ்சய! தர்மத்தைக்கண்டு பயந்தவனும் அபண்டிதனுமான நீ இப்பொழுது பாண்டவஸ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரர்விஷயத்தில் செய்யமுயன்றதுபோலத் தர்மங்களுடைய பிரிவுகளை அறிந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்களன்றோ? பார்த்த! எவன் அகார்யங்களைச் செய்தல் அவ்வாறே கார்யங்களைச்செய்யாமை இவற்றினுடைய ஸம்பந்தத்தை அறிகிறானில்லையோ அவன் மனிதர்களுள் அதமன். தா

மததை அனுஸரிதது நன்ருக (அதில) நிலைபெறறவாகளும் தர்மததி னுடைய சுருக்கததையும் விரிவையும் அறிநதவர்களுமான விதவான் களுடைய நிச்சயததை நீ அறியவிலலை. பாரதத! கார்யாகாரயஙகளை நிசசயிககவேண்டிய விஷயததில (ஸநதேகததுககு உடன்பட்டு) நிச சயததை அறியாமலிருககிற மனிதன், நீ மதிமயக்கததை அடைந திருபபதுபோலவே அவசனுயிருநதுகொண்டு புததிமயககததை அடைகிருன். காரயமோ அகாரயமோ இவைகளை எவவிதததினு லும் எளிதிலஅறிவது இயலாது. எலலாம் சாஸதிரததினுல அறி யபபடுகிறது அதனையோ நீ தெரிநதுகொளளவிலலை. தாமஙகளை அறிநதவனுன நீ அஜஞானததினுல இபபொழுது ஸதயததைக காப பாறறுகிருய பாரதத! தாாமிகனுன நீ பிராணிகளுடைய வதததை அறிகிருயிலலை. அபபா! பிராணிகளுடைய வதததினுல தாமமானது வீணுகிவிடுகிறதெனபது எனனுடைய அபிபபிராயம். பொயயா னது சொலலததககதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெயயத தககதன்று மனிதாகளில சிறநதவனே! அபபடிபபடட நீ அரச ரும் தாமஙகளை அறிநதவருமான ஜயேஷடபிராதாவை ஸாமானய னுன வேறு ஒருமனிதனபோல எவவாறு கொலலலாம்? (பகை வரின) கௌரவததை நாசஞ்செயபவனே! யுததஞ்செயயாத வனும குருவாக இருபபவனும் அவவாறே சதருவாக இராதவ னும் புறஙகாட்டிஓடுகிறவனும சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக குவிததுக கீழபபடிநதவனும அவவாறே அஜாககிரதையாயிருபபவ வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுககளால புகழபபடுகிற திலலை. அவைஅனைததும் உனனுடைய குருவானயுதிஷடிரரிடததில இருககினறன பாரதத! முறகாலததில இநதவிரததததை நீ குழநதை போலச செயதாய. அதனுல (உண்டான) மூாககததனமையினுலேயே அதாமததுடனசோநத இநதக காரியததைசசெயய முயலகிருய. பாரதத! ஸூக்ஷமமானதும் மீறககூடாததுமான தாமஙகளுடைய கதியை நன்ருகத தெரிநதுகொளளாமல யாதுகாரணததினுல நீ உனனுடைய குருவைக கொலலவிருபபமுளளவனுக எதிாதது ஓடு கிருய? பாண்டவ! இநதத தாமரஹஸயததை உனககுச சொலலு கிறேன. பரதாகளில சிறநதவனே! எதனை உனககுப பீஷமராவது அரசரான யுதிஷடிரராவது க்ஷததாவான விதுரராவது புகழபெறற வளான காநதாரியாவது குநதியாவது கீாததிமதியான தரௌபதியா வது உரைபபடாாகளோ அதனை உனககு உரைககபபோகிறேன். தனஞ சய! இதனைஉண்மையாக நீ தெரிநதுகொள ஸதயததை உரைபபது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇல்லை. அந்த ஸத்யமானது உள்ளபடி அறியப்படுவது மிக்க கஷ்டமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எந்த இடத்தில் பொய் மெய்யின்பயனைத்தருமோ மெய் பொய்யின்பயனைத்தருமோ அந்த இடத்தில் மெய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும், பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாக இருக்கும். விவாககாலத்திலும் மாதைச சேருங்காலத்திலும் பிராணுபத்து நேர்ந்த ஸமயத்திலும் எல்லாச சொத்துக்களும் கொள்ளைபோகும் தருணத்திலும் பிராம்மணனுக்கு உபகாரஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்திலும் பொய் சொல்லலாம். இந்த ஐந்துபொய்களும் பாதகத்துக்குக் காரணமாகாவென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் எல்லாப்பொருள்களும் களவுபோகுந் தருணத்தில் பொய் சொல்லத்தக்கதாகஇருக்கும். அச்சமயத்தில் பொய் உண்மையாகும். ஸத்யமும் பொய்யாகும் எவனால் ஸத்யமானது நிச்சயிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட அறிவில்லாதவன் நாசஞ்செய்யப்படுகிறான் (மனிதன்) மெய்யையும் பொய்யையும் நன்றாக நிச்சயித்தபிறகே தாமங்களை அறிந்தவனாகிறான் மிக்கவுக்கிரனான புருஷனகூட அறிவுள்ளவனாக இருப்பானாகில், கண்ணில்லாத ஒருபிராணியை வதம்செய்ததினால் பலாகனென்பவன் அடைந்தது போல மிக்கஅதிகமானபுண்யத்தை அடைவான என்னஆச்சாயம்! பண்டிதனல்லாத ஒருவனுடன் தாமத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தும் நதிகளில் கௌசிகன்அடைந்ததுபோல மிக்கஅதிகமான பாவத்தை அடைவான்' என்றுகூறினார்.

அர்ஜுனன், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலாகனுக்கும் கண்ணில்லாத பிராணிக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் நதிகளுக்கும் கௌசிகனுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் உரைப்பீராக' என்றுவினவ, வாஸுதேவர், 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருந்தான். அவன் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் மனைவியையும் ரக்ஷிப்பதற்காக மிருகங்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்தான் மனப்பூர்வமாக (அவைகளைக்) கொல்லவில்லை தன்னுடையதாமத்தில் நிலைதவறாதவனான அந்தப்பலாகன அஸூயையில்லாதவனாக(கொண்டுவந்தமிருகங்களின்மாம்ஸங்களைத்) தினந்தோறும் நன்றாகப்பகிர்ந்து வயதுமுதிர்ந்தவர்களான தாய்தந்தையர்களையும் தன்னைஅடுத்திருக்கின்ற மற்றவர்களையும் போஷித்து வந்தான். அவன் ஒருஸமயத்தில் மிருகங்களைஅடையவிரும்பிஒரிடத்திலாவது மிருகத்தைஅடையவில்லை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணுகக்கொண்டதுமான ஒருதுஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்ததிராததாலும் அநதபபிராணியானது அவனால் அப்பொழுது கொலலப்பட்டது. பொட்டையான அந்தபபிராணியானது கொலலப்படவே ஆகாயததினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனை அழைததுககொண்டுபோவதறகாக அபஸரஸதிரீகளுடைய கானஙகளாலும் நான்குவிதவாதயகோஷஙகளாலும் ஒலிக்கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாக்கததினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எலலாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதறகாகத தவம்புரிந்து வரததைப்பெறறது. பிரம்மதேவரால அது குருடாகச்செய்யபபட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிபபதில நிசசயமுளள அநதபபிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸவர்ககலோகததை அடைந்தான். இவவாறு, தாமமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ்திரஙகளைக கறறறிநதவனுமான * கௌசிகன்என்கிற ஒருபிராம்மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடததில கிராமததுக்குச் சிறிது தூரததில வஸிததுவநதான். 'நான் எபபொழுதும் மெயயே சொலலவேண்டும்' என்று அவன் விரதஙகொண்டிருநதான் தனஞசய! அபபொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரஸிததிபெறறிருநதான். பிறகு, திருடர்களிடமிருநதுபயந்து அபபொழுது சிலர் அந்தவனததில வநதுபுகுநதார்கள். திருடர்களை கோபஙகொண்டு அவவிடததிலும் முயறசியோடு அவர்களைத தேடினார்கள். பிறகு, அந்ததிருடர்கள் ஸதயவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைநது, 'பகவானே! ஜனஙகள எநதவழியினாலே சென்றார்கள? எஙகளால வினவப்பட்ட நீர் ஸதயமாகசசொலலும் அதனை நீர் அறிவீராகில எஙகளுககுச் சொலலும்' என்று வினவினார்கள ஸதயததினுடைய வகைகளை அறியாதவனான அநதககௌசிகன் அநததிருடர்களுககு மெயயைச் சொலலிவிட்டான் அநதககௌசிகன், 'திருடர்களே! ஜனஙகள அநேகமரஙகளாலும் கொடிகளாலும் புதர்களாலும் அடர்ந

*சாநதிபர்வம 109-வது அதயாயம் பார்கக. அஙகே, கௌசிகனகதை வேறாக இருககிறது அஙகு, 'கஙகைககரையிலுளள கோட்டானைபபோலக கொலை செயகிறவனும மிகபபெரியபுணயததை அடைவான்' என்று உளளது. 'கங்கைககரையில ஒருகோட்டான ஸர்பபஙகளுடைய அநேகமுட்டைகளை நாசஞ்செய்தது' என்றும், 'அதனால அநேகஸர்ப்பஙகளஉணடாகி உலகததிறகுத தீஙகு விளைககாமறபோனதனால அககொலை நனமையாயிறறு' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர்களைப்பற்றித் திருடர்களிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினன். பிறகு, குரூரர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷ்மங்களில் உண்மையை அறியாதவனுனகௌசிகன் பிறகு பெரியஅதர்மமான கெட்ட வாக்கின் தோஷத்தினால் மிகவும்கஷ்டமான நரகத்தைஅடைந்தான். புராதனசாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தர்மங்களைநன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழியில்விழுவதுபோல விழுகிறான். அதில் உனக்குக் குறிப்பிட்டுச்சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழுதும்தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதில் வ்யவஸ்தை ஏற்பட்டுள்ளது. முக்கியர்களான அநேக ஜனங்கள் ஸத்யத்தைத் தர்மமென்று சொல்லுகிறார்கள் பார்த்த! இதைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை. இது எல்லாஇடத்திலும் விதிக்கப்படவில்லை. மற்ற அனேக ஜனங்கள்வேதத்தைத்தழுதி உணரவேண்டுமென்றுகூறுகின்றார்கள். நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை. அதில் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தர்மமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவர்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவிர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தரிக்கிற சக்தியுள்ளதாயிருப்பதனால் தர்மம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மம் பிரஜைகளைத் தரிக்கிறது பிராணிகளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தர்மசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது (பிராணிகளின்) உற்பத்தியுடனும் விருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தர்மமென்பது நிச்சயம். அநீதியினால் ஜயத்தைஅடைய எண்ணங்கொண்டு தர்மத்தைவினவுகிறமனிதர்கள் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால விடுதலஉண்டாகுமாகில் எவ்விதத்தினாலும் சொல்லக்கூடாது. அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத்தில் சொல்லாமலிருப்பதால ஸந்தேகத்தையும் பாராட்டுவார்கள் அநியாயமாக ஒருவனுடையதைக் கவரஎண்ணித் தர்மத்தைவினவுகிறவர்களவிஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நலமாகுமெனபது திண்ணம். பிராணாபாயஸமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லாஜாதிக்கும் மஹாபயம் நேர்ந்திருக்கும்ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநேர்ந்தஸமயத்திலும பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாகும். அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லுதலை அதர்மமாகஎண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாதானம், எது பொய

யாகாதோ அதனை எல்லாவிதத்தினாலும் சொல்லவேண்டும். திருடர்களோடுகோர்ந்திருக்கின்றஸம்பந்தமானது சபதத்தினாலுங்கூட விடப்படவேண்டும் அந்தவிஷயத்தில் மெய்சொல்லுவதைவிடப் பொய்சொல்லியாவது விலகுதல் நலமென்று (பெரியோர்களால்)ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸத்யத்துக்குஉடன்பட்டு எவ்விதத்தினாலும் திருடர்களுக்குப் பொருளைக் கொடுத்தலாகாது. பாபிகளுக்குப் பொருள்கொடுக்கப்படுமாகில், அது கொடுத்தவனையும் பீடிக்கும். ஆதலால், ஒருவன் தாமகாயத்தின்பொருட்டுப் பொய்சொல்லுதலால் பொய்யனாகான் பார்த்த! முறைப்படி (ஸத்யத்தினுடைய) லக்ஷணம் உனக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது இதனைஅறிந்து யுதிஷ்டிரர் கொல்லப்படத்தக்கவரானால் சொல்’என்று கூறினார்.

அர்ஜுனன், ‘பேரறிவாளரும் மிக்க புகழுள்ளவரும் எங்கள் க்ஷேமத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் சொல்வதுபோலவே, எங்களுக்கு நீர் வார்த்தையைச் சொன்னீர் கோவிந்தரே! நீர் எமக்குத் தாய்க்கு ஒப்பானவர்; நீர் தந்தைக்கும் ஒப்பானவர்; நீர் உத்தமமான கதி, நீரே எவ்விதத்தினாலும் அடையத்தக்க பொருள். உமக்கு மூவுலகங்களிலும் ஓரிடத்திலாவது தெரியாதது இல்லை ஆதலால், நீர் உத்தமமான தாமம்அனைத்தையும் உள்ளபடி அறிகிறீர். தர்மராஜரும் பாண்டுபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லத்தகாதவரென்று எண்ணுகிறேன். அதர்மத்துடன்கூடின இந்தக்காரியத்தில் வதம்செய்யாமல் பிரதிஜ்ஞையை ரக்ஷித்துக் கொள்வதற்குரியகாரியத்தை உரைப்பீராக. இந்தவிஷயத்திலேயே சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்ட இந்த வேறோ உண்மையைச்சொல்லும் தாசார்ஹரே! என்னுடையவிரதத்தை அறிந்திருக்கிறீர் கேசவரே! மனிதர்களுள் எவனொருவன் என்னைப்பார்த்து, ‘பார்த்த! வேறுஒருவனுக்குக் காண்டீவத்தை நீ கொடுத்துவிடு’ என்றுசொல்லுவனோ, எவன் என்னைவிட அஸ்திரத்தில் வீர்யத்தினாலாவது அதிகரித்தவனோ அவனை, பீமன், ‘தூபரக’ என்று தன்னை அழைத்தவனைக் கொல்லுவதுபோல நான் பலாத்காரமாகக் கொல்வேன். கேசவரே! ஆதலால், ராஜாவானயுதிஷ்டிரர் உமக்குஎதிரில் என்னைப்பார்த்து ‘விருஷ்ணிவீரரிடத்தில் வில்லைக்கொடுத்துவிடு’ என்று அடிக்கடி சொன்னாரன்றோ? அவரை நான் கொல்வேனேயாகில் நிச்சயமாக அரசருடைய வதத்தைநினைந்து, வீர்யத்தை இழந்தவனும் மனநிலைமையை இழந்தவனுமானநான் பாவத்தினால் விடுபட்டவனாலும் ஜீவலோகத்தில் சிறிதுகாலங்கூட இருக்கமாட்டேன். தார்மிகர்

களுள் சிறந்தவரே! மாதவரே! எவ்வாறு என்னுடைய பிரதிஜ்ஞை யானது உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய புத்தியில் ஸத்யமாகத் தோன்றுமோ, எவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப்போமோ, அவ்வாருன புத்தியைத் தருவதற்கு நீர் தகுந்தவராக இருக்கிறீர்' என்று பிரார்த்தித்தான்.

வாஸுதேவர், 'வேந்தரான யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் கர்ணனால் கூர்மையுள்ள பாணங்களுடைய ஸங்கங்களால் விசேஷமாக அடிக்கப்பட்டவராகவும் துன்பமுற்றவராகவும் களைத்தவராகவும் இருக்கிருர் வீர! இவர் எப்பொழுதும் போர்புரிந்தும் ஸூதபுத்திரனால் அம்புகளால் அதிகமாகஅடிக்கப்பட்டும் இருக்கிருர். ஆதலால், நீ, துக்கத்தையுடைய இவரால் கோபத்துடன் தகாததான இந்தவசனத்தை உரைக்கப்பட்டாய் 'கோபத்தையடையும்படி செய்யப்படாவிட்டால் இவன் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்லமாட்டான்' என்று அவர் இவ்வண்ணம் உரைத்தார் பார்த்த! பாண்டுநந்தனரான இந்த யுதிஷ்டிரர், அந்தப்பாவியான கர்ணன் உலகத்தில் மற்றவர்களால் ஸஹிக்கத்தகாதவனென்பதையும் அறிந்திருக்கிருர். ஆதலால், அதிககோபமுள்ளவரான அவரால் நீ என்கருநேரில் கடுமையானவார்த்தைகளை உரைக்கப்பட்டாய். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் (பகைவர்களால்) எப்பொழுதும் ஸஹிக்கமுடியாதவனுமான கர்ணன்விஷயத்தில் 'இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் யுத்தரூபமானசூதாட்டமானது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது அவன்கொல்லப்பட்டால் கௌரவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்' என்றுஅரசரான தாமபுத்திரருக்கு எண்ணமிருக்கிறது அர்ஜுன! ஆதலால், தாமபுத்திரர் வதத்துக்கு உரியவரல்லர். உன்னுடைய பிரதிஜ்ஞையானது பாதுகாக்கத்தக்கது. இவர் உயிரோடிருந்துகொண்டே எதனால் மரித்தவராவாரோ அப்படிப்பட்டதும் உனக்குத்தகுந்ததுமான ஒருவிஷயத்தை என்னிடமிருந்து இப்பொழுது நீ தெரிந்துகொள் கௌரவத்துக்குத்தகுந்தவனான ஒரு மனிதன் எப்பொழுது கௌரவத்தைப்பெறுகிருனே அப்பொழுது தான் அவன் ஜீவலோகத்தில் பிழைத்திருப்பவனாகிருன்,எப்பொழுது பெரியஅவமானத்தை அடைகிருனே அப்பொழுது அவன் பிழைத்திருந்தாலும் மரித்தவன் என்றே சொல்லப்படுகிருன். இந்தஅரசர் எப்பொழுதுமே உன்னாலும் பீமனாலும் அவ்வாறே நகுலஸஹதேவர்களாலும் உலகத்திலுள்ள முதியோர்களாலும் சூரர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் இவருக்கு அவமானத்தைச் சிறிதுவெளிப்படுத்துவாயாக, பார்த்த! பூஜ்யரானயுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்றுசொல், பாரத!

குருவானவா, 'நீ' என்றுசொலலப்படடாலே கொலலப்பட்டவராகி ரூா. குந்தீபுதகிர ! தாமராஜரானயுதிஷடிரரிடததில இவவாறு நடந்துகொளள. குருஸரேஷட ! அதாமததுடன்கூடின இநதககாரிய த்தைச்செய் சுருதிகளுளஉததமமான இநதஸருதியானது அதா வாவினலும் அஙகிரஸினலும் கண்டறியபபடடிருககிறதனறே ? மேன்மையிலவிருபபமுளள மனிதாகள இதனைஎபபொழுதும் ஆலோ சியாமலே அனுஷடிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப பவா, 'நீ' என்றுசொலலபபடுவராகில அது அவருககு ஆயுதஙகள விழாமலே நோநத வதமாகும் தாமஙகளைஅறிநதவனை நீ தாம ராஜர்விஷயததில நான் சொலலியதைச சொலவாயாக. பாண்டவ! இநதததாமராஜா உன்னிடததிலிருநது தகாததான அவமானததை நன்ருக அடைநதவுடன், இவருடைய சரணஙகளில அபிவாதனஞ செயது, பிறகு, நன்மையை விளைவிககககூடியதும் ஸமாதானப பேச்சுடன்கூடியதும் ஹிதமாயிருபபதுமான சிறநதவசனததைச சொல தாமமாாககததை அனுஸரிததவரும் கறறறிருநதவரும் அரச ரும் பிராதாவுமான யுதிஷடிரா ஒருகாலும் உன்விஷயததில கோபத தைப பாராட்டமாட்டாா. பாாதத ! நீ பாவததை விளைவிககினற பொயயினின்றும் பராதாவின்வதததினினறும விடுபட்டவனுகிப பிறகு தையததுடன காணனை நாசஞசெயவாயாக' எனறு கூறினா.

எழுபத்துமூனருவது அத்யாயம

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்ஙனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது)

ஸஞ்ஜயா இவவாறு சொலலக கேட்ட குநதீபுதரனை அர்ஜுனன, பிறகு, அநத நண்பருடைய வசனததைப புகழநது, அதன்பிறகு தாமராஜரைபபாாதது இதறகுமுன சொலலபபடாத குரூரமான வசனததைப பலாதகாரமாகச சொலலததொடஙகினன் 'அரசனே ! இபபொழுது நீ பாபததைசசொலலாதே நீ போாக களததிலிருநது ஒருககுரோசதூரம விலகி நிறகினருய அநதபீமனை எலலா உலகஙகளிலுமுளள வீரரகளோடுமே யுததம செயகிறுனே அவனலலனே எனனை நிநதிபபதறகுததகுநதவன ? வீரனுன பீமன் ஸமயததில பகைவாகளை மிகக துனபமடையுமபடிசெயது

அரசாகளுள சிறநதவீரர்களேயும் கொன்று பிராதனாகளான ரதிகர் களேயும் முககியமான யானைகளேயும் யுததததில சிறநத வீராங்களேயும் சூரர்களேயும் கொன்ருன் பீமன், வேறு ஒருவனுலும் செயயமுடி யாதென்னும்படி மிகவும் செயறகரிய காரியததைச செயகிருன அவவாறே, ரததததினின்று துளளிககுதிததுக கதாயுததததை உருவிக கொண்டு யுததததில யானைகளேக கொலலுகிருன எவன ஆயிரத துக்குமேறபடட யானைகளேககொனறு பெரியஸிம்மநாதததை வெளி யிட்டுககொண்டு காமபோஜதேசததிலும வஙகதேசததிலும மலே களிலும் தோன்றினவைகளும செநநாயபோலப பிரகாசிபபவை களுமான குதிரைகளேயும மஹாரதாகளேயும் மலேபோனற இரண்டு தநதமுளள யானைகளேயும் கொலலததககவையான குஞசரஙகளேயும் கொன்று களேபபடையாறே அபபடிபபடட பீமஸேனன தாாதத ராஷ்டிராகளுள மூழகிவிட்டான பகைவாகளே அடககுகிறவனுன அநதபபீமன் என்னே நிநதிப்பதறகுத தகுநதவன இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளள பீமன சிறநதகததியினுல மனிதாகளேயும் குதிரைகளேயும் யானைகளேயும கொலலுகிருன, அவவாறே, சககரங களாலும விலலினுலும பகைவரைக கொலலுகிருன, இருகால்களா லும் பகைவாகளேத தகுகைதது மீணடும் இருகைகளாலும கொல்லு கிருன. மஹாபலசாலியும குபேரனுககும அநதகனுககும ஒபபான வனும் பகைவாகளுடைய கீாததிகளே வலியக கவாகின்றவனு மான அநதபபீமஸேனன (எனனே) நிநதிககததகுதியுளளவன எப பொழுதும் ஸாஹஙகதுககளால காககபபடுகினற நீ நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவனலலே. எவன பெரியமலேகளுககும மேகஙகளுககும ஒபபான களிஙகாகளேயும வஙகாகளேயும் அஙகாகளேயும நிஷாதாகளே யும மாகதாகளேயும் பறபல சததுருககளின கூடடஙகளேயும் எப பொழுதும கொலலுகிருறே அவனலலவோ நிரபராதியான எனனேப பறறிப பேசுவதறகுத தகுதியுளளவன ? மஹாபலசாலியான எநதப பீமன யுததஸமயததில (குதிரைகளுடன) கூடினரதததில ஏறிக கொண்டு விலலே உதறுகினறவனுகவும பாணஙகளால நிறைநத கைப பிடியுளளவனுகவும பகைவாகள மீது மேகமானது நீாததாரைகளேப பொழிவதுபோல அமபுததிரளகளேத தொடுககிறுனே, பகைவாகூட டங களே அழிபபவனுன எநதப பீமஸேனன எண்ணூறு யானைகளே மத தகததிரளகளும துதிககைமுனேகளும சிதறஅடிககபபடடவைகளா கக காண்பிததாறே பகைவாகளே அடககுகிறவனுன அநதபபீமன என்னே நிநதிப்பதறகுத தகுதியுளளவன். அரசனே! எநதப பீமனுல

இப்பொழுது யுததததில கூட்டஙகூடடமாக ரதஙகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிககபலசாலிகளான அனேகஅரசாகளும் கொலலப பட்டாாகளோ, பகைவாகளை அடககுகிறவனான அநதபபீமன் எனனை நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவன்.பலசாலிகளான திருதராஷ்டிரபுததி ராகளும் மஹாபலசாலிகளான வீராகளும் எவனால பெரும்பானமை யாகக கொலலபபட்டாாகளோ சூரனும் யுததததில எதிரததுததடுகக முடியாத வீரயமுளளவனும பகைவாகளைச சிக்ஷிபபவனுமான அந தபபீமன எனனை நிநதிபபதறகுததககவன் உககிரமான ரூபமுளள துரியோதனனுடைய அநதசசேனையை யுததததில நன்றாகததவிககச செயபவனும வீரனும பகைவாகளால தாஙகமுடியாத ஆண்மை யுளளவனுமான எவன் ஒருவனுகவேயிருநதுகொண்டே ஸஹிககிறா னோ அநதபபீமனால நான் நிநதிககபபடததககவனாக இருககிறேன.உன னாலஒருபொழுதும சொலலபபடததககவனலலேன எநதஎநதயுததத தில மஹாரதாகள உனனுடையபடையை இபபொழுது இஷடபபடி பிளககிறாாகளோ அநத அநத யுததததில மஹாரதமாவான பீமன் சததுருககளுடைய கூடடஙகளைத திடமாக அடிததான அநதபபீம னால நான சொலலபபடததககவனாக இருககிறேன் நான் உனனால ஒருபொழுதும் சொலலபபடததககவனலலன. குநதீபுதர! இநதஸம யததில குரூரமாகசசொலலாதே,சொலலாதே நீ எலலா உலகததாரா லும இகழபபடததககவனுவதுபோல எம்மைபபோன்றவன உனனால நிநதிககபபடத தககவனுகான மனனவ! இவவாறு எனனைசசொலலு கின்ற உனனுடைய நாவானது இபபொழுது ஏன நூறுதுணுககாகச சிதறிப போகாமலிருககிறது? ஆ! ஆ! நீ இபபொழுது இஙகு இஷடப படி சொலலிய இநதவாாததை மிகக கொடுமையானது உததமாக ளான க்ஷததிரியாகளுககு உரியதாகப பெரும்பானமையாகசசொல லபபடும் பலமானது உன்னால கொளளபபடவிலலை பாரத! நீ வலி மையறறவன, கொடியன. நான எபபடிபபடட ஸவபாவமுளளவ னென்பதை நீயேஅறிகிறாய வேநதே! நகுலனால யுததததில எதிாக கபபட்டயானைகளாலும குதிரைவீராகளாலும போாபுரிகினறவீராகள விரைவாகககொலலபபட்டாாகள. யுததததில பிராணனில ஆசையை விட்டுப போாபுரிவதில விருபபமுளளவனும பகைவாகளை அடககுகிற வனுமான அநதநகுலன எனனை நிநதிபபதறகுத தகுநதவன பகைப படையைநொறுககிககொணடு போாபுரிகினற ஸஹதேவனால எவரா லும் செயயமுடியாத காரியம செயயபபட்டது. இவவிடததில வநத பலசாலியானஅநதஸஹதேவன ஒனறும சொலலவிலலை, அவனுக

கும் உனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப்பார். தருஷ்டத்யும்னன், ஸாத்யகி, த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜஸ, சிகண்டி இவர்கள் இப்பொழுது யுத்தத்தில் நன்ருகப்பீடிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். அவர்கள் என்னை நிந்திப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள். நீ தகுதியுள்ளவனல்லை. உன்மூலமாகவே இந்தவைரம் நம்மால் அடையப்பட்டது. அவ்வாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையப்பட்டது. சூதாட்டத்தில் அஜாக்கிரதையுள்ள உன்னுல் அடிக்கடி இது செய்யப்பட்டது. அவ்வாறிருக்க, எந்தக்காரணத்தினுல் இத்தருணத்தில் நீ நிந்திக்கிருய்? அரசனே! நீயே எப்பொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ளவன்; நீயே மூடன்; பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் துஷ்டன். உன்னை அடைந்து இந்த ராஜ்யம் போய்விட்டது. பாண்டவர்களும் மஹத்தான அடிமைத்தொழிலை அடைந்தார்கள். வீர! உன்னுலேயே எங்களுக்கு வனவாஸதுக்கமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது, ராஜ்யநாசமும் கோரமான அபிமன்யுவினவதமும் உண்டுபண்ணப்பட்டன. உன்னை இவ்வாறு மிக்கக்கொடுந்தன்மையுள்ளவனென்று அறிந்திருந்தும் யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது என்னை நிந்திக்கிருய்? அரசனே! உனக்கு லஜ்ஜைஇருக்குமாகில் வெட்கமடைவாயாக. நன்றிமறந்தவனுனநீ பேசாமலிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் பார். பீமன் நிதயம் யுத்தம்செய்கிருன், நிதயம் அடிக்கடி (பகைவர்களுடைய) காவத்தைப்பிளக்கிருன் வேந்தனே! யுத்தத்தில் தனக்குச் சக்தியில்லாத மனிதன் எப்பொழுதும் பொறுமையையே பாராட்டவேண்டும். பிராம்மணுேத்தமர்களுக்கு வாக்கில்பலமென்றும் க்ஷத்திரியர்களுக்குக் கைகளில்பலமென்றும் பிராம்மணர்கள் சொல்லுகின்ருர்கள் பாரத! நீ வாக்கில பலமுள்ளவனுக இருக்கிருய்; நிஷ்டுரனுகவுமிருக்கிருய். நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதை நீயேஅறிந்திருக்கிருய். நான் மனைவிகளாலும் புத்திரர்களாலும் உயிரினுலும் தேகத்தினுலும் எப்பொழுதும் உனக்கு இஷ்டத்தைச்செய்வதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன் இவ்வாறு இருக்கிற என்னை ஊசிகள்போன்ற சொற்களால் துன்புஞெசெய்கிருய் உன்னுல் நாங்கள் ஒருஸுகத்தையும் அறிந்தோமில்லை த்ரௌபதியின் படுக்கையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே உன்னிமித்தமாக மஹாரதர்களைக் கொல்லுகிறேன். அஜாக்கிரதையுள்ள நீ எல்லோரிடத்திலும் அதிகஸந்தேகமுள்ளவனுகஇருக்கிருய் உன்னுல் ஸுகத்தைச் சிறிதும் நான் அறியவில்லை. நரதேவ! உனக்குப்பிரியத்தின்பொருட்டே ஸத்யஸந்தரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் தாமே தம்வதோபாயத்தைச் சொன்னுர் யுத்தத்தில

உனக்காகவே என்னால நாறபுறததிலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியி ஞல பீஷ்மா கொலலபபட்டாா. எபபொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரததததினின்று பறறிஇழுககபபட்டு தருஷ்டதயும்னனுல கொலலபபடடாா பரிவாரஙகளுடன்கூடினவரும் மஹாதமாவு மான அநததரோணபுததிரரும் தடுககபபட்டாா அவவாறிருநதும், நீ கரூரன்போற பேசுகிருய. அரசனே! உனககு நானே பிரியத தைச செயயாதவனுகிறேனுதலால உனககுப பிரியததைச செய வது கடினம். எனனைததவிர வேறுஎநதமனிதன் அபபிரியத தைச செயயஆரம்பிபபனே அநத மனிதன ஸவாககததிலும் இநதப் பூமியிலும் (என்னால) விடபபடமாட்டான். நீ சூதாடும்காயகளில மிககபபறறுளளவனுகிவிட்டமையால ராஜயவிஷயததில நான் மகிழ வதிலலை உன்னுலேயே உண்டுபண்ணப்படடதும் பாபமானதும் இழிகுணஙகளால அடையபபடுவதுமான வியஸனததை யுதததததில எஙகளால தாண்டவிரும்புகிருய சூதுகாயகளில தாமவிரோத மான பலதோஷஙகள உண்டென்று ஸஹதேவன் சொலலியவறறை நீ செவிகொடுததுக கேட்டிருககிருய. இழிநதவாகளால பறறபபட்ட அநதசசூதுகாயகளை விடுவதறகு நீ விரும்பாமையால கோரமான நரகததில உன்னால எலலோரும் தளளபபடடோம். அரசனே! நீ சூதாடினுய. உனனுலேயே ராஜயததை இழநதோம். நமக்கு விய ஸனம உன்னால உண்டாகியது. நீ கடுஞ்சொறகளாகிற கொறடாக களால எமமைத துன்பததையடையசசெயயாதே. அரசனே! அலப புததியினுல மறுபடியும் என்னைக கோபிககசசெயகிருய' என்றுன்.

ஸதிரமான பிரதிஜ்ஞையுள்ள ஸவயஸாசி கரூரமான இநதச் சொறகளை யுதிஷ்டிரரைக கேட்கசசெயது பெருமூசசைவிட்டுக கொண்டு அவரைநோககி அனிஷ்டததைசசொலலி, அதன்பிறகு உறையிலிருநது கததியை மேலேஉருவினுன. வாஸுதேவர், அநத அாஜுனனைபபாாதது, '(அாஜுன)! இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்றநிறமுளள கததியை உறையிலிருநது உருவுகிருய? மிததிர! உண்மையான மறுமொழியைச சொல. உன்னுடைய காாய ஸிததியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனததை உரைக்கப்போகி றேன்' என்று சொன்னா புருஷோததமரால இவவிதமாககேட்கப பட்டபாாததன் மிககதுயரமுறறவனுக அவரைபபாாதது, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பாாததுக கடுஞ்சொறகளைஉரைததமையால இநதஎன் சரீரததை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றுசொனனுன். தாாமிகா களுள சிறநதவரான ஜனாததனா பார்த்தனுடைய இநதவசனததைக்

கேட்டு, 'பார்த்த! உன்னுடையகுணங்களை இப்பொழுது விசேஷமாகச்சொல். அப்படிச்செய்வதனால் நீ உருவமழிக்கப்பட்டவனாவாயென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னார் கோவிந்தருடைய அவ்வாறான வசனத்தைக்கேட்டபிறகு அர்ஜுனன் வில்லைக்கையில் எடுத்துத் தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அரசரே! என்னால் சொல்லப்படப்போகிற கெட்டவார்த்தையைக்கேளும்' என்று கூறலானான். 'நரதேவரே! பிநாகத்தை வில்லாகக்கொண்ட மஹாதேவரைத்தவிர என்னையொத்த வேறு ஒருவில்லாளி இல்லை. நானோ அந்தமஹாத்மாவினால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டால் க்ஷணத்திற்குள் சராசரங்களுடன்கூடின உலகத்தை நாசஞ்செய்வேன். ராஜரே! என்னாலல்லவோ திக்பாலகர்களையும் திசைகளையும் ஜயித்து எல்லாம் உமக்கு வசப்படுத்தப்பட்டன? என்னுடைய பராக்ரமத்தினாலந்த ராஜஸூயயாகமானது நிறைந்ததக்ஷிணைகளுள்ளதாக நிறைவேற்றப்பட்டது உமக்குத் திவ்யமானஸபையும் ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது இந்த இரண்டுகைகளோ பாணங்களால்எல்லாப்பக்கத்திலும் கீறப்பட்டிருக்கின்றன இடக்கையில் நாணேற்றப்பட்டதும் பாணங்களுடன் கூடியதுமான வில்லும்இருக்கிறது என்னுடையபாதங்களும் லக்ஷணத்தினால் சிறந்தவைகள் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்போன்றவனை (சத்துருக்கள்) ஜயிக்கமாட்டார்கள் (என்னால்) வடநாட்டுவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், மேல்நாட்டு வீரர்களும் அழிக்கப்பட்டார்கள்; கீழ்நாட்டு வீரர்களும் துரத்தப்பட்டார்கள், தென்னாட்டுவீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் ஸம்சப்தகர்களில் சிறுபான்மையரே மிகுந்திருக்கின்றனர் என்னால் உலகமுழுவதிலும் பாதி கொல்லப்பட்டுவிட்டது பகைவர்களுடையபடையானது என்னால்கொல்லப்பட்டு அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவயவங்களோடு பூமியில் சூடித்துக்கொண்டு படுத்திருக்கிறது. அஸ்திரங்களை அறியாதவர்களை அஸ்திரங்களால் கொல்லுகிறதே இல்லை. அதனால், உலகங்களைச் சாம்பலாகச்செய்யவில்லை மாதவரே! இப்பொழுது இந்த அரசரான யுதிஷ்டிரர் தார்மிகஸ்ரீயாக இருக்கட்டும். ஜயத்தைத்தரக்கூடிய பயங்கரமான ரதத்தின்மீதேறி ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்குச் சீக்கிரம் செல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றான் பார்த்தன், தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து இவ்வாறு உரைத்துவிட்டு மறுபடியும், 'என்னாலேயாவது அந்தக் கர்ணனாலாவது ஸூதனுடைய மாதாவோ குந்தியோ இப்பொழுது புத்திரனில்லாதவளாகப் போகி

ருள். நான் ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் கர்ணனைப் பாணங்களால் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்றப் போகிறதில்லை' என்று கூறினன்.

ப்ருதாபுத்திரனுன அந்தக் கிரீடியானவன் தார்மிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து மறுபடியும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து வில்லைக் கீழே வைத்து விரைவாக உறையில் கத்தியைப்போட்டுவிட்டு வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாக இருகைகளையும் குவித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக. என்னால் எது சொல்லப்பட்டதோ அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். அதனை நீர் ஸமயத்தில் அறிவீர். உமக்கு வந்தனம்' என்று கூறினன். பிறகு, ஜ்வலிக்கின்ற தேஜஸையுடையவனும் ப்ருதாபுத்திரனுமான கிரீடி எழுந்திருந்து இருகால்களையும் பிடித்துக்கொண்டு பகைவர்களைத் தாங்குகிறவரான அரசரை மனத்தெளிவை அடையச்செய்து நின்றுகொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறலானன். 'யுத்தத்தினின்று பீமனை விடுவிப்பதற்காகவும் எல்லாவிதத்தினும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் செல்லுகிறேன். மன்னரே! உமக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டே என்னுடையஉயிர் இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும். இது வெகுகாலம்கழித்து வரப்போகிறதன்று. அதிக சீக்கிரத்தில் இது நேரப்போகிறது. இதோ அவன் நேரில்வருகிறான் இவனைஎதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். அரசரே! என்னால் காணனாவது கர்ணனால் நானாவது கொல்லப்பட்டு ராதையோ குந்தியோ இன்று புத்திரனில்லாதவளாகப் போகிறாள். அப்படிப்பட்ட இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்' என்று சொன்னன.

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ்டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜா, ப்ராதாவான பல்குனனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தப்படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து துக்கத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவராகிப் பார்த்தனைப் பார்த்துப் பிறகு கூறலானார். 'பார்த்த! மிக்ககொடிய

துயரமானது உங்களால் அடையப்பட்டமையால் என்னால் நல்ல காரியம் செய்யப்படவில்லை வீர! ஆதலால், குலத்துக்கு முடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதியினால் கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுத்தியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இப்பொழுது வெட்டு. கொடியனான என்னை நெடுங்காலமாக அனுஸரித்து உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்று? பாபியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன். நீ என்னை விட்டுச் சுகமாயிரு. மஹாத்மாவான பீமஸேனன் தகுந்த அரசன். சக்தியற்றவனான எனக்கு ராஜ்யகாரியம் எதற்காக? கோபத்துடன்கூடின உன்னுடைய கடுமையான இந்தச்சொற்களைப் பொறுப்பதற்கு நான் சக்தியற்றவன். வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும். அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிர்வாழ்க்கையால் இப்பொழுது காரியமில்லை' என்றார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபத்துடன் அந்தப்படுக்கையைவிட்டு உடனே எழுந்திருந்து பிறகு வனத்துக்குச்செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானார். அவரை வாஸுதேவர் வணங்கிக் கூறலானார்: 'அரசரே! ஸத்யஸந்தனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனனுடைய காண்டீவத்தைப்பற்றின பிரஸித்தமான பிரதிஜ்ஞை எவ்விதமென்பது உமக்குத் தெரியாதா? 'நீ இந்தக்காண்டீவத்தை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனைச் சொல்லுகிற மனிதன் உலகில் இவனுக்குக் கொல்லத்தக்கவனாகிறான். உம்மால் இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப்பட்டான். அரசரே! ஆதலால், ஸத்யமான அந்தப்பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிறவனான பார்த்தனால் என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இந்த அவமானமானது செய்யப்பட்டது. குருக்களுக்கு, அவமானமானது வதமென்று சொல்லப்படுகிறது. வேந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பார்த்தனும் (ஆகிய நாங்கள்) இருவரும்செய்த இந்த அவமானத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும். மஹாராஜரே! நாங்களிருவரும் உம்மைச் சரணமடைந்தோம். ராஜரே! வணங்கி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (அக்ரமத்தைப்) பொறுப்பீராக. இப்பொழுது பாபியான ராதேயனுடைய ரக்தத்தைப் பூமியானது பானஞ்செய்யப்போகிறது. உம்மிடத்தில் ஸத்யமாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறிந்துகொள்ளும். எவனுடையவதத்தை நீர் விரும்புகிறீரோ அவனுடைய

உயிர் இப்பொழுது போனதே' என்று கூறினார் இவ்விதமான மாதவருடையவசனத்தைக்கேட்டுத் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரர், அப்பொழுது, வணங்கியிருக்கிற ஹ்ருஷீகேசரைப் பரபரப்புடன் எடுத்து நிறுத்தி, கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கிற அவரைப்பார்த்து மேலேசொல்வதற்கேற்ற பின்வருமாறான வாக்கியத்தை உரைக்கலானார். 'நீர் சொல்லியது சொன்னபடியேஆகும் என்னிடத்தில் இந்த அக்ரமமானது இருக்கிறது கோவிந்தரே! மாதவரே! நான் ஸமாதானம் செய்யப்பட்டேன்; (ஆபத்தினின்று) கரையேறும்படியும் செய்யப்பட்டேன் அச்சுதரே! உம்மால் கோரமானவ்யஸனத்தினின்று நாம் இப்பொழுது விடுவிக்கப்பட்டோம். அறியாமையினால் மதிமயக்கமுற்ற நாங்களிருவரும் இப்பொழுது உம்மை ஓடமாகக்கொண்டு கோரமான துயரக்கடலினின்று கரை ஏறினோம் அச்சுதரே! உம்முடைய புத்தியாகிற ஓடத்தை அடைந்து நாங்கள் மந்திரிகளோடு துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று நன்கு கரையேறினோம், உம்மால் நாதனுள்ளவர்களானோம்' என்று கூறினார்

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையச்செய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பார்த்தன், கேசவருடைய வசனத்தினால் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து இவ்வாறு மறுமொழிசொல்லிவிட்டு ஒருபாதகத்தைச் செய்தவன் போலத் துயரமுற்றவனானான் பிறகு, வாஸுதேவர் சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவனைப்பார்த்து, 'பார்த்த! தர்மத்தில் நிலைபெற்றவரும் தாமராஜனிடத்தினின்றுதோன்றியவருமான யுதிஷ்டிரரை நீ கூரியமுனையுள்ளகத்தியினால் கொன்றிருப்பாயாகில் இது எப்படிஆகுமோ? நீ, அரசரைப்பார்த்து, 'நீ' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு இவ்வாறு மதிமயக்கத்தை அடைந்துவிட்டாயே? பார்த்த! அரசரைக்கொன்றுவிட்டு மேல் என்னசெய்வாய்? தாமமானது இவ்விதம் அறிதற்கரிதாயிருக்கிறது, அறிவீனர்களால் அறியவேமுடியாது நீ தாமத்தினிடத்தில் பயந்தவனாயிருப்பதினால் மூத்த தமயனுடையவதத்தினால் கோரரூபமுள்ளதும் பேரிருள் மயமாயிருப்பதுமான நரகத்தை நிச்சயமாக அடைவாய். நீ தாமவான்களுள் சிறந்தவரும் தாமத்தில் நிலைபெற்றவரும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவருமான அரசரைக் கருணைபுரியும்படி செய்துகொள்வாயாக இவ்விஷயத்தில் இது

செயவது எனககுச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியிஞல அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதபுத்திரனுடைய தேரைக்குறிதது யுததம் செயவதறகாக விரைநது செலவோம். (பகைவாகளுடைய) மானததை அழிபபவனே! நீ இப்பொழுது யுதததில கூாமையுளள அம்புகளால காணனைககொன்று தா்ம புததிரருககு அதிகபபிரீதியை உணடுபண்ணுவாயாக. மிக்க புஜபல முள்ளவனே! இதுதான இநதஸமயததுககு ஏறறதென்பது என் னுடைய எண்ணம். இவவாறு செயயபபட்டால உன்னுடைய கார் யம் நிறைவேறறபபடடதாகும்' எனறு சொன்ஞா. மஹாராஜரே! பிறகு, அாஜுனன் வெட்கினவஞகித தாமராஜருடைய சரணஙகளை அடைநது தலைவணஙகிஞன். அவன், 'அரசரே! தாமததினினறுபியநத வனை நான் சொலலியதை நீ பொறுததுககொளளும், கிருபைசெய யும்' என்று பரதஸரேஷ்டரான தாமநநதனரைபபாாதது அடிக்கடி வேண்டிஞன். தாமததிஞல விளஙகுபவரும அரசரும் பூமிககுநாத ருமான யுதிஷ்டிரா சரணஙகளில விழுநது அழுகினறவனும் பகை வாகளை நாசஞ்செயபவனும் பராதாகளுள சிறநதவனும் பராதாவுமான தனஞ்சயனைப பாாதது எடுதது நிறுததி அனபுடன் நன்ருகத் தழு விககொண்டு உரகக அழுதா. மஹாராஜரே! மிகக ஒளிபொருநதி யவாகளான பிராதாககளஇருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுததியைச செய்துகொண்டவாகளும் பிரீதியையுடையவாகளுமாஞாகள. பிறகு, பாண்டுபுததிரரானதாமராஜா அநதஅாஜுனனை அனபுடன் தழுவிக கொணடு உசசிமோநது அதிகபரீதியுளளவராகவுமஅடிககடி ஆசசாய ததைதஅடைநதவராகவும மஹாவிலலாளியான அநததனஞ்சயனைப பாாதது, 'மிககதோளவலியமைநதவனே! மகிமைதஙகியவிலலையுடை யவனே! எலலாச சேனைகளும் பாாததுக்கொணடிருககும்பொழுது யுதததில முயலகினற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும சகதியும் குதிரைகளும் பாணஙகளும காணனுல பாணஙகளால அறுககப்பட்டன. பலகுன! அபபடிபபடடவான யுதததில அநதக காணனுடைய செயகையைபபாாததுத துககததிஞல விசேஷமாக வாடுகிறேன் எனனுடைய உயிரில எனககு விருபபமிலலை. யுதகத தில அநத வீரனை நீ இபபொழுது கொலலாமறபோவாயாகில பிரா ணனை விடவேபோகிறேன். எனககுப பிழைததிருபபதிஞல யாது பயன?" என்று சொன்ஞா பரதரிற சிறநதவரே! இவவாறு சொல லபபட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிககு நாதரே! நரஸரேஷ்டரே! ஸதயததின்மீதும் அவவாறே உம்முடைய பாதததினமீதும பீம

நகுல ஸஹதேவர்கள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஶ்ரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடன்கூடின இந்தக் கர்ணனை யுத்தத்தில் கொல்வேன் அல்லது, நானுவது கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுவேன். உண்மையாக ஆயுதத்தைத் தொட்டுச் சபதம் செய்கிறேன்' என்று மறுமொழி உரைத்தான். அர்ஜுனன் அரசரைப் பார்த்து இவ்விதமான வசனத்தை உரைத்து விட்டு, மாதவரைப்பார்த்து, 'கேசவரே! இப்பொழுது கர்ணனை யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. உமக்கு மங்களம் நீர் அந்தத்துராத்மாவான கர்ணனுடைய வதத்தை தியானம் செய்யும்' என்று சொன்னுன். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட கேசவர் பார்த்தனைப்பார்த்து, 'பரதர்களுள் சிறந்தவனே! நீ என்னைநோக்கிச் சொல்லுகிறவிஷயத்துக்குரிய முயற்சியைச் செய்வதற்குச் சக்தியுள்ளவனுக இருக்கிறுய். மஹாரதரிற் சிறந்தவனே! 'நீ யுத்தத்தில் கர்ணனை எப்படி கொல்லப்போகிறுய்' என்கிற இந்த எண்ணமானது எனக்கு நித்தியமாகவே இருக்கிறது' என்று கூறினர் அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட பார்த்தன், 'புரளவிடப்பட்டவைகளும் ஸாரதிகளால் பழக்கப் பட்டிருப்பவைகளுமான குதிரைகளை உத்தமமான ரதத்தில் மறுபடியும் பூட்டக்கடவீர் இரண்டுரதிகர்களுக்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் (அவன்) கொல்லப்படுவான். தேரில் இருக்கவேண்டிய எல்லா உபகரணங்களோடும் என்னுடைய தேரானது விரைவாகச்செல்லவேண்டும்' என்கிற வசனத்தைக் கூறினன். மஹாராஜரே! மஹாத்மாவான பல்குனன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட கேசவர் தாருகனைப் பார்த்து, 'பரதர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்றவனுமான அர்ஜுனன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் செய்வாக' என்று கட்டளையிட்டனர். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால் கட்டளையிடப்பெற்ற தாருகன் சத்துருக்களைத் தவிக்கச் செய்கின்றதும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதுமான ரதத்தில் (குதிரைகளைப்) பூட்டினன் விதகமாயிருப்பதாகவும் மஹாத்மாவான பாண்டவனிடத்தில் சொன்னன யுத்தத்தினுடைய முடிவைச்செய்கின்ற பதமநாபர் மஹாத்மாவான தாருகனல் பூட்டிஓட்டப்பட்டு அருகில் வந்திருக்கிற தேரைப்பார்த்து, சிறந்தபுத்தியுள்ளவரான அவர் மீண்டும் தாமரைநாதனரை நோக்கிச் சொல்லலானர்

'யுதிஷ்டிரரே! நீர் இந்தப்பீபத்ஸுவை ஸமாதானம்செய்து, இப்பொழுது துராத்மாவான கர்ணனுடைய வதத்துக்கு அனுமதி

கொடுக்கக்கடவீர். பாண்டுநந்தனரே! நாங்களிருவரும், மஹாயுத்தத்தில் நீர் கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறீரென்பதைக் கேட்டு உம்முடைய விருத்தாந்தத்தை அறிவதற்காக இவ்விடம் வந்தோம். அரசரே! பாக்கியத்தினால் துன்பமற்றவராயிருக்கிறீர். பாக்கியத்தினால் சத்துருவசத்தை அடையாமலிருக்கிறீர். பீபத்ஸுவை ஸமாதானம் செய்யும். தோஷமற்றவரே! ஜயத்தை அனுக்ரஹம் செய்யும்' என்று சொன்னார். யுதிஷ்டிரர், 'பார்த்த! பீபத்ஸுவே! இங்கே வா, இங்கேவா, பாண்டவ! என்னை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள். நான் உன்னால் சொல்லத்தக்க * ஹிதமான வசனத்தை உரைக்கப்பட்டேன். அதனை நான் பொறுத்துக்கொண்டேன். நான் உனக்கு அனுமதிகொடுக்கிறேன். தனஞ்சய! கர்ணனைக்கொல். பார்த்த! நான்சொல்லிய கடுஞ்சொற்களால் கோபங்கொள்ளாதே' என்றார். அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சயன் முடியினால்வணங்கி, அப்பொழுது தமையனாருடைய இருசரணங்களையும் இருகைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, அவனைத்தூக்கி நிறுத்தி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு ,உச்சிமோந்து அவனைப்பார்த்து மறுபடியும் இந்தவசனத்தை உரைக்கலானார். 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! நான் உன்னால் நன்கு கௌரவிக்கப்பட்டேன். சாஸ்வதமான மஹிமையையும் விஜயத்தையும் மீண்டும் அடைவாயாக' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'நான் பாவச்செய்கையைச் செய்பவனும் பலத்தினால் கர்வங்கொண்டவனுமான ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அவனைப் பரிவாரங்களுடன் அம்புகளால் நாசத்தை அடைவிக்கப்போகிறேன். திடமான வில்லிலிருந்து அம்புகளால் உம்மைப் பீடித்தாகிய அச்செய்கையின் கொடிய பலனைக் கர்ணன் இப்பொழுது அடையப்போகிறான். பூமிக்கு நாதரே! கர்ணனைக்கொன்று இப்பொழுது நான் உம்மை வந்து அணுகப்போகிறேன். யுத்தத்தில் உம்மை ஆராதிக்கிறேன். இவ்வண்ணம்செய்வது ஸத்யமென்று உமக்குச் சொல்லுகிறேன். அரசரே! கர்ணனைக்கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்று இப்பொழுது நான் திரும்பப்போகிறதில்லை. இது ஸத்யமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுகிறேன்' என்றுகூறினான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கிரீடியைப்பார்த்து அப்பொழுது நல்லமனமுள்ள யுதிஷ்டிரர்,

---

* வேறுபாடம்.

'தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதஸித்தியையும் எப்பொழுதும் ஜயத்தையும் வீர்யத்தையும் சத்ருநாசத்தையும் பெருக்கத்தையும் கொடுக்கட்டும். செல் நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகட்டும் விரைவாகச்செல். இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டு யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்வாயாக' என்று மிக்க பெரிதான வசனத்தைக் கூறினர்

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணனோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

அர்ஜுனன், தர்மராஜரை மனத்தெளிவடையச்செய்து மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள சித்தத்துடன் எல்லாத்தேவதைகளையும் நன்றாகப் பூஜித்துப் பிராம்மணர்களை ஸ்வஸ்திவசனங்களைச் சொல்லும்படி செய்து மிக்கமங்களகரமானதும் க்ஷேமத்துக்கு ஸாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமுமான ரதத்தின்மீது ஏறினன். அரசரும் பேரறிவாளரும் தர்மத்தினால் பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரர், (யுத்த) ஸன்னத்தமான கர்ணனுடைய ரதத்தைக் குறித்து (எதிர்க்கப்போகிறவனான) அந்த அர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச்செய்தார். பாரதரே! வருகின்ற அந்த மகாவில்லாளியைக்கண்டு(எல்லாப்) பிராணிகளும் மஹாத்மாவான பாண்டவனால் கர்ணனைக் கொல்லப்பட்டவனாக எண்ணின. அரசரே! எல்லாத்திக்குகளும் நாற்புறங்களிலும் மாசற்றவையாயின. ஜனநாதரே! * சாஷங்களும் சதபத்ரங்களும் க்ரௌஞ்சங்களும் அப்பொழுது பாண்டுநந்தனனை வலமாகச் சுற்றிவந்தன. மன்னரே! †மங்களகரமான, 'பும்' என்கிற பெயருள்ள அனேகபக்ஷிகள் யுத்தவிஷயத்தில் அர்ஜுனனைவிரையச்செய்துகொண்டு மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவைகளாகச் சப்தித்தன. ராஜரே! பயங்கரமான ‡கங்கங்களும் ‡கிருத்ரங்களும் ‡ஸ்யேனங்களும் கொக்குகளும் காக்கைகளும் (மாம்ஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவனுக்குமுன் சென்றன. முக்கியமான நிமித்தங்கள் பகைவர்படைகளின் அழிவையும் அவ்வாறே கர்ணனுடைய வதத்தையும் அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்தன. பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான பார்த்தனுக்கு

---

*பறவைகளின்வகை. † ஒருசொல் விடப்பட்டது ‡ கழுகின்வகைகள்.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிற்று. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிற்று. பிறகு, ஸவ்யஸாசியைத் துக்க முற்றவனாக அறிந்து தேஜஸ்வியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன்றவருமான அச்சுதா வானரத்வஜனை அவனை நன்றாகத் தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனர் அப்பொழுது கவலையினால் கவரப்பட்டவனும் அவ்வாறு வருகின்றவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான பார்த்தனைப்பார்த்துக் கூறலானார்.

'காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்டவனே! யுத்தத்தில் உன்னால் வில்லினால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களை ஜயிப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறுமனிதன் இவ்வுலகில் இல்லை. இந்திரன்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களான இந்த அனேகசூரர்கள் யுத்தத்திலசூரனை உன்னை எதிர்த்து உத்தமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள். ஐயா! உன்னைப்போல ஸாமர்த்தியமுள்ளவனல்லாத எந்தமனிதன்தான் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பகதத்தனையும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்களையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் சுருதாயுவையும் அச்யுதாயுவையும் மஹாரதனான சுருதாயுவையும் எதிர்த்து க்ஷேமமுள்ளவனாவான்? அர்ஜுனா! உன்னிடத்தில் திவ்யாஸ்திரங்களும் லாகவமும் பலமும் யுத்தங்களில் மதிமயக்கமின்மையும் விஜ்ஞானத்தினுடைய வணக்கமும் லக்ஷ்யத்தை அடிக்கிற சக்தியும் லக்ஷ்யங்களில் தவறாமல் அம்புகளைத் தாக்கும்படிசெய்கிற சக்தியும் தகுந்தஸன்னாஹமும் இருக்கின்றன. பார்த்த! நீ தேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் எல்லா அரக்கர்களையும்கொல்லுவாய். யுத்தத்தில் உனக்கு ஸமமாகப் போர்புரிகின்றமனிதன் பூமியிலில்லை. யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான எந்தச்சில க்ஷத்திரியர்கள் விற்பிடிக்கின்றார்களோ அவர்களுள் உனக்கு ஸமமாக இருப்பவனை நான் காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை. பார்த்த! பிரம்மாவினால் பிரஜைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எதனால் நீ யுத்தம்செய்கிறாயோ அந்தக் காண்டீவம் என்கிறபெரியவில்லும் அவராலேயே படைக்கப்பட்டது. ஆதலால்,உனக்குநிகரானவன் இல்லை. பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனத்தை நான்அவச்யம் சொல்லவேண்டும். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான கர்ணனை அவமதியாதே. கர்ணனே பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுள்ளவன்; மஹாரதன்; ஸமர்த்தன், ஆச்சரியகரமாக யுத்தஞ்செய்பவன்; தேசகாலங்களை அறிந்தவன். பாண்டவ! இப்பொழுது பல வார்த்தையினால் யாது பயன்? சுருக்கமாகக் கேள். மகாரதனான கர்ணனை

உனக்கு ஸமானனாகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனாகவா வது நினைக்கிறேன். மஹாயுத்தத்தில் அதிகமான முயற்சியைச் செய்து உன்னால் கர்ணன் கொல்லப்படத் தக்கவன் கர்ணன் தேஜஸினால் நெருப்புக்கு ஒப்பானவன், வேகத்தினால் வாயுவுக்கு ஸமானன்; கோபத்தினால் யமனுக்குநிகரானவன்; ஸிம்மம்போன்ற தேகபலமுள்ளவன்; பலசாலி, எட்டு * ரத்னி உயரமுள்ள வன், நீண்டகைகளையுடையவன்; அகன்றமார்பை யுடையவன், எவ்விதத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான்என்கிற) அபிமான முள்ளவன், சூரன், சிறந்தவீரன், பார்க்கஇனியவன், யுத்தவீரர் களுக்குரிய எல்லாக்குணங்களும் பொருந்தியவன், மித்திரர்களுக்கு அபயம்கொடுப்பவன், எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைப் பவன், திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவன் உன்னைத்தவிர இந்திரனுடன்கூடின எல்லாத் தேவர்களாலும் ராதேயன் கொல்லப்படக்கூடியவனல்லனென் பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால், இப்பொழுது ஸூதபுத் திரனை நாசஞ்செய். முயற்சியுள்ள தேவர்களாலும் மாம்ஸமும் ரத்தமும் புசித்திருப்பவர்களும் யுத்தஞ் செய்வதில் விருப் பமுற்றவர்களுமான எல்லாவீரர்களாலும் அந்த ரதிகன் ஜயிக்கப் படமுடியாதவன். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் பாவமான நடை யுள்ளவனும் க்ரூரனும் பாண்டவர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாண்டவர்களோடு விரோதத்தைப் பாராட்டு வதில் தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனுமான கர்ணனை இப்பொ ழுது கொன்று நிச்சயமான காரியஸித்தியையுடையவனாகிவிடு. ரதி கர்களுள் சிறந்தவனும் தன்னை ஜயிக்கக்கூடிய எதிர்வீரனற்றவனு மான அந்தஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது காலனுக்குவசப்பட்டவனா கச்செய்வாயாக ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந்த ஸூதபுத்திர னைக்கொன்று தர்மராஜருக்குப் பிரீதியை உண்டுபண்ணு. பார்த்த! தேவாஸுரர்களாலும் தடுக்கமுடியாததான உன்னுடைய வீரியத்தை உள்ளபடி நான் அறிவேன். துராத்மாவான இந்தஸூதபுத்திரன் கொழுப்பினால் எப்பொழுதும் பாண்டுபுத்திரர்களை அவமதிக்கிறான ன்றோ? தனஞ்சய! பாபியான துரியோதனன் எவனால் தன்னை வீரனாக எண்ணுகிறானோ பாவங்களுக்கு மூலமான அந்த ஸூதபுத்திரனை இப்பொழுது வதஞ்செய்வாயாக. தனஞ்சய! கத்தியாகிற நாவை யுடையதும் வில்லாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்

* ரத்னி என்பது இருபத்தோரங்குல நீளம்.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனென்கிற ஆண்புலியைக் கொல்ல. நீ வீர்யத்தோடும் பலத்தோடும் விளங்கும்படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக் கொல்வதுபோல யுத்தத்தில் சூரனான கர்ணனை நாசஞ்செய். பார்த்த! எவனுடைய வீர்யத்தினால் த்ருதராஷ்டிரன் உன்னுடைய வீர்யத்தை அவமதிக்கிறானோ அந்தச் சூரியகுமாரனான கர்ணனை யுத்தத்தில் இப்பொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினார்.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர் முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொல்வதில் திடமானநிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாறானஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப் பதினேழாவதுநாள் உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடையபடையானது பெரிதாயிருந்து பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிது மிகுதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பார்த்த! கௌரவர்கள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவர்களாயிருந்து யுத்தமுனையில் சத்துருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைந்தார்கள் இந்த அரசர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவர்களும் (பகைவர்களால் எவ்விதத்திலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சத்துருவதத்தில்) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள். உன்னால் காக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவர்களுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாத்ஸ்யர்களாலும் காரூசர்களாலும் சைத்யர்களாலும் மாகதர்களாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீரர்களாலும் சத்துருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது * அப்பா! வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வானரக்கொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத் தவிர வேறு எந்தமனிதன் யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுத்தே' என்னும் சொற்கள் விடப்பட்டன.

களுடனும்சேர்ந்த மூவுலகங்களையும் * யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன். அவ்வாறிருக்க, கௌரவஸேனையை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவனென்பதில் ஸந்தேகமென்ன? புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனாயிருந்தாலும் உன்னைத்தவிர வேறெந்தமனிதன் அரசனைப்பக்கத்தினை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? பார்த்த! தோஷமற்றவனே? அவ்வாறே, உன்னாலகாக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பெரும்படையை எல்லாஅரசர்களும் கண்களாலபார்ப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. பார்த்த! அவ்வாறே, உன்னால் எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற த்ருஷ்டத்யும்னனாலும் சிகண்டியினாலும் (முறையே) துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்கள். பார்த்த! இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்கிரமமுள்ளவர்களும் பரதர்களுள்மஹாரதர்களுமான பீஷ்மரையும் த்ரோணரையும் யுத்தரங்கத்தில் யுத்தத்தினாலஜயிப்பதற்கு எவன் சக்தியுள்ளவன்? புருஷஶ்ரேஷ்டனே! வீரர்களும் அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் எல்லோரையும் திரும்பிவராமலிருக்கும்படி செய்கின்றவர்களும் அக்ஷௌஹிணீஸேனைக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கொடுந்தன்மையுள்ளவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவர்களும் யுத்தத்திலகெட்டமதங்கொண்டவர்களுமான சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கர்ணனையும் கிருபரையும் துரோணபுத்திரரையும் ஸோமதத்தகுமாரனையும் க்ருதவர்மாவையும் ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதனையும் மத்ரராஜனான சல்யனையும் அரசனான துர்யோதனனையும் உன்னைத்தவிர வேறெந்தமனிதன் இவ்வுலகத்தில் ஜயிக்கவல்லமையுள்ளவன்? குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நன்கு பிளக்கப்பட்டு, அனேகம் படைவரிசைகள் அழிந்தன. பற்பலநாடுகளிலிருந்துவந்த பொறுமையுள்ளவர்களும் உக்ரமானவர்களுமான க்ஷத்திரியர்களுடைய வரிசைகள் அழிந்தன. பாரத! தாசமீயர்கள் வஸாதிகள் இவர்களின் கூட்டங்கள் நாசமடைந்தன. பாரத! கீழ்நாட்டுவீரர்கள் வாடதானர்கள் காவிகளானபோஜர்கள் மற்றும்எல்லா அரசர்கள் இவர்களின் கொழுப்புள்ள குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும் எதிர்த்து நாசமடைந்தது. சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! துர்யோதனன் நிமித்தமாகக் கௌரவர்களுடன் (கூடினவர்களும்) மிக்ககோபங்கொண்டவர்களும் பரம்பரையுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டங்களைக் கையிலகொண்டவா

---

* 'ஸமரே' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

களும் உக்கிரர்களும் பயங்கரமான செய்கையையுடையவர்களு மான இந்தத் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கசர்களும் தார்வாபி ஸாரர்களும் தரதர்களும் சகர்களும் மாடரர்களும் தங்கணர்களும் ஆந்திரகர்களும் குளிந்தர்களும உக்கிரமான விக்கிரமமுள்ள கிரா தர்களும் மிலேச்சர்களும் மலைநாட்டார்களும் கடற்கரையினருகி லிருக்கிற தேசவாஸிகளும் உன்னைத்தவிர வேறொருவனாலும் யுத் தத்தில் ஜயிக்கப்படத்தகாதவர்கள் அடங்காததும் அணிவகுக்கப்பட் டிருக்கிறதும் பெரிதுமான துரியோதனனுடைய படையைக் கண்டு நீ (உன்ஸேனைக்கு) ரக்ஷகனாகாமற் போவாயாகில் எந்த மனிதன் (கௌரவஸேனையை) எதிர்த்துச் செல்வான்? விபுவே! உன்னால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்களும கோபங் கொண்டவர்களுமான பாண்டவவீரர்களால் ஸமுத்திரம்போலக் கொந்தளிக்கின்றதும் புழு தியினால் நன்குக மூடப்பட்டிருக்கின்றதுமான அந்தக் கௌரவ ஸேனை பிளந்து நாசமபண்ணப்பட்டது. மஹாபலசாலியும மகத தேசாதிபதியுமான ஜயத்ஸேனன யுத்தத்தில் அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டான இன்றோடு ஏழுநாள்கள் சென்றன பிறகு, பீமன், அந்த அரசனுடையஸேனையிலுள்ள பயங்கரமானசெய்கை களுடன்கூடின பதினாயிரம யானைகளைக் கதாயுத்தத்தினால் கொன் றன. அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கான மற்றயானைகளும் ரதங்களும பலத்தினால்அடிக்கப்பட்டன. பாண்டவ! பார்த்த! ஆதலால், இவ்வாறு மஹாபயங்கரமாகநடந்துவருகிறயுத்தத்தில் பீமஸேனனையும் உன்னை யும்அணுகிக் கௌரவர்கள் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைக ளோடும் கூடினவர்களாக இவ்விடத்தினின்றும மருத்யுலோகத்தை அடைந்தார்கள் குந்தீபுத்திர! ஐயா! பாண்டவர்களால் அந்தப்படை முகமானது அவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்படவே, பீஷ்மர் உக்கிரமானசர மாரிகளைப்பிரயோகித்தார் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான அந்தப்பீஷ்மர் சேதிதேசத்துவீரர்களையும காசிதேசத்துவீரர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும கரூசர்களையும் மச்சதேசத்தார்களையும கேகயர்களை யும அம்புகளால்மூடி நாசஞ்செய்தார் அவருடையவில்லினின்று விடப்பட்டவைகளும பிறருடைய தேகங்களைப்பிளக்கின்றவைகளும ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுடன் கூடியவைகளும் நேராகச்செல்ப வைகளுமான பாணங்களால ஆகாசமானது நிறைக்கப்பட்டதாயிற்று அவர் ஒவ்வொருகைக்குத்தினாலேயே, ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதர்களையும் யானைகளையும் கொன்று ஆயிரம்ரதங்களையும அழித்தனர். அந்தப்பீஷ்மர் குற்ற

முள்ள ஒன்பதுகதிகளைவிட்டு யுத்தத்தில பாணங்களைப் பிர யோகித்தார். அவவம்புகள் பத்தாவதுகதியுடன் சென்று குதிரை களையும் யானைகளையும் தேர்களையும் கொன்றன. உன்னுடைய படையைப பத்துநாள் அழித்த பீஷமரால், ரதஙகளுடைய நடு விடஙகள் சூன்யமாககபபட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபட்டன அரசனே! பீஷமா, தெபபமிலலாதவனுககுமுழுகு கின்ற மநதனுனை துரியோதனனைக கரைஏறறிவிட விருமபி, பததாவது நாளவநதவுடனே,கோரமானபராககிரமததை வெளியிட்டு யுததததில ருத்திரருககும் விஷ்ணுவுககும் ஸமமான தமதுரூபததைக காண்பித துககொண்டு பாணடவாகளுடைய படைகளிலபிரவேசிததது அரசா களையும் சைதயாகளையும் பாஞசாலாகளையும் கேகயாகளையும் வதஞ செயதுகொண்டு ரதஙகளாலும குதிரைகளாலும் யானைகளாலும நெருஙகியிருககிற பாணடவஸேனையை நாசஞசெயதாா. வெம்பு கினறசூரியனபோல அவவாறு யுததததில ஸஞசரிககினறவரும் யுத ததில ஜயததினால பிரகாசிககினறவருமான அநதபபீஷமரை உததம மான ஆயுதஙகளைக கையிலகொணடவாகளான ஆயிரம்கோடிககணக கான காலாடகளும் ஸருஞசயாகளும் அவவாறே மறறஅரசாகளும் பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள பீஷமா அதிகமானஎலலா முயறசியுடனும பாண்டவாகளை எதிாததுசசென்றாா. அநதபபீஷ மரோ யுததததில ஒருவராககவேயிருநதுககொணடு பாணடவாகளை யும் ஸருஞசயாகளையும் ஓடும்படிசெயது யுததததில நிகரிலலாத வீரத தனமையை அடைநதாா பெரிதானவிரததததையுடையவரும புருஷ ஸரேஷடருமான அநதப பீஷமரைச சிகணடி உனனால காககப பட்டவனைக எதிாததுப படிநதகணுககளுடனகூடின அம்புகளால வதமசெயதான பிதாமஹரான அபபடிபபட்ட இநதப பீஷமா, இந திரனை எதிாதது விருதரன வீழநததுபோலப புருஷ ஸரேஷடனை உனனை எதிாதது விழுநது சரதலபததில படுததிருககிறாா மஹா ரதரும் அநதகனுககொபபானவரும் உகரரூபியுமான துரோணா பகைவாபடையை ஐநதுநாள அழிததது உடைககமுடியாத வயூ ஹததை ஏறபடுததி மஹாரதாகளைக கீழே வீழததி யுததததில ஜயததனைக காபபாறறி * ராதரியுததததில பிரஜைகளை எதிாததாா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அநதப பாரதவாஜா யுததவீராகளை அம்புகளாலஎரிததது தருஷடதயும்னனைஎதிாதது உததமமானகதியை அடைந்தாா. நீ யுததததில காணனமுதலானரதிகாகளை இப்பொழுது

* உகர: எனனும சொலவிடபபடடது.

தடுக்காமற்போயிருப்பாயாகில் துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந்திருக்கவேமாட்டார். உன்னாலன்றோ தார்த்தராஷ்டிரனுடைய சேனை முழுவதும் தடுக்கப்பட்டது? தனஞ்சய! அதனால், துரோணர் யுத்தத்தில் பார்ஷதனால் கொல்லப்பட்டார். பார்த்த! ஜயத்ரதனுடைய வதத்தைப்பற்றி உன்னால் செய்யப்பட்டதுபோன்ற காரியத்தை உன்னைத்தவிர மனிதனென்று சொல்பவன் எவன் யுத்தத்தில் செய்யச்சக்தியுள்ளவன்? உன்னால் அதிக பலமுள்ள அஸ்திர தேஜஸினால் பெருஞ்சேனையைத்தடுத்துச் சூராகளான அரசர்களையும் கொன்று அரசனான ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்டான். அரசர்கள் ஸிந்துராஜனுடைய வதத்தை ஆச்சரியமென்று எண்ணுகிறார்கள். அந்தச்செய்கை உன்னிடத்தினின்று (உண்டாயிற்றென்பது) ஆச்சரியமன்று. பார்த்த! நீ மஹாரதனன்றோ? பாரத! க்ஷத்திரிய ஜாதியானது யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்து ஒரேநாளில் நாசமடையுமானால் அது தகுந்ததென்று நான் எண்ணுவேன். இவ்வாறு என்னுடைய எண்ணம். பார்த்த! கோரமான அப்படிப்பட்ட இந்தத்துர்யோதனனுடைய சேனையானது, யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக எல்லாச் சிறந்த பொருளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதாயிற்று. அவ்வாறே, பீஷ்மத்ரோணாகள் கொல்லப்பட்டார்கள். சிதற அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யுத்தவீராகளால் நிறைந்ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனாலும் சந்திரனாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் விடப்பட்டிருக்கின்ற ஆகாயம்போல விளங்குகிறது. பார்த்த! பயங்கரமான விக்ரமமுள்ளவனே! இந்தச்சேனையானது தேவராஜனுடைய பராக்கிரமங்களால் பெரிதான அஸுரப்படை அழிக்கப்பட்டதுபோல யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டதன்றோ? அந்தக் கௌரவ வீராகளுள் மாண்டவாகள்போக மிகுந்திருப்பவாகள் தரோணபுத்ரா, க்ருதவாமா, காணன், சல்யன், கிருபா ஆகிய ஐந்துமஹாரதாகளே. புருஷாகளுள்சிறந்தவனே! அந்த ஐந்துமஹாரதர்களையும் நீ இப்பொழுது கொன்று பகைவாகளழியப்பெற்றவனாகத் தீவுகளுடனும் பட்டணங்களுடனுங்கூடின பூமியை அரசருக்கு அளிப்பாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம், பர்வதங்கள், பெருங்காடுகள் இவைகளுடன்கூடின பூமியை இப்பொழுது அளவுகடந்த வீர்யமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடு. முற்காலத்தில் தைத்யாகளையும் தானவாகளையும் விஷ்ணு கொன்றதுபோலக் (கௌரவாகளைக்) கொன்று, அவா இந்திரனுக்குப் பூமியை அளித்ததுபோல இந்தப்பூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக் கௌரவிக்கின்ற உனக்கு அசுவத்தாமாவினிடத்திலும் ஆசாரியர் என்கிற கௌரவத்தினால கிருபரிடத்திலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன் பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ருதவர்மாவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸஹோதரனும் மத்ரராஜனுமான சல்யனை எதிர்த்து நீ தயையுள்ளவனாகிக் கொல்லவிருப்பமற்றவனாயிருந்தாலும், உன்னுடைய இந்தக்காரியங்களில ஒருகார்யமும் நல்லகாரியமாக இல்லை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில ஒரு தோஷமும் இல்லை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவர்களைப்பற்றிப் பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அற்பனுமான இந்தக்கர்ணனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால இப்பொழுது வதஞ்செய். தோஷமற்றவனே! துர்யோதனன் இரவில புத்திரர்களுடனிருப்பவளான உன்தாயாரை (அரக்குமாளிகையில) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாட்டத்திலும் உங்களவிஷயத்தில பிரவிர்த்தித்தது (முதலிய) அந்த எல்லாக்காரியங்களுக்கும் துராத்மாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிச்சயம். பாரத! துராத்மாவான கர்ணன் மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ளவனான துர்யோதனனை ஊக்கமூட்டுகிறான். யுத்தத்தில பெருமைபேசிக்கொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல். அர்ஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனான துர்யோதனன் உங்களவிஷயத்தில செய்த கொடியசெய்கைகளெல்லாவற்றுக்கும் இப்பொழுது துர்ப்புத்தியுள்ளவனான கர்ணனே மூலம். துர்யோதனன் எப்பொழுதும் கர்ணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறானன்றோ? அதனால, என்னைக்கூடப் பராக்கிரமத்தினால அடக்குவதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறான. கர்ணன் எல்லாப்பாண்டவர்களையும் யுத்தத்தில பாணங்களால நாசஞ்செய்யப்போகிறானென்று அரசர்களும் துரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருக்கிறது. குந்தீபுத்திர! துர்யோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் கர்ணனைத்துணையாகக்கொண்டு உன்னோடு சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்தத்தில்

ஓன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பார்த்தர்களையும் தாசார்ஹனுனவாஸு-தேவனையும் நான் ஜயிப்பேன்' என்று நிதயம் பிதற்றுகிறான். பல குண! காணன் யுத்தத்தில தளருகிறான் அவனை இப்பொழுது வதஞ்செய. சிறந்த பிரதாபசாலியான துரியோதனன காணனை ஆதாரமாகக்கொண்டு உங்களிடங்களில பாவமானசெயகையை ஸபையில முனபு நிதயம் செயதுவந்தான் மேலும், தார்த்தராஷ்டர்ாகள பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான ஆறு சூரர்களால சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவர்களால ஜயிக்கக்கூடாதவனும் பெரிய அம்புகளால வீரர்களான துரோணா, அஶ்வத்தாமா, கிருபா இவர்களை நடுங்கச்செயகிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்றவனும் மஹாரதர்களை நன்றாக அடிக்கின்றவனும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனும் பாணங்களால பகைவர்களுடையபடையை எதிர்த்துக்கொண்டு வருகின்றவனும் ஸுபத்ராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுத்தத்திலபயந்து யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹாரதர்கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் திசைகளில ஓடினார்கள. குதிரைகளை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களையும் உயிரையும் இழந்தவர்களாகவும் செயகின்றவனும் காளையின் திமில போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகின்றவனும் ஸுபத்ராதேவியின் புதல்வனுமான அபிமன்யுவினவிஷயத்தில செயதது என்னுடைய அவயவங்களை எரிக்கிறது மித்திர! உன்னிடத்தில ஸத்யமாகச சபதம் செயகிறேன மிக்க கொடியமனமுள்ள பிரபுவான காணன் அப்பொழுது இருந்திருப்பானாகில கொல்லப்பட்டிருப்பான் யுத்தத்தில அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில காணன நிற்கச்சக்தியற்றவனன்றோ? காணன ஸுபத்ராபுத்திரனுடையபாணங்களால பிளக்கப்பட்டும பிரஜ்ஞையற்றும் ரத்தத்தினால நனைக்கப்பட்டும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினால நன்றாக ஜ்வலித்துக்கொண்டும் பாணங்களால பீடிக்கப்பட்டும் திரும்பி ஓடுபவனானான். பாரத! அந்தக்காணன் யுத்தத்தில ஆயுதவீழ்ச்சிகளால உண்டுபண்ணப்பட்ட* களைப்பையுடையவனாகவும் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவனாகவும் ஓடுவதில ஊக்கமுள்ளவனாகவும் தைரியத்தை இழந்து மனத்தளர்ச்சியுடையவனாகவும் நின்றான் பார்த்த! அந்தக்காணன் அபிமன்யுவினுடைய மஹாயுத்தத்தில துரியோதனனைப் போர்க்களத்தில கண்டு

* வேறுபாடம.

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தவனாகி அந்த யுத்தகளத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை. அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினான். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைக்கேட்டு, பிறகு, வில்லை அறுத்தான. பிறகு, அந்தக்கர்ணனால் அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதர்களும், வஞ்சனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரத்த அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனுமான அந்தக்கர்ணனும், அரசனான துர்யோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு) அனுப்பினார்கள் கர்ணன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கு) முன்னிலையில் திரௌபதியைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நசித்துவிட்டார்கள்; சாச்வதமான நரகத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் பருத்தநிதம்பங்களை யுடையவளே! மெதுவாகப் பேசுகிறவளே! வேறு பர்த்தாவை வரித்துக்கொள். தாஸியாயிருக்கிற இப்படிப்பட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப்பாயாக இமைமயிர்கள் கோணலாயிருக்கும் கண்களை யுடையவளே! உனக்குப் பதிகள் இல்லை. கிருஷ்ணையே! எவ்விதத்தினாலும் பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதர்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை. பாஞ்சாலி! நீ அடிமையின் மனைவி. மங்களகரியே! நீ ஸ்வயமே அடிமையாயுமிருக்கிறாய் இப்பொழுது துர்யோதனராஜன் பூமியில் அரசனாக எண்ணப்பட்டான் எல்லா அரசர்களும் இவனுடைய யோகக்ஷேமத்தைப் பார்க்கின்றார்கள். கல்யாணி! இப்பொழுது பார் பாண்டவர்கள் தார்த்தராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினால், ஸமமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ஒருவரையொருவர் பார்க்கின்றார்கள் (ஆதலால்) இவர்கள் எள்ளுப்பதர்களேயென்பது வெளிப்படை; நரகத்திலும் அமிழ்த்தப்பட்டுவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்களபோலக் கௌரவ ராஜனை ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிறார்கள்' என்று குரூரமானவசனத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய! பாபத்தில் மனமுள்ளவனும் அவ்வாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான கர்ணன் நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை உரைத்தான். பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் இந்தக்கர்ணனுடைய உயிரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இந்தப்பாவியினுடைய அந்த வாக்கியத்தைத் தணிக்கப்போகின்றன. யுத்தத்தில் இப்பொழுது உன்னால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸ்வர்க்கத்தினின்று கீழே இறங்குவதில்

முயற்சியுள்ளவனாக ஸ்வர்க்கவாயிலே அடைந்திருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். கௌரவயுத்தவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீர்யத்தை யுத்தத்தில் பார்க்கட்டும் பார்த்த! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனாக அறியட்டும். ஐயா! இப்பொழுது *காகங்களுடைய கூட்டங்களும் *வாயஸங்களும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸூதபுத்திரனுடைய அவயங்களை இழுக்கட்டும். இப்பொழுது உன்னால் யுத்தத்தில் அடித்துத்தள்ளப் பட்டவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான கர்ணன் கௌரவர்களுக்குச் சோகத்தையும் பாண்டவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும் உண்டுபண்ணட்டும் விருத்திரனுடைய வதமானபிறகு, எல்லாத்தேவர்களும் இந்திரனைப் புகழ்ந்ததுபோல இப்பொழுது பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து பார்த்திவர்கள் உன்னைப் † புகழட்டும் பார்த்த! இப்பொழுது கர்ணனை யுத்தத்தில் கொன்று உத்தமமான கீர்த்தியைப்பெற்றுச் சோகத்தையும் ஜ்வரத்தையும் விட்டவனும் பந்துக்களால் புகழப்பட்டவனும் ஆகக்கடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரஸிம்மசரீரத்தை எடுத்து திதிபுத்திரனும் மஹாஸுரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரத்தை எடுத்து யுத்தத்தில் ராதாபுத்திரனைக் கொல்ல மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! உன்னைச் சேர்ந்தவர்களைப் பயத்தினின்று காப்பாயாக. ஆ! ஆ! என்று அலறுபவனும் எளிமையுற்றவனும் வியஸனமுற்றவனும் உன்னுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவனும் பூமியில் விழுகின்றவனுமான கர்ணனை அரசர்கள் ‡ பார்க்கட்டும். தன்னுடைய ரக்தத்தில் மூழ்கினவனும் பூமியில் விழுந்து கிடப்பவனும் புரட்டி அடித்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களையுடையவனுமான கர்ணனை இப்பொழுது பந்துக்கள் பார்க்கட்டும் இப்பொழுது கர்ணவதத்தினால் பிரயோகிக்கப்படும் பாணங்களால் (அடிக்கப்பட்டு) § பெரிதான அந்தக்கவசமானது ஆகாயத்தினின்று சந்திரன்சிதறுவதுபோல ரதத்தின்மத்தியில் சிதறட்டும் மஹாவேகமுள்ளவைகளாக வந்துவிழுகின்ற அந்தக்கர்ணனுடைய பாணங்கள் இப்பொழுது உன்னுடையபாணங்களால் விரைவாக முன்னே அறுக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் சிதறட்டும் பரதர்களுள்சிறந்தவனே! உன்னால் இப்பொழுது அந்தக்கர்ணனுடையவிக்ரமமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டபிறகு, எல்லா அரசர்களும், திரும்பி ஓடுகின்றவர்களும் உயிரை இழந்தவர்களுமாகட்

* காகபேதங்கள். † வேறுபாடம்.
‡ 'கர்ணம்' என்னும் சொல் விடப்பட்டது. § வேறுபாடம்.

டும். கர்ணன் அவ்வாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எல்லாஉலகங்களி லுமுள்ள வில்லாளிகளுள்ளும் அந்தகர்ணனை சிறந்தவனென்று எண்ணுகின்ற கௌரவர்களும் திசைகளைநோக்கிச்செல்லட்டும். தருத ராஷ்டிரகுமாரனான அந்தத்துரியோதனனும் இப்பொழுது பயத்தி னால் பெரும்படையை இழந்து பயத்தினால் மனநிலை தவறினவனாகித் தன் வீட்டைநோக்கி ஓடட்டும். அவ்வாறே, ஜனங்களுக்குநாதனும் பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், கர்ணன் நாசஞ்செய்யப்பட்ட தைக்கேட்டு இப்பொழுது க்ஷணத்தில் பரஜ்ஞையை இழந்து பூமி யில் விழட்டும். பார்த்த! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்பொழுது உன்னுடைய பராக்கிரமத்தை அறியட்டும் பாரத! பர தர்களுள் சிறந்தவனே! ஸபையின்மத்தியில் உன்விஷயத்தில் துரியோதனன் உரைத்தகடுஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன் உன்விஷயத்திலசெய்த வேறுபாவச்செயல்களையும் உன் னுடைய சரங்கள் இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே! காஜிக்கின்றவனும் அளவற்றஆண்மையுள் ளவனுமான சிறந்த சத்துருவை யுத்தத்திலகொன்று கிருஷ்ணை யினுடைய கலேசத்தைத் தணி. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! இப் பொழுது எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடிக் கப்பட்ட கர்ணன் உன்னை எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவ னாக எண்ணட்டும். பார்த்த! இப்பொழுது கர்ணன் யுத்தத்தில் காண்டீவத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் மேனியில் பாய்ந் திருப்பவைகளுமான பாணங்களை முள்ளம்பன்றியானது முட்களைத் தரிப்பதுபோல ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் தினந்தோறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகர்களுடைய கூட்டத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரிக்கிற கர்ணனை அடைந்து மஹாரதர்கள் எவ்வாறுஓடுவார்கள்? சினேகிதர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவனே! எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடத்தினின்று பயந்து திரும்பாமலிருப்பார்களாகில், அவர்கள் யுத்தத்தில் அவ்வாறாக அஸ்திரங்களால் ஜவலிக்கின்றவரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சூரராயிருப்பவரும் (சத்துருக்களை) மரிக்கின்ற வரும் (வீரியத்தினால்) மிக்கமேன்மைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கத் தகாதவரும் சத்துருவுமான அந்தத்துரோணரைக்கூட மித்திரகாரியத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போர்புரிந்து ஜயிப்பதற் குச் சக்தியுள்ளவர்களானார்கள் நெருப்பானது விட்டிற்பூச்சிகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனுனகாணன், எதிாத்துவருகின்றவாகளும் பலசாலிகளுமான அந்தபபாஞசாலாகளுடைய உயிாகளை அம்புகளால வாஙகினுன். இதோ பாஞசாலாகள ஓடுகிருர்கள்; நிச்சயமாகப போாவீராகளால துரததியடிககபபடுகின்ருாகள பரதாகளில சிறநதவனே! காணனுல அவவாறு செயயபபடிருககிறவாகளைப பாா, பாா. மிககபாகுபலமுளளவனே! நன்ருகவிருததியடைகின்றவாகளும் மிததிரனுககாக உயிரை விடுகின்றவாகளுமான அந்தச் சூராகளை நெருபபுக்கொபபான காணனுடைய அஸதிரததினின்று மீடசியடையசசெய. எவனை அடுததுப பெரிய சேனையானது தன் ஆறறலால விளஙகுகிறதோ அநதக கர்ணனுல ரிஷிஸரேஷடரான பாாககவராமரிட ததினினறு அபபொழுது அடையபபடடதும் எலலாச சேனைகளையும் தவிககசசெயகின்றதும் கோரரூபமுள்ளதும் பயஙகரமானதுமான அஸதிரத்தினுடைய! கொடிய உருவமானது வெளிபபடுததபபடுகின்றது பிரபுவே! யுததததில காணனுடைய விலலினினறு விடுபடுகின்ற இந்தப் பாணஙகள ஒளியினுல சததுரு ஜனஙகளை நாசஞசெயதுகொணடு ஸஞசரிககினறன. ஐயா! மஹாதமாககளாலும் எவவிததததினுலும் தடுகக முடியாததான காணனுடைய அஸதிரததை யுததததில அடைநது இநதப பாஞசாலாகள சுழலுகின்ருாகள, வேகமாக ஓடவும் ஓடுகினருாகள காணனைஜயிததவனும் உறுதியானகோபமுளளவனுமான இநதப பீமன நானகுபககததிலும் ஸருஞசயாகளால சூழபபட்டவனுகக கூாமையுளள பாணஙகளால பீடிககபபடுகிருன். பாரத! ம்ருதயுவானகாணன் உபேக்ஷபணணபபடுவனுகில, ரோகமானது தேகததை அழிபபதுபோலப பாஞசாலாகளையும் ஸருஞசயாகளையும் பாண்டவாகளையும் எரிபபான். யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில ராதேயனை எதிாதது க்ஷேமமுளளவனுக வீடடுககுத திரும்பிவரக கூடிய யுததவீரன் உன்னைததவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காணவிலலை பரதாகளுள சிறநதவனே! பாாதத! அபபடிபபட்ட காணனைக கூாமையுளள பாணஙகளால நீ இபபொழுது கொனறு செயயபபட்ட பிரதிஜஞையை நிறைவேறறிக கீாததியை அடைவாயாக. நீயலலவோ அரசாகளுடன காணனை யுததததில ஜயிககசசகதியுளளவன்? யுததஞசெயபவாகளுள சிறநதவனே! வேறுஒருவனும் யுததததில ஜயிக்கச சகதியுளளவனுகான் இது ஸதயமென்று உனககுச சொலலுகிறேன். பாாதத! நரோததம! இநதப பெரிய காாயததைசசெயது மஹாரதனை காணனைககொன்று கிருதாாதத

னாகவும் கருதியபயனையடைந்தவனாகவும் ஸுகியாகவும் இருப்பா யாக' என்று சொன்னார்.

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின் நேரக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன் கேசவருடைய வசனத்தைக் கேட்டு க்ஷணத்துக்குள் சோகம் நீங்கி மிக்கமனக்களிப்புள்ளவனா னான் பிறகு, நாண்கயிற்றைத்துடைத்து விரைவாகக் காண்டீவ மென்கிறவில்லைஉதறிக் கர்ணனுடைய நாசத்தின்பொருட்டுக் கையில் தரித்துக் கேசவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான். 'கோவிந்தரே! சென்றதையும் நிகழ்வதையும் வருவதையும் படைப்பவரான பக வான் பிரஸன்னராயிருக்கப்பெற்ற எனக்கு நாதரான உம்மால் ஜயம் நிச்சயமே. மாதவரே! உம்மைத் துணையாகக்கொண்ட நான் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற மூவுலகங்களையும் பரலோகத்தை அடைவிப்பேன். மஹாயுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொல்வதில் யாது ஸம்சயம்? ஜனார்த்தன ரே! பாஞ்சாலர்களுடைய ஸேனைஓடுவதைப் பார்க்கிறேன் கர்ணன் யுத்தத்தில் பயமற்றவன்போல் ஸஞ்சரிப்பதையும் பார்க்கிறேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! இந்திரனால் பெரிய வஜ்ராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நான்குபக்கத்திலும் ஜ்வலிக்கின்ற பார்க்கவா ஸ்திரமானது கர்ணனால் விடப்பட்டதையும் பார்க்கிறேன். வாஸு தேவரே! இந்தக் கர்ணனுடன் யுத்தத்தில் என்னால் செய்யப்படுவ தையன்றோ பூமியுள்ளவரையில் எல்லாப்பிராணிகளும் சொல்லப் போகின்றன. மாதவரே! இப்பொழுது காண்டீவத்தினின்று விடப் படுகின்றவைகளும் பகைவரைக் கொல்லுகின்றவைகளும் என்னு டைய கையினால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளுமான எனனுடைய விகர்ணமென்னும் அம்புகள் கர்ணனை ம்ருத்யுவை அடையும்படிசெய் யப்போகின்றன அரசனான த்ருதராஷ்டிரன் மந்தபுத்தியினால்ராஜ் யத்துக்குத் தகாதவனான துர்யோதனனை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகஞ் செய்வித்தானே அந்தத் தனது புத்தியை இப்பொழுது இகழ்ந்து கொள்ளப்போகிறான். மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! த்ருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது அரசாட்சியினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் ஐசுவர்யத்தி னின்றும் ராஜ்யத்தினின்றும் பட்டணத்தினின்றும் அவ்வாறே புத்

திரர்களிடத்தினின்றும் விடுபட்டுப்போகிருன். கோவிந்தரே! எவன் நற்குணமுள்ளவனை விட்டுக் குணமில்லாதவனைத் தலைவனுக்குச் செய்கிருனே அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுங்காலம் துக்கிக்கிருன். பகைவர்களுடைய கர்வத்தையழிப்பவரே! ஜனர்த்தனரே! புஷ்பத்தைக்கண்டு பழத்தில் பேராவலுள்ள மூடனுன ஒரு மனிதன் பெரிய மாந்தோப்பை வெட்டிப் பலாசவிருக்ஷங்களைத் தண்ணீர் வார்த்து வளர்ப்பதில் புத்தியைச்செலுத்திப் பின்பு பழத்தைக்கண்டு எவ்வாறு துக்கப்படுவனே அவ்வாறே புஷ்பத்தைக்கண்டு பேராவலுற்ற திருதராஷ்டிரனுக்கு இந்தப்பலத்தைக்கண்டு அதிகமான துக்கம் உண்டாகப்போகிறது. ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டால், பிரபுவான திருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது ஆசையை இழந்தவனுவான். இப்பொழுது கர்ணன் கொல்லப்படுவானுகில் துர்யோதனன் ராஜ்யத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழந்தவனுவான். ஸத்யமாக உமக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது என்னுல் பாணங்களால் கர்ணன் துண்டுதுண்டாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஜனேசுவரனை திருதராஷ்டிரன் ஸமாதானத்தைப்பற்றிய உம்முடைய வாக்கியங்களை நினைக்கட்டும். கேசவரே! இப்பொழுது அந்தச்சகுனி அம்புகளைச் சூதாட்டமாகவும் காண்டீவத்தை பாசிகையாகவும் என் ரதத்தைக் காய்களை வைக்கும் பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிந்தரே! இப்பொழுது நான் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் கர்ணனைக்கொன்று குந்தியின்புதல்வரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமில்லாமையைப் போக்கப்போகிறேன். இப்பொழுது அரசரான குந்தீபுத்திரர் என்னுல் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, மிக்க மனக்களிப்புற்றவராகவும் பரீதியுள்ளவராகவும் நெடுங்காலம் ஸுகத்தைஅடையப்போகிருர் கேசவரே! இப்பொழுதுகர்ணனைஉயிரினின்று நழுவும்படி செய்யக்கூடியதும் (பகைவர்களால்) திருப்பியடிக்கமுடியாததும் ஒப்பற்றதுமான ஓர் அம்பை இந்த யுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்போகிறேன். மதுஸூதனரே! என்னைக் கொல்லும் விஷயத்தில் 'பல்குனனை நான் கொல்லும் வரையில் என் இருகால்களையும் கழுவுவதில்லை' என்று விரதம் பூண்டவனும் துராத்மாவும் பாவியுமான கர்ணனுடைய விரதத்தைப் பொய்யாகச்செய்து படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தை ரதத்தினின்று கீழே தள்ளப்போகிறேன். எவன் பூமியில் வேறு ஒரு மனிதனை யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லையோ அந்தக் கர்ணனுடைய இரத்தத்தை இப்பொழுது பூமி

குடிக்கப்போகிறது. ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் தன்குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் (த்ரௌபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணையே! நீ கணவர்களை இழந்தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொல்லிய வசனத்தை என்னுடைய கூர்மையுள்ள பாணங்கள் பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. (என்னுடைய பாணங்கள்) கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள்போல அந்தக்கர்ணனுடைய உதிரத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன. கைத்தேர்ச்சியுள்ள என்னால் விடப்பட்டவைகளும் மின்னலொளிபோன்ற ஒளிபொருந்தியவைகளும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளுமான நாராசங்கள் கர்ணனுக்கு உத்தமமானகதியைக் கொடுக்கப்போகின்றன. ராதேயன் பாண்டவர்களை நிந்தித்துக்கொண்டு பாஞ்சாலியைப்பற்றி ஸபையின் நடுவில் சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை (நினைத்து) இப்பொழுது தாபத்தை அடைவான். 'க்ருஷ்ணையே! இந்தப்பாண்டவர்கள் எள்ளுப்பதர்கள், வீர்யமில்லாதவர்கள்; ஆண்மையை இழந்தவர்கள், நான் உங்களைப் பாண்டவர்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினின்று காக்கப்போகிறேன்' என்றும் சொன்னான். 'பாரத! நான் இப்பொழுது புத்திரர்களுடன் கூடினபாண்டவர்களனைவர்களையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று அவன் சொல்லியவசனத்தை என்னுடைய கூரியபாணங்கள் ஸூர்யபுத்திரனும் ஸூதபுத்திரனும் துராத்மாவுமான அவனைக்கொன்று பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு துர்யோதனன் (அகங்காரத்தினால்) மிகுந்த மனத்தையுடையவனாயிருக்கிறானோ அந்தக்கர்ணனை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன் கர்ணன் இப்பொழுது கொல்லப்படுவானாகில் அரசனுடன்கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்கள் ஸிம்மத்தைக்கண்ட மிருகங்கள் பயப்படுவதுபோலப் பயந்து திசைகளை நோக்கி ஓடிவிடுவார்கள். இப்பொழுது புத்திரர்களோடும் நண்பர்களோடும் கர்ணன் என்னால் யுத்தத்திலகொல்லப்பட்டால் துர்யோதனராஜன் பூமியைப் பார்க்கமாட்டான். அதிகப்பொறாமையுள்ளவனான துர்யோதனன் இப்பொழுது, கர்ணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு என்னை யுத்தத்தில் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும். துர்யோதனன் புத்திரர்களோடும் பௌத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸுஹ்ருத்துக்களோடும்கூட மனோரதங்களை இழந்தவனும் பிதாவினுடைய ராஜ்யத்தில் ஆசையற்றவனும் ஆதாரமில்லாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரானதார்மபுத்திரர் பகைவர்கள் கொல்லப்பெற்றவ

ராவார். இப்பொழுது துரியோதனன் விளங்குகின்றசெல்வத்தை யும் ராஜ்யத்தையும் இழக்கப்போகிறான். மாதவரே! விகர்த்தன குமாரனான கர்ணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுத்தத்தில் கொல் லப்பட்ட பிறகு எந்தச்சேனையானது பிரவேசித்தது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அந்தச்சேனையானது பயமடைந்துவிட்டது. தர்மராஜ னுடைய புதல்வரான யுதிஷ்டிரரை நண்பர்களும் முன் அறியப் பட்டவர்களான பிராம்மணர்களும் இன்றுமுதல் அரசராக எண்ணி ஆனந்தமடையட்டும். இன்று சூரியகுமாரனான கர்ணன் என்னால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுப் பட்டங்களோடுகலந்த தேவதா ஸ்தானபூஜையை (ஜனங்கள்) செய்யட்டும். கோவிந்தரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! இப்பொழுது கர்ணன் கொல்லப்பட்டால் ஜனங் கள் நெடுநாளாகச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற தேவதைகளுடைய ஆராதனத்தை விதிப்படி செய்யட்டும். ஹ்ருஷீகேசரே! இப் பொழுது இந்தமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான குந்திதேவியும் திரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொள்ளட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது கர்ணன் கொல்லப் படுவனாகில் குளிர்ந்த கண்ணால் நீர் பாரும்; பாண்டவர்களுள் மூத் தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜ்யனான விருகோதரனும் பார்க்கட்டும். நான் பெரியோர்களை அபிவாதனஞ்செய்து இளையவர்களால் அபிவாத னஞ்செய்யப்பெற்று இருகைகளாலும் ஆலிங்கனஞ்செய்து பெரிய கீர்த்தியை அடையப்போகிறேன். வாஸுதேவரே! இப்பொழுது கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், தேவர்கள் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடையட்டும். தவத்தையே பொருளா கக்கொண்ட மஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷமுள்ளவர்க ளாகச் செல்லட்டும். கிருஷ்ணரே! இரண்டுரதிகர்களுக்கு நேர்ந்த தவைரதமென்னும் சண்டையில் ஸவ்யஸாசியான என்னால் கொல் லப்பட்ட கர்ணனைப்பார்த்து இப்பொழுது மூவுலகங்களும் என்னு டைய ஆண்மையை அறியட்டும். மாதவரே! இன்று நான் வில்லாளிகளுக்கும் ரதத்துக்கும் பாணங்களுக்கும் காண்டீவமென் கிற வில்லுக்கும் கடனைத்தீர்த்தவனாகப் போகிறேன். வாஸுதேவ ரே! இந்திரன் சம்பரனைக் கொன்றதுபோல் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொன்று பதின்மூன்று வருஷகாலமாகச் சோதத்துவைக்கப்பட்டிருக் கிற பெருந்துக்கத்தை விலக்கப்போகிறேன். இன்று யுத்தத்தில் கர் ணன் கொல்லப்பட்டால், யுத்தத்தில் மித்திரகார்யத்தில் விருப்பமுற்ற

---

* வேறுபாடம்.

மஹாரதர்களான ஸோமகர்கள் மேற்கொண்ட கார்யம் நிறை வேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப் பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன். நான் யுத்தத்தில் கர்ணனையும் வெற்றியினால் மேம்பட்டவர்களான அவ னுடைய புத்திரர்களையும் கொன்று பீமனுக்கும் ஸாத்யகிக்கும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனான த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் சிகண்டிக் கும் பிரீதியைச் செய்யப்போகிறேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்த வரே! ஏகாந்தத்தில் தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ் ஞைசெய்தபடி, கர்ணனை மஹாயுத்தத்தில் கொன்று இப்பொழுது கடனாளியாகாமலிருக்கும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோப முள்ளவனும் கௌரவர்களோடு யுத்தஞ்செய்கின்றவனும் ஸூதபுத் திரனைக் கொல்லுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் (எல்லோ ரும்) இன்று பார்க்கட்டும். நான் இப்பொழுது சத்துருக்களில் சிறந் தவனான ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றேனென்று மறுபடியுமே தற்புகழ்ச்சியை உமக்கு முன்னிலையில் சொல்வேன். உலகத்தில் தனுர்வேதத்தில் எனக்கு நிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிர மத்திலாவது எனக்கு எவன் நிகராவன்? பொறுமையில் எனக்கு ஸம னான மனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? கருணையில் எனக்கு ஒப் பான மனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? சிறந்தவில்லையுடையவனான நான் என்னுடைய தோள்வலிமையினால் தேவர்களையும் அஸுரர்களை யும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாப்பிராணிகளையும் அவமானமடை யும்படி செய்வேன். சிறந்தவீரர்களுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும் என்னுடைய வல்லமையே மேலானதென்று தெரிந்துகொள்ளும். அப்படிப்பட்ட நான் ஒருவனாகவே எல்லாக் கௌரவர்களையும் பாஹ் லிகர்களையும் விரைவாக எதிர்த்து, பனிக்காலங்கழிந்தபிறகு உலர்ந்த காட்டையடைந்த நெருப்பு எரிப்பதுபோலக் காண்டீவத்தினால் (விடப்படும்) பாணங்களுடைய ஜ்வாலையினால் பலாத்காரமாக விரை வில் எரிப்பேன். என்னுடைய இந்த இருகைகளும் அம்புகளால் கீறப்பட்டிருக்கின்றன. வில்லும் யுத்தத்தில் பாணங்களுடன்கூடிய தாகவும் வளைக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது. இந்த இருகால்களும் ரத ரேகைகளுடனும் த்வஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக் கின்றன. யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னைப்போன்றவனை (வீரர்கள்) * ஜயிக்கமாட்டார்கள்' என்றான்" என்றுகூறினான்.

* வேறுபாடம்

எழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(த்வந்த்துவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், "அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டுத் தனஞ்சயனும் கர்ணனோடு யுத்தத்துக்காகச் சென்றபிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில் அந்தயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"பெரியத்வஜங்களுள்ளவையும் நன்கு எதிர்த்தவையும் பேரிகளுடைய சப்தங்களால் அதிக ஒலியுள்ளவையும் ரணகளத்தில் நிறைந்திருக்கின்றவையுமான அவர்களுடைய சேனைகள் மழைக்காலத்தில் காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகங்களைப்போலக் காஜித்தன. பெரிய யானைகளாகிற மேகங்களால் சூழப்பட்டதும் அஸ்திரங்களாகிற ஜலத்தோடுகூடியதும் நானாவித வாத்யங்களுடைய சப்தங்களுடனும் சக்கரங்களுடைய நுனியினின்று உண்டாகிற சத்தத்துடனும் தலத்வனியுடனும்கூடியதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆயுதங்களாகிற மின்னல்களுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கத்திகளும் நாராசங்களும் மஹாஸ்திரங்களுமாகிற தாரைகளுடன்கூடியதும் பயங்கரமான வேகமுள்ளதும் இரத்தவெள்ளத்தைப் பெருக்கச்செய்கின்றதும் கத்திகளால் நிரம்பியதும் க்ஷத்திரியர்களுடைய உயிரை நாசஞ்செய்வதும் காலநவறி உண்டானதும் க்ரூரமாயிருக்கின்றதுமான அந்தக்கெடுதலான மழையானது ஜனங்களுக்குக் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகியது. அனேகரதிகர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு ரதிகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனுக்கு) மரணத்தை உண்டுபண்ணினார்கள். அவ்வாறே, ஒரு ரதிகன் ஒரு ரதிகனையும் சிறந்த அனேக ரதிகர்களையும் நாசஞ்செய்தான். ஒருரதிகன் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடுங்கூடின ஒருரதிகனை யமனுக்கு வசப்பட்டவனாகச் செய்தான். ஒருவன் ஒருயானையினால் அனேக ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் ம்ருத்யுவின் வசத்தை அடையச்செய்தான். அவ்வாறே, பார்த்தன் ஸாரதிகளோடும் குதிரைகளோடுங்கூடின தேர்களையும் யானைகளையும் எல்லாச் சத்துருக்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால் ம்ருத்யுவுக்கு வசப்படும்படி செய்தான். க்ருபரும் சிகண்டியும் யுத்தத்துக்காக எதிர்த்தார்கள். ஸாத்யகியானவன் துர்யோதனனை எதிர்த்தான். ச்ருதச்ரவஸ் த்ரோணபுத்திர

ரோடு எதிர்த்தான் யுதாமன்யு சித்திரஸேனனோடு எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ கர்ணனுடையபுத்திரனை ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் சூதாடியும் காந்தாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிங்கமானது பெரியகாளையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். யௌவனமுள்ள நகுலபுத்திரனை சதானீகன், யௌவனமுள்ள கர்ணபுத்திரனை விருஷஸேனனைப் பாணஸமூகங்களால் அடித்தான். சூரனை கர்ணபுத்திரனும் பாஞ்சாலீபுத்திரனை சதானீகனை அனேகபாணவர்ஷங்களால் அடித்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் ஆச்சர்யகரமாக யுத்தஞ்செய்பவனும் மாத்ரீபுத்திரனுமான நகுலன் கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான் பாஞ்சாலர்களுக்குத் தலைவனும் ஸேனாபதியுமான த்ருஷ்டத்யும்னன ஸேனைகளுடன்கூடின கர்ணனை எதிர்த்தான் பாரதரே! துச்சாஸனன், பரதகுலத்திலுதித்தவனும வாயைத்திறந்திருக்கும் யமனைபோல விளங்குபவனும் க்ரூரனும யுத்தத்தில பயங்கரனும் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனும் ஸஹிக்கத்தகாதவேகமுள்ளவனுமான அந்தப பீமனை எதிர்த்தான அவ்வாறே, வீரனை உத்தமௌஜஸ அந்த யுத்தத்தில பலாத்காரமாகக் கர்ணபுத்திரனைக் கொன்றான், அவனுடைய தலையையும் அறுத்தான் அவனுடைய முடியானது ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு பூமியில விழுந்தது பூமியிலவிழுந்த ஸுஷேணனுடைய தலையைக்கண்டு கர்ணன அப்பொழுது துக்கமுற்றவனாகிப பிறகு கோபத்தினால அந்த உத்தமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும நலலநுனியுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களால அறுத்தான அந்தஉத்தமௌஜஸ கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் பிரகாசிக்கின்ற கத்தியினாலும் கிருபரை அடித்து (அவருடைய) பின்பக்கத்தைரக்ஷிக்கின்ற வீரர்களையும கொன்று, பிறகு, சிகண்டியினுடைய ரத்தின்மீதேறினான். ரத்திலிருக்கிற சிகண்டியானவன் கிருபர் ரத்தத்தை இழந்ததைக்கண்டு அவரை அம்புகளால அடிக்கவிரும்பவில்லை துரோணபுத்திரர் கிருபருடைய அந்தத்தேரைச் சூழந்துகொண்டு சேற்றில ஆழ்ந்த பசுவைப்போலக் கரையேற்றினார் பொற்கவசமணிந்தவனும் வாயுவுக்குப புத்திரனுமானபீமன கோடைக்காலத்தில உச்சியைஅடைந்திருக்கின்ற சூரியன் போல (ப்ரகாசித்துக்கொண்டு) கூர்மையுள்ள அம்புகளால உம்முடைய குமாரர்களுடையபடையை அதிகமாகத் தவிக்கச் செய்தான்.

எண்பதாவது அத்யாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் விசோகனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலந்த யுத்தத்தில், அனேகசத்துருக்களால் சூழப் பட்ட ஒருவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து,'ஸாரதியே! இப்பொழுது நீ தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய சேனையைக்குறித்து (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைகளுடன் செல். இந்தத் தார்த்தராஷ்டிரர்களை யமனிடத்தில் அனுப்புகிறேன்' என்று சொன்னான். பீமஸேனனால் இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரதி, கடிய வேகத்துடன், பீமன் அந்தச் சேனையை எதிர்க்க விரும்பினவிடத்தில் உம்முடையபுத்திரர்களுடைய சேனையைக்குறித்து விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, மற்றக்கௌரவர்கள் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் நான்குபக்கத்திலும் அவனை எதிர்த்தார்கள் அவர்கள், மிக்கவேகமுள்ள பீமனுடைய சிறந்த குதிரையைப் பாணஸமூகங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடித்தார்கள். பிறகு, மிக்கவலிமையமைந்த பீமன் வருகின்ற அம்புகளை ஸ்வர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டினான். பொற்புங்கமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் பீமனுடைய பாணங்களால் இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மத்தியில் பீமனால்கொல்லப்படுகிற யானைகள் ரதிகர்கள் யௌவனமுள்ளகுதிரைகள் இவற்றின் கோரமும் மிக்கபெரிதுமான சப்தமானது அப்பொழுது வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப் பட்டமலைகளுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது. பீமனுடைய சிறந்தபாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தச்சிறந்த அரசர்கள், பறவைகள் மலர்களுக்காக மரத்தைநோக்கிவருவதுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தார்கள் உம்முடைய சேனையானது எதிர்த்துச்செல்லுங்காலத்தில் முடிவற்ற வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், பிரளயகாலத்தில் காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டவனும் நாசஞ்செய்பவனும் எரிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் பிராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஊழிக்காலத்தில் பிரஜைகளைக்கவர்கின்றவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) பிராணிகள் தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிகவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் வல்லமையுள்ளவர்களாகவில்லை. பாரதரே!

பிறகு, யுத்தத்தில் மகாத்மாவான பீமனால் நன்றாக எரிக்கப்படுகின்ற பாரதசேனையானது, அவனால் துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் பயந்ததாகவும், பெரிய காற்றினால் மேகங்களுடைய கூட்டங்கள் சிதற அடிக்கப்படுவதுபோலத் திசைகளில் சிதற அடிக்கப்பட்டது. பிறகு, சிறந்த புத்தியுள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் மறுபடியுமே ஸந்தோஷமுள்ளவனாகச் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸூத! ஒன்றுசேர்ந்து வருகின்ற தேர்களையும் கொடிகளையும் நம்மைச் சேர்ந்தவைகளா, பிறருடையவைகளா என்று தெரிந்துகொள். யுத்தம்செய்கின்றவனான நான் ஒன்றையும் அறியவில்லை. அஜாக்ரதையுள்ளவனான நான் என்னுடைய சேனையை (ஆயுதங்களால்) மூடாமலிருக்க வேண்டும். சோகத்தை விட்டவர்களான சத்துருக்களை நான்குபக்கத்திலும் பார்த்துப் பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வந்தடைகிறது. அரசரான யுதிஷ்டிரர் துன்பத்தை அடைந்திருக்கிறார். அர்ஜுனன் வராமையால் அனேகதுக்கங்களை நினைக்கிறேன். தாம் ராஜா பகைவர்களுடைய மத்தியில் என்னை விட்டுவிட்டுச் சென்றதினாலுண்டான இந்தத் துக்கத்தைத் தரிக்கிறேன். இவர் உயிரோடிருக்கிறாரோ, இல்லையோ, நான் அறியேன். அர்ஜுனனையும் நான் அறியேன். அதனால், எனக்கு இப்பொழுது அதிகதுக்கம் உண்டாகிறது. அதிக பிரஸித்திபெற்ற அப்படிப்பட்டவனான அதிக பலமுள்ள பகைவர்படையை நாசஞ்செய்வேன். யுத்தத்தின்மத்தியில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற இந்தச்சேனையைக்கொன்று இப்பொழுது உன்னுடன் ப்ரீதியடைந்தவனாகப்போகிறேன். ஸூத! என்தேரிலுள்ள எல்லா அம்புப்பெட்டிகளையும் பாணங்களையும் பார்த்துப் பாணங்களுள் அதிகமாயிருப்பவற்றின் வகை என்னவென்பதையும் தொகை என்னவென்பதையும் நன்கு அறிந்து சொல்வாயாக. ஸாரதியே! பாணங்கள் எத்தனை ஆயிரங்களிருக்கின்றன? எத்தனை நூறுகளிருக்கின்றன? இதனை விரைவாக எனக்குச்சொல்' என்றுசொன்னான்.

விசோகன், 'வீரரே! இப்பொழுது உமக்குக் காயஸித்தியைத் தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும்அறிந்து இவ்வண்ணம் கூறுவேன். கேகயர்கள், காம்போஜர்கள், ஸௌராஷ்டிரர்கள், பாஹ்லீகர்கள், மிலேச்சர்கள், ஸுஹ்மர்கள், பரதங்கணர்கள், மத்ரர்கள், வங்கர்கள், மகதர்கள், குளிந்தர்கள், ஆனர்த்தகர்கள், ஆவர்த்தகர்கள், மலைநாட்டுவீரர்கள் ஆகியஇவர்களெல்லாரும் சிறந்தஆயுதங்களைத்தரித்து உம்மைநாற்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துசூழ்ந்து பிறகு ஸிம்மநாதஞ்செய்தார்கள். வீரரே!

உம்முடைய இந்தத்தேரில் கூர்மையுள்ளவைகளும் நன்கு துவைந்த வைகளுமான பனனீராயிரம்பல்லங்கள் இருக்கின்றன. அறுபதினாயி ரம்பாணங்களிருக்கின்றன. அவ்வாறே பதினாயிரக்கணக்கான க்ஷுரங் களும் பல்லங்களுமிருக்கின்றன வீரரே! குந்தீபுத்திரரே! இரண்டா யிரம்நாராசங்களும் மூவாயிரம் பரதரங்களும் இருக்கின்றன. பாண்டு நந்தனரே! ஆறுஎருதுகள் பூட்டிய வண்டிகள் சுமக்கமுடியாத அவ் வளவு ஆயுதங்கள் மிகுந்திருக்கின்றன. கற்றறிந்தவரே! ஆயிரக் கணக்காக இவைகளைப் பிரயோகம்செய்யும். உமக்குக் கதாயுத பலமும் கத்தியின்பலமும் கைவன்மையுமிருக்கின்றன. ஈட்டி களும் உலக்கைகளும் சக்திகளும் எறிவளையங்களும் இருக்கின்றன. ஆயுதங்கள்குறைபடுமென்று நீர்பயப்படவேண்டாம்' என்று கூறி னான். பீமஸேனன், 'விசோக! யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயித்தான்' என்று எல்லா உலகத்திலும் பிராணிகள் என்னுடைய பிரதிஜ் ஞையை நிச்சயமாக இன்றைக்கே நிறைவேறினதாகச் சொல்லட் டும். விரும்பப்பட்ட விஷயங்களுள் இது ஒன்றே (எனக்கு) ஸித்திக்கட்டும். தேவர்கள் என்னுடைய இந்த விருப்பத்தை பூர்ணமாக நிறைவேற்றட்டும் ஸூத! இப்பொழுது என்கையி லிருப்பவைகளும் எல்லா அரசர்களையும் கொல்லுகின்றவைக ளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் மூடப்பட் டதும் கோர ரூபமுள்ளதுமான யுத்தமானது சூரியனைமறைப்பதும் ம்ருத்யுவினுலகத்திற்கொப்பானதும் ஆகப்போகிறது ஸூத! 'யுத்தத் தில் பீமஸேனன் மூழ்கிப்போய்விட்டான், அல்லது ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களைவென்றான்' என இந்த விருத்தாந்தமானது அரசர்களுள் பாலர்வரையில் தெரிந்ததாகப்போ கின்றது எல்லாக்கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் விழட்டும் ஜனங்கள் சிறுகுழந்தைகள்வரையில் என்னைப்புகழட்டும். நானொருவனாகவே அவர்களனைவர்களையும் கீழேதள்ளப்போகிறேன். அவர்களனைவர்க ளுமாவது என்னைக்கொல்லட்டும் உத்தமமான செய்கையை விரும்பு கிறதேவர்கள் என்னுடைய இந்தவிருப்பத்தை ஸபலமாகச் செய் யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாகக்கொண்ட ரதிகன் யஜ்ஞத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திரனைப்போல விரைவாக இங்குவரு கிறான் பிளக்கப்படுகின்ற இந்தப் பாரதஸேனையைப் பார் இந்த அரசர்கள் யாதுகாரணத்தினால் ஓடுகிறார்கள்? சிறந்தபுத்தியுள்ளவ னும் புருஷர்களுள் உத்தமனுமான ஸவ்யஸாசி இந்தச் சேனையை

விரைவாகப் பாணங்களினாலே வ்யக்தமாக மூடுகின்றான். விசோக! யுத்
தத்தில், த்வஜங்களையும் ஓடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும்
காலாட்கூட்டங்களையும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்தி
களாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிப்போயிருக்கின்ற தேர்களையும்
இந்த ரதிகர்களையும் பார் வஜ்ராயுதத்திற்கு ஸமமான வேகமுள்ள
வைகளும் ஸவர்ணமயமான இறகுகளாலடர்ந்தவைகளு
மான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் கவரப்பட்டிருக்கின்றதும்
அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவஸேனை
யானது அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த
ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை
அதிகமாகத் துகைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்றன எல்லாக்கௌரவர்
களும் மிக்க மயக்கங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு
பயந்த யானைகளைப்போல ஓடுகின்றார்கள் விசோக! யுத்தத்தில
'ஹா! ஹா!' என்று அலறும் பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளி
யிடுகின்றன' என்று கூறினான்

விசோகன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில் காண்டீவத்தி
னுடைய அதிகோரமான இந்த த்வனியை நீர் கேட்கவில்லையா?
கோபங்கொண்டிருக்கின்ற பார்த்தனால் இழுக்கப்பட்ட நாண்கயிற்றின்
ஒலியினாலே உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக்
கின்றனவா? பாண்டுநந்தனரே! உம்முடையஎல்லாவிருப்பங்களும்
நிறைவேறிவிட்டன. யானைப்படையில் இதோ வானரம் காணப்
படுகிறது கறுத்தமேகத்தில மின்னல் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகா
சிக்கின்ற நாண்கயிற்றைப் பாரும். இந்த வானரமானது தனஞ்சய
னுடைய த்வஜத்தின் நுனியிலேறி யுத்தத்தில் பகைவர்களின் கூட்
டங்களைப் பயமடையச்செய்துகொண்டு நான்கு பக்கத்திலும் பார்க்
கின்றது நேரில் பார்த்து நானே இதனிடத்தினின்று பயமடை
கிறேன் விசித்திரமான இந்தத்தனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது
அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. கிரீடத்திலிருக்கும் சிறந்த இந்த ரத்
தினமும் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதாக விளங்
கின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போல பிர
காசிக்கின்றதும் நல்ல ஒலியுள்ளதுமான தேவதத்தமென்னும் சங்
கத்தைப் பக்கத்தில் பாரும் வீரரே! கடிவாளங்களைக் கையிற் பிடித்
தவரும் பகைவருடையபடைகளில் நுழைகிறவருமான ஜனார்த்தன
ருடைய சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில
வஜ்ரம் இழைத்ததும் முனையில் கத்திகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய கீர்த்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாரும். ஸாளவிருக்ஷங்களுக்கொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் க்ஷுரங்களால் அறுக்கப்பட்டு இதோ விழுகின்றன. அந்தக்கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட யானைகள் மாவுத்தர்களோடுகூடியவைகளாக வஜ்ரங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள்போலக் கீழேவிழுந்தன. குந்தீநந்தனரே! அவ்வாறே, மிக்க சிறப்புற்றதும் சந்திரனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அந்த வாஸுதேவருடைய பாஞ்சஜன்யத்தை யும் பாரும் மார்பில் மிக்க ஜ்வலிக்கின்ற கௌஸ்துப ரத்தினத்தையும் விஜயத்தைத்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாரும். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் சிறந்த ரதத்தையுடையவனுமான பார்த்தன் இந்தச் சத்துருக்களின் சேனையை நிச்சயமாகத் துரத்திக்கொண்டு, வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவரால் ஓட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிறான். பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்க ளுடைய கூட்டங்களையும் பாரும் தேவராஜனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனான உம்முடைய இளையஸகோதரனாலே இந்தச் சேனைகள் கருடனுடைய காற்றினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோலக் கீழேவிழுகின்றன யுத்தத்தில் கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சேர்ந்து நாசஞ்செய்யப்பட்ட இந்த நானூறு தேர்களையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகர்களான காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ரதங்களையும் பாரும் பலவானான இந்த அர்ஜுனன் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய பக்கத்தைநோக்கி எதிரில் வருகிறான் விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பெற்றவராகிறீர் உம்முடைய பகைவர்கள் மாண்டார்கள் உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருத்தியடையட்டும்' என்றான். பீமஸேனன், 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தைச் சொன்னதனால் மிக்க மனக்களிப்புற்ற நான் உனக்குச் சிறந்த பதினன்கு கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன். விசோக! நீ எனக்கு அர்ஜுனனைத் தெரிவித்ததனால் உனக்கு நூறு தாஸிகளையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், துர்யோதனனால் ஏவப்பட்ட சகுனியைப் பீமன் தோல்வியடையச் செய்ததும்.)

யுத்தத்தில் ரதங்களுடைய சப்தத்தையும் ஸிம்மநாதத்தையுங் கேட்டு அர்ஜுனன் கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'குதிரைகளைச் சீக்கிரமாக நடத்தும்' என்று சொன்னான். கோவிந்தர், அர்ஜுனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பீமனிருக்குமிடத்திற்கு இதோ நான் அதிசீக்கிரமாகச் செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார். சொல்லுகின்ற அந்த அர்ஜுனனைப் பனியையும் சங்கத்தையும் போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் செய்யப்பட்ட கவசம்பூண்டவைகளுமான குதிரைகள் ஜம்பனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் பிடித்த இந்திரனை அக்காலத்தில் குதிரைகள் அந்தயுத்தத்தில் தாங்கியதுபோலத் தாங்கின. கோபங்கொண்டவர்களும் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்கூட்டங்களுடனும்கூடியவர்களுமான புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் பாணங்களுடைய ஒலிகளினாலும் சக்கரங்களுடைய ஓரங்களிலுண்டாகின்ற சப்தங்களினாலும் குளப்படிச் சத்தங்களினாலும் பூமியையும் திசைகளையும் நன்றாகவொலியடையும்படி செய்துகொண்டு ஜயத்தைக்கருதி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பெரியவரே! அவர்களுக்கும் பார்த்தனுக்கும் தேகங்களையும் உயிரையும் பாவத்தையும் நாசஞ்செய்கின்ற நல்லயுத்தமானது, (முற்காலத்தில்) மூவுலகங்களின் நிமித்தமாக ஜயசீலர்களுள் உத்தமரும் விளையாடுகின்றவருமான விஷ்ணுவுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நேர்ந்ததுபோல நேர்ந்தது. கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் ஒருவனாகஇருந்துகொண்டே அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பற்பலவிதமான அந்த ஆயுதத்தைத் துண்டாக்கி க்ஷுரங்களாலும் அர்த்தசந்திரபாணங்களாலும் கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலும் அவர்களுடையதலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும் சாமரங்களையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் யானைகளையும் பலவாறாகத் துண்டாக்கினான். பலவாறு அறுக்கப்பட்ட அவைகள் காற்றினால் முறித்துத்தள்ளப்பட்ட காடுகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன. பொன்விரிப்புகளால் மூடப்பட்டவைகளும் கொடித்துணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுத்தவீரர்களுடனும் கூடினவையாகச் செய்யப்பட்டவைகளும் பொற்புங்

கங்களுள்ள பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகள்போல் விளங்கின. தனஞ்சயன் இந்திர னுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச் சமமான உத்தமபாணங்களால் யானை களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்து காணனைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் பலனென்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காக இந்திரன்சென்றதுபோல் விரை வாகச் சென்றான். பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல் ஸைன்யத்தில் பிரவேசித்தான். அரசரே! ரதங்களோடும் காலாட்களோடும் கூடியவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களா லும் அதிகரித்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் ஸந்தோஷ முள்ளவர்களாக அந்தப்பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில் வந்தார்கள். பார்த்தனைக்குறித்து வருகின்ற அவர்களுடைய மிக்க பெரிதான சப்தமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத் தினது ஒலிபோலத் தோன்றியது. அந்தமஹாரதர்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயத்தைவிட்டு அந்தப்புருஷஶ்ரேஷ்டனைப் புலிகள்போல் எதிர்த்துவந்தனர். அந்த இடத்தில் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக்கௌரவவீரர்களுடைய படையை, அர்ஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச்செய்வதுபோலச் சிதறச் செய் தான். (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளு மான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரதஸமூகங்களோடுகூடி அர்ஜு னனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரை களையும்பாணங்களால் யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான். யுத்தத்தில் பார்த்தனுடையவில்லினின்று விடுபடுகின்றபாணங்களால் கொல்லப் படுகின்ற அந்தமஹாரதர்கள் பயம்உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கி னார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர் களுமான நானூறுவீரர்களைக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால்யமனுடைய வீட்டை அடையச்செய்தான். யுத்தத்தில் பற்பலஅடையாளங் களுள்ள கூர்மையானபாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தவீரர்கள் அர்ஜுனனைவிட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள். ஸேனா முகத்தில் ஓடுகின்றஅந்தவீரர்களுடைய பெரியசப்தமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது. உமக்கு மங்களம். ஐயா! குந்தீபுத்திரனை அர்ஜு-

னன் அநதஸேனையைப பாணஙகளால நனருக அடிததுத துரததி ஸுதபுததிரனுடைய படைககுள திராகசசென்ருன். பகைவாகளை எதிாததுசசெலலுகின்ற அநதஅாஜுனனுடைய பெரியசபதமா னது முறகாலததில ஸாபபஙகளுககாகப பறநதுவருகின்ற கருட னுடைய சபதம்போல உண்டாயிறறு. அாஜுனனைப் பாாபபதில மிகுநதஆவலுள்ளவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபதததைககேட்டு அதிகபிரீதியுள்ளவனுனை மஹாராஜரே! பாதாப சாலியான பீமஸேனன அாஜுனனவருகின்றதைக கேட்டமாத திரததிலேயே உயிரிலபறறைவிட்டு உமதுசேனையை அடிததான. வாயுவினுடைய வீாயததுககு ஒபபானவீாயமுள்ளவனும் வேகததில வாயுவுக்குசசமமாக இருபபவனும் சிறநதபிரதாபமுள்ளவனும வாயு வுககுபபுததிரனுமானபீமன வாயுவைபபோல ஸஞசரிததான. ராஜ ஶ்ரேஷ்டரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனுல துனபுறுததப படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது ஸமுததிரததில உடைபபட்ட மரககலம்போலக கீழேஅழுநதியது பீமன கைததோசசியைககாண் பிததுககொண்டு அபபொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட் டுககு அனுபபபபோகிறவனுக உககிரமான பாணஙகளால அறுத தான. பாரதரே! அநத யுதததில யுததவீராகள யுகம் முடியுங காலததில காலனுடையபலமபோன்ற அதிமானுஷமான பீமனு டைய பலததைககண்டு விசேஷமாகப பயமடைநதாாகள பாரதரே! பீமஸேனனுல அவவாறு பயஙகரமான பலமுள்ள வீராகள அடிககப பட்டதுகண்டு அரசனுனை துரியோதனன இநத வசனததை உரைகக லானுன பரதாகளுள சிறநதவரே! துரியோதனன யுதததில மஹா விலலாளிகளான எலலாசசேனைததலைவாகளையும யுததவீராகளையும் நோககி, 'பீமனைககொலலுஙகள அவன் கொலலபபட்டால பாண் டவசேனை முழுவதும கொலலபபட்டதெனறு எணணுகிறேன' என்று கட்டளையிட்டான அரசாகள உமது புததிரனுடைய அநதக கட்டளையை ஏறறுககொண்டு பீமனைச சரமாரிகளால நாறபுறததி லும் நன்ருக மூடினுாகள. ராஜேநதிரரே! வேநதரே! அனேக யானை களும் ஜயததிலவிருபபமுள்ள மனிதாகளும ரததிலிருபபவாகளும் விருகோதரனைச சூழநதுகொண்டாாகள. மனனவ! நாறபுறங் களிலும் அநதச சூராகளால சூழபபட்டவனும பரதவமசததில உதிததவாகளுள சிறநதவனுமான அநதசசூரன நக்ஷததிரஙகளால சூழபபட்ட சநதிரன்போல விளஙகினுன. மஹாராஜரே! வட்ட மான ரேகையுடன்கூடின பூாணசநதிரன் விளஙகுவதுபோல

யுத்தத்தில் பார்க்க இனிமையான அந்தப்புருஷஸ்ரேஷ்டன், யுத்தத்
தில் விஜயனோடு வேற்றுமையில்லாதவனாகவே விளங்கினான். கோபத்
தினால் சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் சூரர்களுமான அந்த அரசர்
கள் அனைவரும் விருகோதரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ண
முள்ளவர்களாக அவன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பீமன்
படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் அந்தப் பெருஞ்சேனையைப்
பிளந்து ஒரு மீனானது ஜலத்தில் வலையினின்று வெளிப்படுவது
போல யுத்தத்தினின்று வெளிப்பட்டான். பாரதரே! பீமன், திரும்
பாதவைகளான பதினாயிரம் யானைகளையும் இரண்டுலக்ஷத்திருநூறு
மனிதர்களையும் ஐயாயிரம் குதிரைகளையும் நூறு ரதிகர்களையும்
கொன்று, இரத்தவெள்ளத்துடன்கூடின நதியைப்பெருகியோடச்
செய்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான பீமன் இரத்தமாகிற ஜலத்துடன்
கூடியதும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ளதும் யானைகளாகிற பெருமீன்
களால் நாற்பக்கத்திலும் சூழப்பட்டதும் மனிதர்களாகிற மீன்களை
யும் குதிரைகளாகிற முதலைகளையுமுடையதும் மயிர்களாகிற பாசி
களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் அறுக்கப்பட்டகைகளாகிற சிறந்த
ஸர்ப்பங்களுடன்கூடியதும் அனேக ரத்னங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு
போகின்றதும் தொடைகளாகிற முதலைகளையுடையதும் மாமிஸங்க
ளாகிற சேற்றையுடையதும் தலைகளாகிற கற்களால் நன்றாகச் சூழப்
பட்டதும் விற்களாகிற நாணல்களையுடையதும் அம்புகளாகிற *தெப்
பங்களையுடையதும் கதாயுதங்களும் பரிகங்களும் கொடிகளுமுள்ள
தும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளையுடையதும் த்வஜங்களுடன்
கூடியதும் உத்தமமான தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும்
ஆரங்களாகிற தாமரைமலர்களுக்கு உத்பத்திஸ்தானமாயிருப்பதும்
பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடையவரிசைகளையுடைய
தும் சிறந்த வீரர்களுடைய செய்கைகளுடன்கூடியதும் யுத்தத்தில்
மிக்க பயமுள்ளவர்களால் தாண்டமுடியாததும் யுத்தவீரர்களாகிற
முதலைகளையுடையதும் யுத்தபூமியில் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்
தைக் குறித்துச்செல்லுவதும் வைதரணிபோல உக்ரமாயிருப்ப
தும் மனோதைரியமற்றவர்களால் எவ்விதத்தினாலும் தாண்டமுடி
யாததும் அவ்வாறு கோரமாயிருப்பதும் தாண்ட முடியாத
தும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்தி பண்ணுகின்
றதுமான ஒருநதியைக் கணப்பொழுதில் பெருகச்செய்தான்.
ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பாண்டுநந்தனன் சென்ற சென்ற விடங்

---

* வேறுபாடம்.

களிலெல்லாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீரர்கள் எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப்பட்ட செய்கையைக்கண்டு துர்யோதனன் சகுனியைப்பார்த்து, 'மாமா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கொல். இவன் ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது ஜயிக்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி பெரும்போருக்கு ஸன்னத்தனாகிய பிராதாக்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் வீரனான அந்தச் சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை எதிர்த்துக் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தான் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அந்தச் சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சகுனி அந்தப்பீமனுடைய இடவிலாப்பக்கத்திலும் நடுமார்பிலும் தங்கக் கட்டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். கோரரூபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து அழுந்தின பாரதரே! யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் ரோஷத்தினால் ஸௌபலனைக் குறித்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக் கோரமான பாணத்தை ஏழாகத் துண்டாக்கினான் ஜனங்களுக்கு நாதரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே ஒரு பல்லத்தினால் சகுனியினுடைய வில்லைவெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன் வேறுவில்லையும் பதினாறு பாணங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப்பல்லங்களுள் இரண்டு பல்லங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபல்லங்களால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பல்லத்தினால் த்வஜத்தையும் இரண்டு பல்லங்களால் குடையையும் நான்கு பல்லங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொற்பிடியுள்ள உருக்கினாலாகிய சக்தியைப் பிரயோகித்தான் பீமனுடைய கையினால் எறியப்பட்டதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய நாவைப்போல அசைவதுமான அந்தச் சக்தியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியின்மீது விரைவாக விழுந்தது. ஜனநாதரே! பிறகு, அதிக கோபங்கொண்ட சகுனி பொன்னலங்காரமுள்ள அந்தச் சக்தியைப் பிடித்து அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிந்தான். அந்தச்சக்தியாயுதமானது மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு ஆகாயத்தினின்று நழுவின மின்னல்போல அப்பொழுது பூமியில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் நான்குபக்கத்திலும் பெருங்கூச்சலிட்டனர். பீமனோ பலசாலிகளுடைய அந்த ஸிம்மநாதத்தைப் பொறுக்கவில்லை. ராஜேந்திரரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன் வேறுவில்லை எடுத்து நாணேற்றி ஸிம்மநாதத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் சகுனியினுடையசேனையை ஒருமுகூர்த்தத்துக்குள்ளாக அம்புகளால் மூடினன். அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைபவனாகி அந்தச் சகுனியினுடைய நான்குகுதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொன்று ஒரு பல்லத்தினால் த்வஜத்தையும் அறுத்தான். புருஷச்ரேஷ்டனான சகுனி சினத்தினால் கண்கள் சிவந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரைவிட்டு வில்லை விரைவாக நாணொலி செய்துகொண்டு (பூமியில்) நின்றான். அரசரே! சகுனி நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் பலவாறு பீமனை அடித்தான். ப்ரதாபசாலியான பீமஸேனன் அதிககோபங்கொண்டவனாகித் திருப்பியடித்து அவனுடையவில்லையும் துண்டாக்கிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். பலசாலியான சத்துருவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமான காந்தாரராஜன் அப்பொழுது குற்றுயிருள்ளவனாகிக் கீழேவிழுந்தான். அரசரே! பிறகு, சகுனி தளர்ச்சியுற்றவனாயிருக்கின்றானென்பதை அறிந்து உம்முடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனை ரதத்துடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான். பிரபுவே! தனபமுற்று மெய்ம்மறந்திருக்கிறசகுனியைக்கண்டு கௌரவர்கள் புறங்காட்டுபவர்களாகிப் பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் நடுக்கமுற்றுத் திசைகளை நோக்கி ஓடினார்கள். அரசரே! சகுனியானவன் சிறந்தவில்லாளியான பீமஸேனனால் ஜயிக்கப்பட்டவே, உம்முடையபுத்திரனான துரியோதனன் அதிபயத்தினால் மூடப்பட்டு மாதுலனைப்பற்றி அதிகவலையுள்ளவனாக வேகமுள்ள குதிரைகளோடு விலகிச்சென்றான். பாரதரே! திரும்பினஅரசனைக்கண்டு சேனைகள் த்வந்த்வயுத்தங்களைவிட்டு நான்கு பக்கத்திலும் ஓடிவிட்டன. புறங்காட்டி ஓடுகின்ற அந்த எல்லாக்கௌரவர்களையும் கண்டு பீமன் நூறுக

கணைகளான அனேகபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் பீமனால் பீடிக்கப்படுகின்ற வர்களும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவர்களுமான அந்தக்கௌரவர்கள் கர்ணனை அடைந்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றார்கள். மஹாவீர்யமுள்ள வனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தக்கர்ணன் (ஆபத்தாகிறகடலில் அமிழுகின்ற) அவர்களுக்கு ஒரு திட்டானான். * அரசரே! புருஷ ஸ்ரேஷ்டரே! கெட்டகாலத்தில் உடைபட்ட கப்பல்களையுடைய மாலுமிகள் ஒருதிட்டை அடைந்து ஸுகம்பெறுவதுபோல உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் கர்ணனை அடைந்து ஸுகத்தை அடைந்தார்கள் அரசரே! அவர்கள் மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைந்து நிலைபெற்று நின்று பரஸ்பரம் ஸந்தோஷத்தை அடைந்து மரணம்வரையில் திரும்புவதில்லை என்று எண்ணி யுத்தத்துக்காக ஒன்றுசேர்ந்தார்கள்'' என்றான்.

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் ஸைன்யங்கள் முறியடிக்கப்பட்ட பிறகு, துர்யோதனனாவது சகுனியாவது ஜயசீலர்களுள் சிறந்தவனான கர்ணனாவது என்னைச்சார்ந்த யுத்தவீரர்களாவது கிருபராவது கிருதவர்மாவாவது துரோணபுத்திரராவது துச்சாஸனனாவது யுத்தத்தில் யாது கூறினார்? பீமன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் என்னைச்சேர்ந்த எல்லாவீரர்களோடும் போர்புரிந்தமையால் நான் பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனுடைய பராக்கிரமத்தை மிக்க ஆச்சர்யகரமென்று எண்ணுகிறேன். ராதேயன் யுத்தவீரர்கள்விஷயத்தில் பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி (கார்யங்களைச்) செய்தானா? ஸஞ்சய! பகைவர்களை அழிப்பவனான கர்ணன் எல்லாக் கௌரவர்களுக்கும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவன், கவசம்போன்றவன், ஆதாரமாகஇருப்பவன், ஜயிப்போமென்றிருக்கும் விருப்பத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவன், அளவுகடந்த வல்லமைபொருந்தின பீமஸேனனால் அந்தத்துணைசேனை நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு விறப்பிடித்தவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? ஜயிக்கமுடியாதவர்களான என்னுடையபுத்திரர்களாவது மஹாரதர்களான அரசர்களாவது யாது செய்தனர்? ஸஞ்சய! இவை

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

அனைத்தையும் எனக்கு உரைப்பாயாக நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன், பீமஸேனன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லா ஸோமகர்களையும் கொன்றான். பீமனும் அதிகபலமுள்ள கௌரவசேனையை நாசஞ்செய்கின்றான். புத்திசாலியான பீமஸேனனால் சேனை துரத்தப்படுகின்றதைக் கண்டு, கர்ணன் ஸாரதியைப் பார்த்து, 'என்னைப் பாஞ்சாலர்களிடம் போகச்செய்' என்று கூறினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மத்ரராஜனுமான சல்யன் மஹாவேகமுள்ள வெண்மையான குதிரைகளைச் சேதியர்களைக் குறித்தும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்தும் கரூசர்களைக் குறித்தும் நடத்தினான். பகைவர்களுடைய படையை அழிப்பவனான சல்யன் பெரியசேனையில் நுழைந்து எங்கே எங்கே அந்த ரதங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே அங்கே குதிரைகளை ஸந்தோஷத்துடன் நடத்தினான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மேகம்போன்றதும் புலித்தோலால் நாற்புறங்களிலும் மூடப்பட்டதுமான அந்த ரதத்தைக் கண்டு பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பயந்தார்கள். பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் மேகத்தினது இடிமுழக்கம்போன்றதும் பிளக்கப்படுகின்ற மலையினது சப்தம்போன்றதுமான ரதத்தினுடைய சப்தமானது தோன்றியது. பிறகு, கர்ணன் கூர்மையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான அனேக அம்புகளால் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான். அவ்வாறு யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்கின்றவனும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கப்படாதவனுமான அந்தக் கர்ணனைப் பெரிய வில்லையுடையவர்களான பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சிகண்டியும் பீமனும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் ஸாத்யகியும் சரமாரிகளால் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களாக அந்தக் கர்ணனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். யுத்தத்தில் சூரனும் நரஸ்ரேஷ்டனுமான ஸாத்யகியோ அப்பொழுது கூர்மையுள்ள இருபது பாணங்களால் கர்ணனைத் தோள்பூட்டில் அடித்தான். யுத்தத்தில் கர்ணனைச் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் த்ருஷ்டத்யும்னன் ஏழுபாணங்களாலும் த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் நூறு பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகப் படிந்தகணுக்களுள்ள 'தொண்

ஞூறுபாணங்களால ராதேயனைத தோளபூட்டில அடிததான். பிறகு, மிக்க பலமுள்ளவனை காணன் அட்டஹாஸம்செயது உத தமமானவிலலை நாணிலெழுபபிக கூரமையுள்ளபாணங்களை உறுதி யாக இழுததுவிட்டான் அவாகளை ஐவைநதுபாணங்களால திருப்பி யடிததான். பரதாகளிற சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியி னுடையவிலலையும் கொடியையும் அறுதது அவனையும் நடுமாாபில ஒனபது பாணங்களால அடிதது, பிறகு, கோபங்கொண்டு முபபது பாணங்களால பீமஸேனனையும் அடிததான் பெரியவரே! சததுருக களைத தவிககசசெயகிறவனை காணன ஒருபலலததினல ஸஹ தேவனுடைய கொடியைத துண்டாககினன் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால கொன்றன பரதாகளுள சிறநதவரே! அவன் கண்களின் இமைகொட்டும் நேரநதுககுள தரௌபதி புததிராகளையும் ரதங்களை இழநதவாகளாகச செயதான். அது ஆச சரியமாயிருநதது கணுககள உடபடிநதுளள அம்புகளால அவாகள அனைவாகளையும புறங்காட்டினவாகளாகசசெயது சூராகளான பாஞ சாலாகளையும் மஹாரதாகளான சைதயாகளையும் அடிததான. பிரஜாநாதரே! யுததததில வதஞ்செயயபபடுகினற அநதச சைத யாகளும் மாதஸயாகளும் காணன ஒருவனையே எதிாதது விரை வாக வநது அமபுததிரளகளை எயதாாகள மஹாரதனை ஸூதபுத திரன அவாகளைக கூாமையுளள அம்புகளால கொனறன அரசரே! யுதததில வதஞ்செயயபபடுகினற அநதசசைதயாகளும் மாதஸயா களும ஸிம்மததினிடம் பயநதமிருகஙகளபோலப பயநது யுததததில ஒடினாகள. பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுததிரன ஒருவ னாகவே யுதததநில சூராகளைக கொன்றதாகிய மிககஆசசாயகரமான இநதசசெயகையை நான கண்டேன மஹாராஜரே! அதிகமாக முயலுகின்றவாகளும் வலலமையுடன் போா புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீராகளை யுததததில பாணங்களால தடுததான. பாரதரே! அநத யுதததததில மஹாாதமாவான காண னுடைய லாகவததினல எலலாததேவதைகளும் ஸிததாகளும் சார ணாகளுடன ஸநதோஷமடைநதாாகள துரியோதனனைச சோநத மஹாவிலலாளிகள, சிறநத ரதிகாகளுள சிறநதவனும் விலலாளி களுள உததமனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான காணனைப பூஜிததாா கள மஹாராஜரே! பிறகு, காணன வெயிறகாலததில நெருபபா னது எரிபபதுபோலப பகைவாகளுடைய படையை எரிததான். காணனால வதஞ் செயயபபடுகினற அநதப பாண்டவஸேனை

வீரர்கள் மஹாரதனான கர்ணனைக்கண்டு யுத்தத்தில்பயந்து அங்கு காங்கு ஓடினார்கள் அந்த மஹாயுத்தத்தில் கர்ணனுடைய சிறந்த வில்லினின்று விடுபட்ட கூர்மையுள்ள அம்புகளால் வதஞ் செய்யப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்களுடைய பெரிய அழுகையொலி யானது தோன்றியது பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது அந்தச் சப்தத்தினால் மிக்க பயமடைந்தது பகைவர்கள் அந்த ஸமயத்தில் கர்ணன் ஒருவனையே யுத்தத்தில் போர்வீரனென்று எண்ணினார்கள். பகைவர்களை அழிப்பவனான கர்ணன் மீண் டும் அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சர்யகரமான செய்கையைச் செய்தான் பாண்டவர்களனைவரும் இவனைப் பார்ப்பதற்குஞ் சக்தியற்றவர்களா னார்கள். ஜலப்பிரவாகமானது சிறந்தமலையை அணுகி உடைக்கப் படுவதுபோல அந்தப்பாண்டவஸேனையானது கர்ணனை அடைந்து பிளக்கப்பட்டது அரசரே! மிக்க புஜபலமுள்ள கர்ணனும் யுத்தத் தில் புகைதணிந்த தீப்போல ஜ்வலித்துக்கொண்டும் பாண்டவர் களுடைய பெரும்படையை எரித்துக்கொண்டும் நின்றான் மஹா ராஜரே! வீரனான கர்ணன் வீரர்களுடைய தலைகளையும் குண்டலங் களுடன் கூடின காதுகளையும் கைகளையும் அம்புகளால் விரை வாக அறுத்தான் வேந்தரே! யுத்தவீரவிரதத்தை அனுஷ்டிக் கின்ற கர்ணன் யானைத்தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட பிடிகளையுடைய கத்திகளையும் தவஜங்களையும் சக்திகளையும் குதிரைகளையும் யானை களையும் பற்பலரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும் அச்சுக் களையும் நுகத்தடிகளையும் பற்பல சக்கரங்களையும் பலவாறு துண்டாக் கினான் பாரதரே! அந்தயுத்தத்தில் கர்ணனால் கொல்லப்பட்ட யானை களாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கமுடியாமலிருக்கிறபோர்க்கள மானது மாம்ஸங்களாலும் இரத்தங்களாலும் சேறுள்ளதாயிற்று நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்களா லும் யானைகளாலும் மேடுபள்ளமாகவும் ஸமமாகவுமிருக்கின்ற (யுத்த ரங்கத்தில்) ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கோரமான பாஞ்சாகார மும் கர்ணனுடைய அஸ்திரமும் மிகுதியடையவே, தன்னைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாவது பிறரைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாவது பரஸ்பரம் அறியப்படவில்லை. மஹாராஜரே! கர்ணனுடைய வில்லினின்று விடுபட்டவைகளும் ஸ்வர்ணபூஷணங்களுடன் கூடியவைகளுமான பாணங்களால் பாண்டவர்களுடைய மஹாரதர்கள் நன்றாக மூடப்பட் டார்கள். மஹாராஜரே! முயல்கின்றவர்களும் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுமான அந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ராதேயனால்

அடிக்கடி முறிய அடிக்கப்பட்டார்கள். காட்டில் கோபங்கொண்ட சிங்கம் மிருகக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலப் பகைவர்களான சிறந்த பாஞ்சாலரதிகர்களைத் துரத்தினான். சிறந்த பெரும்புகழை யுடையவனான கர்ணனே யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு ஓநாயானது பசுக்களுடைய கூட்டங்களைத் துரத்து வதுபோல் அந்தச்சேனையைத் துரத்தினான். புறங்காட்டி ஓடுகின்ற பாண்டவசேனையைக் கண்டு மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள் பயங்கரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வந்தார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! துர்யோதனனே அதிகஸந்தோஷத்துடனும் அதிக உத்ஸாஹத்துடனும் நானாரூபமாகத்திலும் பற்பலவாத்தியங்களை முழங்கச்செய்தான். அந்தயுத்தத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டவர்களும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் சூரர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் அப்பொழுது மரணம்வரையில் திரும்புவதில்லை என்று எண்ணி (யுத்தத்திற்கு) திரும்பினார்கள். மஹாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான ராதேயன் யுத்தத்தில் திரும்பிவந்திருக்கின்றவர்களான அந்தச் சூரர் களைப் பலவாறாக நாசஞ்செய்தான். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அந்தயுத்தத்தில் கர்ணனால் கோபத்துடன் பாணங்களால் இருபது பாஞ்சாலரதிகர்களும் நூற்றுக்கணக்குக்கு மேலான சைத்யர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். பாரதரே! பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் காலன் அந்தகன் இவர்களுடைய சரீரம்போன்ற சரீரத்தையுடையவ னும்சூரனுமான ஸூதபுத்திரன் தேர்களின்நடுவிடங்களையும் குதிரை களுடையமுதுகுகளையும் சூன்யமாகவும் யானைகளின்பிடர்களை மனிதர் களில்லாதவைகளாகவும் காலாட்களை ஓடுகின்றவர்களாகவும் செய்து, நடுப்பகலில் சூரியன்போலப் பார்க்கமுடியாதவனாகப் பிரகாசித்தான். மஹாராஜரே! மஹாவில்லாளியும் பகைவர்கூட்டங்களை அழிப்பவனு மான கர்ணன் இவ்வாறு மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதிகர்களை யும் யானைகளையும் கொன்று நின்றான். மஹாபலசாலியான காலன் பூதகணங்களைக் கொன்றுநிற்பதுபோல மஹாரதனான அந்தக்கர்ணன் ஒருவனாகவே ஸோமகர்களைக் கொன்றுநின்றான். கொல்லப்படுகின்ற வர்களாயிருந்தும், பாஞ்சாலர்கள் யுத்தமுனையில் கர்ணனைவிட்டு விலகாமலிருந்தமையால் அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான வல்லமையை அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். அரசனும் துச்சாஸனனும் அவ்வாறே சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபரும் அஶ்வத்தாமாவும் கிருதவர் மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றார்கள் ராஜேந்திரரே! உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான கர்ண புத்திரர்கள் இருவரும் கோபமுள்ளவர்களாகப் பாண்டவர்களுடைய படையை இங்கும் அங்குமாகக் கொன்றார்கள். அச்சமயத்தில் க்ரூரமானதும் பெரியதுன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான பெரிய யுத்தம்நடந்தது. அவ்வாறே, சூரர்களானபாண்டவர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் மிக்க கோபங்கொண்டவர்களான த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் உம்முடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள். இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய படைக்கு ஆங்காங்கு இந்தநாசமுண்டாயிற்று. மஹாபலசாலியான பீமனை அடைந்து உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் யுத்தத்தில் நாசமுண்டாயிற்று.

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதலி தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் பீபத்ஸு என்கிற பெயர் பெற்றவனும் புருஷச்ரேஷ்டனுமான பல்குனன், தனித்தனியாகக் கௌரவர்களுடைய சேனையைக் கொன்று, மகாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய பரபரப்படைக்கண்டு, ரக்தத்தையே ஜலமாகக் கொண்டதும், * மாம்ஸங்களாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுள்ளதும், மனுஷ்யர்களுடைய தலைகளாகிற கற்களுள்ளதும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலுமமைந்த கரையுடன்கூடியதும், நன்றாகச் சிதறியிருக்கின்ற சூரர்களுடைய எலும்புக்கூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதும், காக்கைகளாலும் கழுகுகளாலும் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும், குடைகளாகிற அன்னங்களோடும் தெப்பத்தோடுங்கூடியதும், வீரர்களாகிறமரங்களை அடித்துக்கொண்டு போகின்றதும், ஹாரங்களாகிற தாமரைமடுக்களையுடையதும், சிறந்த தலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும்,விற்களும் பாணங்களும் தவஜங்களுமுள்ளதும்,மணிதர்களாகிற சிறியஓடுகளுடன்கூடியதும்,கேடகங்களும் கவசங்களுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், ரதங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதும், ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களால் ஸுலப

---

* இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவர்களால் எவ்விதத்திலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டுபண்ணி வாஸுதேவரைப் பார்த்து, இந்தவாக்கியத்தை உரைக்கலானன் 'கிருஷ்ணு! யுத்தரங்கத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய கொடியானது இதோ காணப்படுகிறது. பீமஸேனன்முதலான இந்தவீரர்களும் மஹாரதனேடு போர்புரிகிருர்கள். ஜனார்த்தனரே! இதோ பாஞ்சாலர்கள் கர்ணனிடம் பயந்து ஓடுகின்றர்கள். இதோ துரியோதனராஜன் வெண்மையான குடை பிடிக்கப் பட்டவனுக்க் கர்ணனல் முறிய அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்களை ஓடும்படிசெய்துகொண்டு அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிருன் ஸூதபுத்திரனல் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற கிருபரும் கிருதவர்மாவும் மஹாரதரான அச்வத்தாமாவும் அரசனைக் காப்பாற்றுகிருர்கள் நம்மால் கொல்லப்படாமற்போனல் அவர்கள் ஸோமகர்களுடன் போர்புரிவார்கள். மாதவரே! கடிவாளம்பிடிப்பதில் ஸமர்த்தனும் தோற்றுவிப்பவனுமான இந்தச்சல்யன் கர்ணனுடைய தேரினைநடத்திக் கொண்டு மிகவிளங்குகிருன் அந்தஇடத்தில் செல்லவேண்டு மென்கிறபுத்தி எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு என்னுடைய தேரினைநடத்தும் யுத்தத்தில் கர்ணனைக் கொல்லாமல் எவ்விதத்திலும் நான் திரும்பமாட்டேன். ஜனார்த்தனரே! கர்ணன், நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தத்தில் பார்த்தர்களையும் மஹாரதர்களான ஸ்ருஞ்ஜயர்களையும் யுத்தகளத்தில் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையச் செய்யவேண்டாம்' என்று கூறினன்

பிறகு, கேசவர், ஸவ்யஸாசியுடன் த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்வதில் (விருப்பமுள்ளவனும்) மகிமைதங்கிய வில்லைக் கையிற்கொண்டவனுமான கர்ணனை லக்ஷ்யம்வைத்து உமமுடைய சேனையைக்குறித்து வேகத்துடன் விரைவாகச்சென்ருர் அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் அந்தக்கேசவர் எல்லாஇடங்களிலுமிருக்கின்ற பாண்டவஸைனியங்களைச் சீக்கிரமாக யுத்தத்தில் மனத்தேறுதலடையும்படி செய்வதற்காக ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்ருர். பெரியவரே! பிறகு, இந்திரனுடைய அஸ்திரமானது பாவதங்களில் விழுந்தால் உண்டாகும் சப்தம்போல அந்தப்பாண்டவனுடைய தேரொலியானது தோன்றியது. ஸத்யமான பராக்ரமமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான பாண்டவன் உமமுடையசேனையை வெல்லக் கருதிப் பெரிதான தேரொலியுடன் எதிர்த்துச்சென்ருன் அவ்வாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்த அர்ஜு

ணனைப் பார்த்து மஹாரதமாவான அவனுடையகொடியையுங் கண்டு, மத்ரராஜன் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! யுத்தத்தில் எவனைப்பற்றி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அந்தரதிகன் இதோ பகைவர்களை அடித்துக்கொண்டு வருகிறான் இதோ குந்திபுத்திரன் காண்டீவமென்கிற வில்லைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றனன். அவனை இப்பொழுது கொல்வாயாகில் அது நமக்கு நன்மையாகும். கர்ண! சந்திரப்ரதிமைகளையும் நக்ஷத்திர ப்ரதிமைகளையும் அடையாளமாகக்கொண்டதும் கொடிகளோடும் கிங்கிணிகளோடும் கூடியதுமான அர்ஜுனனுடைய வில்லிலுள்ள இந்த நாண்கயிறானது ஆகாயத்தில் மின்னல்போல இதோ பிரகாசிக்கிறது, பார். இதோ பார்த்தனுடைய கொடிநுனியில் நாற்புறங்களையும் பார்க்கின்றதும் பார்க்கிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வானரம் காணப்படுகின்றது பிரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதத்தில் குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற வாஸுதேவருடைய சக்கரமும் கதையும் சங்கமும் சார்ங்கமென்கிற வில்லும் இதோ காணப்படுகின்றன ஸவ்யஸாசியினால் இழுத்துவிடப்படுகிற காண்டீவம் இதோ ஒலிக்கிறது. கைத்தோசச்சியுள்ள அர்ஜுனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூர்மையுள்ள இந்தப்பாணங்கள் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றன (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடாதவர்களான மன்னர்களுடைய அகன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களுள்ளவைகளும் பூர்ணசந்திரனுக்கொப்பான முகங்களுள்ளவைகளுமான தலைகளால் இந்தப்பூமியானது பரப்பப்படுகிறது பரிகங்கள் போன்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் திமிருள்ளவைகளுமான ரணசூரர்களுடைய கைகள் ஆயுதங்களுடனே இதோ தள்ளப்படுகின்றன. குதிரைவீரர்களோடு தள்ளப்பட்டவைகளும் தள்ளப்படுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் நுனி நாக்குக்களும் கண்களும் தெறித்துப்போனவைகளாக நாசமடைந்து பூமியில் படுக்கின்றன மலைச்சிகரங்கள் போன்றவைகளும் இமயமலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள் பார்த்தனால் மத்தகங்கள் நன்றாக வெட்டப்பட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொல்லப்பட்ட இந்த அரசர்கள் கந்தர்வநகரம்போன்ற ரதங்களினின்று புண்யத்தின் முடிவில் ஸ்வர்க்கவாஸிகள் விமானத்திலிருந்து விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள். ஸிம்மத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான பற்பல மிருகக்கூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால்

அதிகமாகத் துன்பத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸைந்யத்தைப் பார். கர்ணா! சிறந்த ரதிகர்களைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை எதிர்க்கவிரும்பி அர்ஜுனன் வருகிறான். ராதேய! *அந்த அர்ஜுனனைக்குறித்து நீ தடையின்றிச் செல்வாயாக. அனேகசத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து விரைவாக உண்டான பயத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் இந்தத் தார்த்தராஷ்டிர சேனையானது பிளக்கப்படுகிறது. இந்தத் தனஞ்சயனுடைய தேகமானது மிக்க பரபரப்பையடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்தமாக எல்லாச்சேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான் நினைக்கிறேன். விருகோதரன் பீடிக்கப்படுந் தருணத்தில் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற பார்த்தன் உன்னை விட்டு வேறெவனோடும் எதிர்த்துப் போர்புரிய எண்ணங்கொண்டு நிற்கமாட்டான். நிகரற்ற தேராளியும் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவனுமான பார்த்தன், தர்மராஜா தேரினையிழந்து மிக அடிபட்டுக் காயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும் சிகண்டியும் ஸாத்யகியும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் த்ரௌபதீகுமாரர்களும் யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் நகுலஸஹதேவர்களும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும் க்ரோதத்தினால் கண்கள் சிவந்து கோபமூண்டு எல்லா அரசர்களையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனாகி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான். அவன் சேனைகளைவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமில்லாமல் நம்மைக்குறித்தே விரைந்து எதிரில் வருகிறான். கர்ணா! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல் (இவ்விஷயத்தில்) வேறு வில்லாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது போல யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அர்ஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில்லாளி உன்னைத்தவிர வேறொருவனை இவ்வுலகத்தில் நான் காணவில்லை. இவனுக்குப் பக்கங்களிலும் பின்புறத்திலும் காவலை நான் காணவில்லை. இவன் ஒருவனாகவே உன்னைஎதிர்த்து வருகிறான். நீ பயன்பெறுதலைப் பார். பகைவரைத் தவிக்கச்செய்கின்றவர்களான இந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர் புரிவதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர! பொறுப்பு உன்னுடையதே. தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சி செய். நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அஶ்வத்தாமாவோடும் கிருபரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவ்ய

* 'பாரத' என்னும் சொல் விடப்பட்டது.

ஸாசியை மஹாயுத்தத்தில் தடுப்பாயாக. காண! ஸாப்பம்போல (நாகத்தைப் போல உதடுகளை) நக்கிக்கொள்ளுகிறவனும் காளைபோல் கர்ஜிக்கின்றவனும் வனத்திலிருக்கின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனை வதஞ்செய்வாயாக. மிக்கபலசாலிகளும் துர்யோதனனைச் சேர்ந்தவர்களுமான இந்த அரசர்கள் அர்ஜுனனிடம் பயந்து நடுக்க முற்றவர்களாகவும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாதவர்களாகவும் யுத்தத்தினின்று ஓடுகிறார்கள் ஸூதநந்தன! ஓடுகின்ற அந்த வீரர்களுடைய பயத்தைப் போக்கக்கூடியமனிதன் யுத்தத்தில் உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவனுமில்லை புருஷஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக் கௌரவர்களனைவரும் யுத்தத்தில் தீவிடைப்போலிருக்கிற உன்னை அடைந்து உன்னிடத்தினின்று காவலை விரும்பினவர்களாக நிற்கின்றார்கள் ராதேய! எவ்விதத்தினாலும் வெல்ல முடியாதவர்களான வைதேகர்களும் அம்பஷ்டர்களும் காம்போஜர்களும் நக்னஜித்துக்களும் காந்தாரர்களும் எந்தத் தைரியத்தினால் யுத்தத்தில் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அந்தத் தைரியத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள். பிறகு, பாண்டவனை எதிர்த்துச்செல் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பேராண்மையில் நிலைபெற்றவனாக இருந்து, கிரீடியினால் மகிழ்விக்கப்படுகின்றவரும் விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவருமான வாஸுதேவரையும் எதிர்த்துச்செல்' என்றான் கர்ணன், 'சல்ய! உன் நிலைமையில் நிற்கிறாய் இப்பொழுதுதான் நீ என்மனத்துக்கு உகப்பாக இருப்பவன் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! அவ்வாறே தனஞ்சயனிடத்தில் பயப்படாதவனாகவும் தோற்றுகிறாய். சிக்ஷைபெற்றிருக்கின்ற என்னுடைய இரண்டுகைகளின்பலத்தையும் இப்பொழுது பார் என்னுடைய பயிற்சிவன்மையையும் பார் ஆண்மையிற் சிறந்தவனே! நான் ஒருவனாகவே இப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையைக் கொல்வேன், பிறகு, கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும் கொல்வேன் உண்மையை உன்னிடத்தில் உரைக்கிறேன். அந்த இரண்டு வீரர்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலும் நான் திரும்பப்போகிறதில்லை அவர்களாலாவது அடிக்கப்பட்டு நான் படுப்பேன். யுத்தத்தில் ஜயமானது நிலையற்றதன்றோ? நான் இப்பொழுது (அவர்களைக்) கொன்றோ, அல்லது (அவர்களால்) நான் கொல்லப்பட்டோ கிருதார்த்தனாகப்போகிறேன்' என்றுகூறினான். சல்யன், 'கர்ண! மஹாரதர்கள், ரதிகர்களுள் சிறந்தவீரனான இந்த அர்ஜுனனை ஏகாகியாயிருந்தாலே ஜயிக்கமுடியாதவனென்றுசொல்லுகிறார்கள். கிருஷ்ணனால் நாற்புறத்திலும் காக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த

அர்ஜுனனைஜயிக்க எவன் இவ்வுலகத்தில ஸாமர்த்தியமுள்ளவன?' என்று சொன்னான்.

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உத்தமாதிகன் உலகத்தில ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை. நாம் முழுதும் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்தப்பாரத்தனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். பெரும்போரில என்தாண்மையைப்பார். கௌரவராஜகுமாரனை இந்த்தோவீரனவெண்மையானகுதிரைகளோடியுத்தபூமியில ஸஞ்சரிக்கிறான். இப்பொழுது, அவனாவது எனனைக கஷ்டத்தை அடைவிக்கப் போகிறான். கர்ணனாவது அவனுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவதில இந்தச்சமயத்தில ஸமாத்தனவான் ராஜகுமாரனை இந்த அர்ஜுனனுடைய இரண்டுகைகளும் வோவையிலலாதவைகளும் நடுக்கமற்றவைகளும் தழும்புள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருக்கின்றன திடமான ஆயுதங்களையுடையவனும் முயற்சியுள்ளவனும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவனுமான ஒருயுத்தவீரன் அர்ஜுனனுக்கு ஸமானனாக (உலகத்தில) இலலை இவன் கழுகிறகுகளபூண்ட அனேகபாணங்களையும் எடுக்கிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண்கயிற்றிற பூட்டிஎய்கிறான அவைகள ஒருகுரோசதூரம்சென்றும் வீணாகாமல (லக்ஷ்யத்தில) தாக்குகின்றன. பூமியில எந்தயுத்தவீரன் இவனுக்கு நிகராயிருக்கிறான்? கிருஷ்ணனைத் துணையாகக்கொண்டவனும் பராக்ரமமுள்ளவனும் அதிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவவனத்தில அக்கினியை மகிழ்வித்தான். அப்பொழுது மஹாத்மாவான கிருஷ்ணன் சக்கரத்தைப் பெற்றான. இடக்கையினாலும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் பாண்டுவின் புதலவனுமான அர்ஜுனன் அக்னியினிடத்தினின்று காண்டீவம் எனகிறவில்லையும் வெண்மையான குதிரைகளகட்டிய நலலசத்தமுள்ள உக்கிரமான ரத்தத்தையும் திவ்யரூபமுள்ள அம்பறுத்தூணிகளையும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சஸ்திரங்களையும் பெற்றான், இந்திரலோகத்தில கணக்கிடமுடியாதவர்களான தைத்யர்களையும் எலலாககாலகேயர்களையும் கொன்றான, அந்தத தேவலோகத்தில தேவதத்தமென்கிற சங்கத்தையும் பெற்றான் அந்த அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில எவன் இருக்கிறான்? சலய! மஹானுபாவனும மஹாதேவரை அஸ்திரங்களாலும் நேரிலசெய்த நலலயுத்தத்தினாலும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்தவனும் அவரிடத்தினின்று மூவுலகங்களையும் கொலலும்திறமையுள்ளதும் மிக்ககோர்மாயிருப்பதுமான பாசுபத மஹாஸ்திரத்தைப் பெற்ற

வனும் யுத்தத்தில் லோகபாலர்களால் தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எண்ணுதற்கரியவையான மஹாஸ்திரங்களைக் கொடுக்கப்பெற்றவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் காலகேயர்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்த அஸுரர்களை அஸ்திரங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாகக் கொன்றவனும் அவ்வாறே விராடனுடைய நகரத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற நம்மனைவரையும் ஒரே தேரிலே வென்று யுத்தமத்தியில் அந்தப்பசுக்கூட்டத்தைத் திருப்பி மஹாரதர்களுடைய ஆடைகளையும் உரிந்தவனும் வீர்யத்துடனும் குணங்களுடனும் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸஹாயனாகக் கொண்டவனும் அரசர்களுள் சிறந்தவனுமான அர்ஜுனனை நான் யுத்தத்திற்கு அழைப்பதான இதனை எல்லாவுலகங்களிலும் மிக்கஸாஹஸமென்று நினைக்கிறேன். மஹாத்மாவும் சங்கத்தையும் சக்கரத்தையும் கத்தியையும் கையில்கொண்டவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் ஜயசீலரும் வஸுதேவருடைய புத்திரரும் சேர்ந்திருக்கின்ற எல்லாவுலகங்களாலும் பதினாயிரம் வர்ஷங்களால்கூடச் சொல்லமுடியாத குணங்களுள்ளவரும் முடிவற்ற வீர்யமுள்ளவரும் நிகரில்லாதவரும் நாராயணருமான கேசவரால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஒரு ரதத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் பார்த்தும் எனக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகவில்லை. இந்த அர்ஜுனன் வில்வித்தையில் ராஜகுமாரர்களை மீறினவன். கேசவரும் சக்கரயுத்தத்தில் மற்றவர்களை மீறினவர். இமயமலையும் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு அசைவுறும், வஸுதேவநந்தனராகவும் இப்படிப்பட்ட பாண்டுநந்தனனாகவும் இருக்கிற கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் அசையமாட்டார்கள். இவ்விருவர்களும் சூரர்கள், பலசாலிகள், திடமான ஆயுதங்களையுடையவர்கள், மஹாரதர்கள், நல்ல தேகமுள்ளவர்கள். சேர்ந்திருக்கின்றவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான இவ்விருவீரர்களும் இருப்பிடத்தினின்று நழுவின தேவகுமாரர்கள்போலிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் அக்னிசூர்யர்களோ! இந்திரபிருஹஸ்பதிகளோ! யமாந்தகர்களோ! சந்திரஸூர்யர்களோ! பகனுடைய அம்சபூதர்களான மித்திராவருணர்களோ! அஶ்வினீதேவர்களோ! மருத்கணங்களோ! சேர்ந்திருக்கின்ற வஸுக்களோ! வீரர்கள் தனித்தனியாகவாவது சேர்ந்தாவது யுத்தத்திலே அச்சுதரையும் அர்ஜுனனையும் பலாத்காரமாக ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள். சல்ய! அப்படிப்பட்ட இந்த அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் என்னைத்தவிர வேறெவன் எதிர்ப்பான்? எல்லா விருஷ்ணி வீரர்களுடைய ஐஶ்வர்யமும் வாஸுதேவரிடத்தில் நிலை

பெற்றிருக்கின்றது. எல்லாபாண்டுபுத்திரர்களுடைய ஜயமும் பார்த்தனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஒருரதத்திலிருந்துகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யப்போகின்றார்கள் சல்ய! என்னுடைய பிறப்பானது மேன்மை பெற்றது ஸந்தோஷிக்கிறேன். தாமதத்திற்கு இது ஸமயமன்று. என்னுடைய இந்த ரதத்தை விரைவாக நடத்து. இவ்விருவர்களையும் இவ்விதம் எதிர்த்துச் செல்லுகிறேன். இந்த முகூர்த்தத்தில் கொல்லப்பட்ட கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையாவது அல்லது அந்த இரண்டு சத்துருக்களாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பார்' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மஹாரதனான ஸூதபுத்திரன் விரைவாகப் பாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றான். குருவீரர்களுள் சிறந்த மஹாரதர்களான கிருபர், போஜனான க்ருதவர்மா, இளையஸஹோதரர்களுடன் கூடின காந்தாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோணருடைய குமாரர், உம்முடைய குமாரர்கள், அவ்வாறே காலாட்களுடைய கூட்டங்கள், யானைவீரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு எதிரில்வந்து உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன் அப்பொழுது அவர்களைப் புகழ்ந்து 'கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவர்களையும் தகையுங்கள், எதிர்த்துச் செல்லுங்கள், எல்லாவிதத்தாலும் விரைவாகக் களைப்படையச் செய்யுங்கள் உங்களால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட இருவர்களையும் என்னுடைய ஸேனாபதி எளிதில் கொல்லும்படி செய்யுங்கள்' என்று ஸமீபத்தில் வந்து உரைத்தான். சிறந்த வீர்யமுடையவர்களான அவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, விரைவுள்ளவர்களாகவும் அர்ஜுனனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ளவர்களாகவும் அவனை நோக்கி நன்றாக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். கர்ணனுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்ற மஹாரதர்கள் அந்த அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் அம்புகளாலடித்தார்கள் அதிகஜலத்தையுடைய மஹாஸமுத்திரமானது நதிகளையும் நதங்களையும் குடிப்பதுபோல அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அவர்களைக் குடித்துவிட்டான் அவன் உத்தமமான பாணங்களைத் தொடுக்கின்றவனாகவாவது அப்படியே விடுக்கின்றவனாகவாவது பகைவர்களால் காணப்படவில்லை தனஞ்சயனால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளாலே பிளக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரை இழந்து விழுந்தனர். கிரணங்கள் போன்ற பாணங்களையுடையவனும் அழகியமண்டலம் போன்ற காண்டீவத்தையுடைய

வனும் யுகத்தின் முடிவுக்காலத்திலுள்ள ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான தேஜஸ்ஸுள்ளவனுமான விஜயனை, கண்ணுள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு ஸூர்யனைப்பார்க்கச்சக்தியற்றவர்களோ அவ்வாறு கௌரவர்கள் ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பார்த்தன் மகாரதர்களால் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உத்தமமான பாணங்களை உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பாணஸமூகங்களினால் துண்டாக்கினான். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் வில்லை வட்டமாக வளைத்து இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் அந்த அம்புத்திரள்களை நாசஞ்செய்தான். அரசர்களுட் சிறந்தவரே! ஆனி ஆடி மாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் உக்கிரமான கிரணங்களுள்ளவனுமான ஸூர்யன் நீர்ப்பெருக்கை நாசம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் பாணஸமூகங்களை* நாசம்செய்து உம்முடையசேனையை எரித்தான். கிருபரும் அவ்வாறே போஜனும் உம்முடையபுத்திரனும் மகாரதரான த்ரோணபுத்திரரும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். மேகங்கள் மலையின்மீது நீர்த்தாரைகளைப்பெய்வதுபோலப் பாணங்களை இறைத்தார்கள். அந்தப்பாண்டவன் (தன்னைக்) கொல்ல எண்ணங் கொண்டவர்களும் ஸமர்த்தர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தக்கௌரவவீரர்களாலே முயற்சியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்தஉத்தமமான பாணங்களை விரைவுடன் அம்புகளால் வெட்டி அந்தச்சத்துருக்களை மும்மூன்று பாணங்களால் பிளந்தான். வட்டமான காண்டீவமாகிற பூர்ண மண்டலத்துடன்கூடியவனும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனாகிறஸூர்யன், அம்புகளாகிற உக்கிரமான கிரணங்களுடன் கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதங்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் அவ்வாறே நாற்புறத்திலுமுள்ள வட்டமான ரேகையுடன்கூடினவனுமான ஸூர்யன்போல விளங்கினான். பிறகு, த்ரோணபுத்திரர் சிறந்த பத்துப்பாணங்களால் தனஞ்சயனையும் மூன்று பாணங்களால் அச்சுதரையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் பிளந்தார், பிறகு, வானரத்தின்மீதும் அம்புகளையும் சிறந்தநாராசங்களையும் இறைத்தார். பிறகு, தனஞ்ஜயன் நன்றாகப்பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்த்ரோணபுத்திரருடையவில்லையும் ஸாரதியினுடைய தலையையும் மூன்றுபாணங்களால் அறுத்தான்; நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் மூன்றுபாணங்களால்

* 'நீரலய' என்பது மூலம்; 'வாரியிறைத்து' என்றும் கொள்ளலாம்.

கொடியையும் துரோணபுத்திரருடையரதத்திலிருந்து தள்ளினன். குணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத்ரோணபுத்திரர் கோபத்தால்நிறை தவராகி அளவில்லாத வஜ்ரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் தக்ஷகனுடைய உடல்போலப் பிரகாசிக்கின்றதுமான வே ெறாரு வில்லை அந்த அர்ஜுனனைக்கொல்லுவதற்காகச் சிறந்தபெரிய ஸர்ப்பத்தைப்போலக் கையிலெடுத்தார். அவர் தம் ஆயுதத்தைப் பூமி யில் எறிந்துவிட்டு வில்லிநாணேற்றி ஜயிக்கப்படாதவர்களும் புருஷ ஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களையும் நன்குமதித்துக்கொண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸமீபத்திலிருந்து அடித்தார். மஹா ரதர்களும் யுத்தமுனையில் நிற்பவர்களுமான கிருபரும் உம்முடைய குமாரனும் கருதவர்மாவும் அந்தக் கௌரவவீரர்களும் யுத்தத் தில் பாண்டவஶ்ரேஷ்டனை அனேக பாணங்களால் (அடித்துக் கொண்டு) ஸூர்யனை மேகங்கள் சூழுவதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள். ஆயிரம் கைகளையுடைய கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பான பராக் ரமமுள்ள பார்த்தன் கிருபருடைய அம்புகளுடன்கூடின வில்லை யும் குதிரைகளையும் த்வஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத் தில் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் பலியை அடித்ததுபோலப் பாணங் களாலடித்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்) தள்ளப்பட்ட அந்தக் கிருபர் மஹாயுத்தத்தில் த்வஜம் நாசஞ்செய்யப்பட்ட பிறகு, கிரீடியினலை முன்பு பீஷ்மர் கட்டப் பட்டதுபோல ஆயிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டார். அர்ஜுனன் கர்ஜிக்கின்ற உமது குமாரனுடைய த்வஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினன், வில்லையும் அறுத்தான், கிருதவர்மாவினுடைய மங்களகரமான குதிரைகளையும் கொன்றான், கொடியையும் துண் டாக்கினன். அந்த அர்ஜுனன் விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீரர்களையும் கொடிகளையும் யானை வீரர்களையும் குதிரைவீரர்களையும் தேர்ப்பாளிகளையும் அழித்தான். பிறகு, நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறியிருக்கின்ற மிகப்பெரிதான உம்முடைய சேனை ஸூர்யனுடைய தேஜஸினலே துன்புறுத்தப் படுவதுபோல அர்ஜுனனுடைய பிரதாபத்தினலே மிகவும் துன் புறுத்தப்பட்டது. பிறகு, கேசவர் துன்பமுற்றிருக்கிற சத்ருக் களை அர்ஜுனனுடைய ரதத்தினலே விரைவாக வலமாகச் சுற்றி வந்தார். பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களான மற்ற வீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இந்திரனைப்போல விரைவுடன் செல்லுகின்ற தனஞ்சயனை நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவை

களும் மறுபடியும் அப்படியே கிழித்துவிடப்பட்டவைகளுமான தேர்களிலிருந்து கீழே விழுந்தார்கள். பிறகு, மஹாரதர்களான சிகண்டியும் ஸாத்யகியும் சுத்தவீரர்களும் தனஞ்சயனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுகின்ற பகைவர்களை எதிர்த்து ஓடித் தடுத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பிளந்து மிக்கபயங்கரமாகக் கர்ஜித்தார்கள். பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களும் ஜயத்திலும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களுமான கௌரவர்கள், அஸுரர்கள் தேவராஜனை ஹிம்ஸித்ததுபோல நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளுமான பாணங்களால் ஸ்ருஞ்சயர்களோடு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! யானைகளும் குதிரைகளும் விழுந்தன. ரதிகர்களும் விழுந்தார்கள். அவ்வாறே வீரர்கள் அனைவர்களும் நன்றாக விடப்படும் பாணங்களால் தனித்தனியாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால் மகாயுத்தத்தில் பரஸ்பரம் (எய்யப்படுகின்ற) பாணங்களால் இருளானது உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில், நான்கு திக்குக்களும் திக்கோணங்களும் சூரியனுடைய ஒளியும் இருளால் மூடப்பட்டனவாயின.

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிக்க சிறப்புற்றவைகளான கௌரவர்களுடைய சேனைகளால் எதிர்க்கப்பட்டவனும் மூழ்குகின்றவனைப் போலிருப்பவனும் குந்தீபுத்திரனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக் கருதிய தனஞ்சயன், உமனுடைய சேனையை அம்புகளால் அதிகமாக அடித்துச் சத்துருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். பிறகு, இந்த அர்ஜுனனுடைய சரக்கூட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்தை அடைந்து காணப்பட்டன. அவ்வாறே, மற்றப் பாண்டவவீரர்களும் உமதுடைய சேனையைக் கொன்றார்கள். மஹாபாஹுபலமுள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் பறவைக்கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்தைப் பாணங்களால் நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவர்களுக்கு யமனானான். பிறகு, அவன் பல்லங்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் பளபளப்பான நாராசங்களாலும் சரீரங்களை வெட்டினான், தலைகளையும் அறுத்தான். சரீரங்கள் வெட்டப்பட்டவர்களும் கவசங்களை இழந்தவர்களும் தலை

களை இழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப் பட்டவர்களும் அங்கங்களையும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களை யும் இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன் கூடியவர் களுமான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மன்னரே! ரணபூமியானது வைதரணீநதிபோல் எவ்விதத்தினா லும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபள்ளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடன்கூடியதும் மிகவும் பார்க்கமுடியாததும் ஆயிற்று பூமியானது ஏர்க்கால்களாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், பல்லங்களாலும் குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் கூடியவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல் லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீரர்களுடைய தேர்களாலும், பரப்ப பட்டதாயிற்று பொற்கவசங்களணிந்தவர்களும் ஸன்னைகமுள்ளவர் களும் பொன்மாலையைத் தரித்தவர்களுமான போர்வீரர்களால் வீற்றி ருக்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழு தும் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் பத்ரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்த வைகளுமான யானைகள் கரூரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப் பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச்சென்றன. கிரீடியினால் அடிக்கப்பட்ட நானூறு சிறந்ததேர்கள், தள்ளப்பட்டவை களும் பிராணிகளுடன்கூடியவைகளுமான பெரியமலையின் சிகரங் கள்போல் விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரத மானது நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்கள்போல் விளங்குகின்றவை களும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸூரியன் மேகங்களைப் பிளப்பதுபோல், எதிர்த்துத் தாக்கியது பல்குனனால் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் பலவாறாக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங் களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர் களாலும் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று நாணொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காண் டீவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணு வதுபோல் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது. பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமுத்திரத்தில் பெருங்காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங்கப்பல்போலப் பிளக்கப்பட்டது. காண்டீவத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பற்பல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரைவாங்குகின்றவைகளும் கொள்ளிக்கட்டை தூமகேது வஜ்ராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் உம் துப்படையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுள்ள மூங்கிற்காடானது இரவில் எரிந்தாற்போல உம்முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அதிகமாகத் துடித்தது. கிரீடியினால் மிகஅடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டுமிருப்பதுமான உம்முடையஅந்தச் சேனையானது, நான்கு திக்குக்களிலும் ஓடியது ஸவ்யஸாசியினால் நன்றாக எரிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் *பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயினால் பயமுறுத்தப்பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைப்போலச் சுழன்றார்கள். அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிக்க தோள்வலியமைந்த பீமஸேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவிட்டு முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட தருணத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனான அந்தப் பீபத்ஸு பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகூர்த்தம் எதிரிலிருந்தான். பாரதரே! பல்குனீநக்ஷத்திரத்திலுதித்தவனான தனஞ்சயன் பீமஸேனனோடு சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரர் சல்யங்கள் நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிறாரென்பதைச்சொல்லிப் அவனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரதத்தின் ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடும்படிசெய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான்.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சாஸனனுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்கள் பதின்மர்களால் சூழப்பட்டான். பாரதரே! நாணேற்றப்பட்ட வில்களையுடையவர்களும் நர்த்தனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களுமான அந்த வீரர்கள், கொள்ளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்துவதுபோல அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள். மதுஸூதனர் ரதத்தினால் அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச்சென்றார் ஏனெனில், அவர், அவர்கள் கிரீடியினால் உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிடுவார்

* வேறுபாடம்.

களென்றே எண்ணினர் அவ்வாறு திரும்பிப்போகின்றவன்போலிருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து * வேறு சில மூடர்கள் உரக்கக் கூஜித்தார்கள். பார்த்தன், அடிக்கடி கூஜிக்கின்ற அந்த வீரர்களுடைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் வில்களையும் ஸாரதிகளையும் நாராசங்களாலும் பிறைநகணைகளாலும் விரைவாக அறுத்தான். பிறகு, வேறு பத்துப்பல்லங்களால் அவர்களுடைய தலைகளைத் தள்ளினன். கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவைகளும் நன்றாகக் கடிக்கப்பட்டிருக்கிற உதடுகளையுடையவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான அவர்களுடைய முகங்கள் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள்போல விளங்கின. பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனான அர்ஜுனன், பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்களான அந்தப் பத்துக்கௌரவவீரர்களையும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்களால் அடித்துவிட்டு வேறிடம் சென்றான்.

* 'தயோநெ வுரணைநு உபா.' என்பது மூலம் 'ததெவஸ்த வுராஜுவநு ஸபிரா.' என்பது நீலகண்டவ்யாக்யான புஸ்தக பாடம்

'திருதராஷ்ட்ரகுமாரர்களில் பதின்மரை அர்ஜுனன் கொன்றான்' என்று பொருள்தரும்படியான நீலகண்டவ்யாக்யானபாடமும் அதனைப்பின்பற்றிய இரண்டு இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்புகளும் பொருந்துமேற்கொள்க. நேரான பாடங்கொண்ட T. R. கிருஷ்ணாசாரியர்வர்களும் அர்ஜுனன் அந்தப்பதின்மரைக்கொன்றதாகவே நிச்சயித்துக் குறிப்புஎழுதியிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் கொள்ளுந்தால், முன்பின்கதைத்தொடர்ச்சிக்கு விரோதமாகும். அர்ஜுனன் அப்படிக்கொன்றிருந்தால், பலநீங்குக்கு விளையலாகும் அது யுத்தமுறையும் அன்று ஸாவகுந்தனை வாஸுதேவன் தேரினை அவர்களுக்கு இடமாகச்செலுத்தியது இவற்றைத் திருப்பாத்திரங்கொண்டேபோலும். மேலும், 'பொற்புங்கமுள்ள பத்துப் பாணங்களால் அவர்களையே திரும்பவும் அடித்தான்' என்றால், 'தலையற்றமுண்டங்களை அடித்தனன்' என்ற பொருள்தந்து, சுத்தவீரனான அர்ஜுனனுடையபெருமைக்கு ஒருபெருங்குறை தோன்றநிற்கும். இங்கே, ஸ்லோகங்களிலுள்ள சொல்லமைப்பும் ஆராயத்தக்கது.

திருதராஷ்டிரகுமாரர்களில் பதின்மரை அர்ஜுனன்கொன்றதாகப் பொருள்தரும் பாடமே கொள்வாரிலர் அவர், 'ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் எளிதிற் பொருள்செய்யமுடியாத பலவிஷயங்கள் உள்ளன. எழுவகைப் பேதங்கள் முதலிய முறைகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு அர்த்தநிச்சயம் செய்யவேண்டும். எழுவகைப்பேதங்களாவன —(1) வ்யத்யாஸம் (2) ப்ராதிலோம்யம் (3) கோமூத்ரீ (4) பரஹாஸம் (5) உக்ஷணம் (6) ஸூத்ரம் (7) ஸாது என்பன. அவைகளுள், வ்யத்யாஸம், 'தேசவ்யத்யாஸம், காலவ்யத்யாஸம், புருஷவ்யத்யாஸம்

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிறந்த வானரத்வஜனை வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவரதிகர்கள் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றார்கள். புருஷச்ரேஷ்டர்களான ஸம்சப்தகர்கள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய்துகொண்டு புருஷச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வாஸுதேவர், மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்துமயமான மேல் விரிப்புக்களால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக் கர்ணனுடைய ரதத்தைநோக்கிச்செலுத்தினார். கர்ணனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனுமான அந்தத் தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸம்சப்தகர்களுடைய கூட்டங்கள் சரமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன. அர்ஜுனன் விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் வில்களுடனும் த்வஜங்களுடனுங் கூடினவர்களுமான அந்தத்தொண்ணூறு ஸம்சப்தக வீரர்களையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக்கொன்றான். கிரீடியினால் பற்பலஉருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸம்சப்தகர்கள், புண்யஞ்செய்தவர்கள் புண்யம் குறைந்தவுடன் ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல விழுந்தார்கள். பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர்கள் பயமற்றவர்களாகிக் கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனும் பரதச்ரேஷ்டனுமான பல்குனனை எதிர்த்தார்கள். முயற்சியுள்ளமனிதர்களுடனும் குதிரைகளுடனுங் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ளதுமான உமது புத்திரர்களுடைய அந்தப்பெரும் படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத்தடுத்தது. மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள் குருநந்தனனான அர்ஜுனனைச் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் ப்ராஸங்களாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் பாணங்களாலும் நன்றாக மூடினார்கள். பாண்டவன்

என்று மூன்றுவகைப்படும். தேசவ்யத்யாஸமாவது, ஓரிடத்தில் நடந்ததை மற்றோரிடத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது, காலவ்யத்யாஸமாவது ஒருகாலத்தில் நடந்ததை வேறொருகாலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது; புருஷவ்யத்யாஸமாவது ஒருமனிதன்செய்ததை மற்றொருமனிதன் செய்ததாகச் சொல்வது. இந்த வேறுபாடுபற்றிப் பீமஸேனன்செய்ததை அர்ஜுனன்செய்ததாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்று ஸமாதானங்கூறுவர். இது மத்வஸம்பிரதாயக்கொள்கை.

32186

ஆகாயத்தில் நாற்புறத்திலும் பரப்பப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்புமழையை ஸூர்யன் கிரணங்களால் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசஞ்செய்தான். பிறகு, மிலேச்சர்கள் மதங்கொண்ட ஆயிரத்து முந்நூறு யானைகளுடன்கூட நின்றுகொண்டு உமது புத்திரனுடைய கட்டளையினால் பார்த்தனைப் விலாப்புறத்தில் அடித்தார்கள். ரதத்திலிருக்கிற பார்த்தனைக் கர்ணிகளாலும் நாளீகங்களாலும் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் ப்ராஸங்களாலும் சக்திகளாலும் கம்பணங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் மூடிமறைத்தார்கள். பிரபுவான பல்குனன், யானையின்மீதிருப்பவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்றதுமான அந்த ஆயுதமழையைக் கூர்மையுள்ள பல்லங்களாலும் அர்த்தசந்திரபாணங்களாலும் வெட்டியபிறகு, கொடித்துணிகளுடனும் த்வஜங்களுடனும் மாவுத்தர்களுடனும் கூடின அந்த எல்லா யானைகளையும் பற்பல அடையாளங்களுள்ள உத்தமமான பாணங்களால் (இந்திரன்) வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளைப் பிளப்பதுபோலப் பிளந்தான். அந்தப் பொன்மாலைகளை அணிந்த பெரிய யானைகள் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் துன்பமடைந்து அக்நியின் ஜ்வாலைகளுடன்கூடின மலைகளைப்போல விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண்டீவத்தின் ஒலியும் சத்தமிடுகின்ற மனிதர்கள் மெதுவாகக் கூச்சலிடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் ஒலியும் தோன்றின. மன்னரே! அடிக்கப்பட்ட அந்த யானைகளும் நான்கு பக்கத்திலும் ஓடின. குதிரைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளாகப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடின. மஹாராஜரே! ரதிகர்களாலும் அவ்வாறே குதிரைகளாலும் விடப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்கள் கந்தர்வநகரங்களைப்போல ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! இங்குமங்கும் ஓடுகின்ற குதிரைவீரர்கள் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டவர்களாக அந்த அந்த இடத்திலேயே காணப்பட்டார்கள். பார்த்தன் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் யானைவீரர்களையும் யானைகளையும் ஜயித்ததினால் அந்த க்ஷணத்தில் பாண்டவனுடைய கைகளின் பலம் காணப்பட்டது. அரசரே! அந்தமனிதர்களும் யானைகளும் ரதிகர்களும் ஒன்றுசேராமலே யுத்தத்தை உத்தேசித்துத் திரும்பினவர்களாகக் காஜித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள்.

• பரதர்களுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றங்கங்களுடன்கூடின பெரும்படையினால் சூழப்பட்டிருக்கிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரனான பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போக மிகுந்திருக்கிற சிலரான உம்மைச்சேர்ந்த தேராளிகளை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வேகத்துடன் சென்றான் அப்பொழுது, பிராதாவான அர்ஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீமனைக் கண்டு, பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அசேனையானது அங்கிருந்து ஓடியது. மஹாபலசாலியான பீமன் களைப்படையாமல் மஹாயுதத்தில் கதையைக் கையில்கொண்டு, அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டதுபோக மிகுந்திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான் பாரதரே! கௌரவர்கள் அப்பொழுது கதையைக் கையில்கொண்ட பீமனைக்கண்டு, காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்தகனென்றே எண்ணினார்கள். பீமன் காலராத்திரிபோல அதிகஉக்கிரமாயிருக்கிறதும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் புஜிக்கின்றதும் கோட்டைமதில்களையும் உப்பரிகைகளையும் நகரவாயில்களையும் அவைகளைச்சார்ந்த வாயில்களையும் பிளக்கின்றதும் அதிகபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாயுதத்தைக் குதிரைகளை நாசஞ்செய்வதற்காக விரைவுடன் பிரயோகித்தான் ஐயா! அந்தக்கதையானது அனேகக்குதிரைகளையும் குதிரையின்மீதேறியிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது. பாண்டவன் வெண்கலமயமாயும் உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கவசங்களையணிந்த மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் கதையினால் நாசஞ்செய்தான் கொல்லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தன இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும் எலும்புகளும் கால்களும் ஒடிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள், புலால் தின்னும் ஜந்துக்களுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பற்களால் பூமியைக்கௌவிக்கொண்டு படுத்தன. இரத்தத்தினாலும் மாமஸத்தினாலும் ஊனீராலும் தருப்தியையடைந்த கதையானது எலும்புகளைக்கூட்டப் பக்ஷிக்கின்றதாகக் காலராத்திரிபோலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்தது. மிக்க கோபங்கொண்ட பீமன் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் அனேக காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும் எதிர்த்து ஓடினான் பாரதரே! பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் கதையைக் கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டிருக்கிற யமன் என்று எண்ணினார்கள் மதங்கொண்டிருக்கிற யானைபோல மிக்ககோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டுநந்தனன், முதலையானது கடலில் பிரவேசிப்பதுபோல யானைப்படையில் பிரவேசித்து

தான். அதிககோபங்கொண்ட பீமன் யானைப்படையில் நுழைந்து பெரிதான கதையைக் கையில் எடுத்து ஒருக்ஷணத்தில் அந்த யானைப்படையை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையச்செய்தான். கவசங்களுடனும் மேலே ஏறியிருக்கிற வீரர்களுடனும் கொடிகளுடனும் விழுகின்ற மதயானைகளைச் சிறகுகளுள்ள மலைகளைப்போலக் கண்டோம். மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் அந்த யானைப்படையைக் கொன்று மீண்டும் தனது தேரில் ஏறி அர்ஜுனனுக்குப் பின்புறத்தில் சென்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பெரும்பான்மையாக ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட உம்முடைய சேனையானது அப்பொழுது உத்ஸாஹத்தை இழந்ததும் புறங்காட்டி ஓடுவதில் நோக்கங்கொண்டதும் ஆயிற்று. அர்ஜுனன் தாமதிப்பதாகவும் ந்யாயத்தை இழந்ததாகவும் நிற்கின்ற அந்தச்சேனையைக் கணைகொண்டு பாணங்களாலும் சஸ்திர மழைகளாலும் மூடினான். யுத்தத்தில் காண்டீவதனுசை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய பாணஸமூகங்களால் நிறைக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் கேஸரங்களோடு கூடிய கடம்பமலர்கள்போல விளங்கின. அரசரே! பிறகு, மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் பிராணனைக் கவர்கின்ற கிரீடியினுடைய பாணங்களைக் கண்டு கௌரவர்கள் பெரிதான துன்பக் கூக்குரலை வெளியிட்டார்கள். அப்பொழுது, உம்முடைய சேனையானது கூக்குரலுள்ளதும் மிக்கபயமுற்றதும் ஒன்றின்மேலொன்று பதுங்குகின்றதுமாகக் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்றது. பிறகு, கௌரவர்களுடைய மிக்கபெரிய சேனையானது அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்படாத ரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிரையாவது யானையாவது இல்லை. அரசரே! பாணங்களால் உடைக்கப்பட்ட கவசங்களுள்ள அந்தச் சேனையானது நான்குபக்கத்திலும் எரிகின்றதுபோன்றதும் தன் ரத்தத்தினாலே நனைக்கப்பட்டதும் அச்சந்தருவதும் நாசமடைந்ததுமாயிற்று. பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்டதும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்படையானது பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனான பல்குனனை எதிர்த்து யுத்தத்தை விடவில்லை. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கொல்லப்படுகின்றவர்களாயிருந்தும், கௌரவர்கள் பார்த்தனை விட்டு விலகாமலிருந்ததாகிய அவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை, அந்தயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். கௌரவர்களனைவரும் அந்த ஸவ்யஸாசியினுடைய அந்தப்பராக்கிரமத்தைக்

கண்டு கர்ணனுடைய உயிர்வாழ்வில் ஆசையற்றவர்களானார்கள். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட பார்த்தனால் ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய பாணங்களுடைய தாக்குதலைப் பொறுக்கமுடியாததென்றெண்ணித் திரும்பிவிட்டார்கள். அம்புகளால் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனைவிட்டுப் பயந்து திசைகளில் ஓடினார்கள்; கர்ணனையும் அழைத்தார்கள். பார்த்தன் பாண்டவசேனையையும் யுதிஷ்டிரராஜனையும் ஸந்தோஷமடையச்செய்துகொண்டு அநேக அம்புகளை இறைத்து அவர்களைத் துரத்தினான். மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள். ஆழ்ந்த யுத்தக்கடலில் மூழ்குகின்ற அவர்களுக்குக் கர்ணன் அப்பொழுது ஒரு திட்டானான். மஹாராஜரே! கௌரவர்கள், காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் விஷமில்லாத ஸர்ப்பங்கள்போல, (வீர்யமற்றவர்களாக) கர்ணனுடைய அருகிலேயே பதுங்கினார்கள். மன்னவரே! எல்லாப் பிராணிகளும் மிருத்யுவினிடத்திலிருந்து நீங்கி உலகங்களுக்கு முக்கியகதியான தர்மத்தை அடைவதுபோல, உம்முடைய புத்திரர்கள் மஹாத்மாவான பாண்டவனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் சிறந்த வில்லாளியான கர்ணனை அடைந்து பதுங்கினார்கள். கர்ணன், மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்களை, 'பயப்பட வேண்டாம்' என்று சொன்னான். பார்த்தனால் வலிமையினால் நன்றாக முறியடிக்கப்பட்ட உம்முடைய சேனையைக்கண்டு கர்ணன் பகைவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வில்லை நாணேறிச்செய்துகொண்டு நின்றான். சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனான கர்ணன் வேகமாக ஓடுகின்ற அந்தக்கௌரவர்களைக்கண்டு பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்தனைக் கொல்லும்விஷயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் மிகப் பெரிதான வில்லை நாணேறியிருக்கும்படி செய்துகொண்டு, ஸவ்யஸாசி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மீண்டும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்து ஓடினான். பிறகு, இரத்தம்போன்ற கண்களையுடையவர்களான அரசர்கள் பெரியமேகங்கள் மலையைமூடுவதுபோல ஒரு க்ஷணத்தில் பாணங்களுடையகூட்டங்களால் கர்ணனை மூடினார்கள். பெரியவரே! பிறகு, கர்ணனால் விடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைக்கவர்வதுபோலப் பாஞ்சாலர்களுடைய உயிர்களைக் கவர்ந்தன. மஹாபுத்தியுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில் பேரன்புள்ள ஸூதபுத்ரனுக்கும் அவனால் மித்திரனுக்காகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலர்களுக்கும் அப்பொழுது பெரும்போர் நடந்தது.

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸம்வாதமும்)

அரசரே! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய அர்ஜுனனால் கௌரவர்கள் துரத்தப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் பாஞ்சாலபுத்திரர்களைக் காற்று மேகக்கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோலப் பெரிய அம்புகளால் நாசஞ்செய்தான். கர்ணன் ஜனமேஜயனுடைய ரத்தத்தினின்று அஞ்சலிகங்களால் ஸூதனை விழும்படிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான். சதானீகனையும் ஸுதஸோமனையும் பல்லங்களால் அடித்து இரண்டு வில்களையும் வெட்டினான். ஸூதபுத்திரன் பிறகு யுத்தத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனை ஆறுபாணங்களால் பிளந்து அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளையும் கொன்றான், ஸாத்யகியினுடைய குதிரைகளையும் கொன்று கேகயராஜனுடைய புத்திரனை விசோகனையும் கொன்றான். கேகயராஜகுமாரனும் ஸேனாபதியுமான மித்திரவர்மா, தன் புத்திரன் கொல்லப்படவே, அந்தக்கர்ணனை எதிர்த்து ஓடினான்; அதிக உக்கிரமான வேகமுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக நடுங்கச்செய்துகொண்டு கர்ணனுடைய புதல்வனான ஸுஷேணனையும் கொன்றான். கர்ணன் அட்டஹாஸஞ்செய்து மூன்று அர்த்தசந்திரபாணங்களால் அவனுடைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். அவன், கோடாலிகளால் வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல, உயிர் துறந்து தேரினின்று பூமியில் விழுந்தான். கர்ணனுடைய குமாரனான ஸுஷேணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாத்யகியை விரைவாகச்செல்லுகின்ற கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாகமூடி நர்த்தனஞ்செய்கிறவன்போல (தோற்றி), ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால் நேரில் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். புத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், க்ரோதத்தினால் மூடப்பட்ட மனத்தையுடையவனான கர்ணன், சினிகளுள் மிகச்சிறந்தவனான ஸாத்யகி

யைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, 'ஸாத்யகியே! நீ மாண்டாய்' என்று உரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். சிகண்டியானவன், இந்தக் கர்ணனுடைய அந்தப்பாணத்தை மூன்று பாணங்களால் துண்டாக்கி மூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் துன்பமடையச் செய்தான். *கர்ணன் சிகண்டியினுடைய வில்லையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு க்ஷுரங்களால் அவனையும் பீடித்தான். உக்கிரனும் மஹாத்மாவுமான அந்தக்கர்ணன் சிகண்டியை ஆறுபாணங்களால் அடித்துத் திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனது தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட க்ஷுரத்தினால் ஸுதஸோமனையும் பிளந்தான். பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் கைகலந்த சண்டை நடந்து திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரனும் கொல்லப்பட்டவுடன், மாதவர் அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பார்த்த! ராஜஸிம்மமே! நமது ஸேனையானது பாஞ்சால வீரர்களில்லாததாகச் செய்யப்படுகிறது. செல், கர்ணனைக்கொல்' என்று கூறினார். பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டனும் நல்லகைகளையுடையவனுமான அர்ஜுனன் பயங்கரமான யுத்தத்தில் ரதயூதபதியினால் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்களைக் காக்க விரும்பினவனாக உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு விரைவாகக் கர்ணனுடைய ரதத்தைக்குறித்துத் தன் ரதத்தோடு சென்றான். பாரதரே! பிறகு, எவ்விதத்தினாலும் நடுக்கமடையச்செய்யமுடியாதவர்களான வேறு பாஞ்சாலரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் சேர்ந்தன. வில்பிடித்தவீரர்களுள் சிறந்தவர்களான உத்தமரதிகர்கள் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களைப்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன், காண்டீவத்தை உக்ரமாகமுழங்கும்படி நாணொலிசெய்து நாண்கயிற்றைக் கையுறையில் நன்றாகமோதும்படி செய்து பாணங்களால் இருளை உடனே உண்டுபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் த்வஜங்களையும் நாசஞ்செய்தான். கிரீடியானவன், நாணேற்றப்பட்டு வட்டவடிவமுள்ள காண்டீவத்தோடு விருத்தியடைகின்றவனாகப் பயங்கரமான முகூர்த்தத்தில் (சத்துருக்களை) எதிர்த்துச் சென்றபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயத்தில் பரவிற்று, பறவைகள் மலைக்குகைகளைநோக்கி விரைந்து சென்றன. அவனை நிகரற்றவீரனான பீமஸேனன் பின்புறத்தில் பாதுகாத்துக்கொண்டு ரதத்தோடு பின்தொடர்ந்தான். பகைவர்களோடு போர்புரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்களான

---

* 'ஸுஜாத' என்பது மூலம், 'நற்பிறப்புள்ளவன்' என்பதுபொருள்.

அந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் கர்ணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள். அந்தச்சமயத்தில் அதிக மகிமைபொருந்திய ஸூதபுத்திரன் ஸோமகர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தம் செய்தான். ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணங்களால் திசைகளையும் மூடினான். உத்தமௌஜஸும் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவர்களான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் ஒன்றுசேர்ந்து பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னனோடுகூட ஸிம்மநாதஞ்செய்பவர்களாகி அம்புகளால் கர்ணனைப் பிளந்தார்கள். ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் விகர்த்தனகுமாரனை கர்ணனைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்லுகின்றவர்களுமான அந்த ஐந்து பாஞ்சாலரதிகர்களும், இந்திரிய விஷயங்கள் ஜிதேந்திரியனைத் தைரியத்தினிடமிருந்து நழுவச்செய்ய மாட்டாததுபோலக் கர்ணனை அந்த ரதத்தினின்று நழுவச்செய்வதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. கர்ணன் அவர்களுடைய வில்களையும் த்வஜங்களையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணங்களால் விரைவாக அறுத்து அந்தப்பாஞ்சாலர்களை அம்புகளால் எதிரில் அடித்தான், பிறகு, ஸிம்மம்போல உரக்கக் கர்ஜித்தான். '(பாணங்களை) பிரயோகிக்கின்றவனும் அவர்களை எதிர்த்து அடிக்கின்றவனும் நாண்கயிற்றையும் பாணங்களையும் கையில்கொண்டவனுமான அந்தக்கர்ணனுடைய வில்லின் சத்தத்தினால் மலைகளுடனும் மரங்களுடனுங்கூடின பூமியானது அதிகமாகச் சிதறினதாகவே ஆகும்' என்று எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைந்தது. நன்றாக நாணேற்றப்பட்டதும் இந்திரதனுஸுக்கு ஒப்பானதுமான வில்லினால் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அந்தக் கர்ணன் ஜ்வலிக்கின்ற கிரணஸமூகங்களையும் சுற்றியிருக்கிற வட்டமான ரேகையையுமுடைய சூரியன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். கர்ணன் சிகண்டியைப் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் உத்தமௌஜஸைக் கூர்மையுள்ள ஆறுபாணங்களாலும் யுதாமன்யுவை மூன்று பாணங்களாலும் ஸோமகனையும் பார்ஷதனுடைய புத்திரனையும் மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான். பெரியவரே! மனத்தை அடக்கினவனால் இந்திரியங்களின் விருப்பங்கள் வெல்லப்படுவதுபோல மஹாயுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட அந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகப் பகைவரை மகிழ்விப்பவராயினர். கப்பல் உடைந்து கடலில் மூழ்குகின்ற வியாபாரிகளை ஓடங்களால் ஸமுத்திரத்தினின்று கரையேற்றிவிடுவதுபோலக் கர்ணனாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அந்த

தம்முடைய மாதுலர்களை த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் நன்றாகச் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால் மேலே தூக்கிவிட்டார்கள். பிறகு, சினிகளுள் உத்தமனான ஸாத்யகி கூரிய அம்புகளால் கர்ணனால் பிர யோகிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளை அறுத்து உருக்குமயமான கூரிய பாணங்களால் கர்ணனையும் பிளந்து உம்முடைய ஜ்யேஷ்டகுமாரனை யும் எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, கிருபரும் போஜனும் அவ்வாறே உம்முடையகுமாரனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள அம்பு களால் (ஸாத்யகியை) அடித்தார்கள். யாதவர்களுள் சிறந்தவனான அந்தஸாத்யகி திக்குப்பாலர்களோடு அஸுரராஜன் போர்புரிந்தது போல அந்த நான்கு வீரர்களோடும் போர்புரிந்தான். இடி விழுந்த வின் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருந்திய அந்த ஸாத்யகி நன்றாக நாணேற் றப்பட்டதும் சப்திக்கின்றதும் மிக்கஒலியுள்ளதுமான வில்லினால் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன் போல எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனானான். நன்கு கவசம் பூண்டவர்களும் பகைவர்களை வாட்டுபவர்களுமான பாஞ்சாலமஹா ரதர்கள் யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து மீண்டும் ரதங்களில் வீற்றிருந்து, தேவகணங்கள் சத்துருக்களால் ஆபத்துவிளையக்கூடிய யுத்தத்தில் இந்திரனைக்காத்ததுபோல ஸாத்யகியைக் காத்தார்கள். பிறகு, அதிகபயங்கரமானதும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம்செய்கின்றதுமான (அந்த) யுத்தமானது, முற்காலத்தில் தேவர் களுக்கு அஸுரர்களோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சத்துருக் களுக்கு உம்முடைய படைவீரர்களோடு உண்டாயிற்று. நானாவித சஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதி ரைகளும் காலாட்களும் சுழன்றன, ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட் டுத் தடுமாற்றமுற்றன, விசேஷமாகச் சத்தமிட்டன; துன்பத்தை அடைந்தன; அப்படியே உயிர்துறந்து கீழேவிழுந்தன. அரச னுடைய இளைய ஸஹோதரனை உம்முடையபுத்திரன் பயமில் லாதவனாகப் பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு அவ்விதநிலைமை யை அடைந்திருக்கின்ற பீமனை எதிர்த்தான். விருகோதரன் விரைவுடன் பெரிதான * ருருவை ஸிம்மம் எதிர்ப்பதுபோல அவனை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, உயிரைப் பந்தயம்வைத்துப் போர்சூதாடுகின்ற அவ்விருவர்களுக்கும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கோபங்கொண்டவர்களும் அதிகப்பரபரப்புள்ளவர்களுமான சம் பரன் இந்திரன் இவ்விருவர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோல மிக்க

---

* ஒருவகைமான.

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில் மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக்கொள்வதுபோலக் கைகளால் திடமாக அடித்துப் பிடிக்கின்ற அவ்விருவர்களும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அதிகமாக ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். அப்பொழுது, ஸாரதிகளுடன்கூடின சூரர்களான அவர்கள் இருவர்களும் ஒரேஸமயத்தில் ஒருவரையொருவர் பார்த்து, பீமன், 'ஸாரதியே! துச்சாஸனன் பக்கத்திற்போ' என்றும், துச்சாஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' என்றும் கூறினார்கள் பற்பல ஆயுதங்களுடனும் குடைகளுடனும் கொடித்துணிகளுடனும் கூடியவைகளும் த்வஜத்துடன் கூடியவைகளுமான அவர்களுடைய அந்த இரண்டு ரதங்களும் ஸாரதிகளால் விரைவாக ஓட்டப்பட்டவைகளாக முற்காலத்தில் ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரன் பலன் இவ்விருவர்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல விரைவாக நன்றாக நெருங்கின எதிர்த்தன பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து), 'துச்சாஸன! பாக்யத்தால் இப்பொழுது காணப்பட்டவனாகிறாய் வட்டியுடன் முதலைக் கணப்பொழுதில் கொடுக்கிறேன். த்ரௌபதியைத் தொட்டதினால் ஸபையில் உன் விஷயத்தில் என்னால் எந்தவிஷயம் வெகுகாலத்திற்குமுந்தி உரைக்கப்பட்டதோ, அதனை என்னிடத்தினின்று பெற்றுக்கொள்' என்றான் பிறகு, இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அந்தத்துச்சாஸனன் (பீமனைப்பார்த்து), 'பீமஸேன! நான் எல்லாவற்றையும் நினைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன். நான் உரைப்பதைக்கேள். அரக்குமாளிகையில் நெடுங்கலாம் இராப்பகல்களாக அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத்துக்கு நானே காரணமென்று நினைக்கிறேன். மேலும், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும் வேட்டையாடுகின்றவர்களும் எல்லாஇடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களும 'இரவும்பகலும் மஹாபயத்தை நினைக்கின்றவர்களும் அவ்வாறே போகங்களினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களுமாக வஸித்தீர்கள். காடுகளிலும் மலைச்சந்துகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய பட்டணத்தில் நுழைந்தீர்கள். உங்களுள் பல்குனன் கிருஷ்ணையினால் வரிக்கப்பட்டமையால், நீங்கள் ஒருமாயையை அடைந்திருந்தீர்கள். மாதாவினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களனைவர்களாலும் ஒன்று சேர்ந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்டகாரியம் செய்யப்பட

டது. ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களான உங்கள் ஐவாகளாலும் அந்தப்பாஞ்சாலி ஒருத்தி வரிக்கப்பட்டாள்; மனைவியாகவும் அடையப்பட்டாள. ஸுபலனுடைய குமாரனுன சகுனியினுல ஸபையில தரௌபதியுடன் நீங்கள அடிமையாக்கப்பட்டதை நினைக கிறேன்' என்று கூறினுன உமதுபுத்திரனுல இவவாறு சொலலப்பட்ட பாண்டுவின புதலவனுன விருகோதரனே கோபத்துககு வசப்பட்டவனுகி உமதுகுமாரனுடைய விலலையும் கொடியையும் இரண்டுக்ஷுரங்களால வெட்டினுன. இவனுடைய நெற்றியையும் ஒருபாணத்தினுல பிளந்தான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலினின்றும் கவாந்தான் அந்தராஜகுமாரன் வேறுவிலலை எடுத்து விருகோதரனைப பனனிரண்டுபாணங்களாலபிளந்து தானே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு, நேராகசசெலலும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிந்தான.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுத்திரனும் உககிரனுமான துசசாஸனனுல வஞ்சனையினுல பீடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனன, நனருகப்போாபுரிந்தான். ராஜபுத்திரனும கௌரவாகளுள வீரனும் வலிமைமிக்கவனுமான துசசாஸனன், ஜம்பாஸுரன உதாரமான வீரயமுளள இந்திரனை எதிர்த்துப போாபுரிந்ததுபோலப பீமஸேனனை எதிரத்துப போர்புரிந்தமையால, அந்தயுத்தத்தில (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியத்தைசசெயதான அவன யுத்தத்தில இரண்டுபாணங்களால பீமஸேனனுடைய விலலையும் அறுத்து ஸாரதியையும் அடித்தான் ; பிறகு, சிறந்த முப்பதுபாணங்களால சிறந்தகாட்டானையை அடிப்பது போலப பீமஸேனனை அடித்தான். அந்தப பீமனே, அப்பொழுது பெருங்காரியத்தைமுடிக்கவலல ஒருவிலலையெடுத்துக கடியவேகமுளள சிறந்தயானையை ஈட்டிகளால குத்துவதுபோல ஐம்பதுபாணங்களால ராஜபுத்திரனை நடுமாாபில அடித்தான. அரசரே! பிறகு, பலவானுன துசசாஸனன், யுத்தத்தில இந்தப பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும கொனறு, மறுபடியுமே தேரின ஏாககாலை வெட்டி எறிந்து, பீமஸேனனை ரதத்தை இழந்தவனுககசசெயதான். மஹாத்மாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினின்று இறங்கிப பூமியில

நின்றுகொண்டு கதையினாலே அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்குஅனுப்பி, அந்தராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பற்றி இழுத்தான். துச்சாஸனன், அந்தரத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். அளவிடமுடியாத சக்தியுள்ள அந்தப் பீமஸேனன், அந்தத்தோமரத்தினாலே மார்பிலடிக்கப்பட்டு அந்தத்துச்சாஸனனைக்குறித்து அளத்தற்கரியஆற்றலமைந்த கதையைப் பிரயோகித்தான் பிறகு, பீமஸேனன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எல்லாத்துக்கங்களையும் கோபத்தினாலே நினைத்தான் அந்தராஜபுத்திரனும் அவ்வாறு உக்கிரமானபீமனுடைய பிரதிஜ்ஞையை நினைத்துநினைத்து வியஸனமடைந்தான். புருஷர்களுள் மிகச்சிறந்தவனும் சிறந்தபலமுள்ளவனுமான அந்த விருகோதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகச்சிந்திக்கப்பட்டிருக்கிற ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினாலே வெளியிட்டு வஜ்ராயுதத்துக்கும் இடிக்கும் ஸமமானவேகத்துடன்கூடின கதாயுதத்தை எடுத்து ரோஷத்தினாலே பூமியில் அடித்து, பிறகு, (ராஜபுத்திரனை) நன்றாக அடித்தான். துச்சாஸனன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டும் பிளக்கப்பட்டுமிருக்கிற சரீரத்துடன் பூமியில் விழுந்தான் ரணகளத்தில் ராஜபுத்திரனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு சிவந்தகண்களையுடையவனும் மிகுந்தவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுத்திரனான அந்தத் துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'நீ எம்மை அவமதித்துவிட்டு எதைத் தேடிக்கொண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைச்சொல். அதிகமாகஜ்வலிக்கின்றதும் நெடுநாளாகத்தேடப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றதுமான என்னுடைய அப்படிப்பட்டரோஷத்தை அதிகமாக விளங்கும்படிசெய்துகொண்டு உன்னுடைய மார்பாகிற பாத்திரத்தினின்று (ரக்தமாகிற) சாராயத்தைக் குடிக்கப்போகிறேன்' என்றுசொன்னான். பிறகு, அவன் துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு க்ரூரமானகாரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தான். சிறந்தவேகமுள்ள அந்தத்துச்சாஸனன் பலத்தினாலே அவனை விலக்கித்தள்ளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடையபுத்திரனான துச்சாஸனனிடத்திலுள்ள பகைமையைக் காட்டிக்கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்தோடினான். பலவானான பீமன் காட்டில் ஸிம்மக்குட்டியானது ஒருமானை அடிக்கடி துரத்துவதுபோல மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனை விரைவாகத்துரத்திச் சிறந்த முயற்சியினாலே அவனைப் பிடித்து அவனை மேலே தூக்கித்தூக்கியெறிந்து அப்பொழுது பூமியில் விரைவாகத்தேய்த்தான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கததியை உறையினின்று வெளியில் உருவினான் பிறகு, விருகோதரன் அநதத துசசாஸனனைக கீழேதள்ளித திசைகளை ஒலியிடும்படிசெயதுகொண்டு ஸநதோஷததினால காஜிததான். அஜமீடனுடைய வம்சததிலுதிததவரே! அநத நாததினால பக்கததிலிருநதவாகள அனைவாகளும் மூாசசையடைநது கீழேவிழுநதாகள. அரசரே! மஹாபாகுபலமுளளவனும் நினைககததகாத செயகைகளையுடையவனுமான பீமஸேனன அநத ரணகளததில துசசாஸனனைபபாாததுத தேவியினுடைய தலைமயிரைப பிடிததததையும் ரஜஸவலையாயிருநத அநததேவியின் துகிலுரிநததையும் நினைததுக குறறமறறவளும பாததாககளால அனுதரிககபபடடவளுமான அநத தரௌபதிககுக கொடுக்கபபட்ட துககஙகளையும் நன்றாக நினைதது நெயயினால ஹோமமசெயயபபட்ட அகனிபோலக கோபததினால ஜவலிததான். அபபொழுது, அவன் காணனையும் துரியோதனனையும் கிருபரையும் அசுவததாமாவையும் கிருதவாமாவையும்பாாதது, 'ஓ! போாவீராகளே! இபபொழுது பாவியான துசசாஸனனைக் கொலலுகிறேன் இப்பொழுது எலலாரும் ரக்ஷியுஙகள' என்றான்; 'தரோணபுததிரா கிருதவாமா இவாகளையும் கொலலுகிறேன்' என்றும கூறினான் அதிகபலமும் வேகமுமுளள விருகோதரன் இவவாறுசொலலிவிடடு (துசசாஸனனைக) கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணமுளளவனாக விரைவாக அவனைஎதிாதது ஓடினான் நிகரறற வீரனான விருகோதரன ஸிம்மமானது பெரியயானையைப பாய்நது பிடிபபதுபோல யுதததததில அதிகமாகபபாயநது துரியோதனனுககும் காணனுககும்எதிரில துசசாஸனனைபபிடிதது, தீடடபபடடதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கததியை மேலேஎடுதது, நடுஙகுகின்ற துசசாஸனனைக கழுததில காலால மிதிததுககொண்டு, 'கெட்டஎண்ணமுளளவனே! ஸநதோஷமுளளவனாகக காணனுடனும் துரியோதனனுடனும் சோநது (பாஞசாலியைப பாாதது) 'பசு' என்று எநத வாாததையைச சொன்னாயோ 'அதனையும் ராஜஸூயயாகததினுடைய அவபிருததததில பரிசுததமான தரௌபதியினுடைய கூநதலகள எநதககையினால பறறி இழுககபபட்டனவோ அதனையும் சொல. பீமஸேனன் உன்னை வினவுகிறான்' என்று கூறினான். துசசாஸனன் மிகக பயஙகரமான அநதப பீமனுடைய வசனததைககேட்டு அவனைபபாாதது அபபொழுது கௌரவாகளும் ஸோமகாகளும் கேட்டுககொண்டிருககும்பொழுதே காவததினால பயஙகரமாக ஜவலிததுககொண்டு கண்களைப புரட்டிவிழிதது அவ

வாறு கோபத்துடன் பீமனைநோக்கி, 'யானையின் துதிக்கைக்கு ஒப்பானதும் பருத்தகொங்கைகளை மர்த்திக்கின்றதும் ஆயிரம் பசுக்களைக்கொடுத்ததும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவர்களுள் தலைவர்களும் நீங்களும் ஸபையின்கண் வீற்றிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே என்னுடையஇந்தக்கையினாலேதான் திரௌபதியினுடைய கூந்தல்கள் பற்றி இழுக்கப்பட்டன' என்று இவ்விதமான வசனத்தை யுத்தத்தில் உரைத்தான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ராஜபுத்திரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அந்தப்பீமன் யுத்தத்தில் அவனுடைய மார்பை நன்றாக மிதித்துப் பலத்தினால் இருகைகளாலும் அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு எல்லாப்போர்வீரர்களையும் பார்த்து உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்துகொண்டு, 'இவன் இப்பொழுது இருகைகளையும் இழந்தவனாகப்போகிறான். பலமுள்ளவன் ரக்ஷிக்கட்டும்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு, கோபமுள்ளவனும் மஹா பலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமஸேனன் பலத்தினால் யுத்தவீரர்களை அவமதித்து, உயிரை இழக்கப்போகிற துச்சாஸனனுடைய கையைக் கையினால் ஒடித்தான். அந்தப் பீமன் வீரர்களுடைய மத்தியில் வஜ்ராயுதத்துக்கும் இடிக்கும் ஒப்பான அந்தக்கையினால் துச்சாஸனனைக் கொன்றான். பீமன், துடிக்கின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு அப்பொழுது காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஸமானதும் மிக்க பயங்கரமாயிருப்பதும் சிறந்ததுமான உருவத்தைத் தரித்து, மஹாரதனும் சத்துருக்களை அடக்கி ஆள்பவனும் பூமியில் வீழ்ந்திருப்பவனுமான அந்தத் துச்சாஸனனுடைய மார்பைப் பிளந்து நரலை எடுத்துப் பிறகு சிறிது உஷ்ணமாக இருக்கிற அவனுடைய ரக்தத்தைச் சுவைத்துச்சுவைத்து நாற்புறமும் பார்த்துக்கொண்டே பானம்செய்தான். கோபமுள்ளவனும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனுமான பீமன், 'இப்பொழுது இந்தச்சத்துருவின் இரத்தத்தினுடைய சுவையானது தாய்ப்பால், அமிருதம், தேன், ரஸம், மதுபானம், யவகபானம், பால், தயிர், சிறந்தமோர், மனோஹரமான கருப்பஞ்சாறு இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட அதிகருசியுள்ளதென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லுகின்றவனும் மறுபடியும் எழுந்திருந்தவனும் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்றவனும் மிக்க மனக்களிப்புற்றவனுமான பீமஸேனனை எவர்கள் அப்பொழுது பார்த்தார்களோ அவர்களும் மிக்க துன்பமுற்றுக் கீழேவிழுந்தார்கள். எந்த மனிதர்கள் விழவில்லையோ

அவர்களின் கைகளிலிருந்து சஸ்திரம் கீழே விழுந்தது. அந்த ரண களத்தில் அப்பொழுது மனிதர்கள் பயத்தினால் விகாரமான குரலுடன் அலறினார்கள். கண்களை மூடிக்கொண்டு மூர்ச்சையையும் அடைந்தார்கள். அந்த யுத்தகளத்தில் துச்சாஸனனுடையரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப் பார்த்தவர்களனைவரும், 'இவன் மனுஷ்யனல்லன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் மூடப்பட்டவர்களாக ஓடினார்கள்.

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன்தம்பியரையும் கொன்றதும், கர்ணன் அச்சமடையச் சல்யன்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அந்த விருகோதரன் அந்தத் துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப் பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகால்களையும் பிடித்துக் கூத்தாடிக்கொண்டு பின்வருமாறான வசனத்தை உரக்கச் சொல்லலானன்: 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞ்சப்போகிறேன். நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீண்டும் 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல். எவர்கள் அப்பொழுது எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடினார்களோ அவர்களைக்குறித்து நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு எதிர்க்கூத்தாடுகிறோம். புத்திரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படுத்திருக்கும் ஸமயத்தில் காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பாம்புகளால் கடிபட்டது, அரக்குமாளிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூதாட்டத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காற்றிலும் நெருப்பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யத்தில் வஸித்தது, யுத்தத்தில் அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தது ஆகிய இவ்விதமான துக்கங்களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம். ஒரு ஸமயத்திலாவது ஸுகங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினான். மஹாராஜரே! விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜயத்தை அடைந்து மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடினான். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக்கையில் பிடித்தவனுமான பீமன் இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுகாலத்திலகாலன்போல உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச்செய்து கொண்டு உமது சேனையைக்குறித்து இங்குமங்குமாக ஓடினான். பார

தரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிக்ககோரமான கௌரவர்களுடைய யுத்தகளமானது ஒருக்ஷணத்திற்குள் சூன்யமாயிற்று. அரசரே! பலத்தினால் மேலான ஸிம்மமானது புள்ளிமானைக் கொல்வதுபோல மதத்தினால் மிக்கவனான அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனைக்கொன்று விருப்பம்நிறைவேறியவனானான். மகாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமஸேனன் பூத்த பலாசவிருக்ஷம்போல இரத்தத்தினால் மிக்கசிவப்பாக விளங்கினான். அரசரே! குருதியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்துடன் கூடியவனும் குரோதமுள்ளவனுமான பீமன் (துச்சாஸனனைப்பார்த்து), 'பாபபுத்தியுள்ளவனே! கொலைகார! இப்பொழுது சொல் கீழேவிழுந்திருக்கிற துச்சாஸனன் விஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜ்ஞை எம்மால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்களாகிய எம்மால் அடையப்பட்டது. இந்த இடத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான துரியோதனனைக்கொன்று இரண்டாவதான மற்றொருபிரதிஜ்ஞையையும் அடையப்போகிறேன். நான் கௌரவர்களுக்கு முன்னிலையில் இவனுடையதலையைநொறுக்கி மீண்டும் சாந்தியை அடையப்போகிறேன். பதிகளை இழந்திருந்த அந்தப்பாஞ்சாலியானவள் பதிகளை அடைந்தவளானாள். பதிகளுள்ளவர்களாயிருந்த கௌரவஸ்திரீகள் பதிகளை இழந்தவர்களானார்கள். உலகத்திலுள்ள பற்பலவிதமான ஆச்சரியத்தைப் பாருங்கள். எவர்கள், எள்ளாக இருந்தார்களோ அவர்கள் பதரானார்கள். ஜயஸித்தியைப்பெற்றவர்களான அந்தச்சத்துருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத்தில் மிக்கஆச்சரியமானவிஷயம் எது இருக்கிறது?" என்றுகூறினான். மிக்க மனக்களிப்புற்றவனும் உதிரத்தினால் நனைந்தமுகமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமன் இவ்வளவுமாத்திரம் வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ் செய்தான்; விருத்திரனைக் கொன்று ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரன் கூத்தாடியதுபோலக் கூத்தாடினான். கூத்தாடுகிறவனும் மிக்க வீர்யமுள்ளவனுமான பீமனைப் பிரஜைகளுடைய முடிவுக்காலத்தில் (ஸம்ஹரிக்கின்ற) காலனைப் போலக்கண்டு காணனை மஹாபயம் வந்தடைந்தது. உமது குமாரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவர்களானார்கள். அரசரே! துச்சாஸனன் கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீர்யமுள்ளவர்களுமான அந்த உமதுடைய குமாரர்கள்

மிக்ககோபமாகிறவிஷததைத் தரிததவர்களாகப் பீமனை அம்புகளால நன்ருக மூடினாகள. அம்பருததூணிகளையுடையவர்களும் கவசம் பூண்டவாகளும் கததியுளளவாகளும் தண்டஙகளைததரிததவா களும் விறபிடிததவாகளுமான அலம்பு, ஜலஸநதன, வாத வேகன், ஸுவாச்சஸ, இவாகள ஒன்றுகூடினவாகளாகவும் பிராதாவினுடைய துயரததினை பீடிககப்பட்டவாகளாகவும் மிகக புஜபலமுளள பீமஸேனனை விரைவாகப பீடிததாாகள நான்கு பககததிலும் அநத மஹாரதாகளால அம்புகளால பீடிககபபடு கின்ற அநதப்பீமன் கோபததினை கண்கள நன்குசிவநது கோபத துடன்கூடின காலனபோல விளஙகினன் அரசரே! பிறகு, பகைவாகளைத தவிககசசெயகிறவாகளும் துசசாஸனனுடைய இளைய ஸகோதராகளுமான உம்முடைய ஒனபது குமாராகளால விருகோ தரன் சூழபபடடான. பாரதரே! பிருதாபுதரனைபீமன ஸவாண மயமான தோளவளைகளுடனகூடின அநத ஒனபதுவீரர்களையும் பொறபுஙகமுளளவைகளும் மிககவேகமுளளவைகளுமான ஒன்பது பலலஙகளால யமலோகததுககு அனுபபினன் உமதுபுததிராகள கொலலபபட்டவுடன, பீமனிடததினினறு உண்டான பயததினை பீடிககபபட்ட அநதசசேனையானது ஸூதபுததிரன் பாாததுககொண் டிருககும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜை களிடததில யமனுடைய பராகரமததைபபோனற பீமனுடைய பராகரமததைக கண்டு காணனைப பெரும்பயம் வநதடைநதது. அவனுடைய வடிவததையும் மனேபாவததையும் அறிநதவனும் யுத தததில வலலமைபொருநதியவனுமான சலயன் அபபொழுது காண னைபபாாதது ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருககிற வசனததை உரைததான்.

'ராதாநந்தன! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருபபது உன்னிடததில பொருநதாது. இநதஅரசாகள பீமஸேனனிடத்தி லிருநது உண்டான பயததினை பீடிககப்பட்டவாகளாக ஓடுகின்ருர் கள. துாயோதனனும் பிராதாவினது துயரததினை பீடிக்கபபட்டு மதிமயஙகியிருககிருன் மஹாபலசாலியான பீமனை துச்சாஸன னுடைய உதிரமானது குடிககபபடுஙகால, துாயோதனன் மனநிலை தவறினவனுகவும் சோகததினைவிரைநதுஅறிவுபோககபபட்டவனுக வும் இருககிருன். காண! கிருபரைத தலைவராக உடையவாகளும் கொலலபபடடவாகளபோக மிகுநதிருககின்றவாகளும மஹாரதா களுமான இநத (ததுாயோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள நான்குபக்

கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு உன்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள். அஸ்த்ரங்களில் நல்ல தேர்ச்சியுடையவர்களும் தனஞ்சயனை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தின்பொருட்டு உன்னையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அணுகிவிட்டார்கள். புருஷச்ரேஷ்டனே! சிறந்த ஆண்மையில் நிலைபெற்றவனான அப்படிப்பட்ட நீ க்ஷத்திரியதர்மத்தைமுன்னிட்டுத் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச் செல். தார்த்தராஷ்டிரனால் எல்லாப்பாரமும் உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! சக்திக்கும் பலத்துக்கும் தக்கபடி அந்தப்பாரத்தைச் சுமப்பாயாக. ஜயித்தால் பெரிதானகீர்த்தி உண்டாகிறது; அபஜயமுண்டாகுமானால் ஸ்வர்க்கம் நிச்சயம். ராதாபுத்திர! நீ மதிமயக்கத்தை அடையவேண்டாம். உன்னுடைய குமாரனான விருஷஸேனன் மிக்ககோபங்கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்து ஓடுகிறான்' என்றுசொன்னான். கர்ணன், அளவுகடந்த தேஜஸுள்ள சல்யனுடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, மனத்தில் போருக்காக உறுதிகொண்டவர்களின் தன்மையை அடைந்து (யுத்தத்திற்காக) நின்றான். பிறகு, கோபமுள்ளவனான விருஷஸேனன் எதிர்த்து வருகின்றவனும் சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனும் அம்புகளை இறைக்கின்றவனும் * கோரரூபத்துடன் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்ற யமன்போன்றவனுமான பீமனை எதிர்த்துச்சென்றான். நகுலன், யுத்தத்தில் நல்ல உத்ஸாஹமுள்ளவனும் சிறந்தவீரனும் சத்துருவுமான அந்தக்கர்ணபுத்திரனைத் தூரத்திலிருந்தே அம்புகளால் மிகத்துன்புறுத்திக்கொண்டு, ஜயசீலனான இந்திரன் கொல்லஎண்ணங்கொண்டு ஜம்பனை எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, நகுலன் தைரியத்துடன் ஒருக்ஷுரத்தினால் கர்ணபுத்திரனுடைய ஸ்படிகத்தினாலும் ஸ்வர்ணத்தினாலும் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்ட த்வஜத்தையும் வெட்டி ஸ்வர்ணத்தினால் விசித்திரமாகக் கட்டப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமான வில்லையும் ஒருபல்லத்தால் துண்டாக்கினான். பிறகு, அந்தக்கர்ணபுத்திரன் சீக்கிரமாக வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவனை எதிர்த்தடித்தான். அப்பொழுது, கர்ணபுத்திரன் அஸ்திரவித்தையில் நல்லதேர்ச்சியுள்ள அந்த நகுலன்மீது திவ்யாஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான். பிறகு, கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரியகொள்ளிகள்போன்ற பாணங்களால் கர்ணபுத்திரனை ஹிம்ஸித்தான். அரசரே! அந்தக்கர்ணபுத்திரன் நகுலனுடைய எல்லா அஸ்திரங்களையும் உத்தமமான அஸ்திரங்களால்

* ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தடுத்தான். பரதர்களுள் சிறந்த வீரரே! அப்பொழுது, கர்ணபுத்திரனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் அதிகோரமான யுத்தம் நேர்ந்தது. வீரனான கர்ணபுத்திரன் யுத்தரங்கத்தில் வனாயுதேசத்தில் தோன்றியவைகளும் ஸுகுமாரமாயிருக்கின்றவைகளும் அதிக வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆச்சர்யகரமாக இருப்பவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். பிறகு, நகுலன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று இறங்கி மயிற்பிரதிமைகளால் சித்திரிக்கப்பட்ட அழகிய கேடகத்தையும் ஆகாசத்துக்கு ஒப்பான கத்தியையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பிரகாசிக்கின்றவனாகப் பக்ஷிபோல ஸஞ்சரித்தான். பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்யுந்தன்மையுள்ள நகுலன் கர்ணபுத்திரனைச் சார்ந்த இரண்டாயிரம் வீரர்களை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான். அவர்கள் சத்தியினால் வெட்டப்பட்டவர்களாக அச்வமேதத்தில் *சமிதாவினால் கொல்லப்படுகிற பசுக்கள்போலக் கீழேவிழுந்தார்கள். வெற்றியைவிரும்பிய நகுலனொருவனால் துரத்தப்பட்டவர்களும் †சிறந்தசந்தனம்பூசின அங்கங்களையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பற்பல் தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் (நமக்கு) ஸுஹ்ருத்துக்களும் ஸத்யஸந்தர்களுமான வீரர்கள் அங்கங்கு ஜயிக்கப்பட்டார்கள். பூமியில் ஸஞ்சரிக்கின்ற நகுலனை ரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் நாற்புறத்திலும் பாணங்களால் எதிர்த்து அடித்தன. அம்புகளால் துன்புறுத்தப்படுகின்ற அந்த நகுலன் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொன்றுகொண்டு ஸஞ்சரித்தான். யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் ரதவீரர்களையும் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த நகுலனைக் கர்ணபுத்திரனும் பதினெட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். அடிக்கப்பட்ட அந்த வீரன் கோபங்கொண்டான். பிறகு, பாண்டுநந்தனன், நரவீரனான கர்ணபுத்திரனைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஓடினான். ஸூதபுத்திரன், மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த நகுலனுடைய கவசத்தைப் பாணங்களால் உடைத்தான். பிறகு, சத்துருவேகத்தை ஸஹிக்கிறவனான கர்ணபுத்திரன், வெண்கலமயமாயிருப்பதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் நன்குதுலைவந்ததும் பெரிதான பாரத்தை ஸஹிக்கின்றதும் பகைவர்களுடைய சரீரத்தைக் கவர்கின்றதும் அதிககோரமானதும் ஸர்ப்பம்போன்றதும் உக்ரமாயி

---

* கொல்லுகிறவன். † வேறுபாடம்.

னின்று வெளியில் உருவப்பட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அந்த நகுலனுடைய சிறந்த கத்தியைத் தீட்டப்பட்ட நல்ல நுனியுள்ள ஆறுபாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான். மறுபடியும், கூர்மையுள்ளபாணங்களால் பார்த்தனை நடுமார்பில் விரைவாக அதிகமாக அடித்தான். அவன் பீமஸேனனுடைய ரதத்தையும் நாடி மிக்ககோரமான சரமாரியையும் பொழிந்தான். பிறகு, நகுலன் வில்லும்கத்தியும் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் பகைவர்களால் பீடிக்கப்பட்டவனும் கர்ணபுத்திரனுடைய அஸ்திரங்களில் மூழ்கினவனுமாயிருப்பதை அறிந்து, உத்தமபுருஷர்களால் ஏவப்பட்டவர்களும் ஸாத்யகியை ஆருமவனுக்க கொண்டவர்களுமான சிறந்தஐந்து த்ருபதராஜகுமாரர்களும் சத்ருக்களுடையவேகத்தை ஸஹிக்கிறவர்களான ஐந்து த்ரௌபதீபுத்திரர்களும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவர்களும் மனக்களிப்புள்ளவர்களும் துள்ளுகின்றகுதிரைகளுடன் கூடியவர்களும் உம்மைச்சேர்ந்த யானைகளையும் ரதங்களையும் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு, ஆயுதங்களுடன்கூடினவர்களும் மகிமையுடையவர்களுமான பதினெரு ருத்திரர்கள்போல ரதங்களோடு சீக்கிரமாகச்சென்ருர்கள். பிறகு, உம்முடைய ரதிகர்களுள்சிறந்தவர்களான கிருபர், க்ருதவர்மா, அஸ்வத்தாமா, துர்யோதனன், சகுனி, சுகன், விருகன், க்ராதன், தேவாவ்ருதன் இவர்கள் விரைவுள்ளவர்களாக யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிக்கின்ற ரதங்களோடும் விற்களோடும் அவர்களை எதிர்த்துச்சென்ருர்கள். பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்த ரதிகஸ்ரேஷ்டர்கள் அந்தப்பதினெருவீரர்களையும் வஜ்ராயுதம்போன்ற பாணங்களால்அடித்துக்கொண்டு தடுத்தார்கள் குணிந்தர்கள் புதியமேகத்துக்குஸமமான நிறமுள்ளவைகளும் மலைகளின்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் பயங்கரமானவேகமுள்ளவைகளுமான யானைகளால்அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளும் இமயமலையில்தோன்றியவைகளும் மிக்க மதங்கொண்டவைகளும் யுத்தம்பண்ணுவதில் விருப்பமுற்ற ஸமர்த்தர்களால் ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும் பொன்விரிப்புகள் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில் மின்னலுடன்கூடினமேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின. குணி

நதனுடையபுத்திரன், பெரியவைவயும் உருக்கினறசெய்தவையுமான பத்துப்பாணங்களால் குதிரைகளோடும் ஸாரதியுடனும்கூடின கிருபரை அதிகமாகத் துன்பமடையும்படிசெய்தான். பிறகு, அவன் கிருபருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு யானையோடுகூடவே பூமியில் விழுந்தான். குணிந்தபுத்திரனுடைய இளையஸஹோதரனே, சூரியனுடைய கிரணங்களபோன்றவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவைகளுமான தோமரங்களால் போஜனுடையகிருதவர்மாவினுடைய குதிரைகளைக்கொன்றான். பிறகு, கிருதவர்மாவினுடைய குதிரைகள் கொல்லப்பட்டு க்ஷணத்தில் விழுந்தன. பிறகு, எல்லா ஆயுதங்களுமுள்ள போர்வீரர்களோடும் கொடிகளோடுங்கூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள் த்ரோணபுத்திரரால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பிராணனை இழந்து உயிர்துறந்து, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட பெருமலைகளபோலப் பூமியில் விழுந்தன. குணிந்தராஜனுடைய இளையஸஹோதரனை அடுத்துப்பிறந்திருப்பவன் உம்முடைய புத்திரனைச் சிறந்த பாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். உமது குமாரன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தையும் அந்த யானையையும் அடித்தான். அந்தச் சிறந்தயானையானது மாரிக்காலத்தில் மஹேந்திரனுடைய வஜ்ரத்தினலடிக்கப்பட்ட தாதுபாவத்தமானது ஜலத்தைக்கக்குவதுபோல நாற்புறங்களிலும் ரக்தத்தை மிகுதியாகப் பெருக்கிக்கொண்டு ராஜபுத்திரனுடன் விழுந்தது. குணிந்தபுத்திரனால் ஏவப்பட்ட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரதத்துடனும்கூடின க்ராதனை மிக அடித்தது. பிறகு, அது க்ராதனுடைய பாணங்களால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டுத் தன்மீதுள்ள வீரனோடு வஜ்ராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல விழுந்தது. பிறரால் வெல்லமுடியாத வீரனான க்ராதராஜன் யானையின்மீதிருக்கின்ற மலைநாட்டில் தோன்றின வீரனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவனாகக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் வில்களோடும் கொடிகளோடும், பெருங்காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய மரம் போலக் கீழே விழுந்தான். விருகன், யானையின்மீதிருக்கின்றவனும் சிறந்த மலையில் வஸிக்கின்றவனுமான வீரனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் நன்றாகப்பிளந்தான். பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும் ரதத்துடனுங்கூடின விருகனை நான்கு கால்களாலும் விரைவாகத் தாக்கியது. சிறந்தயானையினால் தாக்கப்பட்டவனும் வீர்யமுள்ளவனுமான அந்த விருகன் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அதனைப் பிளந்தான். விருகனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானையானது

பப்ருவினுடைய குமாரனோடு பூமியில் விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிந்தான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனுன சகுனியினுலே பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்தான். குணிந்தபுத்திரன் கொம்புகளாலும் வாலினுலும் பின்சரீரத்தினுலும் எதிரிகளை வீழ்த்து கின்ற யானையினுலே சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுத்தத்தில் யம னுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினுன், ரதத்தையும் கலகலக்கச்செய்து ஸிம்மநாதம் செய்தான். பிறகு, காஜிக்கின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுத்தான். பிறகு, அந்தக்குணிந்தர்கள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசேர்ந்த அந்த மகாரதர்கள் மிக்க மனக் களிப்புள்ளவர்களாக ஸமுத்திரத்தினின்றுஉண்டான சிறந்த சங்கங் களை ஊதினுர்கள், விற்களைக் கையில்கொண்டவர்களாக எதிர்த்தும் சென்றார்கள். கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்க ளோடும் பாணங்களாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளா லும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள் குதிரைகள் யானை கள் இவற்றின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மிக்க ஸங்குலமானதும் அதிகபயங்கரமாயிருப்பதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தமானது திரும்ப வும் நடந்தது. பிறகு, ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட் களும் ஒன்றினுலே ஒன்று அடிக்கப்பட்டுத் திக்குக்களினின்று உண் டான உக்கிரமான காற்றுக்களால் மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள் போலப் பூமியில் விழுந்தார்கள். பிறகு, சதானீகனுலடிக்கப்பட்ட பெரியயானைகளுங் குதிரைகளும் ரதங்களும் உம்முடைய காலாட் களுடைய கூட்டங்களும் கருடனுடையகாற்றினுலே நன்றாக அடிக் கப்பட்டஸர்ப்பங்களைப்போலப் பரவசமாகப் பூமியை அடைந்து பொடி செய்யப்பட்டன. பிறகு, அந்த விந்தனுடையகுமாரன் சிரித்துக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக் கூர்மையுள்ள அனேகபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபத்தினுலே தாமரை மலர் போன்றமுகத்துடன்கூடின விந்தபுத்திரனுடையதலையை க்ஷுரத்தி னுலே அறுத்தான். பிறகு, கர்ணபுத்திரன் சதானீகனை உருக்கும யமான மூன்று பாணங்களாலும் அர்ஜுனனை மூன்று பாணங்களா லும் பீமனையும் நகுலனையும் மூன்றுபாணங்களாலும் ஏழுபாணங் களாலும் ஜனார்த்தனரைப்பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். மனிதஇயற்கைக்கு மேற்பட்டசெய்கையுள்ள கர்ணபுத்திரனுடைய அந்தச்செய்கையைக்கண்டு கௌரவர்கள் களிப்படைந்து (அவனைப்) புகழ்ந்தார்கள். தனஞ்சயனுடைய பராக்கிரமத்தை அறிந்தவர்கள், 'இ வன் அக்னியில்ஹோமம்செய்யப்பட்டவன்' என்றே எண்ணினுர்கள்.

தொண்ணூறாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் ஸூதபுத்திரனுக்கெதிரிலிருந்தவனுமான அந்தக்கிரீடியானவன், அப்பொழுது மாத்ரியின் புத்திரனான நகுலனைக் குதிரைகளை இழந்திருப்பதைக்கண்டு, ஜனங்களுடைய மத்தியில் அதிகமாக அடித்துக் காயம் பண்ணப்பட்ட கிருஷ்ணனையும் நன்றாகப்பார்த்து, யுத்தத்தில் விருஷஸேனனை நன்றாக எதிர்த்தான். பெரும்போரில் தன்னைநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் உக்கிரனும் ஆயிரம்பாணங்களைத் தரித்தவனும் மஹாரதனுமான அந்தக்கிரீடியை முற்காலத்தில் நமுசி மஹேந்திரனை எதிர்த்ததுபோலக் கர்ணபுத்திரன் எதிர்த்தான். சூரர்களும் ரதிகர்களுள் மேன்மைபெற்றவர்களுமான அந்தமஹாரதர்கள் இருவரும் அந்தயுத்தத்தில் பரஸ்பரம் நேரில்நின்று அதிகமான பராக்ரமமுள்ளவர்களாக அப்பொழுது அநேக அம்புக்கூட்டங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். பிறகு, மஹானுபாவனான கர்ணபுத்திரன் யுத்தத்தில் விரைவாகப் பார்த்தனைக் கூர்மையுள்ள ஓரம்பினால் அடித்து, வீரனான அந்தநமுசி இந்திரனை அடித்துக் கர்ஜித்ததுபோல உரக்கக் கர்ஜித்தான். மறுபடியும், அந்தவிருஷஸேனன் உக்கிரமான பாணங்களால் இடதுகைத்தோள்பட்டையில் அடித்தான். அவ்வாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் பார்த்தனைப் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். அர்ஜுனன், கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனால் விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அம்புகளால் முதலில் அடிக்கப்பட்டமையால் சிறிதுகோபமூட்டப்பட்டுப் பிறகு அவனைக் கொலவதின்பொருட்டு மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, மஹாபலசாலியான கிரீடியானவன் யுத்தத்தில் கர்ணபுத்திரனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாக யுத்தமுனையில் கோபத்தினால் புருவத்தை முக்கோணவடிவமாக நெற்றியில் ஏறச்செய்து, பாணங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தான். யமனுக்குச்சத்துருவான ருத்திரனை அடித்த அர்ஜுனன் அப்பொழுது சிறிதுசிவந்தகண்களையுடையவனாகவும் உரக்கச்சிரிக்கின்றவனாகவும் கர்ணனையும் துர்யோதனனையும் துரோணபுத்ரரையும் முதன்மையாகக்கொண்டஎல்லாக்கௌரவவீரர்களையும் நோக்கி, 'கர்ண! இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் • யுத்தத்தில் உக்கிரனான அந்தவிருஷஸேனனைப் பரலோகத்தை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமில்லாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அந்த அபிமன்யு உங்களனைவர்களாலும் கொல்லப்பட்டானென்று ஜனங்கள் ஒரு குறையைச் சொல்லுகிறார்களன்றோ? ஆகையினால், நான் உங்களுக்கு முன்னிலையில் கொல்லப்போகிறேன் ரதங்களில் இருப்பவர்களே! இந்தக் கர்ணபுத்திரனைக் காப்பாற்றுங்கள். நான் உக்கிரனான (இந்த) விருஷஸேனனைக் கொல்லப்போகிறேன். (கர்ண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுத்தமத்தியில் மிக்க மதிமயக்கமடைந்தவனான உன்னையும் பிறகு கொல்லப்போகிறேன். துரியோதனனை அடுத்திருப்பதினால் கொழுப்புள்ளவனும் கலகத்துக்குக் காரணமானவனுமான அப்படிப்பட்ட உன்னை இப்பொழுது நான் யுத்தத்தில் வலிந்து கொல்லப்போகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால் இந்தப் பெரிதான அழிவு உண்டாயிற்றோ அந்தப் புருஷாதமனான இந்தத் துரியோதனனை யுத்தத்தில் பீமஸேனன் கொல்லப்போகிறான்' என்று சொன்னான். மஹாபலசாலியான அந்த அர்ஜுனன் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு, வில்லைத் துடைத்து யுத்தகளத்தில் கர்ணபுத்திரனான விருஷஸேனனை லட்சியம் வைத்து அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு யுத்தத்தில் நல்ல கூரிய பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். கிரீடியானவன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பயமற்றவனாகப் பத்துப்பாணங்களால் அவனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்துக் கூர்மையுள்ள நான்கு க்ஷுரங்களால் அவனுடைய வில்லையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான். பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவனும் கைகளையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந்த விருஷஸேனன் நன்றாகப் பூத்திருந்த மிகப்பெரிய ஒருஸாலவிருக்ஷமானது இடியினால் தாக்கப்பட்டு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரதத்தினின்று பூமியில் விழுந்தான். சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனான கர்ணன், தன் புத்திரன் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுகிறதைக்கண்டு, புத்திரவத்தினால் அதிகதாபத்தையடைந்து, கோபத்தினால் ரதத்தோடு கிரீடியினுடைய ரதத்தை விரைவாக அடுத்தான்.*

அதிகபாட அத்யாயம

* கரை புரளுகின்ற கடல்போல வருகின்றவனும் கர்ஜிக்கின்றவனும் மிக்க பெரிய சரீரத்தையுடையவனும் தேவர்களாலும் தடுக்க முடியாதவனுமான அந்தக் கர்ணனைப்பார்த்துப் புருஷோத்தமரான தாசார்ஹர் உரக்கச்சிரித்துக்

H ருக

தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம்

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸுரர்கள் முறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கக்ஷிகளைச்சார்ந்து இரண்டாகப்பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்துக்கோபத்துடனும் பொறாமையுடனுங்கூடின கர்ணன் புத்திரசோகத்தினால் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிந்தான். தேஜஸ்வியான கர்ணன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன், யுத்தத்தின்பொருட்டுத் தனஞ்சயனை அழைத்துக்கொண்டு ரதத்தோடு அவனுக்கு எதிராகச் சென்றான். ஸூர்யனுக்கு ஒப்பானவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளும் நெருங்கியிருக்கின்றவைகளுமான அந்த இரண்டு ரதங்களையும் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உதித்துவருகின்ற இரண்டுஸூர்யர்களைப்போலக் கண்டார்கள். வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவர்களும் (ரதத்தில்) வீற்றிருப்பவர்களும் பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் மஹாரதர்களுமானபுருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் ஆகாயத்தில் சந்திரஸூர்யர்களைப்போல விளங்கினார்கள். * பெரியவரே! மூவுல

கொண்டு அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கூறலானார் 'தனஞ்சய! நீ உறுதியாக இன்று எந்த ரதத்தோடு நீ போர்புரியவேண்டுமோ, வெண்மையானகுதிரைகளையுடையதும் சல்யனை ஸாரதியாகக்கொண்டதுமான அந்த ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! பற்பலகொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்துடனும் மாலைகளுடனும் கூடியதும் வெண்மையான குதிரைகளால் ஆகாயத்தில் தாங்கப்படுகிற விமானம் போலிருக்கின்றதும் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் ராதாபுத்திரனேறியதும் ஸன்னாஹத்துடனிருப்பதுமான இந்தக் கர்ணனுடைய ரதத்தைப் பார். இந்திரவில்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஆகாயத்தைக் கீறுகின்றதுபோலிருக்கின்றதுமான மஹாரதனான கர்ணனுடைய யானைக்கச்சைக் கொடியையும் பார். நீர்த்தாரைகளைப் பொழிகின்றமேகம்போல சரதாரைகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும் தார்த்தராஷ்டிரனுக்குப் பிரியத்தை விரும்புகின்றவனுமான கர்ணனைப் பார். இதோ மத்ரதேசாதிபதியான சல்யராஜன் ரதத்தின் முகப்பில் இருந்துகொண்டு அளவில்லாத பராக்கிரமமுள்ள இந்தக்கர்ணனுடைய குதிரைகளை நடத்துகிறான். பாண்டவ! நாற்புறங்களிலும்தோன்றியிருக்கின்ற துந்துபிகளுடையபேரொலியையும் பயங்கரமான சங்கவாத்தியத்தினொசையையும் பற்பல ஸிம்மநாதங்களையும் கேள். அளவில்லா அடங்காத தேஜஸுள்ள கர்ணனால் அடிக்கடி அசையும்படி செய்யப்படுகின்ற தனுஸினுடையதும் பெரியசத்தங்களை மறைப்பதுமான சப்தத்தைக்கேள். பெரியகாட்டில் கோபங்கொண்ட ஸிம்மத்தைக்கண்டு, மிரு

* அதிகபாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது.

கங்களையும் ஜயிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இந்திரனையும் பலியையும் போல (யுத்த) ஸன்னத்தர்களான அவ்விருவர்களையும்கண்டு எல்லாச் சேனைகளும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தன. எல்லாக்ஷத்திரியர்களும் தேரொலிகளாலும் நாணொலியினாலும் தலத்வனிகளாலும் அவ்வாறே பாணங்களுடைய சப்தங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு அந்த இரண்டுரதங்களையும் எதிர்த்துஓடினார்கள் கர்ணனுடைய யானைக்கச்சைக் கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீரர்களுக்கு ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று பாரதரே! (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டுரதங்களையுங்கண்டு அரசர்கள் ஸிம்மநாதங்களின் சப்தங்களையும் 'நல்லது, நல்லது' என்கிற மிகுதியான சொற்களையும் வெளியிட்டார்கள் அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கா யிருந்த யுத்தவீரர்கள் அவ்விருவர்களுடைய த்வந்த்வயுத்தத்தையும் கேட்டுக் கைச்சத்தங்களையும் அவ்வாறே பெரியபாணங்களின் சத்தத்தையும் உண்டுபண்ணினார்கள். கௌரவர்கள் அந்தயுத்தத்தில நான்குபக்கத்திலும் வாத்தியங்களை முழக்கினார்கள் ராதேயனுக்கு நாற்புறத்திலும் லக்ஷக்கணக்காகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். அவ்வாறே, பாண்டவர்களெல்லோரும் தனஞ்சயனை ஸந்தோஷிக்கச்

கங்கள் சிதறிவிடுவதுபோலச் சைன்யத்துடன் கூடின மஹாரதர்களான இந்தப் பாஞ்சாலர்கள் பிளக்கப்பட்டுவிடுகின்றார்கள் குந்திபுத்ர! எல்லாமுயற்சியுடனும் ஸூதபுத்திரனை நீ கொல்லவேண்டும் கர்ணனுடையபாணங்களை வேறொரு மனிதன் ஸகிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகான் நீயோ, யுத்தத்தில் தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் சந்தர்வர்களுடனும் கூடினவையும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடன் கூடியவையுமான மூவுலகங்களையும் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன் நான் அவ்விதமாகவே அறிந்திருக்கிறேன் பயங்கரரும் உக்ரஸ்வரூபியும் மஹாத்மாவும் மூன்று கண்களையுடையவரும் (தாரித்ரியத்தை) நாசம் செய்பவரும் ஜடையுள்ளவருமான ஈச்வரனைப் பார்ப்பதற்கே பிராணிகள் சக்தியுள்ளவைகளல்ல அவ்வாறிருக்க, பிரபுவை எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களார்கள்என்பதில் யாதுசந்தேகம்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்களகரமாயிருப்பவரும் மங்களரும் சர்வ்வருமான ஸாக்ஷாத் மஹாதேவர் யுத்தத்தில் உன்னாலஆராதிக்கப்பட்டார் தேவர்களும் உனக்கு வரத்தைக் கொடுத்தார்கள் பார்த்த! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! தேவதேவரான அந்தச் சூலபாணியினுடைய அநுக்ரஹத்தினாலே, இந்திரன் நமுசியைக்கொன்றதுபோலக் கர்ணனைக் கொல்வாயாக. பார்த்த! எப்பொழுதும் உனக்கு நன்மை உண்டாகுக யுத்தத்தில் ஜயம் அடைவாயாக' என்று கூறினார் அர்ஜுனன், 'மாதவரே! மதுவென்கிற அஸுரனை அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான

செய்துகொண்டு தூரியங்கள் சங்கங்கள் இவற்றின் கோஷத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் அதிகமாகச் சத்தமிடும்படி செய்தார்கள். "காண்டீபத்தின் ஒலிகளாலும், ஸிம்ஹநாதங்களாலும் கைகளைக் கொட்டும் த்வனிகளாலும் உரத்த வீரவாதங்களாலும் சூரர்களுடைய தோள் தட்டும் ஒலிகளாலும் நான்கு பக்கங்களும் நெருங்கினவாயின. அரசரே! புருஷச்ரேஷ்டர்களும் ரதங்களிலிருப்பவர்களும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் பெரியவிற்களைப் பிடித்தவர்களும் பாணங்களோடும் சக்திகளோடும் த்வஜங்களோடும் கூடியவர்களும் கவசத்தை அணிந்தவர்களும் கத்திகட்டிக்கொண்டவர்களும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்களும் சங்கங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்த அம்பறாத்தூணிகளையுடையவர்களும் நல்ல காட்சியுள்ளவர்களும் சிவந்த சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் மதங்கொண்ட இரண்டுகாளைகள்போன்றவர்களும் மின்னல்போன்ற விற்களையும் த்வஜங்களையுமுடையவர்களும் மிக்க ஆயுதங்களால் சண்டையிடுகின்றவர்களும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவர்களும் வெள்ளைக்குடைகளால் பிரகாசிப்பவர்களும் கிருஷ்ணனாலும் சல்யனாலும் (நடத்தப்பட்ட) ரதங்களுடன்கூடியவர்களும்

நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராயிருந்தால் எனக்கு ஜயம் நிச்சயமே. இதில் ஸம்சயமில்லை. ஹ்ருஷீகேசரே! மகாரதரே! என் தேரில் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளை ஓட்டும். பல்குனன் யுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொல்லாமல் திரும்பமாட்டான். கோவிந்தரே! என்னுடைய பாணங்களாலே துண்டுதுண்டாகச் செய்யப்பட்டு உயிரை இழந்திருக்கின்ற கர்ணனை இப்பொழுது பாரும். அல்லது, கர்ணனால் அம்புகளால் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பார்ப்பீர். எந்த யுத்தத்தைப் பூமியுள்ளவரையில் ஜனங்கள் சொல்லப்போகிறார்களோ, மூவுலகங்களையும் மோஹிக்கச்செய்கின்ற கோரமான அந்தயுத்தமானது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னான் பார்த்தன். இகழத்தகாத காரியங்களைச் செய்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்பொழுது இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு, ஒருயானையைப் பகையானை எதிர்ப்பதுபோல ரதத்தோடு விரைவாக (கர்ணனை) எதிர்த்துச் சென்றான். பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! தேஜஸ்வியான பார்த்தன் மீண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'ஹ்ருஷீகேசரே! குதிரைகளை ஓட்டும். இந்த ஸமயம் சென்றுபோகிறது' என்றான். அப்பொழுது மகாத்மாவான அந்தப் பாண்டவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அந்தவாஸுதேவர், அப்பொழுது பாண்டவனை 'ஜய' என்று சொல்லி வாழ்த்தி, மனோவேகமுள்ள குதிரைகளை ஓட்டினார். மனோவேகமுள்ள அந்தப் பாண்டுபுத்திரனுடைய ரதமானது ஒருக்ஷணத்தினுள் கர்ணனுடைய ரதத்தின் முன்னிலையை அடைந்தது.

ஒத்த உருவத்தையுடையவர்களும் மஹாரதர்களும் * ஸிம்மத்தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவர்களும் நீண்ட கைகளையுடையவர்களும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் ஸ்வர்ணமாலையை அணிந்தவர்களும் அகன்றமார்பையுடையவர்களும் மகாபலசாலிகளும் ஒருவரையொருவர் கொல்லவதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் ஒருவரையொருவர் வெல்லவதில் விருப்பமுற்றவர்களும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள்போல ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்றவர்களும் மதப்பெருக்குள்ள யானைகள்போன்றவர்களும் மிக்க கோபங்கொண்ட இரண்டு மலைகள்போன்றவர்களும் ஸர்ப்பத்தின் குட்டிகள்போல பிரகாசிப்பவர்களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் கோபங்கொண்ட இந்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவர்களும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமமான ஒளிபொருந்தியவர்களும் யுகத்தை முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாகிரகங்கள்போலிருப்பவர்களும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவர்களும் ரூபத்தினால் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவர்களும் தற்செயலாக வந்திருக்கிற ஸூரியனும் சந்திரனும் போன்றவர்களும் சிறந்த தேகபலமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் காவங்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பற்பல சஸ்திரங்களை ஏந்தியவர்களும் பாய்கின்ற புலிகள்போன்றவர்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களையுங் கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டர்களான கர்ண தனஞ்சயர்களைக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸம்சயமுண்டாயிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவர்களும் கைகளின்சத்தத்தினால் ஆகாயத்தை ஒலியிடும்படி செய்பவர்கள். இருவர்களும் பௌருஷத்தினாலும் பலத்தினாலும் பிரஸித்தமான செய்கையையுடையவர்கள். இருவர்களும் யுத்தத்தில் சம்பரனுக்கும் தேவராஜனுக்குமொப்பானவர்கள். இருவரும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஸமானர்கள் இருவரும் தசரதகுமாரரான ராமருக்கு ஸமானர்கள். இருவரும் விஷ்ணுவின் வீர்யத்துக்கு ஸமமான வீர்யமுள்ளவர்கள் இருவரும் யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானர்கள். அரசரே! இருவரும் வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையவர்கள்; சிறந்த ரதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவர்கள். சல்யன் கிருஷ்ணன் இரு

* இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது.

வரும் மிகச்சிறந்த ஸாரதிகள். மகாராஜரே! பிறகு, பிரகாசிக்கின்ற அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையுங்கண்டு வியந்தவர்கள் சாரணர்கள் இவர்களின் கூட்டங்களுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, கௌரவர்கள் மஹாதமமாவும் யுத்தத்தில் பிரகாசிப்பவனுமான கர்ணனை விரைவாகச் சேனையுடன் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே, உத்ஸாஹமுள்ளவர்களான திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் சேகிதானனும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பரபத்ரகர்களும் பற்பலதேசத்தில் தோன்றியவர்களும் சூரர்களும் நன்னடையுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் களிப்பவர்களுமான (மற்றுமுள்ள) வீரர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகவும் உத்ஸாஹமுள்ளவர்களாகவும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடுங்கூடியவர்களும் சத்ருக்களைக் கொல்லுகின்றவர்களும் (அர்ஜுனனைப்) பாதுகாக்க எண்ணங்கொண்டவர்களும் அவனுடைய விஜயத்திலும் கர்ணனுடைய வதத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள். அவ்வாறே, துர்யோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லாரும் முயற்சியுடையவர்களும் ஸேனையை அடிப்பவர்களுமாயிருந்து கொண்டு கர்ணனை யுத்தத்தில் பாதுகாத்தார்கள். மன்னரே! கர்ணன் யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்குப் பந்தயப்பொருளானான். அவ்வாறே, பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பார்த்தன் அப்பொழுது பந்தயப்பொருளானான். அவ்விருவர்களுக்கும் அந்தப் போர்ச்சூதில் ஸப்யர்களும் பார்ப்பவர்களும் ஏற்பட்டார்கள். அந்தப்போர்ச்சூதில் சூதாடுகின்ற இவர்களுக்கு வெற்றிதோல்விகள் நிச்சயமாக இருந்தன. யுத்தமுனையிலிருக்கின்ற நம்மவர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் வெற்றிக்கோ தோல்விக்கோ அந்தக் கர்ணார்ஜுனர்களால் (போர்ச்)சூது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் புகழ்பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவர்மற்றொருவரைக் குறித்துக்கோபமுள்ளவர்களாகவும் அன்யோன்யம் வதஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் யுத்தத்தில் நின்றார்கள். பிரபுவே! இந்திரவிருத்திரர்கள்போல அடிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களான அவ்விருவரும் இரண்டு கிரகங்கள்போலப் பயங்கரமான ரூபத்தைத் தரித்தவர்களாயிருந்தார்கள். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதம்யவிஷயத்தில் விவாதமானது ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கலகங்கள் உண

டாயின. பெரியவரே! எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாக வேறு பட்டு வெவ்வேறான வகுப்பை அடைந்தன. கர்ணார்ஜுனர்கள் எதிர்த்திருக்குங்கால், தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் (பரஸ்பரம்) விரோதிகக்ஷியை அடைந்தனர் வேந்தரே! இந்தயுத்தத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய ஆகாயமானது கர்ணனுடைய பக்ஷத்திலிருந்தது பார்த்தனுக்கு * மாதாவான விசாலமானபூமியானது புத்திரனுக்கு ஜயத்தை விரும்பிற்று. நரஸ்ரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதிகளும் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடியை அடைந்தன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் குஹ்யகர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷிகளும் கர்ணனிருக்குமிடம்சேர்ந்தன ரத்னங்களும் எல்லா நிதிகளும் ஆகயானங்களை ஐந்தாமவையாகக் கொண்ட வேதங்களும் உபவேதங்களும் உபநிஷத்துக்களும் கிரீடியைஅடுத்தன வாஸுகியும், சித்திரஸேனனும், தக்ஷகனும், உபதக்ஷகனும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடன்கூடினவர்களுமான கத்ருபுத்திரர்களும், விஷமுள்ளவைகளும் நல்லவேகமுள்ளவைகளுமான மஹாநாகங்களும் அர்ஜுனனை அடைந்தனர் ஐராவதத்தினுடைய வம்சத்திலதோன்றிய யானைகளும் காமதேனுவினிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலாநகரியிலஉண்டான ஸர்ப்பங்களும் அர்ஜுனனுடைய பக்கத்தைஅடைந்தன பாபிகளான ஸர்ப்பங்கள் கர்ணனுடையகக்ஷியில் நின்றன. அரசரே! செந்நாய்கள், துஷ்டமிருகங்கள், மங்களகரமான மிருகபக்ஷிகள், மங்களகரமான பசுக்கள், அவ்வாறே ஸிம்மங்கள், புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனுடைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனைஅடைந்தன வஸுக்களும், மருத்துக்களும், ஸாத்யர்களும், ருத்திரகணங்களும், அச்வினீதேவதைகளும், அக்னியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸர்ப்பங்களும், பத்துத்திசைகளும், நாய்களும், நரிகளும், பக்ஷிகளும் கர்ணனை அடைந்தனர். மஹேந்திரனோடுகூடின வஸுக்களும அக்கினியுடன்கூடின மருத்துக்களும் தனஞ்சயனபக்கத்தில் நின்றார்கள் ஆதித்யவர்க்கங்கள் கர்ணனைச்சார்ந்துநின்றன பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிதருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும்கூடின தேவதைகளும், தும்புருவைத்தலைவனாகக்கொண்ட எல்லாக் கந்தர்வர்களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அர்ஜுனனிருக்குமபக்கத்

---

* 'தாயபோல' என்பது வேறுபாடம்.

தில (ஒன்றுசேர்ந்தார்கள) தேவரிஷிகள் பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்றவரனைவரும் முனிவர்கூட்டங்களும் ப்ராலேயர்களும் மங்களகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் சுத்தர்களான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகர்களும் விரும்பத்தக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனத்திற்கு அருவருப்பையுண்டுபண்ணத்தக்க கந்தங்களனைத்தும் கர்ணனை அடைந்தன. நாசமடையப்போகிறவர்களுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகில வந்திருக்கும் ஸமயத்தில விபரீதஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கின்ற மனிதனை முடிவுக்காலத்தில எவைகள் விரைவாக அடைகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட குறிகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து ஸூதபுத்திரனை கர்ணனிடத்தில பிரவேசித்தன. அரசர்களுட் சிறந்தவரே! புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அவ்வாறே பலம், ஒளி, ஸித்தி, மிக்கமனக்கிளர்ச்சி, ஸத்யம், விக்ரமம், மனக்களிப்பு, ஜயம், ஆனந்தம் இப்படிப்பட்ட நல்லநிமித்தங்கள அந்த யுத்தஸமுத்திரத்தில போர்க்களத்தில அர்ஜுனனை அடைந்தன. ப்ராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள கிரீடியை அடைந்தார்கள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுடனும் சாரணர்களுடனும்கூடின ஸித்தர்கள இரண்டாகப்பிரிந்து புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான கர்ணார்ஜுனர்களை அடுத்தார்கள். மஹாராஜரே! தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ராக்ஷஸர்களும் ஆகாயத்தில நான்கு பக்கத்திலும் விசித்திரமான நல்லகுணமுள்ள விமானங்களிலேறிக்கொண்டு கர்ணார்ஜுனர்களுடைய த்வந்த்வயுத்தத்தைக் குறித்து வந்தார்கள பாரதரே! அப்பொழுது இவ்விதமாக எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாகப்பிரிந்து ராதேயனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஜயத்தை விரும்பிக்கொண்டிருக்கையில, ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமானங்களால நெருங்கியதாயிற்று செந்நாய்களாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களின்வரிசைகளாலும மேகங்களாலும் வாயுவினாலும் வஹிக்கப்படுகின்ற மற்ற அறிவுள்ளவர்களும் கர்ணார்ஜுனர்களுடைய த்வந்த்வயுத்தத்தைப் பார்க்கஎண்ணங்கொண்டு வந்தார்கள. மஹாராஜரே! தேவர்களும், அஸுரர்களும், கந்தர்வர்களும், நாகர்களும், யக்ஷர்களும், பக்ஷிகளும், மஹரிஷிகளும், தேவகணங்களும், ஸ்வதாபோஜனம்பண்ணுகின்ற பித்ருக்களும், பற்பலரூபமுள்ள வஸ்திரங்களால பிரகாசிக்கின்றவர்களும் தவத்தினாலும் வித்தையினாலும்ஒஷதிகளாலும் ஸித்திபெற்றவர்களுமான மகான்களும், ஆகாயத்தில்விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள. பிரம்மதேவர், பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்களோடும்சேர்ந்து ஆகாயத்தில் தேஜோமயமான திவ்யவிமானத்தின்மீதேறி வந்துநின்றார். மஹாபுத்தியுள்ளவரே! பிறகு, யுத்தரங்கத்தில் அப்பொழுது கர்ணனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் நடக்கின்ற அந்த த்வந்த்வயுத்தத்தைப்பார்க்கப் பிரஜாதிபதியானவர் விரைவாகவந்தார் அவ்விருவர்களுடைய மஹாபலத்தையும்பார்த்துப் பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரான ஈச்வரருக்கும் கர்ணன்ஜயித்து இந்தப் பூமிமுழுமையையும் அடைவனோ, அல்லது, அர்ஜுனன்தான் இதனை அடைவனோ என்று ஸம்சயம் உண்டாயிற்று.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பிரஜாதிபதி இருவருக்கும் ஸமனவெற்றியை விரும்பியதும், இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மருத்திரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக்கப் பூமாரிபெய்ததும்)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத் தேவர்களின் வகுப்பைக்கண்டு,பிறகு, ஸ்வயம்பு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே உரைக்கலானார் 'இருவரும் அதிரதர்கள், சூரர்கள்; இருவரும் உறுதியான பராக்கிரமமுடையவர்கள், இருவரும் ஒத்தசெய்கையையுடையவர்கள், இந்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பானவர்கள் கர்ணார்ஜுனர்களுக்கு எதிர்ப்பு நேரும்பொழுது விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்ததுபோல மகாகோரமான பெரும்போர் நடக்கப்போகிறது. ஆ! ஆ! கஷ்டம்!" என்றார் பிரஜாதிபதியானவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, ஸ்வயம்புவைப் பார்த்து, 'புருஷச்ரேஷ்டர்களான கர்ணன் அர்ஜுனன் இருவருக்கும் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும். கர்ணார்ஜுனர்களுடைய விவாதத்தினால் எல்லாஉலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும். ஸ்வயம்புவே! இவ்விருவர்களுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லும்" என்று சொன்னார் மஹாராஜரே! இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணருமான மஹாப்ரம்மாவோ அவ்விருவருக்கும் ஜயமானது நிச்சயிக்கப்படாமலிருக்கவே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'இவர்கள்இருவரும் ஸமர்த்தர்கள்; இருவரும் அதிகபலத்தினால் மேம்பட்டவர்கள் மூவுலகங்களுக்கும் பயங்கரமானயுத்தம் இவர்களுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ்வாறுகூறினார். பிறகு, அந்தச்சமயத்தில், ஆயிரம்கண்களையுடைய இந்திரன் பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'பார்த்தன் நல்லமனமுள்ளவன்;

சிறந்த பலமுடையவன்; சூரன்; வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்தவன்; தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன், மஹாதேஜஸையுடையவன்; தனுர்வேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். எவனிடத்தினின்று இந்த தேவகார்யம் ஸம்பவித்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக் குணங்களையுமுடையவன். பாண்டவர்கள் வனவாஸமுதலியவைகளால் நித்தியம் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்தப் படுகிறார்கள். புருஷச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தவமுள்ளவன்; போதுமான திறமையுள்ளவன்; மிக்கமகிமையினால் தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல் மீறுவான். மீறினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம்உண்டாகும். கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நான் காணவில்லை. இவர்கள் உலகத்தைப் படைப்பவர்கள்; அதனால், புருஷோத்தமர்கள். இவர்கள் நாராயணர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், (ஒருவருடைய) கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லா, உலகத்தை அடக்கி ஆள்பவர்கள்; புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவனான ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடுமே மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவகணங்களும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கவைகள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது. புருஷச்ரேஷ்டனும் ஸூர்யகுமாரனும் சூரனுமானகர்ணன் இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் கர்ணன், வஸுக்களுடன் ஸாலோகயத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸ்வர்க்கத்தையும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படட்டும். பிதாமஹரே! பார்த்தன் வனத்தில் நெடுங்காலமாகக் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டானன்றோ? ஆதலால், தவத்தினால் மேன்மைபெற்ற இந்தஅர்ஜுனன் யுத்தத்தில் ஜயத்தை அடையட்டும். பகவானான உம்மால், 'கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பகவானான பிரபுவானவர் அந்தக்கர்ணன் கிரீடி இருவருக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொல்லவில்லை. பிதாமஹர் மௌனமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜயமும் கர்ணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனை இந்திரனைப்பார்த்து, 'மஹாத்மாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ளவன், சூரன்; வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்தவன், தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டவன்; அவன் ஜயம்பெறுக மிக்க தேஜஸுள்ள அர்ஜுனன் தனுர்வேதம் முழுமையையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான். தெய்வத்தைக்கூட ஆலோசியாமல் மகிமையினால் தாண்டிச்செல்வான். அவ்வாறு கடந்து செல்வானானால், உலகங்களுக்கும் அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நாம் அறியோம். புருஷச்ரேஷ்டர்களான இவ்விருவர்களும் உலகத்தைப்படைத்து நிலைநிறுத்தினவர்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனும் ஸூர்யபுத்திரனும் சூரனுமான இந்தக்கர்ணன் வேண்டியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸ்வரூபியான அர்ஜுனனிடத்தில் நிச்சயமாக ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்கள் தேவர்தேவர்களால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன், பிரம்மருத்திரர்களுடைய கட்டளையினால் எல்லாப்பிராணிகளையும் அழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும் ஈசானராலும் உரைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள் கேட்டீர்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும் துக்கத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்தை அடைவீர்களாக' என்று கூறினன் பெரியவரே! அரசரே! இவ்விதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன. அப்பொழுது, புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களுக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொன்னார்களில்லை. தேவர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக நல்ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பற்பலவிதமான தேவதூர்யங்களையும் வாசித்தார்கள். புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விரண்டு வீரர்களுடைய நிகரற்ற த்வந்த்வயுத்தத்தையும் பார்க்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் ஆச்சர்யத்தினால் நன்றாகமலர்ந்த கண்களையுடையவர்களாக வேறுசெய்கைகளை அறியவில்லை.

தொண்ணூற்றுமூன்ருவது அத்யாயம.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத் தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவமசததில உதிததவரே! வெணமையான குதிரைகளுடன கூடினவையும் தேவஸம்பநதம்பெறறவையும் (யுததததுககுத) தகக வையும பேரொலியுளளவையுமான இரணடு ரதஙகளினமீதும் இருக கினற லோகவீராகளான வாஸுதேவாாஜுனாகளும் காணசலயா களும் தனிததனி சஙகஙகளை ஊதினாகள அநயோநயம் ஸபாத தையுளளவாகளான அவவிருவருககும உககிரமாயிருபபதும பயப படுகிறவாகளுககுப பயததைஉண்டுபணணுகிறதுமான யுததமானது முறகாலததில இநதிரனுககும சமபரனுககும நடநததுபோல நடந தது அவவிருவருடைய ரதததிலுமிருககினற மாசறற இரண்டு தவஜஙகளும் உலகம நாசமடையுஙகாலததில ஆகாயததில உதிதத ராகுகேதுககளபோல விளஙகின. ஸாபபம்போனறதும் உயாநத ரதனஙகளாலிழைககபபடடதும் திடமானதும இநதிரனுடைய விறபோல பரகாசிககின்றதுமான காணனுடைய யானைகடடும் கச சைககொடியானது விளஙகுகினறது பாாததனுடைய சிறநதவானர மானது வாயைததிறநதிருககும அநதகனபோலக கோரபபறக ளால (பாாபபவாகளைப) பயமடையும்படி செயதுகொண்டு ஒளிகளால சூரியனபோலப பாாககமுடியாததாக இருககிறது காணடீவததை விலலாககககொண்ட அாஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமானது யுததததில விருபபமுறறதாகத தன இருபபிடததைவிடடு வேகத துடன காணனுடைய தவஜததை நாடிவிடடது அது மஹாவேகத துடனகூடியதாக உயரககிளமபிக கருடன ஸாபபததை அடிபபது போல நகஙகளாலும் பறகளாலும (காணனுடைய) கசசைககொடியை எதிாததது அடிததது பிறகு, கிணகிணிகளை ஆபரணஙகளாகக கொணடதும் காலபாசததுககு ஒபபானதுமான அநத யானைகடடும் கசசையானது மிகக கோபமுளளதாக அபபொழுது அநதககுரஙகை எதிாததுச சென்றது. அபபொழுது, அவவிருவாகளுககும் மிகக கோரமான தவநதுவயுததமாகிற சூதாடடமானது ஏறபட்டவுடன், முநதியதும் மிகவும் முநதியதுமான தவஜஙகளிரண்டும் யுததஞசெய தன. குதிரைகள ஒனறோடொனறு போட்டியுடன் குதிரைகளை நோககிக கனைததன செநதாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான சலயனைக கண்களாகிற பாணஙகளால அடிததார அப படியே,சலயனும் கண்ணபிரானை எதிரதது நனருகபபாரததான அநத யுததததில வாஸுதேவா சலயனைக கண்களாகிற பாணஙகளால ஜயிததார. குநதீபுததிரனை தனஞசயனும காணனைக கண்ணால ஜயிததான பிறகு, ஸூதபுததிரன சலயனை அழைததுப புன சிரிபபுடன, 'சலய! இபபொழுது இநதயுததததில பாாததன எனனை ஒருஸமயம் கொலவாணுகில யுததததில நீ எனனசெயவாய? உணமையைசசொல' எனறுவினவினை. சலயன, 'காண! ஶவேத வாகனன் யுததததில உன்னை இபபொழுது கொலவாணுகில, மாதவன பாணடவனஇருவரையும நான ஒருாததின உதவியினலேயே கொலவேன்' எனறு மொழிநதான அாஜுனன, கோவிநதரைப பாாதது இவவிதமாகவே வினவினை. கேசவா உரககசசிரிததுக கொணடு அநதப பாாததனைபபாாததுச சிறநத இநதவசனததை உரைததார. 'தனஞசய! ஸூாயன தானஇருககும இடததினினறு விழுநதாலும விழுவான, பூமியானது பலவாருகச சிதறினுலும சிதறும, அகனியானது குளிாசசியைஅடைநதாலும அடையும; காணன உன்னை (ஒருகாலும்) கொலலான இது எவவிதததி லாவது ஸமபவிககுமாகில உலகததுககு மாறுபாடடம நேரிடும. கா ணனையும் சலயனையும் யுததததில நான கைகளாலேயே அவவாறு கொனறுவிடுவேன' என்றார். இவவாறன வாஸுதேவருடைய வாாததையைககேட்டு வானரககொடியோனை அாஜுனன, உரக கச சிரிததுககொண்டு தககபடி காாயஙகளைச செயபவரான வாஸு தேவரைபபாாதது இவவாறு மறுமொழிகூறலானை

'ஜநாாததனரே! காணனும் சலயனும எனககே போதாதவாகள. கோவிநதரே! கொடிததுணிகளுடனும தவஜததுடனும சலயனுட னும் ரததுடனும் குதிரைகளுடனும (நலல) குடையுடனும கவசத துடனும் சகதிகளுடனும பாணஙகளுடனும் விலலுடனும இபபொ ழுது யுததததில பாணஙகளால காணன பலவாறு அறுககபபடடதைப பாாககபபோகிறீா. ரததுடனும குதிரைகளுடனும சகதிகளுடனும கவசததுடனும ஆயுதஙகளுடனும இபபொழுதே நனருக நொறுக கபபடட காணனை, அரணயததில யானையினுல நொறுககபபடட மரத தைபபோல இபபொழுது பாரும. மாதவரே! இபபொழுது காண னுடைய மனைவிகளுககு விதவைததன்மையானது வநதுவிடடது. அநத ஸதிரீகளால நிசசயமாக சொபபனஙகளில அனிஷடஙகள காணபபடடுவிடடன. காணனுடைய ஸதிரீகளை இபபொழுதே

விதவைகளாகப் பார்க்கப்போகிறீர். இது நிச்சயம். மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையில்லாதவனும் நம்மை அவ்விதமாகப் பரிஹஸிக்கின்றவனும் அடிக்கடி அவமதிப்பவனுமான இந்தக் கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைக்கண்டு மூடத்தனம் செய்தது (செய்கையால் உண்டான) கோபமானது எனக்குத் தணியவில்லை கோவிந்தரே! மதயானையினால் ஒடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கிற பூத்தமரத்தைப்போல என்னால் நன்றாக த்வம்ஸஞ்செய்யப்பட்ட கர்ணனை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறீர் மதுஸூதனரே! இப்பொழுது, மதுரமான அந்த வாக்குக்களைக் கேட்கப்போகிறீர். விருஷ்ணிவம்சத்திலுதித்தவரே! பாக்கியத்தினால் விளங்குகிறீர். கர்ணன் இவ்விதமாகத் தள்ளப்பட்ட பிறகு, நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராக அபிமன்யுவின் தாயான ஸுபத்ரையை இப்பொழுது ஸமாதானஞ் செய்யப்போகிறீர். ஜனார்த்தனரே! மிக்க மனக்களிப்புள்ளவராகப் பிதாவினுடைய ஸஹோதரியாகிய குந்தியையும் தேற்றப்போகிறீர். மாதவரே! இப்பொழுது, கண்ணீருள்ள முகத்துடன்கூடின த்ரௌபதியையும் பாண்டுநந்தனரான தர்மராஜரையும் அம்ருதம்போன்ற வாக்குக்களால் ஸமாதானஞ் செய்யப்போகிறீர்' என்று கூறினன்.

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அச்வத்தாமா துர்யோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்ததும், அவன் அதைஅலக்ஷியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவர்களாலும் நாகர்களாலும் அஸுரர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், கந்தர்வர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அப்ஸரஸுக்கள் இவர்களுடையக்கூட்டங்களாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிகளாலும் கருடனாலும் அடையப்பட்ட ஆகாயமானது, ஆச்சர்யப்படத்தக்க உருவமுள்ளதாக விளங்கியது. மனத்துக்கு இனிமையான சப்தங்களாலும் பலவகை வாத்தியங்களாலும் கானங்களாலும் ஸ்தோத்திரங்களாலும் நடனங்களாலும் நகைப்புக்களாலும் அதிகமாகச் சத்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ஆச்சர்யகரமான ரூபத்துடன்கூடியதுமான அந்தஆகாயத்தை எல்லாமனிதர்களும் ஆகாயத்திலிருப்பவர்களும் கண்டார்கள். பிறகு, கௌரவவீரர்களும் பாண்டவவீரர்களும் அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாக நான்குவித வாத்தியகோஷங்களாலும் சங்கங்களுடைய சப்தங்களா

னும் ஸிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிக மாக ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு சத்தத்தினாலேயே எல் லாச் சத்துருக்களையும் கொன்றார்கள். மனிதர்களாலும் குதி ரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளும் விழுவதி னால் ஸஹிக்கமுடியாததும், சைத்யசாலிகளால் அடையப்பட்ட தும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய) தேகங்களால் வியா பிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப்பொழுது ரக்தமய மாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது. தேவர்களுக்கு அஸுரர்க ளோடு யுத்தம்நடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவர்க ளோடு யுத்தம் நடந்தது. நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான யுத்தம் அவ் வாறாக நடக்கவே, நன்றாகக் கவசம்பூண்டவர்களான தனஞ்சயனும் கர்ணனும் கூர்மையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங்களால் திசை களையும் ஒருவர் மற்றொருவருடையஸேனையையும் மறைத்துக்கொண் டார்கள். பிறகு, பாணங்களால் இருளானது உண்டுபண்ணப்பட் டிருக்கவே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் ஒன்றையும் காணவில்லை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச் சிறந்த ரதிகர் களான கர்ணார்ஜுனர்களை ஆச்ரயித்தார்கள். பிறகு, நான்குபக்கத்தி லும் ஆச்சர்யமே தோன்றியது. பிறகு,அவ்விருவர்களும் கீழ்த்திசை யினின்றும் மேற்றிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காற்றுகள் போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக்கிக்கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கின இருளில் உதித்தசூர்யசந்திரர்கள்போல் மிகவிளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்போகக்கூடாதென்று கட்டளையிடப்பட்டவர்களான சத்துருவீரர்களும், அவ்வாறே உம் மைச்சார்ந்தவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரனையும் இந்திரனையும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள் நின்றதுபோல அந்தமஹாரதர்கள் இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். ம்ரு தங்கங்கள், பேரிகைகள்,பணவங்கள்,ஆனகங்கள் இவைகளுடைய சத் தங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள் இவற்றின் சத்தங்களாலும் ஒலி யுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அந்தயுத்தரங்கத்தில் (சத்துருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விரு வீரர்களும் ஸூர்யசந்திரர்கள்போல ஸிம்மநாதங்களோடு விளங்கினார் கள். பெரிய தனுர்மண்டலத்தின்மத்தியை அடைந்தவர்களும் நல்ல காந்தியையுடையவர்களும் கிரணங்கள்போன்ற ஆயிரம்பாணங்களை யுடையவர்களுமான அவ்விருவர்களும் யுத்தத்தில் ஜங்கமஸ்தாவரங்

களுடன் கூடின உலகத்தைக் கொளுத்தஎண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதித்த இரண்டுசூரியர்களபோல எவவித்ததிலும்ஸஹிக்க முடியாதவர்களாக விளங்கினார்கள இருவர்களும் ஜயிக்கத்தகாதவர் கள், இருவர்களும் பகைவர்களுக்கு யமன்போன்றவர்கள், ஒருவரை ஒருவர் கொல்லவதில விருப்பமுள்ளவர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான பாண் டவன் கர்ணன் இருவருமமஹாயுத்தததில பயமறறவர்களாக மஹேந் திரனும் ஜமபனுமபோல எதிர்த்தார்கள அரசரே! பிறகு, பெரியவில லைத் தரித்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அவவிருவர்களும் மஹாஸ் திரங்களைப பிரயோகித்துக்கொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால அபரிமிதமான மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன் றார்கள, பரஸபரம் அடித்துக்கொண்டார்கள. பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ டர்களான கர்ணார்ஜுனர்களாலடிக்கபபட்ட கௌரவ பாண்டவர் களைச சார்ந்த வீரர்கள, யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைக ளோடும ரதங்களோடும், வனத்திலவஸிக்கும் பிராணிகள ஸிம்மத் தினால ஹிம்ஸிக்கபபட்டு ஓடுவதுபோலத திக்குக்களில ஓடினார்கள. பிறகு, மஹாயுத்தததில துர்யோதனன், கிருதவர்மா, சகுனி, கிருபர், குருபுத்திரரானஅஶ்வத்தாமா இந்த ஐந்து மஹாரதர்களும் தனஞ்ச யனையும் அச்சுதனையும் சரீரத்துக்குத துன்பத்தைஉண்டுபண்ணுகிற பாணங்களால அடித்தார்கள தனஞ்சயன, பகைவர்களையும் அவர் களுடைய விற்களையும அம்புத தூணிகளையும் தவஜங்களையும் குதிரை களையும் ரதங்களையும் ஸாரதிகளையும நான்குபக்கத்திலும்அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில விரைவாக மிகஅடித்து ஸூதபுத்திரனுன கர்ணனை யும் உத்தமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால அடித்தான். பிறகு, படையைஏந்தியவர்களான நூறுரதிகர்கள விரைவுடன் அர்ஜுனனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள. நூறுயானைகளும் எதிர்த்து ஓடிவந்தன. குதிரைவீரர்களான சகர்களும் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கொல்ல வேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசத்தில தோன் றின சிறந்த குதிரைகளுடன எதிர்த்தார்கள. தனஞ்சயன சிறந்த ஆயுதங்களையுடைய வீரர்களைக் கையிலிருக்கிற அம்புகளோடு க்ஷுரங்களால அறுத்தான. அவர்களுடைய தலைகள பூமியில விழுந்தன குதிரைகளையும யானைகளையும் போர்புரிகின்ற ரதி கர்களையும சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களையும் யுத்த பூமியில நாசம்செய்தான பிறகு, ஆகாயத்தில, 'நல்லது, நல்லது' என் கிற வாக்குக்களுடன் தேவர்களுடைய தூர்யவாத்திய கோஷங் கள மகிழச்சியுள்ளவர்களால வெளியிடபபட்டன. நல்லரூபத்துட

னும் வாஸனையுடனுங்கூடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு (க்கீழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவர்களையும் மனிதர்களையும் ஸாக்ஷிகளாக வுடைய ஆச்சர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச்சர்யத்தை அடைந்தன ஒரே நிச்சயமுள்ளவர்களான உம்முடைய புத்திரனும் ஸூதபுத்திரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சர்யத்தை யாவது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரர் உமதுபுத்திரனுடையகையைத் தம்கையினால் உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, 'துரியோதன! கிருபைபண்ணு தணிந்துவிடு பாண்டவர்களோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிந்திக்கத்தக்கது மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவ்வாறே பீஷ்மர்முதலான மகாரதர்களும் மாண்டார்கள். நானும் என்னுடைய மாதுலரான கிருபரும் கொல்லப்படத்தகாதவர்கள் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து நெடுங்காலம் ராஜ்யத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என்னால் தடுக்கப்பட்டானாகில் நிற்பான். ஜனார்த்தனரும் விரோதத்தை விரும்பவில்லை யுதிஷ்டிரர் எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஹிதத்தில் பற்றுதலுள்ளவர் பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுல ஸஹதேவர்களும் அவ்வாறே உன்னால் பார்த்தர்களோடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகில், உன்னுடையஇச்சையினால் பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற அரசர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லட்டும் போர்வீரர்கள் பகைமை நீங்கியவர்கள்ஆகட்டும். அரசே! என்னுடையவசனத்தைக் கேளாமற்போனால் நீ மனவருத்தத்தை அடைந்து நிச்சயமாகவே பகைவர்களால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுவாய கருணையுள்ளவரான தர்மராஜர் வேண்டப்பட்டால், பிராயம்முதிர்ந்தபிதாவான திருதராஷ்டிரரையும் கீர்த்தியுள்ளவளான காந்தாரியையும்பார்த்துச் சாந்தியை அடைவார். பிரபுவான தர்மநந்தனர் உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக்கொடுக்க ஸம்மதிப்பார். கற்றறிந்தவரும் நல்லபுத்தியுள்ளவரும் வீரரும் எல்லாசசாஸ்திரார்த்தங்களுடைய தத்வத்தையும்அறிந்தவரும் தார்மிகமாவுமான யுதிஷ்டிரர் வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார். அவர் பந்துவினிடத்தில் மீறிச்செல்லவதில்லை. சண்டையில் எண்ணங்கொள்ளாதவளான த்ரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில் ஆனந்தமடைவாள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் பாண்டுநந்தனர்களுமான பீமார்ஜுனர்களும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், வாஸுதேவர் புத்தி

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவ்விருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத்தினாலும் (அவர்களுடைய) அபிப்ராயத்தில நிறபார்கள். துர்யோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எலலாவறறிறகும் ஆன்மா பாததிரமன்றோ? உயிரோடிருபபதில முயறசிசெய். உயிரோடிருபபவன் மஙகளஙகளைப்பார்க்கிறான். நீ உயிரோடிருபபாயாகில ராஜ்யமும் ஸம்பததும் மஙகளமும் கிடைக்கும். குருவம்சததிலுதிததவனே! மரிததவனுககு ராஜ்யம்இல்லை; ஸ்வர்கம் ஏது? பாரத! சென்றதும் செலலுகின்றதுமான இந்தஉலகநடையைப பார நீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீஙகுவாயாக குலததினதுமிசசததைப் பாதுகாபபாயாக. குருவம்சததிலுதிததவனே! நான அஹிதமான வசனததைச் சொலலக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுளளவனே! விருபபததைச சொலலுகிறேன்; என்னுடைய வசனததை அவமதிககாதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனுககும் குலததிறகும் இஃதன்றோ அதிகமான க்ஷேமததை உண்டுபண்ணக் கூடியது? காநதாரீபுததிர! குலததுககு ஸ்வர்கததைஉண்டுபண்ணு கிறவரான அசுவததாமாநதனரைக குருவம்சததின் விருததியின்பொருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள சிறநதவனே! காணனும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருஙகாலதது நன்மையுடன்கூடினவனுமான அர்ஜுனனை யுததததில ஜயிககமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம் நரஶ்ரேஷ்டனே! மஙகளகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனககு இனியதாகட்டும். ராஜேநதிரனே! இதறகு நீ வேறுவிதமாக நடபபாயாகில மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக்கும். இநதிரனாலும் யமனாலும் வருணனாலும் ஸ்ரீமானான குபேரனாலும் செய்யமுடியாததும் கிரீடிஒருவனால செயயபபட்டதுமான இநதக் காரியததை உலகததுடன்கூட நீ பாாததிருக்கிறாய். தன்னிடததிலுளளகுணஙகளால இநதக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெறறவனான தனஞ்சயன் என்னுடையவசனம் அனைததையும் மீறிநடக்க மாட்டான். ராஜேந்திர! எபபொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸரித்தே நடபபான. கிருபைசெய. நீ சாநதியைஅடைவாயாக எனககு எபபொழுதும் உனனிடததில அபிமானம்அதிகம். அதனாலும் அதிக மான நேசததினாலும் உன்னைநோககிச் சொலலுகிறேன். கர்ணனை யுததத்தினின்று தடுக்கபபோகிறேன கர்ணனிடததில எனக்குஅதிகமான அன்பு இருக்கிறதன்றோ? கறறறிந்தவர்கள, ஸ்னேகம் இயறகையாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவவாறே நலலவார்ததையினால தேடததக்கதென்றும் தனததினால தேடததககதென்றும் பிரதாபத

திலை நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச சொலலுகின்றார்கள். அவையனைத்தும் உனக்குப் பாண்டவாகளிடததிலிருககின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அநதபபநதுககள ஸமாதானத திலை மீண்டும் ஹிததைதை அடைவாாகள. நீ மனமகிழநது (பாண் டவாசளோடு) நேசததைஅடைநதால, உன்னுல உலகததுககு ஒப பறறதான நன்மையானது செயயபபட்டதாகும்' எனறா ஸனே கிதர் இவவண்ணமாக நன்மையான இநதவசனததை உரைகககக் கேட்ட துரியோதனன ஆலோசிததுப பெருமூசசுவிட்டு மனவருதத மடைநதவனுக உரைககலானன்.

'மிததிரரே! நீா சொலலியது உண்மையே விஜஞாபனம் செய் கின்ற என்னுடைய வசனததையும் கேளும. துஷடபுததியுளள இநதப் பீமன் புலிபோலப பலாதகாரததால துசசாஸனனைககொன்று அட்டஹாஸஞ்செயது பலவாாததைதையைச சொனனன. அது என உளளததிலிருககிறது. அது உமககுந தெரியாததன்று. சா...ந்தி உமககு எதனலை உண்டாகும்? உககிரமான காறறானது மேருவென கிற பெரியமலையை அடிககச சகதியுளளதாகாததுபோல, அாஜுனன் யுததததில காணனை அடிககச சகதியுளளவனுகான குநதீபுததிரா களும் எனனிடததில பலாதகாரமாகப பலவாறான விரோதததை நினைதது ஸமாதானததை அடையமாட்டாாகள குருபுததிரரே! வீரரே! கர்ணனை, 'யுதததததினினறு ஒழிநதுவிடு' என்று சொலவதற கும் நீா தகுநதவரலலீா. இபபொழுது, பலகுணன் அதிகஸைரமத துடன கூடியவனுயிருககிறன. இநதககாணன் அாஜுனனைப பலாத காரமாகக கொலலபபோகிறன். பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகரங களுககு இருபபிடமான ஸமுததிரமானது வறட்சியடைநதாலும் அடையும்; பெரியமலைகள மஹாஸமுததிரததில மிதநதாலும் மிதக கும், அாஜுனன் காணனை யுதததததில (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட் டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காறறு, அதிஉககிரமான காநதியுளள அகனி இவைகளுககு எஙகும இலலாமை உண்டானலும உண்டா கும்; அாஜுனன் யுதததததில காணனை ஜயிககமாட்டான்' என்று கூறினன். உம்முடையகுமாரன் அநதக குருபுததிரரைப பாாதது இவவாறு சொலலிவிட்டு, அடிககடி அவரை ஸமாதானஞ்செயது, பிறகு, தன்படைவீராகளைப பாாதது, 'விரைவாகக கொலலுஙகள, இநதச சததுருககளைக குறிதது எதிாதது ஓடுஙகள, குறைவறற பல முள்ளவாகளான நீஙகள ஏன பேசாமலிருககிறீாகள?' என்றான்.

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருத்தலைப்பொறாமல் கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது.)

அரசரே! புத்திரர்களுடன்கூடி நீர்செய்த துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் சங்கங்கள் பேரிகளுடைய முழக்கமானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையான குதிரைகளையுடையவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுமான அந்தச் சூரியபுத்திரனான கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்தார்கள். நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஸர்ப்பங்கள் போல முகங்களால் பெருமூச்சை விடுகின்றவர்களும் கீர்த்திசாலிகளுமான அவ்விருவீரர்களும் நெய்யினால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட இரண்டு அக்னிகள்போல யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஜ்வலித்தார்கள். இமயமலையில் தோன்றியவைகளும் மதம்பெருக்குள்ளவைகளும் மிகநீண்ட தந்தங்களுள்ளவைகளுமான இரண்டுயானைகள் ஒரு பெண்யானையின் நிமித்தமாகச் சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீர்யமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான தனஞ்சயனும் கர்ணனும் நன்கு எதிர்த்தார்கள். பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம் எதிர்ப்பதுபோலவும் நற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும் வில், நாண்கயிறு, தலம், தேருருளை முதலிய இவைகளின் சத்தத்துடன்கூடிய அவ்விருவீரர்களும் அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்தார்கள். ஸர்ப்பங்கள்போன்ற பாணங்களுடனும் அஸ்திரங்களுடனும் சக்திகளுடனும் ரிஷ்டிகளுடனும் கதாயுதங்களுடனும் கத்திகளுடனும் கூடியவர்களும் கோபமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட அலைகள்போன்ற மாலைகளையுடையவர்களுமான அவ்விருவீரர்களும் இரண்டுமலைகள்போலவும் சதுர்யுகங்களின்முடிவில் இரண்டுஸமுத்திரங்கள்போலவும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். முன்னே நன்றாகவளர்ந்திருக்கின்ற மரங்களுடனும் கொடிகளுடனும் ஓஷதிகளுடனும் கூடியவைகளும், பெருகியிருக்கின்ற பற்பலவிதமான அருவிப்பெருக்குடன் கூடியவைகளும், அசைகின்றவைகளுமான இரண்டுமலைகள் மிக்கஜலத்தினால் மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால் அவ்விருவீரர்களும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள். அம்புகளால் விசேஷமாக உடல்பிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும் ஸாரதிகளுமுள்ளவர்களும் பொறுத்தற்கு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால் எல்லாப்பக்கத்திலும் உடல் பிளக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விரண்டு ரதிகர்களுக்கும் முற்காலத்தில் இந்திரன் விரோசனன் இவ்விருவர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பெரும்போர் நடந்தது. அதிகமான தாமரைமலர்களும் கருநெய

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபத்திலிருக்கின்ற இரண்டுபெரியமடுக்கள் காற்றினால் உயர எழுப்பப்பட்டுநெருங்குவதுபோல் தவஜத்துடன்கூடின அந்தஇரண்டு தேர்களும் நெருங்கின. மஹேந்திரனுடைய பராக்கிரமம்போன்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களும் மகேந்திரனுக்குஒப்பானவர்களும் மஹாரதர்களுமான இருவரும், மகேந்திரன் விருத்திரன் இருவரும்போல மகேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டார்கள். அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம்நேர்ந்திருக்கும்ஸமயத்தில்,யானைகளும் காலாட்களும் குதிரைகளும் ரதங்களுங் கூடியவைகளும், விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு சேனைகளும் நடுக்கமுற்றன; ஆச்சரியத்தினால் உரக்க ஸிம்ம நாதஞ்செய்தன; பூமியும் ஆகாயமும் நடுங்கின. மதங்கொண்ட ஒரு யானையானது மற்றொரு யானையை எதிர்ப்பதுபோலக் கர்ணன் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தபொழுது, ஸிம்மநாதத்துடன்கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களுமான பார்க்கவிருப்பமுள்ளவர்களால் வஸ்திரங்களைப் பிடித்திருக்கின்ற விரல்களுடன்கூடின கைகள் உயரத் தூக்கப்பட்டன. அந்தச்சமயத்தில் ஸோமகர்கள் பார்த்தனைப் பார்த்து, 'அர்ஜுன! விரைவு பாராட்டுவாயாக; செல்; கர்ணனைப் பின் இவனுடைய தலையையும் திருதராஷ்டிரகுமாரனான துரியோதனனுக்கு ராஜ்யத்திலிருக்கும் ஸாரத்தையையும் வெட்டுவாயாக; தாமதம் வேண்டாம்' என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டார்கள். அவ்வாறே, அந்தச் சேனையிலிருந்த நம்மைச்சேர்ந்த அனேக யுத்தவீரர்கள் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! செல், செல், அர்ஜுனனைக் கொல்வாயாக; பிறகு, பார்த்தர்கள் மிக்க தைனயமுற்றவர்களாக வெளம்பமின்றி மறுபடியும் கானகம் செல்லட்டும்' என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, கர்ணன் முதலில் பத்துப்பாணங்களால் அர்ஜுனனை விரைவாக அடித்தான். பிறகு, கிரீடியானவன் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பதினெட்டுப்பாணங்களால் அப்பொழுது அந்தக்கர்ணனையும் அடித்தான். மறுபடியும், கர்ணன் விரைவுடன் அந்தப்பார்த்தனைத் தாமைமடல்போன்ற பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான்; பார்த்தனும் அந்தக்கர்ணனைத் தீட்டப்பட்ட நுனியுள்ளவையும் கூரியவாயுள்ளவையுமான பத்துப்பாணங்களால் கக்ஷையின் நடுவில் அடித்தான்.

பாரதரே! பிறகு, கர்ணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்புகடந்து (யுத்த வீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முனைகூரிய ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்ட யானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பார்த்தனை அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு க்ஷுரங்களால் நமுசியானவன் மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் கர்ணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் அந்தப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் காலதூதர்கள்போல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பாரதரே! கர்ணனும், வாஸுதேவரையும் பார்த்தனையும் வத்ஸதந்தங்களால் நிரப்பினான். அந்த ஸூதபுத்திரனும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவர்களும், பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அதிக ரோஷமுள்ளவர்களான அவ்விருவர்களும் பரஸ்பரம் துன்பம்விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக்கொண்டு அதிகபயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனை அர்ஜுனன், பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்கிற ஆக்னேயாஸ்திரத்தைக் கர்ணன்மீது பிரயோகித்தான் யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட அந்த உத்தமாஸ்திரமானது அப்பொழுது நன்றாக ஜ்வலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் கர்ணன், ஆக்னேயாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அதனால் நெருப்பைஅவித்தான் பலசாலியான கர்ணன் பர்ஜன்யாஸ்திரத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளால்மூடப்பட்டவைகளாகச் செய்தான். பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அர்ஜுனன்) அந்தமேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாகநாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன் அதிககோபமுள்ளவனாகிக் காண்டீவத்தினது நாண்கயிற்றை உருவிக்கொண்டு தேவராஜனுக்குப்பிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளான நாராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹகர்ணங்களும் தோன்றின. கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள் கீழ்நோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரைவாக மரத்தை அடைவதுபோலப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில் பாய்ந்தன. அவைகளை ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் பாணங்களால் ஏற்றுக்கொண்டான். யுத்தபூமியில், அவ்வாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள் தள்ளப்பட்டதைப்பொருத தனஞ்சயன்மீது கர்ணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவனும் யமனுக்கொப்பான செய்கையையுடையவனுமானான். சூரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசஞ்செய்வதுபோலக் கர்ணன் போர்புரிகின்ற அந்தப் பார்த்தனுடைய எல்லாப் பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான். பிறகு, மிகப்பெரிய சண்டையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவனும் கம்பீரஸ்வபாவமுள்ளவனுமான அந்தப்பீமன், கோபமுள்ளவனாகிக் கையைத் தன்கையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவனாகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாக்கியத்தை உரைக்கலானான். 'கிரீடியே! ஸூதபுத்திரன் உன்னை முனைகூரிய தாழைமடல் போன்ற பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக்கலாம்? நீ காண்டவவனத்தில் அக்னியின்பொருட்டு வாய்நிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்து (அதிலுள்ள) பிராணிகளை ஜயித்த அந்தத்தைரியத்தினால் ஸூதபுத்திரனைக் கொல். அல்லது, நான் கதையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன். காலத்தினால் பக்வமானவனும் மிகக்குரூரமான சொற்களையே உரைப்பவனுமான இந்தக்கர்ணன் பார்த்தனை எதிர்த்து உயிருடன் (மீண்டு) செல்லான' என்றான்.

தொண்ணூற்றொருவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் போரில் மிஞ்சக் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனை உத்ஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தன்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப்படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே! இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே கர்ணன் உன்னுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரகணங்களால் கவர்ந்துவிட்டான். ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் கர்ஜிக்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களை நீ கண்டு (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய். ஏன் மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? எல்லாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, உன்னுடைய அஸ்த்ரத்தை அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதாக

அறிகிறார்கள் கிரீடியே! பார்த்த! என்தத்தாயத்தினால் அப்படிப் பட்ட யுத்தத்தில் *நீ தாமஸனையும், அதிகோரரூபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுப்பினால் அதிககாவங்கொண்டவனும் வீரியமுள்ளவனுமான தம்போத்பவன் என்கிற அஸுரனையும் யுத்தகளத்திலகொன்றாயோ, யுத்தத்தில அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதில ஸமர்த்தனான நீ அந்தத் தைரியத்தினால் இப்பொழுது கர்ணனைக் கொல்வாயாக. கத்திகளை ஓரத்தில் உடையதும் என்னால் கொடுக்கப்பட்டதுமான இந்தஸுதர் சனத்தினால இப்பொழுது இந்தசத்துருவான கர்ணனுடைய தலை யை, சத்துருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜ்ரத்தினால இந்திரன் அறுத்ததுபோல விரைவாக அறுப்பாயாக வீர! வேடவேஷம்பூண்ட மஹாத்மாவான சிவபகவான் உன்னால் எந்தத்தைரியத்தினால மகிழ் விக்கப்பட்டாரோ, அப்படிப்பட்ட நீ மீண்டும் அந்தத் தைரியத்தைக் கொண்டு, கர்ணனை அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நாசஞ்செய்வாயாக. பிறகு, பட்டணங்களோடும் கிராமங்களோடும்கூடியதும், ஐசுவர் யத்தினால நிறைந்ததும், பகைவர்கூட்டங்கள் கொல்லப்பட்டதுமான கடல்சூழ்ந்த பூமியை நீ அரசருக்குக் கொடு பார்த்த! ஒப்புயற்ற கீர்த்தியையும் நீ அடைவாயாக பரதர்களுள் சிறந்த வீர! வீரர்கள் அனைவரும் கர்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிறந்த உனனுடைய அஸ திரத்தை முறிய அடித்துக் காஜிக்கின்றார்கள். நல்லமுயற்சியைச்செய். யுத்தத்தில் சிறந்த உத்ஸாகமுள்ளவனான கர்ணனையும் (பலத்தினால்) குறைவடையும்படி செய்யப்படுகிறவனான உன்னையும்பார்த்து, இந்த ஸ்ருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும் இதோ ஓடுகிறார்கள்' என்று சொன் னார் பீமனாலும் ஜனார்த்தனராலும் நன்றாகத் தூண்டப்பட்ட அர்ஜு னன் அப்பொழுது தன்னை நினைத்து எல்லாவற்றையும்அறிந்து அவவி டத்திற்கு வந்ததின் பிரயோஜனத்தையுமுணர்ந்து, கேசவரை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைக்கலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவதற்காகவும் கர்ணனைக்கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் உக்ரமான மஹாஸ்தி ரத்தைப் பிரயோகிக்கிறேன். அதற்கு நீரும் தேவர்களும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜ்ஞானிகளனைவர்களும் எனக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டும்'என்றான் அளவைமீறிய வல்லமையுடை யவனும் இடக்கையினாலும் அம்புகளைப் பிரயோகிக்குந் திறமையுள் ளவனுமான அந்தப்பாண்டவன இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பரம்ம தேவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து மனத்தினால் தியானித்து வெளியிடத் தக்கதும ஸர்வோத்தமமானதும் ஸஹிக்கமுடியாததுமான பிரம்

* இரட்டித்தலால ஒருசொல்விடப்பட்டது.

மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸுள்ள அர்ஜு னன், காண்டீவத்திலால் விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உக்கிரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு ஒப்பானவை களும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் எல் லாத் திக்கோணங்களையும் நன்றாக மூடினன். பார்தர்களுள் சிறந்த அர்ஜுனனால் நூறுநூறாக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங் காலத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிர காசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணத்திற்குள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்றாக மூடிவிட்டன. அப்பொழுது, யுத்தமத்தியில் கர்ண னால் வேகத்துடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவற்றவைகளாகப் பர்ஜன்யனால் விடப்பட்ட நீர்த்தாரைகள்போலப் பாண்டவனை எதிர்த்துவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன்கூடிய வனுமான அந்தக்கர்ணன், கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதர னையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்து உரத்தநாதத்தோடு கோர மாகச் சப்தித்தான். பிறகு, பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட குந்தீ புத்திரனை அந்தக்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவ்வாறே ஜனார்த்தன னையும் பார்த்து, மறுபடியும் பொறுக்கவனாகி, ஒரேஸமயத்தில் பதினெட்டுப்பாணங்களை வில்லினின்று பொழிந்தான் அந்த அர் ஜுனன், கொடியை ஒருபாணத்தினாலும் சல்யனை நான்குபாணங் களாலும் கர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு நன் றாகவிடப்பட்ட பத்துப்பாணங்களால் பொற்கவசத்தை அணிந் திருக்கிற *சேனபதியையும் அடித்தான். அந்தராஜகுமாரன், தலையை இழந்தவனாகவும் கைகளை இழந்தவனாகவும் குதிரைகள் ஸாரதி வில் கொடி இவைகளை இழந்தவனாகவும் கோடாலிகளால் வெட்டப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்றாகஅடிக்கப்பட்டுத் தேரிலிருந்து கீழே விழுந்தான். கிரீடி மறுபடியும் கர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட் டுப்பாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்து நானூறு யானைகளைச்சாயுதத்து ரதி காகளையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரங்குதிரைகளையும் மறுபடியும் எண்ணாயிரம் குதிரைவீரர்களையும்வீரர்களானகாலாட்களையும் கொன் றான் முக்கியர்களும் சூரர்களுள்சிறந்தவர்களும் உத்தமமானபாணங் களால் அதிகமாக அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் பகைவர்களைக் கொல

* 'ஸேனபதி' என்பது மூலம், 'ஸபாபதி' என்பது வேறுபாடம்.

லுகின்றவர்களுமான கர்ணனையும் பார்த்தனையும் கண்டு, சிறந்தவர்களான எல்லாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு அங்கே நின்றார்கள் பிறகு, கர்ணன், பாணங்களால் காண்டீவத்திலுள்ள நாண்கயிற்றை ஒலியுண்டாகும்படி அறுத்து அர்ஜுனனை நன்றாகமூடினான் ஸூதபுத்திரன் இந்த க்ஷணத்தில் அவனை நூறு க்ஷுத்ரகங்களால் நிரப்பினன் சட்டையுரித்த பாம்புக்கொப்பானவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நன்குதீட்டப்பட்டவைகளும் பக்ஷிகளின் இறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளுமான அறுபது பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் பிளந்தான் அச்சமயத்தில், ஸோமகர்களும் விரைவுடன் ஓடினார்கள் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனும் பெரியவில்லையுடையவனுமான கிரீடி மிகத்திடமானதும் தன்கையினால் இழுக்கப்படுவதைப் பொறுக்கக்கூடியதும் புதிதுமான நாண்கயிற்றை எடுத்து ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாகக் காண்டீவத்தில் பூட்டினான் ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனான அந்தப்பார்த்தனுடைய நாண்கயிறு அற்றதையும் லாகவத்தினால் வேறுநாண்கயிறு பூட்டினதையும் அறியவேயில்லை அரசரே! அஃது ஆச்சரியமாக இருந்தது கர்ணனுடைய பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் மிக்கரோஷமுள்ளவனுமான பார்த்தனும் அந்த நாண்கயிற்றை விரைவாகப்பூட்டிக் கர்ணனுடைய வில்லிலிருக்கின்ற நாண்கயிற்றை அறுத்து யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை எதிர்த்தான் பார்த்தனுடைய அஸ்திரத்தினால் இருள் உண்டுபண்ணப்பட்டபொழுது, ஆகாயத்தில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டமானது ஸஞ்சாரஞ்செய்யவேயில்லை பார்த்தன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு ஒருநிமிஷத்திற்குள் பத்துப்பாணங்களால் சல்யனைக் கவசத்தில் நன்றாக அடித்தான் பிறகு, பார்த்தன், கர்ணனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பார்த்தனுடைய வில்லினின்று வேகத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் உக்கிரமான வேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனும் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணன், முடிவுகாலத்தில் ருத்திரர்போல விளங்கினான் பிறகு, கர்ணன் மூன்று பாணங்களால் தேவராஜனுக்கொப்பான தனஞ்சயனைப் பிளந்தான் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனான கர்ணன், அச்சுதர்மீது நெருப்புப்போன்றவைகளும் ஸர்ப்பம்போன்றவைகளுமான ஐந்து

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான். அரசரே! நல்ல புங்கங்க ளுள்ளவைகளான அந்தப் பாணங்கள் பொன்னால் விசித்திரமாயிருக்கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய கவசத்தைப் பிளந்து பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன. அவைகள் ஸ்நானஞ்செய்து கர்ணனிடம் வந்து சேர்ந்தன. பிறகு, தனஞ்சயன் அந்த ஐந்து பாணங்களையும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பத்துப் பல்லங்களால் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்களைப்போலப் பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, அர்ஜுனன், க்ரோதத்தினால் உலர்ந்த காட்டை எரிக்கிற அக்னிபோல மிக ஜ்வலித்தான். அளவுபடாத தைரியமுள்ள அந்த அர்ஜுனன் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் கர்ணனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் துக்கத்தினால் நிலைதடுமாறினான்; தைரியத்தினால் மாத்திரம் நின்றான். பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஸூதபுத்திரனுடைய தேகத்தைத் தேடுகிறவன்போல அம்புகளை வெளிப்படுத்தினான். அங்கத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் பெரியவைகளுமான அவ்வம்புகள் நூறுநூறாகப் பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்கொள்ளவே, பாணஸமூகங்களால் திக்கோணங்களும் திக்குக்களும் ஸூரியனுடைய ஒளிகளும் கர்ணனுடைய ரதமும் குளிர்ந்த பனியினால் மூடப்பட்ட மலைபோலப் பார்க்கத்தக்கதனவாயின. பார்த்தனுடைய கையினால் நன்றாக விடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற சக்கரரக்ஷகர்களுடன் கூடின கர்ணனுடைய பின்புறத்தைக் காக்கின்றவர்களும் முன்செல்லுகின்றவர்களும் பயந்து ஓடினார்கள். பிறகு, பரதர்களுள் சிறந்த வீரனும் மகானுபாவனும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அர்ஜுனன், துர்யோதனனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் மிக்க பெருமைவாய்ந்தவர்களும் ரதங்களையுடையவர்களும் ஸாரமாயிருப்பவர்களுமான வீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய்தான். ராஜரே! காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனும் நிகரற்ற வீரனுமான அர்ஜுனன், இரண்டாயிரம் சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதிகளோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச்செய்தான். பிறகு, உம்முடைய குமாரர்களும் மிகுந்திருக்கிற கௌரவர்களும் கர்ணனை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். இவர்களைச் சிதறியோடும்படி செய்து பாணங்

களால காயபபடுததபபட்டவாகளும் புலம்புகின்றவாகளுமான உமது புததிரர்களை நன்றாககொறுககினுன் எலலாககௌரவர்களும் பார்தத னுடைய பாணஙகளால விசேஷிததுஅடிககபபட்டுமே மிகக பரிதாப ததைஅடைவிககபபட்டும் நாசமடைநதாாகள். பிறகு, சிறநதவீராகள காணனுடைய ரததததைத தொடாநதுசெலலும் விஷயததில துரி யோதனனால மறுபடியும் தூணடபபடடாாகள. 'ஓ! க்ஷத திரியர்களே! நீஙகளனைவரும் சூராகளுககுளசிறநதவாகள. க்ஷத திரியதாமததில நிலைபெறறவாகள ஸமீபததிலிருககும காணனை விட்டுவிட்டு ஓடுவதெனபது உஙகளுககுத தகுநததனறு' எனறான். உம்முடையபுததிரனால அவவாறுசொலலபபட்டும், பயததினால நிறம் மாறியிருககினற அநதககௌரவவீராகள நிறகவேயிலலை பிறகு, எல லாரும திசைகளைசசூனயமாகபபாாததுத திககோணஙகளையும திக குககளையும்நோககி ஓடினாாகள பாரதரே! பாாததனுடைய பாணஙக ளால நனகு வாடடபபடடவனும பயததினலபிளககபபடடவனும் கௌரவாகளால கைவிடபபட்டவனுமானகாணன அநதயுததததில மனவருததததை அடையவிலலை பகைவனை அாஜுனனை எதிாத தே சென்றான

தோணனூறறேழாவது அததயாயம.

(கர்ணன் நாகாஸ்த்ரம் எய்ததும், க்ருஷ்ணன் தேரைஅழுத்த நாகாஸ்த்ரம் அர்ஜுனன்கிர்டத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருளை பூமியில அழுந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த் தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்)

நரேநதிரரே! எயதஅமபுகள விழககூடிய தூரததிலநின்ற கௌரவாகள அஙகிருநதும விலகிசசெனறாாகள மினனலபோறபிர காசிபபதும் நனறாகவிருததியடைநததுமான தனஞசயனுடையஅஸ திரததை நானகுபககததிலும கண்டாாகள பிறகு, மஹாயுததத தில கோபஙகொண்ட பாாததனால காணனுடைய வததகின்பொரு ட்டு விடபபடடதும் ஆகாயததை அடைநததும் அதிககோரமானது மான பாாததனுடைய அநதபபாணததை ஸூதபுததிரன் பாணங களால விழுஙகினான். விருததியடைகின்றதும கௌரவாகளைஎரிக் கின்றதுமான அநதஅஸதிரததைத தஙகககட்டுககளுளள பாணஙக ளால அடிததான காணனே, தடமான நாண்கயிறறுடன்கூடினதும் பயனறறதாகாததுமான விலலை நாணொலியிடும்படிசெயது பாண ஸமூகஙகளைப பிரயோகிததான அவன பரசுராமரிடததினின்று

அடையப்பட்டதும் மஹாமகிமைபொருந்தியதும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றதுமான அதாவணவேதோக்தமான அஸ்திரத்தினால் எரிக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான்; அர்ஜுனனையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! பிறகு, அந்தஸமயத்தில் பரஸ்பரம் பாணங்களால் அடிப்பவர்களான அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால் ஒன்றையொன்று முட்டுகின்ற இரண்டுயானைகளுக்கு நேர்ந்ததுபோல மிக்கபெரிதான சண்டை நேர்ந்தது. மன்னரே! பிறகு, கர்ணனும் பார்த்தனும் சரமாரியினுடைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச்செய்தபொழுது, ரணரங்கமானது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டத்தினால் நன்றாகமூடப்பட்டதும நெருங்கியதும் ஆயிற்று. பிறகு, எல்லாக்கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் பாணமயமான பெரியவலையைக்கண்டார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்கிய பாணாந்தகாரத்தில் வேறு ஒருபிராணியையும் காணவில்லை. வேந்தரே! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும் அநேகபாணங்களை நன்றாகவிடுக்கின்றவர்களுமான அந்தவில்லாளிகள் இருவரும் யுத்தத்தில் பற்பல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்திரமான வழிகளைக் காண்பித்தார்கள். யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு போர்புரிகின்றவர்களான அவ்விருவருள், ஸூதபுத்திரன் ஒருஸமயத்தில் (அர்ஜுனனைவிட) அதிகரித்தவனானான், பார்த்தபுத்திரனை கிரீடி ஒருஸமயத்தில் வீர்யத்தினாலும அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்தினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான். யுத்தத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவ்விருவருடைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸஹிக்கமுடியாததுமான அந்தயுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாயுத்தவீரர்களும் ஆச்சர்யத்தையடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அந்தக் கர்ணனையும பார்த்தனையும் புகழ்ந்தார்கள். ஆகாயத்தில் எல்லாவிடத்திலும், 'ஓ! கர்ண! நல்லது, ஓ! அர்ஜுன! நல்லது' என்கிறவார்த்தையானது கேட்கப்பட்டது அரசரே! அப்பொழுது அந்தயுத்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும யானைகளும் மிதித்தலால் பூமியானது பிளக்கப்படவே, அதிலிருந்து காண்டவவனம கொளுத்தப்பட்டதருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமியில் நுழைந்ததும் அர்ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்கூடியதாகப் பாதாளப்ரதேசத்தில் படுத்திருந்ததுமான அந்த அச்வஸேனனென்கிற நாகமானது கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்த

த்தைக்கண்டு, பிறகு வேகத்துடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவந்து, 'துராத்மாவான இந்தப்பார்த்தனிடத்தில் உண்டாயிருக்கின்ற வைரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இஃதன்றோ ஸமயம்' என்று நன்றாகஎண்ணி அம்புவடிவமாக்கிக் கர்ணனுடைய தூணியில் நுழைந்தது. பிறகு, யுத்தகளமானது அப்பொழுது அஸ்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் அம்புகளின் கிரணஸமூகங்கள் பரவினதுமாயிற்று. அப்பொழுது, சூதபுத்ரனான கர்ணன் பார்த்தன் இருவரும் அம்புத்திரள்களுடைய மழைகளால் ஆகாயத்தை இடைவெளியற்றதாகச் செய்தார்கள் பெரிய பாணஸமூகமயமாயிருக்கின்ற அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாக்கௌரவர்களும் ஸோமகர்களும் பயந்தார்கள் நெருங்கின பாணாந்தகாரத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற வேறு ஒருவஸ்துவையும் காணவில்லை பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் எல்லா உலகங்களிலுள்ளும் சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் உயிரைஇழக்கத் துணிந்தவர்களுமான அந்த வீரர்கள் இருவரும் யுத்தம்செய்து களைப்புற்றார்கள் இருவர்களும் உயர்க்கிளம்பிப் பாய்கின்றவர்களாகவும், சந்தனஜலத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகவும், சாமரங்களுடன் கூடியவைகளும் தேவலோகத்திலதோன்றியவைகளும் ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவைகளுமான அப்ஸரஸ்களுடையகூட்டங்களால் (வீசப்பட்டவர்களாகவும்), இந்திரன் சூரியன் இவர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற இருகைகளாலும் துடைக்கப்பட்ட முகங்களுள்ளவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு, போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தனால் அம்புகளால் அதிகமாகத்தாக்கிக்கச்செய்யப்பட்டவனான கர்ணன் பார்த்தனை மீறுதப்பொழுது பாணங்களால் விசேஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடைய வீரனானஅவன் அந்தப் பார்த்தனை ஒருகையுள்ளவனாகச்செய்வதில் மனவுறுதி செய்துகொண்டான் பிறகு,கர்ணன் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் நன்றாகச்சோதிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமுகம்போன்ற முகமுள்ளதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் பயங்கரமாயிருப்பதும் நன்றாகப்படிந்த கணுக்களுள்ளதும் உக்கிரமாயிருப்பதும் தீட்டப்பட்டதும் பார்த்தனைக்கொல்வதற்கென்றே பலநாளாகக்காப்பாற்றப்பட்டதும் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் சந்தனப்பொடியில் படுக்கவைக்கப்பட்டுள்ளதும் ஸ்வர்ணமயமான அம்புத்தூணியில் படுத்திருப்பதும் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ளதும் உக்கிரமானவேகமுள்ளதும் ஐராவதத்தின் வம்சத்தில் தோன்றியதும் நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதுமான ஓர் அம்பை யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியினுடையதலையை அபஹரிக்க எண்ணங்

கொண்டவனுகக் காதிவரையில இழுததான் பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் பிரகாசித்தன நூற்றுக்கணக்காகக் கோரமான குறைக் கொள்ளிகளும் விழுந்தன. அந்த நாகாஸ்திரமானது வில்லிலபூட்டப் பட்டவுடனே, இந்திரனுடன்கூடின லோகபாலர்கள் ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள் அந்தஸூதபுத்திரன் அந்தநாகாஸ்திரத்தைக் கோபத்தி ஞல * கடைககண்பக்கத்தை (குறிவைத்துப) பூட்டினன். சிறந்த அந்தபபாணமானது, யுத்தத்தில கடைக்கண்பக்கத்தில மிககநோக்க முள்ளதாயிருந்ததிலைக் காணன அறியவில்லை அந்தநாகம் யோகபலத் திஞல பாணத்தில பிரவேசித்ததையும அறியவில்லை ஆயிரம்கண்களை யுடையவனை இந்திரன,பாணததிலபிரவேசித்திருககிறஸாபபததைதக கண்டு, 'எனபிள்ளை மாண்டான' என்று எண்ணித்தளாசசியடைந்த அங்கங்களையுடையவனுனை தாமரைமலரில தோன்றியவரும் சிறந்த மனோபாவத்துடனகூடியவரும மனத்தையடககியவருமான பரம்மதேவர் தேவராஜனைபபாரத்து,'நீ மனவருததமடையாதே.விஜய னுககே ஜயலக்ஷ்மி' என்றார் பிறகு, மகாத்மாவானசலயன், பாணத தைப பூட்டினவனும உககிரஸவரூபமுள்ளவனுமான அந்தக்கர்ண னைபபாரதது, 'காண' (அர்ஜுனனுடைய)கழுததை லக்ஷ்யம்வைதது உன்னால இந்தபபாணம பூட்டபபடவிலலை பகைவனைககொல்லக கூடியபாணததை நன்கு பாரததுப பூட்டுவாயாக' என்றுகூறினன். பிறகு, மனவுறுதியுள்ள ஸூதபுத்திரன, குரோதத்தினுல கண்கள மிகசசிவந்து, மதரராஜனைபபாரதது, 'சலய ! காணன இரண்டுதட வை பாணததைதக குறிபாரததுபபூட்டான. என்னைபபோனறவாகள கபட யுததம செய்யமாட்டார்கள்' என்றான். பலவீரனை காணன, இவவிதமாக இநதவார்ததையைச்சொலலிவிட்டு அனேகவருஷகால மாகப பூஜிககபபட்ட அந்தபபாணததைபபிரயததனததுடன பிரயோ கிததான. 'அடே ! பலகுண ! நீ மாண்டாய' என்று வைதுகொண்டு கடுமையான வசனததையும உரக்கச்சொன்னன காணனுடைய கையினுல பிரயோகிககபபட்டதும நெருபபுககும்ஸூரியனுககும் ஒப பானதும மிககோரமானதும காணகையிறறினின்றும் விடுபட்டதும் காணனுடையவிலலினின்றும விடுபட்டதுமான அந்தபபாணமானது ஆகாயததை அடைந்து அந்தரிக்ஷத்தில ஜவலிதததது விருஷ்ணி குலததில சிறந்த வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா (அவவாறு) வருகின்ற தும ஜவலிககினறதும ஆகாயததை அடைந்திருககினறதுமான அந் தப்பாணததைதககண்டு உடனே ரததத்தினுடையசககரததை அழுததி

* 'அபாஙகதேசே' என்பதும, 'அவாஙமுகம்' என்பதுமமூலம

ஜ்வாலாகுலம் (புகையில்லாத) பகையப்படிசெய்தார். பிறகு, மகா ஜ்வாலைகளைப் பூரிப்பதாகப் பொழிகின்ற அக்கினிஜ்வாலைகளிலேயே மிக்கபெரிதான சத்தம் உண்டாகிற்று. மஹாஸிம்ஹநாதமானது பயங்கரத்தினாலே அந்தரத்தமானது அவ்வாறு பூமியில் அமிழ்த்தப்பட்டவுடனே, தேவவாத்தியங்களும் திவ்யபுஷ்பங்களும் ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. பிறகு, அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனும்கூடிய மரங்கள் அடர்ந்த மலையின்சிகரத்தை உத்தமமான இந்திரனுடையவஜ்ராயுதம் அபஹரிப்பதுபோல அந்தநாகாஸ்திரமானது அனேகரத்தினங்களால் சித்திரிக்கப்பட்டகிரீடத்தை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று பலாத்காரமாக அபஹரித்தது. பிறகு, சிறந்தவேகமுள்ளஅந்தநாகாஸ்திரமானது பொன்னாலசித்திரவேலைசெய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பார்த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்தது. பொன்னாலிழைக்கப்பட்ட அந்தக்கிரீடமானது நன்றாகஜ்வலித்துக்கொண்டு பூமியில் மிகவும் பயங்கரமாகவிழுந்தது. பிறகு, ஸூதபுத்திரனான கர்ணன், அர்ஜுனனுடைய தலைக்கு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸ்வர்ணத்தினாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டதும், பூமியிலும்ஆகாயத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் ஜலத்திலும் பிரஸித்திபெற்றதும், சூரியன் சந்திரன் அக்னி ஜ்யோதிமண்டலங்கள் இவைகளுடைய காந்திபோன்றகாந்தியையுடையதுமான கிரீடத்தை எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்தகோபத்தோடுகூடிய பாணத்தினால அர்ஜுனனுடையதலையினின்று கவர்ந்தான். பொன்னாலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட எந்தக்கிரீடமானது, தவத்தினால (பிரஸன்னரான) ஸ்வயம்புவான பிரம்மதேவரால இந்திரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால தம்மாலேயே செய்யப்பட்டதோ, மிக்கவிலைமதிக்கத்தக்க ரூபத்துடன்கூடியதும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான எந்தக்கிரீடத்தைத் தேவராஜன் தேவசத்துருக்களானஅஸுரர்களைநாசஞ்செய்த அர்ஜுனனுக்கு ஸந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானோ, தேவதைகளுள்சிறந்தவர்களும் பினாகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை முறையே தரித்தவர்களுமான ருத்திரராலும் வருணனாலும் இந்திரனாலும் நிதிகளை ரக்ஷிக்கிற குபேரனாலும் எந்தக்கிரீடமானது பீடிக்கப்படுதற்கும் ஸாத்தியமாகாததோ அந்தக்கிரீடத்தைக் கர்ணன் நாகாஸ்திரத்தினால பலாத்காரமாக அபஹரித்தான். உத்தமமான அம்பினால அதிகமாகஅடிக்கப்பட்டதும் விஷமுள்ளநாகத்தினால நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்கஜ்வாலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பார்த்தனு

டைய உத்தமமான கிரீடமானது ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யன் அஸ்தகிரியினின்று விழுவதுபோல விழுந்தது. உலகங்களில் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்ட ஜனங்கள், 'காற்றினால் பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கம், ஜலம் இவைகள் பலாத்காரமாகப் புரட்டப்பட்டன, அல்லது, சுழலும்படி செய்யப்பட்டன' என்று நிச்சயித்தார்கள். திசைகளும் கலங்கின. கரிய நிறமுள்ளவனும் யௌவனமுள்ளவனுமான அந்தப் பார்த்தன் கிரீடமில்லாமல் மூன்று சிகரங்களுடன் மலைவிளங்குவதுபோல விளங்கினான். *
பிறகு, அர்ஜுனன் மனவருத்தமடையாதவனாக அப்பொழுது வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தன் தலைமயிர்களை நன்றாகத் தூக்கிக் கட்டிக்கொண்டு, ஸம்பூர்ணமான கலைகளுடன் கூடச் சிகரத்தை அடைந்திருக்கிற சந்திரனால் உதயபர்வதம் ப்ரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசித்தான். ராதேயனுடைய கையினால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ளதும் மகிமைபொருந்தியதும் அர்ஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன் கூடியதுமான அந்த மஹாஸர்ப்பமானது, அர்ஜுனனுடைய கிரீடத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு மேலே கிளம்பியது. ஆகாயத்தில் கிளம்புகின்ற அந்த ஸர்ப்பத்தைக் கண்டு, புருஷச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் பார்த்

* இந்த ௯௦-வது அத்யாயத்தில் ௪௦-வது ச்லோகம் தொடங்கி-௪௪-வது ச்லோகம் வரையில் [illegible] ச்லோகங்களின் ஸ்தானத்தில், சிலபுஸ்தகத்தில் வேறு ௧௧-ச்லோகங்களிருக்கின்றன. அவற்றின் பொருள் —

கறுத்த நிறமுள்ளவனும் யௌவனமுள்ளவனுமான உயர்ந்த சிகரத்துடன் கூடின நீலபர்வதம்போன்றவனுமான அந்தப் பார்த்தன், கிரீடமின்றி விளங்கினான். பிறகு, அவன் அப்பொழுது மனவருத்தமடையாதவனாக வெள்ளைவஸ்திரத்தினால் தன் தலைமயிர்களை நன்றாகத் தூக்கிக்கட்டிக்கொண்டு சிகரத்தை அடைந்திருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினால் உதயபர்வதம்போல நன்றாக விளங்கினான் (வாயினால் அஸம்ஹிதமான ... னக்கிரப்புத்திரனைக் கௌவிக்கொண்டு, துளிக்குதித்துக் காண்டவனத்தைக்கண்டும் அதை ரக்ஷித்ததினால்) மங்களகரமான முகத்துடன் கூடியதும் (தன்னால்) உண்டுபண்ணப்பட்ட பாண ரூபத்தையடைந்திருப்பதுமான புத்திரவடிவமாயிருப்பதும் ஸஹாயபுத்ரனால் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான பெண்ணுருகமானது, நன்றாகவெளிப்பட்டிருக்கின்ற தேஜஸினாலும் பலத்தினாலும் மிகப்பிரகாசிப்பவனும்*குதிரைகளின் கடிவாளத்துக்கு நேரான இடத்தை அடைந்திருக்கிற தலையுடன் கூடினவனுமான அர்ஜுனனைக் கண்டு அதிதியின் புத்திரனான இந்திரனுக்குப் பூஷணமாக இருந்ததும் நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதும் சூரியகிரணங்களைப்போன்ற கிரணங்களால் உலகத்தை நிரப்புஞ்சன்மையுள்ளதுமான அர்ஜுனனுடைய மகுடத்தைக் கவர்ந்தது.

* கழுத்திருந்த ஸ்தானத்தில் தலைவந்ததெனபது.

தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன! உன்னைக் கொல்வதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸர்ப்பத்தைப்பார், பார்' என்று சொன்னார் மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதின்பொருட்டு இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்கினால் வினவினன் வாஸுதேவர், 'வில்பிடித்துக் காண்டவவனத்தில் அக்னியைத் திருப்தியடையும்படிசெய்த உன்னால் (கொல்லாமல் விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடன்கூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணித் தன்னுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமானது, அந்தவைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு தன்விநாசத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாக உன்னை வேண்டுகிறது பகைவர்களைப் பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜ்வலிக்கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரம்போல எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பத்தைப் பார்' என்று சொன்னார் பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவன், ரோஷத்தினால் திருப்பிக் குறுக்காக மேன்மேல் கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு

அந்தஸர்ப்பத்தைப் பாண ப்ரயோகத்தினால் அடித்தவனான அர்ஜுனன் அதனை அடையாமையால் ம[illegible]டைய வக்ஷஸ்தலத்தையடையவில்லை) பிறகு, கர்ணனுடைய கையினின்று [illegible]பட்டதும் நெருப்புக்கும் ஸூரியனுக்கும் ஒப்பானதும் [illegible] அர்ஜுனனுடைய [illegible] பெரும்பாம்புமான அந்தப்பாணமானது, கிரீடத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு (அர்ஜுனனைத்) தாண்டிச்சென்றுவிட்டது [illegible] அர்ஜுனனுடைய அந்தக்கிரீடத்தை [illegible] மறுபடியும் [illegible] அதனைக் கர்ணன் பார்த்தார் அந்த [illegible] 'கர்ண! என்னால் அர்ஜுனனுடைய [illegible] பார்க்கப்படாமையால் நான் உன்னால் [illegible] சேர்த்து [illegible] பார்த்து, [illegible] பிரயோகம்செய் [illegible] அர்ஜுனனைக் கொல்வேன்' [illegible] யுத்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த [illegible] கர்ணன், அந்தஸர்ப்பத்தைப் பார்த்து, 'உக்ர [illegible] யார்?' என்று [illegible] நாகமானது, 'கர்ண! பார்த்தனால் [illegible] அறிவாயாக [illegible] இவனுக்கு [illegible] இவன் யம

பாணங்களால் அறுத்தான். அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்டதாகப் பூமியில் விழுந்தது. அரசரே! பிறகு, அந்த ஸர்ப்பமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸர்வவியாபியும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீவாஸுதேவர், அமிழ்ந்த ரதத்தை அந்தப் பூதலத்தினின்று தாமே இருகைகளாலும் மீண்டும் விரைவாக மேலே தூக்கினார். அந்த முகூர்த்தத்தில், புருஷர்களுள் சிறந்த வீரனான கர்ணன், குறுக்காகப் பார்த்துக்கொண்டு சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால் தனஞ்சயனை அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன், (கர்ணன்மீது) நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூருள்ளவைகளுமான பன்னிரண்டு வராஹகர்ணங்களைப் பிரயோகித்து ஸர்ப்பத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காதுவரையில் இழுத்துப் பிரயோகித்தான். நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது கர்ணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப் பிளந்து பிராணவாயுக்களை ஓட்டுகின்றதுபோல ரக்தத்தைக்குடித்து ரக்தத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுடன்கூடியதாகப் பூமியில் பிரவேசித்தது. பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவனான கர்ணன்,

---

[illegible]னுடைய [illegible] செல்வான்' என்[illegible] கூறியும் கர்ணன், 'ஓ! நாகமே! கர்ணன் இப்பொழுது [illegible] ஆதாரமாகக்கொண்டு [illegible] ஓ! நாகமே! [illegible] கொல்வதாயிருந்தால் [illegible] செய்ய மாட்டேன்' என்[illegible] உத்தம[illegible] கர்ணன், அப்பொழுது யுத்தமத்தியில் [illegible] வேறுகொடிய [illegible] பிரயோக[illegible] பார்த்[illegible] கோ[illegible] 'செல்வாயாக' [illegible] அந்தக் [illegible] அந்தக் கொடியனாக மாறி (பார்த்தனைக்) கொல்லக்[illegible] சொந்தஉருவத்தை [illegible] கொண்டு தானே பார்த்தனைக்கொல்வதற்குப் புறப்பட்டுச் சென்றது. பிறகு, வாஸுதேவர், [illegible] பார்[illegible] இந்த[illegible] ஸர்ப்பத்தை [illegible] இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் பகைவர்களுடைய[illegible] காண்[illegible] அர்ஜுனன், 'இப்பொழுது என் பக்கத்தை நோக்கிவருகின்ற [illegible] யாது? இது கருடனுடைய வாயைத் தானாகவே அடைய[illegible]கிறது' என்[illegible]

—

தடியிஞலடிககபபட்ட பெரிய ஸாபபம்போல அம்பு வீழநததிஞல கோபம் மூடடபபடடவஞக அபபொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸர்பபமானது கொடிய விஷததைதக கககுவதுபோலக கொடிய பாணஙகளைப பிரயோகிததான. அவன், ஜஞாததனரைப பனனிரண்டு பாணஙகளாலும அவவாறே அாஜுனனைப புதிய தொண்ணூறு பாணஙகளாலும பிளநது மறுபடியும கோரமான பாணததிஞல பாண்டவனைப பிளநது ஸிமமநாதமசெயது உரககசசிரிததான இநதிரனுககு ஒபபான விககிரமமுளள அாஜுனன், இநதக காணனுடைய அநத ஸநதோஷததைப பொறுககவிலலை மாமஸதானங களைபபிளககிறவஞன அாஜுனன, பிறகு, இநதக காணனுடைய மாமஙகளை, இநதிரன யுததததில பராககிரமததிஞல பலனை அடிததது போல நூறறுககுமேறபடட அமபுகளால அடிததான பிறகு, அாஜுனன, யமனுடைய தண்டததுககு ஒபபான தொண்ணூறு பாணஙகளை அபபொழுது காணனமீது பிரயோகிததான் அநதப பாணஙகளால அடிககபபடட சரீரததுடனகூடின அநதககாணன், வஜரததிஞல பிளககபபடட மலைபோலத துனபமடைநதான உததமமான மணிகளாலும உததமமான வஜரஙகளாலும பொனஞலும அலஙகரிககபபடட அநதககாணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது, தனஞசயஞல பிரயோகிககபபடட பாணஙகளாலடிககபபடடுப பூமியில விழுநதது உததமமானகுண்டலஙகளும் விழுநதன அதிகவிலையுளளதும சிறநதசிலபிகளால பிரயததினததிஞல செயயபபடடதும் காநதியுளளதும நெடுஙகாலமாக இருககினறதுமான காணனுடைய கவசததைப பாணடவன நொடிககுள பாணஙகளால பலவாருக உடைததான அநதஅாஜுனனுடையபாணஙகளால குண்டலஙகள அறுககபபடடவனும தேகததில அதிகமாகக காயபபடுததபபடடவனுமான அநதககாணன, அபபொழுது இரததததிஞல சிவநத அஙகஙகளையும காதுகளையுமுடையவஞக ஆகாயததில அஙகாரகனுடன கூடின திருவோணமபோல விளஙகிஞன பிறகு, அநதஅாஜுனன கோபஙகொண்டு, ஸவசததைத தூநதவஞன அநதககாணனைக கூாமையுளள நானகுசிறநதபாணஙகளால பிளநதான பகைவஞல மிகஅடிககபபடட அநதககாணன, ரோகியானவன பிததததிஞலும் கபததிஞலும வாததததிஞலும ஜவரததிஞலும எவவாறு துனபமடைவஞே அவவாறு துனபமடைநதான அாஜுனன, விரைவுடன பெரிதான தனுாமணடலததினினறு வெளிபபடடவைகளும கூாமையுளளவைகளும சிறநதபயிறசியிஞலும் பிரயததினததிஞலும பலததிஞலும

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அநேகம் சிறந்த பாணங்களால் கர்ணனை அடித்து மர்மஸ்தானங்களையும் பிளந்தான். பார்த்தனால் கடிய வேகமுள்ளவையும் கூரிய நுனியுள்ளவையும் பற்பலவிதமாயிருப்பவையுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்ட கர்ணன், கைரிகதாதுக்களால் சிவந்திடும் தாழ்வரைகளில் சிவந்த ஜலத்தைப் பெருக்குகின்றதுமான மலைபோல் விளங்கினன். பிறகு, அர்ஜுனன் நேராகப் போகின்றவைகளும் புதியவைகளும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் மிக்க திடமானவைகளும் உருக்குமயமானவைகளும் யமனுடைய அக்னிமயமான தண்டம் போன்றவைகளுமான பாணங்களால் அக்னியினுடைய குமாரரான ஸுப்ரமண்யர் க்ரௌஞ்சபர்வதத்தைப் பிளந்ததுபோலக் கர்ணனை நடுமார்பில் பிளந்தான் பிரபுவே! பிறகு, நன்றாக அடிக்கப்பட்ட ஸூதபுத்திரன், அம்புத்தூணியையும் இந்திரவில்லுக்கு ஒப்பான அந்த வில்லையும் எறிந்துவிட்டுப் பிறகு தடுமாற்றமுற்றவனாகிக் கைப்பிடி தளர்ந்து ரதத்திலிருந்தபடியே மூர்ச்சையடைந்தான். உத்தமனும் ஆண்மைவிரதத்தில் நிலைபெற்றவனுமான அர்ஜுனன், வியஸனத்தில் (அகப்பட்டிருக்கிற) அந்தக்கர்ணனை அப்பொழுது கொல்வதற்கு விரும்பவில்லை. பிறகு, உபேந்திரரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பாண்டவ! ஏன் அஜாக்ரதையுடன் இருக்கிறாய்?' என்று மிக்கபரபரப்புடன் (பின்வருமாறு) கூறலானார்: 'எப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவர்கள் பலஹீனர்களாயிருந்தாலும் பகைவர்களுடைய (ஸமயத்தை) க்ஷணநேரங்கூட எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். விசேஷித்துப் பண்டிதன் வ்யஸனகாலங்களில் பகைவர்களைக் கொன்று தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைகிறான். ஆதலால், சிறந்தவீரனும் எப்பொழுதும் உனக்கு விரோதியுமான கர்ணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவுபடுவாயாக. ஸமர்த்தனான ஸூதபுத்திரன் உன்னை எதிர்த்துவருவான். இந்திரன் நமுசியைக் கொன்றதுபோல இவனைப் பிளந்துவிடு' என்றார். பிறகு, எல்லாக் கௌரவர்களுள்ளும் உத்தமனான அர்ஜுனன், 'அது அவ்விதமே' என்று ஜனார்த்தனரை விரைவாகப் பூஜித்து, முற்காலத்தில் சம்பரனைக் கொன்றவனான இந்திரன் பலியை அடித்ததுபோல உத்தமமான பாணங்களால் கர்ணனை அடித்தான் பாரதரே! கிரீடியானவன் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கூடிய கர்ணனை வத்ஸதந்தங்களால் நன்றாக நிரப்பினான். பொற்கட்டுகளுள்ள பாணங்களால் முழுமுயற்சியினாலும் திசைகளையும் மூடினான். வத்ஸதந்தங்களால் நன்றாக நிறைக்கப்பட்டவனும் அகன்று பருத்த

மாயையுடையவனுமான அந்தக்கர்ணன், நன்றாகப் பூத்திருக்கிற அசோகுடனும் பலாசுடனும் முள்ளிலவுடனுங்கூடியதும் சந்தனக் காட்டுடன் சேர்ந்ததுமான மலைபோல விளங்கினான் அரசரே! கர்ணன், யுத்தத்தில் சரீரத்தில் போடப்பட்ட அனேக பாணங்களால், மரங்களால் நாற்பக்கத்திலும் நிரைக்கப்பட்ட தாழ்வரைகளுடனும் குகைகளுடனுங்கூடியதும் பிரகாசமான கர்ணிகார மரங்களுடன்கூடியதுமான சிறந்த மலைபோல விளங்கினான். அம்புக்கூட்டங்களைப் பலவாறு பிரயோகிக்கின்றவனும் அம்புக்கூட்டங்களாகிற கிரணங்களுடன் கூடியவனுமான அந்தக் கர்ணன், சிவந்த நிறமுள்ளவனும் சிவந்த கிரணமண்டலத்துடன் கூடியவனும் அஸ்தமிக்கப்போகிறவனுமான சூரியனைப்போல விளங்கினான். கர்ணனுடைய கைகளினின்று விடப்பட்டவைகளும் மஹாஸர்ப்பங்களைப்போலப் பிரகாசிப்பவைகளுமான பாணங்களை, அர்ஜுனனுடைய கைகளினின்று விடப்பட்டவைகளும் முனைகூரியவைகளுமான பாணங்கள் திசைகளை அடைந்து நாசஞ்செய்தன. பிறகு, அந்தக்கர்ணன், தைரியத்தை அடைந்து, கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனாகிப் பத்துப்பாணங்களால் அர்ஜுனனையும், கோபித்துக்கொண்ட ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான ஆறு பாணங்களால் கிருஷ்ணனையும் அடித்தான். பிறகு, மிக்கபுத்திசாலியான கிரீடியானவன், உக்கிரமானதும் பேரொலியுள்ளதும் ஸர்ப்பத்தினுடைய விஷாக்கினிக்கு ஒப்பானதும் உருக்குமயமானதும் பயங்கரமான மஹாஸ்திரங்களால் சூழப்பட்டதுமான மகிமைபொருந்திய பாணத்தை மஹாயுத்தத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு எண்ணங்கொண்டவனானான். அரசரே! கர்ணனுக்கு அந்த வதகாலமானது நெருங்கிவரவே, காலமானது கர்ணனுக்குப் புலப்படாத ரூபத்துடன்கூடியதாகப் பிராம்மணசாபத்தினால் (ஸம்பவிக்கக்கூடிய அனர்த்தத்தை எடுத்துக்) காட்டிக்கொண்டும் கர்ணனுடைய வதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டும், 'பூமியானது சக்கரத்தை உட்கொள்ளுகிறது' என்று சொல்லிற்று நரவீரரே! அந்த வதகாலம் வந்தவுடனே, மஹாத்மாவான பரசுராமர் இவனுக்கு எந்த அஸ்திரத்தைக் கொடுத்திருந்தாரோ அந்தக் கோரமான அஸ்திரமும் தோன்றவில்லை. பூமியும் இவனுடைய இடப்பக்கத்துச் சக்கரத்தை உட்கொண்டது. நரேந்திரரே! பிறகு, பிராம்மணச்ரேஷ்டருடைய சாபத்தினால் அப்பொழுது ரதமானது சுழன்றது. பிராம்மணோத்தமருடைய சாபத்தினால் முழுதும் நசிக்கின்ற அஸ்திரமும் நேர்ந்திருக்கின்ற வதத்தைக்

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில் அமிழ்ந்துவிட்டது யுத்தத்தில் அங்கஸஹிதபுத்திரன் அதிகவளர்ச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப் பூத்திருக்கின்றதுமான தெருவிலிருக்கிற பெருமரமானது பூமியில் அமிழ்ந்தாற்போல மனக்கலக்கமடைந்தான். ரதமானது அமிழ்ந்தவே, பிராம்மணசாபத்தினால் மயங்கின கர்ணன், அந்த நாகாஸ்திரம்வீணனதையும் அந்த வ்யஸனங்களையும் பொறுமல இருகைகளையும் உதறிக்கொண்டு தர்மத்தை நிந்தித்தான். 'தர்மத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்டவனைத் தர்மம் எப்பொழுதுமே காக்கிறதென்றன்றோ தர்மத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்? நாம் தர்மத்தில் நித்தியம் பிரயத்தினமுள்ளவர்களாகவே இருக்கிறோம் சக்திக்குத்தக்கபடியும் சாஸ்திரத்துக்குத்தக்கபடியும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முயலுகிறோம். அந்தத்தர்மமும் பக்தர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றது; காப்பாற்றுகிறதில்லை. தர்மம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்' என்று நிந்தித்தான். இவ்வண்ணம் கூறுகின்றவனும் மிகத்தடுமாற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனுங்கூடியவனும் அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் விழுவதினால் நிலைதவறும்படி செய்யப்பட்டவனும் மர்மஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளர்ச்சியுற்றவனுமான அந்தக்கர்ணன் அடிக்கடி தர்மத்தை நிந்தித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் அவன் மிக்கபயங்கரமான மூன்றுபாணங்களால் கிருஷ்ணனைக் கையில் அடித்தான், அவ்வாறே, பார்த்தனை ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் தீவிரவேகமுள்ளவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பானவைகளும் கோரமானவைகளும் அக்னிபோன்றவைகளுமான பதினேழுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். பயங்கரமான வேகமுள்ள அந்தப்பாணங்கள் (அவனை) பிளந்து பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, மனநடுக்கமுற்றகர்ணன் வல்லமையினால் (அஸ்திரவிஷயமான) செய்கையை வெளியில் காட்டலானான். பிறகு, அந்தக்கர்ணன் பலத்தினால் பொறுமல ஸாவதானத்துடன் ப்ரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, அர்ஜுனனும் அந்த ப்ரம்மாஸ்திரத்தைக்கண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான். பகைவர்களைத்தகிக்கச்செய்பவனான அந்த அர்ஜுனன், காண்டீவத்தையும் நாணகயிற்றையும் பாணங்களையும் அபிமந்திரணஞ்செய்து, இந்திரன் மழையைப்பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்தான். பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிக்கவீர்யமுள்ளவைகளாகவுமிருக்கின்ற பாணங்கள் பார்த்தனுடைய ரதத்தினின்று வெளிப்பட்டுக் கர்ணனுடைய ரதத்துக்குஸமீபத்தில் தோன

றின. மஹாரதனை அந்தக்கர்ணன் (எதிர்அஸ்திரத்தை) பிரயோ
கித்து அவனுடைய அஸ்திரத்தைத் தவிர்த்தான். பிறகு, வ்ருஷ்ணி
வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவர், அந்த அஸ்திரமானது நாசஞ்செய்யப்
பட்டவே, (அர்ஜுனனைப்பார்த்து) 'பார்த்த! வேறு அஸ்திரத்தைப்
பிரயோகம்பண்ணு; ராதேயன் பாணங்களை விழுங்குகிறான்' என்று
மொழிந்தார். பிறகு, அர்ஜுனன் கர்ணனைப் பாணங்களால்மூடி, மிக்க
கடுமையான பரம்மாஸ்த்ரத்தை மந்திரித்து (வில்லில்) பூட்டிப் பிர
யோகிக்கலானான். பிறகு, கர்ணன் நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட கூர்மையுள்ள
பாணங்களால் (பார்த்தனுடைய) நாண்கயிற்றை அறுத்தான். கர்ணன்,
(அர்ஜுனன் பூட்டிய) இரண்டாவது நாண்கயிற்றையும் மூன்றாவதை
யும் நான்காவதையும் அவ்வாறே ஐந்தாவதையும் ஆறாவதையும்
ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒன்பதாவதையும் பத்தாவதையும்
அவ்வாறே பதினோராவதையும் அறுத்தான். நூறு தடவை அம்பு
தொடுத்து அர்ஜுனனுடைய நாண்கயிற்றை அறுத்த அந்தக்
கர்ணன், அர்ஜுனன் நூறு நாண்கயிறுகளைப் பூட்டியதையும் அறிய
வில்லை. பிறகு, பாண்டுநந்தனன் வேறு ஒருநாண்கயிற்றை வில்லில்
பூட்டி அபிமந்திரணஞ்செய்து ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்கள்போன்ற
பாணங்களைக் கர்ணன்மீது இறைத்தான். கர்ணன், அந்த அர்ஜுனனு
டைய நாண்கயிறு அறுந்ததையும் அவன் கவனத்துடன் வேறு நாண்
கயிற்றைப்பூட்டியதையும் அவனுடைய சுறுசுறுப்பினால் அறியவில்லை.
அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது. கர்ணன் தன் வீர்யத்தை அதிக
மாகக் காண்பித்துக்கொண்டு ஸவ்யஸாசியினுடைய அஸ்திரங்களை
அஸ்திரங்களால் தடுத்து நாசஞ்செய்துகொண்டு அவனைவிட அதிக
மான காரியத்தைச் செய்தான். பிறகு, கர்ணன் தன்னுடைய அஸ்தி
ரங்களால் அர்ஜுனன் பீடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனைப்பார்த்து,
'அப்யாஸஞ்செய், அஸ்திரத்தை நன்றாகக் கற்றறிந்துகொள், போ',
என்று மொழிந்தான். பிறகு, பகைவரை வாட்டுபவனான கர்ணன்,
நெருப்புக்கொப்பானதும் கோரமாயிருப்பதும் ஸர்ப்பங்களுடைய
விஷத்துக்கொப்பானதும் உருக்குமயமானதும் தேவஸம்பந்தமுள்
ளதுமான ஒருபாணத்தில் ரௌத்ராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம்
பண்ணி நன்றாகஸந்தானஞ்செய்து கிரீடியின்மீது பிரயோகிக்க எண்
ணங்கொண்டவனானான். அரசரே! பிறகு, பூமியானது ராதேய
னுடைய தேருருளையை அப்பொழுது கவ்விக்கொண்டது. பிறகு,
அந்த ராதேயன், தேரினின்று விரைவாகக் கீழேஇறங்கி நல்லமுயற்சி
யுடன் சக்கரத்தை இருகைகளாலும் பிடித்து நன்றாக மேலே

தூக்குவதற்கு விருப்பங்கொண்டான். சக்கரத்தை விழுங்கின பூமியானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பர்வதங்களுடனும் காடுகளுடனுங் கூடக் காணனால் நான்குஅங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது. (பூமியினால்) சக்கரம்விழுங்கப்பட்ட ராதேயனே குரோதத்தினால் கண்ணீரைச் சொரிந்தான். அர்ஜுனனைப்பார்த்துப் பரபரப்புடன் இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான்.

'ஓ! ஓ! பார்த்த! பெரியவில்லையுடையவனே! ஒரு முகூர்த்த காலம் பொறுத்திரு அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இந்தச்சக்கரத்தைப் பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன். பார்த்த! தெய்வவசத்தினால் என்னுடைய இந்த ரதத்தினது இடச்சக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப்பதைக்கண்டு அறப்பமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிடு. அறப்பமனிதர்களால் செல்லப்பட்ட வழியை அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவனல்லை. குந்தீபுத்திர! நீ பிரஸித்திபெற்றவன். யுத்த காரியங்களில் (எல்லாவீரர்களையுங்காட்டிலும்) சிறந்தவன். பாண்டவ! (எவ்விதத்தினாலும்) மிக்கசிறப்புற்றகாரியத்தையே நீ செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவன் அர்ஜுன! நல்ல விரதத்தில் நிலைபெற்றவர்களான சூரர்கள், தலைமயிரவிழ்ந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டிஓடினவன் மீதும் பிராம்மணன்மீதும்கைகளைக்குவித்தவன்மீதும்சரணமடைந்தவன்மீதும் ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும் பாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவியும் ஒடிந்துமிருக்கிற ஆயுதங்களையுடையவன்மீதும் சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டார்கள் பாண்டவ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த சூரன், நன்னடையுள்ளவன்; யுத்ததர்மங்களை அறிந்தவன்; ஆதலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்துக்கொள் நீ திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுத்தத்தில் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில் பொறுத்துக்கொள். ரதத்திலிருக்கிற நீ, ரதமில்லாமல் பூமியிலிருக்கிற என்னைக் கொல்வது தகுதியன்று பாண்டுநந்தன! வாஸுதேவனிடத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை. நீ க்ஷத்திரியபுத்திரனன்றோ? மஹா குலத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனன்றோ? பாண்டவ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னைநோக்கி (இந்தவசனத்தைச்) சொல்லுகிறேன். ஒருமுகூர்த்த காலம் பொறுத்துக்கொள்' என்றுகூறினான்.

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

(அறங்கூறிய கர்ணனது தீச்செயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது களைக்கக் கர்ணன் இறங்கித் தேருருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாத்மாவான வாஸுதேவர் (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுத்ர! பாக்யத்தினாலே இப்பொழுது தர்மத்தை நினைக்கிறாய். எப்பொழுதுமே பாண்டவர்கள் தர்மத்தில் கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆதலால், இவர்களுக்கு அநந்ததர்மம் விருத்தியைக்கொடுக்கிறது. (இவர்களுக்கு)விரோதிகளான அநேககௌரவர்கள் தர்மத்தை விட்டு விலகினவர்கள் அக்காரணத்தினால், கௌரவர்கள் விநாசத்தை அடைந்தார்கள் நீசர்கள், பெரும்பான்மையாக வ்யஸனத்தில் மூழ்கித் தெய்வத்தை நிந்திக்கின்றார்கள்; தங்களுடையபாவத்தை நிந்திக்கிறதில்லை கர்ண! நீயும் துர்யோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியும் சேர்ந்து, ஒற்றையாடையை உடுத்திருந்த த்ரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாத்காரமாகக்) கொண்டுவந்தீர்களே, அப்பொழுது, உனக்குத் தர்மமானது யாது காரணத்தினால் ருசிக்கவில்லை? எப்பொழுது சூதாட்டத்தை அறியாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில் அழைத்துவந்து அவரைத் தோல்வியடையச் செய்தீர்களோ, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கேசென்றிருந்தது? கர்ண! வனவாஸத்திற்கு பதின்மூன்றாவது வர்ஷமும் சென்றபின்னும், ராஜ்யத்தை நீ கொடுக்கமறுத்தபொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கேபோய்விட்டது? அரசனான துர்யோதனன் உன்னுடைய ஸம்மதத்தினமேல் பீமஸேனனை ஸர்ப்பங்களாலும் விஷங்கலந்த போஜனங்களாலும் கொல்லமுயன்றானன்றோ, அப்பொழுது, உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? வாரணாவதத்தில் அரக்குமாளிகையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபொழுது பார்த்தர்களை நீங்கள் கொல்வதற்கு எண்ணங்கொண்டீர்களே, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? கர்ண! ரஜஸ்வலையும் துச்சாஸனனுடையவசத்தில் இருப்பவளுமான க்ருஷ்ணையைப்பார்த்து ஸபையில் உரக்கச்சிரித்தாயன்றோ, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மமானது எங்கே சென்றது? ராதாநந்தன! முற்காலத்தில் அயோக்யர்களால் பீடிக்கப்பட்டவளும் குற்றமற்றவளுமான த்ரௌபதியை நீயும் பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடையதர்மம் எங்கேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானைபோலச் செல்பவ

ளான கிருஷ்ணையைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நாச மடைந்துவிட்டார்கள்; சாஸ்வதமான நரகத்தை அடைந்தார்கள். வேறுபர்த்தாவை வரித்துக்கொள்' என்று நீ சொல்லிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடைய தர்மமானது எங்கே சென்றுவிட்டது? கர்ண! எப்பொழுது நீ ராஜ்யத்தில் பேராசையுள்ளவனாகச் சகுனியையடுத்துப் பாண்டவர்களைச் சூதாடுவதற்காக மீண்டும் அழைத்தாயோ, அப்பொழுது உனக்குத் தர்மம் எங்கே போய்விட்டது? அனேக மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் பாலனான அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு ரணகளத்தில் கொன்றார்களே, அப்பொழுது உன்னுடைய தர்மம் எங்கேபோயிற்று? இந்தத்தர்மமானது அந்தவிஷயங்களில் இல்லாமற்போமாகில் எல்லாவிதத்தினாலும் வீணே வாயவறட்சியை உண்டுபண்ணுகிற பேச்சினால் யாதுபயன்? ஸூத! இப்பொழுது, இந்த யுத்தரங்கத்தில் தர்மத்தைவிட்டு வில்லாத காரியங்களையே செய் அப்படியிருந்தாலும், உயிரோடு நீ விடுபடமாட்டாய் நளன் புஷ்கரனால் பாசிகைகளால் ஜயிக்கப்பட்டான், மீண்டும் வீர்யத்தினால் கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் அடைந்தான். அவ்வாறே, பேராசைஇல்லாதவர்களான பாண்டவர்கள் எல்லோருடனும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகிக் கைவன்மையினால் (ராஜ்யத்தைஅடைய) வந்துவிட்டார்கள் அவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி, யுத்தத்தில் அதிகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற பகைவர்களைக்கொன்று, ராஜ்யத்தை அடையப்போகிறார்கள். எப்பொழுதும் தர்மத்தினால் நானுகூபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் அவ்வாறு விநாசத்தை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினார்.

பாரதரே! வாஸுதேவரால் அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கர்ணன், வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாகி யாதொரு மறுமொழியையும் உரைக்கவில்லை பாரதரே! மிக்கவேகமுள்ள பராக்கிரமத்துடனகூடின கர்ணன், கோபத்தினால் உதடுகளை நன்குதுடிக்க, வில்லைக்கையில் எடுத்துப் பார்த்தனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான் பிறகு, வாஸுதேவர் புருஷஸ்ரேஷ்டனான பல்குனனைப் பார்த்து, 'மஹாபலமுள்ளவனே! திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே பிளந்து (இவனைத்) தள்ளுவாயாக' என்று கூறினார். வாஸுதேவரால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டஅர்ஜுனனோ அப்பொழுது கோபத்தை அடைந்தான. அவன அதனைநினைத்துக் கோரமானகோபத்தை அடைந்தான. அரசரே! க்ரோதமுள்ளவனான அந்தஅர்ஜுனனுடைய எல்லாஇந்திரியங்

களினின்றும் அப்பொழுது அக்னிஜ்வாலைகள் வெளிப்பட்டன; அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது. பிறகு, கர்ணன் அதைக்கண்டு பரம்மாஸ்திரத்தினால் தனஞ்சயனை எதிர்த்து (பாணங்களைப்) பொழிந்தான்; ரதத்தைத் தூக்குவதில் மறுபடியும் முயற்சியைச்செய்தான். பார்த்தன் அவன்மீது பரம்மாஸ்திரத்தினாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்ட சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பாண்டவன் அந்தக்கர்ணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலேதடுத்து அவனையும் நன்றாகஅடித்தான். பிறகு, குந்தீபுத்திரன் அக்னிக்குப்பிரியமான வேறு அஸ்திரத்தை எடுத்துக் கர்ணனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தான். அது தேஜஸினால் நன்றாகஜ்வலித்தது. பிறகு, கர்ணன் வாருணாஸ்திரத்தினால் நெருப்பைத் தணித்தான்; மேகங்களால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளடைந்ததாகச்செய்தான். பாண்டுநந்தனனும் சிறந்தவீர்யமுள்ளவனுமான அர்ஜுனன் பரபரப்பில்லாதவனாக, ராதேயன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் (அந்தவாருணாஸ்திரத்தினால் உண்டான) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான். பிறகு, ஸூதபுத்திரன் பாண்டுபுத்திரனைக் கொல்லும் எண்ணத்தினாலே அக்னிபோலஜ்வலிக்கின்றமகாகோரமான ஒருபாணத்தை எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, பூஜிக்கப்பட்டவில்லில் அந்தப்பாணமானது சேர்க்கப்படும்போது மலைகளுடனும் சிறுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனுங் கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பாரதரே! பருக்கற்களுடன் கூடின காற்று வீசியது. திசைகளும் புழுதியினால் மூடப்பட்டன. ஆகாயத்தில் தேவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியும் தோன்றியது. பெரியவரே! ஸூதபுத்திரனால் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் மனத்தளர்ச்சியடைந்தவர்களாகி அதிக வ்யஸனத்தை அடைந்தார்கள். கர்ணனுடைய கையினால் நன்றாகவிடப்பட்டதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பானதும் தேஜஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான அந்தப் பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மார்பையடைந்து புற்றில் சிறந்த ஸர்ப்பம் நுழைவதுபோல நுழைந்துவிட்டது. மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தடுக்கைப்பவனுமான பீபத்ஸுவானவன், யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு நிலைதப்பிச் சுழன்று கையிலிருந்த காண்டீவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாகுந் தருணத்தில் மலை அசைவதுபோல அசைந்தான். மஹாரதனான கர்ணன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்றுப் பூமியில் அழுந்தியிருக்கிற சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரதத்தினின்று கீழே குதித்து

இருதைகளாலும் (சக்கரத்தை) நன்ருகப்பிடித்துத்தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்திஞலே முடியவில்லே. பிறகு, கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் பிரஜைஞையை அடைந்து, யமதண்டத் துக்கொப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான். பிறகு, மஹாத்மாவான வாஸுதேவரும் பார்த்தனைப்பார்த்து, 'கர்ணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சத்துருவான இந்தக் கர்ண னுடைய தலையைப் பாணத்தால் பிள' என்மொழிந்தார். அந்த அர்ஜுனன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அந்த வசனத்தை, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நன்ருகப்புகழ்ந்து, பிறகு, மிகஜ்வலிக்கின்ற ஒரம்பை எடுத்து, ரதசக்கரமானது அமிழ்ந்திருக்கவே, மஹாரதத்தில் நிர்மலனை சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கச்சைக்கொடியை அடித்தான். கிரீடியானவன் பொன்ஞலும் முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும் சிறப்பித்தையில் சிறந்த சில்பியின் முயற்சியிஞலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் அழகிய உருவமுள்ளதும் தங்கத்திஞலே சித்திரிக்கப்பட்டதும் உமது ஸைன்யத்திஞுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமாயிருந்ததும் பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும் புகழத்தக்க உருவமுள்ளதும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் காந்தியிஞலே அக்னிக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும் மஹாரதனும் சூரியபுத்திரனுமான கர்ணனுடைய காந்தியிஞலே ஜ்வலிக்கின்றது மான சிறந்த யானைக்கட்டும் கச்சைவடிவமுள்ள அந்த உத்தமமான கொடியை, நன்ருகத் தீட்டப்பட்டதும் ஸ்வர்ணக்கட்டுகளுள்ளதும் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னிபோல ஜ்வலிக்கின்றதுமான ஒரு க்ஷுரப்ரத்திஞலே நாசஞ்செய்தான். அந்த த்வஜத்துடன்கூடவே கௌரவர்களுடைய கீர்த்தியும் கர்வமும் விருப்பமான எல்லாக்காரியங்களும் மனமும் விழுந்தன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்தமும் தோன்றியது. பரதகுலத்திலுதித்தவரே! சுறுசுறுப்புடன் காயங்களைச் செய்பவனுன் குருவீரனுலே யுத்தத்தில் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட த்வஜத்தைக்கண்டு உம்மைச்சார்ந்தவர்களனைவரும் அப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை கர்ணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசையை இழந்தார்கள். பிறகு, பார்த்தன் கர்ணனுடைய வதத்தின்பொருட்டு விரைவுள்ளவனுகி மகேந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கும்அக்னியினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும் சூரியனுடைய உத்தமமான கிரணம்போன்றதும மர்மங்களைப் பிளக்கின்றதும ரக்தத்திஞுலும் மாம்ஸத்திஞுலும் பூசப்பட்டதும் அக்னிக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப

பானதும் பூஜிககததககதும் மனிதாகள குதிரைகள் யானைகள் இவர் களின் உயிரைவாஙகுகின்றதும் மூன்றுஅரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுகளுளளதும் விரைவாகச செலலுந்திறமையுள்ளதும் உககிரமான வேகததுடனகூடியதும் இநதிரனுடைய வஜராயுதம் போனற வீரியமுளளதும் அதிகோரமாகப பரவுகின்ற காலாகனி போனறதும பிநாகததுககும விஷ்ணுசககரததுககும் ஒபபானதும் பிராணிகளுககெலலாம் பயததை உண்டுபண்ணுகினறதும் அழிப பதுமான அஞசலிகம எனகிற ஒருபாணததை அமபறாததூணியி லிருநது எடுததான எது தேவஸமூகஙகளாலும் தடுககமுடியாத தோ, எது எபபொழுதும் பூஜிககபபடடதோ, மஹா பலமுளள எநத மகாபாணமானது தேவாகளையும் அஸுராகளையும் ஜயிககுமோ, அபபடிபபடட பாணததைப பாாததன மகிழசசியோடு எடுததான. தொடுககபபடடிருககிற அநத அமபைபபாாததுச சராசரஙகளுடன கூடின உலகமனைததும நடுககமுறறது. எடுககபபட்ட பெரிய போருககு ஏறறதான பாணததைககண்டு, ரிஷிகள உலகமனைததும் ஸௌககியததை அடையவேணடி க்ஷேமகாரியததைச செயதாா கள. பிறகு, காண்டீவததை விலலாககொணட அாஜுனன, எண்ண முடியாத மகிமையுடனகூடின அநதபபாணததை விலலில பூட்டி னை சிறநத மஹாஸதிரததோடு சோததுக காண்டீவம் என்கிற விலலை விரைவாக இழுதது, 'மகிமை பொருநதிய அஸதிரமநதிரத தினல ஜயிககபபடடிருககினற மகிமைதஙகிய இநதப பாணமானது, சததுருவினுடைய சரீரததையும் உயிரையும்வாஙகும் தனமையுள ளது. என்றல தவம செயயப்படடிருககுமானலும, குருககளும ஸநதோஷமடையும்படி செயயபபடடிருபபாாகளானலும, நலல ஆஹுதிகளுடன ஹோமம் செயயபபடடிருககுமானலும், சாஸதி ரஙகள கறகபபடடிருககுமானலும, இநத ஸததியததினல நனருகப பூட்டபபட்டிருககினற இநதபபாணமானது மிகக பலமுளள என் சததுருவான காணனைக கொலலடடும்' என்று சொன்னன. தனஞ சயன் இவவாறு சொலலிககொண்டே காணனுடைய வதத தின பொருட்டுக கோரமான அநதபபாணததைப பிரயோகித தான. காணனைக கொலலஎண்ணஙகொண்டவனும் சூரியசநதிரர் களுககொபபான பரபாவமுளளவனும் மனததை வசபபடுத தினவனும் சுறுசுறுபபுடன காரியஙகளைசசெயபவனும் பாண்டு நநதனனுமான கிரீடியானவன அதிக ஸநதோஷமுளளவனுக, 'அதா வாஙகிரஸ மநதிரததினல உசசாடனம் செயயபபட்ட *கருதயை

---

* ஏவபபடட பூதம.

யானது எவ்வாறு சத்துருவைக் கொல்லுமோ அவ்வாறு நீ என்னுடைய சத்துருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவர்களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனால் விடப்பட்ட அந்தமஹாபாணமானது,ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜ்வலிக்கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாத்மாவான அர்ஜுனன் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்தினால் அனேக ஸைன்யங்களை மிகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனை அந்தக்கர்ணனுடைய அந்தச் சிறந்ததலையை அறுத்தான். மன்னரே! பிறகு, மகேந்திரனுடைய குமாரனை பார்த்தன், அப்பொழுது மகாஸ்திரத்தினால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட அஞ்சலிகமென்கிற சிறந்த பாணத்தினால் பிற்பகலில் கர்ணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. பிறகு, உடலும் பூமியில் விழுந்தது. உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸுள்ளதும் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக்கர்ணனுடைய முடியானது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூர்யன்விழுவதுபோல ஸேனாமுகத்தில் பூமியில்விழுந்தது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளர்க்கப்பட்டதும் நல்லஅழகுள்ளதும் மிக்க ஸுகத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற நல்லவாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிக்க செல்வம்நிறைந்த வீட்டை அதில் வஸிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸத்தினால் விட்டது. பாணங்களால் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்டதும் உயிரை இழந்ததும் வளர்ந்திருக்கின்றதும் ரக்தம்பெருகும்காயங்களுள்ளதும் நல்லகாந்தியுடன்கூடியதுமான கர்ணனுடைய அந்தச்சரீரமானது, வஜ்ரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிகதாதுரஸத்துடன் சோர்ந்த அருவிப்பெருக்குடன்கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது. கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற கர்ணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜஸானது ஆகாயத்தை (ப்ரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியனை அடைந்தது. கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்த ஆச்சரியத்தை எல்லாயுதத வீரர்களும் பார்த்தார்கள். பிறகு, பல்குனனால் கர்ணன் சாய்க்கப்பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதினார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ந்தவர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். கொல்லப்பட்டுப் படுத்தி

ருக்கின்ற கர்ணனைக்கண்டு ஸோமகர்கள் ஸைன்யங்களுடன் ஸிம்ம நாதங்களைச்செய்தார்கள்; மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களை அடித்தார்கள்; வஸ்திரங்களையும் கைகளையும் வீசினார்கள். அரசரே! யுத்தவீரர்கள் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப் பார்த்தனை விருத்தி அடையச்செய்ய வந்தார்கள். பெருங்காற்றினால் புரட்டித்தள்ளப்பட்ட மலைபோலவும் யஜ்ஞத்தினுடைய முடிவில் அவிந்த அக்னிபோலவும் விபத்துக்கு ஆளபட்டு அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் ரத்தத்தினின்று அறுந்துப் பூமியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு, ஸேனைகளுடன்கூடின மற்றவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக் கொண்டு கூத்தாடினார்கள். சத்தமிட்டுக்கொண்டு (அர்ஜுனனைப் பற்றிப்) பேசினார்கள். வேந்தரே! அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட ஸூர்ய புத்திரனான அந்தக்கர்ணனுடைய முகமானது காம்பில்லாத தாமரை மலர்போலவும், தலையானது அஸ்தமனத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய மண்டலம்போலவும் விளங்கின. அம்புகளால் நாற்புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனுங்கூடியதும் ரக்தவெள்ளத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டதுமான கர்ணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. கர்ணனாகிற ஸூர்யன், பிரகாசிக்கின்ற பாணங்களாகிற கிரணங்களால் பகைவர்களுடைய ஸேனையை நன்றாகத்தவிக்கச்செய்து பலசாலியான அர்ஜுனனாகிற காலத்தினால் அஸ்தமனத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான். அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதித்யன் ஒளியை எடுத்துக்கொண்டே போவது போல, அந்தப்பாணமானது கர்ணனுடைய உயிரை வாங்கிக்கொண்டே சென்றது. ஐயா! கடைசியான தினத்துடன்கூடின கர்ணனுடைய உயர்ந்த சரீரத்திலுள்ள தலையானது, பகலுடைய கடைசிப் பாகத்தில் அஞ்சலிகத்தினால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வீழ்ந்தது. சேனைகளுள் மேல்மேல் இதரஜனங்களைக்கொன்று அந்தப்பாணமானது உயர்ந்தசரீரத்துடன்கூடின கர்ணனுடைய தலையை விரைவாகக் கவர்ந்தது. சூரனும் பூமியில் விழுந்தவனும் அம்புகளால் நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவனும் ரக்தத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும் பூமியில் படுத்திருப்பவனுமான கர்ணனைக்கண்ட மத்ரராஜன், பிறகு, த்வஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு சென்றான். கர்ணன் கொல்லப்படவே, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களுமான கௌரவர்கள், சரீரத்தினோடு ஜ்வலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடைய த்வ

ஜத்தை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தை விட்டு ஓடினார்கள். பரதர்களுள்சிறந்தவரே! அவனுடைய தலையானது, தற்செயலாக விழுந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப் பூமியை விளங்கச் செய்தது. போரில் மிக அடிக்கப்பட்ட தனால் தீர்க்கநித்திரையை அடைந்தவனும், உ திர்ந்தனைக் கடித்திருப்பவனும், ரக்தத்தினால் நிரம்பியவையும் பயமுற்றவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறந்தரதத்தின் பின்பக்கத்தில் புரண்டுகிடப்பவனுமான அந்தராதேயனைப் பார்த்து ஸூரியன் ஒருமுகூர்த்தகாலம் கிரணங்கள் குறைந்தவனாயிருந்தான். ஸ்ராயவாத்தியங்கள் ஒலிக்கப்பெற்றதும் முக்கியர்களான யுத்தவீரர்கள்கொல்லப்பட்டதும் காவமடங்கினதும் ஸூரியபுத்திரனால் விடுபட்டதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சந்திரனை இழந்த ஜ்யோதிர்க்ரஹங்களுடையகூட்டம்போல விளங்கவில்லை. ஆயிரம்கண்களையுடைய இந்திரனுக்கு ஸமமான செய்கையையுடையவனான கர்ணனுடைய ஆயிரம்இதழ்களுள்ள தாமரைமலருக்கு ஒப்பான முகத்துடன்கூடிய காம மங்களகரமாயிருப்பதுமான தலையானது பகலின்முடிவில் சூரியன் கீழேவிழுவதுபோலப் பூமியில் விழுந்தது. அகன்றமார்பையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற முகத்துடன்கூடியவனும் புடம்போட்ட தங்கம்போலப் பிரகாசிப்பவனும் பார்த்தனுடையபாணங்களால் நாற்பக்கத்திலும் தபிக்கச்செய்யப்பட்டவனும் பூமியில்விழுந்தவனும் புழுதியினால்மூடப்பட்டவனும் அழுக்கடைந்திருப்பவனும் புத்திரனுமான கர்ணனைச் சூரியன் அடிக்கடி பார்த்து, க்ஷீணித்திருக்கின்ற கிரணங்களுடன் கூடியவனாக மெள்ளமெள்ளத் தன்இருப்பிடம் சென்றான்.

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

(கர்ணவதத்தினால் துர்யோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்களவாணங்களையும், கௌரவர்பக்ஷீயோர் திரும்பிச்சென்றதும்)

சூரனும், பூமியில் விழுந்தவனும், பாணங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவனும், ரக்தத்தினால் பூசப்பட்டமேனியையுடையவனும், தற்செயலாகப் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் போலிருப்பவனுமான கர்ணனைப் பார்க்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். ராஜனே! யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனன்முதலானவர்கள் மிகுந்தஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பயப்படுகிறவர்கள் பயந்தார்கள் பகைவர்கள் துயரமுற்றார்கள்.

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த
சிலர் சோகத்தை அடைந்தார்கள். சேனையானது, வந்தவாறே
இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்
தையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடைய
வனும் தனஞ்சயனால் அழிக்கப்பட்டவனும் மகாரதனுமான கர்ண
னைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள், ஸிம்மத்தினால் விருஷபம்கொல்லப்
பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள். அர்ஜுனனோடு அதிகமாகயுத்
தம்செய்து ஸிம்மத்தினால்கொல்லப்பட்ட யானைபோல(அர்ஜுனனால்)
கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்திலபடுத்திருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு சல
யன் த்வஜம்அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு சென்றான் சூரியகுமாரனை
கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சல்யனுடன்கூடினகௌரவர்கள்
கீர்த்தியினால் ஜ்வலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடையகொடியை
அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டவர்களாகவே பார்த்தனிடமிருந்துஉண்
டானபயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள். சல்யனோ, கர்ணார்ஜுனர்க
ளுடையயுத்தத்தில் நொறுக்கப்பட்ட த்வஜங்களுடன்கூடின சேனை
களைக்கண்டு, ஸ்ருஞ்சயர்களாலும் ஸோமகர்களாலும் பரிஹஸிக்கப்
பட்டவனாக அந்த ரதத்துடனே சீக்கிரமாகச்சென்றான். பீமனோ,
தள்ளப்பட்ட தேர்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும்
கூடியதும் கொல்லப்பட்ட ஸூதபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனை
யைப்பார்த்து, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸ்வரத்தினால் ஆகாயத்தை
யும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்கக் கர்ஜித்தான
கர்ணன்கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன் கைகளைத்தோள்களில் தட்டிக்
கொண்டு கூத்தாடினான், தார்த்தராஷ்டிரர்களைப் பயப்படும்படி
செய்துகொண்டு துள்ளினான். அரசரே! எல்லாஸ்ருஞ்சயர்களும் ஸோ
மகர்களும் அப்பொழுது சங்கங்களை ஊதினார்கள் (ஒருவரையொரு
வர்) கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்படவே, அப்
பொழுது க்ஷத்திரியர்கள் பரஸ்பரம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்
தார்கள் துரியோதனன் கண்ணீரால்நிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடி
யவனும் தைன்யமுற்றவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும்
மிக்கதுன்பத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மத்ரராஜனும்
விசேஷமாக மனமயக்கமடைந்து அந்த அர்ஜுனனால் த்வஜம்அறுக்
கப்பட்ட ரதத்தோடு வேகத்துடன் துரியோதனனை அடுத்து அவனைப்
பார்த்து அதிக துக்கத்தினால் விரைவாகப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'ஒருவரையொருவர் அணுகிக் கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கின்ற
வர்களும் மலையின்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்களா

லும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும், யானைகளும் குதிரைகளும் மிக்கச்சிறந்த ரதிகர்களும் சிதறினதுமான உனது சேனையானது யமனுடைய ராஜ்யத்துக்கு ஸமானமாக இருக்கிறது. பாரத! கர்ணார்ஜுனர்களுக்குள் நடந்துபோன்றயுத்தம் (இதற்குமுன்) நடந்ததில்லை. சேர்ந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் உன்னுடைய மற்ற எல்லாச்சத்துருக்களும் கர்ணனால் கவரப்பட்டார்கள். தெய்வமன்றோ ஸ்வதந்த்ரமாயிருந்துகொண்டு பரவருத்திக்கின்றது? பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கின்றது? நம்மைக் கொல்லுகின்றது? உன்னுடைய காரியஸித்தியாகிற பிரயோசனத்தைத் தேடுகின்ற எல்லா வீரர்களும் பலாத்காரமாகப் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். குபேரனுக்கும் யமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமமான பிரபாவமுள்ளவர்களும் வீர்யத்தோடும் சௌர்யத்தோடும் பராக்கிரமத்தோடும் அப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற குணகணங்களோடும் கூடியவர்களும் பெரும்பாலும் பிறரால் கொல்லப்பட முடியாதவர்களும் உன்னுடைய காரியஸித்தியிலேயே விருப்பமுள்ளவர்களுமான அரசர்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். பார்த! ஆதலால், நீ துயரமடையவேண்டாம். இது தெய்வஸங்கல்பம். காரியஸித்தியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவனுக்கே) நிச்சயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினான் மத்ரநாதனுடைய இந்த வசனத்தைக் கேட்டும் தன்னுடைய தீச்செயலை மனத்தினால் நினைத்தும், துர்யோதனன் கண்ணீரால் நிறைந்த கண்களையுடையவனாகவும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுபவனாகவும் மிக்க வருத்தமடைந்தான். x அரசரே! அதனை நினைத்ததனால் பேசாமலிருப்பவ

---

x அதிகபாடம்.

திருதராஷ்டிரன், "அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில் கர்ணார்ஜுனர்களுக்கு நடந்த யுத்தத்தில் எரிக்கப்பட்டதும் (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடினதும் பாண்டவர்களால் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்டதுமான கௌரவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்கள் இவர்களின் படையினுடைய உருவமானது எவ்விதமாக இருந்தது?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அரசரே! யுத்தத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் கோரமான பெரியநாசமானது ஏற்பட்ட விதத்தை நீர் கவனத்துடன் கேளும். மன்னரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், பார்த்தன் ஸிம்மநாதத்தைச் செய்தபொழுதே உம்முடைய புத்திரர்களைப் பெரும்பயம் வந்தடைந்தது. கர்ணன் கொல்லப்பட்டிருக்கையில், ஒரு ஸமயத்திலாவது உம்முடைய யுத்தவீரர்களுக்கு, ஸைன்யங்களை ஒன்றுசேர்ப்பதற்காவது பராக்கிரமத்தை விரைவாக வெளிப்படுத்தற்காவது புத்தியுண்டாகவில்லை. ஆழ்ந்ததும் கரை

னும் பலஹீனனும் மிக்க துன்பமுற்றவனுமான துரியோதனனைப் பார்த்து * ஆத்ததாயனியானவன் தீனமாக உரைக்கலானான். 'வீர! கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உக்கிரமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நன்குநிறைந்திருக்கின்ற இந்தயுத்தபூமியைப்பார். ஒருதடவைமுயன்றவைகளும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டமேனியையுடையவைகளும் மலைகள்போலப் பிரகாசிப்பவைகளும் கீழே விழுந்திருப்பவைகளும் அதிகமாகத் துடிக்கின்றவைகளும் உயிரை இழந்தவைகளும் அதிகமாகஅழிக்கப்பட்ட கவசங்களும் ஆயுதங்களுமுள்ள எல்லாப்போர்வீரர்களுடனுங்கூடியவைகளும் வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்டவைகளும் கற்கள் மிருகங்கள் மரங்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களையுடையவைகளுமான பர்வதஸமூகங்கள்போன்றவைகளும் நன்றாகஅடிக்கப்பட்டிருக்கிற மணிகளுடனும் மாவெட்டிகளுடனும் தோமரங்களுடனும் த்வஜங்களுடனும் கூடியவைகளும் பொன்மயமான மேல்விரிப்புக்களுடன்கூடியவைகளும் ரக்தவெள்ளத்தில் [illegible]தக்கின்றவைகளுமான யானைகளாலும் பாணங்களாலும் விலக்கித் தள்ளப்பட்டவைகளும் விழுந்தவைகளும் [illegible]த்துகின்றவைகளும் [illegible]தனையுற்றவைகளும் [illegible]க்கத்தைக் [illegible]க்குகின்றவைகளும் பரிதாபப்படக்கூடிய [illegible]மையிலிருப்பவைகளும் பயமடைந்தவைகளும் புரண்டிருக்கிற விழிகளையுடையவைகளும் விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது தூக்கிக்கப்பட்ட[illegible]

[illegible] [illegible] சமுத்திரம் போல[illegible] தொடப்படாத [illegible] கடலில் கப்பல் [illegible] [illegible] கையில் வியாபாரிகளுக்குத் [illegible] [illegible] [illegible] கொல்லப்பட்டடமே. ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மதிரு[illegible] [illegible] [illegible] காய[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) கொம்பொடிந்த, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதிக[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கவசங்களுடனும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மனஉறுதியை இழந்தவர்களும் [illegible] [illegible] அடிக்கின்றவர்களும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

* [illegible] 98-ஆம் [illegible] [illegible] [illegible].

தக்க நிலைமையை அடைந்ததாயிற்று. ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் விலக்கித் தள்ளப்பட்டவைகளும் அவ்வித மாக அடித்துத் துகைக்கப்பட்டவைகளும் குற்றுயிராயிருப்பவைகளும் உயிரையிழந்தவைகளுமான யானைகுதிரைக்கூட்டங்களால் பூமியானது மஹாரவைதரணிபோல விளங்கியது. அறுக்கப்பட்டிருக்கிற துதிக்கைகளின் பின்பாகத்துடனும் சரீரத்துடனும் கூடியவைகளும் அதிகநடுக்கமுற்றவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான யானைகளோடும், எதிரில்நிற்கின்ற பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டவர்களும் கவசங்களும் ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் ஆயுதங்களும் சிதறினவர்களுமான சிறந்த ரதிகர்களோடும் சிறந்தயானைவீரர்களோடும் குதிரைவீரர்களோடும் காலாட்களோடும் கூடின பூமியானது, தணிந்திருக்கிற அக்னிகளுடன்கூடியதுபோலிருந்தது. பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவர்களும் மகாபலசாலிகளும் ரோஷத்தோடு பார்க்கின்றவர்களும் நாற்புறங்களிலும் விழுந்திருப்பவர்களும் முழுதும் பராக்ரமத்தையிழந்தவர்களும் மீண்டும் மீண்டும் தலையெடுக்கின்றவர்களுமான யுத்தவீரர்களால் பூமியானது, குடத்திலடங்கியிருக்கிற அக்னிகளால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. தழுவி விழுந்திருக்கின்றவைகளும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான ரத்னங்களால் பூமியானது, இரவில் (நக்ஷத்ரங்களால்) பிரகாசிக்கின்ற ஜ்யோதிர்மண்டலங்களால் ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்

[illegible] நிச்சயமாக [illegible] , [illegible] னையே எதிர்த்து [illegible] எல்லாவிதமான [illegible] மாக விழுந்தார்கள், பரபரப்பினால் [illegible] மகாரதர்கள் [illegible] குதிரைகள் [illegible] மகாரதர்கள் யானைகள் [illegible] வேகமுள்ளவர்களாகப் [illegible] பயத்தினால் [illegible] பொடிபண்ணப்பட்டன [illegible] குதிரைவீரர்களும் குதிரைக்கூட்டங்களால் காலாட்களின் கூட்டங்களும் பொடிசெய்யப்பட்டன. அரசரே! [illegible] கொல்லப்பட்டபோது, உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் [illegible] திரும்பிப் [illegible] தைப் [illegible] வர்கள்போல் ஆனார்கள். வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட [illegible] மனிதர்கள்போலவும் எல்லாவீரர்களும் உலகத்தைப் பார்த்த மயமாகப் பார்க்கின்றவர்களாகப் பயத்தினால் [illegible] டிக்கப்பட்டார்கள். [illegible] லிருந்து உண்டான பயத்தினால் [illegible] எல்லா [illegible] காக்கையையும் கண்டு, பிறகு, துரியோதனன் தன்னுடைய [illegible] , 'ஆ! ஆ!' என்று [illegible] இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான். [illegible] விரைந்து [illegible] பார்த்தன் மிகுச

கியது. கர்ணார்ஜுனர்களுடையகைகளால்விடப்பட்ட பாணங்கள் யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுக்களை விரைவாக ஓட்டி மஹாஸர்ப்பங்கள் புற்றில்நுழைவதுபோல நேரில் சாய்ந்து பூமியில் பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன் கர்ணன் இவர்களின் யுத்தமார்க்கத்தில் பூமியானது, கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மனிதர்களாலும் யுத்தத்தில் பாணங்களால்பிளக்கப்பட்டவைகளும் ரக்தத்தினால் நன்றாகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நடக்க முடியாததும் உட்செல்லுதற்கும் அரியதுமம் ஆகியது பெரியபாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்றாகவறப்படுத்தப்பட்டவையும், யானைகளையும் போர்வீரர்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுதங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமல்வார்கள் சிதறினவையும், கட்டுகள் மிகச்சிதறினவையும, சக்கரங்களும அச்சுக்களும நுகங்களும தரிவேணுக்களும அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாம்வார்களை இழந்தவையும், துயரத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவையும், மாறுகத திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏர்க்கால்களுடன்கூடியவையும, விசேஷமாக ரதகுபதிகளோடிந்தவையும ரத்னங்களாலும கனகத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும மேற்றுப்புகளாலும மூடப்பட்டிருக்கிறபூமியானது, சரத்காலத்திய மேகங்களால ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுள்ளகுதிரைகளால நன்றாக இழுக்கப்படுகின்றவையும தேராளிகள கொல்லப்பட்டவையும

மாட்டான் எல்லாருடைய கருக்கும பிரயாகத்தில குதிரைகளை மெள்ள ஓட்டு. யுத்தஞ்செய்கின்ற கௌந்தேயனைக் கொல்லப்போகிறேன். ஸமயமில்லை? பெருங்கடலானது கரையைக்கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல அர்ஜுனன் என்னை கடந்துபோவதற்கு வல்லமையுள்ளவருகான் இப்பொழுது, கோவிந்தனுடனே அர்ஜுனனையும் காண்டீபத்தையும் ஸஹோதரர்களையும் அவர்களோடே மகுதியிருக்கிற மற்றச்சத்ருக்களையும் கொல்லப்போகிறேன் கர்ணனுடையயுத்தத்தில் கடனில்லாமையை அடையப்போகிறேன்' என்றும் சூரர்களுக்கும் க்ஷேமகர்களுக்கும் தகுந்த குருராஜனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன் ஸ்வர்ணமயமான கவசமணிந்த குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தினான் பெரியவரே! ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் விடப்பட்டிருக்கின்ற உடன்சேர்ந்த இருபத்தையாயிரம் காலாட்கள் பதத்தினொருடு மனத்தாராகவே நின்றார்கள். அவர்களை மிக்க கோபமுள்ள பீமசேனனும் பார்ஷதனும் திருஷ்டத்யும்னனும் சதுரங்கசேனையோடு சூழ்ந்துகொண்டு பாணங்களால கொன்றார்கள் அவர்கள் பார்ஷதனுடன்கூடின பீமசேனனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். மற்றவர்கள் அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தனை திருஷ்டத்யும்னனை இவர்களு

நன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீரர்களின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறாகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முத்கரங்களுடன்கூடின உலக்கைகளும் சித்திரமான கத்திகளும் *பளபளபான உறைகளும் தங்கப்பட்டத்தால் கட்டப்பட்ட யானைகளும் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட விறகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்ட கட்டுக்களுடன்கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்டரிஷ்டிகளும் தங்கத்தினால் அதிகம்பிரகாசிக்கின்ற ஈட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும் சங்கங்களும் அறுக்கப்பட்டும் இறைக்கப்பட்டுமிருப்பனவும் காந்தியையிழந்தனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிப்புகளும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப்பாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைநிறமுள்ள மகுடங்களும் நான்குபக்கத்திலும் சிதறிக்கிடக்கின்ற சாமரங்களும் சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பதக்கங்களும் ஹாரங்களும் தலையணிகளும் சிறந்ததோள்வளைகளும் பொற்கொடிகளுடன்கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்துடனும் பொன்னுடனும் சேர்ந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பற்பலவித மங்களகரமான ரத்னங்களும் ஸுகத்திற்கேற்ற

டைய பொருள்களை எறிந்துவிட்டார்கள். அப்பொழுது, பீமன் எதிரில் நிற்கின்ற அந்த வீரர்களோடு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டான். அவன் ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு யுத்தஞ்செய்தான். புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டவனும் சாமர்த்தியத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் சூரியபுத்திரனுமான ஸஹோதரர் ரதத்திலிருந்துகொண்டு பூமியிலிருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியவில்லை. தங்கத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும் கட்டப்பட்ட பெரிதான கதையை எடுத்துக்கொண்டு தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன் போல் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களானவரையும் கொன்றான். காலாட்களான அந்த ரத்தத்துக்குப்பிரியமான உயிரை மறந்துவிட்டு, நெருப்பை நோக்கி விட்டில்கள் ஓடுவதுபோல யுத்தத்தில் பீமனை எதிர்த்து ஓடினார்கள். கோபமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களுமான அந்தப் பதாதிகள், யமனைக்கண்டு பிராணிகள் நாசமடைவதுபோல பீமஸேனனை எதிர்த்து உடனே நசித்தார்கள். மஹாபலசாலியான பீமன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் கழுகுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்த இருபத்தையாயிரம் போர்வீரர்களை நொறுக்கினான். ஸத்யபராக்கிரமமுள்ளவனும் மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின. மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸங்கங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸ்வதர்மத்தில் நிலைபெற்றுக்கொல்லப்பட்டுக் கீர்த்தியினால் சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். துர்யோதன! திரும்பு. அரசனே! கௌரவத்தை அழிப்பவனே! போர்வீரர்கள் பாசறைகளைநோக்கிச் செல்லட்டும். நீயும் செல். பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேற்றிசையில் இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சல்யன் இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லித் துர்யோதனனையும் திரும்பும்படிசெய்து ஓய்ந்தான். யுத்தத்தில் மிக்கபற்றுள்ள புத்தியையுடையவனும் 'ஆ! கர்ண! ஆ! கர்ண!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்துர்யோதனனைத் துரோணபுத்திரனைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களெல்லோரும் தேற்றுதல் அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவ்யமாகஇருப்பதும் யசஸினாலஜ்வலிக்கின்றதுமானஅர்ஜுனனுடைய ரதத்தையும்த்வஜத்தையும்பார்த்துக்கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்)சென்றார்கள் ராஜரே! மிகப்பிரகாசிக்கின்றபயங்கரமானமுகூர்த்தத்தில், மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்துஉண்டான சிவந்தரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டிருப்பதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் ஸ்வர்ணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவளும்எல்லோருக

சாலியுமான பீமன், அந்தக காலாட்களுடைய படையைக்கொன்று த்ருஷ்டத்யும்னனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த யுத்தத்தில் நின்றான் சிறந்த வீரமுள்ளவனான தனஞ்சயன் தேர்ப்படையை எதிர்த்தான் மாத்ரீபுத்திரர்களும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகத் துர்யோதனனுடைய படையைக் கொன்றுகொண்டு வேகத்தோடு சகுனியை எதிர்த்தார்கள் அவர்கள் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அவனுடைய அநேககுதிரைவீரர்களைக் கொன்று விரைவாகப் பாண்டவர்களை நன்றாக எதிர்த்துவிட்டார்கள் அந்த சமயத்தில் பெரும்போர் நடந்தது பிரபுவே! தனஞ்சயனும், மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டீவமென்கிற வில்லை அசையப்பண்ணிக்கொண்டு, உங்களுடையதேர்ப்படையை எதிர்த்தான் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையதும் வெள்ளைக் குதிரைகளுடன்கூடியதும் வருகின்றதுமான ரதத்தையும் யுத்தம்செய்கிற வீரனான அர்ஜுனனையுங்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள் ரதங்களிழந்தவர்களும் அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட இருபத்தையாயிரம்காலாட்களும் மரணமடைந்தார்கள் புருஷஶ்ரேஷ்டனும் பாஞ்சாலர்களுள் மஹாரதனும் பெரியமனமுள்ளவனும் பெரிய வில்லைத்தரித்தவனுமதேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரக்தத்தினால் நன்ருக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாச்சிகைக்காய்களால் (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள் போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேஇல்லை. மன்னரே! அவர்கள் கர்ணனுடையவதத்தினால் மிக்கதுன்பமடைந்தவர்களாகவும் 'ஆ! கர்ண! ஆ! கர்ண!' என்று சொல்பவர்களாகவும் சிவந்தசூரியனைப்பார்த்துக் கொண்டு சேனைகள்தங்கியிருக்கும் இடங்களைநோக்கி விரைவாகச் சென்ருர்கள். காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்டவைகளும் ரக்தத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன்கூடின கர்ணன் கொல்லப்பட்டும், பிரகாசிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல விளங்கினன். அந்ததேவஸ்ரேஷ்டர்களும், 'புத்திரனிடத்தில் தயையுள்ள

ஸவியும் பகைவர்களுடையகூட்டத்தைத் தவிக்கச்செய்பவனும் பாஞ்சாலராஜனுடையபுத்திரனுமான திருஷ்டத்யும்னன், அவர்களைக்கொன்று பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு விளம்பமின்றி எதிரில் காணப்பட்டான். புருவுக்கு ஸமமானநிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் * கோவிதாரமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனுமான திருஷ்டத்யும்னனை யுத்தத்தில்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் ஓடினார்கள். கீர்த்தியுள்ளவர்களும் ஸாத்யகியுடன் கூடியவர்களுமான மாத்ரீபுத்திரர்கள், சீக்கிரமாக அஸ்திரங்களையெய்கின்ற காந்தாரராஜனை சகுனியைக் காலதாமதமின்றி எதிர்ப்பவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகண்டியும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் உம்முடைய மிக்கபெரிதானசேனையைக்கொன்று சங்கங்களை அவ்வாறு ஊதினார்கள். அவர்களனைவர்களும் புறங்காட்டிஓடுகின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்களைப் பார்த்து, கோபமுள்ளவிருஷபங்களை எவ்வாறு விருஷபங்கள் ஜயித்துத் துரத்துமோ அவ்வாறு எதிர்த்துத் துரத்தினார்கள். அரசரே! பலமுள்ளவனும் இடக்கையாலும் அம்புகளைப்பிரயோகிப்பவனுமான பாண்டவன், உமது ஸைன்யத்தைச்சேர்ந்த அந்தமிச்சச்சேனையைக்கண்டு ஸன்னத்தனுகினான்; குரோதத்தையும் அடைந்தான். வீர்யசாலியான தனஞ்சயன் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டீவமென்கிற வில்லை அசைத்துக்கொண்டு ரதிகர்களுடைய படையை எதிர்த்தான். பிறகு, அவர்களின்மீது பாணஸமூகங்களை விரைவாக இறைத்தான். இருளால் மூடப்படவே, ஒன்றுமே காணப்படவில்லை. மகாராஜரே! உலகம் இருளால்மூடப்பட்டுப் பூமிமுழுவதும் ஒரேபுழுதிஅடர்ந்திருக்கவே, உம்மைச்சேர்ந்த எல்லாயுத்தவீரர்களும் மிக்கபயத்தினால் ஓடினார்கள். ஜனநாதரே! ஸேனையானது நன்கு முறியஅடிக்கப்படவே, எதிரில்வருகின்ற

* காட்டாத்தி அல்லது குராமரம்.

வனை ஸூர்யபகவான் ரகதஜலததினலனைக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ணனுடையதேகததை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கராக்ரங்களாலதொட்டு ஸ்நானம்செய்வதறகாக அப்பொழுது மேறகு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானே' என்றுஎண்ணித தததம்இருபபிடத்தைக்குறித்துப் புறபபட்டாாகள். ஆகாயததிலும் பூமியிலுமிருநத எல்லாஜனஸமூகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பயததைஉண்டுபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்திததுககொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால நன்றாக நிறைக்கபபட்டவாகளும் பகைவர்களைததவிககச்செயபவாகளுமான கிருஷ்ணார்ஜுனாகள இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதிததிருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமூகஙகளுளளவாகளும் மாசறறவர்களுமான ஸூர்யசநதிரர்கள்போல விளங்கினார்கள்.

சததுருககளை உம்முடையபுததிரனுன குருராஜன நன்றாகஎதிாதது அருகில சென்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, தாயோதனன, முறகாலததில பலியானவன தேவாகளைச சணடைககு அழைததது போல எலலாபபாணடவாகளையும் போருககுஅழைததான. பறபலசஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும் கோபமுளளவாகளும் அடிககடி வெருடடுகின்றவாகளுமான அவாகள ஒனறுசோநது எதிரில காஜிததுககொணடு அருகில வேகமாகவநதாாகள. பிறகு, கோபஙகொணட தாயோதனனும் பரபரபபிலலாதவனாக யுததததில கூரியபாணஙகளால அவாகளை நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அநதப பாணடவவீராகளுடைய ஸேனையானது நாறபுறங்களிலும் போாபுரிநதது. அப பொழுது, ஒருவனாகஇருநதுகொணடு, ஒனறுசோநதிருககினற எலலாப பாணடவாகளையும் யுததததில எதிாததுச சணடைசெயததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புததிரனுடைய பௌருஷததைக கணடோம. பிறகு, மஹாபலசாலியான அநதத தாயோதனன தனசேனை அதிகதுககததை அடைநதிருககிறதைக கணடான ராஜேநதிரரே! பிறகு, புததிநிசசயததையுடையவனான உம்முடைய புததிரன, அநதயுததவீராகளை நிலைபெறசசெயது ஸநதோஷிககசசெயது கொணடு இநதவசனததை உரைககலானான 'பயததினால பீடிககபபடடவாகளாக நீஙகள செலலககூடியஇடததை நான காணவிலலை. எஙகே சென்றாலும் பாணடவனிடததிலிருநது உஙகளுககு விடுதல உணடாகுமா? நீஙகள ஓடுவதனால யாது பயன? இவாகளுடையஸேனையோ ஸவலபமிருககிறது. கிருஷ்ணாாஜுனாகள நனறாகக காயபபடுததபபடடிருககிறாாகள இபபொழுது எலலோரையும கொலலபபோகிறேன. ஜயம நிசசயமாகவனறோ உணடாகும்? சிதறினவாகளும ஓடுகினறவாகளும பாபததைசசெயகினறவாகளுமான உங

* கிரணஙகள; கைகள.

அந்த ஆம்புத்திரர்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களால் சூழப்பட்டவர்களும் நிகரற்ற பராக்ரமமுள்ளவர்களும் ஸங்கிகளும் ஸங்கத்தைக்கொடுப்பவர்களுமான அவ்விருவர்களும், சிந்திக்கத்தகாத மகிமையுடன்கூடிய விஷ்ணுவும் இந்திரனும் ஸபையில் விளங்குவதுபோல் விளங்கினார்கள். அப்பொழுது, மகாயுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொன்று தேவர்களோடும் கந்தர்வர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் சாரணர்களோடும்கூடின மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலும் மகோரகர்களாலும், 'உத்தமமான ஜயம் மேன்மேலும் உண்டாகுக' என்று சொல்லிப் பூஜிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதிமர்யாதைசெய்து நிகரில்லாதசெய்கைகளால் புகழப்படுகின்றவர்களும் ஸுஹ்ருத்துக்களால் சூழப்பட்டவர்களுமாகிய பலனென்கிற அஸுரனைக் கொன்று கேசவரும் தேவராஜனும் ஸந்தோஷித்தது போல ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

களைப்பு. பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து கொல்லப்போகிறார்கள் நமக்கு யுத்தத்தில் வதம் நன்மையைப்பயக்கக்கூடியதன்றோ? க்ஷத்திரியதர்மத்தோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யுத்தத்திலநேருகின்ற மரணமானது ஸுககரமானது மாண்டவன் துக்கத்தைஅறிகிறதில்லை; மரித்தும், மோக்ஷத்தை அடைகிறான். வந்திருக்கிறக்ஷத்ரியர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் கேளுங்கள் பிராணிகளுடையஉயிரைவாங்குகிற யமன், சூரனையும் பயப்படுகிறவனையும் கொல்லுகிறானாதலால், க்ஷத்திரியவிரதத்தையுடையவனான என்னைப்போன்ற எந்த விவேகிதான யுத்தம்செய்யமாட்டான்? சினமுள்ளவனும் பகைவனுமான பீமஸேனனுடையவசத்தை அடையப்போகிறீர்கள் பாட்டனமார்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த தர்மத்தை நீங்கள் விடுவது தகுதியன்று க்ஷத்திரியனுக்கு ஓடுவதைவிட அதிகபாபமான அதர்மம் இல்லை யுத்தமென்னும்தர்மத்தைக் காட்டிலும் மிகச்சிறந்ததும் இல்லை (இது) ஸ்வர்க்கத்திற்கு வழி கௌரவர்களே! ஓ! யுத்தவீரர்களே! நீங்கள், தர்மத்தினறிக் கொல்லப்பட்டு இந்தநிமிஷத்திலேயே மேலான உலகங்களை அடையுங்கள்' என்றுகூறினன உம்முடைய புத்திரனானவன் இவ்வாறுசொல்லும்போது, அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட (உமது)போர்வீரர்கள் அந்தவாக்கியத்தைக் கவனியாமலே எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள் அதிகபயமடைந்தவனும் மிக்கமனமயக்கமுற்றவனும் மத்ரராஜனுமான சல்யன், உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனனால் தடுத்துத் திருப்பப்படுகின்ற ஸைந்யத்தைக்கண்டு, அப்பொழுது, அவனைப்பார்த்து இந்த வாக்கியத்தை உரைத்தான்

நூறாவது அத்யாயம்.

(கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது)

பாணங்களால் கவசம் அறுக்கப்பட்டவனும் இரத்தமார்பு நனைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை, உயிர்போயிருந்தும், காந்தியானது விடவேயில்லை. புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கு நிகரானவனும் பாலசூரியனுக்கு ஒப்பான காந்தியுள்ளவனுமான அந்தசூரனை எல்லாப்பிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அவனைக் கண்டு நானாகுலத்திலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், ஸிம்மத்தைக்கண்டு மற்றமிருகங்கள் நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டனான கர்ணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவன்போலக் காணப்பட்டான். உயிரை இழந்திருந்தும், மஹாத்மாவான கர்ணனுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை. அரசரே! அழகான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகியதலையும்கழுத்துமுள்ளதுமான அந்த ஸூதபுத்திரனுடைய முகமானது பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பான காந்தியுடன்கூடியதாக இருந்தது. சிறந்த பொன்போன்றவனும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிபோன்றவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான அந்தக்கர்ணன், பார்த்தனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந்தான். ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தை அடைந்து தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் கர்ணனாகிற நெருப்பானது, பார்த்தனாகிறமேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது. அந்தக்கர்ணன் நல்லயுத்தத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றகீர்த்தியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்துவிட்டுப் புத்திரர்களோடுகூடப் பார்த்தனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்தில் தணிந்தான். அரசரே! பற்பலஆபரணங்களையணிந்தவனும் புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்கொப்பான ஒளிபொருந்தினவனும் ஸூர்யகுமாரனுமான கர்ணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றாகத்தவிக்கச்செய்து சரமாரிகளைப்பொழிந்து பகைவர்சேனையைத் தபிக்கச்செய்து சிறந்தஒளிபொருந்தினவனான சூரியன்போல விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரையும் வாட்டி, துளிர்த்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான். எவன், 'கொடுக்கக்கடவேன்' என்றே எப்பொழுதும் ஸாதுக்களுக்குக் கொடுத்தானோ, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில்லையோ, அந்தஸத்புருஷனான கர்ணன்* த்வைரத யுத்தத்தில் கொல்லப

* இரண்டுதேராளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பது.

பட்டான். மன்னரே! மஹாத்மாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் ப்ராம்மணாதீனமாக ஆயிற்றோ, எவனுக்குத் தன்னுயிரும் ப்ராம்மணவிஷயத்தில் கொடுக்கத்தகாததாகவில்லையோ, கொடுப்பவர்களுள் பிரியனும் விரும்பினவற்றைக் கொடுப்பவனுமான அந்தக் கர்ணன், பார்த்தனுடைய அஸ்திரத்தினால் மிச்சமின்றி எரிக்கப்பட்டு உத்தமகதியை அடைந்தான். எவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு உம்முடையபுத்திரன் வைரத்தை உண்டுபண்ணினனோ அந்தக்கர்ணன், உமது புத்திரர்களுடைய ஜயத்திலிருந்த ஆசையையும் ஸுகத்தையும் கவசத்தையும் பறித்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கம்சென்றான. கர்ணன் கொல்லப்படவே, நதிகளும் பெருகியோடவில்லை. சூரியனும் கலங்கினவனாக அஸ்தமனத்தை அடைந்தான். வெண்ணிறமுள்ள கிரகமும் ஜ்வலிக்கின்றசூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையதாயிற்று. யமனுடைய அந்தப் புத்திரனும் வக்ரமாக உதித்தான். பிறகு, ஆகாயம் நடுங்கியது. பூமியானது கர்ஜித்தது. கரூரமாகவும் கோரமாகவும் காற்றுக்கள் வீசின. திசைகள் ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் புகையுள்ளவைகளுமாயின. மஹாஸமுத்திரங்கள் கர்ஜித்தன; கலங்கின. பெரியவரே! கானகங்களுடன்கூடப் பெருமலைகளும் நடுங்கின. பூதகணங்களும் அதிகமாகத் துன்பமடைந்தன. பிரஜைகளுக்கு நாதரே! பருஹஸ்பதியானவர் ரோஹிணீநக்ஷத்திரத்தைத்தடுத்துக்கொண்டு சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமாயினார். கர்ணன்கொல்லப்பட்டவுடன், திசைகள் பிராணிஸஞ்சாரமற்றவையாயின. சந்திரனுடனும் சூரியனுடனுங்கூடின ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுற்றன. நெருப்புஜ்வாலைகளுடன்கூடின குறைக்கொள்ளியும் விழுந்தது. ராக்ஷஸர்கள் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவர்களானார்கள். அர்ஜுனன், சந்திரனுடைய பிரகாசம்போன்ற பிரகாசமுள்ள முகத்துடன்கூடிய கர்ணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் அறுத்தபொழுது, ஆகாயத்தில் தேவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட 'ஆ! ஆ!' என்னும் சப்தமானது உடனே தோன்றியது. வேந்தரே! அர்ஜுனன், தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் மனிதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சத்துருவான கர்ணனை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்து, முற்காலத்தில் விருத்திரனைக்கொன்று இந்திரன் விளங்கினதுபோலச் சிறந்த காந்தியினால் விளங்கினான். மஹேந்திரனுடையவீர்யத்துக்கு ஒப்பான வீர்யத்துடன்கூடியவர்களும் புருஷச்ரேஷ்டர்களும் யாதவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்களுமான அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவரும் கொடித்துணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சத்தத்துடன்கூடின கொடியுள்ளதும் சங்குபோல வும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாக னத்துக்குஒப்பானதும் ஸவர்ணத்தினலும் முத்துக்களாலும் மணிக ளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒப் பற்ற வேகத்துடன்கூடியதுமான தேருடன், இரண்டு சூரியர்கள்போ லவும் ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டு அக்னிகள்போலவும் ஸமமானசோகதை பெற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமஹேந்திரர்கள்போலவும் இருந்துகொண்டு யுத்தரங்கத்தில பயமற்றவர்களாக விளங்கினார்கள் பிறகு, வானரத்வஜ னை அந்தஅர்ஜுனனும் கருடத்வஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், வில நாண்கயிறு கையுறை சக்கரங்களினநேமி இவைகளுடைய ஒலி களால சத்துருக்களைப பலாத்காரமாக ஒளியைஇழந்தவர்களாக்கி அவர்களைப பாணஸமூகங்களால அழித்து அவர்களுடைய உள்ளங் களைத் தவிக்கச்செய்து மிக்கஒலியுள்ள சிறந்தசங்கங்களை உரக்கஊதி னார்கள். மனிதர்களுள சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள பொன்னலங்காரங்களால நிரம்பினவையும் பேரொலியுள்ளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளவையுமான சிறந்த இரண்டுசங்கங்களைக் கைகளாலபிடித்து மூவுலகங்களிலும் வெற்றியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஊதினார்கள. பாஞ்சஜன்யம், தேவதத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக் குக்களையும் நிரப்பிற்று ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சூரர்களான மாதவா அர்ஜுனன் இருவருடையசங்கநாதத்தினலும் கௌரவர்களனைவரும் விசேஷமாக நடுக்கமுற்றார்கள அவ்விருவரும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினலை காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும எதி ரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய ஸேனையை மிக்க பயமடையும்படிசெய்துகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷப படுத்துவதற்காகச சென்றார்கள பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படு கின்ற சங்கங்கள்னஒலியைக கேட்டவுடனே, கௌரவர்கள மதர தேசாதிபதியான சல்யனையும பாரதர்களுக்கு வ்யசனை தூயோ தனனையும் விட்டுவிட்டு வேகத்துடன ஓடிவிட்டார்கள. பிறகு, மேகக்கூட்டம்போலச சத்தம்செய்கின்றவையும சரத்காலத்தில ... வின நடுவை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளவையுமான தனஞ்சயன காணனஇவர்களின ரதங்களினலை ஆச்சரியமடைந்தவர்களாகி, அப்பொழுது மஹாயுத்தத்தில அதிகமாக விளங்குகின்ற அர்ஜுனனைப புகழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள. உதித் திருக்கிற இரண்டு சூரியர்கள்போன்ற அந்தத தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நூற்றேராவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக எல்லாத்திக்குக்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமரால் ராவணன்கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு ராக்ஷஸர்கள் பயந்தோடினதுபோல உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திசைகளில் ஓடினார்கள். மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் உம்முடையபுத்திரனால் நாற்புறத்திலும் தடுக்கப்பட்டவர்களாகிப் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பாரதரே! பிறகு, உமது புத்திரன், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைஅறிந்து, சல்யனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் யுத்தத்தைநிறுத்தினான். பாரதரே! க்ருதவர்மா, யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களால் விரைவாகச் சூழப்பட்டவனாக மிகுதியிருக்கின்ற நாராயணர்களோடு ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, சூரரான அச்வத்தாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைக்கண்டு அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பாசறையையே நோக்கிச்சென்றார். அரசரே! பாரதரே! சரத்வானுடையகுமாரரான கிருபர், பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைப்படையுடன் ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறித்தே விரைவாகச் சென்றார். அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காந்தாரர்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான். ஸுசர்மாவும், பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றான். அந்தத் துர்யோதனனும் எல்லாச் சேனைகளும் கவர்ப்பட்டவனாகவும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனாகவும் கர்ணனுடைய (நாசத்தினால்) சோகத்தை அடைந்தவனாகவும் அடிக்கடி அந்தக்கஷ்டங்களை நினைத்துக்கொண்டு சென்றான். சிகண்டியினால் தன்னுடைய ஸைன்யம் ஓட்டப்பட்ட பிறகு, த்வஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்துடன் பத்துத் திக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு பாசறையைக் குறித்தே சென்றான். பிறகு, பரதகுலத்திற்பிறந்த வீரர்களுள் இன்னும் மற்ற அனேகமஹாரதர்கள், பயந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் மனம் தளர்ந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஓடினார்கள். கிழிக்கப்பட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெல்லாரும் கண்ணீர்நிறைந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினார்கள். கௌரவர்களுள் உத்தமரே! சிலமகாரதர்கள் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார்கள். சிலர் கர்ணனைப் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பயந்தவர்களாக வேகத்துடன்சென்றார்கள். அந்தமஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான உம்மைச்சேர்ந்தயுத்தவீரர்களுள் யுத்தத்திலமனத்தைச் செலுத்தினபுருஷன் ஒருவனுமில்லை. மகாராஜரே! கர்ணன்கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளிடங்களிலும் பொருள்களிலும் ஆசையை இழந்தவர்களானார்கள் பிரபுவே! துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுங்கூடின உம்முடையகுமாரன், பெரியமுயற்சியினால் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்தழைத்து, தந்தம் இடங்களில் தங்கும்படிசெய்வதற்கு மனத்தைச் செலுத்தினான் அரசரே! தீனர்களான மகாரதர்கள், அவனுடைய ஆஜ்ஞையைத் தலையினால் ஏற்றுக்கொண்டு, மனத்தில் துக்கமுள்ளவர்களாகப் பயத்துடன் வாஸஸ்தானங்களில் அமர்ந்தார்கள். அவர்கள், யுத்தத்தில்நடந்த ஸூதபுத்திரனுடைய கோரமானவதத்தையும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுடைய ஜயத்தையும் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு அங்கு வசித்தார்கள் மஹாவில்லாளிகளும் சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்கின்றவர்களும் மஹாரதர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் சத்துருவை ஜயித்து மிக்கஸந்தோஷமுள்ள மனமுடையவர்களாக வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, அவ்விடத்தில் ஸந்தோஷத்துடனிருக்கின்ற யுதிஷ்டிரரை எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் அடைந்து விதிப்படி விருத்தியடையும்படி செய்தார்கள் மஹாகீர்த்திசாலியான அர்ஜுனனோ, ரதத்தினின்று விரைவாக இறங்கி ஸந்தோஷமுள்ளவனாகத் தர்மராஜருடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டான். மஹாராஜரே! சிறந்த பிரதாபமுள்ள தர்மபுத்திரர், பரதஶ்ரேஷ்டனான அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி அவனைக் கட்டிக்கொண்டு உச்சிமோந்து தடவிக்கொடுத்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாண்டுபுத்திரனான வ்ருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனம்பண்ணிப் பலகுணனைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். ஸூதபுத்திரன்கொல்லப்பட்டவுடனே, த்ருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் (மற்றப்) பாண்டவரதிகர்களும் அரசரை (மங்களவசனங்களால்) விருத்தியடையச்செய்தார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, ஸூதநந்தனன் கொல்லப்பட்டவுடனே, வாஸுதேவரும் ஸாத்வதகுலத்திலதோன்றின ஸாத்யகியும் அரசரை (உத்ஸாஹத்தை) விருத்தியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸுதேவரும், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசத்தினால் இந்தவசனத்தை உரைத்தார் 'அரசரே! ரதிகாக்ளுள் சிறந்தரதிகனும் ஸூரியபுத்திரனுமான கர்ணன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, ராஜஸமூகங்களுடன்கூடின எல்லாக் கௌரவர்களும் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இந்திரனுடன்கூடின மூவுலகங்களும்முழுமையும் போர்புரிந்தாலும் கர்ணன் ஜயிக்கப்படாததகாதவன். அவ்வாறிருந்தும், உம்முடையகோபத்தால் அழிக்கப்பட்டான்' என்றார். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தர்மராஜர், ஜனார்த்தனரைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே! உம்முடைய அநுக்கிரஹத்தினால் மிக்க புகழுள்ளவனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டான், பாண்டவர்களும் ஜயத்தைஅடைந்தார்கள், பகைவர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள். நீர் யுத்தத்தில் எவனிடத்திலிருந்தும்உண்டாகிற பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவரன்றோ? நீர் இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகர், எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுக்கு ரக்ஷகர். உம்மை அடைந்து இந்திரனும் தேவலோகத்தில் நித்யமாக ஆனந்தத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். நீர் உலகத்திற்கு ரக்ஷகராயிருப்பதுபோலவே பாண்டுபுத்திரர்களுக்கும் ரக்ஷகராயிருக்கிறீர் பிரபுவே! எவர்களுக்கு உம்மிடத்தில் பக்தி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆச்சரியமன்று கோவிந்தரே! ஜனார்த்தனரே! முற்காலத்தில் தேவர்கள், உம்மாலும் இந்திரனாலும் எவ்வாறு ரக்ஷகருள்ளவர்களானார்களோ அவ்வாறே ரக்ஷகரானஉம்மால் யுத்தத்தில் நாங்கள் ரக்ஷகருள்ளவர்களாகிறோம் மாதவரே! இன்று ஸுகமாகத் தூங்கப் போகிறேன். நான் இரவில் நித்திரையைப் பெறுவேன். உம்முடைய அநுக்கிரஹத்தினால் இன்று என்னுடைய பயம் போய்விட்டது. ஸம்சயமில்லை' என்று மறுமொழியுரைத்தார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட கேசவர், பாண்டவரைப்பார்த்து, 'அரசரே! சூரர்களான பீமஸேனன்முதலான ஸஹோதரர்களும் அவ்வாறே இந்திரனுடைய வீரியம்போன்ற வீரியமுள்ள பார்த்தனை முதன்மையாகக்கொண்ட ஸம்பந்திகளுமுள்ள உமக்கு ஸந்தோஷமுண்டாவதற்குக் காரணமான இக்காரியத்தில் நாம் நிமித்தமாத்திரமே. எப்பொழுதுமே என்னிடத்தினின்று பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் அடைவதற்கு நீர் தகுதியுள்ளவர். நரஶ்ரேஷ்டரே! நீர் இந்த வசனத்தினால் என்னுடைய பிரீதிக்குவிஷயமாக இருக்கிறீரன்றோ?' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசரும் புருஷஶ்ரேஷ்டருமான தர்மராஜரோ, ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் தந்

த்தின் நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும்* கறுத்தவாலுள்ளவை களுமான குதிரைகள்பூட்டின தமது ரதத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தமது ஸேனையினால் சூழப்பட்டு, பலருடைய வருத்தாந்தங்களைப் பார்ப்பதற்காக யுத்தகளத்தைக்குறித்துச் சென்றார். வீரரே! அந்த மாதவர் பாண்டவர் இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றார்கள். அந்த யுதிஷ்டிரர், காண்டீவத்தினால் விடப்பட்ட பாணங்களால் நாற் புறங்களிலும் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டவனும் யுத்தரங்கத்தில் படுத் திருப்பவனும் புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான கர்ணனைக்கண்டார். யுதிஷ்டிர ராஜா, புத்திரனோடுகூடக்கொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்ணனைக்கண்டு, புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான மாதவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழ்ந்தார். 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான் அரசனானேன். கோவிந்தரே! பாக்யத்தினாலே நீர் ஜயசீலராக இருக் கிறீர். சத்துருவானவன் பாக்கியத்தால் கீழே தள்ளப்பட்டான்'என்று கூறினார். வேந்தரே! கௌரவர்களுட் சிறந்தவரும் தர்மராஜருமான யுதிஷ்டிரர், இவ்வாறு ஜனார்த்தனரையும் அர்ஜுனனையும் பலபடப் புகழ்ந்தார். குருவம்சத்தைத் தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரர், பார்த்த னுடைய அம்புகளால் புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கிற கர்ணனைக்கண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி னார். மஹாரதர்களான மன்னர்கள், குந்தீபுத்திரரும் குருஶ்ரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தி யடையும்படி செய்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோச னையினாலுண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நேர்ந்துவிட் டது. நீர் துரதிருஷ்டத்தால் துயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னான்.

பூமிக்குப் பதியும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன், இந்த அப்பிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்திலிருந்து பூமியில் விழுந் தான். அவ்வாறே, ஸத்யமான விரதத்தையுடையவளும் திவ்ய திருஷ்டியுள்ளவளுமான காந்தாரீதேவியும் கீழே விழுந்தாள். பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவ்விருவருமே பூமியை ரக்ஷிக்கிற அரசனை அந்தத் திருதராஷ்டிரனைக் களைதெளிவித்தார் கள். அவ்வாறே, கௌரவஸ்திரீகளும் காந்தாரியைக் களைதெளிவித்தார் கள். அரசரே! பாரதரே! அவ்விருவர்களாலும் தேறுதலடையும் படி செய்யப்பட்ட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெய்வத்தையும் வரக்கூடியதையும் சிறந்ததையென்று நினைத்தான்; பேசாமலுமிருந்

தான். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! மகாதமாவான கர்ணன் கொலலப்பட்ட வுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவவண்ணம் நடந்தவிருத்தாந் ததததை உரைதது மீண்டும் பாசறை சென்றுன். அரசரே! அந்த ஸஞ் சயன், கொலலப்பட்ட சலயனையும் ராஜாவான துர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரககணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும, அவவா றே ஸௌபதிகததில தரோணபுததிரரால கொலலபபட்ட குதிரைக ளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும்கூடியதும் கொலலப் பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும, நாறபுறததிலும் கொலலப்பட் டிருககிற எலலாபபோாவீரர்களையும் யுததததிலகண்டு, சோகததினால பீடிககப்பட்டவனாகவும் பயததினுல சோரவடைநதவனாகவும் ஹஸ திநாபட்டணததைககுறிததுச சென்றுன். பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான இநதயானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடவே, பறபல தேசஙகளில தோன்றினவர்களும் யுதததததில கொலலபபட்டவாகளு மான பாண்டவஸேனைவீரர்களும் கௌரவஸேனைவீரர்களும் அற்று அநதக குருக்ஷேததிரம் முழுதுமே சூன்யமாயிறறு. ஸஞ்சயன், துரயோதனனுடைய யுததவிருததாநதம் நடநதது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைபபடியும் சொன்னன்.

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ் விதமான மஹாயுதததததை எவன் படிபபனே, எவன் நாளதோறும் கேட்பனே அவன் நன்குஅனுஷ்டிககபபட்ட யாகததுக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாடகுண்யஙகளால நிறைநதவரும் சாஸ்வதமாக இருபபவரும் வாயுவினுலும் சந்திரனுலும் சூரியனுலும் வகிக்கப் படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிறா. ஆதலால, அஸூயை இலலாதவனாக இதனைப படிபபவனும் கேட்பவனுமான மனிதன எலலாஉலகஙகளையும் ஜயிபபான்; ஸுகியும் ஆவான்" என்று கூறினா.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம முடிந்தது.

கர்ணபாவம் முற்றிற்று.